הברית השלישית

הברית השלישית

קובץ של ההתגלויות האלוהיות מתוך יצירת ההתגלות
בת 12 הכרכים "ספר החיים האמיתיים"

זכויות יוצרים לפי סעיף 2 לחוק זכויות היוצרים (UrhG):

שנה: 2026

ISBN:

עיצוב עטיפה:
מחולל עטיפות Bookmundo

פורטל ההוצאה לאור:
Bookmundo
Delftsestraat 33
NL – 3013AE רוטרדם
הולנד
infor@bookmundo.com

הודפס בגרמניה על ידי
CPI Books GmbH

הספרייה הלאומית הגרמנית רושמת פרסום זה בביבליוגרפיה הלאומית הגרמנית (שני עותקים חובה יישלחו לספרייה הלאומית הגרמנית)

היצירה, על כל חלקיה, מוגנת בזכויות יוצרים לפי סעיף 2 לחוק זכויות היוצרים (UrhG). כל שימוש בה ללא הסכמת המחבר אסור.

היצירה בת 12 הכרכים "Libro de la Vida Verdadera" (ספר החיים האמיתיים) היא מורשת לכל האנושות

והוא רשום ב

" Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública" במקסיקו סיטי

תחת המספרים 26002, 20111 ו-83848.

מידע נוסף על המהדורה המקורית בספרדית: Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera Apartado Postal 888, México, D.F., C.P. 06000

תרגום ועריכה:
טראוגוט גולטנבוט; וולטר מאייר;

נכון לאוקטובר 2016
עריכה (איות חדש ועיצוב):
שירות הספרים לחיים
מנפרד באזה *
Kirchweg 5
Ertingen 88521-D
טלפון: +49 (0) 7371 929 66 42
דוא"ל: manfredbaese@gmx.de

האחראית לעריכה ולתרגומים היא אנה מריה הוסטה (שם רוחני) מטעם האדון, ישוע המשיח, אלוהינו, הבעלים של כתבים אלה.

שם אזרחי: אנה-אליזבת הוס
כתובת מגורים: פרייבורג בבריסגאו
דוא"ל: hoanna64@yahoo.com
אינטרנט: https://www.anna-maria-hosta.de
דברי האדון לאנה מריה הוסטה:
הוסטה פירושה, לפי דברי ישוע:
הוס – שם משפחה - t - הוסטייה - א - אנה – שהתקבלה מישוע בשנת 2017
25.3.2017
ישוע אומר לאנה: "תקופות החותם" ... ואז הוא אומר:
"השתמשי בזה. בחרתי בך היום לקבל את תורתי ולהעביר אותה לאנשים."
"עלייך עוד ללמוד להפיץ אותי בכל העולם."
"לא יכול להיות זכויות יוצרים על הספרים האלה, שכן הם מיועדים לכל בני האדם."

מכיוון שהרישום ב-" Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública" במקסיקו סיטי תחת המספרים 26002, 20111 ו-83848 פגה לאחר מותה של מחברת המקור הספרדי, אנה מריה פון ישו, בשנת 1949, הכתבים נרשמים כעת על ידי אנה מריה הוסטה בספרייה הלאומית הגרמנית.

דברי ישוע המשיח

... "אני רוצה שתערכו כרכים של ספרים על פי נבואותיי, באמצעות המילים שנתתי לכם, ותפיקו מהם מאוחר יותר קטעים ופרשנויות, ותביאו אותם לידיעת בני אדם אחרים." (6, 52 *)

* המספר שלפני הפסיק מתייחס למספר ההוראה, והמספר שאחרי הפסיק מתייחס למספר הפסוק ב-12 הכרכים של הספר "ספר החיים האמיתיים".

... "בעזרת הספר הזה, שהאנושות תכיר בו בסופו של דבר כ'ברית השלישית', עליכם להגן על ענייני. האנושות מכירה רק את חוק 'הזמן הראשון' ואת מה שכתוב בברית הראשונה והשנייה. אך הברית השלישית תאחד ותתקן כעת את מה שהאנשים שינו מחוסר הכנה והבנה." (348, 26)

... "הקול הקורא אליכם הוא קולו של האדון האלוהי. דבר זה הוא מאת זה שברא את הכל. תמצית יצירה זו תהיה אבן היסוד שעליה ינוחו בעתיד כל הסדרים. זה שיש לו הכוח לעשות הכל, יהפוך את לבבותיכם האבן למקדש של אהבה והתעלות, וידליק אור במקום שבו היה רק חושך." (50, 2)

הערה לקורא:

האדם הוא יותר מגופו. הוא ישות רוחנית בתוך גוף ארצי. ישות רוחנית זו מורכבת מרוח ונשמה. הרוח מובילה את הגוף באמצעות הנשמה.

בשפת היומיום, המונחים "רוח" ו"נשמה" משמשים לעתים קרובות כנרדפים. הדבר נובע בעיקר מהגדרותיה של הכנסייה הקתולית.

בכתבים הספרדיים שעליהם מבוססת התרגום, המונח "espiritu" מייצג את שני המושגים, למעט במקומות שבהם שני המושגים מוזכרים יחד והיחס ביניהם מובהר.

במקרים אלה, כדי להבחין ביניהם כנדרש, "רוח" מתורגמת למילה הספרדית ל"מצפון" ו"תודעה", כלומר "conciencia".

מכיוון שתרגום אחיד עם מונח אחד בלבד ל-"espiritu" בתרגום הגרמני היה מוביל לאי-בהירות, המתרגמים השתדלו כמיטב ידיעתם ותודעתם לתרגם את "espiritu" בהתאם להסברים הנ"ל כ-"Geist" או "Seele" או "Geistseele".

במקרה של ספק, הקורא מתבקש להבין את טקסטים ההתגלויות על פי משמעותם.

הקדמה

ספר זה מכיל מבחר תמציתי של קטעים מתוך 12 הכרכים המכילים את ההתגלויות האלוהיות, אשר ראו אור במקסיקו בין השנים 1956 ו-1962 תחת הכותרת " Libro de la Vida Verdadera". בגילויים או בהוראות אלה התגלה אלוהים כבורא, שופט ואב, וכריסטוס כ"דבר" שלו וכמאסטר אלוהי של חוכמה מאלוהים, באחדות עם רוח הקודש.

לא הייתה זו משימה קלה למצוא ולבחור מתוך השפע הגדול של טקסטים ההוראה את אלה המתאימים ביותר, מבחינה תוכנית ולשונית, למהדורה מקוצרת המסודרת לפי נושאים, והכרחיים לנושאים השונים לצורך הצגתם המקיפה ביותר האפשרית. כמו כן, התברר הצורך, לעתים, לכלול בקובץ הגרמני מספר פסוקים הקשורים זה לזה מבחינה רעיונית, למען אמירה מסוימת בפסוק מהמהדורה המקורית. במקומות אחרים בטקסט התעורר הצורך לכלול רק חלק מפסוק מקורי גדול יותר, המכיל תכנים נושאיים שונים.

בתרגום הטקסט המקורי הספרדי של ה-Kund לגרמנית, העקרון העליון היה השחזור המדויק של משמעות הדברים, שכן זו מייצגת את תמצית דבר האל. בכל מקום שבו הדבר היה אפשרי, הועתק גם הנוסח הספרדי בצורה נאמנה ככל האפשר, כך שלעיתים מופיעים בטקסטים אלה מילים, מונחים וצורות ביטוי מעט מוזרים ובלתי מוכרים. במקרים מסוימים נדרשה אפוא הערת שוליים להסבר מפורט יותר. עם זאת, באופן עקרוני הושם דגש על סגנון ביטוי גרמני נעים ומובן, ולכן לעתים קרובות ויתרו על תרגום מילולי, כאשר תרגום כזה היה לא יפה מבחינה לשונית וניתן היה לבטא את משמעות הקטע הרלוונטי גם בגרמנית טובה ללא פגיעה.

למרות שהדוברים, במצב של התלהבות, לא השתתפו במודע בניסוח ההתגלויות, והעמידו לרשות ההתגלות האלוהית רק את יכולת השפה והמושגים המפותחת שלהם במידה זו או אחרת, ולמרות שכוח המילים של ההתגלויות עלה בהרבה על יכולת הביטוי הרגילה שלהם, הבהירות הלשונית ויכולת הביטוי של ההתגלויות היו תלויות גם ב , בהכנה הרוחנית-נפשית ובאוצר המילים של מעביר הדברים הספציפי.

בעיה מיוחדת במינה היוותה התרגום הנכון מבחינה משמעית של המונחים "רוח" ו"נשמה", שכן במהדורות הספרדיות המונחים "alma" או "anima" ל"נשמה" חסרים לחלוטין, ובמקומם משמשת המילה ל"רוח": "espiritu". במקרים מסוימים היה קשה מאוד להחליט אם יש לתרגם את "espiritu" במשמעותו המקורית כ"רוח" או כ"נשמה", וההחלטה נאלצה להתקבל על פי מיטב הידע והמצפון. הסיבה לשימוש המבלבל בחלק מהמקרים לא נבעה מההתגלויות האלוהיות עצמן, אלא מהרגלי השפה של מעבירי המסר ומהחלטה שגויה בעת העריכה המאוחרת והפרסום הראשון של "ספר החיים האמיתיים" במקסיקו.

הקומפנדיום שלפנינו, המחולק לפי נושאים, נועד לשמש את הקורא המעוניין ואת כל האנשים השואפים להבנה ולאמת, כדי לקבל סקירה מקיפה על מה שרוח האלוהים

גילתה במהלך התגלויות רבות במקסיקו לפני סוף שנת 1950, כלומר, בתקופה שבין 1884 ל-1950, כאשר גילה מסר והוראה חדשים לאנושות. אך מעל הכל, תפקידו להקל ולעודד את הלימוד המעמיק וההתעמקות בתורת הרוח, דבר האלוהים החדש.

הודות למבנה הנושאים הברור, ניתן לאתר במהירות, בעזרת תוכן העניינים, את הנושאים והקטעים הטקסטואליים המעסיקים את הקורא באותו הרגע, או הנחוצים לו לדיון עם בעלי דעות אחרות או לשיחה עם אחים ברוח.

המשימה וההסמכות להפקת קובץ זה בצורה זו ובכותרת זו ניתנו על ידי ישו עצמו בדברו החדש. כל אחד מפרקי הספר עוסק בנושא נפרד (למעט פרקים 61 עד 63) והם מובנים גם למי שמתעניין במיוחד בנושא, גם ללא ידיעת הפרקים הקודמים. עם זאת, כדי להבין את תורת הרוח במלואה, מומלץ ואף נדרש ללמוד את הספר באופן שיטתי מהפרק הראשון ועד האחרון.

לרוממות רוח יומית ולהדרכה מתאימים במיוחד הפרקים 9-11, 16-18, 20-22, 32-36, 43-45, 59-61, 63 ו-65, כאשר יש לציין במיוחד את ההוראות המלאות במהדורות התרגום הגרמניות של "ספר החיים האמיתיים" »Libro de la Vida Verdadera«, הזמינות בחנויות הספרים בהוצאת " ". מהן יכול הקורא או המאמין המעוניין לקבל רושם על האופן שבו התרחשו ההתגלויות האלוהיות כמקשה אחת, ולקבל בעת קריאתן, כמו גם מהברית השלישית, אושר עמוק והארה לנפש וללב. יהי רצון שזאת תוענק לכל בני האדם בעלי הרצון הטוב.

המו"ל

מבוא

רוב הנוצרים, לא משנה לאיזו עדה או קבוצת אמונה הם משתייכים, יראו בכותרת הספר הזה, "הברית השלישית", יומרה, שכן יצירה זו של גילוי חדש מוצבת בכך באותה רמה עם הברית הישנה והחדשה של התנ"ך המוכרות להם, הנחשבות כבתבי קודש ובבסיס לאמונתם, כגמורות ואינן זקוקות להמשך או להרחבה.

אולם, מי שבאמת בקיא בתנ"ך יודע כי גישה מסורתית זו אינה מבוססת על תורתו המכוננת של ישוע, כפי שהיא מועברת אלינו בבשורות הברית החדשה. להפך! בנאומי הפרידה שלו דיבר ישוע מספר פעמים על שובו, ובהקשר זה על "רוח האמת", "רוח המנחם", "רוח הקודש", אשר "תנחה אתכם אל כל האמת".

השליח פאולוס ביטא את אמונתו בהתגלות אלוהית גדולה שתבוא עם תום הזמנים במילים: "עכשיו אני מכיר חלקית, אך אז אכיר כפי שנכרתי." (1 קורינתים 13:12)

מבוא זה נועד להקנות לנוצרי המאמין, כמו גם לכל הקוראים המעוניינים בספר זה, ידע אמיתי על היווצרותו, ובאילו דרכים ובאילו נסיבות חיצוניות התגשמה הבטחתו של ישוע על שובו, שכן למרות ההצהרות הכלולות בהתגלויות עצמן בנושא זה, יישארו שאלות פתוחות שעלולות לעורר ספקות ותפיסות מוטעות. כמו כן, מבוא זה נועד להקל על הבנת מה שהותיר רוח האלוהים בהתגלותו החדשה כ"ברית השלישית" לאנושות.

כפי שכל קורא של דבר האלוהים החדש הזה יכול להיווכח בעצמו, הוא מקרין סמכות, חוכמה ואהבה עליונות. זוהי הגשמת הבטחתו של ישוע על שובו "בענן" (לוקס 21, 27), שמשמעותה — בלשון הרוח המובעת באופן סמלי — היא: באופן רוחני. לפיכך, הברית השלישית של אלוהים זו, כסיכום מסודר לפי נושאים של ההתגלויות האלוהיות במקסיקו, היא עדות נאמנה לשובו של ישוע "ברוח", והיא המסר וההוראה העכשוויים שלו לאנושות בצורה מרוכזת.

דבר זה נועד לשמש לאדם של ימינו כמדריך רוחני ולהביא אותו להבנה טובה ועמוקה יותר של אלוהים, של עצמו, של משמעות קיומו עלי אדמות ושל האירועים המתרחשים בחייו האישיים, כמו גם של האירועים והשינויים המלווים בהכרח את תחילת "עידן רוח הקודש". על תקופה זו דיבר כבר האב יואכים מפיורה בימי הביניים, וכמה אחרים אחריו. זהו מלכות השלום העתידית של ישו על פני האדמה, שהובטחה לאנושות מאז ימי הנביאים.

עם שובו הרוחני של ישו במילה, עידן זה של הרוח ושל הרוחניות האנושית כבר החל, וישוע הצביע על הדרך אליו במילת האהבה החדשה שלו.

האירוע המרכזי בשובו של ישו הוא, בניגוד לכל ציפיות הנצרות, לא דבר עתידי, אלא כבר היסטוריה: הוא התרחש בשקט בין השנים 1866 ל-1950, מבלי שה"עולם הגדול" והנצרות

הבחינו בו או התייחסו אליו! לא במרכז הנצרות המערבית, ברומא, או במרכז האדיקות האורתודוקסית בהר אתוס, או, כפי שציפו רבים, בירושלים היהודית-נוצרית העתיקה, או בסביבת התיאולוגיה הפרוטסטנטית ופילוסופיית הדת, אלא במדינה של מה שמכונה "העולם השלישי", במקסיקו! וגם שם לא בתוך הכנסייה הקתולית השלטת, בעוצמתה ובפאר שלה, אלא בסביבה של עוני וחוסר חשיבות, בקרב העם הפשוט והבלתי משכיל בפרברים או בשכונות הפריפריה של מקסיקו סיטי, ומשם התפשטה והתרחבה ברחבי המדינה. מי היה מצפה לכך?

ביאתו השנייה של ישו התממשה בצורת מסרים שקיבלו אנשים שנבחרו על ידו, אשר חוו מצב של התרוממות רוחנית, בתוך קהילות או אחוות נוצריות-רוחניות כריזמטיות שהוקמו לאחרונה.

חלק גדול מהתגלויות אלה תועד בסטנוגרפיה בשנים האחרונות שלפני 1950, נכתב, ופורסם מאוחר יותר ב-12 כרכים תחת הכותרת "Libro de la Vida Verdadera", בעברית: "ספר החיים האמיתיים". בשנים האחרונות חוזרו כל ההוראות הקודמות בצורה מורחבת ומעמיקה יותר. הספר שלפניכם מכיל מבחר טקסטים קפדני מתוך יצירה זו, המכסה את כל הנושאים המופיעים בה.

אוסף זה של הוראותיו של ישו, וכן קטעים ממנו המסודרים לפי נושאים, נועד מלכתחילה על ידי האדון לשמש כ"ברית השלישית" שלו לאנושות, ובמיוחד לנצרות. מטרתה של הקדמה זו היא להבהיר לקורא את האמת הטמונה באמירה חמורה זו.

הבחירה במקסיקו כארץ שנועדה לשובו של ישו, על פי דברי האדון, נובעת מכך שאבותיהם האינדיאנים של תושביה כיום עברו עינויים ו"הנצרות" בכוח על ידי הכובשים הספרדים בשמו. שנית, עמים אלה וצאצאיהם כיום פיתחו, באמצעות דיכוי ועבדות שנמשכו מאות שנים, רוח אחווה, אנושיות, ענווה לב וסובלנות רבה יותר מאשר עמים אחרים על פני כדור הארץ, ובמיוחד האירופאים. לכן נולדו גם נשמות בוגרות רבות מה"עם ישראל" הנבחר הקדום בעם המקסיקני של ימינו, והיו עדים להגשמת ההבטחות שניתנו ל"ישראל הרוחני".

גם לידתו של ישוע, ביאתו הראשונה של המשיח לעולם, לא התרחשה במרכזי הכוח והציוויליזציה של רומא או יוון, ואפילו לא במרכז התרבות היהודי ירושלים, אלא בשוליים, בתנאים דלים, ומולדתו של ישוע ואזור פעילותו העיקרי היו הגליל, שנבזה על ידי יהודי ירושלים. על כך אמרו סופרי התורה של פעם מתוך תחושת עליונות: "מה טוב יכול לצאת מנצרת?" על התיאולוגים של ימינו להימנע מאותה טעות ושגיאה, ולא לחשוב בסתר ליבם מתוך תחושת עליונות אינטלקטואלית: מה טוב וגדול יכול לצאת ממקסיקו?

אילו סיבות מצביעות על כך שההתגלויות הרוחניות שם הן באמת ממוצא אלוהי? בראש ובראשונה ההתגלויות עצמן, שהן חדורות ללא ספק ברוחו וברוחו של ישוע ובאהבתו וברחמיו של האב שבשמים. איזה לב אנושי יישאר אדיש לכך? גם החוכמה והעומק של המחשבות, ההתגלויות, האזהרות וההוראות מעידים באופן משכנע על מקורן. איזה רוח שקרית הייתה

מסוגלת לזייף את כל זה מתוך כוונות זדוניות? במה היו כוונות אלה, שכן הוראות אלה יכולות לשרת רק את שיפורו, התפתחותו והתעלותו של המין האנושי?

סיבה נוספת המעידה על האותנטיות של גילויי אלו כדבר אלוהים חדש היא העובדה שהם התרחשו על פני תקופה כה ארוכה ובאמצעות כל כך הרבה מתווכים ומקומות גילוי שונים, ובכל זאת יש להם אופי אחיד ברוחם ובאופיים, והם מצביעים בבירור על מקור גילוי יחיד. איזה כוח אפל היה מסוגל לארגן דבר כזה במשך עשרות שנים בכל הארץ כמשחק אשליות מפתה — כדי ללעוג לאלוהים? זה פשוט בלתי אפשרי, ואלוהים, כאב אוהב לילדי האדם וכמנהיג עליון של גורלות ארציים, לעולם לא היה מאפשר זאת.

סיבות חמורות נוספות לאמיתותן של התגלויות אלו כעדות לשובו הרוחני של ישו במילה הן ההתאמות בין הבטחותיו של ישו על שובו ו"סימניו" לבין המתרחש במקסיקו בתקופה של אירועים מרעישים ומשני עולם, שכללה שתי מלחמות עולם. בהקשר זה, יש להפנות את תשומת הלב למבוא בכרך I של "ספר החיים האמיתיים" שכותרתו: "שובו של ישו במראה ההבטחות המקראיות", וכן למחקר של ארנסטו אנקרלין שכותרתו "מעשה רוחו של אלוהים", שניהם בהוצאת רייכל.

עדות משמעותית לאזור זה של העולם, ובכך גם למקסיקו כמקום לשובו הרוחני של ישו, ניתנה לנצרות במאה ה-19 על ידי מי שכונה "סופר אלוהים", יעקב לורבר. במקום אחד ביצירתו הגדולה של הגילוי החדש, ישוע מדבר על כך שביאתו הרוחנית תתקיים בארץ שמעבר לים הגדול, כלומר האוקיינוס האטלנטי (הבשורה על פי יוחנן 94, 14-15). האם אין זה סיבה למאמינים בהתגלויות של לורבר ולכל הנוצרים הערים רוחנית לשאול את עצמם האם נבואה זו לא התגשמה כבר, ולחקור האם קרה משהו באחת ממדינות יבשת אמריקה, אשר טוען לכך ומצדיק זאת? אך אמת המידה להערכה זו לא צריכה להיות רק גודל הידע על הבריאה שנחשף, אלא בעיקר האהבה והחוכמה האלוהית שבאות לידי ביטוי.

אירוע כזה אכן התרחש, והוא החל בתחילת שנות השישים של המאה ה-19 במקסיקו. אדם פשוט מהעם בשם רוקה רוחס חווה אז, ב-23 ביוני 1861, חווית ייעוד ראשונה באמצעות המלאך גבריאל וחזון, שבו הוכרז לו על משימתו כפורץ הדרך הארצי של האדון.* לאחר ששוכנע באמיתות ייעודו האלוהי באמצעות חזון גדול נוסף, החל לספר לאנשים אחרים על המסרים והחזיונות שהוענקו לו במצב של התרוממות רוח, וכך, בזכות כוח השכנוע והאמינות שלו, אסף סביבו בהדרגה קהילה של מאמינים. בזכות מתנת הריפוי הרוחני שהוענקה לו, הוא התפרסם בהמשך והיה מוערך מאוד על ידי כל המבקשים עזרה ועצה. הוא הקים את בית התפילה הראשון, שבו ב-1 בספטמבר 1866 דיבר אליאס דרכו לראשונה, ושבעה גברים ונשים הוסמכו למנהיגי קהילות חדשות, שסימלו את שבעת החותמות של תקופות ההיסטוריה של הגאולה.

** מידע מפורט יותר בנושא זה ניתן למצוא בהקדמה לספר "Die Dritte Zeit" (הזמן השלישי), הוצאת רייכל.*

כאשר המשתתפים באסיפה שנערכה בשבוע הקדוש של 1869 לא גילו את הכבוד והיראה שרוק רוחס ציפה מהם, אחז בו זעם קדוש, והוא השמיד את ההתגלויות האלוהיות שקיבל עד

אז באמצעות אליאס. הוא הכריז על סגירת מקום ההתכנסות ובכך הביא לסיום מוקדם את פעילותו המבורכת. אך הזרע הטוב שזרע נבט ופרח במקומות אחרים, ובאחת מקהילות שבעת החותמות דיבר ישו עצמו לראשונה, שנים מאוחר יותר, בשנת 1884, באמצעות מדיום שנשארה נאמנה למשימתה. מאותו רגע נמשכו ההתגלויות האלוהיות ללא הפסקה, לאורך דורות, עד סוף שנת 1950.

מספר הקהילות והמאמינים הלך וגדל בתקופה זו, עד שתנועה נוצרית-ספיריטואליסטית זו, שכינה ישו "יצירת רוחו", כללה לבסוף מאות קהילות עם אלפי מאמינים ברחבי הארץ.

המאמינים התכנסו בקביעות בבוקר יום ראשון באולמות הקהילה הפשוטים שלהם או גם בחללים פרטיים, ובכל מקום שבו עמד לרשותם מתווך אחד או יותר, התגלה רוח האלוהים בו-זמנית, בהתאם לצרכים וליכולת הקליטה של המאזינים.

פעם בשבוע התקיימו טקסי ריפוי, שבהם עולם הרוחות של אלוהים התגלה ברוחניות, תוך שהוא מלמד, מייעץ ומרפא. היו ריפויים רוחניים רבים של הגוף והנפש, אך למרבה הצער, אלה לא תועדו בכתב ולא הועברו לדורות הבאים. כנראה שלא ראו בהם דבר יוצא דופן או ראוי להנצחה.

עם סיום ההתגלויות האלוהיות וההתגלויות מעולם הרוחות של אלוהים, אשר הוכרז ונקבע על ידי האדון זמן רב מראש לסוף שנת 1950 , חל קרע עמוק בתוך "עבודת הרוח", פילוג בין הקהילות שהקפידו על ציווי זה של ישו וויתרו על התגלויות רוחניות נוספות, ובין הקהילות ומנהיגי הקהילות שלא צייתו לה, והכניסו מעתה את נושאי הקול שלהם למצב טראנס, ובכך פתחו את הדלת לרווחה לעולם הרוחות הנמוך ולרוחות התעתועים, לקבלת התגלויות כוזבות של ישו והרוחות.

למרבה הצער, לקהילות הסוררות הללו הייתה משיכה גדולה בהרבה על האנשים הפשוטים מאשר לאלה שנשארו נאמנים, שחבריהן התפזרו ברובם לקבוצות קטנות או עברו למחנה האחר, משום ששם הוצע יותר ל"תאוות הבידור והסנסציה" האנושית מאשר בתפילות השקטות עם קריאת קטע מההדרכה וחילופי דעות עליו לאחר מכן.

למרות הנסיבות הבלתי נוחות הללו, לאחר שנת 1950 החלה קבוצה של גברים ונשים, רובם נושאי קול לשעבר, לאסוף את ההתגלויות הפזורות ברחבי הארץ, כדי לפרסמן בספרים ולהפיצן לאנושות. בכך נאלצו להסתמך בעיקר על עותקים של כתבי יד מודפסים במכונת כתיבה, אשר הוכנו על ידי הכותבים עצמם על פי תמלילי הסטנוגרפיה של ההתכנסויות באותה עת, ואז הועברו כעותקים על פי בקשה. נאסף מספר רב של כתבי יד של התגלויות שונות, מתוכם נבחרו לבסוף 366 להכללה באנתולוגיות של "Libro de la Vida Verdadera", בעברית: "ספר החיים האמיתיים".

למרות שאלו מהווים רק חלק מכל ההתגלויות, בעיקר מהשנים האחרונות שלפני 1950 — דבר המוכח גם על ידי חבילה גדולה ש"צצה" לאחרונה, המכילה ככל הנראה כתבי יד של התגלויות שטרם פורסמו, מתוך עזבונו של נושא קול לשעבר — ניתן להניח, לאור המספר

הגדול של ההתגלויות, כי בהן, כשלם, כל הנושאים ותכני ההוראה שהרוח האלוהית ביקשה להנחיל לאנושות ולהאיר את עיניה, כדי שתמצא את דרכה לעתיד מואר יותר.

בשנת 1962 יצא לאור בגרמניה כרך בחירה ראשון של יצירה זו תחת הכותרת: " Die Dritte Zeit" (הזמן השלישי), אשר חשף לראשונה את דבר ההתגלות של האדון גם לקבוצה מצומצמת של אנשים במרחב דובר הגרמנית. מאז 1979 מוציא לאור הוצאת רייכל (Reichl Verlag) גם את הכרכים הגרמניים של "ספר החיים האמיתיים" ( ), אותם ניתן להשיג בחנויות הספרים.

בשנות השבעים הוקמה במקסיקו סיטי "האגודה ללימודים רוחניים", אשר לקחה על עצמה את ניהולן ושימורן של כתבי היד של ההתגלויות, וכן את הוצאתן לאור של מהדורות חדשות של האסופות ושל ספרות נלווית. החברה רואה בכך גם כיום את תפקידה העיקרי, אך לא בהנהגה מרכזית של תנועה דתית, המבוססת על האחריות האישית של כל אדם לאור מצפונו.

בכל מקום בו אנו פותחים את הספר שלפנינו, אנו קוראים וחווים ברוחניות את דבריו והתגלויותיו המשכנעים, החכמים והאוהבים של ישו באמצעות כליו האנושיים שהוכנו מראש — אנשים שחלקם כמעט ולא זכו לחינוך בית-ספרי, ולעתים קרובות כלל לא שלטו בשפה שיצאה מפיהם, שלא לדבר על התוכן, החוכמה והסמכות האלוהית שבאה לידי ביטוי בהם.

דבר האלוהים החדש הזה מכיל מצד אחד אישורים והסברים לאירועים ולגילויים בעם ישראל הקדום ובמהלך חייו ופעילותו הארציים של ישוע, ומצד שני הוא מביא שפע של תובנות רוחניות חדשות, המהוות בחלקן תיקונים מרחיקי לכת בתפיסת העולם הנוצרית המסורתית. זה נוגע לדימוי האלוהי, לטבע האלוהי של ישוע ומריה, למהות האדם עם ניצוץ אלוהי פנימי והתפתחות נצחית של הנשמה, לתפיסות לגבי גן עדן וגיהינום, יום הדין או משפט אחרון, תורת הגאולה וסליחת החטאים, תחיית המתים והחיים הנצחיים. גם בכל הנוגע לקיום האמונה הנוצרית ולצורות הפולחן, נקבעים לעתים סטנדרטים ויעדים חדשים, והמובר והידוע מוטל בספק או נדחה, דבר הנוגע בעיקר לצורות הפולחן הדתי ולמבני הקודש.

המסר המרכזי תואם את זה שהביא ישו: במקום קיום דתי חיצוני, צדיקות ראוותנית — חיי תפילה פנימיים ופעולה אישית על פי המצפון; במקום צדקה מחושבת המונעת ממניעים אנוכיים — פעולה ספונטנית ואלטרואיסטית מתוך אהבה לאלוהים, לאדם ולטבע, בריאתו של אלוהים, כאשר ל"אהבה" יכולות להיות צורות ביטוי רבות: תשומת לב, התחשבות, כבוד, חמלה, חיבה, נחמה, עזרה ותמיכה; במקום אמונה נוחה ועיוורת — אמונה חיה ורואה הנובעת מהכרה וידע רוחני.

בגילוייו פנה האדון תחילה אל המאמינים הנוכחים, אליהם פנה לעתים קרובות בכינויים "(עמי)", "תלמידים" או "פועלים", ולעיתים גם בכינוי "(ישראל האהוב)". אך במובן הרחב יותר, מלבד יוצאים מן הכלל, דבריו מכוונים לכל ישראל הרוחני, לכל עם האלוהים בכל העולם, ולבני כל העמים, הגזעים והדתות. אך האם אלה יקבלו בברכה ובשמחה את דבר האלוהים החדש ויכירו בו?

זה לא אמור ולא רשאי לשמש עילה להקמת קהילה דתית, כנסייה או כת חדשה. זוהי קריאתו של אלוהים להתחדשות ולרוחניות של האדם ושל כל מוסדותיו החברתיים והדתיים. מי שדוחה את "הברית השלישית" שלו לאנושות, דוחה אותו עצמו ואת רוח הקודש המתגלה בה. כל אחד ישים לב ויקח ללב את דברי האזהרה הללו מתוך בשורת האהבה החדשה של אלוהים עצמה, כמו גם את האזהרות הכלולות במשל של ישו על "הבתולות החכמות והטיפשות" (מתי 25, 1-13) ועל "החתונה המלכותית" (מתי 22, 2-14). כי מילה זו היא השמן הקדוש למנורות הרוח הגוועות, היא הלחם והיין משולחן האדון, המזון הנצחי והמרענן של הנשמה.

תובן

תוכן

הקדמה.....10

מבוא 12

I. שובו של ישו - תקופת ההתגלות השלישית.....34

פרק 1 - בציפייה לשובו של ישו 34

מבוא מבט על תהליך הגאולה 34

תקוות וציפיות.....35

הבטחות מקראיות.....36

סימנים שהתגשמו.....37

פרק 2 - שחר הזמן השלישי.....38

ההכרזה הראשונה 38

מסרים והנחיות מכל רחבי העולם.....39

פעולתו של אליהו כמבשר ה' 41

פרק 3 – השמש הרוחנית של שובו של ישו.....43

ביאת האדון 43

כל העיניים יביטו בי.....44

פרק 4 – ההדרכה באמצעות התגלויות אלוהיות.....46

מקור ההתגלויות 46

מקומות ההתגלות ומקבלי ההתגלויות.....47

העברת המסרים האלוהיים.....49

צורת ההתגלויות 52

ההגבלה הזמנית של ההתגלויות.....53

פרק 5 – הסיבה להתגלות האלוהית החדשה 54

רצון הגאולה של אלוהים.....54

הסרת טעויות וצורות פולחן חיצוניות 55
הסבר על החיים האמיתיים 56
התפתחותו, התרוממותו הרוחנית וגאולתו של האדם 58
פרק 6 – הברית השלישית וספר החיים הגדול 59
ספר האהבה, האמת והחוכמה של אלוהים 59
פרק 7 – השפעתה ומשמעותה של תורת הרוח 63
השפעת ההתגלויות 63
תובנה ותקווה מהמילה החדשה 65
פרק 8 – הקהילות החדשות של ישו, התלמידים, השליחים ושליחי האל 69
אור וצל בקהילות ההתגלות 69
תלמידות אמיתית, שליחים חדשים 73
שליחי האל בכל העולם ובכל הזמנים 74
II. מבט לאחור על תקופת ההתגלות הראשונה והשנייה 76
פרק 9 – סיפורים ודמויות של עם ישראל 76
סיפור החטא הקדמון 76
חופש הרצון וחטא הקדמון 77
המבול 78
נכונותו של אברהם להקריב את עצמו 78
דימוי החלום של יעקב על סולם השמים 78
יוסף ואחיו 79
מסע העם ישראל במדבר בהנהגת משה 79
מאבקו של אליהו למען האל האמיתי 80
שנים-עשר שבטי ישראל 81
הנביאים והמלכים הראשונים של ישראל 81
פרק 10 – כאשר התמלא הזמן 82
נבואות נבואיות 82
ציפיית המשיח בעם היהודי 82
מריה, אמו הביולוגית של ישוע 83
השתחוות לתינוק ישוע 83

קשר האהבה בין ישוע למריה 83
ידעו וחכמתו של ישוע 83
חוסר ההבנה של הסביבה האנושית בנצרת 84
פרק 11 – פעילותו של ישוע עלי אדמות 84
הטבילה בירדן; תקופת ההכנה במדבר 85
אחדותו של ישוע עם אלוהים 85
אי-ההכרה בישוע כמשיח המיוחל 86
ישוע כאורח מביא-ישועה בקרב העם הפשוט 86
המוסר הבלתי נלאה ישוע 86
אהבתו של ישוע לילדים ולטבע 87
תורתו של ישו 87
"הנסים" של ישוע 88
הנואפת 89
מריה מגדלנה 90
ניקודמוס ושאלת הגלגול 90
התעלותו של ישו 91
חוסר אומץ להודות 91
עוינות כלפי ישוע 91
הודעת פרידה 92
כניסתו של ישו לירושלים 92
הסעודה האחרונה 93
פרק 12 – סבל, מוות ותחייה 94
מאמציו וסבלותיו של ישו לאורך חייו 94
בגידתו של יהודה 95
ייסורי ישו 95
מעשה הגאולה של ישו בעולמות שמעבר 99
הופעתו של ישוע לאחר תחייתו 100
פרק 13 - שליחותו ומשמעותו של ישוע ושליחיו 101
תיקון הדימוי הישן של האל ומסורותיו 101

דוגמתו של ישוע 102
המשמעות של תורת ישוע 102
השליחות, תקופת ההכשרה והמבחנים של תלמידי ישוע 102
השליח יוחנן 103
השליחים פטרוס ופאולוס 104
הדוגמה האישית של השליחים 105
התפשטות הנצרות 105
III. תקופת הנצרות הכנסייתית 106
פרק 14 – הנצרות, הכנסיות והפולחנים 106
התפתחות הנצרות 106
טקסי פולחן 107
הכמורה 108
הסעודה הקדושה והמיסה 109
הטבילה 110
זיכרון המתים 111
סמלים חומריים, צלבים ושרידים 111
פולחן הקדושים 112
חגיגות הכנסייה 113
נוכחותו של אלוהים למרות צורות פולחן שגויות 114
פרק 15 – נוצרים למראית עין, תורות כוזבות בכנסייה ועוולות 115
נוצרים למראית עין 115
כופרים וקיצונים דתיים 116
זיופים בתורתו של ישו והשלכותיהם 117
התפתחויות שגויות ומצבים פסולים בנצרות 118
IV. החוק – אהבת האל ואהבת הזולת 120
פרק 16 – החוק האלוהי 120
כוחו של החוק האלוהי 120
חוק האהבה של אלוהים ביצירת הרוח 121
הזלזול בחוקי האל ותוצאותיו 121

קיום החוק העליון 122
פרק 17 - הדרך החדשה לעבודת האל 123
התפתחות צורות הפולחן 124
תפילות למראית עין ללא מסירות ואמונה 124
התפילה האמיתית 125
ארבעת ההיבטים של התפילה המושלמת 127
התפילה הספונטנית מהלב ללא מילים 128
התפילה היומית 129
יום המנוחה כיום של התבוננות עצמית 130
בקשו, וניתן לכם 130
ברכת התפילה 132
הצורך בתפילה 132
ההשפעות המרפאות של חיי התפילה 133
כוח התפילה 134
אהבת האל והזולת כפולחן לאלוהים 135
השיח בין אלוהים לאדם 136
פרק 18 - מעשי חסד ומשמעותה המרכזית של האהבה 138
הברכה הרטרואקטיבית של מעשים טובים 138
צדקה אמיתית וצדקה מזויפת 139
פעילות אהבה רוחנית וחומרית 140
המשמעות המקיפה של האהבה 141
הכוח העליון של האהבה 142
V. צורות ההתגלות ופעולתו של אלוהים 143
פרק 19 – השילוש הקדוש 143
אחדותו של אלוהים עם ישו ורוח הקודש 143
שלוש דרכי ההתגלות של אלוהים 144
אלוהים כרוח בוראת וכאב 146
המשיח, האהבה ודבר האלוהים 147
רוח הקודש — האמת והחוכמה של אלוהים 148

פרק 20 - מריה, אהבתו האימהית של אלוהים 148
קיומה הארצי של מריה בענווה 148
מריה וישו 149
בתוליה של מריה 149
מריה כמודל לחיקוי עבור האישה 150
מריה כמתווכת, מנחמת ומשיחה של בני האדם 151
הטבע האלוהי של מריה 152
הקרנת האנרגיה האוניברסלית של מריה 153
פרק 21 – כל-יכולתו, נוכחותו הכוללת של אלוהים וצדקתו 153
כוחו של אלוהים 153
נוכחותו של אלוהים בכל הבריאה 154
מכות הגורל 156
צדקת האל 157
פרק 22 – אהבתו, דאגתו וחסדו של אלוהים 159
אהבתו של האב השמימי 159
הדאגה והעזרה של אלוהים 160
ענוותנותו של העליון 161
חמלתו וסבלו של אלוהים 162
סליחה, חסד ורחמים של אלוהים 163
פרק 23 – השראות והתגלויות אלוהיות 164
השראות אלוהיות 164
התאמת ההתגלויות האלוהיות להבנת בני האדם 165
סוגים שונים של התגלויות אלוהיות 166
הצורך בהתגלויות אלוהיות 167
האינסופיות של ההתגלויות האלוהיות 167
התגלות נוכחות האל באדם 168
VI. הבריאה 169
פרק 24 – הבריאה הרוחנית והחומרית 169
בריאת הישויות הרוחניות 169

פעולתם של רוחות גדולות במלאכת הבריאה.....170
מחשבותיו של אלוהים על הגורל.....170
יצירת עולמות חומריים עבור הישויות הרוחניות.....170
בריאת האדם.....170
הזיכרון של גן העדן.....171
טבע האדם.....171
האחדות של הבורא עם הבריאה.....172
פרק 25 - הטבע.....172
חוקי הטבע.....172
נוכחותו של אלוהים בטבע.....172
הטבע, בריאת האל ומשל לרוחני.....173
כוחם של ילדי האלוהים על הטבע.....173
האדם והטבע.....174
פרק 26 - עולמות אחרים.....175
האור האוניברסלי של ישו.....175
הקשר הרוחני בין העולמות.....176
היכרות עם עולמות וצורות חיים אחרות.....177
ייעודם של הכוכבים.....177
פרק 27 - העולם הבא.....178
הידע הנחוץ על החיים הרוחניים.....178
"גן עדן" ו"גיהינום".....178
מוזיקת השמים.....181
בבית אבי יש "דירות" רבות.....181
VII הדרך להתפתחות אל השלמות.....182
פרק 28 - גסיסה, מוות והתעוררות בעולם הבא.....182
אלמוות הרוח.....182
הכנה לפרידה מהעולם הזה.....182
המעבר לעולם האחר.....183
"שינת המוות".....185

המפגש מחדש בעולם הבא 185
משפט הרוח על ידי המצפון האישי 185
התודעה הרוחנית שהוחזרה..... 188
פרק 29 - טיהור ועליית הנשמות בעולם הבא 189
רגשות אשם, חרטה והאשמות עצמיות..... 189
הצדק המאזן..... 190
עליית הנשמות לממלכת האלוהים..... 191
פרק 30 - התפתחות הנשמה באמצעות גלגולי נשמות 193
חוק ההתפתחות 193
"תחיית הבשר" — הבנה נכונה 193
רמות ההתפתחות השונות של הנשמות..... 194
הידיעה על חיים קודמים על פני האדמה ועל רמת ההתפתחות האישית..... 195
אהבה כצורך להתפתחות רוחנית ונפשית..... 195
סיבות שונות לגלגולי נשמות..... 196
הדרך לשלמות 197
בית הספר האוניברסלי של החיים..... 197
כוח השכנוע של תורת הגלגול..... 199
דרכי הגלגול של הנשמה 199
פרק 31 - הצלה, גאולה וישועה נצחית 201
תיקון תפיסות מוטעות לגבי הגאולה..... 201
יש להשיג את "השמים"..... 204
הכוח החזק ביותר לגאולה 206
ישועה וגאולה לכל נפש..... 207
העתיד המפואר של ילדי האלוהים..... 209
VIII. האדם..... 210
פרק 32 - התגלמות, טבעו ותפקידו של האדם..... 210
ההתגלמות על פני האדמה..... 210
הערכה נכונה של הגוף והנהגתו על ידי הרוח 211
המשמעות והתפקיד של הנשמה, הרוח והמצפון באדם 212

מקדש האלוהים באדם 214
פרק 33 - גבר ואישה, הורים וילדים, נישואין ומשפחה 215
היחסים בין גבר לאישה 215
טבעו ותפקידו של הגבר 216
האישה, הרעייה והאם 218
חינוך הילדים והנוער 219
מילה לילדים ולבתולות 220
נישואין ומשפחה 221
פרק 34 - חופש הרצון והמצפון 222
משמעות המצפון וחופש הרצון 222
השימוש לרעה בחופש הרצון 224
הצורך לציית לדחפי המצפון 225
המאבק בין חופש הרצון למצפון 226
חידוד המצפון באמצעות דבר האל החדש 227
פרק 35 - כוחן של המחשבות, הרגשות והרצון 228
שידור וקליטה של מחשבות והשפעותיהן 228
כוחם של רגשות, רצונות או פחדים 230
חוסר היכולת להתגבר על עצמכם 230
IX תורת החוכמה האלוהית 231
פרק 36 - אמונה, אמת והכרה 231
האמונה המנצחת הכל 231
הכרת אמת האלוהים 231
ההכרה ברוחני ובאלוהי 233
תנאים מוקדמים להכרה רוחנית 233
הרחבת התודעה הנחוצה לאדם 234
פרק 37 - ההבנה הנכונה של טקסטים תנ"כיים 235
הפרשנות המקראית של המילים וההבטחות 235
התגלותו של ישוע באמצעות השליח יוחנן 238
פרק 38 - שלושת תקופות ההתגלות ושבע תקופות החותמות 239

תלות ההתגלויות של אלוהים בהתפתחות.....239
שלושת הבריתות של אלוהים.....240
הזמן השלישי.....242
שבע תקופות ההיסטוריה של הגאולה.....242
פרק 39 - ישראל הארצי וישראל הרוחני.....245
השליחות ההיסטורית של ישראל, כישלונו.....245
הפיצול של העם היהודי לאלה בעלי נטייה ארצית ולאלה בעלי נטייה רוחנית.....246
העם הרוחני של ישראל.....247
144,000 הנבחרים והמסומנים.....248
פרק 40 – כוחות הטוב והרע.....250
מקור הטוב והרע.....250
גאווה וענווה.....253
הטוב, האדם בעל הרצון הטוב.....253
הרע, האדם שנפל ברשת הרע.....254
המאבק בין הטוב לרע.....255
פיתויים והטעיות.....256
פשעים מוסריים.....256
חוסר האונים והחולפות של הרוע.....257
כוח הסליחה.....257
פרק 41 - הקשר בין העולם הזה לעולם הבא.....258
השראה וסיוע מהעולם הרוחני.....258
רוחות מבולבלות ומרושעות.....260
מאבק הרוחות על בני האדם.....262
הקשר עם עולם הרוחות של אלוהים.....263
פרק 42 - אשמה וכפרה, מבחנים וסבל.....264
הצורך בתשובה ובכפרה.....264
חוק הכפרה.....265
הגורם למבחנים ולסבל.....266
אמונה, כניעה וענווה במבחנים.....267

המשמעות של סבל וכאב 268
פרק 43 - מחלה, ריפוי והתחדשות 269
מקור המחלה ומשמעותה 269
ריפוי בכוחות עצמכם 270
התחדשות האדם 271
פרק 44 - חיים במובן האלוהי 271
האיזון הנחוץ 271
תענוגות טובים ותענוגות הרסניים 272
עושר מבורך ועושר אומלל 273
חוק הנתינה 274
מילוי החובות והמשימות 274
פרק 45 - גורל קבוע מראש, משמעות והגשמה בחיים 275
השגחה וגורל אלוהיים בגורל האנושי 275
בבית הספר של החיים 277
משמעות וערך החיים האנושיים 278
✗ חומרנות ורוחניות 279
פרק 46 - האדם המוטעה והמטריאליסטי 279
עצלות רוחנית, בורות וגאווה של האדם 280
חוסר הנכונות לוותר, להתאמץ ולקחת אחריות 281
הסבל הנפשי של האדם 283
התנהגויות ארציות שגויות ותוצאותיהן 284
פרק 47 - חומרנות ורוחניות 285
השפעת המטריאליזם השולט 285
מהות הספיריטואליזם 286
מי יכול לקרוא לעצמו בצדק "ספיריטואליסט"? 287
הספיריטואליזם בדתות ובזרמים הדתיים 287
פרק 48 - מתנות רוחניות והתעלות רוחנית 289
היכולות הרוחניות של האדם 289
תנאים ומאפיינים של רוחניות אמיתית 291

ההשפעה המבורכת של הרוחניות 292
XI האנושות 293
פרק 49 - דת ושיפוט 293
אין דת או זרם דתי שהוא האמיתי היחיד 293
עוינותן של הדתות כלפי ההתפתחות 294
היחסים בין דת למדע 295
הקשיחות והעוול שבמשפט הארצי 296
הצביעות הקשוחה של האדם 296
המשפט הארצי כרע הכרחי 297
פרק 50 - חינוך ומדע 297
יהירות וגאוות ידע 297
ההשלכות של חשיבה רציונלית חומרנית 298
ההשראה לתובנות מדעיות חדשות מאת אלוהים והעולם הרוחני 301
ההכרה במדענים הפועלים לטובת האנושות 302
פרק 51 – שליטים, ניצול לרעה של כוח ומלחמות 303
ההזיה החולפת של כוח וגדולה ארציים 303
השימוש בכוח המופרז על בני אדם ועמים 304
הרהורים על מלחמת העולם השנייה 305
הפסול והחוסר תועלת שבמלחמות 307
פרק 52 - עוול ושקיעת האנושות 308
הדיכוי והניצול של החלשים בידי החזקים 308
השחתת האנושות 310
העולם ההפוך של האנושות הבלתי בוגרת 311
XII משפט וטיהור האנושות 312
פרק 53 - זמן המשפט הגיע 312
קציר פירות הזרעים האנושיים 312
טיהור האנושות במשפט 313
אהבת האל במשפט 314
פרק 54 - מאבק בין תפיסות עולם, דתות וכנסיות 315

מאבקים רוחניים לקראת מלכות השלום של ישו עלי אדמות 315
המאבק על ההגמוניה הרוחנית על פני האדמה 316
המאבק בתורת הרוח 317
התעלמות או התנגדות למסרים רוחניים וריפוי רוחני 318
פרק 55 - טיהור הארץ והאנושות במשפט..... 319
קול אזהרה של אלוהים ושל הטבע לקראת משפט הטיהור 319
כוחו ושליטתו של הרע יישברו 320
מלחמות אפוקליפטיות, מגפות, אסונות והרס..... 322
הטבע ואסונות טבע..... 323
צדק האהבה ורחמי האל..... 324
השפעת הדין 325
XIII שינוי והשלמת העולם והבריאה..... 326
פרק 56 - ניצחון והכרה במפעל הרוחני של ישו 326
הפצת תורת הרוח באמצעות שליחי האל..... 326
המאבק על הכרת הדבר החדש 326
כוח תורת רוח הקודש 327
ההכרה בשובו של ישו בכל העולם 328
פרק 57 - תשובה ושינוי בכל התחומים..... 329
תובנות חדשות ועמוקות יותר..... 329
הארה באמצעות אנשים שנשלחו על ידי האל..... 330
שינוי האדם 331
שינויים וטלטלות בכל תחומי החיים 333
פרק 58 - מלכות השלום של ישו והשלמת הבריאה..... 334
הכוח הקובע בממלכת השלום של ישו..... 334
האדם החדש..... 335
הארץ כארץ המובטחת ובדמותו של מלכות השמים..... 336
השלמת הבריאה..... 337
שירת ההלל של הרמוניית הבריאה המשוחזרת 338
XIV משימת השליחות 339

פרק 59 - המשימה להפיץ את דבר האל החדש 339
הוראות להכנת כרכים, מהדורות מקוצרות ותרגומים 339
הזכות להכיר את דבר האל החדש 340
הוראות להפצת תורת הרוח 341
פרק 60 - לפעול ברוח המשיח 342
תכונות, מעלות ויכולות הכרחיות לתלמידים החדשים 342
ההתנהגות הנכונה בהפצת הדבר 345
הדרך הנכונה להפיץ את הבשורה 346
משימה לנחמה ולריפוי הסובלים בגופם ובנפשם 349
הרגע שבו יוצאים למשימה העולמית 350
XV. אזהרות, התראות, הוראות 351
פרק 61 - אזהרות והזהרות של האדון 351
מצוות ומשימות 351
אמונה, תקווה, אהבה, ענווה, ביטחון 352
תפילה, לימוד, ערנות, התחדשות והתעלות רוחנית 353
אזהרות המופנות לקהילות ההתגלות 355
אזהרה מפני המשך ההתגלויות לאחר 1950 ו"התגלויות ישו" כוזבות 356
תכונות רעות, צביעות, תועבה 357
תשובה כוזבת וציפיות כוזבות 358
אזהרה לעמים ולשליטי הארץ 359
פרק 62 – מילים למאזינים הנוכחים במקסיקו 359
דברים למאזינים הנוכחים במקסיקו 359
פרק 63 - הוראות לקהילות ולכל תלמידי ישו 372
מפעל הרוח של ישו 372
ישראל הרוחני והעם היהודי 378
תלמידות ורוחניות 380
התפתחות 388
טיהור והשלמה 391
בעולם הזה ובעולם הבא 393

התגלויות האלוהות 396
האדם וייעודו 398
תכונות רעות, עבירות, סטיות 403
טיהור והתעלות הרוחנית של האנושות 405
XVI. נבואות ומשלים, נחמה והבטחה 406
פרק 64 – נבואות 406
הגשמת נבואות ישנות וחדשות 406
נבואה גדולה לעמים מ-10 בינואר 1945, לקראת סוף מלחמת העולם השנייה 407
מלחמות ואסונות טבע — אותות בשמיים 408
נבואה על הפילוג בקהילות מקסיקו 409
פרק 65 – משלים, נחמה והבטחה 409
משל על המנהלים הרעים 409
משל על חציית המדבר עד לעיר הגדולה 410
משל על נדיבותו של מלך 413
הברכות והברכות 413
עידוד להתפתחות כלפי מעלה 414
קריאתו של אלוהים 415
קריאה לאנשי זמננו: 415
קריאה לאינטלקטואלים: 415
קריאה לעייפים ולעמוסים: 415
קריאה לישראל הרוחנית: 416
ההוראות האלוהיות במקסיקו 1866-1950 417

היה בראש ובראשונה אב, וכאב אהב את כל בריותיו.
7. צעד אחר צעד, האנושות התקדמה לאט בדרך להתפתחותה הרוחנית והמשיכה במסע העלייה לרגל שלה, עברה מעידן אחד למשנהו ולמדה, באמצעות ההתגלויות שאלוהים נתן לילדיו בכל הזמנים, עוד קצת על הסוד האלוהי.
8. עם זאת, האדם לא הגיע להבנה מלאה של האהבה האלוהית; שכן הוא לא אהב את אלוהים באמת כאב, ואף לא היה מסוגל לחוש בלבו את האהבה שהאדון שלו הפגין כלפיו בכל עת.
9. היה צורך שהאהבה המושלמת תתגלם בבשר, שה"דבר" יתגלם ויקבל גוף מוחשי וגלוי לעיני בני האדם, כדי שאלה יוכלו סוף סוף לחוות עד כמה ובאילו דרכים אהב אותם אלוהים.
10. לא כולם זיהו בישוע את נוכחותו של האב. ביצד היו יכולים לזהות אותו, כאשר ישוע היה עניו, רחום ואוהב אפילו כלפי אלה שפגעו בו? הם חשבו שאלוהים הוא חזק וגאה כלפי אויביו, שופט ונורא כלפי אלה שפגעו בו.
11. אך כשם שרבים דחו את הדבר הזה, כך גם רבים האמינו בו — באותו דבר שחדרו עמוק אל תוך הלב. אותה הדרך לרפא סבל ומחלות סופניות רק בליטוף, במבט של חמלה אינסופית, במילה של תקווה, אותה תורה, שהייתה הבטחה לעולם חדש, לחיים מלאי אור וצדק, לא יכלה להימחק עוד מלבם של רבים, שהבינו כי אותו אדם אלוהי היה אמתו של האב, האהבה האלוהית של זה שהאנשים לא הבירו ולכן לא יכלו לאהוב.
12. זרע אותה אמת עליונה נזרע לנצח בלב האנושות. ישו היה הזורע, והוא עדיין

הברית השלישית

I. שובו של ישו - תקופת ההתגלות השלישית

פרק 1 - בציפייה לשובו של ישו

מבוא מבט על תהליך הגאולה
1. בראשית הימים חסרה בעולם האהבה. בני האדם הראשונים היו רחוקים מאוד מלחוש ולהבין את אותה הכוח האלוהי — אותה תמצית הרוח, מקור כל הבריאה.
2. הם האמינו באלוהים, אך ייחסו לו רק כוח וצדק. האנשים האמינו שהם מבינים את השפה האלוהית באמצעות יסודות הטבע; לכן, כשראו את הטבע מתון ושליו, חשבו שהאל מסכים למעשי בני האדם; אך כאשר כוחות הטבע השתוללו, הם חשבו שהם מזהים בכך את זעמו של האל, שהתגלה בצורה זו.
3. בלב בני האדם התגבשה תפיסה של אל נורא, הנושא בתוכו זעם ותחושת נקמה. לכן, כאשר האמינו כי פגעו באלוהים, הם הקריבו לו עולות ומנחות בתקווה לפייס אותו.
4. אני אומר לכם, כי מנחות אלה לא נבעו מאהבה לאלוהים: היה זה הפחד מפני הצדק האלוהי, הפחד מעונש, שדחף את העמים הראשונים לשלם מסים לאדונם.
5. את הרוח האלוהית הם קראו פשוט אלוהים, אך לעולם לא אב או אדון.
6. היו אלה האבות והנביאים הראשונים שהחלו להבהיר לאדם כי אמנם אלוהים הוא צדק — כן, אך צדק מושלם; כי הוא

מתרומם רוח ילדיי, והם מחפשים אותי, מבקשים ממני, שואלים אותי ומצפים לי. (222, 29)

** התגלויותיו של ישו עם שובו במילה, בצורה רוחנית, שהחלו בשנת 1866 במקסיקו באמצעות המבשר אליאס.*

21. בני האדם שואלים אותי ואומרים לי: "אדוני, אם אתה קיים, מדוע אינך מתגלה בקרבנו, אף על פי שבזמנים אחרים ירדת אל עולמנו הארצי? מדוע אינך בא היום? האם חוסר האמונה שלנו כה גדול עתה, עד שהוא מונע ממך לבוא לעזרתנו? תמיד חיפשת את האבודים, את "העיוורים", את "המצורעים" — עתה העולם מלא בהם. האם איננו מעוררים עוד את רחמיך?

22. אמרת לשליחיך שתשוב אל בני האדם ותיתן אותות לבואך, ואותות אלה אנו מאמינים שאנו רואים כעת. מדוע אינך מראה לנו את פניך?"

23. הנה, כך מחכים לי בני האדם, מבלי לחוש שאני בקרבם. אני לנגד עיניהם, והם אינם רואים אותי; אני מדבר אליהם, והם אינם שומעים את קולי; וכאשר הם סוף סוף רואים אותי לרגע, הם מכחישים אותי. אך אני ממשיך להעיד על עצמי, ואלה המקווים לי, אני אמשיך לצפות להם.

24. אך אכן, סימני התגלותי בתקופה זו היו גדולים, אפילו דם בני האדם, שנשפך בנהרות והרטיב את האדמה, בישר על זמן נוכחותי בקרבכם כרוח הקודש. (62, 27-29)

25. איש לא צריך להיות מופתע מנוכחותי. כבר באמצעות ישוע הראיתי לכם את האירועים שיבשר את הופעתי כרוח האמת. כמו כן אמרתי לכם שבואי יתרחש ברוח, כדי שאיש לא ימתין להתגלויות חומריות, אשר לעולם לא יבואו.

26. הביטו בעם היהודי, כיצד הוא עדיין מצפה למשיח, מבלי שזה יבוא בצורה שהם מצפים לה, כי האמיתי כבר היה בקרבם והם לא הכירו בו. מטפל בזרעו. לאחר מכן יקצור את פריו וישמח בו לנצח. אז לא יאמר עוד בדבריו: "אני רעב" או "אני צמא", כי סוף סוף יאהבו אותו ילדיו, כפי שהוא אהב אותם מראשית.

13. מי מדבר אליכם על ישו, תלמידים? הוא עצמו.

14. אני הוא ה"דבר" המדבר אליכם מחדש, בני האדם. הכירו אותי, אל תפקפקו בנוכחותי בשל הצניעות שבה אני מתגלה. אצלי לא יכול להיות מקום לגאווה.

15. הכירו אותי על פי דרך חיי בעולם באותם ימים, זכרו כי מתתי בענווה כפי שנולדתי וחייתי. (296, 4-16)

תקוות וציפיות

16. לאחר עזיבתי ב"תקופה השנייה", ציפו לדורותיי לשובי בקרב אלה ששמרו על אמונתם בי. ההבטחה האלוהית הועברה מהורים לילדים, ודבריי החיו את הכמיהה לחוות את שובי.

17. כל דור האמין שהוא הדור המבורך, בציפייה שהדבר של אדוניו יתגשם בו.

18. כך חלף הזמן, וגם הדורות חלפו, וההבטחה שלי נדחקה יותר ויותר מליבם, והם שכחו לשמור ולהתפלל. (356, 4-5)

19. העולם נתון למבחן, האומות חשות את כל כובד משקל צדקתי המוטל עליהן, ואורי, קולי הקורא אליכם, מורגש בכל האנושות.

20. בני האדם חשים בנוכחותי, קולטים את קרני האור האוניברסליות שלי, היורדות ונחות עליהם. הם חשים בי מבלי להכיר את היצירה הזו*, מבלי ששמעו את דברי, והם מרימים את נפשם אליי כדי לשאול אותי: "אדוני, באיזו תקופה אנו חיים? האסונות והסבל שפקדו את בני האדם — מה משמעותם, אבי? האם אינך שומע את קינות העולם הזה? האם לא אמרת שתשוב? מתי תבוא, הו אדון?" ובכל קבוצת אמונה וקהילה דתית

27. האנושות, האם אינך רוצה להכיר בהתגלותי החדשה, כדי להמשיך ולצפות לי בהתאם לתפיסת אמונתך ולא בהתאם למה שהבטחתי לך? (99, 2)
28. העולם לא צריך לצפות למשיח חדש. כשם שהבטחתי לשוב, כך גם הודעתי לכם שבואי יהיה רוחני; אך בני האדם מעולם לא ידעו להתכונן לקבל אותי.
29. באותם ימים, בני האדם פקפקו בכך שאלוהים יכול להיות חבוי בישוע, שאותו ראו כאדם כמו כל האחרים וכעני כמו כל אחד אחר. עם זאת, מאוחר יותר, לנוכח מעשיו האדירים של ישוע, הגיעו בני האדם למסקנה כי באותו אדם שנולד בעולם, גדל ומת, היה "דבר" אלוהים. אך בימינו, רבים מבני האדם יאשרו את בואי רק אם אבוא כבן אדם, כפי שעשיתי בתקופה השנייה.
30. הראיות לכך שאני בא ברוח ומגלה את עצמי כך לאנושות, לא יוכרו על ידי כולם למרות העדויות, שכן המטריאליזם יהיה כביסוי עיניים כהה בעיני רבים.
31. כמה רבים היו רוצים לראות את המשיח סובל שוב בעולם ולקבל ממנו נס, כדי להאמין בנוכחותו או בקיומו. אך אמת, אני אומר לכם, על פני האדמה הזאת לא תהיה עוד עריסה שתראה אותי נולד כבן אדם, ולא יהיה עוד גולגולתא שתראה אותי מת. כעת, כל מי שיקום לחיים האמיתיים ירגיש אותי נולד בלבו, כשם שכל מי שימשיך להתעקש בחטא ירגיש אותי מת בלבו. (88, 27-29)
32. ראו כמה אנשים בתקופה זו חוקרים את כתבי הקודש של העבר, מהרהרים בנביאים ומנסים להבין את ההבטחות שנתן המשיח על שובו.
33. שמעו כיצד הם אומרים: "האדון קרוב" — "האדון כבר כאן", או: "הוא יבוא בקרוב", ומוסיפים: "הסימנים לשובו ברורים וגלויים לעין."
34. יש המחפשים אותי וקוראים לי, אחרים חשים בנוכחותי, ואחרים חשים את בואי ברוח.
35. אוי, לו רק היה בכולם אותו צמא לידע, לו רק היה בכולם אותו תשוקה לדעת את האמת העליונה! (239, 68-71)
36. ראו כיצד בני האדם בכל העדות והכתות חוקרים את הזמן, את החיים ואת האירועים בתקווה לגלות את הסימנים המבשרים את בואי. הם בורים, שאינם יודעים כי אני מגלה את עצמי כבר זמן רב וכי בקרוב יגיע קץ לסוג זה של גילוי.
37. אך אני אומר לכם גם זאת, שרבים מאלה הממתינים לי בכיסופים כה רבים, לא היו מזהים אותי אילו היו עדים לאופן שבו אני מתגלה, , אלא היו דוחים אותי על הסף.
38. אליהם יגיעו רק העדויות, ובאמצעותן הם עדיין יאמינו כי הייתי בקרב ילדיי.
39. גם אתם ציפיתם לי בלבכם בחוסר סבלנות; אך ידעתי שתזהו אותי ותהיו בין עובדיי בתקופה זו. (255, 2-4)

הבטחות מקראיות

40. בהתגלותי באמצעות ישוע בישרתי לכם על בואו של רוח הקודש; אך בני האדם האמינו כי מדובר באלוהות, אשר — מבלי שיכירו אותה — נמצאת בתוך אלוהים, מבלי שיכלו להבין שכאשר דיברתי על רוח הקודש, דיברתי אליכם על האל היחיד, אשר הכין את הזמן שבו יגלה את עצמו לבני האדם באמצעות כושר ההבנה האנושי. (8, 4)
41. מדוע שמישהו יופתע לנוכח גילויי החדשים? אמת, אני אומר לכם, אבות האומה של ימי קדם כבר ידעו על בואו של עידן זה, הרואים של תקופות אחרות ראו אותו, והנביאים בישרו עליו. זו הייתה הבטחה אלוהית שניתנה לבני האדם זמן רב לפני שנולדתי לעולם בישוע.

48. המלאכים בישרו על התגלויות אלה, וקריאתם מילאה את החלל. האם זיהיתם אותם? זהו העולם הרוחני שבא אליכם כדי להעיד על נוכחותי. כל מה שנכתב יתגשם. ההרס שהתחיל ינצח את גאוותו ויהירותו של האדם, והוא — לאחר שהפך לעניו — יחפש אותי ויקרא לי אב. (179, 38-39)

49. כך אמרתי לכם באותם ימים: "מה שאמרתי לכם אינו כל מה שעלי ללמד אתכם. כדי שתדעו הכל, עלי לעזוב תחילה ולשלוח אליכם את רוח האמת, כדי שתסביר את כל מה שאמרתי ועשיתי. אני מבטיח לכם את המנחם בימי המבחן." אך אותו מנחם, אותו מסביר, הוא אני עצמי, השב כדי להאיר אתכם ולעזור לכם להבין את ההוראות הקודמות ואת החדשה הזו, שאני מביא לכם כעת. (339, 26)

50. בחוכמה טמון המשחה המרפא והנחמה שאליהם משתוקק לבכם. לכן הבטחתי לכם פעם את רוח האמת כרוח הנחמה. אך הכרחי להאמין, כדי שלא תעמדו דום בדרך ולא תחוו פחד לנוכח הניסיונות. (263, 10-11)

סימנים שהתגשמו

51. מעטים הם האנשים המזהים את הסימנים לכך שעידן חדש החל וכי אני מתגלה כעת לאנושות מבחינה רוחנית. רובם מקדישים את חייהם ואת מאמציהם להתקדמות חומרית, ובמאבק חסר הרחמים ולעיתים האכזרי הזה להשגת מטרותיהם הם חיים כעיוורים, מאבדים את הכיוון, אינם יודעים עוד מה הם שואפים אליו, אינם רואים את האור הבהיר של שחר חדש, אינם מבחינים בסימנים והם רחוקים מלהפנים את הידע של גילויי.

52. האנושות הזאת האמינה יותר בתורות ובדברי בני האדם מאשר בהתגלויות שהענקתי לה לאורך הדורות. האם אתם מחבים שאבי, בצדקתו, ישלח לכם אותות

42. כאשר בישרתי לתלמידיי על בואי מחדש והודעתי להם את האופן שבו אודיע את עצמי לבני האדם, כבר חלף זמן רב מאז שניתנה לכם ההבטחה.

43. כעת אתם רואים את מהלך הזמן הזה לנגד עיניכם, כאן מתגשמות אותן נבואות. מי יכול להיות מופתע מכך? רק אלה שישנו בחשכה*, או אלה שמחקו מתוכם את הבטחותיי. (12, 97-99)

** המונח "חושך" כאן ובמקומות אחרים משמעו "חוסר הכרה", "בורות", בעוד ש"אור" משמש במובן ההפוך כסמל ל"הכרה", "הארה".*

44. מכיוון שידעתי שתעמיקו רק מעט בתורותיי, וצפיתי את הטעויות שתחפצו בהן בפרשנות גילויי, הודעתי לכם על שובי באומרי שאשלח אליכם את רוח האמת, כדי שתבהיר סודות רבים ותסביר לכם את אשר לא הבנתם.

45. שכן בלב דברי הנבואיים הודעתי לכם, כי בתקופה זו לא אבוא כפי שבאתי בסיני, בין ברקים ורעמים, ולא אהפוך לאדם ואאנוש את אהבתי ודבריי כפי שעשיתי ב"תקופה השנייה", אלא שאבוא אל רוחכם בקרן חכמתי, אפתיע את דעתכם באור ההשראה ואקרא על דלתות לבכם בקול שרוחכם מבינה. אותן נבואות והבטחות מתגשמות כעת.

46. די לכם להתבונן מעט כדי לראות את אוריי ולהרגיש את נוכחות רוחי — אותה רוח שהודיעה לכם כי תבוא ללמד אתכם ולחשוף את האמת. (108, 22-23)

47. ישנם רבים אשר מתוך פחד או מחוסר חריצות לא התפתחו, והם מצייתים רק לתורת משה מבלי להכיר בבואו של המשיח, וישנם אחרים אשר, אף על פי שהם מאמינים בישוע, בכל זאת לא ציפו לרוח המנחם המובטחת. עתה ירדתי בפעם השלישית, והם לא ציפו לי.

57. פעם הזהרתי אתכם שלא תיפלו בפיתוי של נביאי שקר, משיחי שקר ומושיעים כוזבים. אך היום אני אומר לכם, שהנשמה שהתגלמה התעוררה, בזכות התפתחותה, תובנתה וניסיונה, עד כדי כך שלא קל להציע לה את החושך כאור, ככל שיהיו לרשותו אשליות.

58. לכן אמרתי לכם: בטרם תתמסרו לדרך זו באמונה עיוורת, בדקו ככל שתרצו! דעו כי דבר זה נאמר לכולם וכי מעולם לא שמרתי חלק ממנו רק לאנשים מסוימים. ראו כי אין בספר זה ספרים שבהם אני מבקש להסתיר מכם איזו תורה שהיא.

59. אך אמרתי לכם גם ב"תקופה השנייה" ההיא, מפי שליחי יוחנן: "אם מישהו ישמע את קולי ויפתח את הדלת, אכנס אליו ואסעד עמו, והוא איתי." כמו כן לימדתי אתכם את משל הבתולות, כדי שתשימו לב אליו בתקופה זו. (63, 79-80)

60. מאחר שהסימנים והמכות התרחשו, ואני לא הופעתי לא בבית הכנסת ולא בכנסייה כלשהי — האם העולם אינו משער שאני חייב להתגלות כעת במקום כלשהו, שכן איני יכול להפר את דברי? (81, 41)

פרק 2 - שחר הזמן השלישי

ההכרזה הראשונה

1. זהו יום של זיכרון: בתאריך כמו היום חנכתי את נושאי הקול הראשונים שלי, כדי להפיץ דרכם את הוראותיי החדשות ואת התגלויותיי החדשות. רוח אליהו האירה את רוקה רוחס*, כדי להזכיר לכם את הדרך, שהיא חוק האלוהים.

** שמו של שליח זה מבוטא "רוקה רוחס".*

2. הרגע היה חגיגי, נפשם של הנוכחים רעדה מפחד ומשמחה, כפי שרעדה לב ישראל בהר סיני כאשר הוכרז החוק; כפי גדולים עוד יותר מאלה שאתם רואים בכל צעד ושעל, כדי שתחושו ותאמינו כי זהו הזמן שנבוא על בואו עבור התגלותי כרוח האמת? הוי, בני אדם חסרי אמונה! עתה תבינו, תלמידים, מדוע אני אומר לכם לעתים שקולי קורא במדבר, כי אין איש השומע אותו ומקשיב לו באמת. (93, 27-28)

53. כדי שכל בני האדם על פני האדמה יוכלו להאמין באמת של בשורה זו, גרמתי לכך שהסימנים שנבאו בימי קדם יהיו מורגשים בכל רחבי העולם — נבואות שדיברו על שובי.

54. לכן, כאשר הבשורה הטובה הזו תגיע אל העמים, בני האדם יחקרו ויבדקו את כל מה שנאמר להם בתקופות ההן, ובהפתעה ובשמחה יגלו כי כל מה שהוכרז והובטח לגבי שובי התגשם נאמנה, כפי שראוי לאותו האחד שיש לו רק רצון אחד, מילה אחת וחוק אחד. (251, 49)

55. ב"תקופה השנייה"* הכרזתי לשליחיי על התגלותי החדשה, ובאשר שאלו אותי אילו סימנים יבשר את אותה תקופה, הכרזתי להם אחד אחד, כמו גם את הראיות שאעניק להם.

** תולדות הישועה מחולקות על ידי ישו לשלושה חלקים גדולים, עידנים או "זמנים", כאשר "הזמן השני" הוא זה של התגלות האל באמצעות ישו והזמן שאחריו (לפרטים נוספים ראו פרק 38)*

56. האותות הופיעו עד האחרון שבהם, הם בישרו כי זהו הזמן שניבא ישוע, ועבשיו אני שואל אתכם: אם ההתגלות הרוחנית הזו, שאני משתף אתכם בה, אינה אמת — מדוע אם כן המשיח לא הופיע (בצורה שציפו לה המאמינים), אף על פי שהאותות התגשמו? או שמא אתם מאמינים כי למפתה יש גם כוח על כל הבריאה ועל כוחות הטבע כדי להונות אתכם?

8. בשנת 1866 קמה הקהילה הראשונה של הספיריטואליסטים, תלמידי יצירה זו. בהדרכת רוחי ואליהו, החלו אותם תלמידים ראשונים לקבל את קרני המסר, שאתם מקבלים כעת, לקראת סיומו, בשפע. (255, 10)

מסרים והנחיות מכל רחבי העולם

9. אליהו, שהיה עליו לבוא ראשון כדי להכין את הדרך לאדון, התגלה לראשונה בשנת 1866 באמצעות כושר ההבנה האנושי. האם לא תרצו להקדיש מעט זמן לחקר הסימנים והאירועים שהתרחשו בכל התחומים והתרחשו במקביל למועד אותה התגלות? שוב יהיו אלה המלומדים החוקרים את הכוכבים, אשר בימי קדם כונו "מג'ים", שיעידו כי השמים נתנו אותות, שהם קריאות אלוהיות. (63, 81)

10. אל תחשבו כי נקודה זו על פני האדמה, שבה נשמעת מילה זו, היא המקום היחיד שבו אני מופיע בפני ילדיי. כי אמת, אני אומר לכם, התגלותי בצורות שונות היא עולמית.

11. אליהו, שהתגלה בקרבכם כמבשר הודעתי באמצעות כושר ההבנה האנושי, לא הגיע רק לארץ הזאת, שבה אתם גרים. הוא עבר ממקום למקום על פני האדמה והכריז על העידן החדש והודיע על התקרבות מלכות השמים.

12. מכל עבר עלו קריאות שהכריזו לכם על בואי: הטבע המזועזע טלטל את האדמה, המדע נדהם לנוכח גילויים חדשים, העולם הרוחני* התנפל על בני האדם, ובכל זאת נותרה האנושות אדישה לאותן קריאות, מבשרי עידן חדש.

** ביטוי זה מתייחס לתושבי המישורים העליונים של העולם הבא, רוחות האור של עולם הרוחות של אלוהים.*

13. מבול של אור אלוהי ירד כדי להוציא את בני האדם מחשכתם. אך אלה — שרעדו התלמידים שראו את התגלמותו של ישוע בהר תבור, כאשר משה ואליהו הופיעו ברוחם מימין ומשמאל למורה.

3. אותו יום, ה-1 בספטמבר 1866, היה לידתו של עידן חדש, שחר של יום חדש: "הזמן השלישי" שפרץ עבור האנושות.

4. מאותו רגע ואילך התגשמו ללא הרף נבואות והבטחות רבות, אשר נתן אלוהים לאנושות במשך אלפי שנים. הן התגשמו אצלכם, אתם, הגברים והנשים, השוכנים בעולם בתקופה זו. מי מכם היה על פני האדמה כאשר נאמרו אותן נבואות וניתנו אותן הבטחות? אני לבדי יודע זאת; אך העיקר הוא שתדעו שהבטחתי לכם זאת, וכעת אני מקיים זאת.

5. האם אתם יודעים על אותה "ענן" שעליו ראו אותי תלמידיי עולה, כאשר התגלו בפניהם בפעם האחרונה? כי נכתב באמת שאשוב "על הענן", ואני קיימתי זאת . ב-1 בספטמבר 1866 הגיע רוחי על הענן הסמלי כדי להכין אתכם לקבלת ההדרכה החדשה. לאחר מכן, בשנת 1884, התחלתי לתת לכם את ההדרכה שלי.

6. לא באתי כבן אדם, אלא ברוחניות, מוגבל בקרן אור, כדי להניח אותה על יכולת ההבנה האנושית. זהו האמצעי שבחרתי ברצוני כדי לדבר אליכם בתקופה זו, ואני אזכה אתכם באמונה שיש לכם במילה זו.

7. כי לא משה הוא המוביל אתכם במדבר אל הארץ המובטחת, ולא המשיח כבן אדם, המניח לכם לשמוע את דבר החיים שלו כדרך לישועה ולחופש. עתה, הקול האנושי של יצורים אלה הוא המגיע לאוזניכם, ויש צורך להתעלות לרוחניות כדי לגלות את המהות האלוהית שבה אני נוכח. לכן אני אומר לכם, כי יש ערך רב באמונתכם במילה זו, שכן היא ניתנת על ידי יצורים בלתי מושלמים. (236, 46-50)

כרוח האמת. קיבלתי ולימדתי את כל מי שבא אליי והאמין באהבתי. (239, 17-19)

19. ממדינות אחרות יבואו המוני אנשים אל העם הזה, וישאלו אתכם בלהיטות על האירועים הרוחניים שהייתם עדים להם בתקופה זו , וגם על הגילויים והנבואות שנתתי לכם.

20. כי בחלקים רבים של העולם קיבלו את מסריי, האומרים כי קרני האלוהות שלי ירדה למקום במערב כדי לדבר אל האנושות של תקופה זו.

21. כשיגיע הזמן, תראו כיצד יבואו אליכם עמים ואומות אחרים כדי לחפש אתכם. אז יופתעו אנשי הדתות הגדולות מכך שלא אליהם פניתי. (276, 45)

22. כמה מעט העולם מתעניין בהתגלותי החדשה! כמה מעטים הם אלה השומרים ומצפים לי, וכמה רבים הם אלה הישנים!

23. לגבי אלה החיים בציפייה אליי, אני יכול לומר לכם שלא כולם חשים את צורת נוכחותי האמיתית בתקופה זו. כי בעוד שחלקם, בהשפעת אמונות ישנות, סבורים שאני חוזר לעולם כבן אדם, אחרים מאמינים שאני חייב להופיע בצורה כלשהי הנראית לעין כל אדם, ורק מעטים מאוד מנחשים את האמת ומבינים שבואי הוא רוחני.

24. בעוד שחלקם תוהים איזו צורה אקח, באיזו שעה או באיזה יום אראה את עצמי על פני האדמה ובאיזה מקום אופיע, אחרים אומרים, מבלי לחשוב על צורות הופעה או מועדים מסוימים: "המאסטר כבר בינינו, אורו, שהוא רוחו, שוטף אותנו."

25. כאשר מסר זה יגיע ללבבות כולם, עבור חלקם זה יהיה רגע של שמחה, כי הם ימצאו בו אישור לכל תחושותיהם המוקדמות ולאמונתם. אחרים, לעומת זאת, יכחישו את אמיתות המסר שלי, משום שלא ימצאו בו התאמה למה אנוכיים וחומריים*, רחוקים משאיפה לשלמות הנשמה, לשיפור מוסרי של חייהם עלי אדמות — השתמשו באור זה רק כדי ליצור לעצמם בסאות ובבוד, נוחות והנאות לגוף, ובאשר ראו צורך בכך — גם כלי נשק כדי להשמיד את חייהם של בני אדם אחרים. עיניהם סונוורו מעוצמת האור שלי, והיהירות שלהם הפכה לאובדנם. אך אני אומר לכם, שדווקא באמצעות אותו אור הם ימצאו את האמת, יגלו את הדרך ויצילו את עצמם.

** משמעות הדבר היא ההפך מ"רוחני", כלומר חיים וחשיבה של האדם המתייחסים אך ורק לחומרי ולגופני.*

14. אלה שהצליחו לקלוט אור זה בתודעתם וקיבלו אותו כמסר אלוהי, נתנו למצפונם להנחות את צעדיהם ולשמש להם כקו מנחה למעשיהם. שכן היה להם חשש מוקדם כי האדון שב, וכי הוא נמצא בקרב בני האדם.

15. נציגי הכתות והעדות השונות לא רצו לקבל אותי; ליבם, כבודם וגאוותם הכוזבת מנעו מהם לקבל אותי ברוחניות. לכן נוצרו בכל רחבי העולם קבוצות, אחוות ואגודות של אלה החשים בנוכחות העידן החדש, המבקשים את הבדידות כדי להתפלל ולקבל את השראתו של האדון. (37, 76-81)

16. ישנן קהילות דתיות המנסות להתכונן לשובי, מבלי לדעת שאני כבר עומד לעזוב.

17. קראתי לכולם, ובאמת, קריאתי והשמועה כי אני מתגלה כעת לבני האדם הגיעו לכל קצוות תבל, יחד עם עדויות וראיות המדברות עליי: חוטאים שחזרו בתשובה, כופרים שהתנצרו, "מתים" שקמו לתחייה, חולים סופניים שנרפאו, ואנשים אחוזי דיבוק ששוחררו מרועם.

18. אך מצאתי רבים אטומים, אחרים שהפכו יהירים במעמדם הארצי, ואחרים שוב פחדנים מכדי להפיץ את בשורתי

בקעו כוחות ריפוי, והוא עשה ניסים שעוררו אמונה אצל חלקם וגרמו לבלבול אצל אחרים. בעיני חלקם יצאו מפיו מילים נבואיות שהתגשמו כלשונן. פיו נתן עצות מלאות נחמה ללבבות החולים. 32. מוחו היה מסוגל לקלוט השראות גדולות, ויכול היה, כמו זה של הצדיקים, השליחים והנביאים, להיכנס לאקסטזה. רוחו יכלה להתנתק מהעולם הזה ומגופו כדי להיכנס לתחום הרוחני ולהגיע בענווה אל שערי אוצר הסודות של האדון. באמצעות התרוממות זו התגלה רוח אליהו לעדים הראשונים, עוד בטרם הגיע קרן האור של האדון. (345, 57-58)

33. רוקה רוחס אסף קבוצה של גברים ונשים מלאי אמונה וטוב לב, ושם, בחיק אסיפותיו הראשונות, התגלה אליהו באמצעות תודעתו של השליח, באומרו: "אני הנביא אליהו, זה שהתעלה על הר תבור." הוא נתן לתלמידיו הראשונים את ההוראות הראשונות, ובמקביל בישר להם על עידן הרוחניות ונבא להם כי בקרוב יגיע קרן האור של האדון האלוהי כדי להתגלות לעמו.

34. יום אחד, כאשר מקום ההתכנסות הצנוע ברוקה רוחס היה מלא במאמינים בדבריו של האיש הזה, ירד אליהו כדי להאיר את תודעתו של דוברו, ובהשראתי משח שבעה מאותם מאמינים, אשר היו אמורים לייצג או לסמל את שבעת החותמות.

35. מאוחר יותר, כאשר הגיע הרגע המובטח של גילויי, מצאתי כי מבין שבעת הנבחרים הללו רק אחד נשאר ער בציפייה לבואו של בן הזוג הטהור , ולב זה היה לבה של דמיאנה אובריידו, הבתולה, שתודעתה הייתה הראשונה שזכתה לקבל את אור קרן האלוהות בגמול על התמדתה והכנותיה.

36. דמיאנה אובריידו ייצגה את החותם השישי*. זו הייתה הוכחה נוספת לכך שהאמינו שיקרה, ולדרך שבה הוא יתגלה. (279, 41-44)

פעולתו של אליהו כמבשר ה'

26. החזרתי את אליהו ב"תקופה השלישית"*, ואני, כמאסטר, הכרזתי עליו באותה "תקופה שנייה" ואמרתי: "אכן, אליהו היה בקרבכם, ואתם לא הכרתם אותו. אני אשוב לעולם, אך אכן, אני אומר לכם: אליהו יהיה שם לפניי."

** ראו פרק 38.*

27. מכיוון שכל מילה של האדון מתגשמת, אליאס בא לפניי ב"תקופה השלישית" כדי לעורר את הנשמות, כדי לתת להן לחוש שהשעה של רוח הקודש פתחה את שעריה, כדי לומר לכל נשמה שתפקח את עיניה, שתתכונן לחצות את הסף מהעידן השני אל השלישי. כדי שההכרזה של אליהו תהיה מובנת יותר ב"זמן השלישי" הזה, נתתי לו להתגלות באמצעות איש צדיק: רוקה רוחס.

28. אליהו האיר את האיש הזה ברוחניות מהעולם הבא, נתן לו השראה, חיזק אותו והדריך אותו בכל דרכיו מההתחלה ועד הסוף.

29. אך אמת, איני אומר לכם שהוא בחר ברוקה רוחס מבין בני האדם. אני בחרתי בו, שלחתי את נשמתו שהוכנה על ידי רחמיי. נתתי לו גוף שהוכן גם הוא על ידי, ואתם יודעים שהוא היה עניו, שהאב עשה מעשים גדולים באמצעות ענוותו ויראתו. הוא היה נביא, דובר, רואה ומנהיג. מכל אלה הוא הותיר לעם דוגמה מזהירה.

30. הוא היה מושא ללעג ולבוז מצד עמו שלו, כפי שקרה למשה במדבר, נרדף כמו הנביא אליהו ונאלץ לסגת לפסגות ההרים כדי להתפלל שם למען עמו ולעמוד לצידו.

31. כמו רבו, הוא הושמץ ונידון על ידי הכוהנים והסופרים. כמו רבו, רק מעטים האמינו בו, הלכו אחריו והקיפו אותו. מידיו

ברוחניות, כפי שהעם הלך אחרי משה ב"תקופה הראשונה". התפללו שיסייע לכם במילוי משימתכם, ואם ברצונכם לחקות אותו, עשו זאת. (31, 58-59)

42. אליהו, רוח בעלת עוצמה רבה, שלא הוכרה על ידי האנושות, היה תמיד סלול הדרך שלי. היום הוא בא פעם נוספת כדי להכין את המסומנים*, ששימשו לי כנושאי קול, ובן את כל בני האדם.

** המסומנים (בספרדית: marcados) או החתומים (התגלות יוחנן, פרק 14, 1-5) הם נבחריו של ישו, שקיבלו ממנו את סימן השילוש הקדוש על מצחם. (לפרטים נוספים ראו פרק 39, הקטע האחרון)*

43. אם תתכוננו ותלמדו את תורתו כדי להכיר את רצוני, אליהו יבוא לעזרתכם ויהיה לכם תמיכה וידיד.

44. אליהו הוא קרן אלוהית המאירה ומנחה את כל היצורים ומובילה אותם אליי. אהבו אותו והעריצו אותו כפורץ הדרך וכסנגור שלכם. (53, 42-44)

45. הנביא אליהו, הסולל את הדרך, מבשר "הזמן השלישי", מתווך בעד צאנו, מתפלל למען אלה שאינם יודעים להתפלל, ומכסה בגלימתו את כתמי החטא של החוטא בתקווה להתחדשותו. אליאס מכין את צבאותיו, את מחנותיו, כדי להילחם בחושך שנוצר עקב בורות, חטא, קנאות ומטריאליזם של האנושות. (67, 60)

46. כעת מוטלת על כל אלה שכבר הוכנו והתעוררו המשימה להכריז על שחרור העולם. זכרו כי אליהו, המובטח לזמן זה, מכין כעת את הכל כדי להציל את אומות העולם, המשועבדות למטריאליזם, משלטונו של פרעה, כפי שעשה משה פעם במצרים עם שבטי ישראל.

47. אמרו לבני אדם כי אליהו כבר התגלה באמצעות כושר ההבנה האנושי, כי נוכחותו הייתה ברוח והוא ימשיך להאיר שאור החותם השישי הוא זה המאיר את העידן הזה. (1, 6-9)

** מונח זה, המתייחס להתגלות יוחנן, מציין את הלפני אחרון מבין "שבעת החותמות", שיש להבין אותן כסמלים ל-7 תקופות בתוך שלושת עידני ההיסטוריה של הגאולה (לפרטים נוספים ראה פרק 38).*

37. מעטים בלבד הצליחו לחוש באמת בנוכחותו של שליח האל. שוב היה הוא הקול הקורא במדבר, ושוב הכין את לבבות האנשים לקראת בואו הקרוב של האדון. כך נפתחה החותמת השישית, חשפה את תוכנה, ושפכה על האנושות כנהר של צדק ואור. בדרך זו התגשמו הבטחות ונבואות רבות.

38. אליהו, כמו ישוע ומשה, האיר את עיני רוחכם, כדי שתוכלו לראות את האב. משה לימד אתכם: "ואהבת לרעך כמוך." ישוע אמר לכם: "אהבו זה את זה!" אליהו ציווה עליכם לגלות יותר ויותר חמלה כלפי שכניכם, והוסיף מיד: "ותראו את אבי בכל תפארתו." (81, 36-37)

39. כאשר החושך העוטף את האנושות יתפוגג ויהיה אור בנשמות, הם יחושו בנוכחותו של עידן חדש, משום שאליהו שב אל בני האדם.

40. אך מכיוון שאלה לא יכלו לראותו, היה צורך שרוחו תתגלה באמצעות כושר ההבנה האנושי, והוא יופיע בפני הרואים באותו סמל של הנביא אליהו: מעל העננים במרכבתו הלוהטת.

41. אליהו בא בתקופה זו כפורץ דרך, כדי להכין את בואי. הוא בא כנביא כדי לבשר לכם על העידן החדש עם מאבקיו ומבחניו, אך גם עם חוכמת גילוייו. הוא בא במרכבת האור שלו כדי להזמין אתכם לעלות עליה, כדי לשאת אתכם מעל העננים ולהביא אתכם אל המולדת הרוחנית, שם שורר השלום. תבטחו בו כרועה הטוב, לכו אחריו

כי גוף זה כאן הוא האלוהים שבא לעולם, הם טועים. נוכחותו של אלוהים היא רוחנית, אוניברסלית, אינסופית.
3. אילו כל מה שהאנשים השיגו בתקופה זו היה בגבולות הצודק, המותר והטוב, לא היה צורך שארד אליכם כדי לדבר אליכם שוב. אך לא כל המעשים שהאנושות מציגה בפני הם טובים: ישנן עבירות רבות, עוולות רבות, סטיות רבות ומעשים רעים. לכן היה צורך שאהבתי הדואגת תעורר את האדם, כאשר היה שקוע ביותר בעבודתו, כדי להזכיר לו אילו חובות שכח ולמי הוא חייב את כל מה שיש ומה שעוד יהיה.
4. כדי להיות נשמע לאנושות החומרית, שלא יכלה לשמוע אותי מרוח לרוח, נאלצתי להשתמש בכישרונותיה הרוחניים וביכולותיה, כדי להתגלות באמצעות כושר ההבנה של האדם.
5. ההסבר לכך שאני "יורד" כדי לתקשר אתכם הוא זה: מכיוון שלא הצלחתם להתעלות כדי לקיים שיח מרוח לרוח עם אדונכם, נאלצתי לרדת מדרגה אחת מטה, כלומר מהרוחני, מהאלוהי, למקום שאליו אינכם יכולים להגיע עדיין. נאלצתי אם כן להשתמש באיבר השכל שלכם, הממוקם במוח האדם, ולהעביר את ההשראה האלוהית שלי למילים אנושיות ולצלילים חומריים.
6. האדם זקוק לידע מורחב, ואלוהים הוא זה שבא אל האדם כדי להפקיד בידיו חוכמה. אם האמצעי הנבחר להעברת הודעתי הקצרה באמצעות איבר השכל של דוברים אלה אינו נראה לכם ראוי, אזי אני אומר לכם באמת, שהמסר המועבר דרכם הוא גדול מאוד. היה עדיף לכם שהודעתי לבני האדם הייתה מתבצעת בפאר ובטקסים, שהיו עושים רושם, אך את דרכם של כל העמים, כדי שיוכלו להתקדם.
48. על רועכם מוטלת המשימה להשיב את כל היצורים אל דרכם האמיתית, בין אם היא בתחום הרוחני, המוסרי או החומרי. לכן אני אומר לכם, כי האומות שיקבלו את קריאת אדונן באמצעות אליהו, יהיו מבורכות, שכן הן יישארו מאוחדות באמצעות חוק הצדק והאהבה, אשר יביא להן שלום כפרי תבונתן ואחוותן. מאוחדות כך, הן יובלו אל שדה הקרב, שם יילחמו נגד השחיתות, החומרנות והשקר.
49. במאבק זה יחוו בני האדם של תקופה זו את הנסים החדשים ויבינו את המשמעות הרוחנית של החיים — זו המדברת על אלמוות ושלום. הם יפסיקו להרוג זה את זה, כי יבינו שמה שעליהם להשמיד הוא בורותם, אנוכיותם והתשוקות המזיקות שמהן נבעו נפילותיהם ומצוקותיהם — הן החומריות והן הנפשיות. (160, 34-36)
50. אליהו הוא קרן האלוהים, אשר באורה הוא מגרש את חשכתכם ומשחרר אתכם מעבדות הזמן הזה, שהוא זמן החטא, והוא יוביל את נפשכם במדבר עד שתגיע ל"ארץ המובטחת" בחיק האלוהים. (236, 68)

פרק 3 – השמש הרוחנית של שובו של ישו

ביאת האדון

1. אני נוכח בקרב האנושות בתקופה שבה תגליות חדשות שינו את חייהם של בני האדם, ואני מביא לידי ביטוי את נוכחותי בקרבכם באותה ענווה שהכרתם בי בעבר.
2. "דבר" האלוהים לא התגלם שוב בבשר, ישו לא נולד שוב בעוני של אורווה — לא; שכן אין עוד צורך בגוף שיעיד על כוחו של אלוהים. אם בני האדם סבורים

12. הנה, זו ההגשמה של כל מה שנאמר על שובי. אני בא אל בני האדם בעוד העולם נאבק עם המוות, והארץ רועדת ומטלטלת בגסיסתה כדי לפלס דרך לאנושות חדשה. לבן קריאתו של אלוהים ב"תקופה השלישית" היא קריאת אהבה – אהבה הנושאת בתוכה צדק, אחווה ושלום, ומעוררת השראה אליהם.
13. דבר המשיח נבט פעם בתלמידיו, ובקרב העם שהלך אחריהם צמח זרעו. תורתו התפשטה, ומשמעותה הגיעה לכל רחבי העולם. כך תתפשט גם תורה זו של ימינו, שתתקבל על ידי כל אלה המסוגלים לחוש אותה ולהבינה. (296, 17-27, 35)

כל העיניים יביטו בי

14. ישוע אמר לתלמידיו: "אני אהיה רחוק מכם רק לזמן קצר — אני אחזור." לאחר מכן התגלה להם כי אדונם יבוא "על הענן", מוקף במלאכים, וישלח קרני אור אל הארץ.
15. הנה אני כאן "על הענן", מוקף במלאכים, שהם הישויות הרוחניות שהתגלו בקרבכם כשליחי אלוהותי וכיועצים טובים שלכם. קרני האור הן דברי, המביאים לכם גילויים חדשים, המציפים כל יכולת תבונה בחוכמה.
16. אשרי אלה שהאמינו מבלי לראות, כי הם אלה החשים בנוכחותי. (142, 50-52)
17. האדם יגלה את האמת באמצעות רוחו, כולם יחושו בנוכחותי; כי כבר אמרתי לכם בזמנו, שכל עין תראה אותי, כאשר יגיע הזמן לכך.
18. והנה, הזמן הזה שבו אתם חיים הוא בדיוק אותו הזמן שהוכרז על ידי דבריי ונביאיי של העבר, שבו כל בני במציאות, מנקודת מבט רוחנית, היו הם לשווא, משום שאינם מכילים אור אמיתי.
7. יכולתי לבוא בין ברקים וסופות כדי להמחיש את כוחי; אך כמה קל היה אז לאדם להודות כי נוכחותו של האדון הגיעה! אך האם איננכם סבורים שאז היה הפחד חוזר ללבבכם, וכך גם התחושה של משהו בלתי נתפס? האם איננכם סבורים שכל תחושת אהבה לאב הייתה הופכת לפחד מפני צדקתו? אך עליכם לדעת כי אלוהים, אף שהוא כוח כל-יכול, לא ינצח אתכם באמצעות כוח זה, לא יכפה את עצמו עליכם באמצעותו, אלא באמצעות כוח אחר, והוא כוח האהבה.
8. זהו הרוח האלוהית המדברת היום אל היקום. הוא זה שמביא אור לכל מה שלא הכרתם בבירור בתקופות אחרות. הוא שחר של יום חדש לכל בני האדם, כי הוא ישחרר אתכם מפחדים שווא, יסיר את ספקותיכם, כדי לשחרר את נפשכם ואת דעתכם.
9. אני אומר לכם: לאחר שתבירו את תמצית תורתו ואת צדקת חוקיו, תזהו גם את הגבולות שהטילו עליכם תפיסותיכם, אשר מנעו מכם להתקדם מעבר להבנה מועטה של האמת.
10. לא עוד הפחד או החשש מעונש הם שימנעו מכם לחקור ולגלות. רק אם תרצו באמת להכיר את מה שאינו מובן לכם, מצפונכם יאסור עליכם את הדרך; כי עליכם לדעת שלא כל האמת מגיעה לאדם, ושהוא אמור לתפוס ממנה רק את החלק המתאים לו.
11. עם: אם בואי הוכרז כך, שהוא יהיה בעיצומן של מלחמות, כוחות טבע משתוללים, מגפות וכאוס, אזי הדבר לא קרה משום שהבאתי עליכם את כל אלה; הוא קרה משום שנוכחותי תהיה מועילה לאנושות דווקא בשעת משבר זו.

לחדור עמוק אל תוך נפשכם, כי אני רוצה למלא אתכם בחסד ולנחם אתכם. (82, 46)

26. אהבתי תגרום למיתרי הלב הרגישים ביותר שלכם לרטוט. אך תהיה זו ההרמוניה עם מצפונכם שתאפשר לכם לשמוע את הקונצרט האלוהי שלי, ורבים מכם יראו אותי בדמותו הרוחנית של ישוע.

27. עליי לציין בפניכם כי דמותו של ישוע אינה הדרך המושלמת ביותר שבה תראו אותי. כאשר אמרתי לכם בעבר: "כל העיניים יראו אותי", רמזתי לכם כי כולכם תכירו את האמת, אף על פי שעלי לומר לכם כי אשים לעצמי גבולות בהתאם להתפתחותה של כל נפש. אך כאשר תעלו בסולם השלמות, בוודאי תראו אותי בכל תפארת.

28. אל תנסו כעת לדמיין אותי בשום צורה שהיא. שימו לב: אם רוחכם, אף שהיא מוגבלת, היא תמצית, היא אור — איזו צורה יכולה להיות לרוח האוניברסלית של אדונכם, שאין לה לא התחלה ולא סוף ( )? השאירו את הבלתי נתפס בתוך ספרי של החוכמה האלוהית. (314, 69-70)

29. במילה שלי על "הזמן השני" הודעתי לכם כי אשוב אליכם, וכי צבאותיי הרוחניים ירדו עמי. אך האנושות לא הבינה ופרשה נכונה את משמעות דבריי.

30. לכן כל קהילה דתית מצפה לי בקרב חבריה, ולכן הם מצפים לראות אותי בעיניהם האנושיות; אך אלה המצפים לי כעת בדרך זו הם אותם אנשים שפעם הכחישו כי ישוע הוא המשיח, וראו בו חולם.

31. היום אני אומר לכם, תלמידיי: יבוא הרגע שבו תראו אותי בכל תפארתיי. האדם יראו אותי באמצעות תחושותיו ויכולותיו של רוחם.

19. לא יהיה צורך שיראו אותי בדמות אנושית מוגבלת כדי שיוכלו לומר שראו אותי, אלא די בכך שרוחם תחוש אותי ושכלם יבין אותי, כדי שיוכלו לומר באמת ובתמים שראו אותי.

20. האהבה והאמונה, כמו גם האינטליגנציה, יכולות לראות רחוק יותר לאין קץ ממה שעיניכם מסוגלות. לכן אני אומר לכם, שאין צורך שאגביל את נוכחותי לצורה אנושית או באמצעות דמות סמלית כלשהי, כדי לגרום לכם לראות אותי.

21. כמה מאלה שראו אותי ב"תקופה השנייה" ההיא או הלכו איתי, אפילו לא ידעו מי אני. לעומת זאת, כמה מאלה שאפילו לא ידעו על כך כשנולדתי כבן אדם, ראו אותי ברוח, זיהו אותי על פי האור שלי ושמחו בנוכחותי בזכות אמונתם.

22. פתחו את עיניכם כולכם והוכיחו באמצעות אמונתכם כי אתם ילדי האור. כולכם יכולים לראות אותי, אך לשם כך הכרחי שתהיה לכם כוונה טובה ואמונה. (340, 45-51)

23. אני אומר לכם: אם האנושות הזאת, בשל חוסר אהבתה, התרחקותה מהצדק ומהטוב, תהיה עוד יותר נגדי, אופיע בדרכה במלוא תפארת, כפי שעשיתי בפני שאול, ואשמיע לה את קולי.

24. אז תראו כיצד רבים מאלה שרדפו אותי — מבלי להיות מודעים לכך — יעברו שינוי וייצאו, מוארים, ללכת אחריי בדרכי הטוב, האהבה והצדק.

25. אליהם אגיד: עצרו, נודדים, ושתו ממעיין המים הצלולים הזה. התאוששו ממסע החיים הקשה שהטלתי עליכם. הפקידו בידי את דאגותיכם ותנו למבטי

נוכחותי? הו, בני אדם, מתי תזהו אותי, כפי שזוהה יוסף בזמנו על ידי אחיו במצרים? (90, 1)

פרק 4 – ההדרכה באמצעות התגלויות אלוהיות

מקור ההתגלויות

1. מדבר אליכם ה"דבר" שהיה תמיד באלוהים, אותו הדבר שהיה במשיח ואשר אתם מכירים היום באמצעות רוח הקודש; כי ה"דבר" הוא דבר, הוא חוק, הוא מסר, הוא התגלות, הוא חוכמה. כאשר שמעתם את "הדבר" באמצעות דברי המשיח וכעת אתם מקבלים אותו בהשראת רוח הקודש — אכן, אני אומר לכם, זהו קולו של אלוהים ששמעתם. כי יש רק אלוהים אחד, רק דבר אחד ורק רוח קודש אחת. (13, 19)

2. האם אתם יודעים מהו מקורו של אותו אור הטמון במילים המושמעות מפי נושאי הקול? מקורו הוא בטוב, באהבה האלוהית, באור האוניברסלי היוצא מאלוהים. זהו קרן או ניצוץ מאותו אור הכולל, המעניק לכם את החיים — הוא חלק מהכוח האינסופי המניע את הכול, ובאמצעותו הכול רוטט, פועם וממשיך במסלולו ללא הרף. זהו מה שאתם מכנים "הילה אלוהית", זהו אור הרוח האלוהית, המאיר ומחייה את הנשמות. (329, 42)

3. ברגע זה מדבר אליכם זה אשר תמיד בא להצילכם: המשיח, ההבטחה האלוהית, שהתגלם בבשר בישוע ב"תקופה השנייה", המילה האלוהית שהפכה למילה אנושית; רוח האהבה, האור, החוכמה, המרוכזת בקרן הנוגעת בנפש ובשכל האדם דרך הרוח, כדי ללמדו ולהעביר את מחשבותיי. (90, 33)

באותו זמן, כדור הארץ ותושביו יטוהרו, והמידות הטובות והיופי של הנשמה ישוקמו. הכאב ייעלם, והכל יהפוך לאושר, יהיה "יום" אינסופי, ללא סוף עבורכם. האם אינכם רוצים לראות את הנסים הללו? האם אינכם רוצים שילדיכם יוכלו לשוחח עם רוחי וליצור עולם של שלום, נקי מחטא? (181, 74, 81)

32. אילו האנושות הייתה מבינה את נבואות "הזמן הראשון" ו"הזמן השני", היא לא הייתה נבוכה לנוכח התגשמותן. כך קרה ב"זמן השני", כאשר המשיח נולד בקרב בני האדם, וכך קורה גם עתה, כאשר באתי ברוח.

33. משמעות תורתו זהה בשתי התקופות. היא מכשירה אתכם להפוך את החיים הללו לבית מלא אהבה, גם אם הוא זמני, שבו בני האדם רואים זה את זה כאחים ואחיות ומתייחסים זה לזה כבאלה, ומעניקים זה לזה את החום של אחווה אמיתית.

34. הבינו גם את הנשמה לבך, שלאחר החיים האלה תיכנס לאותם עולמות או מקומות מגורים שהאדון מכין לילדיו. משאלתי היא שכאשר תגיעו אליהם, לא תרגישו זרים, אלא שההתעלות הרוחנית שלכם וההכרה הפנימית שלכם יאפשרו לכם לראות את כל מה שתפגשו כאילו כבר הייתם שם בעבר. יהיה בבך אמת רבה, אם כבר כאן אתם בקשר עם הרוחני באמצעות התפילה. (82, 9-10)

35. אני הנודד הדופק על דלתות לבבותיכם. אני דופק, ואתם אינכם יודעים מי זה; אתם פותחים ואינכם מזהים אותי. אני כמו הנודד המגיע לכפר ואין מי שיכיר אותו, כמו הזר הנכנס לארץ זרה ואינו מובן בשפתו . כך אני מרגיש בקרבכם. מתי תרגישו את

שתמצאו בה התרוממות רוחנית. (36, 24-25)

10. יש המאמינים שאינם מאמינים בנוכחותי, משום שהם מתנגדים לעוני ולצניעות של מקומות ההתכנסות הללו ולצניעותם של נושאי הקול, שדרכם אני מתגלה. אך אילו הספקנים הללו היו לומדים את חייו של ישו, היו מבינים כי הוא מעולם לא חיפש פאר, הוקרה או עושר.

11. מקומות אלה יכולים להיות עניים וצנועים כמו האורווה והקש שעליהם נולדתי אז. (226, 38-39)

12. אל תחשבו שבחרתי באומה זו רק ברגע האחרון להתגלותי החדשה. הכול היה מתוכנן מראש מאז ומעולם. האדמה הזאת, הגזע הזה, נשמותיכם הוכנו על ידי, כשם שזמן נוכחותי נקבע מראש על פי רצוני.

13. החלטתי להתחיל את התגלויותיי בקרב הקטנים ביותר, בקרב אלה ששמרו על טוהר השכל והנשמה. לאחר מכן התרתי לכולם לבוא אליי, שכן על שולחני אין הבדלים ואין העדפות. דברי שנשלחו אל העם הזה היו פשוטים וצנועים בצורתם, נגישים לכם, אך משמעותם הברורה הייתה עמוקה לרוחכם, כי אף על פי שאני מקור כל הידע, אני תמיד מתבטא ומביע את עצמי בפשטות ובבהירות. אני איני סוד לאיש ; הסוד והמסתורין הם פרי בורותכם. (87, 11-12)

14. הראשונים שהקשיבו לי התייחסו ליצירתי כאל עץ, בכך שחתכו את הענפים הראשונים כדי להשתילם באזורים שונים. חלקם פירשו את תורתו נכונה, ואחרים סטו מהדרך.

15. הקבוצות שהתכנסו בצל חדרי האסיפה הדלים היו קטנות. אך כאשר אלה התרבו והמוני האנשים גדלו, קראתי להם להתאחד, כדי שכולם יזהו את עצמם כתלמידי מורה אחד וינהגו בהוראה באותו אופן; כדי שהזרע לא יזרע לפי ראות

4. אני המשיח, אשר נרדף, הושמץ והפך לנאשם בעולם הזה. לאחר כל מה שעשיתם לי ב"זמן השני" בישוע, אני בא אליכם כדי להוביח לכם פעם נוספת כי סלחתי לכם ואני אוהב אתכם.

5. עירום צלבתם אותי, וכך אני חוזר אליכם; כי איני מסתיר את רוחי ואת אמת שלי מעיניכם מאחורי גלימת הצביעות או השקר. אך כדי שתוכלו לזהות אותי, עליכם קודם לטהר את לבכם. (29, 27-28)

6. היום אני אומר לכם: הנה האדון — זה שאנשים כינו "הרב מגליל". אני נותן לכם את התורה הנצחית, תורת האהבה. הסעודה שאליה אני מזמין אתכם היום היא רוחנית, וכך גם הלחם והיין . אך היום, כמו בעבר וכמו תמיד, אני הדרך, האמת והחיים. (68, 33)

מקומות ההתגלות ומקבלי ההתגלויות

7. זכרו כי אני ה"מילה" של האב; כי המהות האלוהית שאתם מקבלים במילה זו היא אור מרוח הבורא; כי השארתי בכל אחד מכם חלק מרוחי.

8. אך כאשר אתם רואים את העוני המקיף את הקהל המקשיב לי כעת, ואת צניעותו של החדר שבו אתם מתכנסים, אתם שואלים אותי בשקט: "אדון, מדוע לא בחרת באחד מאותם מקדשים או קתדרלות גדולים, שבהם היו יכולים להציע לך מזבחות מפוארים וטקסים חגיגיים הראויים לך, כדי לשאת את דבריך בתקופה זו?"

9. אני משיב לאותם לבבות החושבים כך על אדונם: לא בני האדם הם שהובילו אותי לעוני זה. אני עצמי בחרתי לי את הדירה הצנועה בפרבר העני של עירכם לשם התגלותי, כדי להבהיר לכם כי איני מחפש אצלכם את המס החומרי או את המנחות החיצוניות, אלא להפך: דווקא לשם כך חזרתי, כדי להטיף שוב לענווה, כדי

בנוכחותי ובהגנתי, ואני הוכחתי לו שאמונתו מבוססת על אמת. (329, 28-30, 37)

23. קהילה חדשה של שליחים קמה בקהילה זו, המורכבת מלבבות פשוטים וצנועים, אשר עם זאת היו מלאים באהבה ובאמונה כדי ללכת אחריי. כמובן שלא חסר ביניהם תומאס חדש, שהיה חייב לראות כדי להאמין בנוכחותי — פטרוס חדש, שאף שהאמין בי, היה מכחיש אותי מפחד מפני בני האדם, ויהודה איש קריות חדש, שהיה בוגד בי על ידי מכירת דבריי ואמת שלי תמורת כסף וחנופה.

24. ההמונים המרכיבים את העם הזה הלכו והתרבו והתפזרו על פני ערים, אזורים וכפרים; ומבין העם הזה קמו שליחי האמת והיושר, עובדים מסורים ומלאי התלהבות בהוראת אדונם, ונביאים בעלי לב טהור, אשר דיברו אמת. (213, 72-73)

25. בהתגלותי החדשה שיניתי הכל: את המקומות ואת אמצעי ההכרזה, כדי להסיר את הבורות, הטעות והפרשנות השגויה שניתנו להתגלויותיי הקודמות. כשם שהשמש זורחת במזרח, ואתם רואים אותה בצהריים בנקודה הגבוהה ביותר, כדי לראות לאחר מכן כיצד היא שוקעת במערב, כך עבר אור רוחי עם הזמן מהמזרח למערב, כדי שלא תגבילו את תפארתו ועוצמתי למקומות, אנשים או גזעים מסוימים. (110, 9)

26. די לי בכך שמעטים שומעים אותי, שכן הם יעבירו מחר את העדות על כך לבני אדם אחרים. אני יודע שאם הייתי קורא לכל בני האדם, רובם לא היו באים, משום שהם עסוקים בענייני העולם. הם היו מכחישים אותי ומונעים מאנשים בעלי רצון טוב לבוא לשמוע אותי.

27. כאן, בבידודם של המקומות הזניחים האלה שבהם אני מתגלה, אני נותן לזרעי לצמוח. אני מאחד את הלבבות הפשוטים לקהילות, וכאשר הם מרוחקים מההמולה עיניהם של "הפועלים"*, אלא בהתאם לרצון האלוהי.

** התייחסות למשל של ישו על "הפועלים בכרם".*

16. לפני ארון הברית הרוחני של הברית החדשה נשבעו ההמונים כניעה, ציות ורצון טוב; אך כאשר הסופות והטורנדו פרצו בעוצמה והצלפות הענפים היכו בעצים, חלקם נחלשו, בעוד שאחרים נותרו איתנים ובלתי מתפשרים ולימדו את "הפועלים" החדשים לעבד את "השדות".

17. כמה, שהבינו את גודל ההתגלות הזאת, התכוונו לחדור עמוק יותר לתוך סודותיי מכפי שרציתי, כדי לרכוש ידע וכוח שיעניקו להם עליונות על האחרים; אך עד מהרה הם עמדו מול צדקתי.

18. אחרים, שלא יכלו לגלות את גדולתו של מעשה זה בטוהרו ובפשטותו, אימצו טקסים, סמלים וטקסים מכתות ובנסיות, משום שחשבו כי בכך הם מעניקים חגיגיות להתגלויותיי. (234, 27-30)

19. מאז שההכרזה הזו החלה להתגלות, רוחכם הוארה על ידי תורתכם, אף על פי שגם כופרים הופיעו — הן בקרב אלה שהשכילו את דעתם, והן בקרב הבלתי משכילים והבורים.

20. כמה טיעונים יש כדי להכחיש את ההתגלות הזו! כמה ניסיונות יש להשמיד את הדבר הזה! אך דבר לא עצר את מהלך המסר שלי — נהפוך הוא: ככל שנלחמו יותר ביצירה זו, כך התעוררה יותר אמונתם של בני האדם, וככל שחלף הזמן, כך גדל מספרם של אלה שדרכם אני מעביר את דברי.

21. מה יש ללמוד מכך? שכוח האדם לעולם לא יוכל למנוע מהכוח האלוהי לבצע את החלטותיו.

22. כאשר העם התכנס בתוך מקומות ההתכנסות הללו, הוא עשה זאת תמיד ללא פחד מהעולם, תמיד מלא אמון

העברת המסרים האלוהיים

33. מי שמטיל ספק בהתגלות זו באמצעות כושר ההבנה האנושי, מתנהג כאילו הוא מכחיש את מעמדו העליון ביחס ליצורים האחרים — כאילו הוא מכחיש את רוחו שלו ואינו רוצה להיות מודע לרמה הרוחנית והשכלית שהשיג באמצעות אינספור מבחנים, סבל ומאבקים.

34. להכחיש שאני מתגלה באמצעות יכולת השכל שלכם או רוחכם, פירושו להכחיש את עצמכם ולהציב את עצמכם במקום של היצורים הנחותים.

35. מי אינו יודע שהאדם הוא ילד של אלוהים? מי אינו יודע שיש בו נשמה? מדוע אם כן לא להאמין שחייבים להיות בין האב לילדיו דרך אחת או יותר לתקשר זה עם זה?

36. מכיוון שאני אינטליגנציה, אני פונה אליכם באמצעות יכולת השכל שלכם; מכיוון שאני רוח, אני פונה אל רוחכם. אך ביצד יוכלו אלה המכחישים את התגלותי להבין ולקבל את האמת הזו, אם מעולם לא רצו לראות אותי כרוח ולהכיר בי? בלבם פיתחו תפיסות מוטעות רבות, כגון אלה הסבורים שאני ישות אלוהית בעלת צורה אנושית, שיש לסמלה באמצעות סמלים ותמונות כדי ליצור איתי קשר דרכם.

37. במהלך הדורות התרגלו האנשים שחיפשו אותי בדרך זו לאילמותן של תמונותיהם ופסליהם, שלפניהם הם מתפללים ומקיימים טקסים, ולבסוף התגבשה בלבם התפיסה כי איש אינו ראוי לראות את אלוהים, לשמוע אותו או לחוש אותו. בטענתם שאני נעלה מדי מכדי להתקרב אל בני האדם, הם מאמינים שהם מעניקים לי כבוד בהערצה. אך הם טועים; שכן מי שטוען שאני גדול מדי מכדי להתעסק ביצורים קטנים כגון בני האדם, הוא בור המכחיש את היפה ביותר שרוחי גילתה לכם: הענווה.

של החיים החומריים, אני מדבר אליהם על האהבה, על הנצחי, על הרוח, על הערכים האנושיים והרוחניים האמיתיים, ובכך אני גורם להם להביט בחיים דרך הרוח ולא דרך החושים.

28. את לבבות הילדים הללו אני מכנה תלמידים, והם, שמעולם לא היה להם דבר, שמעולם לא זכו לתשומת לב מצד שכניהם, התמלאו בסיפוק על כך שנקראו על ידי, וקמו לתחייה לחיים חדשים. הם התרוממו מתוך אמונה והתרוממות רוח, כי הם יכולים להועיל לזולתם, משום שהאדון הטמיע בהם את גילוייו והראה להם את דרך האהבה.

29. יש שיכחישו אותם וילעגו להם, משום שהם מכנים עצמם תלמידי ישוע — אך אמת, אני אומר לכם, גם אם ימנעו מהם את החסד הזה, הם ימשיכו להיות תלמידיי. (191, 33-36)

30. העולם מחבה שקולי יקרא לו; לב האדם, אף כי מת לאמונה, מצפה שקולו של המשיח יתקרב אליו ויאמר לו: "קום והתהלך".

31. ה"מתים", ה"עיוורים", החולים והמנודים מהווים עם עצום. אני אבוא אליהם, כי אלה הסובלים בנפשם או בגופם הם הרגישים ביותר לנוכחותי. גדולים העולם — אלה שיש להם כוח, עושר ותהילה ארצית, אינם מאמינים שהם זקוקים לי ואינם מצפים לי: מה יכול המשיח לתת להם, הרי הם אומרים שיש להם כבר הכל? אולי כמה נכסים רוחניים או מקום בנצח? זה לא מעניין אותם!

32. זו הסיבה שבגללה חיפשתי את המוני העניים והחולים בגופם ובנפשם, כדי להפיץ את תורתו בקרבם; כי הם השתוקקו אליי, הם חיפשו אותי. לכן היה זה אך טבעי שהם חשו בנוכחותי, כאשר הגיע הזמן להראות את עצמי מחדש לאנושות. (291, 32-34)

מטילים ספק בכך, ודאו זאת על סמך עדותם של אותם ארבעה תלמידים שכתבו את דבריי בבשורות.

43. הנה אני כאן ברוח, ושולח אליכם את דברי מתוך ה"ענן" הזוהר, ומבטא אותם באמצעות דוברים אלה — כהכנה לקראת אותה התגלות שאליה אתם כולם אמורים להגיע: השיח מרוח אל רוח. (331, 1-10, 13)

44. המחשבות האלוהיות הועברו למילים באמצעות נושאי הקול שלי הנמצאים באקסטזה, אשר, כשהן מאוחדות למשפטים, יצרו וקבעו תורה רוחנית, 64 פרק 4 המלאה בגילויים ובהוראות מושלמות.

45. זהו המנחם המובטח, זהו רוח האמת שהוכרז עליה, אשר תלמד אתכם הכל. ההכנה כבר מתחילה, באים הזמנים שבהם תזדקקו לאותו אחד אשר, מכיוון שיש לו עוצמה ברוחו, ינחה אתכם באצילות ובפשטות לבו, בחוכמה וברחמים. (54, 51-52)

46. תורתי באה אליכם כדי להאיר את דעתכם. אך אל תתפלאו על האופן שבו באתי אליכם בתקופה זו; אל תתבלבלו מכך, אך גם אל תתנו לזה להפוך לשגרה.

47. כאשר האור האלוהי שלי מגיע ליכולת השכלית של אותו אדם המשמש לי כנושא קול, הוא מתעבה לתנודות, המומרות למילים של חוכמה ואהבה. כמה שלבים בסולם השמימי על רוחי לרדת כדי להגיע אליכם בצורה זו! וגם את "עולמי הרוחני" נאלצתי לשלוח אליכם, כדי שייתן לכם הסבר מפורט על תורתו. (168, 48)

48. אני מתגלה באמצעות איבר השכל האנושי, משום שהמוח הוא ה"מנגנון" שנוצר בשלמות על ידי הבורא, כדי שהאינטליגנציה, שהיא אור הנשמה, תתגלה בתוכו.

49. "מנגנון" זה הוא מודל שלעולם לא תוכלו לחקות בכל המדע שלכם. תשתמשו

38. אם אתם מאמינים במשיח, אם אתם טוענים שאתם נוצרים, אסור לכם לטפח תפיסות שטותיות כגון זו, לפיה אינכם ראויים לכך שאדונכם יתקרב אליכם. האם שכחתם כי דווקא אמונתכם הנוצרית מבוססת על אותה הוכחה לאהבת האל, כאשר "דבר" האל הפך לאדם? איזו התקרבות מוחשית ואנושית יותר יכלה להתאים יותר לתפיסתם של בני האדם החוטאים והבשרניים, בעלי הנשמות האפלות והשכל החלש, מאשר זו שבה נתתי להם לשמוע את קולי האלוהי, שהפך למילה אנושית?

39. זו הייתה ההוכחה הגדולה ביותר לאהבה, לענווה ולרחמים כלפי בני האדם, אותה חתמתי בדם, כדי שתמיד תישאר לנגד עיניכם, כי אין איש שאינו ראוי לי, שכן דווקא למען אלה שהיו אבודים ביותר בבוץ, בחושך ובחטאים, הפכתי את דברי לבשר ודם ושפכתי את מיץ החיים של דמי.

40. מדוע אם כן, דווקא אלה המאמינים בכל זאת, מכחישים עתה את נוכחותי ואת התגלותי? מדוע הם מנסים לטעון כי הדבר אינו אפשרי, משום שאלוהים הוא אינסופי והאדם נמוך מדי, חסר חשיבות ובלתי ראוי? אבן, אני אומר לכם, מי שמכחיש את התגלותי בתקופה זו, מכחיש גם את נוכחותי בעולם ב"תקופה השנייה" ההיא, ומכחיש גם את אהבתי ואת ענוותי.

41. עבורכם, החוטאים, זה רק טבעי שתחושו רחוקים ממני בחטאיכם. אני, לעומת זאת, מרגיש שככל שאתם חוטאים יותר וככל שאתם מטמאים את נפשכם יותר, כך הכרחי יותר שאפנה אליכם כדי לתת לכם את האור, להושיט לכם יד, לרפא אתכם ולהציל אתכם.

42. ידעתי שאם אודיע את עצמי שוב לילדיי, רבים יכחישו אותי, ולכן הכרזתי כבר אז על שובי; אך במקביל הבהרתי שנוכחותי אז תהיה רוחנית. אך אם אתם

באמצעות האור שהוא מוריד על כל היצורים — הן הרוחניים והן החומריים.
55. הבינו אפוא, כי במקום שבו נמצא האור שלי, שם נמצא גם הרוח שלי. (91, 16-12)
56. ניצוץ אור מרוחי, השתקפות של דבר האל, הוא זה שנופל על רוחו של נושא הקול, דרכו אני מביא את מסרי לאוזניכם. איזה נושא קול אנושי יכול לקבל את כל עוצמתו של "הדבר"? אף אחד. ואכן, אני אומר לכם, אתם עדיין לא יודעים מהו "הדבר".
57. ה"מילה" היא חיים, היא אהבה, היא דבר אלוהים, אך מכל אלה יכול נושא הקול לקבל רק אטום אחד. אך כאן, באותו קרן אור, באותה תמצית, תוכלו לגלות את האינסופי, את המוחלט, את הנצחי.
58. כדי לדבר עליי, אני יכול לעשות זאת הן באמצעות מעשים גדולים והן באמצעות ביטויים קטנים ומוגבלים. אני נמצא בכל דבר, הכל מדבר עליי, הגדול כקטן הוא מושלם באותה מידה. על האדם רק לדעת להתבונן, לחשוב וללמוד. (284, 2-3)
59. "דבר" שלי לא התגלם שוב בבשר. אני נמצא בתקופה זו "על הענן", הסמל לעולם הבא, ממנו יוצא קרני, המאיר את תודעתו של נושא הקול.
60. נאה היה בעיניי להתגלות באמצעות האדם, והחלטתי היא מושלמת. אני מכיר את האדם, כי אני בראתי אותו. אני רואה בו ראוי, כי הוא ילדי, שכן הוא יצא ממני. אני יכול להשתמש בו, כי לשם כך בראתי אותו, ואני יכול לחשוף את תפארת שלי באמצעותו, כי בראתי אותו כדי להאדיר את עצמי בו.
61. האדם! הוא דמותי, כי הוא אינטליגנציה, חיים, תודעה, רצון, כי יש בו משהו מכל תכונותיי ורוחו שייכת לנצח.
62. לעתים קרובות אתם חסרי חשיבות יותר ממה שהאמנתם, ולעתים אחרות בצורתו ובמבנהו כמודל ליצירותיכם; אך לעולם לא תגיעו לשלמות שיש ביצירות אביכם. מדוע אם כן אתם מטילים ספק ביכולתי להשתמש במה שיצרתי? (262, 41-40)
50. בכל הזמנים, אהבתי כמאסטר הייתה קשובה בקפידה להוראה שהאנשים נזקקו לה, ותמיד באתי אליהם כדי לדבר אליהם בהתאם לבגרותם הרוחנית ולהתפתחותם האינטלקטואלית.
51. באתי אליכם כי ראיתי שדברי האדם והתורות שיצרתם אינם מרווים את הצמא הבוער בנשמתכם — צמא לאור, צמא לאמת, לנצח ולאהבה. לכן התיישבתי בקרבכם, ואני נעזר באנשים צנועים, בורים וחסרי השכלה, ומביא אותם לשקוע בהשתאות של השכל והנשמה ה- , כדי שהמסר של "הזמן השלישי" יזל מפיהם.
52. כדי להיות ראויים לקבל ולהעביר את מחשבותיי האלוהיות, היה עליהם להיאבק נגד החומריות והפיתויים של העולם. בדרך זו, תוך דחיקת אישיותם האישית וריסון יהירותם, הם השיגו מסירות מוחלטת של הווייתם בפרקי הזמן הקצרים שבהם הקדישו את איבר השכל שלהם להשראה האלוהית, ובכך אפשרו שמילה מלאה בחוכמה, רוך, צדק, מרפא ושלום תצא משפתיהם.
53. תמיד יהיו כאלה שלא יוכלו להבין כיצד ייתכן שהדוברים מבטאים כל כך הרבה ידע במילים ומשפטים כל כך הרבה תמצית חיים על רוחם של המאזינים, מבלי שרוחי תרד אל מוחותיהם, ורק קרן מאורי תאיר אותם. על כך אני אומר לכם, שגם כוכב המלך — כפי שאתם מכנים את השמש — אינו צריך לבוא אל הארץ כדי להאיר אותה, שכן האור שהוא שולח מרחוק אל כוכב הלכת שלכם מספיק כדי להציף אותו באור, בחום ובחיים.
54. כך גם רוח האב מאירה ומחיה הכל, ככוכב בעל עוצמת קרן אינסופית,

נוכחותי ולקבל את מהותי. העם ניזון מהמהות שרחמיי שלחו אליו באותו רגע; אך נושא הקול מנע מסר שלא יצא משפתיו, ובכך אילץ את הנוכחים לקיים דיאלוג מרוח לרוח עם אדונם , אף על פי שהם עדיין לא היו מוכנים לקבל את השראתי בצורה זו. (294, 49)

צורת ההתגלויות

68. הוראתו של המאסטר מתחילה תמיד באותו אופן, משום שהיא מכילה את אותה אהבה. היא מתחילה באהבה ומסתיימת בחמלה — שתי מילים שבהן כל תורתו כלולה. רגשות נעלים אלה הם המעניקים לנפש את הכוח להגיע לאזורי האור והאמת. (159, 26)

69. הייתם יכולים לומר שהצורה החיצונית של השפה שבה דיברתי ב"תקופה השנייה" וזו שאני משתמש בה כעת שונות, ובחלקכם הייתם צודקים. כי ישוע דיבר אליכם אז בביטויים ובניבים של העמים שבהם חי, כפי שאני עושה זאת היום בהתחשב באופיים הרוחני של אלה השומעים את דברי. אך התוכן הרוחני שהדברים הללו, שנאמרו אז והיום, מעבירים הוא זהה, הוא אחד, והוא בלתי משתנה. עם זאת, דבר זה נותר ללא התייחסות מצד רבים, שליבם קשוח ושכלם סגור. (247, 56)

70. הו, הכופרים! בואו והקשיבו לי לעתים קרובות, דבריי יגברו על ספקותיכם. אם יש לכם הרושם שסגנון הביטוי של דבריי אינו זהה לזה שהיה לי פעם, אני אומר לכם שלא תתעכבו על הצורה, על החיצוניות, אלא תחפשו את התוכן, שהוא זהה.

71. המהות, המשמעות, היא תמיד אחת בלבד, כי האלוהי הוא נצחי ובלתי משתנה; אך הצורה שבה ההתגלות מגיעה אליכם, או שדרכה אני מגלה לכם חלק נוסף של האמת, מתגלה תמיד בהתאם ליכולת אתם גדולים יותר ממה שאתם יכולים לדמיין. (217, 15-18)

63. אם תחשבו מעט ותלמדו את הכתבים, תבינו כי אצל כל הנביאים בא לידי ביטוי תוכן רוחני אחד, אותו העבירו לאנשים במילותיהם. הם הנעיקו לאנשים אזהרות, גילויים ומסרים, ללא הטעויות של הפולחן החומרי שהעם נהג באותם זמנים. הם לימדו לציית לחוק ולדבר האלוהים, ועזרו לאנשים ליצור קשר עם אביהם השמימי.

64. עם, האם אינכם מוצאים דמיון רב בין אותם נביאים לבין נושאי הקול האלה, שדרכם אני מדבר אליכם כעת? גם על שפתי האחרונים אני מניח את תמצית תורתי, באמצעות דבריהם מגיעה אליכם השראתי, ומתוכם פורצת בהירות ההוראה, הקוראת למאזינים לחפש את אדונם בדרך הטהורה ביותר. הם מדברים ללא חשש שמא בין הרבים המקשיבים להם יהיו גם מרגלים או קנאים. הם ממלאים את תפקידם במסירות בשירות אביהם, כדי שדרכו ידבר אל האנושות ויעניק לה את ההוראות הללו, אשר יפתחו בפני בני האדם דרכים חדשות של אור.

65. עם, לא רק שיש דמיון רב בין אותם נביאים לבין נושאי הקול הללו, אלא שיש גם קשר מושלם ביניהם. אלה בישרו על אלה, ומה שאלה ניבאו לפני זמן רב, חווים כעת משרתים אלה. (162, 9-11)

66. לא כל נושאי הקול שלי היו מסוגלים ומוכנים להתכונן לשרת אותי, ולעתים קרובות נאלצתי לשלוח את אוריי אל איברי תבונה טמאים, שהיו עסוקים בדברים חסרי תועלת, אם לא בחטאים ממש. במעשיהם הם עוררו את צדקתי, שכן מוחם נשלל מכל השראה ושפתיהם מכל כושר ביטוי, כדי להביע את המסר האלוהי.

67. במקרים אלה, קהל המאזינים אטם את אוזניו בפני אותן אמירות עלובות, אך פתח את נפשו כדי לחוש בתוכה את

ושומעים את אותה המילה; אך עבורם משמעותו, תמציתו, היא אחרת, גם אם הם נהנים מאותה שמחה, מאותה התרוממות רוח, מאותה עידוד ומאותו לחם. (345, 81-82)

77. אני שולח אל כל עולם קרן מאוריי. אליכם העברתי אור זה בצורת מילים אנושיות, כפי שהוא מגיע למקומות אחרים באמצעות השראה.

78. באורו של אותו קרן אלוהית יתאחדו כל הרוחות, בכך שיעשו ממנו סולם שמים המוביל אותן לאותה נקודה, אל הממלכה הרוחנית המובטחת לכולכם, אתם החלקיקים הרוחניים של אלוהותי. (303, 13-14)

ההגבלה הזמנית של ההתגלויות

79. ממלכתי יורדת אל האנושות הסובלת, ודברי נשמעים מפי הנבחרים של תקופה זו, כדי שמי ששומע אותי יהפוך לנחמה לבני אדם אחרים.

80. בכל הזמנים היו לי מתווכים בין בני האדם לאלוהותי; הם היו הענווים והצנועים בלב, בהם השתמשתי. עתה אני מכין את השליחים החדשים של תורת שלי, כדי שבשורה זו תהיה התעוררות לחיים הרוחניים בקרב בני האדם.

81. כמה מאלה המסוגלים למלא שליחות רוחנית אצילה עדיין ישנים, פזורים ברחבי העולם! הם יתעוררו, ויוכיחו את התקדמותם הרוחנית כאשר יהפכו, בנדיבות רגשותיהם, לישויות מועילות לזולתם. הם יהיו ענווים ולעולם לא יתהדרו בעליונות. (230, 61-63)

82. עבודתי חייבת להגיע אל האנושות ללא זיוף, כדי שתצא לדרך למלא את תורתי, על ידי חיבוק צלב גאולתה.

83. הבטחתי זאת לאנשים, לכל האנושות, ואני אקיים זאת, כי דברי הם דברי מלך; אשלח אליהם, באמצעות תלמידיי, את החיטה המוזהבת של דברי, הקליטה או להתפתחות שהשגתם. (262, 45)

נוכחותן של ישויות מהעולם הבא בהוראותיו של ישו

72. אכן, אני אומר לכם, ברגעים שבהם דברי מאיר את כושר ההבנה של האדם, נמצאים כאן אלפים ורבבות של ישויות חסרות גוף בעת התגלותי, והם מקשיבים לדברי; מספרם תמיד גדול מזה של אלה המתייצבים בחומר. כמוכם, הם עולים אט-אט מתוך החושך כדי להיכנס לממלכת האור. (213, 16)

73. את דברי אלה אתם שומעים על פני האדמה באמצעות כושר ההבנה האנושי, ובדרגות חיים גבוהות משלכם שומעים אותם גם תושבי אותן דרגות, נשמות אחרות; כמו כן שומעים אותם הישויות הרוחניות של מישורים חיים אחרים, גבוהים עוד יותר, אשר שם הוא ביתם. כי "הקונצרט" הזה, שהאב מבצע ב"זמן השלישי" עם רוחות האור, הוא אוניברסלי.

74. אמרתי זאת: קרני היא אוניברסלית, דברי ותמצית הרוח (הכלולה בהם) הם אף הם אוניברסליים, ואפילו ברמה הגבוהה ביותר שהרוחות הגיעו אליה, הן שומעות אותי. אתם שומעים אותי כעת, בהודעה זו, בצורה הבלתי מושלמת ביותר, שהיא זו של האדם.

75. לכן אני מכין אתכם כעת להתגלויות גבוהות יותר, כדי שכאשר תיכנסו לעולם הרוחני ותעזבו את כדור הארץ הזה לחלוטין, תוכלו להתאחד עם מדרגת חיים חדשה, כדי לשמוע את ה"קונצרט" שהאב מבצע יחד עם רוחכם.

76. היום אתם עדיין נמצאים בחומר, רוו את לבכם ואת רוחכם במילה זו, ואותם יצורים שהיו שייכים אליכם על פני האדמה, שאתם עדיין מכנים אותם אב, בעל, אישה, אח, ילד, קרוב משפחה או חבר, נמצאים ברמות חיים אחרות

עוותה, והיה צורך שהיא תזרח שוב, כמו עכשיו, כאשר האמת הוסתרה, ולכן היא חייבת לצאת לאור שוב לעיני בני האדם. (142, 31)

5. לא פעם אחת, אלא פעמים רבות ובדרכים שונות הכרזתי והבטחתי לתלמידיי את בואי מחדש. הכרזתי לכם על הסימנים שיבשר את בואי — סימנים בטבע, אירועים באנושות, מלחמות עולמיות, החטא בשיאו. כדי שהעולם לא יפול בטעות ויצפה לי שוב כבן אדם, הודעתי לו כי המשיח יבוא "על הענן", כלומר ברוח.

6. אותה הבטחה התגשמה. הנה האדון ברוח, והוא מדבר אל העולם. הנה אדון השלום וממלכת האור, הבונה תיבה עצומה במימדיה, שבה יוכלו בני האדם למצוא מקלט ולהינצל, כ"בתקופה הראשונה", כאשר נח בנה את התיבה כדי להציל את זרע האנושות. (122, 52-53)

7. האופן שבו התגלו בתקופה זו שונה מזה של "הזמן השני", אך כוונתי היא אותה כוונה: להציל את האנושות, להוציא אותה מאותו מערבולת שהיא נתקלה בה בדרכה ולא הצליחה להימלט ממנה.

8. הפיתוי השתחרר במלוא עוצמתו, והאדם נפל כילד קטן וחווה סבל רב. הוא מרוקן את כוס סבלו וקורא אליי בבלבולו העמוק, והאב היה עמו.

9. עדיין נותרו שאריות שמרים בגביע, אך אני אעזור לכם לשאת את הכאבים הנובעים מחוסר ציותכם. אשריכם, השומעים אותי, כי תהיו חזקים! אך מה יהיה על האחרים, כאשר יפקוד אותם הסבל הגדול ההוא? האם נפשם תתמוטט מחוסר אמונה? תפילת ישראל* חייבת לתת להם תמיכה. (337, 38)

** שם זה מתייחס לעם האלוהים החדש, "ישראל הרוחני", ולא לתושבי מדינת ישראל או לעם היהודי בכללותו (לפרטים נוספים ראו פרק 39)*

והיא תשמש את האנשים כהכנה, כדי שיוכלו לשמוח בקרוב בשיח מרוח אל רוח. כי לאחר שנת 1950 לא אודיע את עצמי שוב, לא כאן ולא בשום מקום אחר, באמצעות כושר ההבנה של נושא קול. (291, 43-44)

פרק 5 – הסיבה להתגלות האלוהית החדשה

רצון הגאולה של אלוהים

1. אילו לא הייתה בורות בעולם, אילו לא היה נשפך דם, אילו לא היו כאב ועוני, לא הייתה סיבה שרוחי תתממש על ידי כך שתהיה נתפסת בחושיכם. אך אתם זקוקים לי. אני יודע שרק אהבתי יכולה להציל אתכם בזמנים אלה, ולכן באתי.

2. אילו לא הייתי אוהב אתכם – מה היה המשמעות בכך שתהרסו את עצמכם, ומה היה המשמעות של הכאב שלכם? אך אני אביכם — אב המרגיש בתוכו את כאבו של הילד, כי כל ילד הוא חלק קטן ממנו. לכן אני נותן לכם בכל מילה שלי ובכל השראה את אור האמת, שפירושו חיים לרוח. (178, 79-80)

3. הנה אני כאן בקרבכם, דופק על לבכם. האם אתם סבורים כי שלומי שלם, כשאני רואה אתכם מסובבים בעוינות מתמדת? לכן באתי כגיבור גדול להילחם בחושך וברע, ועמי באו גם רוחות הטוב, העולם הרוחני, כדי להשלים את מלאכתי. כמה זמן יימשך מאבק זה? עד שכל ילדיי יוושעו. אך לא הבאתי עמי כאב, אני רק רוצה לשנות אתכם באמצעות אהבה. (268, 31)

4. דבריי יהיו שוב לא נוחים לאנשים, כמו בימים עברו, אך אני אגיד להם את האמת. מבלי לחשוף אף אחד, קראתי לצבוע צבוע, לנואף נואף ולרשע רשע. האמת

האמת. מדוע אתם רוצים אותי שוב כבן אדם? האם איננכם זוכרים שמתתי כבן אדם ואמרתי לכם שאחכה לכם בממלכתי? בבך הבהרתי לכם שהנשמה היא נצחית, אלמותית. (99, 7-8)

16. דבריי בתקופה זו מזכירים לכם את העבר, מגלים לכם את הסודות ומבשרים לכם את העתיד. היא תתקן את כל מה שהאנשים עיוותו ופסלו; כי אני, כשומר האמת, בא עם חרב קנאותי וצדקתי, כדי להרוס את כל השקר, כדי לרסק את הצביעות והשקר, כדי לגרש שוב את הסוחרים ממקדש האמת.

17. הבינו כי אין צורך לחפש את האמת בספרים, בעצות או במצוות של בני אדם כדי להשיג את ישועת נפשכם.

18. כולכם זקוקים לישועה, איני מוצא ולו אחד העומד כבר על קרקע יציבה. אתם ניצולי ספינה טרופה בעיצומה של ליל סערה, שבו כל אחד נאבק על חייו מבלי לחשוב על זולתו, כי חייו בסכנה.

19. אך אמת, אני אומר לכם, אני המושיע היחיד שלכם, הבא שוב לחפש את אלה שהתעו, משום שסטו מנתיב השיט שהוא החוק. אני מאיר את דרככם, כדי שתגיעו לחוף, לארץ המבורכת ההיא הממתינה לכם, משום שבחיקה טמונים אוצרות אינסופיים לרוח. (252, 37-40)

20. כשם שפעם נתנו פרשנויות שגויות להוראות האלוהיות, כך גם תורתו זויפה בתקופה זו; ולכן היה זה הכרחי שהמאסטר יבוא שוב כדי לעזור לכם להשתחרר מטעויותיכם, שכן מעטים מאוד מצליחים לשחרר את עצמם מטעויותיהם בכוחות עצמם.

21. אמנם הבטחתי לכם כבר אז שאשוב; אך עליי לומר לכם גם זאת, שעשיתי זאת כי ידעתי שיבוא זמן שבו האנושות, מתוך אמונה שהיא הולכת בדרך תורתותיי, תהיה רחוקה מאוד מהן; וזהו הזמן שעבורו הכרזתי על שובי. (264, 35-36)

10. אני מחפש אתכם באהבה אינסופית. הנחתי בנשמתכם כל כך הרבה חן וכל כך הרבה מתנות, עד שאינני מוכן לאבד ולו אחד מילדיי. אתם חלק מרוחי, אתם חלק מהווייתי — האם יכול זה שמחפש אתכם בלהט כה רב ובאהבה כזו להיות רע?

11. בכל פעם שאני יורד כדי לתת לכם את דברי, אני מוצא את "האחרונים" בין ההמונים; הם אלה ששואלים אותי ביותר בלבם. אך אני נעתר להם ותמיד עונה על שאלותיהם.

12. היום שואלים אותי האחרונים שבאו, מהי מטרת שובי, ואני עונה להם כי התכלית היא לאפשר לאדם לשוב בכוחות עצמו לטוהרו המקורי. (287, 19-20)

הסרת טעויות וצורות פולחן חיצוניות

13. "הזמן השלישי" פרץ במלואו עבור האנושות. חלפו כ-2000 שנה מאז שנתתי לכם את דברי; אך למרות הזמן שחלף, תורת זו טרם הוכרה על ידי האנושות כולה, משום שאינני אהוב על ידי כל ילדיי. עם זאת, כולם מפגינים כלפיי יראת כבוד, כולם מחפשים רוח אלוהית אחת, שהיא שלי. אך איני רואה אחדות בקרב בני האדם, איני רואה ביניהם את אותה אמונה, את אותה התרוממות והכרה, ולכן אני בא כרוח הקודש כדי לאחד אותם בי, כדי לשכלל אותם בתורת האמת שלי, במילה הבלתי משתנה שלי, בחוק האהבה והצדק שלי. (316, 4)

14. ערפול השכל, חוסר האמונה, אי-הידיעה של האמת הם חושך לנפש, ולכן האנושות נמצאת כיום בדרך שגויה. כמה התרבו אותם אנשים החיים את חייהם מבלי לדעת או לרצות לדעת לאן הם הולכים!

15. ידעתי שתגיע עבורה של האנושות תקופה כזו, מלאה בכאב, בבלבול, בחוסר ביטחון ובחוסר אמון. הבטחתי להציל אתכם מחושך זה, והנה אני כאן: אני רוח

28. אני מקים ממלכה בלבבות בני האדם — לא ממלכה ארצית, כפי שרבים מצפים, אלא ממלכה רוחנית — שכוחה נובע מאהבה ומצדק ולא מכוחות העולם.
29. אני רואה שיש המופתעים לשמוע אותי מדבר כך; אך אני שואל אתכם: מדוע אתם רוצים תמיד לדמיין אותי לבוש במשי, זהב ואבני חן? מדוע אתם רוצים תמיד שממלכתי תהיה מן העולם הזה, בעוד שאני גיליתי לכם את ההפך? (279, 61-64)
30. כבר ניבאתי לכם שהמאבק יהיה עז, שכן כל אחד מחשיב את דתו כמושלמת ואת אופן קיומה כבלתי ניתן לביקורת. אך אני אומר לכם שאם כך היה, לא הייתה לי סיבה לבוא בתקופה זו ולדבר אליכם.
31. אני מעניק לכם, בהשראה, תורה רוחנית עמוקה, כי אני רואה שהאלילות שולטת בצורות הפולחן שלכם, וכי הזרע הרע של הקנאות הרעיל אתכם בבורות וברגשות שנאה.
32. חרב האור שלי נמצאת בידי הימנית, אני הלוחם והמלך, המשמיד את כל המרדנות, את כל הרע הקיים ואת כל השקר. באשר מאבקי יסתיים והלבבות ילמדו להתאחד כדי להתפלל ולחיות, מבט רוחכם יגלה אותי באור האינסופי ובשלום הנצחי. "זהו ממלכתי", אגיד לכם, "ואני מלככם, כי לשם כך אני כאן, ולשם כך בראתי אתכם: כדי לשלוט." (279, 72-74)

הסבר על החיים האמיתיים

33. כל בני האדם יודעים שאני אבי כל הבריאה ושגורלם של היצורים נמצא בי. אף על פי כן, לא קיבלתי מהם לא את תשומת לבם ולא את כבודם. גם הם יוצרים, גם הם אדונים, ומאמינים שיש להם כוח על גורל זולתם — אז למה שישתחוו לפניי?
34. בדרך זו ניסה האדם את סבלנותי ואת צדקתי. נתתי לו זמן למצוא את האמת, אך
22. ב"תקופה השנייה" הפך ישו — אותו ישו המדבר אליכם ברגע זה — לאדם וחי על פני האדמה. אך כעת הוא אתכם ברוחו, ובכך מקיים את ההבטחה שנתן לאנושות: ההבטחה לשוב בעידן חדש כדי להביא לכם את הנחמה העליונה ואת אור האמת, ובכך להאיר ולהסביר את כל מה שנחשף לבני האדם. (91, 33)
23. האנושות אובדת עצות, אך באתי להנחות אותה באור רוח הקודש, כדי שתביר את משמעות דבריי.
24. במהלך הזמן שונו כתבי הקודש שהשאירו אחריהם תלמידיי על ידי בני האדם, ולכן קיימת מחלוקת בין העדות. אך אני אפרש את כל תורותיי כדי לאחד את האנושות באור אחד וברצון אחד. (361, 28-29)
25. היום מתחיל שלב חדש בעולם, שבו האדם ישאף לחופש גדול יותר במחשבתו, שבו הוא ייאבק לשבור את כבלי העבדות שרוחו סחבה עמה. זהו הזמן שבו תראו את העמים, מתוך תשוקה למזון רוחני ולאור אמיתי, חוצים את מחסומי הקנאות, ואני אומר לכם כי אף אחד, שחווה ולו לרגע את האושר להרגיש חופשי לחשוב, לחקור ולפעול, לא ישוב לעולם מרצונו החופשי לכלאו. כי עתה ראו עיניו את האור, ורוחו התפעמה לנוכח ההתגלויות האלוהיות. (287, 51)
26. ידעתי כי בני האדם יסתרו את תורתו יותר ויותר מדור לדור, ישנו את תורתו ויעוותו את האמת. ידעתי כי בני האדם ישכחו את הבטחתו לשוב, וכי הם לא יראו עוד זה בזה כאחים, אלא יהרגו זה את זה בנשק האכזרי, הפחדני והלא אנושי ביותר.
27. אך עתה הגיע הזמן והיום המובטח, והנה אני כאן. אל תשפטו את הדרך שבחרתי כדי להתגלות בפניכם; כי לא העולם ישפוט אותי, אלא אני הוא זה ששופט את האנושות, שכן עתה הוא זמן משפטם.

38. לאלה המטילים ספק בכך שהמילה האלוהית היא המדברת אליהם ברגע זה ובצורה זו, אני אומר: אם אינם רוצים לתת לי את השם ההוא, אם אינם רוצים לייחס את המילה הזאת למורה האלוהי, עליהם לקחת את תוכנה של תורת זו, לחקור לעומק כל אחד ממחשבותיה; וכאשר, בהרהורם על מה ששמעו, יגיעו למסקנה כי הוא מכיל אור ואמת לאנושות, עליהם להשתמש בו כקנה מידה לצעדיהם על אדמות, ולשנות את חייהם באמצעותו.

39. אני יודע שאני מעביר לכם את החוכמה האמיתית; מה שהאנשים מאמינים בו אינו משנה ולו במעט את האמת שלי. אך הכרחי שהאדם יהיה בטוח במה שהוא מאמין, במה שהוא יודע ובמה שהוא אוהב. רק משום כך אני מתייצב לעתים בהודעותיי ברמת האנושות, כדי להשיג שהיא תכיר אותי. (143, 54-56)

40. התפיסה שיש לאנשים עליי היא מוגבלת מאוד, הידע שלהם על הרוחני מועט מאוד, ואמונתם קטנה מאוד.

41. הדתות נמות בשינה של מאות שנים, מבלי להתקדם ולו צעד אחד, ובאשר הן מתעוררות, הן פעילות רק בתוך עצמן ואינן מעזות לפרוץ את המעגל שיצרו לעצמן באמצעות מסורותיהן.

42. יהיו אלה הנחשבים נחותים, העניים, הפשוטים והבורים, אשר מתוך תשוקה לאור, לסביבה רוחנית טהורה, לאמת ולקידמה, יעזבו את המעגל ההוא. הם הם שיצלצלו בפעמון ויעוררו את הקריאה, כאשר יחושו את בואו של זמן גילויי החדשים בעידן הרוחני.

43. בני האדם רוצים לגלות את סוד החיים הרוחניים — אותה קיום שאליו הם חייבים להיכנס באופן בלתי הפיך, ושמכאן נובע עניינם להכיר אותה.

44. בני האדם שואלים, מתחננים, מבקשים אור מתוך רחמים, כי הם חשים בצורך להתכונן; אך בתגובה לכל זאת הוא לא רצה לקבל ממני דבר. באתי כאב ולא אהבו אותי; לאחר מכן באתי כמאסטר ולא הבינו אותי; אך מכיוון שיש צורך להציל את האנושות, אני בא בעת כשופט. אני יודע שהאדם ימרד בצדקתי, כי גם כשופט הוא לא יבין אותי ויאמר שאלוהים נקם.

35. רציתי שכולם יבינו שאלוהים אינו יכול לנטור רגשות נקמה, כי אהבתו מושלמת. כמו כן, הוא אינו יכול לשלוח את הכאב; אתם עצמכם הם המושכים אותו אליכם באמצעות חטאיכם. צדקתי האלוהית עומדת מעל סבלכם ואפילו מעל מותכם. הכאב, המכשולים, הכישלונות הם המבחנים שהאדם מטיל על עצמו ללא הרף , ופרי זרעו הוא מה שהוא קוצר בהדרגה. די לי להאיר את אוריי אל רוחכם בכל אחת ממשברי החיים הללו, כדי שיזכה לישועתו. (90, 5-7)

36. זהו רוח האמת, היורדת כדי להאיר את הסודות ולגלות לכם את הידע הדרוש, כדי שתוכלו לשמוח בחיים האמיתיים. הוא הנחמה האלוהית, המשתפכת על סבלותיכם, כדי להעיד בפניכם כי המשפט האלוהי אינו עונש או נקמה, אלא משפט של אהבה, שנועד להוביל אתכם אל האור, אל השלום ואל האושר. (107, 24)

37. דעו כי מי שמבין ומכיר דבר-מה ממה השמור לאלה העולים למעלה, לא יוכל עוד לנתק את רוחו מאותו אור שנחשף לו. בין אם הוא נכנס לעולמות לא ידועים ובין אם הוא חוזר שוב ושוב אל הארץ: מה שקיבל פעם כניצוץ אור אלוהי, יפרוץ שוב ושוב מתוך הטהור ביותר שבמהותו כתחושה, כהשראה אלוהית. לעיתים הוא יתעורר כהתעוררות מתוקה או כשירה שמימית, שתציף את הלב בעונג, כגעגועים לשוב למולדת הרוחנית. זהו משמעות תורתו לנשמות השבות לחיים אלה. לכאורה, הרוח שוכחת את עברה, אך למעשה היא אינה מאבדת את הידע של תורתו.

49. זו תהיה תחילת עלייתו אל האור, הצעד הראשון בדרך אל ההתעלות הרוחנית. כאשר הרוח תוכל לגלות לאדם את התפילה האמיתית, היא תוכל גם לגלות לו את כל היכולות שברשותו, וכן את הדרך לפתחן ולהנחותו אל דרך האהבה. (315, 66 75)

50. תוכלו למצוא בהכרזתי את אותן ההוראות כמו ב"תקופה השנייה"; אך בעידן זה גיליתי לכם את הנסתר באמצעות אור רוח הקודש שלי, ובשיח מרוח אל רוח אמשיך לגלות לכם תורות חדשות וגדלות מאוד. את כל תוכנו של החותם השישי אודיע לכם בעידן ההתגלות הזה, אשר יכין אתכם לתקופה שבה אפתח את החותם השביעי. כך תכירו יותר ויותר את "הבלתי נתפס"; כך תגלו שהעולם הרוחני הוא ביתן של כל הנשמות, בית האב האינסופי והנפלא, הממתין לכם בעולם הבא, שם תקבלו את השכר על המעשים שעשיתם באהבה וברחמים כלפי בני אדם אחרים. (316, 16)

התפתחותו, התרוממותו הרוחנית וגאולתו של האדם

51. אני נותן לכם את תורתו לא רק כבלם מוסרי לטבעכם החומרי; אלא תוכלו בעזרתה לטפס אל הגבהים הגדולים יותר של השלמות הנשמתית שלכם.

52. איני מקים דת חדשה בקרבכם; תורה זו אינה מכחישה את הדתות הקיימות, כל עוד הן מבוססות על האמת שלי. זוהי בשורה של אהבה אלוהית לכולם, קריאה לכל המוסדות החברתיים. מי שמבין את הכוונה האלוהית ומקיים את מצוותיי, ירגיש מונחה לקראת התקדמות והתפתחות גבוהה יותר של נשמתו.

53. כל עוד האדם אינו מבין את הרוחניות שעליו לקיים בחייו, השלום עדיין לא יהפוך למציאות בעולם. לעומת זאת, מי שמקיים את חוק האהבה שלי, לא יפחד לא אומרים להם שהחיים הרוחניים הם סוד, ושמשאלתם להסיר את הלוט המכסה אותם היא יוהרה וחילול הקודש.

45. אבן, אני אומר לכם, אלה הצמאים לאמת ולאור לא ימצאו בעולם את המעיין שמימיו מרווים את צמאונם. אני אהיה זה שאשלח משמים את מי החוכמה שהנשמות משתוקקות לשתות. אציף את מעיין האמת שלי על כל רוח וכל תבונה, כדי שה"סודות" יבוטלו. כי אני אומר לכם שוב, שלא אני זה העוטף את עצמי בסודות בפני בני האדם, אלא אתם אלה שיוצרים אותם.

46. אבן, תמיד יהיה משהו באביכם שלא תוכלו להכיר לעולם, אם תתחשבו בכך שאלוהים הוא אינסופי ואתם רק חלקיקים. אך אין זה דבר שנקבע על ידי, שלא תדעו מי אתם בנצח, שתהיו סוד בלתי חדיר לעצמכם, ושעליכם להמתין עד שתכנסו לחיים הרוחניים כדי להכיר זאת.

47. נכון שבזמנים עברו לא דיברו אליכם כך, וגם לא הושמעה קריאה נרחבת לחדור אל אור הידע הרוחני; אך זאת רק משום שבזמנו האנושות לא חשה את הצורך הדחוף לדעת כפי שהיא חשה היום, ואף לא הייתה מסוגלת להבין זאת מבחינה רוחנית ושכלית. גם אם היא תמיד חיפשה וחיטטה, הדבר נעשה יותר מתוך סקרנות מאשר מתוך תשוקה אמיתית לאור.

48. כדי שהאנשים ימצאו את הדרך המובילה אותם אל אותו אור, וכדי שיהיו מסוגלים לקבל את מי מקור החיים והחוכמה, עליהם לוותר תחילה על כל פולחן חיצוני ולסלק מליבם כל קנאות. כאשר יתחילו לחוש בלבם את נוכחותו של האל החי והכל-יכול, ירגישו עולה ממעמקי הווייתם דבקות חדשה ובלתי מוכרת , מלאה ברגש ובכנות, מלאה בהתעלות ובחמימות, אשר תהיה התפילה האמיתית, המתגלה על ידי הרוח.

הכרחית כדי שתתעשת ותזכור שכל רגע יכול להיות רגע חזרתה לעולם הרוחני, ושמעשיה וזרעיה בעולם הם הקובעים את הפרי שתקצור עם הגעתה לחיים הרוחניים. (322, 44-46).

פרק 6 – הברית השלישית וספר החיים הגדול

ספר האהבה, האמת והחוכמה של אלוהים

1. ספר דברי הוא ספר האהבה האלוהית והאמיתית; בו תמצאו את האמת הבלתי משתנה. קחו אותו לידיכם, ותמצאו את החוכמה שתעזור לכם להתפתח ולהשיג את השלום לנצח. מי שיעוות או ישנה את משמעותו ייעלם, ומי שישאיר או יוסיף ולו מילה אחת שאינה תואמת את תורתו המושלמת, יפר את חוקי באופן חמור.

2. שמרו על דבר זה בטוהרו המקורי, שכן זוהי המורשת היפה ביותר שאשאיר לאנושות. כתבו את תורתו והפיצו אותה בקרב בני האדם; שמרו עליה בנאמנות, שכן אתם אחראים למורשת זו.

3. מחר ימצא האדם בה את תמצית מהות התגלותי, אשר תוביל אותו באור תורתה אל דרך האמת.

4. כתבים אלה יועברו מהורים לילדים כמקור מים חיים, שזרמו לא יכזב ויעבור מלב אל לב. למדו בספר החיים הגדול, ספר ההתעלות הרוחנית, אשר יסביר לכם את ההתגלויות האלוהיות שקיבלתם לאורך הדורות.

5. האם לא הבטחתי לכם שכל ידיעה תוחזר לאמתה המקורית? כי זהו הזמן שהוכרז לכם.

6. באמת אני אומר לכם: מי שימהרהר בתורת ספרי ויחקור אותה מתוך תשוקה מהמוות ולא מהמשפט הצפוי לנשמתו. (23, 12-13)

54. באמצעות גילויים אלה איני מבקש רק להביא לכם את השלום בעולם ולהקל עליכם את הסבל באמצעות הקלה גופנית. באמצעות גילוי זה אני מעניק לכם את התורות הגדולות המדברות אליכם על התפתחותכם הנשמתית. כי אילו רציתי להביא לכם רק את טובות העולם — אמת, אני אומר לכם, די היה בכך שאצווה על המדענים, אותם אני מאיר באינטואיציה ואליהם גיליתי את סודות הטבע, כדי שיפיקו ממנה את משחת הריפוי שתרפא אתכם מסבלותיכם הגופניים.

55. מלאכתי מבקשת להראות לכם אופקים רחבים יותר, מעבר לכובכ הלכת שלכם, עם אותו מספר אינסופי של עולמות המקיפים אתכם — אופקים שאין להם סוף, המראים לכם את הדרך אל הנצח השייך לכם. (311, 13-14)

56. לתורת הרוחנית שלי יש מטרות או משימות שונות: אחת מהן היא לנחם את הנשמה בגלותה ולהבהיר לה כי האל שברא אותה מחבה לה לנצח בממלכת השלום שלו. אחרת היא להודיע לה על כמה מתנות ויכולות עומדות לרשותה כדי להשיג את ישועתה ואת התרוממותה או השלמתה.

57. דבר זה מביא את מסר הרוחניות, הפוקח את עיני בני האדם כדי שיראו את המציאות כפי שהיא, אותה הם מאמינים כי הם מוצאים רק במה שהם רואים, במה שהם נוגעים, או במה שהם מוכיחים באמצעות המדע האנושי, מבלי להיות מודעים לכך שהם מכנים את החולף "מציאות" ומכחישים ומתכחשים לנצחי, שבו קיימת המציאות האמיתית.

58. תנו למסר זה לעבור מאומה לאומה, מבית לבית, ולהותיר אחריו את זרעי האור, הנחמה והשלום, כדי שהאנשים יעצרו לרגע ויעניקו לרוחם את מנוחתה, שהיא

12. ליבם של אנשי הדת, שאמורים היו ללמד בכתות ובקהילות הדתיות השונות את הידע הרוחני, שהוא גדולה ועושר לרוח, נסגר.
13. ראיתי כי החוק והמשנת שהנחילתי לאנושות בימים עברו הוסתרו והוחלפו בטקסים, בפולחנים חיצוניים ובמסורות.
14. אך אתם, המבינים לעומק כי תוכנו המהותי של דבר זה זהה לזה שקיבל ישראל בהר סיני, ואשר שמעו המוני בני האדם "הזמן השני" משפתיו של ישוע, עליכם ללמד באמצעות פולחן האלוהים ומעשיכם, כי אין לשכוח את החוק האלוהי למען קיום מסורות טיפשיות שאינן מועילות לנפש. (93, 10-13)
15. הזכרתי לכם את שמות שליחיי, שדרכם קיבלתם מסרים, מצוות, נבואות והוראות.
16. בדרך זו איחדתי את תוכנן של כל ההוראות הקודמות בהוראה אחת.
17. הספיריטואליזם הוא המורשת שבה מתאחדים שלושת הבריתות בספר רוחני אחד. (265, 62-64)
18. תורה זו, המכונה רוחנית משום שהיא מגלה את הרוחני, היא הדרך שנקבעה לאדם, שבה יכיר את בוראו, ישרת אותו ויאהב אותו. זהו הספר המלמד את בני האדם לאהוב את אביהם בזולתם. הספיריטואליזם הוא חוק המצווה על הטוב, הטהור והמושלם.
19. החובה לקיים חוק זה חלה על כולם; עם זאת, היא אינה כופה על איש לקיימה, משום שכל רוח נהנית מחופש רצון, כדי שמאבקו וכל מעשיו ייחשבו כזכותו שלו, כאשר יבוא על משפטו.
20. הכירו אפוא כי תורה זו היא להבת האהבה האלוהית, אשר האירה את כל ילדיי, מהראשון ועד האחרון, והעניקה להם חום. (236, 20-22)

אמיתית להעמיק את ידיעותיו, יזכה באור לנשמתו וירגיש אותי קרוב אליו יותר.
7. המיתוסים של פעם ושל היום יפלו; כל מה שהוא בינוני ושקרי יקרוס; כי יבוא הזמן שבו לא תוכלו עוד להזין את עצמכם מחסרונות, ואז תצא הנשמה לחפש את האמת, כדי שתשמש לה כמזון היחיד.
8. בהוראות אלו תמצא האנושות את תמצית מהות גילויי, אשר עד היום לא הבינה מחמת חוסר רוחניות. מאז ימי קדם הפקדתי אותה בידיכם באמצעות שליחי, מלאכי ו"מתורגמני", אך היא שימשה אתכם רק ליצירת מיתוסים ומסורות מתובה. הרהרו ולימדו את ההוראה הזו ביראת כבוד ובאהבה, אם ברצונכם לחסוך מעצמכם מאות שנים של בלבול וסבל. אך זכרו כי לא תמלאו את משימתכם אם תסתפקו רק בבעלות על הספר; לא, הוא נועד לעורר אתכם וללמד אתכם, אם ברצונכם להיות באמת תלמידיי. לימדו באמצעות הדוגמה, האהבה והנכונות לעזור שהראיתי לכם. (20, 1-8)
9. ספר תורתי מורכב מהתורות שהכתיבתי לכם בתקופה זו באמצעות כושר ההבנה האנושי. בעזרת הספר הזה, שהאנושות תכיר בו לבסוף כ"ברית השלישית", עליכם להגן על ענייני האלוהי.
10. האנושות מכירה רק את חוק "הזמן הראשון", ואת מה שכתוב בברית הראשונה והשנייה; אך הברית השלישית תאחד ותתקן עתה את מה שהאנשים זייפו מחוסר הכנה והבנה. האנושות תצטרך ללמוד את המסר שלי, כדי שתוכל, על ידי חדירה ללב ליבו של כל מילה, לגלות אידיאל אחד, אמת אחת, אותו אור אחד, שיוביל אותה להתעלות רוחנית. (348, 26)
11. אני מגלה לכם את מה שהמדען אינו יכול ללמד אתכם, משום שאינו יודע זאת. הוא ישן בגדולתו הארצית ולא התרומם אליי בתשוקה לחוכמתי.

25. בספר צנוע ופשוט זה, אך המלא באור אלוהי, ימצאו בני האדם את הבהרת כל ספקותיהם, יגלו את השלמת ההוראות שרק חלקן התגלו בעבר, וימצאו את הדרך הברורה והפשוטה לפרש את כל מה שהוסתר בסמלים שבטקסטים העתיקים.
26. מי שישתבנע, לאחר קבלת המסר הרוחני הזה, באמיתות תוכנו, ויפעל להילחם בתשוקתו לריגושים חושיים, בעבודת האלילים ובקנאות שלו, ולטהר את מוחו ולבו מכל אותם טומאות, ישחרר את נשמתו ויעניק לה שמחה ושלום, שכן עתה תוכל להיאבק כדי לזכות בנצח הממתין לה. אך אלה הממשיכים בעבודת הפולחן החיצונית שלהם, המתעקשים לאהוב את השייך לעולם, ואינם מאמינים בהתפתחות או בהתעלות הנשמה — אכן, אני אומר לכם, הם יישארו מאחור ויזילו דמעות כאשר יבינו את פיגורם ואת בורותם. (305, 4-5)

המחלוקות סביב הדבר החדש

27. אם תורתי נראית לכם זרה כל כך, עד שאתם סבורים שמעולם לא שמעתם מילים כאלה, אף על פי שאתם מכירים אותי, אזי אני אומר לכם, כי תדהמתכם היא תוצאה של מחדלכם לחקור את תמצית הדברים שגיליתי לכם בעבר. מסיבה זו, תורת זו עשויה להיראות לכם זרה או חדשה, אף על פי שבמציאות האור הזה היה נוכח תמיד בחייכם. (336, 36)
28. תורתו בתקופה זו, כמו ב"תקופה השנייה", תזעזע את האנושות. הצבועים ייאלצו להתמודד עם האמת. השקר יפיל את מסכתו, והאמת תזרח. האמת תנצח את השקר העוטף את העולם הזה.
29. האדם יהיה מסוגל להבין ולהכיר את כל מה שמכיל תבונה ואמת; אך את כל מה שאילצו אותו להאמין, גם אם לא הבין זאת, הוא ידחה מעצמו. לכן תורתו תתפשט, משום שהיא מקרינה אור

הקשר בין תורת הרוח לתורתו של ישוע

21. תורת הרוח אינה תיאוריה, היא הוראה מעשית הן לחיים האנושיים והן לחיי הנשמה. אין הוראה אחרת, מקיפה ושלמה יותר ממנה. היא מלווה אתכם עוד בטרם תגיעו אל הארץ, היא עוקבת אחריכם לאורך כל מסעכם בעולם הזה ומתמזגת עם נשמתכם כאשר היא חוזרת אל משכנה הקודם.
22. לא אני אהיה זה שאסיר את הליטורגיה והמסורות מתפילותיכם — זה יהיה רוח האדם, שתתעלה באופן ספונטני מעל תפיסותיו הישנות לנוכח הצורך באור גדול יותר, המאיר את דרכו ההתפתחותית. בקרוב יבין האדם כי הדבר היחיד שהוא יכול להקריב לאלוהים הוא תרגול האהבה, שכן אהבה פירושה טוב, רחמים, חוכמה וצדק.
23. הספיריטואליזם אינו מוחק אף לא מילה אחת ממה שהכריז ישו בעבר. אילו לא היה כך, לא היה רשאי לקרוא לעצמו בשם זה, שכן היה מתנגד לאמת. ביצד יכולה מילה זו להיות מנוגדת לאותה מילה, הרי זהו אותו המאסטר המדבר אותה. אם הייתם באמת חודרים לתוכנה של תורה זו, הייתם רואים שדבריי היום הם ההסבר או הפירוש לכל מה שאמרתי פעם. לכן, האנושות של היום ושל העתיד מסוגלת להבין יותר מאשר הדורות הקודמים, ולכן גם לקיים את החוק בצורה טהורה, נעלה ואמיתית יותר.
24. אם תתבוננו מקרוב בבני אדם אחרים בעת קיום מצוות דתם, תראו כי הם מביטים כעת ללא מעורבות פנימית במה שהיה בעבר מושא סגידתם. הסיבה לכך היא שהנשמה מתעוררת מעצמה ומבקשת את מה שיכול באמת להזין אותה. לכן אני אומר לכם, כי קיום הפולחן החיצוני של האנושות הזו נועד להיעלם. (283, 27-30)

עמו צדק ויעמיד אותו שוב מעל כל עמי הארץ. העם הזה יודע שתמיד באתי אליו, וב"זמן השלישי" הזה הוא יאמר: 'מדוע יבוא אלוהים לעם אחר?' — אך הנה, הנה הוראותיי! (332, 10)

35. הקהילה הרוחנית הזו חיה כאן מבלי להיות מוכרת. העולם אינו יודע דבר על קיומכם, בעלי הכוח אינם שמים לב אליכם, אך מתקרב המאבק בין הרוחניים ל"נוצרים", בין הרוחניים ליהודים. מאבק זה הכרחי להחדרת תורתו לכל האנושות. אז יאחדו את הברית הישנה עם השנייה והשלישית לתמצית אחת.

36. לרבים מכם הדבר עשוי להיראות בלתי אפשרי; עבורי זהו הדבר הטבעי, הנכון והמושלם ביותר. (235, 63-64)

הספר הגדול של החיים האמיתיים

37. דבריי יישארו כתובים לעד, ומתוכם תרכיבו את ספר העידן השלישי, את הברית השלישית, את המסר האחרון של האב; שכן בכל שלושת העידנים היו לאלוהים "נוצות הזהב"* שלו, כדי להותיר את חוכמתו לאנושות. * מונח זה מתייחס לאלה שהשתתפו בהתגלויות האלוהיות, שתפקידם היה לכתוב את דברי האדון בשיטת סטנוגרפיה.

38. משה היה "הנוצה המוזהבת" הראשונה שהאב השתמש בה כדי לכתוב את אירועי "הזמן הראשון" באותיות בלתי מחיקות על מגילה. משה היה "הנוצה המוזהבת" של יהוה.

39. בין שליחיי ויורשיי ב"תקופה השנייה" היו לישוע ארבע "נוצות", והן היו מתי, מרקוס, לוקאס ויוחנן. אלה היו "נוצות הזהב" של האדון האלוהי. אך כאשר הגיע הזמן שבו היה על הברית הישנה להתאחד עם הברית החדשה בקשרי אהבה, הכרה והתקדמות רוחנית, נוצר מכך ספר אחד.

שהאנשים זקוקים לו. חלק גדול מעבודה זו מוטל עליכם, בכך שתגלו לבני אדם אחרים את תחילתה ואת מטרתה. (237, 28-29)

30. האנושות רעבה לדבר שלי, לאמת שלי. בני האדם מבקשים ומשתוקקים לאור לשכלם, הם קוראים לצדק ומצפים לנחמה. זהו זמן מכריע. אכן, אני אומר לכם, תפיסות, תיאוריות ואפילו דוגמות רבות, שנחשבו לאמיתות במשך מאות שנים, יקרסו וייפסלו ככוזבות. הקנאות והעבודת אלילים יילחמו ויבוטלו על ידי אלה שהיו שקועים בהם וקשורים אליהם ביותר. תורת האל תובן, אור, תובנה ומהותה יובנו ויחושו.

31. כאשר, לאחר תקופה של מבחנים שבה יעברו המדענים בלבול רב, יזרח אור ברוחם וישמעו את קול רוחם, הם יגלו דברים שלא העלו בדעתם מעולם.

32. שוב אני אומר לכם: היו ערניים! שכן בתקופה של מחלוקות בין אמונות ודוקטרינות, בין דתות למדע, אנשים רבים יחשבו שהידע שהקנו להם ספריהם יהיה הנשק שבאמצעותו יוכלו להביס את תלמידיי החדשים, ביודעם היטב שאין לכם ספרים. (150, 11 13)

33. אמרתי לכם, תלמידים, שתתעמתו עם הכנסיות הגדולות ועם הכתות הקטנות; אך אל תפחדו לא מאלה ולא מאלה. האמת שהפקדתי בידיכם היא מובנת מאליה, הדבר שלימדתי אתכם הוא, במבט חיצוני, ברור ופשוט, אך במשמעותו עמוק עד אינסוף, ואלו הם כלי נשק חזקים שבעזרתם תילחמו ותנצחו.

34. אך אני אומר לכם: עם אחד על פני האדמה, מלא בחומרנות ובכפירה, יקום כדי לשלול מכם את הזכות לקרוא לעצמכם ישראל, כדי להכחיש את עדותכם שחוויתם את ביאתו מחדש של המשיח, ועם זה הוא העם היהודי. האם לא חשבתם על כך? אותו עם מצפה בקרב בניו לבואו של משיחו, מושיעו, שיעשה

תחקור את דבריי ותדון בהם. במאבק הרעיונות הזה יופיעו מחנות — מדענים, תיאולוגים ופילוסופים. עדות דבריכם וספר החוכמה יובאו אל העמים, וכולם ידברו על תורתכם. זה יהיה תחילתו של הקרב החדש, מלחמת המילים, המחשבות והאידיאולוגיות; אך בסופו של דבר, כאשר כולם יבינו באמת וברוח שהספר הגדול של החיים נכתב על ידי האדון, הם יחבקו זה את זה באחווה ויאהבו זה את זה, כפי שרצוני.

45. מדוע לא הספיק דבר יהוה ב"תקופה הראשונה" לאחד את העולם, ומדוע גם תורתו של ישוע ב"תקופה השנייה" לא הצליחה בכך? מדוע לא הספיק בתקופה זו שאני מעביר את דברי מאז 1866, כדי שהאומות יאהבו זו את זו ויחיו בשלום? יש צורך שהשלושה ספרים יהוו ספר אחד, כדי שדבר זה יאיר את העולם כולו. אז תלך האנושות אחר אותו אור, וקללת בבל תוסר, כי כל בני האדם יקראו את הספר הגדול של החיים האמיתיים , כולם ינהגו לפי אותה תורה ויאהבו זה את זה ברוח ובאמת כילדי אלוהים. (358, 58-66).

פרק 7 – השפעתה ומשמעותה של תורת הרוח

השפעת ההתגלויות

1. כאן, לנוכח המילה הזאת, אין אדם שאינו רועד בתוך הווייתו ומחוצה לה, כלומר ברוח ובבשר. בעודו מקשיב לי כאן, הוא חושב על החיים, על המוות, על הצדק האלוהי, על הנצח, על החיים הרוחניים, על הטוב ועל הרע.

2. בעודו שומע את קולי, הוא חש בתוכו את נוכחות נשמתו, והוא נזכר מאיפה הוא בא.

40. כעת, ב"תקופה השלישית", שבה יש לכם שוב את דבריי, מיניתי גם אני "נוצות זהב", כדי שיישמרו בכתב.

41. כשיגיע הזמן, תרכיבו ספר אחד, וספר זה, של "הזמן השלישי", יאוחד – כשיגיע הזמן לכך – גם הוא עם הספר של הזמן השני והראשון, ואז ייווצר מההתגלויות, הנבואות והמילים של "שלושת הזמנים" הספר הגדול של החיים* לרוממות כל הנשמות.

** טקסט הסבר מתוך הוראה 85, פסוק 24, בספר החיים האמיתיים: "אין לכם צורך להתאמץ כדי שצוואה זו (הנכתבת כעת) או הספר הזה יאוחדו עם הקודמים, שכן אני הוא זה שאחדתי בספר זה את ההתגלויות וההוראות של שלושת הזמנים, בכך שלקחתי את תמציתם כדי ליצור מסר אחד."*

42. אז תבינו כי כל המילים — מהראשונה ועד האחרונה — התגשמו באמת וברוח, כי כל הנבואות היו מהלך ההיסטוריה הצפוי, אשר גילה אבי האנושות. כי רק אלוהים יכול להנחות את כתיבת האירועים העתידים להתרחש. כאשר הנביאים דיברו, לא הם היו אלה שדיברו, אלא אלוהים עשה זאת באמצעותם.

43. הענקתי לנבחר החדש שלי הכנה מספקת, כפי שהייתה למשה ולארבעת התלמידים של "הזמן השני", כדי שדברי יירשמו בתום מוחלט, בבהירות מלאה ובאמת, שכן הם מיועדים לדורות של מחר; אך אם מישהו יבקש להוסיף או לגרוע דבר מהספר ההוא, אבקש מכם לתת על כך את הדין.

44. עתה, ילדיי האהובים: מי מייחס חשיבות לספר שאתם מתחילים לערוך? למען האמת — אישי! אך יבוא הזמן שבו האנושות תבקש מכם את ספרכם מתוך תשוקה וסקרנות, ואז היא תתעורר,

3. בפרק הזמן הקצר שבו הוא מקשיב לי, הוא מרגיש אחד עם כל שכניו ומזהה אותם במעמקי הווייתו כאחיו ואחיותיו האמיתיים, כאחים ואחיות בנצח הרוחני, הקרובים אליו אף יותר מאלה הקרובים אליו רק בבשר, שכן זה נמצא על האדמה רק באופן זמני.

4. אין גבר ואין אישה אשר, כאשר הם שומעים אותי, אינם חשים שאני מתבונן בהם. לכן איש אינו מעז להסתיר או לייפות את כתמי החטא שלו מפניי. ואני מביא אותם לידיעתם, אך מבלי לחשוף אף אחד בפומבי, שכן אני שופט אשר לעולם אינו חושף.

5. אני אומר לכם כי אני מגלה בקרבכם נואפים, רוצחי ילדים, גנבים, תועבות ומגרעות, שהן כצרעת על נפשם של החוטאים. אך איני מוכיח לכם רק את אמת דבריי בכך שאני מראה לכם שאני מסוגל לחשוף את עוונות לבכם. אני רוצה להוכיח לכם גם את כוחן של תורותיי, בכך שאני נותן לכם את הנשק כדי לנצח את הרע ואת הפיתויים, בכך שאני מלמד אתכם כיצד להגיע להתחדשות, ובכך שאני מעורר בתוככם תשוקה לטוב, לרוממות ולטהרה, וסלידה מוחלטת מכל מה שאינו אצילי, מכל מה שקר ומכל מה שמזיק לנפש. (145, 93 65-68)

6. כיום אתם עדיין חיים בימים העגומים שקודמים לאור. ובכל זאת — כאשר אותו אור מנצל את ההבהובים הקטנים בשמיכם הערפליים, הוא חודר דרכם בקרני אור חמקמקות, המגיעות לכמה נקודות על פני האדמה, נוגעות בלבבות, גורמות לנשמות לרעוד ולהתעורר.

7. כל מי שהאור הזה הפתיע אותו, עצר בדרכו ושאל: "מי אתה?" ואני עניתי להם: "אני , אני אור העולם, אני אור הנצח, אני האמת והאהבה. אני הוא זה שהבטיח לשוב כדי לדבר אליכם, זה שעליו נאמר שהוא 'דבר' האלוהים."

8. כמו שאול בדרכו לדמשק, הם השפילו את כל גאוותם, הכניעו את יהירותם והרכינו את ראשם בענווה כדי לומר לי בלבם: "אבי ואדוני, סלח לי, עתה אני מבין שרדפתי אותך מבלי לדעת!"

9. מאותו רגע הפכו לבבות אלה לתלמידים קטנים; שכן ב"זמן השלישי" הזה, עד היום לא הופיע בקרב תלמידיי החדשים אף שליח עם מסירותו של זה שרדף אותי כל כך בתלמידיי ואשר לאחר מכן אהב אותי בלהט כזה. (279, 21-24)

10. הכנסיות שקעו בשינה בת מאות שנים של שגרה וקיפאון, בעוד האמת נותרה נסתרת. אך אלה המכירים את מצוות יהוה ואת דבר האדון האלוהי, חייבים לזהות בקול זה המדבר אליכם כעת את קול רוח האמת, אשר הובטח לזמנים אלה. (92, 71)

11. אני יודע שרבים יזעמו כשיכירו את המילה הזאת; אך אלה יהיו אלה שבבלבולם הרוחני אינם רוצים להכיר בכך שבבן האדם, מלבד הטבע האנושי, קיים גם החלק הרוחני — או אלה שאמנם מאמינים בנשמה האנושית, אך, כבולים למנהגי המסורת שלהם ולאמונותיהם, מכחישים שקיים מסלול התפתחות אינסופי לנשמה. (305, 65)

12. אשאיר את הדברים האלה כתובים, והם יגיעו לתלמידיי בעתיד, וכאשר ילמדו אותם, ימצאו אותם רעננים וחיים, ורוחם תרעד מעונג, שכן ירגישו כי זה הוא אדונם המדבר אליהם באותו הרגע.

13. האם אתם סבורים שכל מה שאמרתי לכם מיועד רק לאלה שהאזינו לי? לא, עם אהוב, בדברי אני מדבר אל הנוכחים ואל הנעדרים, אל היום, אל המחר ואל כל הזמנים; אל אלה שמתים, אל החיים ואל אלה שעוד ייוולדו. (97, 45-46)

שקיומו הוא הדבר היחיד שה' ייקח בחשבון עבור כל אחד מכם.
22. לבסוף תבינו את תוכנו או את משמעותו של דברי, הו בני האדם. אז תגלו שתורתו אינה רק הקול האלוהי המדבר אל בני האדם, אלא גם ביטוי של כל הרוחות.
23. דברי הם הקול המעודד, הם זעקת החירות, הם העוגן המושיע. (281, 13-15)

כוחו של דבר האל

24. תורתו מפתחת את האדם בכל היבטי הווייתו: היא מרגישה ומעדנת את הלב*, מעוררת ומעמיקה את השכל ומשכללת ומרוממת את הנשמה.
** למונחים "לב" ו"נשמה" יש משמעויות שונות בהתגלויותיו של ישו: "לב" (בספרדית "corazón") מסמל את חיי הנפש הארציים- ים, התלויים גם בגוף, אשר עוסקת בהם הפסיכולוגיה, בעוד ש"נפש" (כאן "espíritu") מציינת את ההיבט הגבוה והנצחי של הנפש, המונחה על ידי ניצוץ האלוהות הטמון בה, הרוח, באמצעות "קולה", המצפון.*

25. ערכו מחקר מעמיק בתורת שלי, שיאפשר לכם להבין את הדרך הנכונה ליישום הוראותיי, כדי שהתפתחותכם תהיה הרמונית; כדי שלא תפתחו רק את השכל, מבלי להתאמץ למען האידיאלים של הנשמה, שאתם אמורים לעורר.
26. כל נטיות הווייתכם יכולות למצוא בדבריי את הדרך המוארת, שבה יוכלו לצמוח ולהתממש עד אינסוף. (176, 25-27)
27. תורתו היא במהותה רוחנית, היא אור וכוח הזורם מטה וחודר לנשמתכם, כדי לאפשר לה לנצח במאבק שלה עם הרוע. דבריי אינם נועדו רק להחמיא לאוזניים, הם אור לנשמה.

תובנה ותקווה מהמילה החדשה

14. אני דבר האהבה המביא נחמה לסובל — למבולבל, לבוכה, לחוטא ולמי שחיפש אותי. דברי הוא נהר החיים בלבבות אלה, שם הם מרווים את צמאונם ושוטפים את טומאותיהם. הוא גם הדרך המובילה אל המולדת הנצחית של השלווה והשלום.
15. ביצד תוכלו להגיע למסקנה כי מאבק החיים — הקורבנות, הקשיים והמבחנים שלו — מסתיים במוות, מבלי למצוא גמול צודק לנצח? לכן, תורתי ותורתו, עם גילוייה והבטחותיה, הם בלבבם הממריץ, הליטוף והמרפא בעבודת היום. רק כאשר אתם מתרחקים מהוראותיי, אתם חשים רעבים וחלשים. (229, 3-4)
16. באהבתי האלוהית ליצורים האנושיים, אני מאפשר להם לחקור את מעשיי ולהשתמש בכל הנברא, כדי שלעולם לא יהיה להם סיבה לטעון שאלוהים אינו צודק, משום שהוא מסתיר את חוכמתו מילדיו.
17. אני יצרתי אתכם והענקתי לכם את מתנת חופש הבחירה, וכבדתי אותה, אף על פי שהאדם ניצל לרעה את החופש הזה, ופגע בי ובכך חילל את חוקי.
18. אך היום אני נותן לו לחוש את ליטוף סליחתי ומאיר את נשמתו באור חכמתי, כדי שילדיי ישובו בזה אחר זה אל דרך האמת.
19. רוח האמת, שהיא האור שלי, זורחת ברוח, כי אתם חיים בתקופות שהוכרזו, שבהן כל סוד יואר לכם, כדי שתבינו את מה שעד כה לא פוענח כהלכה. (104, 9-10)
20. גיליתי את עצמי בנקודה זו של כדור הארץ ואשאיר את דברי כמתנה לכל בני האדם. מתנה זו תסיר את העוני הרוחני של האנושות. (95, 58)
21. אני אטמיע בכם את הדרך האמיתית לעבוד את אלוהים, וגם את הדרך הנכונה לחיות בהרמוניה עם החוק האלוהי,

יגיד להם שרק דבריי מדברים אמת. (275, 5-7)

35. במלאכה הגדולה הצפויה לכם, אהיה לעזר לכם. תורת שלי תביא לשינויים גדולים בעולם. יהיו שינויים גדולים במנהגים ובתפיסות, ואפילו בטבע יתרחשו שינויים. כל זאת יבשר את תחילתו של עידן חדש לאנושות, והנשמות שאשלח בקרוב אל הארץ ידברו על כל הנבואות הללו, כדי לתרום לשיקום ולהתפתחותו של העולם הזה. הן יפרשו את דבריי ויסבירו את האירועים. (216, 27)

36. "הזמן השלישי" הזה הוא זמן תחייה. הנשמות היו כמתים, וגופם בקבריהם. אך האדון בא אליהם, ודבר החיים שלו אמר להם: "צאו והתקמו אל האור, אל החירות!"

37. מי מהם שיפקח את עיניו לאמת, ואז יוכל לרומם את חייו, מעשיו ורגשותיו באהבה כלפי זולתו, לא יראה עוד בעולם הזה מקום גלות או עמק של דמעות וכפרה, כי הוא יחוש יותר ויותר את העונג שבשלום האמיתי, אשר מעניק שלום הנפש.

38. אותו מצב של התרוממות רוח בחיים אלה יהיה השתקפות של השלום והאור המושלמים, שהנשמה תיהנה מהם בעולמות טובים יותר, שם אני עצמי אקבל אותה, כדי להעניק לה בית הראוי לזכויותיה. (286, 13)

תגובות של תיאולוגים ומטריאליסטים

39. אל תתפלאו אם יאמרו לכם כי זה שדיבר אליכם בתקופה זו היה המפתה, וכי נבואה אומרת שגם הוא יעשה ניסים, שבאמצעותם יטלטל ויבלבל את הנבחרים. אכן, אני אומר לכם, רבים מאלה השופטים כך את הודעתי יהיו בין אלה העומדים בפועל בשירות הרוע והחושך, גם אם

28. האם אתם רוצים לשמוע אותי בנשמתכם, כדי שתתזון ותנצל את משמעות ההוראה הזו? אם כן, טהרו את לבכם, צלינו את דעתכם ותנו למצפונכם להנחות אתכם. אז תחוו כיצד מתחיל להתרחש שינוי במהותכם — לא רק בנפש, אלא גם מבחינה מוסרית וגופנית. אותה התרוממות שהנפש משיגה בהדרגה באמצעות ההכרה — אותה טוהר שהיא מגיעה אליו בהדרגה, תבוא לידי ביטוי ברגשות הלב ובבריאות הגוף.

29. התשוקות ילכו ויחלשו, החטאים ייעלמו בהדרגה, הקנאות והבורות יפנו את מקומן יותר ויותר לאמונה אמיתית ולהבנות עמוקות בחוקי. (284, 21-23)

30. תורה זו, הידועה רק למעטים ואינה זוכה לתשומת לב מצד האנושות, תגיע בקרוב כמשחה מרפאת לכל הסובלים, כדי להביא נחמה, להצית את האמונה, לגרש את החושך ולהחדיר תקווה. היא מרוממת אתכם מעל החטא, העוני, הכאב והמוות.

31. לא יכול להיות אחרת, כי אני הוא, הרופא האלוהי, המנחם המובטח, שגילה זאת לכם. (295, 30-31)

32. ברגע שתתעלו ברוחניות ותפגשו אנשים הסובלים ומיואשים משום שאינם יכולים להשיג את מה שהם שואפים אליו בעולם, תחוו כיצד החומרנות שלכם עומדת בניגוד לרוממותם של תלמידיי, שסיפוקם יהיה רב משום ששאיפותיהם ורצונותיהם יהיו אצילים, מבוססים על האמונה האיתנה כי בחיים אלה הכול חולף.

33. תלמידיי ידברו אל העולם באמצעות דוגמאות של רוחניות — באמצעות חיים השואפים לקרב את הנשמה לאלוהות, במקום לכבול אותה לאוצרות השקריים של העולם.

34. אני יודע שהחומרנים יזעמו בימים הבאים, כשיכירו את תורת זו; אך מצפונם

אותם בדבריי והשאירו את העניין לי, שאני היחיד אשר רשאי לשפוט אתכם ויודע מי הוא האל השקרי, המשיח השקרי, השליח הרשע, הפרושי הצבוע. (27, 32-35)

47. מלחמת הרעיונות, האמונות, הדתות, התורות, הפילוסופיות, התיאוריות והמדעים תבוא, ושמי ותורתו יהיו על כל שפה. חזרתו תידון ותידחה, ואז יקומו המאמינים הגדולים ויכריזו כי המשיח היה שוב בקרב בני האדם. באותו הרגע אעודד את אותם לבבות מתוך האינסוף ואעשה ניסים בדרביהם כדי לחזק את אמונתם. (146, 8)

השפעת תורת הרוח

48. אוריי, בהתפשטותו על פני העולם כולו, גרם לכך שאנשים מחפשים את האמת שלי בכל תורה. זו הסיבה להתנהגותם של בני האדם באמונותיהם השונות.

49. זוהי התגשמות הנבואה. מי מהם מייצג את האמת? מי מסתיר את הזאב הרעב בעור כבש? מי מבטיח, בבגדים נקיים, את טוהרו הפנימי המוחלט?

50. עליכם ליישם את הספיריטואליזם כדי לגלות את האמת שלי; שכן האנושות התפצלה לאמונות ודתות רבות, בהתאם להתפתחות החשיבה האנושית.

51. כך נוצרו יותר ויותר כתות וזרמים, ויהיה לכם קשה מאוד לשפוט את מידת האמת הטמונה בכל אחד מהם.

52. תורתו מאירה את מחשבותיהם ותפיסותיהם של בני האדם, ובהדרגה יבין כל אחד את היסודות כדי לשכלל את מעשיו ולהובילם למסלול מושלם וגבוה יותר.

53. יבוא הזמן שבו כל כת וכנסייה תבחן את עצמה, כדי לחפש את מה ששייך למפעל שלי. אך כדי למצוא את האוצר הזה, יהיה עליהן לרומם את נפשן ולהקשיב לקול הרוח. (363, 4-8, 29)

שפתיהם מנסות להבטיח כי הם תמיד מפיצים את האמת.

40. אל תשכחו כי העץ נכר בפריו, ואני אומר לכם: הפרי הוא המילה הזאת, שהפכה לשמיעה עבור יכולת ההבנה של נושאי הקול הללו — גברים ונשים בעלי לב תמים. על פי הפרי ועל פי ההתקדמות הרוחנית של אלה שנהנו ממנו, תזהה האנושות את העץ שאני הוא.

41. מפעל הרוח הטריניטרי-מריאני יתחיל להתפשט, ובכך יעורר בהלה של ממש בקרב רבים, אשר מתוך אמונה כי למדו והבינו את התורה שקיבלו בעבר מהאב, התמלאו גאווה בידע הפילוסופי והמדעי שלהם, מבלי להיות מודעים להתפתחות הרוחנית שהאנושות הגיעה אליה.

42. כאשר יתעוררו מעצלותם הרוחנית, יבחינו באופן שבו רוח האדם חושבת ומרגישה כיום, יטילו קללות על מה שיכנו "רעיונות חדשים", ויפיצו את השמועה כי תנועה זו נגרמה על ידי האנטיכריסט.

43. אז יפנו אל הכתבים, הנבואות ודבריי, שנתתי לכם ב"תקופה השנייה", כדי לנסות להילחם בהכרזתי החדשה, בהוראותיי החדשות ובכל מה שהבטחתי לכם ואני מקיים היום.

44. דבריי יגיעו לשפתיהם של תלמידיי, ואף באמצעות כתבים, אפילו לאלה שאינם מקבלים דבר מעבר לחומרי או הנמצא מחוץ לידע ולמושגים שקיבלו פעם, והם יקראו לי אל שקר, משום שהבאתי לכם את הדברים האלה.

45. אך כשאתם שומעים זאת, אמונתכם לא תטבע — אף על פי שלבכם מרגיש פגוע — שכן מתוך התרגשות פנימית תזכרו כי אדונכם כבר הודיע לכם על כך ועודד אתכם בדבריו לעמוד במבחנים אלה.

46. אך אני אומר לכם: אף על פי שתיתקלו בדרככם ברמאות, בצביעות, באמונות טפלות, בקנאות דתית ובעבודת אלילים, אל תשפטו איש על פשעיו. לימדו

59. לכאורה, התגלות זו אינה מכילה דבר גדול, אך בעתיד עוד תראו איזו משמעות תהיה לה בקרב האנושות.
60. בקרב העם הזה יש תלמידים מכל הסוגים; יש המרגישים את גודל המעשה הזה וכבר חשים את הרעש שיגרום הופעתו בעולם; אחרים מסתפקים באמונה שזו דרך טובה, ויש גם כאלה שאינם מצליחים לגלות את גודל התורה הזאת ומפקפקים בניצחונה ובכניסתה ללבבות האנשים. אני אומר לכם, זהו אוצר שהפקדתי בידיכם, שאת קרני האור האלוהיות שלו לא רציתם להכיר, משום שלא העמקתם בתורתו. אמרתי לכם כי האור זורח במלוא עוצמתו דווקא בחשכה, וכך גם אתם, בעידן זה של חומרנות וחטא, תראו את האמת שהבאתי לכם זוהרת במלוא עוצמתה.
61. אל תשכחו שגם בזמנו פקפקו בדברי ישו, כי האנשים שפטו את ישו על פי מוצאו ובגדיו, וכאשר נודע להם שהוא בן נגר מנצרת ואישה ענייה — אשר מאוחר יותר יצא, בליווי דייגים עניים מגליל, להטיף תורה שנראתה להם מוזרה — הם לא יכלו להאמין כי אותו מטיף נודד, שנסע מכפר לכפר והציג את דלות לבושו, הוא המלך שה' הבטיח לעם ישראל.
62. אני נותן לכם את הרמזים הללו, כי בני האדם מחפשים את הברק החיצוני, המסנוור את החושים, כדי שיוכלו להאמין בגדולתו של מה שרק הרוח יכולה לראות ולהרגיש.
63. נאלצתי לשפוך את דמי, לתת את חיי ולקום לתחייה, כדי שאנשים יפקחו את עיניהם. איזה גביע על רוחי לשתות עתה, כדי שתאמינו בי? האנושות: מה לא הייתי עושה כדי לראותך ניצלת? (89, 68-69; 71 73)
64. מי שיטען שתורתו מהווה סכנה להתקדמות החומרית של האנושות, עושה טעות חמורה. אני, אדון האדונים, מראה
54. על פני האדמה יש קהילות דתיות רבות, אך אף אחת מהן לא תאחד את בני האדם או תגרום להם לאהוב זה את זה. תורת הרוח שלי היא שתבצע את המלאכה הזאת. לשווא תתנגד העולם להתפשטות האור הזה.
55. כאשר רדיפת תלמידיי תהיה בשיאה, כוחות הטבע ישתוללו; אך הם יירגעו באמצעות תפילתם של עובדיי אלה, כדי שהעולם יחווה הוכחה לסמכות שהענקתי להם. (243, 30)
56. העולם יכנס לסערה כאשר דברי יישמעו בקרב העמים, שכן נשמת האדם המוכן לגילוי זה תתרגש משמחה ומפחד כאחד. אז, מי שירצה להכיר את האמת, ישחרר את עצמו מעבדות תפיסותיו המטריאליסטיות וימצא מזור באופקים המוארים הנפרשים לנגד עיניו. אך מי שיישאר בערפול נפשו ובמאבקו נגד האור הזה, ימשיך להיות חופשי לעשות כן.
57. השינוי בתפיסה לביוון הרוחניות יביא לידי ידידות ואחווה בין העמים. אך יש צורך שתתכוננו, שכן המאבק יהיה גדול. כאשר בני האדם קמים זה על זה במלחמות, הדבר אינו קורה משום שזה רצוני, אלא משום שלא הבינו את חוק האלוהים. (249, 47-48)
58. זמן הדין הכל-כול הגיע, וכל המעשים וכל הקהילות הדתיות יישפטו על ידי. זעקת כאב תפרץ מנשמת האדם, שכן כל מה שאינו נכון ייחשף; האמת לבדה תזרח. תהיה התעוררות בקרב האנושות, ואז יאמרו לי בני האדם: "אבא, תן לנו את עזרתך, תן לנו אור אמיתי שינחה אותנו." ואותו אור ואותה עזרה יהיו תורת רוח הקודש, זו תהיה ההדרכה שנתתי לכם והיא שייכת גם לכולם, כי אני האב של כולם. (347, 27)

משמעות דברי ההתגלות החדשים

פרק 8 – הקהילות החדשות של ישו, התלמידים, השליחים ושליחי האל

אור וצל בקהילות ההתגלות

1. אילו נתתי את דברי בכל האומות, הרוב היה דוחה אותו, משום שהיהירות, החומרנות והגאווה הכוזבת של בני האדם לא היו מקבלות תורה המדברת על התרוממות רוחנית, על ענווה ועל אחווה. העולם עדיין אינו מוכן להבין את האהבה, ולכן לא כולם היו קשובים לנוכחותי בצורה זו.

2. כשם שבאותה עת בחר ישוע במערת סלע כדי להיוולד כבן אדם, כך גיליתי היום את פינה זו של הארץ, שהייתה מוכנה לשמוע אותי, והיא דומה למערה ולעריסה שקיבלו את בן האלוהים באותו לילה מבורך. (124, 13-14)

3. הדוגמה של העם הפשוט הזה כאן, ההולך בדרכו ללא אנשי דת שינחו אותו, ומביא לי כבוד ללא טקסים וסמלים, תהיה קריאה שתעורר את אלה שעדיין ישנים בלילה בן מאות השנים, ותהיה תמריץ להתחדשות ולטיהור של רבים מילדיי. (94, 39)

4. בצל תורתו לא יוקמו כסאות, שמהם יובלו אנשים מהוללים לשלוט בנשמות בני אדם אחרים. אף אחד לא יוכתר ולא יכוסה בגלימת ארגמן מתוך שאיפה לתפוס את מקומו של האדון, ולא יופיעו וידוינים שישפטו, יסלחו, יגנו או יפסוקו על מעשי בני האדם. אני לבדי מסוגל לשפוט נשמה מכיסא שופט צודק ומושלם.

5. אני יכול לשלוח אנשים שיתקנו, ילמדו וינחו, אך לא אשלח איש לשפוט ולענוש. שלחתי אנשים שהיו רועי העם, אך לא לאנושות את הדרך להתפתחותה כלפי מעלה ולקידמה אמיתית. דבריי אינם פונים רק אל הרוח, הם פונים גם אל השכל, אל התבונה ואפילו אל החושים. תורת שלי לא רק מעוררת השראה ומלמדת אתכם את החיים הרוחניים, אלא היא מביאה אור לכל מדע ולכל הדרכים. כי תורתו אינה מוגבלת להובלת כל הנשמות אל הדרך אל המולדת הנמצאת מעבר לקיום הזה, אלא היא מגיעה גם אל לב האדם ומעוררת בו השראה לנהל חיים נעימים, אנושיים ומועילים על פני כוכב לכת זה. (173, 44)

65. "הזמן השלישי", שבו אתם חיים כעת, הוא זמן חשיפת סודות גדולים. מלומדים ותיאולוגים יצטרכו לתקן את ידיעותיהם לאור האמת שאני מגלה לכם כעת.

66. זוהי התקופה שבה על בני האדם לפתוח את עיניהם לאור חוכמתי — אור שהפכתי לתורה, כדי שתקומו דרכה רוחנית לחיים האמיתיים. (290, 51-52)

67. בני האדם ינסו להכחיש את אמיתות גילויי, אך העובדות, הראיות והאירועים ידברו בעד אמת זו ויעידו עליה, אשר תבוא מפיו של עמי כמסר הגדול של "הזמן השלישי". וגם באמצעות כתבים תתפשט תורתו בעולם, כי זהו אמצעי כשר שהנחתי לשליחיו מימי קדם. אני רק רוצה שתשמרו על האמת שלי ותעבירו אותה ללבבות בצורה הטהורה והפשוטה ביותר. (258, 6)

68. ב"תקופה השנייה" ההיא, רק מעטים האמינו בבואי כבן אדם. עם זאת, מאוחר יותר קבעה האנושות את לידתו של המושיע כתחילתו של עידן חדש. כמו כן, בתקופה זו, תחילת גילויי אליכם, כלומר, בואי כרוח הקודש, תיקבע מחר כתחילתו של עידן נוסף. 69. הקשיבו לדברי ישו, התגלמות האהבה האלוהית: שלום לאנשים בעלי רצון טוב, לאלה שאוהבים את האמת וזורעים את זרעי האהבה. (258, 41-43).

מלאכה זו, והענקתי אותם לכם בהתאם להתקדמותכם ולכישרונותיכם. מכולם יחד יצרתי את עמי, את חבורת השליחים החדשה שלי.

10. לחלקם הפקדתי את תפקיד המנהיגים, וכדי שתפקידם לא יהיה כבד ומפרך, חילקתי את העם לקהילות.

11. לאחרים הפקדתי את מתנת הדובר, כדי שיעבירו את השראתי שהפכה למילה אנושית להמונים המתכנסים לקבל את הנס הזה.

12. לחלקם נתתי את הזכות לראות את העתיד, כדי להפוך אותם לנביאים ולהכריז באמצעותם על מה שעתיד לבוא.

13. את תפקיד ה"עמודים" קיבלו אלה שאמורים לתמוך בעם במסעו ולהיות לעזר למנהיגי הקהילות, המסייעים לשאת את נטל הצלב יחד עם המוני השומעים.

14. אחרים ניחנו במתנת התיווך, והם הוכשרו ככלי שרת של העולם הרוחני כדי להעביר את מסריו, את ההסבר על מעשיי, וכבעלי משחת הריפוי, הנחמה לחולים, כדי שבאמצעות הקרינה הרוחנית המרפאת שלהם יוכלו יחד להעניק רחמים לנזקקים.

15. "נוצה של זהב" קראתי לאותו האיש, אשר כותב בספר שאשאיר לכם את גילויי, הוראותיי ונבואותיי של תקופה זו.

16. את תפקיד "אבן היסוד" הענקתי לאלה שאמורים לשמש דוגמה ליציבות, לאיתנות ולעוצמה בקרב העם. דבריהם, עצתם ודוגמתם בקרב העם יהיו בלתי משתנים, כצוק.

17. אך עתה, כאשר פרק זמן זה של גילויי מתקרב אל קצו, אני מסדר את כל התפקידים, ולכל אלה שנבחרו לקבל משימות כה גדולות, אני משמיע קריאה, כדי שיחקרו את עצמם לעומק ויכירו את תוצאות מעשיהם. בשעה זו של התבוננות פנימית, אני עומד לצד כולם. (335, 27-28)

אדונים או אבות. האב היחיד ברוח הוא אני. (243, 13-14)

6. בתקופה זו אגדל עם אשר יקיים באמת את תורתי, אשר יאהב את האמת ואת אהבת הזולת המעשית. עם זה יהיה כראי, שבו יוכלו האחרים לראות את השגיאות שביצעו משתקפות. הוא לא ישפוט איש, אך מעלותיו, מעשיו ומילוי חובותיו הרוחניות יגעו בנשמותיהם של כל אלה שיפגשו בדרכו, ויציגו לכולם את טעויותיהם המפרות את תורתי.

7. כאשר עם זה יהיה חזק ומרובה, הוא ימשוך את תשומת לב שכניו, שכן טוהר מעשיו והכנות ה ה של עבודת האל שלו ידהימו את האנשים. אז ישאלו האנשים: "מי הם אלה, אשר בלי שיהיה להם מקדש, יודעים להתפלל כך? מי לימד את המוני האנשים הללו לעבוד את אלוהיהם בתפילה, מבלי שיחושו צורך להקים מזבחות לעבודתם? מאין באו המטיפים הנודדים והמיסיונרים הללו, אשר כציפורים אינם זורעים ואינם קוצרים, ואינם טווים, ובכל זאת ממשיכים להתקיים?"

8. אזי אגיד להם: העם העני והצנוע הזה, אשר עם זאת חי בלהט על פי תורתי והוא חזק מול תאוות העולם, לא הוכשר על ידי אדם כלשהו. ההמונים הללו, השואבים שמחה מעשיית הטוב, המוארים בהשראה ומביאים ללבבות את בשורת השלום וטיפת מרפא, לא הוכשרו על ידי מורים או אנשי דת של אף קהילה דתית עלי אדמות. כי אכן, אני אומר לכם, בתקופה זו אין בעולם שלכם ולו אדם אחד המסוגל ללמד את יראת האלוהים ברוחניות אמיתית. לא בזוהר הטקסים או הטקסים, ולא בעושר או בכוח הארצי, טמונה האמת, אשר בהיותה צנועה, מחפשת את הלבבות הטהורים, האצילים, הכנים, אוהבי האמת, כמקדשה. היכן אותם לבבות? (154, 12-14)

9. קראתי לרבים מילדיי כדי להטיל עליהם משימות שונות, תפקידים שונים בתוך

כאשר הם מציגים בפניהם את טעויותיהם. אז עליהם ליצור יצירה, השונה משלי, שבה הם חופשיים לעשות כרצונם. הם עדיין לא הבינו שהדבר היחיד שעל המאזינים לעשות בזמן התגלויותיי הוא להקשיב לי בהתרוממות רוח רבה, כדי שיוכלו לפרש את מסרי לאחר מכן. (140, 72 74)

24. אמרתי כי יבוא זמן הבלבול, זמן ה"אנ-הורסם", שבו אותו "עובד" יקום ויתעקש כי התגלותי לא תסתיים באמצעות כושר ההבנה האנושי. אך יבוא הזמן שבו דברי יתגשמו, גם אם האדם ירצה להתנגד לרצוני.

25. כמה טעויות בדרך עשו רבים מאלה שהפקדתי בידיהם משימה וחסד. כמה חוסר הבנה אני רואה, המשתלט על ילדיי לאחר שנת 1950.

26. מתוך חוסר הבנה וטיפשות, האדם מעכב את אהבתי המסייעת, את הסמכות ואת החסד, ועומד בצד הדרך האמיתית של החוק, ההרמוניה והאמת.

27. שוב יתפצל ישראל משבט לשבט, הוא יתפצל שוב וירצה לרמוס ברגליו את התורה הטהורה והצחה, אשר מסרתי לידיו; שוב יחפש ישראל את דרכיו הקודמות וייפול לעבודת אלילים ולקנאות. הוא יפנה אל הכתות וייפול לתוך בלבול, לתוך חושך, וישתעשע במילים נעימות לאוזן ושקריות, שהאדם יציע לו.

28. כאשר אנשי הכנסיות והכתות יראו שישראל מתפצל, שישראל מכחיש את עצמו וחלש, הם יחפשו סיבות כדי לחטוף את התכשיט בעל הערך הבלתי ניתן לאומדן, כדי לקחת את ארון הברית החדשה, ולומר מחר שהם שליחי האל האמיתיים בקרב האנושות ונציגי אלוהותי. (363, 47-49, 51, 57)

דברי אזהרה המופנים למאזינים בנוגע לעבודת הרוח

18. כבעבר, היו רבים שנקראו ומעטים שנבחרו, שכן אני בוחר רק את אלה המוכנים בזמן למלא את משימתם; ולשאר אני נותן אור, כדי שידעו להמתין לזמן שבו גם הם ייבחרו.

19. כמה רבים, אשר רק נקראו, מבלי שהגיע הזמן לבחור בהם למשימה, הצטרפו לשורות תלמידיי ועובדיי, מבלי שנשמתם עברה את ההתפתחות ההכרחית לשאת את נטל הצלב הזה, ומבלי שתבונתם הייתה בעלת האור הדרוש לקלוט את השראתי! מה עשו רבים מהם לאחר שנמצאו בשורות הנבחרים? חיללו, הרעילו את האווירה, הדביקו את האחרים בנטיותיהם הרעות, שיקרו, זרעו מחלוקת, עשו רווחים בשמי ובמתנות הרוח שהנחתי בתלמידיי.

20. אל ינסה איש לגלות מי הם, כי לא תוכלו. רק מבטי השופט החודר שלי לא מאבד אותם מעיניו, ואני נותן למילה שלי לחדור למצפונם, האומרת להם: התעוררו והתפללו, כדי שתוכלו לחזור בתשובה על עוונותיכם בזמן; כי אם תעשו זאת, אני מבטיח לכם שאושיב אתכם במהירות, מבחינה רוחנית, לשולחני ואחגוג איתכם חג של פיוס וסליחה. (306, 53-55)

21. זו האמת: לא כולם אוהבים זה את זה בעבודתי, גם אם הם שייכים אליה, ואף לא כולם הבינו זאת. לכן אני יכול לומר לכם, כי אלה שייכים לעבודתי ואלה עושים את שלהם.

22. אלה ההולכים אחריי מתוך אהבה, אוהבים את דבריי, כי הם יודעים שהוא מתקן אותם מבלי לפגוע בהם, ומראה להם את טעויותיהם מבלי לחשוף אותם. זה גורם להם להתמיד בהשלמת מעשיהם.

23. אלה שבמקום לשאוף לשלמות זו מחפשים רק שבח, תחושת עליונות, חנופה או פרנסתם, במקום לשאוף לשלמות הנפש, אינם סובלים את דברי

35. היו מודעים מעל לכל למהות עבודתי — למשמעות תורתי, למשימתכם ולאופן שבו עליכם לבצע אותה, כדי ש—כאשר אין לכם מורה בדרך הראוי להנחות את צעדיכם—תוכלו להנחות את עצמכם באמצעות המצפון וההבנה שרכשתם בתורת. כך לא תוכלו להאשים איש בשום מעידה או טעות. (271, 27-30)

36. מראשית גילויי באמצעות כושר ההבנה האנושי, היה זה רצוני שתשתמשו בכישוריכם הרוחניים באופן מעשי ותתחילו במשימתכם הרוחנית, כדי שכאשר יגיע יום פרידתי, כבר תעברו חלק מהדרך ולא תרגישו חלשים מדי להתחיל במילוי משימה כה קשה.

37. יש שהבינו לפרש את המחשבה האלוהית והתאמצו להגשימה. אך ישנם גם כאלה — והם הרוב — שהבינו לא נכון את משמעותה של יצירה זו.

38. אלה הם הטעויות שאני מותח ביקורת עליהן בעם הזה כאן, כי איני רוצה שהאנושות תלעג לאלה שהודרכו במשך זמן כה רב. (267, 65-67)

39. בעוד שאחדים התעניינו רק בתוכן דבריי ותמיד השתוקקו להתקדמות ולהתפתחות נשמתם, האחרים מצאו הנאה רבה יותר בפולחן החיצוני. כמו כן — בעוד שהראשונים שמחו כאשר קיבלו הוראות בנושא הרוחניות — האחרים נרתעו מכך שהוזכרו טעויותיהם.

40. אני לבדי יודע מי יצטרך לתת דין וחשבון בפני על כל מה שהיה צריך להיות ידוע באמצעות שליחי, ומה הוסתר. (270, 8-9)

41. חשבו על כך, ותבינו שההרמוניה שאתם זקוקים לה היא רוחנית, ותשיגו אותה כאשר תתעלו מעל לתשוקותיכם ולדעותיכם הקדומות.

42. ביצד תוכלו ליצור שלום, כאשר כל אחד מכריז על דרכו כבעל האמת היחידה,

29. אני רוצה שתהיה לכם, עם תום דבריי, תמונה ברורה של מהי תורה זו, כדי שתוכלו לנהוג על פיה כראוי; שכן עד היום, בין ההמונים ששמעו את דבריי, טרם הופיעו הספיריטואליסטים האמיתיים. עד כה לא היה זה ספיריטואליזם שפרקטיקתם, אלא רק תפיסתכם את מהות עבודתי, אשר רחוקה מאוד מהספיריטואליזם האמיתי.

30. עליכם להיות חזקים כדי להודות בפני עצמכם שסטיתם מדרך הישר; עליכם להתאמץ כדי לשפר את הרגליכם, ולחתור בלהט לבך שהאמת והטוהר של תורה זו יזרחו בקרבכם.

31. אל תפחדו לשנות את החלק החיצוני של צורות הפולחן והפולחן שלכם, כל עוד אינכם מעוותים את מהות תורתו. (252, 28-30)

32. נצלו את הזמן שנותר לכם לשמוע את תורתו, כדי שתמלא אתכם באור ובחסד, כדי שתעשו את הצעד הנחוש לעבר הרוחניות — צעד שלא עשיתם, משום שהמשכתם בפולחן מלא במטריאליזם ובטעויות.

33. עד היום חסרה לכם האמונה כדי לבטל את הדמויות, הטקסים והסמלים שלכם ולחפש אותי רוחנית באינסוף. חסר לכם האומץ להיות רוחניים, והמצאתם לעצמכם סוג של רוחניות מדומה, שמאחוריה אתם מסתירים את הלך הרוח החומרי שלכם ואת טעויותיכם.

34. איני רוצה אתכם צבועים, אלא כנים ואוהבי אמת. לכן אני מדבר אליכם בבהירות רבה, כדי שתנקו את חייכם ביסודיות ותראו לעולם את האמת שבמעשה זה. אתם מכנים את עצמכם רוחניים? אז היו כאלה באמת. אל תדברו על תורתו כל עוד אתם עושים בדיוק את ההפך ממנה, כי אז רק תבלבלו את האנשים במעשיכם.

50. תלמידו של ישוע הוא זה שכובש באמצעות המילה, שמשכנע ומנחם, שמרומם ומעורר, שהופך את הנכנע למנצח על עצמו ועל הקשיים.

51. שליח של ישו אינו יכול לשאת אנוכיות בלבו, כשהוא חושב רק על סבלותיו או דאגותיו שלו. הוא אינו דואג לעצמו, אלא חושב על האחרים, מתוך אמונה מוחלטת כי לא הזניח דבר, שכן האב מסייע מיד למי שהשאיר את שלו מאחור כדי להתמסר לילד של האדון הזקוק לסיוע רוחני. ואותו אדם ששכח את עצמו כדי להביא לשכנו חיוך של תקווה, נחמה לעצבונו, טיפת מרפא לכאבו, ימצא את ביתו עם שובו מואר באור שהוא ברכה, שמחה ושלום. (293, 32-33)

52. בשולחני בתקופה זו יהיו גם הגבר וגם האישה לשליחים; לשולחן זה אשים את נשמתכם הרוחנית.

53. הנשים הן אלה שהניפו את דגל הרוחניות בתקופה זו, הן הותירו את עקבותיו של השליח, השומר בקנאות על חוקי האל.

54. בקהל השליחים החדש שלי תעמוד האישה לצד הגבר, ולא יהיו גילאים מסוימים כדי לשרת אותי: גם המבוגר וגם הילד או הזקן יעשו זאת, הנערה הצעירה כמו האם. כי אני אומר לכם פעם נוספת, כי הנשמה הרוחנית שלכם היא זו שאני מחפש, וכי היא כבר מזמן השאירה את ילדותה מאחור. (69, 16-17)

55. אם אמרתי לכם ב"תקופה השנייה" שממלכתי אינה מן העולם הזה, הרי שאני אומר לכם היום שגם שלכם אינה נמצאת כאן, כי העולם הזה, כפי שאתם כבר יודעים, הוא רק מעבר עבור האדם.

56. אני מלמד אתכם את החיים האמיתיים, שמעולם לא התבססו על חומרנות. לכן, בעלי הכוח עלי אדמות יתקוממו שוב נגד תורתו. אני בא אליכם עם תורתו הנצחית, עם הוראתו שתקפה ובמקביל נלחם בדרכם של האחרים כעל שקר?

43. הקנאות היא חושך, היא עיוורון, היא בורות, ופרייה לעולם לא יכול להיות מואר. (289, 8-10)

44. אבן, אני אומר לכם, אם לא תתאחדו כפי שרצוני, האנושות תפיץ אתכם, ותגרש אתכם מקרבקה כשתראה שחייכם סוטים ממה שאתם מטיפים.

45. מה יקרה כאשר יגלו בני האדם שבכל קהילה קיימת צורת פולחן שונה ודרך שונה לקיום תורתִי?

46. אני מפקיד בידיכם את שלוש השנים האחרונות של התגלותי, כדי שתפעלו לאיחוד העם הזה — איחוד המקיף את הרוחני ואת החיצוני, כך שפעולתכם, המלאה בהרמוניה ובאחדות, תהיה ההוכחה הגדולה ביותר לכך שכולכם, במקומות ההתכנסות השונים ובחלקים השונים של הארץ, למדתם מאותו מורה אחד: אלוהים. (252, 69-71)

תלמידות אמיתית, שליחים חדשים

47. אל תנסו להגביל את העבודה הזו, שהיא אוניברסלית ואינסופית, ואל תציבו גבולות להתפתחותכם הרוחנית, שכן ככל שתעמיקו יותר בדרך המעשים הטובים והלימוד, כך תקבלו גילויים גדולים יותר. תראו את העבודה האלוהית פורצת מתוך הבלתי נראה, תראו אותה מתבטאת בכל הבריאה, תרגישו אותה פועמת בתוככם.

48. זו הפשטות שבה אני מלמד את התלמיד הספיריטואליסטי, כדי שגם הוא יהיה פשוט כמו רבו. על התלמיד לשכנע ולהמיר באמצעות אמת דבריו וכוח מעשיו, מבלי לנסות להרשים איש בכוחות מסתוריים או ביכולות יוצאות דופן.

49. התלמיד האמיתי יהיה גדול בפשטותו. הוא יבין את רבו ובמקביל יגרום לעצמו להיות מובן לבני אדם אחרים. (297, 15-17)

62. חלקם חיו לפני בואו של המשיח, אחרים פעלו לאחר קיומי כבן אדם, אך כולם הביאו לאנושות מסר רוחני.
63. תורות אלה — כמו גם תורותיי — עברו עיוותים; שכן אם לא שינו את משמעותן, הרי שחתכו אותן, או שהן הוסתרו מאנשים הרעבים לאמת.
64. אמת אחת ומוסר אחד הם אלה שהתגלו לאנושות באמצעות שליחים, נביאים ומשרתים. מדוע, אם כן, יש לעמים תפיסות שונות לגבי האמת, המוסר והחיים?
65. אמת זו, שזויפה על ידי האנושות בכל הזמנים, תשוב ותתוקן, ואורה יזרח בעוצמה כה רבה, עד כי ייראה לאנשים כדבר חדש, אף על פי שזהו אותו האור אשר האיר מאז ומתמיד את נתיב ההתפתחות של ילדי אלוהותי.
66. רבים הם אלה שמתו משום שאמרו את האמת; רבים גם הם אלה שהועברו עינויים משום שלא רצו להשתיק את הקול שדיבר בתוכם.
67. אל תחשבו כי השמים שלחו אליכם רק את אלה שדיברו אליכם על הרוח, על האהבה, על המוסר — לא, הם שלחו גם את אלה שהעניקו לכם את פירותיה הטובים של המדע, את הידע המביא אור לחיי בני האדם, המקל על נטלם ומקל על מצוקותיהם. כולם היו שליחיי.
68. ישנם גם אחרים, אשר אמנם אינם מביאים תורות של מוסר רוחני או תגליות מדעיות, אך הם מביאים עמם את המסר המלמד לחוש ולהתפעל מיופיו של הבריאה. הם שליחים שלי, שתפקידם להביא שמחה ומזור ללבבותיהם של האבלים.
69. כולם שתו מכוס מרה כאשר התוודעו לחוסר ההבנה של עולם העיוור לאמת, של אנושות חסרת רגישות ליופי ולטוב. ובכל זאת — אם אמרתי לכם שבזמן הזה הכול ישוקם — אם הודעתי לכם שהכול ישוב לנצח, המורכבת מאהבה, חוכמה וצדק. עם זאת, היא לא תובן מיד, האנושות תשפוט אותי שוב, תצלוב אותי פעם נוספת. אך אני יודע שתורתו חייבת לעבור את כל זאת כדי להיות מוכרת ואהובה. אני יודע שרודפיי החריפים ביותר יהיו לאחר מכן זורעי תורתו הנאמנים ביותר והמובנים ביותר להתכחש לעצמם, כי אתן להם הוכחות גדולות מאוד לאמת שלי.
57. אותו ניקודמוס של "הזמן השני", נסיך בין הכוהנים, אשר פנה אל ישוע כדי לשוחח עמו על תכנים חכמים ועמוקים, יופיע שוב בתקופה זו כדי לחקור את מלאכתי בקפדנות ולהתחבר אליה.
58. אותו שאול, המכונה פאולוס, אשר — לאחר שרדף אותי בזעם — הפך לאחד משליחיי הגדולים ביותר, יופיע שוב בדרכי, ובכל מקום יופיעו תלמידיי החדשים — חלקם בלהט, אחרים תוך הכחשת עצמם. השעה הנוכחית היא בעלת משמעות רבה, הזמן שעליו אני מדבר אליכם מתקרב אליכם יותר ויותר. (173, 45-48)
59. בני האדם זקוקים לאלה המסוגלים לעמוד איתנים במבחנים, לאלה המכירים את המאבקים הגדולים של העולם ושל הרוח. הם אלה שיכולים להראות לאנושות את הדרך ולהנהיג אותה, שכן בלבם לא תהיה התשוקה לדבא או לשלוט באיש. הם אינם יכולים לתת מקום לאנוכיות, משום שברגעי התרוממותם חשו את רחמי האל, המרעיף עליהם אהבה, כדי שיעבירו רחמים אלה לאחיהם. (54, 53)

שליחי האל בכל העולם ובכל הזמנים

60. לעמי העולם מעולם לא חסר האור הרוחני. אכן, אני אומר לכם, לא רק לעם הזה כאן היו נביאים ושליחים, אלא לכל העמים שלחתי שליחים כדי לעוררם.
61. על סמך האור והאמת שבמשנתם, וכן על סמך הדמיון למה שגיליתי לכם, תוכלו לשפוט את דבריהם.

מבטו רק משום שהוא יצר אותו מנשמות שהיו בעולם מאז ומתמיד, כאשר התגלות אלוהית חדשה ירדה לעולם. הם הילדים הרוחניים של אותו עם ישראל, העם של הנביאים, השליחים, הרואים והאבות.

76. מי יכול לקבל אותי טוב מהם בתקופה זו, להבין את הצורה החדשה של התגלותי ולהעיד על התגשמות הבטחותיי? (159, 51-52)

77. ירדתי אל חיקו של עם ישראל, שרובו מתגורר באומה זו. השאר פזורים בכל האומות, נשלחים על ידי, ואליהם גיליתי את עצמי ברוח. אלה הם נבחריי, שנשארו נאמנים לי. ליבם לא הושחת, ורוחם יכולה לקלוט את השראותיי. באמצעותם אני מעניק לעולם כעת אוצר גדול של חוכמה. (269, 2)

78. ילדים אהובים, שבאתם במספר מועט, אמת, אני אומר לכם: מבטי החודר מגלה בכל מקום את נבחריי, אשר חשים ברוחם כי עתה הוא זמן נוכחותי. הם לא שמעו את דבריי כמוכם; אך ברוחם הם שומעים קול האומר להם שאני שוב בקרב האנושות, שבאתי רוחנית "על הענן". לאחדים אאפשר לראות אותי בעיני הרוח, לאחרים באמצעות כושר ההשגה, ולשאר אעשה את אהבתי מורגשת בעוצמה, כדי שיחושו בנוכחות רוחי. (346, 13)

79. בקרוב יקומו האינטואיטיביים, המוארים, הרגישים בנפשם, ויעידו בעמים על מה שהם רואים ברוח, על מה שהם חשים, על מה שהם שומעים ומקבלים. אני אומר לכם שוב, כי עמי אינו מוגבל לאלה ששמעו אותי באמצעות נושאי הקול הללו, אלא כי שלחתי את משרתי למקומות שונים על פני האדמה, כדי להבין את הדרכים ולנקות את השדות, שאליהם יצטרכו להגיע הזורעים מאוחר יותר.

80. אני מחזק אותם ומברך אותם, כי מלאכת יומם כואבת, ושבילם זרוע קוצים. לעג, בוז, השמצה ונבזות רודפים אותם למסלול הנכון וכל תורותיי יקבלו בחזרה את משמעותן המקורית, אז תוכלו להאמין כי עתיד של זוהר רוחני קרוב לעולם הזה, אף על פי שאסור לכם לשכוח כי — בטרם יקרה הדבר — הכול יישפט ויטוהר. (121, 9-16)

70. בכל פעם שגילוי אלוהי עומד להאיר את בני האדם, שלחתי אליהם מבשרי דרך או נביאים כדי להבין אותם, כך שאותו אור יוכל להיות מוכר על ידם. אך אל תאמינו שרק אלה הם שליחיי, המביאים מסרים לרוח. לא, תלמידים, כל מי שזורע את הטוב בקרב בני האדם בכל צורה שהיא, הוא שליח שלי.

71. את השליחים הללו תוכלו לפגוש בכל דרכי חייכם, הן בקהילות הדתיות והן במדעים — בקרב האנשים השולטים, או בקרב אלה המעבירים תורות טובות.

72. משרתי הטוב לעולם אינו סוטה מהדרך שעליו לעבור; הוא מעדיף למות בדרך מאשר לסגת לאחור. דמותו היא זרע של אור בחייהם של זולתו, ומעשיו הם דוגמה לאחרים. הלוואי שהאנושות הייתה יכולה להבין את המסרים שאני שולח לה דרכם! אך זה לא כך, כי ישנם אנשים רבים שיש להם משימות רגישות בעולם, אך הם מסיטים את מבטם מאותם מודלים גדולים כדי לפנות לדרך שנראית להם נעימה יותר. (105, 13-15)

73. אך מה עשית, האנושות, לאותם אנשים ששלחתי אליך כדי שיזכירו לך את דרכי, דרך האמונה, שהיא דרך החוכמה, האהבה והשלום?

74. לא רציתם לשמוע על משימותיהם ונלחמתם בהם באמונה הצבועה שיש לכם על סמך התיאוריות והעדות שלכם. (263,18-19)

75. עליי לומר לכם פעם נוספת, כי העם הזה, המתאסף סביב גילויי, אינו עם שהאב מעדיף באהבתו על פני עמים אחרים עלי אדמות. האל הפנה אליו את

87. הזמנים שבהם נזקקתם למנהיג רוחני בעולם חלפו. מעתה, כל מי שיילך בדרך זו לא תהיה לו דרך אחרת מלבד תורתי, ולא יהיה לו מנהיג אחר מלבד מצפונו שלו.
88. עם זאת, תמיד יהיו גברים ונשים בעלי אור גדול ועוצמת נפש רבה, אשר יסייעו להמוני האנשים באמצעות דוגמתם והשראתם. 89. אילו היה הדבר אחרת, הייתי כבר שולח אליכם רוחות כמו משה או אליהו אל הארץ, כדי שיסמנו לכם את הדרך ויזכירו לכם את התורה ללא הרף. גם הם עומדים לצידכם, שומרים עליכם ומלווים אתכם, אך לא עוד בדמות אנושית, אלא מהמישור הרוחני. 90. מי רואה אותם? איש. אך אם תתכוננו, תרגישו מעליכם את נוכחותם של רוחות גדולות, שתמיד היו בקשר עם האנושות והיה עליהן למלא בה משימות גדולות. (255, 41-40)

II. מבט לאחור על תקופת ההתגלות הראשונה והשנייה

פרק 9 – סיפורים ודמויות של עם ישראל

סיפור החטא הקדמון

1. המסורת ההיסטורית אודות בני האדם הראשונים שישבו על פני האדמה הועברה מדור לדור, עד שנכתבה בספר "הזמן הראשון". זוהי משל חי על אותם בני אדם ראשונים שחיו על פני האדמה. טוהרם ותמימותם אפשרו להם לחוש את ליטופה של אמא טבע. בין כל היצורים שררה ידידות, ובין כל הברואים אחווה בלתי מוגבלת. (105, 42)

לכל מקום. אך הם — מלאי תבונה והשראה — יודעים כי נשלחו על ידי, והם נכונים להגיע עד קצה הדרך במילוי משימתם. (284, 50-51)
81. אני מזמין אתכם להיכנס לממלכתי. אני קורא לכל עמי הארץ ללא כל העדפה; אך אני יודע שלא כולם יקשיבו לי.
82. האנושות כיבתה את מנורתה והולכת בחושך. אך במקום שבו ניכרת הטעות, יופיע מי שהאירתי אותו, המפיץ אור בסביבתו — שומר רוחני השומר ומחבה לאות ממני כדי להשמיע את קריאת האזעקה המעוררת ומזעזעת.
83. תנו לאהבתם של שליחים אלה להיות זרע נושא פרי בלבבותיכם. אל תדחו אותם כאשר הם מופיעים לפניכם בעוני חיצוני. הקשיבו להם, כי הם באים בשמי כדי להקנות לכם יכולת שאינכם מכירים ברגע. הם ילמדו אתכם את התפילה המושלמת, ישחררו אתכם מכבלי החומרנות שאליהם אתם כבולים, יעזרו לכם להשיג את החירות הרוחנית שתרומם אתכם אליי. (281, 33)
84. אם יופיע מישהו ויטען שהוא המשיח שהתגלם שוב בבשר, אל תאמינו לו. כי כאשר הודעתי לכם שאשוב, הבהרתי לכם שזה יהיה ברוח. אם מישהו יאמר לכם: "אני שליח האל" — אל תתנו בו אמון, שכן השליחים האמיתיים אינם מתפאר ואינם מתרברבים במשימה שהופקדה בידיהם. הם מוכיחים את עצמם רק באמצעות מעשיהם. על בני האדם להחליט אם אותו אדם הוא שליח האל. האם אתם זוכרים שאמרתי לכם שהעץ יוכר לפי פירותיו?
85. איני אוסר עליכם לטעום את "פירות העצים", אך עליכם להיות מוכנים, כדי שתוכלו להבחין בין הפרי הטוב לרע.
86. את אלה שאוהבים את האמת אציב כמנורות, כדי שיאירו את דרכם של בני אדם אחרים. (131, 5-7)

אני עונה לכם, שבאמצעות מתנה זו אתם יכולים להתעלות אינסופית מעבר לנקודה שממנה יצאתם בתחילת התפתחותכם.
8. מלבד חופש הרצון, נתתי לכל נפש את אוריי ברוחה, כדי שאף אחד לא יסטו מדרך הישר; אך אלה שלא רצו לשמוע את קולי, או שלא רצו לפנות אל תוכם מתוך תשוקה לאור רוחני, נתנו לעצמם להיסחף במהרה על ידי היופי הבלתי נלאה של החיים האנושיים, איבדו את התמיכה של חוקי לנשמתם ונאלצו למעוד וליפול.
9. עבירה אחת גררה אחריה תוצאות כואבות רבות, וזאת משום שהחוסר שלמות אינו עולה בקנה אחד עם האהבה האלוהית.
10. את אלה ששבו מיד אל האב בכניעה ובתשובה, וביקשו ממנו בענווה שיטהר אותם ויזכה אותם מהחטאים שביצעו זה עתה, קיבל האדון באהבה וברחמים אינסופיים, ניחם את רוחם, שלח אותם לתקן את טעויותיהם ואישר אותם במשימתם.
11. אל תאמינו שכולם חזרו בענווה ובתשובה לאחר חוסר הציות הראשון שלהם. לא, רבים באו מלאי גאווה וטינה. אחרים, מלאי בושה, בהכירם את אשמתם, ביקשו להצדיק את עבירותיהם בפני, ורחוקים מלהתטהר באמצעות חרטה ותיקון – שהם הוכחה לענווה – החליטו ליצור לעצמם חיים על פי דרכם, מחוץ לחוקים שאהבתי קובעת.
12. אז נכנסה צדקתי לתוקף — אך לא כדי להענישם, אלא כדי לתקנם — לא כדי להשמידם, אלא כדי לשמרם לנצח, בכך שהציעה להם הזדמנות מקיפה להתעלות.
13. כמה מאותם חוטאים ראשונים עדיין אינם מצליחים להיפטר מכתמיהם; שכן מנפילה אחת לשנייה הם צנחו עמוק יותר ויותר לתהום, שממנה רק קיום חוקי יוכל להצילם. (20, 40-46)

2. במשל אלוהי השרתי את בני האדם הראשונים, כדי שישיגו ידיעה ראשונית על ייעודם, אך משמעות גילויי שלי פורשה באופן שגוי.
3. באשר דובר אליכם על עץ החיים, ממנו אכל האדם, הידע על טוב ורע, היה זה רק כדי להבהיר לכם כי האדם — כאשר היה לו ידע מספיק כדי להבחין בין טוב לרע, וכך הפך אחראי למעשיו — החל מאותו רגע לקצור את פירות מעשיו. (150, 42)
4. אתם יודעים שאלוהים אמר לבני האדם: "פרו ורבו ומלאו את הארץ". זה היה החוק הראשוני שניתן לכם, הו עם. מאוחר יותר, האב לא רק קרא לבני האדם להתרבות ולהמשיך את המין האנושי, אלא גם שרגשותיהם יהיו נדיבים יותר ויותר, ונשמתם תתפתח ותתעצב ללא מעצורים. אך אם החוק הראשון נועד להרחבת המין האנושי — כיצד תוכלו להניח כי אותו אב יעניש אתכם משום שצייתם לקיום מצווה שניתנה לכם על ידו? האם ייתכן, עם, שקיימת סתירה כזו באלוהיכם?
5. ראו איזו פרשנות חומרית נתנו בני האדם למשל, שבו דובר אליכם רק על התעוררות הנשמה באדם. לבן, העמיקו בהוראה שלי ואל תאמרו עוד שאתם משלמים את החוב שנטלו על עצמם תושבי כדור הארץ הראשונים בשל חוסר ציותם לאביהם. היו בעלי תפיסה נעלה יותר של הצדק האלוהי. (150, 45-46)
6. עתה הוא הזמן שבו תוכלו להבין את דבריי: "פרו ורבו", כי יש לעשות זאת גם מבחינה רוחנית, וכי עליכם למלא את היקום במעשים טובים ובמחשבות מלאות אור. אני מברך את כל מי שרוצה להתקרב אליי — את כל מי ששואף לשלמות. (150, 48-49)

חופש הרצון וחטא הקדמון

7. אתם אומרים לי שבגלל חופש הרצון שלכם נקלעתם לטעויות ולשגיאות. על כך

עדיין אינכם יכולים להבין. אך לא הותר לו להשלים את הקרבת בנו, משום שבמעמקי לבו כבר הוכיח את ציותו לרצון האלוהי, וזה הספיק. כמה גדולה הייתה שמחתו הפנימית של אברהם, כאשר ידו נעצרה על ידי כוח עליון ומנעה ממנו להקריב את יצחק! כמה הוא בירך את שם אדוניו והעריץ את חוכמתו! (308, 11)

21. באברהם ובנו יצחק נתתי לכם משל למה שתהיה משמעות מותו של הגואל בקרבן, כאשר העמדתי למבחן את האהבה שאברהם רחש לי, בכך שביקשתי ממנו להקריב את בנו, את יצחק אהובו.

22. אם תתבוננו היטב, תזהו במעשה ההוא דמיון למה שסימל מאוחר יותר הקרבת "הבן הבכור"

** למען ישועת העולם. * ביטוי תל' כי זה פירושו: בן האלוהים שנולד (או התגלם) בעולם.*

23. אברהם היה כאן התגלמותו של אלוהים, ויצחק היה דמותו של ישוע. באותו רגע חשב האב הקדמון כי האל דורש ממנו את חיי בנו כדי שדם החף מפשע יכפר על חטאי העם, ולמרות שאהב עמוקות את זה שהיה בשר מבשרו, הצייתנות שלו כלפי האל, כמו גם הרחמים והאהבה לעמו, היו חשובים לו יותר מחיי בנו האהוב.

24. אברהם הצייתן עמד לבצע את המכה הקטלנית בבנו. ברגע שהרים את זרועו, כשהוא מוצף בכאב, כדי להקריב אותו, כוחי עצר אותו וציווה עליו להקריב כבש במקום בנו, כדי שסמל זה יישאר כעדות לאהבה ולצייתנות. (119, 18-19)

דימוי החלום של יעקב על סולם השמים

25. האם אתם יודעים מה משמעותה של הסולם שראה יעקב בחלומו? סולם זה מסמל את החיים ואת התפתחות הנשמות.

המבול

14. בימי קדם של האנושות שררה תמימות ופשטות בקרב בני האדם; אך ככל שמספרם גדל, בשל התפתחותם וחופש הרצון שלהם, גם חטאיהם התרבו והתפתחו במהירות הולכת וגוברת — לא מעלותיהם, אלא הפרותיהם של חוקי.

15. אז הכנתי את נח, אליו התגלוי מרוח אל רוח, שבן שיחה זו ניהלתי עם בני האדם מראשית האנושות.

16. אמרתי לנוח: "אני אטהר את נפש בני האדם מכל חטאיהם; לשם כך אשלח מבול גדול. בנה תיבה והכנס אליה את ילדיך, את נשותיהם, את ילדי ילדיך וזוג מכל מין של בעלי חיים."

17. נח ציית לציוויי, והאסון התרחש כקביעת דברי. הזרע הרע נעקר מהשורש, והזרע הטוב נשמר באסמיי, ממנו יצרתי אנושות חדשה, שנשאה בתוכה את אור צדקתי והבינה לקיים את תורתי ולחיות על פי מידות טובות.

18. האם אתם סבורים כי אותם אנשים, אשר מצאו מוות כה כואב, נספו בגופם ובנפשם? אכן, אני אומר לכם: לא, ילדיי. נשמותיהם נשמרו על ידי, והתעוררו בפני השופט, מצפונם שלהם, והוכנו לשוב אל דרך החיים, כדי שישיגו התקדמות רוחנית בה. (302, 14-16)

נכונותו של אברהם להקריב את עצמו

19. לא תמיד יהיה צורך שתרוקנו את גביע הסבל עד תום. כי די לי לראות את אמונתכם, את ציותכם, את נחישותכם ואת כוונתכם למלא את משימתי, כדי שאחסוך מכם את הרגע הקשה ביותר במבחנכם.

20. זכרו כי מאברהם נדרשה הקרבת חייו של בנו יצחק, אותו אהב מאוד, והפטריארך, תוך התגברות על כאבו ועל אהבתו לבנו, עמד להקריב אותו במבחן של ציות, אמונה, אהבה וענווה, אשר אתם

משמעות אוניברסלית. בדיוק משום כך אמר קול האב ליעקב: "אני יהוה, אלוהי אברהם ואלוהי יצחק. את הארץ שבה אתה נמצא אתן לך ולזרעך, וזרע זה יהיה רב בעפר הארץ. אתם תתפשטו מערבה ומזרחה, מצפון ומדרום, וכל משפחות האדמה יבורכו בך ובזרעך." (315, 45-50)

יוסף ואחיו

33. יוסף, בן יעקב, נמכר על ידי אחיו לסוחרים שהיו בדרכם למצרים. יוסף היה עוד קטן, אך כבר הראה סימנים לכישרון נבואי גדול. הקנאה השתלטה על אחיו, אשר נפטרו ממנו מתוך מחשבה שלא יראו אותו עוד. אך האדון, ששמור על עבדו, הגן עליו והפך אותו לגדול בעיני פרעה מלך מצרים.

34. שנים רבות לאחר מכן, כאשר העולם סבל מבצורת ורעב, מצרים, בהנהגת עצותיו והשראתו של יוסף, צברה מלאי מספיק כדי לעמוד בפני האסון.

35. אז קרה שבני יעקב באו למצרים בחיפוש אחר מזון. גדלה תדהמתם כאשר הבינו שאחיהם יוסף הפך לשר ויועץ לפרעה. כשראו אותו, כרעו ברך לרגליו, מלאי חרטה על מעשיהם, והבינו שהנבואות של אחיהם התגשמו. זה שראו כמת עמד לפניהם מלא כוח, סגולה וחוכמה. הנביא, אותו מכרו, הוכיח להם את אמת הנבואה, אשר ה' הניח על שפתיו עוד בילדותו. האח, אותו עינו ומכרו, סלח להם. האם אתם מבינים, עם? עתה אתם יודעים מדוע אמרתי לכם ביום זה: מתי תכירו אותי, כפי שיוסף הוכר על ידי אחיו? (90, 2)

מסע העם ישראל במדבר בהנהגת משה

36. ב"תקופה הראשונה" עמד משה בראש ישראל כדי להוביל אותו במשך

26. גופו של יעקב ישן בעת ההתגלות, אך נשמתו הייתה ערה. היא התרוממה אל האב באמצעות התפילה, וכאשר הגיעה נשמתו למרחבי האור, קיבלה מסר שמימי, שנועד להישמר כצוואה של התגלויות רוחניות ואמיתות לעמו, שהוא האנושות כולה; שכן "ישראל" אינו שם ארצי, אלא שם רוחני.

27. יעקב ראה כי הסולם עמד על הארץ וקצהו נגע בשמים. הדבר מסמל את דרך ההתפתחות הרוחנית כלפי מעלה, המתחילה עלי אדמות בגוף הבשרי ומסתיימת כאשר הנשמה מאחדת את אורה ואת מהותה עם אלה של אביה, הרחק מכל השפעה חומרית.

28. האב הקדמון ראה שמלאכים עולים ויורדים על הסולם ההוא. הדבר מסמל את הלידה והמוות הבלתי פוסקים, את הבוא והלך התמידי של הנשמות מתוך תשוקה לאור או גם מתוך משימה לכפר ולטהר את עצמן, כדי להתעלות מעט יותר עם חזרתן לעולם הרוחני. זהו נתיב ההתפתחות הנשמתית המוביל לשלמות.

29. לבן ראה יעקב בראש הסולם את דמותו הסמלית של יהוה, אשר סימלה כי אלוהים הוא היעד לשלמותכם, לשאיפותיכם, והפרס העליון של אושר אינסופי — כגמול על מאבקים קשים , סבל ממושך והתמדה להגיע לחיק האב.

30. תמיד מצאה הנשמה במכות הגורל ובמבחנים הזדמנות לרכוש זכויות כדי לעלות. ובכל מבחן סמל סולם יעקב תמיד, שקרא לכם לטפס על שלב נוסף.

31. זו הייתה התגלות גדולה, תלמידים, שכן בה דובר אליכם על החיים הרוחניים בתקופה שבה התעוררות הנשמה לעבודת האלוהי, הגבוה, הטהור, הטוב והאמיתי, רק החלה.

32. מסר זה לא יכול היה להיות מיועד רק למשפחה אחת, ואפילו לא לעם אחד; מהותו הייתה רוחנית, ולכן הייתה לו

מאבקו של אליהו למען האל האמיתי

40. ב"תקופה הראשונה" הגיע אליהו לארץ, התקרב ללבבות האנשים ומצא אותם שקועים בפגאניזם ובאלילות. העולם נשלט על ידי מלכים וכמרים, ושניהם סרו מקיום החוקים האלוהיים והובילו את עמיהם בדרכי תעייה ושקר. הם הקימו מזבחות לאלים שונים וסגדו להם.

41. אליהו הופיע באותה תקופה ודיבר אליהם במילים מלאות צדק: "פקחו את עיניכם והבינו כי חיללתם את חוקי האל. שכחתם את דוגמת שליחיו ונפלתם בפולחן שאינו ראוי לאלוהים החי והעוצמתי. עליכם להתעורר, להביט אליו ולהכיר בו. הסירו את עבודת האלילים שלכם והרימו את עיניכם מעל כל פסל שבו תיארתם אותו."

42. אליהו שמע את קולי שאמר לו: "התרחק מעם רע זה. אמור לו כי לא יירד גשם עוד זמן רב, עד שתצווה זאת בשמי."

43. ויאמר אליהו: "לא יירד עוד גשם עד אשר יציין אדוני את השעה וקולי יצווה", ובאמרו זאת התרחק.

44. מאותו יום והלאה הייתה האדמה יבשה, עונות השנה המיועדות לגשם חלפו מבלי שהגשם הגיע. בשמים לא נראו סימנים לגשם, השדות חשו את הבצורת, הבהמות גוועו בהדרגה, האנשים חפרו באדמה בחיפוש אחר מים כדי להרוות את צמאונם, מבלי למצוא; הנהרות התייבשו, העשב קמל משום שנכנע לקרני השמש הצורבת, והאנשים קראו לאלוהיהם וביקשו מהם שהאלמנט ההוא ישוב אליהם, כדי לזרוע ולקצור זרעים שיזינו אותם.

45. אליהו נסוג על פי ציווי אלוהי, התפלל וחיכה לרצון אדוניו. הגברים והנשים החלו לעזוב את מולדתם בחיפוש אחר ארצות חדשות, שבהן לא יחסר להם מים. בכל מקום נראו שיירות, ובכל המקומות האדמה הייתה צחיחה.

ארבעים שנה במדבר אל ארץ כנען. אך מתוך חוסר ציות, חוסר אמונה וחומרנות, חלקם חיללו את השם, אחרים סרו מדרך הישר, ואחרים התמרדו. אך משה דיבר אליהם במצב זה בתבונה ובסבלנות, כדי שלא יפרו את רצון העליון, אלא יהיו ענווים וצייתנים כלפי אותו אב, אשר — מבלי להביט בחוסר ציותם — הוריד את המן מהשמים והוציא מים מהסלע. (343, 53)

37. משה סיפק ראיות מספיקות לכך שהאל האמיתי היה עמו; אך העם רצה עוד עדויות, וכאשר השליח הוביל את ההמונים עד למרגלות הר סיני, הוא קרא לכוחו של יהוה, והאדון כיבד אותו והעניק לו ראיות ונפלאות גדולות.

38. העם רצה לשמוע ולראות את זה שמשה שמע וראה באמצעות אמונתו, ולבן התגלו לעם בתוך הענן והשמעתי להם את קולי במשך שעות. אך הקול היה כה אדיר, עד שהאנשים חשבו שהם עומדים למות מפחד; גופם רעד, ונשמותיהם צמררו למשמע קול הצדק ההוא. אז התחנן העם למשה שיבקש מיהוה שלא ידבר עוד אל עמו, כי לא יכלו עוד לשמוע אותו. הם הבינו שהם עדיין בוגרים מדי מכדי ליצור קשר ישיר עם הנצחי. (29, 32, 34)

39. חזקו את נפשכם בקרבות הגדולים של החיים, כפי שעם ישראל התחזק במדבר. האם אתם יודעים עד כמה רחב המדבר, שנראה כי אין לו סוף, עם שמש חסרת רחמים וחול לוהט? האם אתם יודעים מהי בדידות ושקט והצורך בשמירה לילית, משום שהאויבים אורבים? אכן, אני אומר לכם, שם במדבר היה המקום שבו אותו עם הבין את הגדולה שבלהאמין באלוהים, ושם למד לאהוב אותו. מה כבר יכול היה אותו עם לצפות מהמדבר? ובכל זאת היה לו הכל: לחם, מים, בית למנוחה, נווה מדבר ומקדש כדי לרומם את נשמתו בתודה לאביו ובוראו. (107, 28)

הנביאים והמלכים הראשונים של ישראל

52. הנביאים דיברו בכנות רבה, וכמעט תמיד הם הגיעו אל הארץ בתקופות של בלבול וסטיה. הם הזהירו את העמים וקראו להם לחזור בתשובה, תוך שהם מבשרים על עונשים כבדים של צדק אם לא יפנו אל הטוב. במקרים אחרים הם ניבאו ברכות על ציות וצייתנות לחוק האלוהי.

53. אך דברי אותם נביאים היו אזהרה לעשיית הטוב, הצדק והכבוד ההדדי. הם לא גילו את חיי הנשמה, את ייעודה ואת התפתחותה. אפילו משה, אותו בחרתי להיות נציגי, ובאמצעותו מסרתי את החוק לכל הדורות, לא דיבר אליכם על החיים הרוחניים.

54. חוק האב מכיל חוכמה וצדק. הוא מלמד את בני האדם לחיות בשלום, לאהוב ולכבד זה את זה ולהוכיח את עצמם כראויים בעיניי כבני אדם. אך משה לא הראה לאנושות מה יש מעבר לסף המוות הגשמי, ולא כיצד נראית התגמול לנשמות הסוררות, או השכר לאלה שהיו נבונים וחרוצים במשימת חייהם.

55. מאוחר יותר שלט דוד, מלא מתנות רוחניות והשראה, וברגעי התרוממותו, בהתלהבותו, שמע מזמורים ושירים רוחניים, שמהם יצר את תהילים. בעזרתם היה עליו להזמין את עם ישראל להתפלל ולהעניק לאדונם את מנחת הלב הטובה ביותר. אך דוד, על אף כל אהבתו והשראתו, לא יכול היה לחשוף לעם ה- את קיומן המופלא של הנשמות, את התפתחותן ואת יעדן.

56. וסולומון, שירש אותו במלוכה והפגין אף הוא את מתנות החוכמה והעוצמה הגדולות שהוענקו לו, שבגללן היה אהוב ונערץ, ועצותיו, פסקי הדין והפתגמים שלו נזכרים עד היום — אילו פנה אליו עמו ושאל אותו: "אדוני, כיצד נראית החיים

46. השנים חלפו, ויום אחד, כאשר אליאס הרים את רוחו אל האב, שמע את קולו אומר לו: "לך אל המלך, וכאשר אתן לך את האות, הגשם יירד שוב על הארץ הזאת."

47. אליהו, צנוע ומלא ציות, הלך אל מלך אותו עם והפגין את כוחו בפני עובדי האל השקרי. לאחר מכן דיבר על האב ועל כוחו, ואז הופיעו האותות: ברקים, רעמים ואש נראו בשמיים; בעקבות זאת ירד גשם מפרה בשפע. שוב התכסו השדות בירוק, העצים היו עמוסי פרי, והיה שפע.

48. העם התעורר לנוכח הוכחה זו ונזכר באביו, אשר קרא לו והזהיר אותו באמצעות אליהו. רבים וגדולים היו באותה עת מעשי הנסים של אליהו, כדי לעורר את האנושות. (53, 34-40)

שנים-עשר שבטי ישראל

49. אל תאמינו שרק בקרב עם ישראל היו נביאים, פורצי דרך ורוחות אור. גם לעמים אחרים שלחתי כמה מהם; אך בני האדם ראו בהם אלים ולא שליחים, ויצרו סביב תורתם דתות ופולחנים.

50. עם ישראל לא הבין את המשימה שהייתה לו כלפי עמים אחרים, ונרדם על מצע מלא בברכות ונוחות.

51. האב עיצב אותה כמשפחה מושלמת, שבה לשבט אחד הוטלה המשימה להגן על העם ולשמור על השלום; שבט אחר עיבד את האדמה, ושבט נוסף הורכב מדייגים ומלחים. לשבט אחר הוטל על הפולחן הרוחני של האל, וכך כל אחד משנים-עשר השבטים שהרכיבו את העם מילא תפקיד אחר, אשר יחד היוו דוגמה להרמוניה. אך אכן, אני אומר לכם, היכולות הרוחניות שהיו לכם באותם זמנים קדומים, עדיין יש לכם. (135, 15-16)

ציפיית המשיח בעם היהודי

6. העולם לא היה מוכן בתקופה הנוכחית לצפות לי כפי שציפה לי עם ישראל ב"זמן השני" ההוא. נביאיי הגדולים בישרו על משיח, מושיע, בן האלוהים, שיבוא לשחרר את המדוכאים ולהאיר את העולם באור ה"דבר". ככל שעם זה סבל יותר, כך הוא השתוקק יותר לבואו של המובטח; ככל שהוא שתה יותר מכוס ההשפלה והדיכוי, כך הוא השתוקק יותר לנוכחותו של המשיח, ובכל מקום הוא חיפש רמזים וסימנים שידברו אליו על קרבת בואו של גואלם.

7. מדור לדור ומהורים לילדים הועברה ההבטחה האלוהית, שגרמה לעם הנבחר של האל להתעורר ולהתפלל לאורך זמן רב.

8. לבסוף באתי אל עמי, אך לא כולם הצליחו לזהות אותי, אף על פי שכולם ציפו לי: האחד עשה זאת באופן רוחני והאחר בפרשנות חומרנית.

9. אך די היה לי בכנות ובאהבה של אלה שחשו בנוכחותי, שראו את מלכות השמים לאור דבריי והאמינו בהכרזתי. די היה לי באלה שהלכו אחריי בנאמנות וראו בי את מושיעם הרוחני, שכן הם היו אלה שהעידו על אמת שלי לאחר שעזבתי את העולם הזה.

10. אף על פי שהמסר שלי נועד לכל עמי הארץ, קריאתי פנתה אל לב העם הנבחר, כדי שיהפוך לאחר מכן לשופר דברי. עם זאת — לא רק אותו עם חש בנוכחותי, אלא גם בעמים אחרים הצליחו בני האדם לגלות את סימני בואי וחזו את זמן נוכחותי על פני האדמה. (315, 17-19)

11. בכל עידן ובכל התגלות אלוהית, אליהו מופיע בקרב בני האדם.

12. המשיח עוד לא הגיע אל הארץ, אך לא עבר זמן רב עד שנולד כבן אדם, וכבר התגלמה נשמת הנביא ביוחנן, אשר לימים הרוחניים? מה יש מעבר למוות? מהי הנשמה?" — שלמה, על אף כל חוכמתו, לא היה יכול לענות על כך. (339, 12-15)

פרק 10 – כאשר התמלא הזמן

נבואות נבואיות

1. אביכם הכין הכל כדי ש"דבר" האלוהים ישכון בקרב בני האדם ויראה להם, באמצעות הדוגמאות הנשגבות של אהבתו, את הדרך לתיקון מעשיהם.

2. תחילה הוא נתן השראה לנביאים, שהיו צריכים לבשר באיזו צורה יבוא המשיח לעולם, מה יהיה אופי מעשיו, סבלותיו ומותו כבן אדם, כדי שכאשר יופיע המשיח על פני האדמה, מי שידע את הנבואות יזהה אותו מיד.

3. מאות שנים לפני נוכחותי בישוע אמר הנביא ישעיהו: "לכן ייתן לכם ה' את האות הזה: הנה העלמה הרה ותלד בן, ויקראו שמו עמנואל" (שמשמעותו: אלוהים איתנו). בנבואה זו, בין היתר, הוא בישר את בואי.

4. דוד תיאר, מאות שנים לפני בואי, במזמורים מלאי כאב ומשמעות נבואית, את סבלות המשיח במהלך הצליבה. במזמורים אלה הוא מדבר על אחת משבע מילותיי על הצלב, מתאר את הבוז שבו יוביל אותי ההמון לצליבה, את ביטויי הלעג של האנשים כשישמעו אותי אומר כי אבי שוכן בי; את הנטישה שגופי יחוש לנוכח חוסר הכרת התודה האנושית, את כל העינויים שאעבור, ואפילו את האופן שבו יטילו גורל על בגדי.

5. כל אחד מנביאיי בישר על בואי, הכין את הדרך ונתן סימנים מדויקים, כדי שכאשר יגיע היום, איש לא יטעה. (40, 1-5)

19. כן, ילדיי, היו אלה המדע, הכוח והעושר שכרעו ברך בפני נוכחותי.
20. שם היו גם הרועים, נשותיהם וילדיהם, עם מתנותיהם הצנועות, הבריאות והפשוטות, שבעזרתן קיבלו בברכה את גואל העולם, וגם מרים, התגלמות החמלה השמימית. הם ייצגו את הענווה, את התמימות, את הפשטות. אך אלה שהחזיקו במגילות הקלף שלהם את הנבואות וההבטחות שדיברו על המשיח, ישנו שינה עמוקה, מבלי שיהיה להם מושג מי נולד לעולם. (146, 9-11)

קשר האהבה בין ישוע למריה

21. ישוע בילה את ילדותו ונעוריו לצד מרים, ובחיקה ובצידה נהנה מאהבת אם. הרכות האלוהית שהתגלמה באישה המתיקה למושיע את שנות חייו הראשונות בעולם, שכן כאשר הגיעה השעה, נאלץ לשתות מרירות כה גדולה.
22. איך ייתכן שמישהו יחשוב שמריה, שבחיקה נוצר גופו של ישוע ולצידה חי האדון, הייתה יכולה להיות חסרת התרוממות רוחנית, טוהר וקדושה?
23. מי שאוהב אותי, חייב לאהוב תחילה את כל אשר לי — את כל אשר אני אוהב. (39, 52-54)

ידעו וחכמתו של ישוע

24. בני האדם טוענים בספריהם כי ישוע היה אצל האיסיים כדי לרכוש את הידע שלו. אך זה שידע והיה קיים הכל עוד בטרם נוצרו העולמות, לא היה לו מה ללמוד מבני האדם. האלוהי לא יכול היה ללמוד דבר מהאנושי. בכל מקום שבו שהיתי, זה היה כדי ללמד. האם יכול להיות מישהו עלי אדמות שהוא חכם יותר מאלוהים? המשיח בא מהאב כדי להביא לאנשים את החוכמה האלוהית. האם לא נתן לכם המורה שלכם הוכחה לכך, כאשר בגיל שתים-עשרה הוא הדהים את כונה "המטביל", כדי לבשר על קרבת מלכות השמים, אשר תהיה נוכחותו של "הדבר" בקרב בני האדם. (31, 61-62)

מריה, אמו הביולוגית של ישוע

13. כבר ב"תקופה הראשונה" החלו האבות והנביאים לדבר על בואו של המשיח. אך המשיח לא בא רק ברוח — הוא בא כדי להיוולד מאישה, כדי להיות אדם, כדי לקבל גוף מאישה.
14. רוח האלוהים האימהית הייתה חייבת גם היא להפוך לאדם, להפוך לאישה, כפרח של טוהר, כדי שמהכתר של פרחיה יפלט ניחוח "דבר" האלוהים, שהיה ישוע. (360, 26)
15. בנצרת חיה פרח של טוהר ורוך, עלמה מאורסת בשם מרים, שהייתה בדיוק זו שהנביא ישעיהו בישר עליה, כי מרחמה עתיד לצאת פרי החיים האמיתיים.
16. אליה בא המלאך הרוחני של האדון כדי לבשר לה על המשימה שהביאה עמה לעולם, באומרו: "שלום לך, מלאת החסד, האדון עמך, ברוכה את בין הנשים."
17. השעה שבה היה אמור להתגלות הסוד האלוהי הגיעה, וכל מה שנאמר על נוכחותו של המשיח, המושיע, הגואל, עמד עתה להתגשם באופן מיידי. אך כמה מעטים היו הלבבות שחשו בנוכחותי, כמה מעטות היו הנשמות שהיו מוכנות להכיר את מלכות השמים לאור אמתותי. (40, 6-7)

השתחוות לתינוק ישוע

18. האנושות מציינת כיום את אותו היום שבו הגיעו כמה חכמים מהמזרח אל המזבח שבבית לחם כדי לסגוד לילד האלוהי. היום שואלים אותי כמה לבבות: "אדוני, האם זה נכון שאותם אדונים חזקים וחכמים השתחוו לפניך והכירו באלוהותך?"

31. ישוע הקדיש את ילדותו ונעוריו לאהבת הזולת המעשית ולתפילה, עד שבאה השעה להכריז על מלכות השמים, על חוק האהבה והצדק, על תורת האור והחיים.
32. חפשו את משמעות דבריי שהכרזתי באותה תקופה, ואמרו לי אם הם יכלו לנבוע מתורה אנושית כלשהי או ממדע כלשהו שהיה ידוע באותה עת.
33. אני אומר לכם, אילו באמת הייתי נעזר בידע של אותם אנשים, הייתי מחפש את תלמידיי בקרבם ולא בקרב האנשים הבלתי משכילים והבורים, שמהם הקמתי את חבורת השליחים שלי. (169, 62-68)

חוסר ההבנה של הסביבה האנושית בנצרת

34. נאלצתי לחפש מקלט בקרב עם כמו מצרים, שכן העם שאליו באתי לא היה מסוגל להעניק לי מחסה מגן. אך זה לא היה הכאב היחיד שבלבי נאלץ לסבול.
35. כשחזרתי ממצרים וגרתי בנצרת, לעגו לי ללא הרף ופגעו בי בדברי כפירה וקנאה.
36. עשיתי שם ניסים, הפגנתי את אהבתי לזולת ואת כוחי — ונדחיתי. אף אחד מאלה שהכירו מקרוב את חיי ואת מעשיי לא האמין בי.
37. לכן, כאשר הגיעה שעת ההטפה, נאלצתי לומר בעת שעזבתי את נצרת: "אמן, אני אומר לכם, נביא אינו מוצא אמונה במולדתו. עליו לעזוב אותה כדי שדבריו יישמעו." (299, 70-72)

פרק 11 – פעילותו של ישוע עלי אדמות

התיאולוגים, הפילוסופים ומורי התורה של אותה תקופה?
25. יש המייחסים לישו את חולשותיהם של כל בני האדם, ומשתעשעים בהשלכת הלכלוך שהם נושאים בלבם על אותו אדם שהוא אלוהי ונטול פגם. אלה אינם מכירים אותי.
26. אם כל נפלאות הטבע שאתם מתבוננים בהן אינן אלא התגלמות חומרית של מחשבות אלוהיות — האם אינכם סבורים שגופו של ישוע היה התגלמות חומרית של מחשבת אהבה נשגבה של אביכם? לכן ישוע אהב אתכם רק ברוח, ולא בבשר. אמת שלי לעולם לא תוכל להיות מזויפת, כי היא טומנת בחובה אור מוחלט וכוח בלתי מוגבל. (146, 35-36)
27. ב"תקופה השנייה" נתתי לכם דוגמה לכך שעליכם להמתין לשעה הנכונה כדי למלא את המשימה שהביאה אתכם אל הארץ.
28. חיכיתי עד שגופי — אותו ישוע שעמד לנגד עיני האנשים — יגיע לשיא בגרותו, כדי למלא דרכו את המשימה האלוהית, ללמד אתכם את האהבה.
29. כאשר אותו גוף — הלב והשכל — הגיע למיצוי מלוא התפתחותו, רוחי דיברה מפיו, חוכמתי הציפה את שכלו, אהבתי שוכנה בלבו, וההרמוניה בין אותו גוף לבין האור האלוהי שהאיר אותו הייתה כה מושלמת, עד שלעתים קרובות דיברתי אל המוני האנשים: "מי שמכיר את הבן, מכיר את האב."
30. ישו השתמש באמת שבאלוהים כדי ללמד את בני האדם. הוא לא שאב אותה מהעולם. הוא לא שאב את האור לא מהיוונים, לא מהכלדים, לא מהאיסיים, לא מהפיניקים, ולא מאף אחד אחר. הם עוד לא הבירו את הדרך למלכות השמים, ואני לימדתי את מה שעוד לא היה ידוע עלי אדמות.

שישוע והמשיח, האדם והרוח, היו אחד, כפי שהמשיח הוא אחד עם האב. (308, 28)

6. הכירו בי את האב; כי אמת, אני אומר לכם, המשיח הוא אחד עם האב מאז ומעולם, עוד בטרם היו העולמות.

7. ב"תקופה השנייה" הפך המשיח הזה, שהוא אחד עם אלוהים, לאדם עלי אדמות בגופו המבורך של ישוע, וכך הפך לבן אלוהים, אך רק מבחינת היותו אדם. כי אני אומר לכם שוב, שקיים אלוהים אחד בלבד. (9, 48)

8. כאשר הפכתי לאדם בישוע, לא היה זה כדי להבהיר לכם כי לאלוהים צורה אנושית, אלא כדי להפוך אותי לנראה ונשמע לאלה שהיו עיוורים וחירשים לכל דבר אלוהי.

9. אכן, אני אומר לכם, אילו גופו של ישוע היה דמותו של יהוה, הוא לא היה מדמם ולא היה מת. זה היה גוף מושלם, אך אנושי ורגיש, כדי שבני האדם יראו אותו וישמעו דרכו את קולו של אביהם השמימי. (3, 82)

10. היו בישוע שתי טבעות: האחת חומרית, אנושית, שנוצרה ברצוני ברחם הבתולה מרים, אותה כיניתי "בן האדם"; והשנייה, אלוהית — הרוח, שכונתה "בן האלוהים". בזו האחרונה היה "הדבר האלוהי" של האב, שדיבר בישוע; האחת הייתה חומרית וגלוייה בלבד. (21, 29)

11. המשיח, "הדבר" של אלוהים, הוא זה שדיבר מפיו של ישוע, האדם הטהור והצדיק.

12. האדם ישוע נולד, חי ומת; אך באשר למשיח: הוא לא נולד, לא גדל בעולם, ולא מת, כי הוא קול האהבה, רוח האהבה, המילה האלוהית, ביטוי חוכמתו של הבורא, אשר היה מאז ומעולם באב. (91, 28-29)

הטבילה בירדן; תקופת ההכנה במדבר

1. ישוע, הנצרתי האוהב והעניו, שחיכה לשעה שבה ייצא הדבר האלוהי מפיו, פנה אל יוחנן על גדות הירדן כדי לקבל את מי הטבילה. האם ישוע הלך לשם מתוך רצון לטוהר? לא, עמי. האם הוא הלך לשם כדי לקיים טקס? גם לא. ישוע ידע שהגיעה השעה שבה הוא עצמו חדל מלהיות, שבה האדם נעלם כדי לתת לרוח לדבר, והוא רצה לסמן את אותה שעה במעשה שייחרט בזיכרון האנשים.

2. המים הסמליים לא היו צריכים לשטוף שום פגם, אך הם שחררו את אותו גוף — כדוגמה לאנושות — מכל קשר לעולם, כדי לאפשר לו להתאחד מרצונו החופשי עם הרוח . זה קרה כאשר הנוכחים שמעו קול אלוהי שדיבר במילים אנושיות: "זהו בני האהוב, אשר בו חפצתי. שמעו לו."

3. מאותו רגע והלאה, דבר האלוהים הפך לדבר החיים הנצחיים על שפתיו של ישוע, משום שהמשיח התגלה במלואו דרכו. בני האדם קראו לו רבי, מורה, שליח, משיח ובן אלוהים. (308, 25-27)

4. לאחר מכן נסוגתי למדבר כדי להתבונן וללמד אתכם כיצד לנהל דיאלוג עם הבורא, וכדי להתבונן בשקט המדבר במלאכה שהמתינה לי, וכך ללמד אתכם שעליכם לטהר את עצמכם תחילה, בטרם תתחילו במילוי המלאכה שהפקדתי בידיכם. חפשו לאחר מכן, בשקט של הווייתכם, את השיח הישיר עם אביכם, וכך, מוכנים — טהורים, מחוזקים ונחושים — התחילו ללא היסוס במילוי משימתכם הקשה. (113, 9)

אחדותו של ישוע עם אלוהים

5. במשך שלוש שנים דיברתי אל העולם מפיו של ישוע, מבלי שאף אחת ממילותיי או ממחשבותיי עוותה על ידי אותו מוח, מבלי שאף אחת ממעשיו לא הייתה תואמת את רצוני. הסיבה לכך הייתה

מסלול התפתחות הנשמה כדי להגיע אל האב. אך אילו היה כך, לא הייתי אומר לכם: "אני הדרך, האמת והחיים." (170, 7)

ישוע כאורח מביא-ישועה בקרב העם הפשוט

19. משימתכם היא לחיות על פי הדוגמה של אדונכם האלוהי במסעו עלי אדמות. זכרו: בכל פעם שהופעתי בבתים, השארתי בכולם מסר של שלום, ריפאתי את החולים, ניחמתי את העצובים בסמכות האלוהית שיש לאהבה.
20. מעולם לא נמנעתי מלהיכנס לבית משום שלא היו מאמינים בי בו; ידעתי שכאשר אעזוב את המקום הזה, לבבות דייריו יהיו מלאים בשמחה גדושה, שכן, מבלי לדעת זאת, רוחם הביטה אל מלכות השמים באמצעות תורתו.
21. לעתים פניתי אל הלבבות, ולעתים הם פנו אליי; אך בכל המקרים הייתה אהבתי לחם החיים הנצחיים, אותו נתתי להם במשמעות דבריי. (28, 3-5)

המוסר הבלתי נלאה ישוע

22. בכמה הזדמנויות שבהן נסוגתי אל הבדידות של איזו עמק, נשארתי לבד רק לרגעים ספורים, כי ההמונים, להוטים לשמוע אותי, התקרבו אל אדונם מתוך כמיהה לטוב האינסופי שבמבטו. קיבלתי אותם והציפתי את אותם גברים, נשים וילדים בחמימות של רחמיי הבלתי מוגבלים, כי ידעתי שבכל יצור יש נשמה, למענה באתי לעולם. ואז דיברתי אליהם על מלכות השמים, שהיא המולדת האמיתית של הרוח, כדי שיפיגו את אי-שקטם הפנימי באמצעות דבריי ויתחזקו בתקווה לזכות בחיי נצח.
23. קרה שבלב ההמון הסתתר מישהו שהתכוון להכחיש את אמת שלי בצעקות אי-ההכרה בישוע במשיח המיוחל
13. לא כולם הכירו בי ב"תקופה השנייה". כשהופעתי בקרב העם היהודי, שכבר ציפה לי משום שראה את התגשמות האותות שניתנו על ידי הנביאים, נוכחותי גרמה לבלבול בקרב רבים, שלא ידעו לפרש נכונה את דברי הנביאים וציפו לראות במשיח שלהם נסיך אדיר, שיכניע את אויביו, שיכניע את המלכים והמדכאים ויעניק לאלה שציפו לו נכסים וטובין ארציים.
14. כשראה העם ההוא את ישוע — עני וחסר מכנסיים, גופו מכוסה רק בגלימה פשוטה; נולד באורווה ועבד מאוחר יותר כפועל פשוט, לא יכלו להאמין שהוא השליח שנשלח על ידי האב, המובטח. המאסטר היה צריך לחולל ניסים ומעשים נראים לעין כדי שיאמינו בו ויבינו את המסר האלוהי שלו. (227, 12-13)
15. תמיד היו אלה הענווים והעניים שגילו את נוכחותי, משום שכוח השכל שלהם אינו עסוק בתיאוריות אנושיות המעבירות את כושר השיפוט הברור שלהם.
16. גם ב"תקופה השנייה" קרה כי — אף על פי שבואו של המשיח הוכרז — רק האנשים בעלי הלב הפשוט, הרוח הענווה והשכל הבלתי עמוס זיהו אותו באופן רגשי כאשר הוא בא.
17. התיאולוגים החזיקו בידיהם את ספר הנביאים, ובכל יום חזרו על המילים שהכריזו על הסימנים, הזמן ואופן בואו של המשיח, ובכל זאת — הם ראו אותי ולא זיהו אותי, הם הקשיבו לי והכחישו שאני המושיע המובטח. הם ראו את מעשיי, אך הדבר היחיד שידעו לעשות היה להתקומם נגדם, אף על פי שבאמת כולם נבאו מראש. (150, 21-23)
18. כיום כבר אינם מטילים ספק בישוע, אך רבים דנים ואף מכחישים את אלוהותי. יש המודים בי בעלי התרוממות רוחנית רבה; אחרים טוענים שגם אני עובר את

ממני. אז נאלצתי לומר להם: "תנו לילדים לבוא אליי; כי כדי להגיע למלכות השמים, עליכם להיות בעלי טוהר, פשטות ותמימות של ילדים."

29. שמחתי על אותה תמימות וטבעיות, כפי שאדם שמח למראה ניצן פרח המתפתח. (262, 62-64)

30. כמה פעמים נתקלו תלמידיו של ישוע בו כשהוא משוחח עם יצורי האדמה השונים. כמה פעמים הופתע האדון בשיחותיו עם הציפורים, עם השדה, עם הים! אך הם ידעו כי אדונם לא היה מנותק, הם ידעו כי באדונם חי רוח הבורא של האב, אשר נתן שפה לכל היצורים, אשר הבין את כל "ילדיו", אשר קיבל שבח ואהבה מכל אשר נברא דרכו.

31. כמה פעמים ראו התלמידים והאנשים את ישוע מלטף ציפור או פרח ומברך את הכול, ובעיניו גילו מבטים של אהבה אינסופית לכל היצורים! התלמידים חשו בעונג האלוהי של האדון, כאשר ראה את עצמו מוקף בכל כך הרבה פאר, בכל כך הרבה נפלאות, שצמחו מחוכמתו, ולעתים קרובות ראו גם דמעות בעיניו של האדון, כאשר ראה את אדישותם של בני האדם לנוכח פאר כזה, את קהותם ואת עיוורונם של היצורים האנושיים מול כל כך הרבה הדר. לעתים קרובות ראו את האדון בוכה, כאשר הבחין במצורע שהזיל דמעות בגלל מחלתו, או בגברים ונשים שהתלוננו על גורלם, אף על פי שהיו מוקפים בספירה של אהבה מושלמת! (332, 25-26)

תורתו של ישו

32. ישוע לימד אתכם את החמלה, את הענווה, את האהבה. הוא לימד אתכם לסלוח לאויביכם מכל הלב, אמר לכם כי עליכם לדחות את השקר ולאהוב את האמת. הוא הכריז בפניכם כי עליכם להשיב תמיד בטוב על הרע, כשם שעשיתם עם הטוב שקיבלתם. הוא לימד ולהצהיר שאני נביא שקר; אך דבריי הקדימו אותו, עוד בטרם הספיק לפתוח את שפתיו. במקרים אחרים התרתי למגדף כלשהו לקלל אותי, כדי להוביח בפני הקהל כי האדון לא נרתע לנוכח העלבונות, ובכך נתתי להם דוגמה לענווה ולאהבה.

24. היו כמה אשר — נבובים מעדינותי — התרחקו מיד והתחרטו על שפגעו בספקותיהם באשר הכריז את האמת במעשיו. ברגע שהזדמנה להם ההזדמנות, הם באו אליי, הלכו אחריי בדרכים — בובים, נרגשים מדבריי, מבלי להעז אפילו לפנות אליי כדי לבקש סליחה על העלבונות שהטיחו בי קודם לכן. קראתי להם, ליטפתי אותם במילותיי והענקתי להם חסד כלשהו. (28, 6-7)

25. שמעו: כאשר הייתי אתכם על פני האדמה, באו אליי אנשים בהמוניהם — אנשים בעמדות רמות, מלאי יהירות, שליטים, אשר פנו אליי בחשאי כדי לשמוע אותי. חלקם העריצו אותי, אך מתוך פחד לא הודו בכך בגלוי; אחרים דחו אותי.

26. נהרו אליי המוני אנשים, גברים, נשים וילדים, והאזינו לי בבוקר, בצהריים ובלילה, ותמיד מצאו את האדון מוכן לתת להם את דבר האלוהים. הם ראו שהאדון שכח את עצמו, ולא יכלו להסביר לעצמם באיזו שעה הוא אכל, כדי שגופו לא יחלש וקולו לא ינחלש. הסיבה לכך הייתה שהם לא ידעו שישוע קיבל כוחות מרוחו שלו ומצא מזון בתוכו. (241, 23)

אהבתו של ישוע לילדים ולטבע

27. מדי פעם, כשהייתי לבד, גילו אותי ילדים שבאו אליי כדי להושיט לי פרחים קטנים, לספר לי על צער קטן כלשהו ולנשק אותי.

28. האמהות היו מודאגות וחרדות כאשר מצאו את קטנטניהן בזרועותיי, מקשיבים לדבריי. התלמידים, שחשבו שזו חוסר כבוד כלפי המאסטר, ניסו לגרש אותם

אותן, שכח לקיים את התורה. (254, 17-18)

39. דבריי בהווה לא ימחקו את הדברים שנתתי לכם ב"תקופה השנייה". התקופות, המאות והעידנים יעברו, אך דברי ישוע לא יעברו. היום אני מסביר ומגלה לכם את משמעות הדברים שאמרתי לכם אז ולא הבנתם. (114, 47)

"הנסים" של ישוע

40. כדי שתורה זו תצית את האמונה בלבבות, ביצעתי במקביל מעשי נסים, כדי שתהיה אהובה עליהם; וכדי ש"נסים" אלה יהיו מוחשיים ככל האפשר, ביצעתי אותם על גופם של חולים, ריפאתי את העיוורים, את החירשים, את האילמים, את הנכים, את האובססיביים, את המצורעים, ואף החזרתי מתים לחיים.

41. כמה ניסים של אהבה עשה ישו בקרב בני האדם! שמותיהם נשמרו בהיסטוריה כדוגמה לדורות הבאים. (151, 37-38)

42. ישויות האור בשירות העבודה האלוהית ואחרים, שהיו מרדניים ובורים, נתנו את אותותיהם בכל מקום, ובין בני האנוש ההם הופיעו האובססיביים, שהמדע לא הצליח לשחררם והם נדחו על ידי העם. לא מורי התורה ולא המדענים הצליחו להשיב את בריאותם של חולים אלה.

43. אך כל זאת תוכנן על ידי, כדי ללמד אתכם ולהעניק לכם הוכחות לאהבה. באמצעות ישוע הענקתי לכם את ריפוי בריותיו, לתדהמת רבים.

44. הכופרים, ששמעו על כוחו של ישוע וידעו על נסיו, דרשו את ההוכחות הקשות ביותר כדי לערער אותו לרגע ולהוכיח שהוא אינו חף מטעויות. אך שחרור האנשים האחוזים, העובדה שהחזירתי אותם למצבם כבני אדם נורמליים, רק על ידי נגיעה בהם, מבט אליהם או מילת אתכם לכבד את כל אחד משכניכם, וגילה לכם את הדרך שבה תמצאו בריאות לגוף ולנפש; כיצד לכבד את שם הוריכם בחייכם, כדי שגם אתם תוכלו לזכות בכבוד מצד ילדיכם.

33. אלה הם כמה מהמצוות שעל כל מי שרוצה להיות נוצרי אמיתי לקיים. (151, 35-36)

34. כאשר הסופרים והפרושים התבוננו במעשיו של ישוע וראו שהם סוטים מהמסורת שלהם, הם טענו כי התורה שהוא הטיף לה מפרה את תורת משה. הסיבה לכך הייתה שהם בלבלו בין התורה למסורות. אך הוכחתי להם שלא הפרתי את התורה שהאב גילה למשה, אלא מילאתי אותה במילים ובמעשים.

35. אכן, התעלמתי מרבות ממסורותיו של אותו עם, משום שהגיע כבר הזמן שהן ייעלמו, כדי שתתחיל תקופה חדשה עם תורות נעלות יותר. (149, 42-43)

36. זכרו כי בציווי הראשון של החוק שנתתי לאנושות באמצעות משה אמרתי: "לא תעשו לכם פסל וכל תמונה של דברים שמימיים, כדי להשתחוות לפניהם ולעבוד אותם." מאז, הדרך לאדם והדרך לנשמה מתוחמות בבירור.

37. משה לא הסתפק בהעברת עשרת הדיברות לאדם, אלא גם קבע חוקים משניים לחיי האדם והנהיג מסורות, טקסים וסמלים במסגרת הפולחן הרוחני לאלוהים, הכול בהתאם לשלבי ההתפתחות שעברה אז הרוח האנושית.

38. אך המשיח המובטח בא וביטל מסורות, טקסים, סמלים וקורבנות, והותיר רק את החוק על כנו. לכן, כאשר אמרו הפרושים לעם כי ישוע מתנגד לחוקי משה, עניתי להם כי איני מתנגד לחוק, אלא באתי כדי למלא אותו. אם תורתו הייתה מבטלת את המסורות, הדבר היה קורה משום שהעם, מתוך רצונו לקיים

53. הו, התגלות גדולה ויפהפייה, המעניקה אהבה, ענווה וחוכמה!
54. עתה אתם יודעים מדוע ישוע, אף שאמר כי אינו יכול לעשות דבר אם אינו לפי רצון אביו, היה למעשה מסוגל לכל; כי היה צייתן, כי היה עניו, כי הפך את עצמו למשרת החוק והאנשים, וכי ידע לאהוב.
55. הכירו אפוא בכך ש—אף על פי שאתם עצמכם מכירים כמה מיכולות האהבה הרוחנית—אינכם חווים אותן, ולכן אינכם יכולים להבין את הסיבה לכל מה שאתם מכנים נס או תעלומה, שהם המעשים שהאהבה האלוהית מחוללת.
56. אילו תורות נתן לכם ישוע שלא היו מורכבות מאהבה? איזו מדע, אילו תרגילים או ידע סודי הוא השתמש בהם כדי לתת לכם את דוגמאותיו לכוח ולחוכמה? רק האהבה המאושרת, שבעזרתה אפשר הכל.
57. אין שום סתירה בחוקי האב, שהם פשוטים משום שהם חכמים, וחכמים משום שהם חדורים באהבה.
58. הבינו את האדון, הוא ספר הלימוד שלכם. (17, 11-21)
59. הרוח שהפיחה חיים בישוע הייתה רוחי שלי, אלוהיכם, שהפך לאדם כדי לשכון בקרבכם ולהראות את עצמו, כי כך היה צורך. כבן אדם חשתי את כל הסבל האנושי. המדענים, שלמדו את מהות הטבע, באו אליי וגילו כי לא ידעו דבר מתורתו. גדולים וקטנים, צדיקים וחוטאים, חפים מפשע ואשמים קיבלו את תמצית דבריי , וכולם זכו בנוכחותי. אך אף על פי שרבים נקראו, היו רק מעטים שנבחרו, ועוד פחות מכך שהיו סביבי. (44, 10)

הנואפת

60. הגנתי על החוטאים. האם איננכם זוכרים את האישה הנואפת? כאשר הובאה אליי, נרדפת ונדון על ידי ההמון, באו אליי הפרושים ושאלו אותי: "מה עלינו פקודה שהפנתי אליהם, כדי שהרוחות יעזבו את מוחם ושניהם ישוחררו מעולם הכבד, בלבלה אותם.
45. לנוכח כוח זה, הפרושים, המדענים, הסופרים והמוכסים הגיבו בדרכים שונות. חלקם הכירו בסמכותו של ישוע, אחרים ייחסו את כוחו להשפעות לא ידועות, ואחרים לא יכלו לומר דבר בעניין. אך החולים שנרפאו ברכו את שמו.
46. חלקם היו אחוזי רוח אחת, אחרים בשבע, כמו מרים ממגדל, וחלקם במספר כה רב, עד שאמרו בעצמם שהם לגיון.
47. לאורך כל חייו של האדון התרחשו התגלויות רוחניות בזה אחר זה. חלקן נצפו על ידי שנים-עשר התלמידים, אחרות על ידי העם — בשטח הפתוח ובבתים. הייתה זו תקופה של מעשי פלא, של "ניסים". (339, 20-22)
48. הנס, כפי שאתם מבינים אותו, אינו קיים; אין סתירה בין האלוהי לחומרי.
49. אתם מייחסים לישו ניסים רבים; אך אמת, אני אומר לכם, מעשיו היו התוצאה הטבעית של האהבה, אותה כוח אלוהי, שאתם עדיין לא יודעים להשתמש בו, אף על פי שהוא קיים ללא שימוש בכל נפש. כי לא רציתם להכיר את כוח האהבה.
50. מה פעל בכל הנסים שביצע ישוע, מלבד האהבה?
51. שמעו, תלמידים: כדי שאהבת האל תוכל להתגלות לאנושות, היה צורך בענווה של הכלי, וישוע היה תמיד עניו; ומכיוון שהראה זאת לאנשים כדוגמה, הוא אמר לכם בהזדמנות אחת, כי ללא רצון אביו שבשמים לא היה יכול לעשות דבר. מי שלא יבין את הענווה שבמילים אלה, יחשוב שישוע היה אדם כמו כל אדם אחר; אך האמת היא שהוא רצה ללמד אתכם ענווה.
52. הוא ידע כי ענווה זו, אחדות זו עם האב, הפכה אותו לכל-יכול מול האנושות.

אליי את מבטכם מלאי אהבה ואמון, ותיזכו לזיכוי מכל עבירה.
66. אותה אישה לא חטאה עוד; את האהבה שזרמה מליבה הקדישה לתורתו של האדון.
67. היא זכתה לסליחה, אף על פי שחטאה. אך בלבבה בערה האש המטהרת, ובזכות הסליחה שקיבלה החוטאת, לא נפרדה עוד לרגע מישוע; לעומת זאת, תלמידיי השאירו אותי לבדי בשעות הקשות ביותר. אך אותה מרים, שנחשבה לזניחה, לא נפרדה ממני, לא הכחישה אותי, לא פחדה ולא התביישה.
68. לכן הותר לה לשפוך דמעות לרגלי הצלב שלי ולמעל קברי. נשמתה מצאה גאולה במהרה, כי היא אהבה רבות.
69. גם בלבה היה לה רוח של שליחה. התשובה שלה זורחת כאור האמת. היא השתחווה לרגליי כדי לומר לי: "אדוני, אם תרצה, אהיה נקייה מחטא."
70. אתם, לעומת זאת — כמה פעמים אתם רוצים לשכנע אותי בתמימותכם, על ידי הסתרת עוונותיכם בתפילות ארוכות.
71. לא, תלמידים, למדו ממנה, אהבו את אדונכם באמת בכל אחד מבני האדם. אהבו הרבה, וחטאיכם ייסלחו לכם. תהיו גדולים אם תגרמו לאמת זו לפרוח בלבבכם. (212, 68-75)

ניקודמוס ושאלת הגלגול

72. באותה עת אמרתי לניקודמוס, שבא אליי בכוונה טובה כדי לשוחח איתי: "מה שנולד מהבשר הוא בשר, ומה שנולד מהרוח הוא רוח. אל תתפלא אם אגיד לך שצריך להיוולד מחדש." מי הבין את המילים הללו?
73. רציתי לומר לכם באמצעותן שחיים אנושיים אחד אינם מספיקים כדי להבין ולו אחת מתורותיי, ושכדי להבין את ספר הלימוד שהחיים הללו טומנים בחובם, אתם זקוקים לחיים רבים על פני האדמה.

לעשות איתה?" — הכוהנים ציפו שאומר: תנו לצדק לעשות את שלו, כדי שיוכלו להשיב: 'איך ייתכן שאתה מטיף לאהבה ומאפשר להעניש את החוטאת הזאת?' ואם הייתי אומר: 'שחררו אותה', היו עונים: 'בתורת משה, שאתה — כפי שאתה אומר — מאשר, ישנה הוראה הקובעת: כל אישה שנתפסה בניאוף תסקל.'
61. כשראיתי את כוונתם, לא עניתי לדבריהם, אלא כרעתי ברך וכתבתי באבק האדמה את חטאי אלה שגינו אותה. שוב שאלו אותי מה עליהם לעשות לאישה ההיא, ואני עניתי להם: "מי נקי מחטא, שיידה את האבן הראשונה." אז הבירו בעוולותיהם והתרחקו, תוך שהם מכסים את פניהם. איש לא היה טהור, ומכיוון שהרגישו שאני רואה אותם עד מעמקי ליבם, הם לא האשימו עוד את אותה אישה, כי כולם חטאו. אך האישה, ואיתה אחרים שגם הם ניאפו, התחרטו ולא חטאו עוד. אני אומר לכם, קל יותר להמיר את דתו של חוטא באמצעות אהבה מאשר באמצעות חומרה. (44, 11)

מריה מגדלנה

62. מריה מגדלנה — החוטאת, כפי שהעולם כינה אותה — הייתה ראויה לחמימותי ולסליחתי.
63. עד מהרה היא זכתה לגאולה, דבר שאינו קורה לאחרים, המבקשים סליחה על חטאיהם באמונה חלשה בלבד. בעוד שהיא מצאה עד מהרה את אשר חיפשה, אחרים אינם זוכים לכך.
64. מגדלנה זכתה לסליחה מבלי להתפאר בתשובתה. היא חטאה, כשם שגם אתם חוטאים; אך היא אהבה רבות.
65. מי שאוהב עשוי להפגין סטיות בהתנהגותו האנושית; אך האהבה היא החמימות השופעת מהלב. אם אתם רוצים שיסלחו לכם – כפי שאתם סולחים – הפנו

חוסר אומץ להודות

78. כאשר התגלגלתי בבשר וחייתי בקרבכם, קרה לעתים קרובות שבלילה, כשכולם נחו, באו אליי אנשים שחיפשו אותי בחשאי, כי חששו להתגלות. הם חיפשו אותי כי חשו נקיפות מצפון, שכן צעקו עליי ועוררו כעס נגדי, בעוד אני דיברתי אל ההמון. תחושת החרטה שלהם הייתה עזה עוד יותר כאשר הם הבינו שדבריי הותירו בלבם מתנה של שלום ואור, ושפיזרתי בגופם את משחת הריפוי שלי.

79. בראשים מורכנים הם הופיעו לפניי ואמרו לי: "אדון, סלח לנו, הבנו שדבריך מכילים אמת." עניתי להם: "אם גיליתם שאני מדבר רק אמת — מדוע אתם מסתתרים? האם אינכם יוצאים אל האוויר הפתוח כדי לקבל את קרני השמש כשהיא מופיעה — אך מתי התביישתם בכך? מי שאוהב את האמת, לעולם אינו מסתיר אותה, ואינו מכחיש אותה, ואינו מתבייש בה."

80. אני אומר לכם זאת, כי אני רואה שרבים מקשיבים לי רק בסתר ומכחישים לאן הלכו — מסתירים את מה ששמעו, ולפעמים מכחישים שהיו אצלי. ממי אתם מתביישים אם כן? (133, 23-26)

עוינות כלפי ישוע

81. כאשר דיברתי אל המוני האנשים ב"תקופה השנייה", דבריי — מושלמים בתוכנם ובצורתם — נשמעו על ידי כולם. מבטי החודר ללבבות גילה את כל מה שכל אחד הסתיר בתוכו. אצל חלקם היה ספק, אצל אחרים אמונה, ואצל אחרים דיבר אליי קול מלא פחד: אלה היו החולים, שכאבם גרם להם לקוות לנס ממני. היו כאלה שניסו להסתיר את לעגם כששמעו אותי אומר שאני בא מהאב כדי להביא את מלכות השמים לאנשים, והיו גם לבבות לכן, תפקידו של הבשר הוא רק לשמש תמיכה לנשמה במסעה על פני האדמה. (151, 59)

התעלותו של ישו

74. ב"תקופה השנייה" יצא ישו פעם לטיול, כשכמה מתלמידיו הולכים אחריו. הם טיפסו על הר, ובזמן שהמאסטר מילא את אותם אנשים בהערצה באמצעות דבריו, הם ראו לפתע את גופו של אדונם מתעלה, מרחף בחלל, כשרוח משה מימינו ורוח אליהו משמאלו.

75. למראה על-טבעי זה נפלו התלמידים ארצה, מסנוורים מהאור האלוהי. אך הם נרגעו מיד והציעו למורם להניח על כתפיו את גלימת הארגמן של המלכים, וכך גם על משה ואליהו. אז שמעו קול שירד מהאינסוף ה- , שאמר: "זהו בני האהוב, אשר בו חפצתי; שמעו לו!"

76. פחד גדול אחז בתלמידים כששמעו את הקול ההוא, וכשהרימו את עיניהם ראו רק את האדון, שאמר להם: "אל תיראו ואל תספרו לאיש על החזיון הזה, עד שאקום מן המתים." אז שאלו את אדונם: "מדוע אומרים הסופרים כי אליהו חייב לבוא תחילה?" וישוע ענה להם: "אכן, אליהו יבוא תחילה ויסדר את כל הדברים. אך אני אומר לכם שאליהו כבר בא, והם לא הכירו אותו; אלא עשו לו כרצונם." אז הבינו התלמידים כי הוא מדבר אליהם על יוחנן המטביל.

77. כמה פעמים, בימינו אלה, הפכתי את הגוף שדרכו אני מתקשר לבלתי נראה לנגד עיניכם, כדי לאפשר לכם לראות אותי בדמות האנושית שבה הבירה האנושות את ישוע, ובכל זאת לא השתחוויתם לנוכח ההתעלות החדשה*. (29, 15-18)

** תופעה זו ידועה בפרפסיכולוגיה גם כ" התעלות", כהתגלות הולכת וגוברת של של ישות רוחנית המתגלה.*

מעל הסבל האנושי, מעל הצרכים ההכרחיים של הבשר ומעל לתשוקות החושים הגופניים. (40, 11-13)

הודעת פרידה

87. במשך שלוש שנים חי ישוע יחד עם תלמידיו. הוא היה מוקף בהמונים רבים שאהבו אותו אהבה עמוקה. עבור אותם תלמידים לא היה דבר מלבד הקשבה למורם, כאשר הטיף את תורתו האלוהית. כשהלכו בעקבותיו, לא חשו לא רעב ולא צמא, לא היו שום מכשולים או קשיים, הכל היה שלום ואושר באווירה שהקיפה את הקבוצה הזאת, ובכל זאת — כאשר פעם אחת היו נלהבים במיוחד מהתבוננות בישוע האהוב שלהם, הוא אמר להם: "עכשיו יבוא זמן אחר; אני אעזוב אתכם, ואתם תישארו כמו כבשים בין זאבים. השעה מתקרבת, והכרחי שאשוב למקום שממנו באתי. אתם תהיו לבדכם זמן מה ותביאו את העדות על מה שראיתם ושמעתם לאלה הרעבים והצמאים לאהבה ולצדק. פעלו בשמי, ואחר כך אקח אתכם אליי אל המולדת הנצחית."

88. מילים אלה העציבו את התלמידים, וככל שהשעה התקרבה, חזר ישוע על הודעה זו ביתר דחיפות, כאשר דיבר על פרידתו. אך במקביל הוא ניחם את לבבות אלה שהקשיבו לו, באומרו להם שרוחו לא תעזוב אותם ותמשיך לשמור על העולם. כאשר הם יתכוננו להביא את דברו לאנשי אותה תקופה כמסר של נחמה ותקווה, הוא ידבר מפיהם ויעשה ניסים. (354, 26-27)

כניסתו של ישו לירושלים

89. ההמונים קיבלו אותי בשמחה כאשר נכנסתי לעיר ירושלים. הם הגיעו בהמוניהם מהכפרים ומהסמטאות — גברים, נשים וילדים — כדי לחזות בכניסתו של האדון לעיר. אלה היו שבהם גיליתי שנאה כלפיי וכוונה להשתיק אותי או לחסל אותי.

82. היו אלה הגאים, הפרושים, שהרגישו נפגעים מהאמת שלי. כי אף על פי שדברי היו כה ברורים, כה מלאי אהבה ומנחמים — אף על פי שתמיד אושרו במעשים עוצמתיים, אנשים רבים רצו להמשיך ולגלות את האמת בנוכחותי על ידי כך ששפטו אותי על פי האדם ישוע, בחנו את חיי והפנו את תשומת לבם לצניעות בגדיי ולעוני המוחלט שלי בנכסים חומריים.

83. אך לא הסתפקו בכך שגינו אותי, אלא גינו גם את תלמידיי, התבוננו בהם מקרוב, בין אם דיברו, בין אם הלכו אחריי בדרכים ובין אם ישבו לסעוד. איך התרגזו הפרושים על כך, כשראו בהזדמנות מסוימת שתלמידיי לא רחצו את ידיהם לפני שהתיישבו לשולחן! ראשים עלובים, שבלבלו בין ניקיון הגוף לטהרת הנפש! הם לא היו מודעים לכך שכאשר נגעו בלחם הקדוש במקדש, ידיהם אמנם היו נקיות, אך ליבם היה מלא ריקבון. (356, 37-38)

84. בכל צעד ושעל חקרו אותי. כל מעשיי ומילותיי נשפטו בכוונה רעה, לרוב הם היו מבולבלים לנוכח מעשיי והוכחותיי, שכן מוחם לא היה מסוגל להבין את מה שרק הרוח יכולה להבין.

85. כשאני התפללתי, הם אמרו: "למה הוא מתפלל, הרי הוא אומר שהוא מלא כוח וחוכמה? מה הוא יכול להזדקק לו או לבקש?" וכשאני לא התפללתי, הם אמרו שאני לא מקיים את מצוותיהם הדתיות.

86. כשראו שאני לא אוכל, בעוד שתלמידיי אכלו, הם שפטו שאני נמצא מחוץ לחוקים שנקבעו על ידי אלוהים; וכשראו אותי אוכל, הם שאלו את עצמם: למה הוא צריך לאכול כדי לחיות — הוא, שטען שהוא החיים? הם לא הבינו שבאתי לעולם כדי לגלות לאנשים כיצד תחיה האנושות לאחר תקופת טיהור ארוכה, כדי שתצמח ממנה דור רוחני, שיעמוד מעל

זו, שהאדון שלכם הביא לכם ב"תקופה השלישית".

96. אז כמו היום, אתם זהים לאלה שהלכו אחריי בכניסתי לירושלים. המונים גדולים הקיפו אותי, מרותקים לדברי האהבה שלי. גברים ונשים, זקנים וילדים הרעידו את העיר בקריאות השמחה שלהם, ואפילו הכוהנים והפרושים, שחששו שהעם ימרד, אמרו לי: "אדון, אם אתה מלמד שלום — מדוע אתה מאפשר לחסידיך לגרום למהומה כזו?" אך עניתי להם: "אמן, אני אומר לכם, אילו אלה היו שותקים, האבנים היו מדברות." כי היו אלה רגעי שמחה, זה היה שיאו והאדרתו של המשיח בקרב הרעבים והצמאים לצדק — אותן נשמות שציפו זמן רב לבואו של האדון להגשמת הנבואות.

97. באותה שמחה ואותה התלהבות חגג עמי גם את השחרור ממצרים. רציתי להפוך את זיכרון הפסח הזה לבלתי נשכח עבור עמי. אך אמת, אני אומר לכם, לא רק שמרתי על מסורת כאשר הקרבתי כבש — לא, אני הקרבתי את עצמי בישוע, כבש הקורבן, כדרך שבה כל ילדיי ימצאו גאולה. (318, 57-59)

הסעודה האחרונה

98. כאשר ישוע חגג עם תלמידיו את סעודת הפסח ההיא, כפי שהיה נהוג במסורת העם ההוא, הוא אמר להם: "דבר חדש אני מגלה לכם עתה: קחו מיין זה ואכלו מלחם זה, המייצגים את דמי ואת גופי, ועשו זאת לזכרי."

99. לאחר פטירתו של האדון, התלמידים זכרו את הקורבן של אדונם על ידי שתיית יין ואכילת לחם, שהיו סמלים לאותו האיש, אשר נתן את הכל מתוך אהבה לאנושות.

100. במהלך המאות נתנו העמים, המפולגים בכתות, פרשנויות שונות לדבריי. האנשים שזכו לנס ולהוכחת כוחו של בן האלוהים — עיוורים שעתה ראו, אילמים שעתה יכלו לשיר "הושענא", נכים שעזבו את מיטתם והגיעו בריצה כדי לראות את האדון בחג הפסח.

90. ידעתי כי ניצחון זה היה חולף, וכבר ניבאתי לתלמידיי מה עתיד לקרות לאחר מכן. זה היה לא יותר מאשר תחילת מאבקי, והיום, במרחק רב מאותם אירועים, אני אומר לכם כי אור האמת שלי ממשיך להילחם בחשכת הבורות, החטא והרמאות, ולכן עליי להוסיף כי הניצחון הסופי שלי עוד לא הגיע.

91. ביצד תוכלו להאמין כי כניסתי לירושלים סימלה את ניצחון ענייני, כאשר רק מעטים התנצרו, ורבים לא הכירו אותי?

92. ואפילו אם כל אותם אנשים היו מתנצרים לדבריי — האם לא היו צריכים לבוא אחריהם עוד דורות רבים?

93. אותו רגע של שמחה, אותה כניסה ניצחית קצרת מועד, הייתה רק סמל לניצחון האור, הטוב, האמת, האהבה והצדק — היום שעתיד לבוא ואליו כולכם מוזמנים.

94. דעו כי אם ולו אחד מילדיי היה נמצא אז מחוץ לירושלים החדשה, לא היה מתקיים חג, שבן אלוהים לא היה יכול לדבר על ניצחון, הוא לא היה יכול לחגוג ניצחון, אילו כוחו לא היה מסוגל להציל גם את האחרון מילדיו. (268, 17-21)

95. אתם הם אותם האנשים ששרים את ה"הושענא" ב"תקופה השנייה", כאשר ישוע נכנס לירושלים. היום, כאשר אני מתגלה אליכם ברוח, אתם כבר לא פורשים את גלימותיכם על דרכי, אלא את לבבותיכם אתם מציעים לאדוננכם כמשכן. היום ה"הושענא" שלכם כבר אינו עולה במלוא גרוננכם, ה"הושענא" הזה נובע מנשמתכם כהמנון של ענווה, אהבה והכרת האב, כהמנון של אמונה בהתגלות

ולכן הוא הלך משם, כי המילה ההיא צרבה את לבו. (94, 56-58)
105. הכמיהה האלוהית של ישוע הייתה שתלמידיו יהפכו לזורעים של תורתו המושיעה.
106. בשיא נאומו האחרון לתלמידים, שהיה גם השיחה האחרונה בין האב לילדיו, אמר להם אפוא בנימה אוהבת: "אני נותן לכם עתה מצווה חדשה: אהבו זה את זה."
107. באור אותה מצווה עליונה הוא הצית את התקווה הגדולה ביותר לאנושות. (59 ,254)

פרק 12 – סבל, מוות ותחייה

מאמציו וסבלותיו של ישו לאורך חייו

1. חייתי בקרב בני האדם והפכתי את חיי לדוגמה, לספר לימוד. הכרתי את כל הסבל, את הפיתויים והמאבקים, את העוני, את העבודה ואת הרדיפות. חוויתי את הדחייה מצד הקרובים, את הכפיות טובה והבגידה; את ימי העבודה הארוכים, את הרעב והצמא, את הלעג, את הבדידות ואת המוות. נתתי לכל נטל חטאי האנושות ליפול עליי. אפשרתי לאדם לחקור את רוחי במילותיי ובגופי המנוקב, שבו אפשר היה לראות אפילו את הצלע האחרונה שלי. אף על פי שאני אלוהים, הפכתי למלך ללעג, הושפלתי ונאלצתי לשאת גם את צלב הבושה ולעלות עמו על הגבעה שבה מתו השודדים. שם הסתיימה חיי האנושיים כהוכחה לכך שאני לא רק אלוהי המילה, אלא אלוהי המעשים. (217, 11)
2. כשהשעה התקרבה והסעודה הסתיימה, נתן ישוע לתלמידיו את ההוראות האחרונות. הוא יצא אל גן הזיתים, שם נהג להתפלל, ואמר לאב: "אדוני, אם הדבר אפשרי, הסר ממני את
101. היום אני רוצה לומר לכם מה הרגשתי באותה שעה, בארוחת הערב ההיא, שבה כל מילה וכל מעשה של ישוע היו שיעור מתוך ספר של חוכמה עמוקה ואהבה אינסופית. כשהשתמשתי בלחם וביין לשם כך, היה זה כדי שתבינו שהם דומים לאהבה, שהיא המזון והחיים של הנשמה; וכשאמרתי לכם: "עשו זאת לזכרי", רצה האדון לומר בכך שתאהבו את זולתכם באהבה הדומה לזו של ישוע, ותמסרו את עצמכם לאנשים כמזון אמיתי.
102. כל טקס שתערכו מתוך הוראות אלה יהיה חסר תועלת אם לא תיישמו את תורותיי ודוגמאותיי בחייכם. דווקא זה הקושי עבורכם, אך בכך טמון השכר. (151, 29-32; 34)
103. כפי שאתם סביבי כעת, כך היה גם באותו ערב אחרון ב"תקופה השנייה". השמש בדיוק שקעה כאשר ישוע שוחח בפעם האחרונה עם תלמידיו באותו החדר. היו אלה דבריו של אב גוסס לילדיו האהובים. עצב היה בישוע וגם בתלמידים, שעדיין לא ידעו מה מצפה לו, זה שלימד אותם ואהב אותם כל כך, כעבור כמה שעות. אדונם עמד להיפרד מהם, אך הם עדיין לא ידעו כיצד. פטרוס בכה ואחז את הגביע קרוב ללבו, יוחנן הרטיב את חזהו של האדון בדמעותיו, מתי ובר-תומאס היו נסערים מדבריו. פיליפוס ותומאס הסתירו את צערם בלבם בזמן שאכלו. יעקב הצעיר והבכור, תדאוס, אנדראס וסימון היו אילמים מכאב; עם זאת, היה הרבה שדיברו אליי בלבם. גם יהודה איש קריות נשא כאב בלבו, אך גם פחד ורגשות אשם. אך הוא כבר לא יכול היה לחזור בו, כי החושך השתלט עליו.
104. כאשר ישוע אמר את דבריו האחרונים ואת אזהרותיו, התלמידים היו שטופי דמעות. אך אחד מהם כבר לא היה שם; נשמתו לא יכלה לקלוט כל כך הרבה אהבה, ולא יכלה לראות כל כך הרבה אור,

לכם כולו, ואם לא היה זה כך, תוכלו להיות בטוחים כי היה זה קורה בדרך אחרת. לכן אין לכם זכות לקלל או לשפוט את אותו אדם שהוא אחיכם, אשר ברגע של אפלולית חסרה לו האהבה והנאמנות שהיו מגיעות למורו. אם אתם מאשימים אותו במותי — מדוע אינכם מברכים אותו, הרי אתם יודעים שדמי נשפך למען ישועת כל בני האדם? מוטב לכם להתפלל ולבקש שאף אחד מכם לא ייפול בפיתוי, שכן צביעותם של הסופרים והפרושים עדיין קיימת בעולם הזה. (90, 37-39)

ייסורי ישו

7. כאשר נחקרתי על ידי הכהן הגדול קיאפא והוא אמר לי: "אני משביע אותך שתגיד לי אם אתה המשיח, בן האלוהים", עניתי לו: "אתה אמרת זאת." (21, 30)
8. כמה לבבות, שרק ימים ספורים קודם לכן התפעלו ממעשיי וברכו אותם, שכחו אותם, גילו חוסר הכרת תודה והצטרפו לאלה שהשמיצו אותי. אך היה צורך שהקרבן ההוא יהיה גדול מאוד, כדי שלעולם לא יימחק מזיכרון בני האדם.
9. העולם, ואתם כחלק ממנו, ראיתם אותי מושמץ, נלעג ומושפל, כפי שאף אדם לא היה יכול להיות. אך בסבלנות רוקנתי את הכוס שהגשתם לי לשתות. צעד אחר צעד מילאתי את ייעודי האהבה בקרב בני האדם ( ) והקדשתי את עצמי כולו לילדיי.
10. אשרי אלה שהאמינו באלוהיהם, אף שראו אותו מכוסה בדם ומתנשף.
11. אך דבר כבד עוד יותר ציפה לי: למות צלוב בין שני שודדים. אך כך היה כתוב, ולכן היה על הדבר להתגשם, כדי שאוכר כמשיח האמיתי. (152, 8-11)
12. עבור ההוראה הזו שאני נותן לכם כעת, כבר נתתי לכם דוגמה ב"תקופה השנייה". ישוע היה תלוי על הצלב, הגואל נאבק עם המוות מול המוני האנשים הכוס הזאת. אך לא רצוני, אלא רצונך ייעשה." ואז התקרב אליי אותו תלמיד שלי, זה שאמור היה להסגיר אותי, מלווה בקהל שנועד לעצור אותי. כששאלו: "מי הוא ישוע, הנצרתי?" התקרב יהודה אל רבו ונשק לו. בלבם של אותם אנשים היה פחד וחרדה כשראו את השלווה והקור רוח של ישוע, והם שאלו שוב: "מי הוא ישוע?" אז ניגשתי אליהם ואמרתי להם: "הנה אני, זה אני." אז החלה ייסורי.
3. הם הביאו אותי בפני כהנים, שופטים ושליטים. הם חקרו אותי, שפטו אותי והאשימו אותי בהפרת חוקי משה ובכוונה להקים ממלכה שתחריב את זו של הקיסר. (152, 6-7)

בגידתו של יהודה

4. האם אינכם זוכרים באיזו תדירות גיליתי את אהבתי, לא רק כלפי אלה שהאמינו בי, אלא גם כלפי זה שבגד בי, וכלפי אלה שרדפו אותי ושפטו אותי? עכשיו אתם עשויים לשאול אותי מה היה הסיבה שגרמה לי לאפשר את כל אותן לעג. ואני עונה לכם: היה הכרחי שאשאיר להם חופש מוחלט במחשבותיהם ובמעשיהם, כדי ליצור הזדמנויות מתאימות להתגלות, ובדי שכולם יחוו את הרחמים והאהבה שלימדתי את העולם.
5. לא אני הנעתי את לבו של יהודה לבגוד בי; הוא היה כלי בידי מחשבה רעה, כאשר לבו היה מלא בחושך. אך לנוכח בגידתו של אותו תלמיד, הראיתי לו את סליחתי.
6. לא היה צורך שאחד משלי יבגוד בי כדי לתת לכם את הדוגמה הזו לענווה. האדון היה מוביח אותה בכל הזדמנות שהאנשים היו מציעים לו. על אותו תלמיד נפל התפקיד להיות הכלי שדרכו הראה האדון לעולם את ענוותו האלוהית. גם אם חשבתם כי חולשתו של אותו אדם היא שהביאה למותו של ישוע, אני אומר לכם כי אתם טועים; שכן באתי כדי להתמסר

והנשים בעלי הלב הפשוט, ה , והרוח הנדיבה, שידעו מי היה בעולם בקרב בני האדם, והבינו מה איבדו אלה עם פטירתו של האדון. (150, 24-25)

16. מדבר אליכם זה אשר, נאבק עם המוות על הצלב, מעונה ומעונה בידי משרתי התליין, הרים את עיניו אל האינסוף ואמר: "אבי, סלח להם, כי הם אינם יודעים מה הם עושים."

17. בסליחה אלוהית זו כללתי את כל בני האדם בכל הזמנים, שכן יכולתי לראות את העבר, ההווה והעתיד של האנושות. אני יכול לומר לכם באמת וברוח, שגם אתכם ראיתי באותה שעה מבורכת, אתם השומעים את דברי החדשים בזמננו זה. (268, 38-39)

18. כשהושיטתי את מבטי האחרון מרום הצלב אל קהל האנשים, ראיתי את מרים, ואמרתי לה בהתייחס ליוחנן: "אשה, זהו בנך", וליוחנן: "בני, זו אמך."

19. יוחנן היה היחיד באותה שעה שיכול היה להבין את משמעות המשפט הבא, שכן ההמון היה עיוור כל כך, שכאשר אמרתי: "אני צמא", הם חשבו שמדובר בצמא גופני, והגישו לי מרה וחומץ, בעוד שרוחי חשה בצמא לאהבה.

20. גם שני הפושעים נאבקו לצדדי עם המוות; אך בעוד האחד חילל את השם והטיל את עצמו אל האבדון, האחר נתן לאור האמונה להאיר אותו; ולמרות שראה את אלוהיו ממוסמר אל קורת הצלב המבישה וקרוב למוות, הוא האמין באלוהותו ואמר לו: "אם אתה במלכות השמים, זכור אותי", ואז אני, נרגש מאמונה כה רבה, עניתי: "אמן, אני אומר לך, עוד היום תהיה איתי בגן עדן."

21. איש אינו יודע את הסערות שסערו בלבו של ישוע באותה שעה. כוחות הטבע המשוחררים היו רק השתקפות חלשה של מה שהתרחש בבדידותו של אותו אדם, ובאבו של הרוח האלוהית היה כה גדול שאהב כל כך. כל לב היה דלת שדפק עליה. בין קהל הצופים היה האיש ששלט בהמונים, נסיך הכנסייה, המוכס, הפרושי, העשיר, העני, המושחת ובעל הלב הפשוט. אך בעוד שחלקם ידעו מי היה זה שמת באותה שעה, משום שראו את מעשיו ונהנו ממעשי החסד שלו, אחרים, צמאים לדם חף מפשע וצמאים לנקמה, זירזו את מותו של זה שכינו בלעג "'מלך היהודים'", מבלי לדעת שהוא לא היה רק מלך של עם אחד, אלא מלך של כל העמים עלי אדמות ושל כל העולמות ביקום. בעוד ישוע הפנה את אחת ממבטיו האחרונים אל ההמונים ההם, הוא הרים את תפילתו אל האב מתוך אהבה ורחמים מלאי חמלה ואמר: "אבי, סלח להם, כי הם אינם יודעים מה הם עושים."

13. מבט זה כלל הן את אלה שבכו עליו, והן את אלה שהתענגו על ייסוריו, שכן אהבתו של האדון, שהייתה אהבתו של האב, הייתה שווה לכולם. (103, 26 27)

14. כשהגיע היום שבו ההמון, שהוסת על ידי אלה שחשו אי-נוחות בנוכחותו של ישוע, פצע אותו והלקה אותו, וראה אותו מדמם כתוצאה מהמכות כבן תמותה רגיל, ולאחר מכן נאבק במוות ומת כמו כל אדם אחר, קראו הפרושים, ראשי העם והכוהנים בשביעות רצון: "הביטו בו, זה שקרא לעצמו בן אלוהים, חשב את עצמו למלך והציג את עצמו כמשיח!"

15. דווקא עבורם, יותר מאשר עבור אחרים, ביקש ישוע מאביו שיסלח להם — להם, אשר — אף על פי שהכירו את הכתובים — הבחישו אותו עתה והציגו אותו בפני ההמון כנוכל. הם היו אלה שלמרות טענתם כי הם מורי התורה, בעת שדינו של ישוע נגזר, לא ידעו למעשה מה הם עושים, בעוד שבקרב ההמון היו לבבות שנקרעו מכאב לנוכח העוול שראו במו עיניהם, ופנים שטופות דמעות לנוכח מותו הקורבני של הצדיק. אלה היו הגברים

הובנה לא באותם רגעים ולא זמן רב לאחר מכן: "אלוהי, אלוהי, מדוע עזבתני?"
29. בשל מילים אלה, רבים פקפקו; אחרים נבוכו, שכן חשבו שמדובר בחוסר אומץ, בהיסוס, ברגע של חולשה. אך הם לא לקחו בחשבון שזו לא הייתה המשפט האחרון, אלא שאחריו אמרתי עוד דברים, שגילו עוצמה ובהירות מלאות: "אבי, בידיך אני מפקיד את רוחי"; ו: "הכל נשלם."
30. עתה, משבתי להאיר את טעויותיכם ולהבהיר את אשר ביניתם סודות, אני אומר לכם: כאשר תליתי על הצלב, מאבק המוות היה ארוך, מדמם, וגופו של ישוע, הרגיש לאין שיעור יותר מזה של כל בני האדם האחרים, סבל ייסורים ממושכים, והמוות לא בא. ישוע מילא את שליחותו בעולם, כבר אמר את המילה האחרונה ונתן את התורה האחרונה. אז שאל אותו גוף מעונה, אותו בשר קרוע, כשחש את הניתוק מהרוח, בכאב רב את האדון: "אבי, אבי, מדוע עזבתני?" — זו הייתה זעקתו העדינה והסובלת של הכבש הפצוע אחר רועהו. זה היה ההוכחה לכך שהמשיח, "הדבר", אכן הפך לאדם בישוע, וכי סבלו היה אמיתי.
31. האם אתם יכולים לייחס מילים אלה למשיח, שהוא אחד עם האב לנצח? — כעת אתם יודעים שזו הייתה אנקת גופו של ישוע, שהושפל על ידי עיוורונם של בני האדם. אך כאשר ליטוף האדון נחת על אותו בשר מעונה, המשיך ישוע לדבר, ודבריו היו: "אבי, בידיך אני מפקיד את רוחי." — "הכל נשלם." (34, 27-30)
32. כאשר ישוע היה תלוי על הצלב, לא היה רוח שלא נרעדה מקולו של האהבה והצדק של זה שמת — עירום כמו האמת עצמה, אותה הביא בדבריו. אלה שחקרו את חייו של ישוע הבינו כי לא היה איש לפניו או אחריו שביצע מעשה כמותו, שכן היה זה מעשה אלוהי, אשר בדוגמתו יושיע את האנושות.
וממשי, עד שהבשר, שהרגיש לרגע חלש, קרא: "אלוהי, אלוהי, מדוע עזבתני?"
22. כשם שלימדתי את בני האדם לחיות, כך לימדתי אותם גם למות, ובכך סלחתי בעצמי וברכתי את אלה שגידפו אותי ועינו אותי, כאשר אמרתי לאבי: "סלח להם, כי הם אינם יודעים מה הם עושים."
23. וכאשר עזב הרוח את העולם הזה, אמר: "אבי, בידיך אני מפקיד את רוחי." הדוגמה המושלמת הושלמה, כאל וכאדם דיברתי. (152, 12 161 17)
24. רגע אחד הספיק לדימאס כדי למצוא את הישועה, וזה היה הרגע האחרון בחייו. הוא דיבר אליי מהצלב, ולמרות שראה כי ישוע, שכונה בן האלוהים, נמצא במאבק מוות, הוא חש כי הוא המשיח, המושיע; והוא נכנע לו בכל חרטה של לבו ובכל ענווה של נשמתו. לכן הבטחתי לו את גן העדן עוד באותו היום.
25. אני אומר לכם, אני אאפשר לכל מי שחוטא מבלי משים, אך בסוף חייו פונה אליי בלב מלא ענווה ואמונה, לחוש את רוך אהבתי הרחומה, המרימה אותו מעל צרות העולם הזה, כדי שיכיר את האושר שבחיים אצילים ונשגבים. (94, 71-72)
26. כן, דימאס היקר, היית איתי בגן העדן של האור והשלום הרוחני, לשם נשאתי את נשמתך בגמול על אמונתך. מי היה יכול לומר לאלה שפקפקו בכך שבישוע — גוסס ומדמם כפי שהיה — שכן אלוהים, כי בשודד ששכב מימינו במאבק המוות הסתתר רוח אור? 27. הזמן חלף, וכאשר השלווה הנפשית חזרה, רבים מאלה שדחו אותי ולעגו לי חדרו אל אור האמת שלי, ולכן חרטתם הייתה גדולה ואהבתם בהליכה אחריי הייתה בלתי ניתנת להריסה. (320, 67)
28. כאשר הגוף, ששימש לי ככלי בתקופה השנייה, נכנס למאבק המוות ואני אמרתי את דבריי האחרונים מהצלב, הייתה בין משפטיי האחרונים אחת שלא

אתכם אל חיקי, שהוא מקור כל האושר.
(94, 78 80)
40. אני, המשיח, גיליתי באמצעות האדם ישוע את תפארת האב, את חוכמתו ואת כוחו. הכוח הושם בפעולה כדי לחולל נסים לטובת אלה שהיו זקוקים לאמונה ברוחם, לאור בשכלם ולשלום בלבם. אותה עוצמה, שהיא כוח האהבה עצמה, נשפכה על הסובלים כדי להתמסר להם לחלוטין, עד כדי כך שלא השתמשתי בה עבור גופי שלי, שגם הוא נזקק לה בשעת המוות.
41. לא רציתי להשתמש בכוחי כדי להימנע מהכאב העז בגופי. כי כאשר הפכתי לאדם, הדבר נעשה מתוך כוונה לסבול למענכם ולתת לכם הוכחה מוחשית, אלוהית ואנושית, לאהבתי האינסופית ולרחמיי כלפי הבלתי בוגרים, הסובלים והחוטאים.
42. כל הכוח שגיליתי לאחרים — בין אם ריפאתי מצורע, החזרתי את מאור עיניו לעיוור והחזרת את יכולת התנועה לפסח, ובין אם חזרתי בתשובה את החוטאים והקימתי מתים — את כל הסמכות שגיליתי בפני ההמונים כדי לתת להם הוכחות לאמת שלי, בכך שהוכחתי להם את שליטתי על ממלכות הטבע ואת כוחי על החיים והמוות, לא רציתי להשתמש בה עבור עצמי, ובכך אפשרתי לגופי לעבור את אותה ייסורים ולסבול את אותו כאב.
43. אמנם כוחי היה יכול לחסוך מגופי כל כאב, אך איזה זכות הייתה לי אז בעיניכם? איזה דוגמה מובנת לאדם הייתי משאיר אחריי, אילו הייתי עושה שימוש בכוחי כדי לחסוך מעצמי את הכאב? היה צורך להתנער מכוחי באותם רגעים, לדחות את הכוח האלוהי, כדי לחוש ולחוות את כאב הבשר, את הצער לנוכח חוסר הכרת התודה, את הבדידות, את מאבק המוות ואת המוות.
44. לכן, בשעת מותו, שפתי ישוע ביקשו עזרה, שכן כאבו היה אמיתי. אך לא היה
33. בענווה באתי אל הקורבן, כי ידעתי שדמי עתיד לשנות אתכם ולהציל אתכם. עד לרגע האחרון דיברתי באהבה וסלחתי לכם, כי באתי להביא לכם תורה נשגבה ולשרטט לכם את הדרך אל הנצח בדוגמאות מושלמות.
34. האנושות ביקשה להסיט אותי ממטרתו על ידי חיפוש חולשת הבשר; אך לא סרתי ממנה. האנשים רצו לפתות אותי לחילול השם; אך לא חיללתי את השם. ככל שההמון העליב אותי יותר, כך גברה רחמי ואהבתי כלפיו, וככל שפצעו את גופי יותר, כך זרם ממנו דם רב יותר, כדי להחיות את המתים למען האמונה.
35. דם זה הוא סמל האהבה, שבעזרתה התוויתי את הדרך לרוח האנושית. השארתי את דברי האמונה והתקווה לרעבים לצדק ואת אוצר גילויי לרוחניים העניים.
36. רק לאחר תקופה זו התעוררה האנושות והבינה מי היה בעולם. אז נתפס מעשה ישוע כשלם ואלוהי, כעל-אנושי — כמה דמעות של חרטה! כמה ייסורי מצפון בנשמות! (29, 37-41)
37. כאשר ישוע, שהיה "הדרך, האמת והחיים", סיים את שליחותו בתפילת שבע המילים ההיא, ובסופו של דבר פנה אל אביו: "בידיך אני מפקיד את רוחי", אז חשבו האם אתם, התלמידים והחסידים של אותו מורה, יכולים לעזוב את החיים האלה מבלי להקריב אותם לאב כמחווה של ציות וענווה; והאם אתם יכולים לעצום את עיניכם לעולם הזה מבלי לבקש את הגנתו של האדון, שכן רק באזורים אחרים תפקחו אותן שוב.
38. כל חייו של ישוע היו קורבן אהבה לאב. השעות שנמשכו מאבקו למוות על הצלב היו תפילה של אהבה, תחינה וסליחה.
39. זהו הדרך שהראיתי לכם, בני האדם. חיו בעקבות אדונכם, ואני מבטיח להוביל

לקברים, מהם יצאו הנשמות ששמרו על שנת המוות לצד גופותיהן. ישויות אלה עברו באותו לילה ברחבי העולם, תוך שהן מתגלות לעיני בני האדם כעדות לכך שהמושיע היה חיים לכל הישויות וכי הנשמה היא אלמותית. (41, 5-6)

49. גברים ונשים קיבלו אותות וקריאות מהעולם הבא. הזקנים והילדים היו עדים אף הם לתופעות אלה, ובימים שקדמו למותו של המושיע על הצלב, האור השמימי חדר ללבבות בני האדם; הישויות של העמק הרוחני קראו ללבבות בני האדם; ובאותו יום שבו האדון נשף את נשימתו האחרונה כבן אנוש ואורו חדר לכל המערות ולכל הפינות, למקומות המגורים החומריים והרוחניים, מתוך כמיהה לישויות שחיכו לו זה מכבר — ישויות חומריות, מבולבלות וחולות, שסטו מהדרך, כבולים בשרשראות של ייסורי מצפון, גוררים עמם את נטל העוול, ונשמות אחרות שהאמינו שהן מתות והיו כבולות לגופן — אז התעוררו כולם משנתם העמוקה וקמו לחיים.

50. אך בטרם עזבו את הארץ הזאת, העניקו לאלה שהיו קרוביהם עדות על תחייתם וקיומם. באמצעות כל זאת חוותה העולם את ההתגלויות הללו באותו לילה של אבל וכאב.

51. לבבות האנשים רעדו, והילדים בכו למראה אלה שהיו מתים זה מכבר ושבו באותו יום רק לרגע כדי להעיד על אותו אדון שירד אל הארץ כדי לזרוע את זרעי אהבתו, ובמקביל עיבד את השדות הרוחניים, שהיו מיושבים בנשמות אינספור, שהיו גם הן ילדיו, והוא ריפא אותן ושחרר אותן מבורותן. (339, 22)

52. כאשר עזבתי את גופי, נכנס רוחי לעולם הישויות הרוחניות כדי לדבר אליהם בדבר האמת. כמו אליכם, דיברתי אליהם על האהבה האלוהית, שכן זו היא ההכרה האמיתית של החיים.

זה רק הכאב הפיזי שהציף את גופו הלוהט והמותש של ישוע — הייתה זו גם התחושה הרוחנית של אלוהים, אשר באמצעות אותו גוף הובה והפך לשעשוע בידי ילדיו העיוורים, הכפויי טובה והגאוותנים, למענם שפך את דמו.

45. ישוע היה חזק בזכות הרוח שהפיחה בו חיים, שהייתה הרוח האלוהית, ויכול היה להיות חסר רגישות לכאב ובלתי מנוצח מול התקפות רודפיו; אך היה זה הכרחי שהוא ישפוך דמעות, שהוא ירגיש, שהוא יפול שוב ושוב אל הקרקע לעיני ההמון, שכוחות גופו יכלו, ושהוא ימות לאחר שגופו איבד את טיפת הדם האחרונה.

46. כך הושלמה משימתי עלי אדמות; כך הסתיימה קיומו בעולם של זה, אשר העם הכריז עליו כמלך ימים ספורים קודם לכן, כאשר נכנס לירושלים. (320, 56-61)

מעשה הגאולה של ישו בעולמות שמעבר

47. בראשית ימי האנושות הייתה התפתחותה הרוחנית מועטה כל כך, עד שההכרה הפנימית (החסרה) שלה על חיי הנשמה לאחר המוות הגופני והידע (החסר) על ייעודה הסופי גרמו לכך שהנשמה, עם עזיבתה את מעטפת הבשר, נפלה לתרדמה עמוקה, ממנה התעוררה רק לאט. אך כאשר התגלם המשיח בבשר בדמותו של ישוע, כדי להנחיל את תורתו לכל הנשמות, הוא שלח, מיד עם השלמת משימתו בקרב בני האדם, את אורו אל המוני יצורים, שחיכו לבואו מאז ראשית העולם, כדי להשתחרר מבלבולם ולהתעלות אל הבורא.

48. רק המשיח יכול היה להאיר את אותה אפלה, רק קולו יכול היה להעיר את אותן נשמות שישנו לצורך התפתחותן. כאשר המשיח מת כבן אדם, הרוח האלוהית הביאה אור לעולמות הרוחניים ואפילו

אמונתם והפיחו בהם אומץ מחודש למשימתם?

60. עצוב היה המראה שהציגו לאחר עזיבתי: הדמעות זלגו ללא הרף על פניהם, בכל רגע פרץ יבבה מחזותיהם, הם התפללו רבות, ופחד ורגשות אשם הכבידו עליהם. הם ידעו: האחד מכר אותי, אחר הכחיש אותי, וכמעט כולם נטשו אותי בשעת מותי.

61. כיצד יכלו להיות עדים לאותו אדון של שלמות מוחלטת? כיצד יכלו למצוא את האומץ והכוח לעמוד מול בני אדם בעלי אמונות, דרכי חשיבה ואורחות חיים כה שונים?

62. בדיוק אז הופיע רוחי בקרבם כדי להקל על כאבם, להצית את אמונתם, ולהלהיב את ליבם באידיאל של תורתו.

63. נתתי לרוחי צורה אנושית כדי להפוך אותה לגלויה ומוחשית בעיני התלמידים, אך נוכחותי הייתה בכל זאת רוחנית, והנה, ראו איזו השפעה ומשמעות הייתה להופעה ההיא בקרב שליחיי. (279, 47-52)

64. הקורבן שלי הושלם; אך בידיעה שלבבות אלה נזקקו לי יותר מתמיד, משום שבקרבם התעוררה סערה של ספקות, סבל, בלבול ופחדים, ניגשתי אליהם מיד כדי לתת להם הוכחה נוספת לחסדי האינסופי. באהבתי ובחמלתי כלפי אותם ילדי דברי, התגלמתי בבשר, על ידי כך שלבשתי את צורתו או דמותו של אותו גוף שהיה לי בעולם, והראיתי את עצמי והשמתי את קולי נשמע, ובמילותיי הצתתי מחדש את האמונה באותן נשמות מדוכאות. זה היה שיעור חדש, דרך חדשה לתקשר עם אלה שליוו אותי עלי אדמות; והם חשו מחוזקים, מלאי השראה, משנים על ידי האמונה וההכרה באמת שלי.

65. למרות אותן הוכחות, שכולם היו עדים להן, היה אחד ששלל בעקשנות את ההצהרות וההוכחות שנתתי לתלמידיי

53. אכן, אני אומר לכם, רוחו של ישוע לא הייתה בקבר ולו לרגע אחד; היו לה מעשים טובים רבים לבצע בעולמות חיים אחרים. לרוחי האינסופית היו גילויי אמת רבים לחשוף בפני אותם יצורים — כפי שעשתה קודם לכן בפניכם.

54. יש גם עולמות שבהם הישויות הרוחניות אינן יודעות לאהוב; הן חיות בחשבה ומשתוקקות לאור. כיום יודעים בני האדם כי במקום שבו שולטים חוסר אהבה ואנוכיות, שוררת החשכה, וכי מלחמה ותשוקות הן המפתחות הסוגרים את השער אל הדרך המובילה אל מלכות האלוהים.

55. האהבה, לעומת זאת, היא המפתח הפותח את מלכות האור, שהיא האמת.

56. כאן על פני האדמה גיליתי את עצמי באמצעות אמצעים חומריים, בעולם הבא התוודעתי ישירות לישויות הרוחניות הגבוהות, כדי שידריכו את אלה שאינם מסוגלים לקבל את השראתי באופן ישיר. אותן ישויות גבוהות וזוהרות הן — כמו כאן עבורכם — נושאות הקול. (213, 6 11)

הופעתו של ישוע לאחר תחייתו

57. כמה ימים לאחר צליבתי, כאשר תלמידיי התכנסו סביב מרים, נתתי להם לחוש בנוכחותי, אשר סומלה בראייה הרוחנית בדמות יונה. באותה שעה מבורכת איש לא העז לזוז או להוציא מילה מפי. התפעמות אמיתית שררה בעת התבוננות בתמונה הרוחנית ההיא, והלבבות פועמו במלוא הכוח והביטחון, כי ידעו שהמאסטר, אשר לבאורה עזב אותם, יהיה נוכח איתם ברוחו לנצח. (8, 15)

58. מדוע עליכם לחשוב כי אין משמעות לבואי ברוח? זכרו כי לאחר מותי כבן אנוש המשכתי לדבר אל תלמידיי והראיתי את עצמי בפניהם כישות רוחנית.

59. מה היה עלה בגורלם ללא אותן התגלויות שהענקתי להם, אשר חיזקו את

תיקון הדימוי הישן של האל ומסורותיו

1. ישוע, המשיח, היה הדוגמה הברורה ביותר שנתתי לכם בעולם כדי להראות לכם עד כמה גדולים האהבה והחוכמה של האב. ישוע היה המסר החי שהבורא שלח אל הארץ, כדי שתכירו את התכונות הנעלות של זה שיצר אתכם. האנשים ראו ביהוה אל זועם ובלתי סלחן, שופט נורא ונקמני; אך באמצעות ישוע הוא שחרר אתכם מטעותכם.

2. ראו במורה את האהבה האלוהית שהתגלמה בבשר. הוא שפט את כל מעשיכם באמצעות חייו של ענווה, הקרבה ורחמים. אך במקום להעניש אתכם במוות, הוא הציע לכם את דמו כדי להראות לכם את החיים האמיתיים, שהם חיי האהבה. אותה בשורה אלוהית האירה את חייה של האנושות, והמילה שהאדון האלוהי מסר לבני האדם הפכה למקורן של כנסיות וכתות, שדרכן חיפשו אותי ועדיין מחפשים אותי. אך אמת, אני אומר לכם, הם עדיין לא הבינו את תוכנה של אותה בשורה.

3. האנושות אמנם מאמינה שאהבת האל לילדיו היא בלתי מוגבלת, שכן הוא מת בישוע מתוך אהבה לבני האדם. היא אף נרגשת מבפנים ( ) מסבלותיו של ישוע בפני שופטיו וקטליו, ומזהה אט אט גם בבן את האב, אך המשמעות, ההיקף של כל מה שהאדון רצה לומר לבני האדם באמצעות אותה התגלות, שהחלה בבתולה והסתיימה ב"ענן" של בית-אני, לא פוענחה כראוי עד היום.

4. נאלצתי לשוב על אותה "ענן" שבו ה"דבר" עלה אל האב, כדי לתת לכם את ההסבר לכך ולהראות את המשמעות של כל מה שהתגלה לכם בלידתו, בחייו, במעשיו ובמותו של ישוע.

5. רוח האמת, שהובטחה אז על ידי המשיח, היא אותה התגלות אלוהית שבאה להאיר את החשכה ולהסביר את ברוחניות, ולכן היה צורך לאפשר לו לחוש את נוכחותי הרוחנית אפילו בחושיו הגשמיים, כדי שיוכל להאמין.

66. אך לא רק בקרב התלמידים הקרובים אליי התעורר ספק זה — לא, גם בקרב המוני המאמינים, בעיירות, בערים ובכפרים, בקרב אלה שקיבלו את ההוכחות לכוחי והלכו אחריי בשל מעשים אלה, התעוררה מבוכה, שאלות מלאות חרדה, תדהמה; לא יכלו להסביר לעצמם מדוע הכל הסתיים כך.

67. רחמתי על כולם, ולכן נתתי להם, כמו גם לתלמידי הקרובים, הוכחות לכך שלא התרחקתי מהם, גם אם כבר לא עמדתי לצידם כבן אדם עלי אדמות. בכל בית, בכל משפחה ובכל עם גיליתי את עצמי ללבבות שהאמינו בי, בכך שהרגשתי אותם את נוכחותי הרוחנית בדרכים רבות. אז החל מאבקו של אותו עם של נוצרים, שנאלצו לאבד את אדונם עלי אדמות, כדי לקום ולהכריז את האמת שהוא גילה להם. כולכם מכירים את מעשיהם הגדולים. (333, 38-41)

68. כאשר התגלו לתלמידיי בפעם האחרונה בין העננים ב"תקופה השנייה", הייתה עצבות בלבם כאשר נעלמתי מעיניהם, משום שבאותו רגע חשו נטושים; אך לאחר מכן שמעו את קולו של מלאך ה', אשר אמר להם: "אנשי הגליל, למה אתם מביטים? את ישוע זה, שראיתם היום עולה לשמים, תראו יורד באותו אופן."

69. אז הבינו כי כאשר ישוב האדון אל בני האדם, יעשה זאת באופן רוחני. (8, 13-14)

פרק 13 - שליחותו ומשמעותו של ישוע ושליחיו

11. אמרתי לכם: קחו אותי לדוגמה, ותעשו את אותן מעשים שאני עושה. מכיוון שבאתי כמאסטר, עליכם להבין כי הדבר לא נעשה כדי לתת לכם תורות בלתי ניתנות למימוש או כאלה הנמצאות מעבר להבנתו של האדם.
12. הבינו אפוא, שכאשר תעשו מעשים הדומים לאלה שלימד אתכם ישוע, תגיעו למלוא החיים שעליהם דיברתי אליכם קודם לכן. (156, 25-27)

המשמעות של תורת ישוע

13. תורתו של ישוע — שניתנה כקו מנחה, כספר פתוח, כדי שהאנושות תלמד אותה — אינה דומה לשום דבר אחר בשום עם אחר על פני האדמה, בשום דור, בשום גזע. כי אלה שיצאו להפיץ מצוות צדק או תורות של אהבת הזולת, נשלחו על ידי אל הארץ כפורצי דרך, כשליחים, אך לא כאלוהות. רק המשיח בא אליכם כאלוהות. הוא הביא לכם את ההוראה הברורה והגדולה ביותר שקיבל לב האדם. (219, 33)

השליחות, תקופת ההכשרה והמבחנים של תלמידי ישוע

14. זכרתם בתקופה זו את שנות פעילותי בדרשן — אותן שלוש שנים שבהן הכנתי את תלמידיי, שבהן חייתי יחד איתם. הם ראו את כל מעשיי, ובמהלך הכנתם הצליחו לחדור לליבי ולראות את הטוהר, את כל ההדר ואת החוכמה שהיו במורה.
15. מעשיי באותם ימים לא נעשו לשם ראוותנות, התנהלותי עלי אדמות הייתה צנועה; אולם מי שהיה מוכן, חש בגדולת נוכחותי ובגדולת התקופה שבה חי.
16. כך בחרתי את תלמידיי, שחלקם פגשתי על גדת הנהר וקראתי להם באומרי: "בואו אחריי." כאשר הפנו אליי הסודות שהשכל או הלב האנושי לא הצליחו לחדור אליהם. (81, 46-49)
6. הטיפתי את האמת שלי ב"תקופה השנייה" כבן אדם באמצעות הדוגמה האישית שלי. ביטלתי את הקרבתם המיותרת של יצורים תמימים וחסרי הכרה, בכך שהקרבתי את עצמי למען תורת אהבה מושלמת. "שה האלוהים" קראתם לי, משום שאותו עם הקריב אותי בחגיו המסורתיים.
7. אכן, דמי נשפך כדי להראות לבני האדם את הדרך לגאולה. אהבתי האלוהית נשפכה מהצלב על האנושות של אותם זמנים ושל כל הזמנים, כדי שהאנושות תשאב השראה מאותו דוגמה, מאותן מילים, מאותו חיים מושלמים, ותמצא את הישועה, את טיהור החטאים ואת התרוממות הנפש. (276, 15)

דוגמתו של ישוע

8. היה צורך שישוע יראה לכם את העקרונות שעל פיהם עליכם לנהוג, ואשר מהם התרחקתם.
9. העדתי בפניכם את כל ענוותי, אהבתי, חוכמתי ורחמיי, ושתיתי אתכם את גביע הסבל, כדי שלבכם ירגש ותודעתכם תתעורר. הלבבות היו צריכים להיוולד לטוב, והכאב שנגרם לכם כשראיתם אותי נצלב מתוך אהבה אליכם היה כמו קוץ שנועד להזכיר לכם שכולכם צריכים לסבול למען האהבה כדי להגיע אל האב. ההבטחה שלי לכל מי שרוצה לשאת את צלבו וללכת אחריי הייתה השלום הנצחי, האושר העליון, שאין לו סוף ברוח. (240, 23 24)
10. ישו הוא וצריך להיות המודל שלכם; לשם כך הפכתי אז לאדם. מה הייתה ההתגלות שהביא ישו לאנושות? אהבתו האינסופית, חוכמתו האלוהית, רחמיו ללא גבולות וכוחו.

כדי שאמונתם תתעורר והבנתם את דבריי תתחזק.
22. עתה אני יכול לומר לכם, כי בין אותם תלמידים היה אחד שמעולם לא פקפק בי, שמעולם לא התנדנד לנוכח הניסיונות, ושלא עזב אותי ולו לרגע. זה היה יוחנן, התלמיד הנאמן, האמיץ, הנלהב והאוהב ביותר.
23. למען אהבה זו הפקדתי בידיו את מרים, כאשר עמדו לרגלי הצלב, כדי שגם בעתיד ימצא את האהבה באותו לב ללא דופי, וכדי שיתחזק עוד יותר לצידה לקראת המאבק שציפה לו.
24. בעוד אחיו, התלמידים האחרים, נפלו בזה אחר זה תחת מכת המוות של התליין, ובכך חתמו בדם ובחייהם על כל האמת שהטיפו ועל שמו של רבם, יוחנן ניצח את המוות ונמלט מהמרטיריון.
25. מכיוון שהוגלה למדבר, רודפיו לא חשבו כי שם, על האי שאליו גרשו אותו, תירד אל אותו אדם ההתגלות הגדולה של עידני העתים מן השמים, אותה הוא חווה בהדרגה — הנבואה המדברת אל בני האדם על כל מה שיקרה ויתגשם.
26. לאחר שיוחנן העניק לאחיו אהבה רבה והקדיש את חייו למשימה לשרת אותם בשם אדונו, נאלץ לחיות בנפרד מהם, לבדו; אך הוא התפלל ללא הרף למען האנושות, ותמיד חשב על אלה שעבורם ישוע שפך את דמו.
27. התפילה, השקט, ההתבוננות פנימה, טוהר קיומו וטוב מחשבותיו חוללו את הנס, שאותו אדם, אותה נשמה, התפתח תוך זמן קצר, דבר שנשמות אחרות זקוקות לאלפי שנים כדי להשיגו. (309, 41-45)
28. כשאני מתבונן בתושבי העולם הזה, אני רואה שכל העמים מכירים את שמי, שמיליוני אנשים חוזרים על דבריי; אך אמת, אני אומר לכם, אף על פי כן איני רואה אהבה בין בני האדם!

את מבטם, הם הבינו מי היה זה שדיבר אליהם, וכך בחרתי אחד אחד. (342, 21)
17. כל עוד הטיפתי בעולם, מעולם לא אמרתי שתלמידיי הם כבר אדונים או שיש להקשיב להם. הם היו עדיין תלמידים, אשר — מוקסמים מאור דבריי — הלכו אחריי ברצון, אך עדיין עשו טעויות; שכן נדרש זמן עד שהם השתנו, ולאחר מכן שימשו דוגמה לאנשים. הם היו סלעים שטרם הוחלקו על ידי אזמל האהבה האלוהית, כדי שגם הם יהפכו מאוחר יותר אבנים ליהלומים. (356, 39)
18. בכל הזמנים בחנתי את תלמידיי. כמה פעמים העמדתי את פטרוס במבחן, ורק באחד מהם הוא מעד. אך אל תשפטו אותו לרעה על מעשה זה, שכן כאשר אמונתו התלהבה, הוא היה בקרב בני האדם כמשואה, כאשר הטיף והעיד על האמת.
19. אל תשפטו את תומאס; זכרו כמה פעמים יכולתם לגעת במעשיי במו ידיכם, ואף אז עדיין פקפקתם. אל תביטו בבוז ביודה איש קריות, אותו תלמיד אהוב שמכר את רבו תמורת שלושים שקלי כסף; שכן מעולם לא הייתה חרטה גדולה יותר משלו.
20. השתמשתי בכל אחד מהם כדי להשאיר לכם תורות שישמשו לכם דוגמה וייחקקו בזיכרון האנושות לנצח. לאחר פחדנותם הם התחרטו, השתנו והקדישו את עצמם ללא סייג להגשמת משימתם. הם היו שליחים אמיתיים והשאירו דוגמה לדורות הבאים. (9, 22-23)

השליח יוחנן

21. זכרו: כאשר גופי הורד מהצלב ונקבר לאחר מכן, התלמידים, שהיו המומים ולא יכלו להבין מה קרה, האמינו כי עם מותו של האדון הכל נגמר. היה צורך שעיניהם יראו אותי שוב ואוזניהם ישמעו אותי שוב,

36. ב"תקופה השנייה", לאחר עזיבתי, אמכם השמימית המשיכה לחזק את תלמידיי ולעמוד לצידם. לאחר הכאב והמבחן מצאו הם מחסה בלב האוהב של מריה, ודבריה הזינו אותם יום יום. מעודדים על ידי מריה, שהמשיכה ללמד אותם בשם האדון האלוהי , המשיכו הם בדרכם. כאשר היא הלכה לעולמה, החל מאבקם, וכל אחד הלך בדרך שהוצגה לו. (183, 15)

השליחים פטרוס ופאולוס

37. אל תשכחו את המקרה עם פטרוס, תלמידי, כאשר הוא נרדף עד מוות על ידי שאול. הוכחתי לשליח הנאמן כי הוא לא היה לבד במבחנו וכי אם יבטח בכוחי, אגן עליו מפני רודפיו.

38. שאול הופתע מאורי האלוהי, כאשר חיפש את פטרוס כדי לעצור אותו. אוריי הגיע עד למעמקי לבו של שאול, אשר — כשהוא מוטל ארצה לנוכח נוכחותי, מובס מאהבתי, חסר יכולת להשלים את המשימה שתכנן נגד תלמידי, חש עמוק בתוכו את התמורה של כל ישותו, וכעת, לאחר שהתנצר לאמונת המשיח — מיהר לחפש את פטרוס; אך לא עוד כדי להורגו, אלא כדי לבקש ממנו שידריך אותו בדבר האדון וישתף אותו במלאכתו.

39. מאותו רגע היה שאול לפאולוס, כאשר שינוי השם הזה סימן את השינוי הנפשי המוחלט של אותו אדם, את התנצרותו המלאה. (308, 46-47)

40. פאולוס לא נמנה עם שנים-עשר השליחים, הוא לא סעד על שולחני, ולא הלך אחריי בדרכים כדי לשמוע את תורתו. נהפוך הוא, הוא לא האמין בי, ולא הביט בעין יפה באלה שהלכו אחריי. בלבו הייתה כוונה להשמיד את הזרע שהפקדתי בידי תלמידיי, אשר החל זה עתה להתפשט. אך פאולוס לא ידע שהוא אחד משלי. הוא ידע שהמשיח חייב לבוא, והוא האמין בכך. אך הוא לא יכול היה לדמיין שהישוע הצנוע

29. כל מה שאני מלמד אתכם בתקופה זו וכל מה שקורה בעולם הוא ההסבר וההגשמה של ההתגלות שנתתי לאנושות באמצעות שליחי יוחנן, כאשר נשאתי אותו, בזמן שחי באי פטמוס, רוחני אל מרומי השמים, אל המישור האלוהי, אל האינסופיות, כדי להראות לו באמצעות סמלים את המקור ואת היעד, את האלפא ואת האומגה; והוא ראה את האירועים שהתרחשו — אלה שהתרחשו באותו הרגע, ואלה שעוד היו עתידים לבוא.

30. באותו זמן הוא לא הבין דבר מכל זה, אך קולי אמר לו: "כתוב את אשר תראה ותשמע", וכך הוא כתב.

31. ליוחנן היו תלמידים שחצו את הים בספינות כדי לבקרו במקום המפלט שלו. באדיקות שאלו אותם האנשים את מי שהיה תלמידו של ישוע, איך היה האדון ואיך היו דבריו ונסיו; ויוחנן, שהשתוקק לחקות את אדונו באהבה ובחוכמה, הפליא אותם בדבריו. גם כשקרב הזקנה, כשגופו כבר היה כפוף מעול הזמן, עוד היו לו כוחות דיים להעיד על רבו ולומר לתלמידיו: "אהבו זה את זה."

32. כאשר ראו אלה שבאו אליו כי יום פטירתו של יוחנן מתקרב, ביקשו ממנו, מתוך תשוקה לרכוש את כל החוכמה שצבר אותו שליח, לחשוף בפניהם את כל אשר למד מאדונו; אך במקום תשובה כלשהי, שמעו תמיד רק את המשפט הזה: "אהבו זה את זה."

33. אלה ששאלו בלהט ובסקרנות כה רבה הרגישו מרומים וחשבו שהזקנה מחקה את דברי ישו מזיכרונו.

34. אני אומר לכם שיוחנן לא שכח אף לא מילה אחת מדבריי, אלא מתוך כל תורותיי הוא ביטא בתמצית אחת את התורה המסכמת את כל התורה: האהבה זה לזה.

35. ביצד ייתכן שתורתו של האדון, שאותו אהב כל כך, נמחקה מזיכרונו של אותו תלמיד אהוב? (167, 32-37)

להתייאש מכך שהם היו בעולם ככבשים בין זאבים, והלכו בדרכם תמיד תחת רדיפות ולעג מצד האנשים.
47. היה להם הכוח לחולל נסים, הם ידעו להשתמש בחסד הזה כדי להמיר לבבות אל האמת.
48. אשרי כל אלה ששמעו את דברי ישוע מפי שליחיי, כי אצלם תורתו לא עברה שינוי, אלא נמסרה בכל טוהרה ואמת. לכן, כאשר הקשיבו להם, חשו בני האדם בנשמתם את נוכחות האדון והרגישו בתוכם תחושה בלתי מוכרת של עוצמה, חוכמה והדר.
49. באותם דייגים עניים וצנועים מגליל יש לכם דוגמה ראויה: לאחר שהפכו לדייגים רוחניים באמצעות האהבה, הם זעזעו עמים וממלכות באמצעות הדבר שלמדו מישוע, והכינו, באמצעות התמדתם והקרבתם, את התנצרות העמים ואת השגת השלום הרוחני. מהמלכים ועד לקבצנים — כולם חוו את השלום שלי באותם ימים של נצרות אמיתית.
50. אותה תקופה של רוחניות בקרב בני האדם לא ארכה ימים; אך אני, היודע הכל, הודעתי לכם על שובי והבטחתי לכם אותו, כי ידעתי שתזדקקו לי שוב. (279, 56-60)

התפשטות הנצרות

51. תורתו, על שפתי תלמידיו ובמעשיהם, הייתה חרב של אהבה ואור, שנלחמה בבורות, בעבודת אלילים ובמטריאליזם. זעקת זעם עלתה בקרב אלה שראו את קץ המיתוסים והמסורות שלהם מתקרב, בעוד שבאותו הזמן נשמע מלבבות אחרים מזמור שמחה לנוכח הדרך המוארת שנפתחה לתקווה ולאמונה של הצמאים לאמת ושל הנטל על ידי החטא.
52. אלה שהכחישו את החיים הרוחניים זעמו כששמעו את הגילויים על מלכות השמים, בעוד אלה שחשו את קיומה וקיוו הוא המושיע המובטח. ליבו היה מלא בגאוות העולם, ולכן הוא לא חש בנוכחות אדוניו.
41. שאול קם נגד גואלו. הוא רדף את תלמידיי ואת האנשים שפנו אליהם כדי לשמוע את בשורתי מפיותיהם של אותם שליחים. וכך הפתעתי אותו, בעודו עסוק ברדיפת אנשיי. נגעתי בו במקום הרגיש ביותר בלבו, ומיד הוא זיהה אותי, כי רוחו ציפתה לי. לכן הוא שמע את קולי.
42. היה זה רצוני שאותו איש המוכר לכל יתנצר בדרך זו, כדי שהעולם יוכל לחזות בכל דרכיו במעשים המפתיעים האלה, שנועדו לשמש לו תמריץ לאמונה ולהבנה.
43. למה עוד לעבור בפירוט על חייו של האיש הזה, שהקדיש את חייו מאותו רגע לאהבת הזולת, בהשראת אהבתו למורו ולתורתו האלוהית?
44. פאולוס היה אחד השליחים הגדולים ביותר של דברי, עדותו הייתה תמיד חדורה באהבה, בכנות, באמיתות ובאור. החומרנות הקודמת שלו הפכה לרוחניות גבוהה מאוד, הקשיחות שלו לרוך אינסופי; וכך הפך רודף השליחים שלי לזורע הנלהב ביותר של דברי, למטיף נודד בלתי נלאה, שהביא את המסר האלוהי של אדוניו, למענו חי והקדיש את חייו, לאומות, מחוזות וכפרים שונים.
45. הנה לך, עם אהוב, דוגמה יפה להמרה והוכחה לכך שאנשים, גם אם טרם שמעו אותי, יכולים להיות שליחים גדולים שלי. (157, 42-47)

הדוגמה האישית של השליחים

46. מי מלבדי עודד את התלמידים באותה "תקופה שנייה", כאשר הם נדדו בעולם ללא רבם? האם לא נראה לכם מעשיהם של כל אחד מהם ראויים להערצה? אך אני אומר לכם, שגם להם היו חולשות כמו לכל אדם אחר. מאוחר יותר הם התמלאו באהבה ובאמונה, וזה לא גרם להם

מוחשיים כדי ללמד ולהסביר את תורתו. לא ניתן לייחס להם את האשמה בעבודת האלילים שאליה נקלעה האנושות לאחר מכן. ידיהם מעולם לא הקימו מזבחות, ולא בנו ארמונות לעבודת האל הרוחנית. אך הם הביאו לאנושות את תורתו של ישו, הביאו בריאות לחולים, תקווה ונחמה לעניים ולמדוכאים, וכמו אדונם, הראו לתועים את הדרך לגאולה.

61. הדת הנוצרית שאתם מכירים כיום אינה אפילו צל של התורה שאותה יישמו ולימדו שליחיי!

62. אני אומר לכם שוב, כי בתלמידים ההם תוכלו למצוא דוגמאות מושלמות של ענווה, אהבה, רחמים והתעלות. הם חתמו בדם על האמת שפייהם השמיעו.

63. האנושות לא תדרוש מכם עוד דם כדי להאמין בעדותכם; אך היא תדרוש מכם אמת. (256, 30-33)

III. תקופת הנצרות הכנסייתית

פרק 14 – הנצרות, הכנסיות והפולחנים

התפתחות הנצרות

1. לאחר עזיבתי ב"תקופה השנייה", המשיכו שליחיי את מלאכתי, ואלה שבאו אחרי שליחיי המשיכו את עבודתם. אלה היו העובדים החדשים, מעבדי אותה אדמה שכינן האדון, שהופרה על ידי דמו, דמעותיו ודבריו, והוכנה על ידי עבודתם של שנים-עשר הראשונים וגם על ידי אלה שבאו אחריהם. אך עם חלוף הזמן ומדור לדור, האנשים מיסטיפו או זייפו את עבודתי ואת תורת שלי יותר ויותר.

ממנה לצדק ולישועה, הודו לאב על ששלח לעולם את בנו הבכור.

53. האנשים ששמרו בלבם את הכמיהה המבורכת לשרת את אלוהיהם בכנות ולאהוב אותו, ראו את דרכם מתבהרת ואת דעתם מתבהרת כאשר התעמקו בדבריי, והם חשו התעוררות ברוחם ובלבם. תורתו של ישו, כלחם רוחני אמיתי, מילאה את הריקנות הבלתי נתפסת שהייתה בתוכם, ובשלמותה ובמשמעותה סיפקה בשפע את כל כמיהות רוחם.

54. עידן חדש החל, דרך מוארת יותר נפתחה, שהובילה אל הנצח.

55. אילו רגשות יפים של התרוממות נפשית, של אהבה ושל רוך התעוררו באלה שהאמונה האירה אותם כדי לקבל את דברי! איזה אומץ ואיזו נחישות ליוו את אותם לבבות, שידעו לסבול ולהתגבר על הכול, מבלי להתייאש ולו לרגע!

56. האם משום שדם האדון היה עוד טרי? לא, עם: התמצית הרוחנית של אותו דם, שהיה התגלמותו החומרית של האהבה האלוהית, אינה מתייבשת, ואף אינה כבה לעולם; היא נוכחת היום כבעבר, חיה וחמה כחיים.

57. הסיבה לכך היא שבאותם לבבות הייתה גם אהבה לאמת, לה הקדישו את חייהם ואף מסרו את דמם, כדי להוכיח שלמדו את הלקח של מורם.

58. אותו דם שנמסר בנדיבות התגבר על המכשולים והניסיונות.

59. איזה ניגוד התגלה בין הרוחניות של תלמידי דברי לבין עבודת האלילים, המטריאליזם, האנוכיות והבורות של הקנאים במסורות עתיקות או של הפגנים, שחיו רק כדי לעבוד את תענוגות הגוף! (316, 34-42)

60. זרעו את דרך החיים במעשים טובים ומעוררי השראה, אל תעוותו את תורתו. קחו לכם לדוגמה את שליחיו של "הזמן השני" , אשר מעולם לא נכנעו לפולחנים

אומר לך, יבוא הזמן שבו לא תעבדו את האב לא על ההר הזה ולא בירושלים, כפי שאתם עושים כעת. מתקרב הזמן שבו יעבדו את האב 'ברוח ובאמת'; כי אלוהים הוא רוח."

8. זו תורתו של כל הזמנים. ראו, האמת הייתה לנגד עיניכם, ואתם לא רציתם לראות אותה. איך תוכלו לחיות על פיה אם איננכם מכירים אותה? (151, 2-5)

טקסי פולחן

9. אם תאהבו, לא תזדקקו לטקסי פולחן או לריטואלים מוחשיים, כי יהיה לכם האור המאיר את המקדש הפנימי שלכם, שבו יישברו גלי כל הסערות העלולות להכות בכם, והוא יפיג את הערפילים האפלים של האנושות.

10. אל תחללו עוד את האלוהי, כי אמת, אני אומר לכם, גדולה היא הכפיות הטובה שבה אתם מתנהגים כלפי אלוהים, כאשר אתם מבצעים את טקסי הפולחן החיצוניים הללו, שירשתם מאבותיכם ושבהם הפכתם לקנאים. (21, 13-14)

11. הביטו באנושות התועה — תועה משום שהכנסיות הגדולות, המכנות עצמן נוצריות, מייחסות חשיבות רבה יותר לטקסים ולמראית עין מאשר לתורתו עצמה. אותה מילת חיים, אשר חתמתי במעשי אהבה ובדם על הצלב, כבר אינה חיה בלבבות בני האדם , היא כלואה ואילמת בספרים הישנים והמאובקים. וכך ישנה אנושות "נוצרית" שאינה מבינה ואינה יודעת כיצד ללכת בעקבות ישו.

12. לכן יש לי רק תלמידים מעטים בתקופה זו — כאלה שאוהבים את אחיהם הסובלים, שמקלים על הכאב — כאלה שחיים במידות טובות ומטיפים להן באמצעות דוגמתם: אלה הם תלמידי ישו.

13. מי שמכיר את תורתו ומסתיר אותה, או מכריז עליה רק בשפתיו ולא בלבו, אינו תלמידי.

2. מי אמר לאדם שהוא רשאי ליצור דמות שלי? מי אמר לו שהוא צריך לתאר אותי תלוי על הצלב? מי אמר לו שהוא רשאי ליצור את דמותה של מריה, את צורתם של המלאכים או את פניו של האב? אוי, אתם, בני האדם בעלי האמונה הקטנה, שהייתם חייבים להפוך את הרוחני לגשמי כדי לחוש בנוכחותי!

3. דמותו של האב הייתה ישוע, ודמותו של האדון הייתה תלמידיו. אמרתי ב"תקופה השנייה": "מי שמכיר את הבן, מכיר את האב." בכך נאמר כי המשיח, שדיבר בישוע, הוא האב עצמו. האב לבדו יכול היה ליצור את דמותו שלו.

4. לאחר מותי כבן אנוש, התגלו לשליחיי כחי, כדי שיבינו שאני הוא החיים והנצח, ושאני — בין אם בגוף ובין אם מחוצה לו — נוכח בקרבכם. לא כל בני האדם הבינו זאת, ולכן נגררו לעבודת אלילים ולקנאות. (113, 13-17)

5. אמרתי לאישה משומרון: "מי שישתה מהמים האלה שאני נותן, לעולם לא יצמא עוד." והיום אני אומר לכם: אילו האנושות הייתה שותה מאותו מים חיים, לא היה בה סבל כה גדול.

6. בני האדם לא דבקו בתורתו ללא סטייה, והעדיפו להשתמש בשמו כדי להקים כנסיות בהתאם לפרשנותם ולנוחיותם. דחיתי מסורות ולימדתי אותם את תורת האהבה, אך היום אתם באים אליי כדי להקריב לי טקסים וטקסים חסרי תוכן, שאינם מביאים לנשמתכם ולו תועלת קלה שבקלות. אם אין רוחניות במעשיכם, לא יכולה להיות בהם אמת, ומה שאינו נושא בתוכו אמת, אינו מגיע אל אביכם.

7. כאשר אותה אישה שומרונית חשה שהאור שבעיניי חודר עד מעמקי לבה, אמרה לי: "אדוני, אתם היהודים אומרים שירושלים היא המקום שבו יש לעבוד את אלוהינו." אז אמרתי לה: "אישה, אמת אני

14. לא באתי בתקופה זו כדי לחפש מקדשים מאבן ולהכריז על עצמי בתוכם. אני מחפש נשמות, לבבות, לא פאר חומרי. (72, 47-50)

15. כל עוד הקהילות הדתיות יישארו שקועות בשינה עמוקה ולא יסטו ממסלולם הרגיל, לא תהיה התעוררות רוחנית ולא תהיה הכרה באידיאלים הרוחניים; ולכן לא יוכל להיות שלום בין בני האדם ולא יהיה מקום לאהבת הזולת המעשית. האור המפתור את הסבסובים האנושיים הקשים לא יוכל לזרוח. (100, 38)

הכמורה

16. מכיוון שאינכם יודעים מהו השלום האמיתי, אתם מסתפקים בכמיהה אליו, ומנסים בכל האמצעים האפשריים ובכל דרך שניתן להעלות על הדעת להשיג מעט שלווה נפשית, נוחות וסיפוק, אך לעולם לא את מה שהוא באמת שלום הנפש. אני אומר לכם שרק ציותו של הילד לרצון האדון משיג אותו.

17. בעולם חסרים מפרשים טובים של דבריי, פרשנים טובים של תורתיי. לכן האנושות, גם זו המכנה עצמה נוצרית, חיה בנחשלות רוחנית, כי אין מי שיזעזע אותה בתורת האמת שלי, אין מי שיטפח את הלבבות באהבה שבה לימדתי את בני האדם.

18. יום יום — באולמות קהילתיים, בכנסיות ובקתדרלות — מזכירים את שמי וחוזרים על דבריי, אך איש אינו מתרגש מבפנים, איש אינו רועד מאורם, וזאת משום שהאנשים הבינו את משמעותם באופן שגוי. רובם מאמינים כי כוחו של דבר המשיח מבוסס על חזרה מכנית שוב ושוב, מבלי להבין שאין צורך לדקלם אותו, אלא ללמוד אותו, להרהר בו, ליישמו ולחיות על פיו.

19. אילו היו בני האדם מחפשים את המשמעות שבדברי ישו, היו הם תמיד חדשים, רעננים, חיים וקרובים לחיים עבורם. אך הם מכירים אותם רק באופן שטחי, ולכן אינם יכולים להזין את עצמם מהם, ולא יובלו לעשות זאת כך לעולם.

20. האנושות המסבנה — משוטטת בחשכה, אף שהאור קרוב אליה כל כך, מתלוננת בחרדה, אף שהשלום בהישג יד! אך בני האדם אינם יכולים לראות את אותו אור אלוהי, משום שהיו מי שכיסו את עיניהם ללא רחמים. אני, האוהב אתכם באמת, בא לעזרתכם על ידי כך שאני משחרר אתכם מהחושך ומוכיח לכם שכל מה שאמרתי לכם בזמנו נועד לכל הזמנים, ושאינכם רשאים לראות במילה האלוהית ההיא תורה עתיקה מתקופה שחלפה. כי האהבה, שהייתה תמצית כל תורתי, היא נצחית, ובה טמון סוד ישועתכם בתקופה זו של תעייה, סבל עצום ותשוקות פרועות. (307, 4-8)

21. אני נוזף באלה המטיפים לאמונה עיוורת, אמונה ללא הבנה, אמונה שנרכשה מתוך פחדים ואמונות טפלות.

22. אל תקשיבו לדברי אלה המייחסים את כל הרעות המציקות לאנושות, את כל המכות, הרעב והמגפות, לאלוהים, בכך שהם מכנים אותן עונשים או זעם אלוהי. אלה הם הנביאים השקריים.

23. התרחקו מהם, כי הם אינם מכירים אותי, ובכל זאת רוצים ללמד את בני האדם כיצד הוא אלוהים.

24. זהו פרי הפרשנות הלקויה שניתנה לכתבי הקודש של העבר, ששפתם האלוהית טרם התגלתה בלב ליבה של השפה האנושית, שבה נכתבו ההתגלויות והנבואות. רבים מדברים על קץ העולם, על יום הדין האחרון, על המוות ועל הגיהינום, בלי שיהיה להם שמץ של ידיעה על האמת. (290, 16-19)

אוכלים לחמים חומריים, מבלי לרצות להבין כי — כאשר נתתי לחם לתלמידיי בסעודת הערב — הדבר נעשה כדי להבהיר להם כי מי שנוטל את משמעות דבריי כמזון, ניזון ממני.
30. מעטים הם אלה המסוגלים להבין באמת את תורותיי האלוהיות, והמעטים הללו הם אלה המפרשים אותן ברוח. אך שימו לב, כי לא מסרתי לכם את ההתגלות האלוהית בבת אחת, אלא שאני מסביר אותה לכם בהדרגה בכל אחת מההוראות שלי. (36, 7-9)
31. שמחה שורה בלבבותיהם של המאזינים הרבים הללו, שכן הם יודעים כי לנגד רוחם ניצב הסעודה השמימית, שאליה מצפה להם האדון כדי להאכילם ולהשקותם בלחם וביין של החיים האמיתיים.
32. השולחן שסביבו התכנסו אז ישוע ושליחיו היה סמל למלכות השמים. שם היה האב מוקף בילדיו, שם היו המאכלים שסימלו את החיים ואת האהבה; שם נשמע הקול האלוהי, ומהותו הייתה ההרמוניה העולמית, והשלום ששרר שם היה השלום הקיים במלכות האלוהים.
33. ניסיתם לטהר את עצמכם בשעות הבוקר הללו, שכן חשבתם שהמאסטר יביא לכם בברית חדשה בדבריו, וכך הוא הדבר: היום אני מתיר לכם לזכור את הלחם והיין, שבעזרתם ייצגתי את גופי ואת דמי. אך באותה מידה אני אומר לכם, כי בעידן החדש הזה תמצאו את המזון הזה רק במובן האלוהי של דבריי. אם אתם מחפשים את גופי ואת דמי, עליכם לחפש אותם באלוהי הבריאה, כי אני רק רוח. אכלו מאותו לחם ושתו מאותו יין, אך מלאו גם את גביעי, אני רוצה לשתות עמכם: אני צמא לאהבתכם.
34. העבירו מסר זה לאחיכם ולמדו כי הדם, בהיותו חיים, הוא רק סמל לחיי הנצח, שהם האהבה האמיתית. דרככם
25. אתם כבר חיים ב"תקופה השלישית", ועדיין האנושות נותרה מפגרת מבחינה רוחנית. מורי הרוח, התיאולוגים והרועים הרוחניים שלה מגלים לה מעט מאוד, ולפעמים אף דבר, על החיים הנצחיים. גם להם אני מגלה את סודות ספר חכמתי, ולכן אני שואל אתכם: מדוע הם שותקים? מדוע הם חוששים להעיר את נשמותיהם הרדומות של בני האדם? (245, 5)
26. תורתו מלמדת אתכם על פולחן מושלם, רוחני וטהור של האב, שכן נשמת האדם הגיעה — מבלי שתשים לב — אל מפתן מקדש האדון, שם היא תיכנס כדי לחוש בנוכחותי, לשמוע את קולי באמצעות רוחה ולראות אותי באור המשתקף על תודעתה.
27. הריקנות שהאנשים חשים בימינו בתוך קהילותיהם הדתיות השונות נובעת מכך שנשמתם רעבה וצמאה לרוחניות. הטקסים והמסורות אינם מספקים אותה עוד, היא משתוקקת להכיר את האמת שלי. (138, 43-44)

הסעודה הקדושה והמיסה

28. מעולם לא באתי אל בני האדם עטוף בסודות. כאשר דיברתי אליכם באופן מטפורי כדי לחשוף בפניכם את האלוהי או כדי להציג את הנצחי בצורה חומרית כלשהי, הדבר נעשה כדי שתבינו אותי. אך כאשר בני האדם מתעקשים לעבוד צורות, חפצים או סמלים, במקום לחפש את משמעותן של אותן הוראות, אין זה אלא טבעי שהם יישארו תקועים במשך מאות שנים וירא סודות בכל דבר.
29. מאז ימי שהות ישראל במצרים, שבהם דמי התגלם בדמו של כבש, היו אנשים שחיו רק על מסורות וטקסים, מבלי להבין כי אותה הקרבה הייתה תמונת דמותו של הדם שהמשיח עתיד היה לשפוך כדי לתת לכם את החיים הרוחניים. אחרים, הסבורים כי הם ניזונים מגופי,

במשמעות הסמלית של מעשה — אכן, אני אומר לכם, אזי נפשכם לא תשיג דבר.
42. מי שפועל כך, חי עדיין בימי יוחנן המטביל, וזה כאילו לא האמין בנבואותיו ובדבריו, שדיברו על הטבילה הרוחנית, על האש האלוהית, שדרכה אלוהים מטהר את ילדיו והופך אותם לאלמותיים באור.
43. יוחנן קרא אליו את האנשים כבוגרים כדי לשפוך עליהם את המים ההם כסמל לטיהור. הם באו אליו כאשר כבר היו מודעים למעשיהם ויכלו כבר להיות בעלי רצון נחרץ להישאר בדרך הטוב, הישר והצדק. ראו כיצד האנושות העדיפה לבצע את המעשה הסמלי של הטיהור באמצעות מים, במקום התחדשות אמיתית באמצעות תשובה והחלטה נחושה להשתפר, הנובעות מאהבת האל.
המעשה הטקסי אינו כרוך במאמץ; לעומת זאת, טיהור הלב והמאבק להישאר טהור כרוכים עבור האדם במאמץ, ויתור ואף הקרבה עצמית. לכן העדיפו בני האדם לכסות את חטאיהם כלפי חוץ, בהסתפקם בקיום טקסים, מעשים מסוימים וריטואלים, שאינם משפרים ולו במעט את מצבם המוסרי או הרוחני, אם המצפון אינו מדבר דרכם.
44. תלמידים, זו הסיבה מדוע איני רוצה שיתקיימו בקרבכם מעשים טקסיים, כדי שלא תשכחו, על ידי ביצועם, את מה שמשפיע באמת על הנשמה. (99, 56-61)
45. אני הוא זה השולח את הנשמות להתגלמות בהתאם לחוק ההתפתחות, ואכן, אני אומר לכם, השפעות העולם הזה לא ישנו את תוכניותיי האלוהיות. כי מעל לכל שאיפה שאפתנית לכוח, רצונו של אבי ייעשה.
46. כל יצור אנושי מביא עמו משימה אל הארץ, ייעודו נקבע מראש על ידי האב, ונשמתו משוחה באהבת אבי. לשווא עורכים בני האדם טקסים ומברכים את הקטנים. אכן, אני אומר לכם, בשום גיל אני מתחיל להאיר את האנושות בהתגלויותיי החדשות. (48, 22-25)
35. אני מביא לכם את השלום ותורה חדשה. אם הקורבן שלי ב"זמן השני" ביטל את הקרבתם של בעלי חיים תמימים, אותם הקרבתם על מזבח יהוה, הרי שהיום מזון דברי האלוהי גרם לכך שאתם כבר לא מסמלים את גופי ואת דמי באמצעות הלחם והיין של העולם הזה.
36. כל נפש שרוצה לחיות חייבת להזין את עצמה מהרוח האלוהית. מי ששומע את דבריי ומרגיש אותם בלבו, אכן הזין את עצמו. זה לא רק אכל את גופי ושתה את דמי, אלא לקח מרוחי כדי להזין את עצמו.
37. מי, לאחר שטעם ממזון שמימי זה — יחפש אותי שוב בדמויות ובצורות מעשה ידי אדם?
38. מעת לעת אני בא ומסלק מסורות, טקסים ומנהגים, ומשאיר ברוחכם רק את החוק ואת הליבה הרוחנית של תורת. (68, 27)

הטבילה

39. עם, בזמנו הטביל יוחנן, המכונה גם המטביל, במים את אלה שהאמינו בנבואתו. מעשה זה היה סמל לטהרה מחטא הקדמון. הוא אמר להמוני האנשים שבאו לירדן כדי לשמוע את דברי המבשר: "הנה, אני מטביל אתכם במים, אך כבר נמצא בדרך זה שיטביל אתכם באש רוח הקודש."
40. מאש אלוהית זו נולדו כל הרוחות, והן יצאו ממנה טהורות וצלולות. אך אם הן התלכלכו בחטא בדרכן, אשר נגרם על ידי חוסר הציות, אזי אש רוחי נשפכת עליהן מחדש כדי למחוק את חטאתן, למחוק את כתמיהן ולהשיב להן את טהרתן המקורית.
41. אם אתם הופכים את הטבילה הרוחנית הזו לטקס, במקום להבין אותה כטיהור שהאדם משיג באמצעות מעשה של חרטה כנה כלפי בוראו, ומסתפקים

52. אך האדם, כתוצאה מחוסר לימוד הרוחני, יצר בכל הזמנים שרשרת של פולחנים קנאים לגוף. הוא מנסה להפוך את החיים החומריים לנצחיים, ושוכח את הנשמה, שהיא זו שבאמת בעלת חיים נצחיים. כמה רחוקים הם עדיין מהבנת החיים הרוחניים!

53. כעת אתם מבינים שאין צורך להביא מנחות לאותם מקומות שבהם מצבה, המבטאת "מוות", הייתה אמורה לבטא "התפוררות וחיים"; שכן שם הטבע פורח במלואו, שם האדמה היא רחם פורה ובלתי נדלה של יצורים וצורות חיים.

54. כאשר יובנו תורות אלה, האנושות תדע לתת לחומרי את מקומו ולאלוהי את מקומו. אז ייעלם הפולחן האלילי של אלה שהלכו לעולמם.

55. על האדם להכיר את בוראו מרוח לרוח ולאהוב אותו.

56. המזבחות הן סרטים שחורים, והמצבות הן עדות לבורות ולעבודת אלילים. אני סולח על כל עוונותיכם, אך עליי באמת לעורר אתכם. תורתו תובן, ויבוא הזמן שבו בני האדם יחליפו את המתנות החומריות במחשבות נעלות. (245, 16-21)

סמלים חומריים, צלבים ושרידים

57. ב"תקופה הראשונה" הכרתם את הסמלים: המשכן או המקדש, ששמר על ארון הברית, שבו נשמרו לוחות הברית. כאשר סמלים אלה מילאו את תפקידם, רצונו של אלוהים הסיר אותם מעל פני האדמה, והרחיק אותם מעיני בני האדם, כדי שהעולם לא יפול לעבודת אלילים; אך את המשמעות או את תמציתם של אותם סמלים מלמדים השארתי כתובים ברוחם של משרתי.

58. ב"תקופה השנייה", לאחר שהוקרב קרבנו של ישו, הסרתי את הסמל העליון של הנצרות, את הצלב, יחד עם כתר חיים חומרי לא יטהר המים את הנשמה מעבירותיה על חוקי. ואם אני שולח נשמה נקייה מכל חטא — מאיזה כתם מטהרים אותה אנשי הדת של העדות באמצעות הטבילה?

47. הגיע הזמן שתבינו כי מקורו של האדם אינו חטא, אלא כי לידתו היא תוצאה של קיום חוק טבע, חוק אשר לא רק האדם מקיים, אלא כל היצורים המרכיבים את הטבע. שימו לב שאמרתי "האדם" ולא "נשמתו". לאדם יש את הסמכות שלי ליצור יצורים הדומים לו; אולם הנשמות נובעות רק ממני.

48. צמיחה והתרבות הן חוק אוניברסלי. הכוכבים נוצרו מכוכבים אחרים, גדולים מהם, כשם שהזרע התרבה, ומעולם לא אמרתי כי בכך חטאו או פגעו בבורא. מדוע אם כן תיחשבו לחוטאים בקיום מצווה אלוהית זו? הבינו כי קיום החוק לעולם אינו יכול להכתים את האדם.

49. מה שמטמא את האדם ומרחיק את הנשמה מדרך ההתפתחות הן התשוקות הנמוכות: הפריצות, הסטייה, הניאוף, שכן כל אלה מנוגדים לחוק.

50. למדו וחקרו עד שתמצאו את האמת. אז לא תקראו עוד לחוקי בורא החיים חטא, ותקדשו את קיומם של ילדיכם באמצעות הדוגמה האישית של מעשיכם הטובים. (37, 18-23)

זיכרון המתים

51. בני האדם דבקים במסורותיהם ובמנהגיהם. מובן שיש להם זיכרון בלתי נמחה של האנשים שגופותיהם הונחו בקבר, והם נמשכים למקום שבו קברו את שרידיהם. אך אילו היו מעמיקים במשמעות האמיתית של החיים החומריים, היו מבינים כי עם התפרקותו, אטום אחר אטום, אותו גוף חוזר אל ממלכות הטבע שמהן נוצר, והחיים ממשיכים להתפתח.

65. לו רק היו לתפילותיכם ולסמלים שלכם הכוח למנוע את מלחמותיכם, שלא לשקוע בחטא, לשמור על השלום. אך ראו כיצד אתם מתעלמים מכל מה שקדוש לדבריכם; ראו כיצד אתם רומסים ברגליכם את מה שראיתם כאלוהי.
66. אני אומר לכם שוב: מוטב לכם שלא תהיה לכם אף כנסייה אחת, אף מזבח אחד, אף סמל או דמות אחת על פני כל הארץ, אך שתדעו להתפלל ברוח, לאהוב את אביכם ולהאמין בו ללא צורך במיוצגים, ושתיאהבו זה את זה, כפי שלימדתי אתכם בתורתו. אז הייתם ניצלים, הייתם הולכים בדרך המסומנת בכתמי הדם שלי — כתמים שבעזרתם חתמתי את אמת תורת שלי. (280, 69-70)

פולחן הקדושים

67. אני נותן לכם את ההוראות הללו, כי הכרזתם על נשמותיהם של צדיקים רבים בקדושים, שאתם מתפללים אליהם ומעריצים אותם כאילו היו אלים. איזו בורות, האנושות! איך יכולים בני האדם לשפוט את קדושתה ושלמותה של נשמה, רק על סמך מעשיה האנושיים?
68. אני הראשון לומר לכם שעליכם לקחת דוגמה מהדוגמאות הטובות שאחיכם נתנו במעשיהם, בחייהם ובמידותיהם; ואני אומר לכם גם שכאשר אתם חושבים עליהם, אתם רשאים לקוות לסיועם הרוחני ולהשפעתם. אך מדוע אתם מקימים להם מזבחות, שנועדו רק לפגוע בענוותן של נשמות אלה? מדוע יוצרים פולחן סביב זכרם, כאילו היו אלוהות, ומציבים אותם במקום האב, אותו שוכחים בעבודת האחים עצמם? כמה כואבת הייתה להם התהילה שהענקתם להם כאן!
69. מה יודעים בני האדם על משפט שלי לגבי אלה שהם מכנים קדושים? מה הם יודעים על החיים הרוחניים של ישויות אלה הקוצים, הגביע וכל מה שעלול היה להפוך, מצד האנושות, לאובייקט של סגידה נלהבת. (138, 36)
59. האנושות ראתה את ישוע סובל, ואתם מאמינים בתורתו ובעדותו. לשם מה להמשיך ולצלב אותו בפסליכם? האם לא די לכם במאות השנים שביליתם בהצגתו כקורבן לרשעותכם?
60. במקום להנציח אותי בייסורי ישוע ובמאבקו על חייו — מדוע אינכם מנציחים את תחייתי המלאה באור ובפאר?
61. ישנם כאלה אשר למראה תמונותיכם, המציגות אותי בדמותו של ישוע על הצלב, האמינו לעתים כי מדובר באדם חלש, פחדן או חרד, מבלי לחשוב כי אני רוח, ושסבלתי למען האנושות כולה את מה שאתם מכנים הקרבה, ואני מכנה חובה של אהבה.
62. כאשר אתם מהרהרים בכך שהייתי אחד עם האב, זכרו כי לא היו כלי נשק, לא כוחות ולא עינויים שיכלו להכניע אותי; אך כאשר סבלתי, דיממתי ומתתי כבן אדם, הדבר נעשה כדי לתת לכם את הדוגמה הנשגבה שלי לענווה.
63. בני האדם לא הבינו את גודל השיעור הזה, ובכל מקום הם הקימו את דמותו של הצלוב, המהווה חרפה לאנושות זו, אשר — ללא אהבה וכבוד לאותו האחד שהיא טוענת לאהוב — צולבת אותו שוב ושוב ופוצעת אותו מדי יום, בכך שבני האדם פוצעים את לבם של בני אדם אחרים, שעבורם נתן האדון את חייו. (21, 192 15-19)
64. לא הייתי שופט אתכם אילו הייתם מסירים מעל פני האדמה את הצלב האחרון, שבו אתם מסמלים את אמונתכם הנוצרית, ומחליפים אותו באהבה אמיתית זה לזה; שכן אז אמונתכם ופולחן האלוהים החיצוני שלכם היו הופכים לפולחן ואמונה של הרוח, התואמים את מה שאני מצפה מכם.

יגלם את אדונו עלי אדמות. (131, 11-13, 16)

76. האנושות: בימים אלה, שבהם אתם מציינים את לידתו של ישוע, תנו לשלום להיכנס ללבבכם ותיראו כמשפחה מאוחדת ומאושרת.

77. אני יודע שלא כל הלבבות חשים שמחה כנה כאשר הם מציינים את בואי לעולם באותה תקופה. מעטים מאוד הם אלה שלוקחים לעצמם זמן להתבוננות ולהתכנסות פנימית, ומאפשרים לשמחה להיות פנימית ולחג הזיכרון להתקיים ברוח.

78. היום, כמו בכל הזמנים, הפכו בני האדם את ימי הזיכרון לחגים חילוניים וחסרי משמעות, כדי לחפש הנאות לחושים, הרחק ממה שאמורות להיות שמחות הרוח.

79. אילו היו בני האדם מנצלים את היום הזה כדי להקדישו לרוח, בהרהרם באהבה האלוהית, שהוכחתה הבלתי מעורערת הייתה העובדה שהפכתי לאדם כדי לחיות עמכם — אבן, אני אומר לכם, אמונתכם הייתה זוהרת במרומי הווייתכם, והיא הייתה הכובד המורה לכם את הדרך המובילה אליי. נשמתכם הייתה חדורה בטוב עד כדי כך, שבמסע חייכם הייתם ממטירים על הנזקקים מעשים טובים, נחמה וחום. הייתם מרגישים יותר מאחים, הייתם סולחים מכל הלב למעלליכם. הייתם מרגישים מלאי רוך למראה המנודים, אותם ילדים ללא הורים, ללא קורת גג וללא אהבה. הייתם חושבים על העמים חסרי השלום, שם המלחמה הרסה את כל הטוב, האציל והקדוש שבחיי האדם. אז תפילתכם הייתה עולה אליי בטהרה ואומרת לי: "אדוני, איזו זכות לשלום יש לנו, כל עוד יש כל כך הרבה אחים ואחיות שלנו הסובלים נוראות?"

80. תשובתי לכך תהיה זו: מכיוון שחשתם את כאבם של בני אדם אחרים, או על המקום שכל אחד מהם זכה בו אצל האדון?

70. איש אל יחשוב כי בפרסומים אלה מתוך לבבכם אני מבקש למחוק את הזכויות שצברו משרתיי בקרב בני האדם — נהפוך הוא, אני רוצה שתדעו כי החסד שהם מצאו אצלי הוא גדול, וכי אני מעניק לכם רבות באמצעות תפילותיהם; אך יש צורך שתסירו את בורותכם, שממנה נובעים הקנאות הדתית, עבודת האלילים והאמונות הטפלות.

71. כאשר אתם חשים כי רוחן של ישויות אלה שולטת על עולמכם, סמכו על אלה שהם חלק מהעולם הרוחני, כדי שאתם והם, מאוחדים בדרך האדון, תבצעו את מלאכת האחווה הרוחנית — אותה מלאכה שאני מצפה לה כתוצאה מכל תורתו. (115, 52-56)

חגיגות הכנסייה

72. ביום זה, שבו המוני אנשים ממהרים אל כנסיותיהם בקול תרועה רמה כדי לחגוג את הרגע שבו נפתחו השמים לקבל אותי, אני אומר לכם שכל זה אינו אלא מסורת שנועדה להרשים את לבבות האנשים. אלה הם רק טקסים הממחישים כיום את ייסורי האלוהות שלי.

73. אל תלכו אחר נטייה זו על ידי הקמת מזבחות וסמלים. אל תציירו תיאורים של אירועים קדושים, ואל תלבשו בגדים מיוחדים כדי למשוך תשומת לב, כי כל אלה הם פולחן אלילי.

74. קראו לי בלבכם, הזכרו את תורתי ופעלו על פי דוגמאותיי. הקריבו לי את מנחת תיקונכם, ותחושו ביצד שערי השמים נפתחים כדי לקבל אתכם.

75. הימנעו מהתיאורים השקריים והחילוניים שעושים ממני ומצליבתי, שכן איש אינו יכול לגלם אותי. חיו על פי הדוגמה וההוראות שלי. מי שיפעל כך,

נוכחותו של אלוהים למרות צורות פולחן שגויות

83. מכיוון שהאדם הוא יצור חומרי, עליו לחפש אותי באמצעות פולחן חושי, ומכיוון שעיני רוחו אינן פקוחות, עליו ליצור את דמותי כדי לראות אותי. מכיוון שהוא לא פתח את רגישותו הנפשית, הוא תמיד דורש ניסים והוכחות חומריות כדי להאמין בקיומי, ומציב לי תנאים כדי לשרת אותי, ללכת אחריי, לאהוב אותי ולהחזיר לי משהו על מה שאני נותן לו. כך אני רואה את כל הכנסיות, את כל הקהילות הדתיות, את כל הכתות שיצרו בני האדם בכל רחבי העולם. הן חדורות בחומרנות, בקנאות ובאלילות, בסודיות, ברמאות ובחילול קודש.

84. מה אני מקבל מכל זה? רק את הכוונה. מה מגיע אליי מכל זה? המצוקה הנפשית או הגופנית של ילדיי, מעט האהבה שלהם, תשוקתם לאור. זה מה שמגיע אליי, ואני נמצא עם כולם. אני לא מביט בכנסיות, לא בצורות, לא בטקסים. אני בא אל כל ילדיי באותה מידה. אני מקבל את נפשם בתפילה. אני מושך אותם אל חזי כדי לחבקם, כדי שיחושו בחום שלי, ושהחום הזה יהיה להם תמריץ ועידוד בדרכם של ניסיונות ומבחנים . אך מכיוון שאני מקבל את הכוונה הטובה של האנושות, איני יכול לאפשר לה להישאר לנצח בחושך, עטופה בעבודת האלילים ובקנאות שלה.

85. אני רוצה שהאדם יתעורר, שהנשמה תתעלה אליי ותוכל לראות בהתעלותה את התהילה האמיתית של אביה ותשכח את הברק המזויף של הליטורגיות והטקסים. אני רוצה שכאשר יגיע לעלייתו האמיתית, הוא יתחדש, ישחרר את עצמו מהצרכים האנושיים ויגבר על הכבילות לחושים, על התשוקות ועל התועבות, וימצא את עצמו; כדי שלעולם לא יאמר לאב שהוא תולעת והתפללתם והפגנתם חמלה, התאספו בביתכם, שבו לשולחן ושמחו באותה שעה מבורכת, כי אני אהיה נוכח שם. אל תהססו לשמוח, אף על פי שאתם יודעים שברגע זה ישנם רבים הסובלים; כי אמת, אני אומר לכם, אם שמחתכם כנה, יפלט ממנה נשימה של שלום ותקווה, שתגע בסובלים כצער של אהבה.

81. אל יחשוב איש כי אני מבקש למחוק מליבכם את החג הטהור ביותר שאתם חוגגים במהלך השנה, כאשר אתם מציינים את לידתו של ישוע. אני רק רוצה ללמד אתכם לתת לעולם את המגיע לו, ולנשמה את המגיע לה; כי אם אתם חוגגים כל כך הרבה חגים כדי לחגוג אירועים אנושיים — מדוע אינכם מותירים חג זה לנשמה, כדי שתבוא, כשהיא הופכת לילדה, להגיש לי את מתנת האהבה שלה, כדי שתשיג את הפשטות של הרועים כדי לעבוד אותי, ואת ענוות החכמים, כדי שתכופף את ראשה ותקריב את ידיעתה לפני אדון החוכמה האמיתית?

82. איני רוצה לדכא את השמחה המקיפה את חייהם של בני האדם בימים אלה. זה לא רק כוחה של מסורת — זה משום שרחמי נוגעים בכם, אוריי מאיר אתכם, אהבתי עוטפת אתכם כמעיל. אז אתם חשים את הלב מלא בתקווה, בשמחה וברגישות, מלא בצורך לתת, לחוות ולאהוב. אך אתם לא תמיד נותנים לרגשות ולהשראות הללו לבוא לידי ביטוי בנדיבות ובכנות האמיתיות שלהם; כי אתם מבזבזים את השמחה הזו בהנאות העולם, מבלי לאפשר לנשמה, למענה בא המושיע לעולם, לחוות את הרגע הזה, להיכנס לאור הזה, להתטהר ולהיוושע. כי אותה אהבה אלוהית, שהפכה לאדם, נוכחת לנצח במסלול חייו של כל אדם, כדי שימצא בה את החיים. (299, 43-48)

של ישו היא זו: כי בני האדם אינם לוקחים אותו לדוגמה, כי הם אינם חיים על פי תורתו. (316, 5)

3. הקשיבו לי, תלמידים, כדי שתמחקו את תפיסות האמונה הישנות ממוחכם. הנצרות התפצלה לקבוצות אמונה שאינן אוהבות זו את זו, המביישות, מבזות ומאיימות על אחיהן באמצעות שיפוטים שגויים. אני אומר לכם, הם נוצרים ללא אהבה, ולכן הם אינם נוצרים, כי המשיח הוא אהבה.

4. יש המציגים את יהוה כאיש זקן, מלא פגמים אנושיים, נקמן, אכזרי ומפחיד יותר מהשופט הגרוע ביותר שלכם עלי אדמות.

5. איני אומר לכם זאת כדי שתלעגו למישהו, אלא כדי שתטהרו את תפיסתכם לגבי האהבה האלוהית. כעת אינכם יודעים באיזו דרך סגדתם לי בעברכם. (22, 33-35)

6. איך ייתכן שעמים המכנים עצמם נוצרים משמידים זה את זה במלחמה, ואף מתפללים לפני שהם יוצאים להרוג את אחיהם, ומבקשים ממני שאעניק להם ניצחון על אויביהם? האם זרעי יכול להתקיים במקום שבו שולט השנאה במקום האהבה, והנקמה במקום הסליחה? (67, 28)

7. לכל בני האדם, מכל האמונות והדתות, אני אומר כי לא ידעו הם להחזיר את העושר החומרי למקומו, כדי לתת לעושר הרוחני את המקום הראוי לו. אילו מילאו בני האדם את חוקיי, היו רואים כבר מכאן את השתקפותה של ארץ המובטחת ושומעים את קולות תושביה.

8. אתם טוענים שאתם מאמינים בקיומי ומאמינים באלוהותי; אתם גם אומרים שירצונו ייעשה. אך אמת, אני אומר לכם: כמה מועטה אמונתכם וכניעתכם לרצוני! אך אני מעורר בכם את האמונה האמיתית, כדי שתהיו חזקים בדרך שסללתי עבורכם. (70, 12-13)

אדמה; כדי שידע שהאב ברא אותו בצלמו ובדמותו. (360, 14-16)

86. קהילות דתיות רבות יש על פני האדמה, ורובן מבוססות על האמונה במשיח. אף על פי כן, הן אינן אוהבות זו את זו, ואף אינן מכירות זו בזו כתלמידותיו של המורה האלוהי.

87. האם אינכם סבורים שאם היו מבינים כולם את תורתי, היו מיישמים אותה על-ידי שהובילו את העדות לפיוס ולשלום? אך לא כך היה. כולם התנהגו במרחק זה מזה, ובכך הפרידו ופיצלו את בני האדם מבחינה רוחנית, אשר ראו עצמם אז כאויבים או כזרים. כל אחד מחפש אמצעים וטיעונים כדי להוכיח לאחר שהוא בעל האמת וש האחרים טועים. אך לאיש אין את הכוח והאומץ להילחם למען איחוד כולם, ואף לאיש אין את הרצון הטוב לגלות שבכל אמונה ובכל פולחן אלוהי טמונה אמת כלשהי. (326, 19-20)

פרק 15 – נוצרים למראית עין, תורות כוזבות בכנסייה ועוולות

נוצרים למראית עין

1. רוב האנושות מכנה עצמה נוצרית; אך האדון אומר לכם: אילו הייתה באמת נוצרית, כבר הייתה מתגברת על שאר בני האדם באהבתה, בענוותה ובשלום שלה. אך תורתו, שהותיר כצוואה כבר ב"תקופה השנייה", אינה נמצאת בלב האנושות, היא אינה חיה ואינה פורחת במעשי בני האדם. היא נשמרת בספרים מאובקים, ואני לא באתי לדבר אל האדם באמצעות ספרים.

2. במקום ספר הבאתי לכם את חיי, את דבריי ואת מעשיי, את סבלי ואת מותי כבן אדם. הסיבה לכך שרוב האנושות, המכנה עצמה נוצרית, אינה זוכה לשלום או לחסד

הטקסית ככזו. גם ההבטחות ששמעו מאלה המנחים את האנשים מבחינה רוחנית אינן משכנעות אותם. שכן כל אותן תיאוריות מסובכות אינן ממלאות את ליבם, הצמא למים טהורים שיפיגו את פחדם.

16. אלה שאתם מחשיבים כמורדים, מפגינים בשאלותיהם לעתים קרובות יותר אור של הבנה מאלה המשיבים עליהן מתוך תחושה שהם מלומדים וגדולים. הם חשים, רואים, מרגישים, שומעים ומבינים בצורה ברורה יותר מרבים המכנים עצמם מאסטרים בתורות האלוהיות. (248, 12)

17. כמה מובנת ופשוטה היא האמת! כמה ברורה ופשוטה היא הרוחניות! ובכל זאת — כמה קשה היא להבנה עבור מי שנשאר עיקש בחשכת הקנאות והמסורות שלו. השכל שלו אינו יכול להבין שיש משהו מעבר למה שהוא מבין; ליבו מסרב לדחות את מה שהיה עבורו אלוהיו ותורתו: המסורת והטקס.

18. האם אתם סבורים שאני מתעב את אלה שאינם רוצים להכיר את האמת שלי כלל? לא, ילדיי, רחמיי אינסופיים, ואלה בדיוק הם אלה שאליהם אני פונה כדי לעזור להם לצאת מכלאם, כדי שיוכלו להתענג על התבוננות באור. להם שמורות המבחנים הדרושים להתעוררותם לאמונה. אלה לא יהיו מבחנים העולים על כוחם, אלא שיעורים המותאמים בחוכמה לכל נפש, לכל חיים, לכל אדם.

19. משם, מתחת לאותם מוחות מעוורים, מתחת לאותם לבבות החולים בקנאות דתית ובבורות, תראו את לוחמי האמת הגדולים והנלהבים. כי ביום שבו הם ישחררו את עצמם מכבליהם, מחשכתם, ויראו את האור, הם לא יוכלו לעצור את שמחתם ויצעקו בכל גרונם כי חזרתי כדי להציל את העולם, על ידי הרמתו בסולם הרוחניות אל הממלכה האמיתית. (318, 48-50)

9. היום איני דורש את דמכם, שאינכם מקריבים את חייכם. מה שאני דורש מכם הוא אהבה, כנות, אמת, נדיבות.

10. כך אני מלמד אתכם, ובכך אני מחנך אתכם, ובכך אני מחנך את תלמידי אלוהותי בתקופה השלישית הזו; כי אני רואה אתכם מתבוננים באדישות במהלך העולם, וזאת משום שאינכם יודעים להציב את עצמכם בלבם של בני האדם, שם יש כל כך הרבה סבל וכל כך הרבה כאב.

11. שוררת אי-שוויון גדול; כי אני רואה אדונים שרק הכתר חסר להם כדי שיוכלו לקרוא לעצמם מלכים, ואני רואה נתינים שהם עבדים של ממש. מכאן פרץ מאבק. בין אותם אדונים שהתעשרו בעולם ישנם רבים הקוראים לעצמם נוצרים, אך אני אומר לכם כי הם בקושי מכירים את שמי.

12. אלה שאינם רואים בזולתם את רעהם, הצוברים עושר ומשתלטים על מה ששייך לאחרים, אינם נוצרים, כי אין בהם חמלה.

13. המאבק בין הרוחני לחומרי יבוא, האנושות תסתבך בעימות זה. אך כמה סבל תצטרך לסבול עד שיבוא ניצחון הצדק! (222, 43-45)

כופרים וקיצונים דתיים

14. אני אומר לכם, שעדיף לכם להיות מלאי אי-ודאות ושלילה מאשר מלאי אמונות שגויות או שקרים שאתם מחשיבים כאמיתות. השלילה הכנה, הנובעת מספק או מחוסר ידיעה, מזיקה לכם פחות מההסכמה הלא כנה לדבר שגוי. הספק הכנה, הרעב להבנה, עדיף על האמונה האיתנה במיתוס כלשהו. חוסר הוודאות הנואש, הזועק לאור, עדיף על הביטחון הקנאי או האלילי.

15. כיום, בכל מקום גוברים הכופרים, המאוכזבים והמרירים. הם מורדים, שלעתים קרובות רואים בבהירות רבה יותר מאחרים, שאינם תופסים את ההתנהגות

בין הכתות. אך אם בני האדם מופרדים אז מבחינה רוחנית — כיצד יוכלו לאהוב זה את זה על פי הציווי העליון של תורתי?

26. לכן אני אומר לכם, כי תרבות זו היא רק מראית עין, משום שהאנשים עצמם הורסים אותה. כל עוד האנושות לא תקים עולם על יסודות חוק הצדק והאהבה שלי, היא לא תוכל לזכות בשלום ובאור הרוח, שעל סמך מעלותיהם היא תיצור ותעצב עולם אמיתי של התפתחות כלפי מעלה — הן ברוחניות והן במדע ובמוסר. (192, 17)

27. רק ההתחדשות והאידיאל של השלמות ישיבו אתכם אל דרך האמת.

28. אלה המתיימרים להיות מפרשי החוק האלוהי אומרים לכם כי עינויי גיהינום מצפים לכם בשל השחתתכם ומרדנותכם, וכי רק אם תביעו חרטה, תעינו ותפצעו את בשרכם ותקריבו לאלוהים מנחות חומריות, הוא יסלח לכם ויכניס אתכם לממלכתו — אכן, אני אומר לכם, הם טועים.

29. לאן תגיעו, בני אדם, בהנהגתם של אלה שאתם מעריצים כמאסטרים גדולים של גילויים קדושים, ואני רואה בהם תועים? לכן אני בא להציל אתכם באור תורת זו, שתאפשר לכם להתקדם בנתיב אהבתי. (24, 46-47)

30. בני האדם הסתירו את המשמעות האמיתית של תורתו, כדי להראות לכם במקום זאת ישו שאינו אפילו צל של זה שמת כדי לתת לכם חיים.

31. היום אתם חווים את התוצאות של התרחקותכם מהאדון שלימד אתכם. אתם מוקפים בכאב, מדוכאים על ידי עוניכם, מעונים על ידי בורותכם. אך הגיע הזמן שבו היכולות והמתנות הרדומות באדם מתעוררות ומכריזות בקריינים כי עידן חדש החל.

32. הכנסיות, המדע והמשפט של בני האדם ינסו למנוע את התפשטותו של מה שהוא עבורם השפעה זרה ומזיקה. אך לא

זיופים בתורתו של ישו והשלכותיהם

20. אני נותן לכם את דבריי באותו תוכן רוחני שבו דיברתי אליכם ב"תקופה השנייה", והזכרתי לכם רבות מהוראותיי ששכחתם או שסטיתם מהן בשל פרשנויות מוטעות של אבותיכם.

21. הפרתם את תורתו עד כדי כך, שאני יכול לומר לכם: יצרתם דרך השונה לחלוטין משלי, אך נתתם לה את אותו השם. איש מלבדי לא יכול היה לשחרר אתכם מטעותכם — במילות חיים, אהבה ואמת.

22. לכן, חקרו והבינו את דבריי עתה, בעודכם מקשיבים לי, ואז יהיה אור בתוככם. זהו הזמן שבו אני אומר לכם בבהירות מלאה כי גלגול הנשמות הוא עובדה, כי הוא קיים כאור של צדק ואהבה אלוהיים מאז ראשית האנושות, ובלעדיו לא הייתם יכולים להתקדם בדרך הארוכה של השלמת הנשמה. (66, 63-65)

23. מעט מאוד גילו הכנסיות לאנשים על הנשמה. אך עתה הן יתעוררו מתרדמתן, ואלה שיגברו על הספקות והחששות ויחשפו לאנושות את האמת שהן הסתירו, יבורכו. אני אאיר אותם באור סליחתי, רחמי וחוכמתי.

24. כאשר האנושות תבין אז, כי הכנסיות אינן קיימות רק כדי שהאנשים על פני האדמה יחיו חיים מוסריים, אלא שיש להן את המשימה להוביל את הנשמה אל מולדתה הנצחית, האנושות תעשה צעד קדימה במסלול התפתחותה הרוחנית. (109, 15 16)

25. לאחר קיומי כ-ישו בקרב בני האדם, שלחתי תמיד כאלה שבאו כ"חיילים" או כשליחים, כדי לאשר את תורתו באמצעות מעשיהם ולמנוע מהאנושות לעוות את תורתו. אך רבים "חירשים" ו"עיוורים", שפרשו את דברי באופן לא מושלם, היו חלוקים בדעותיהם ויצרו כך את השונות

השנייה". אך אני שמרתי עליהם ושלחתי אותם שוב אל הארץ, כדי שיראו במו עיניהם את ניצחון תורתי ויפקחו את עיניהם לאור. (234, 46-47)

התפתחויות שגויות ומצבים פסולים בנצרות

41. חלק גדול מאנושות זו מכנה את עצמו "נוצרי", מבלי לדעת כלל מה משמעות המילה "ישו" ומבלי להכיר את תורתו.

42. מה עשיתם לדבריי, לדוגמתי, לתורתו, שנתתי לכם פעם?

43. האם אתם באמת אנשים מפותחים יותר מאלה של אותה תקופה? מדוע איננכם מוכיחים זאת באמצעות מעשי רוחכם? האם אתם סבורים שהחיים הללו הם נצחיים, או שמא אתם חושבים שעליכם להתפתח רק באמצעות המדע האנושי?

44. לימדתי אתכם את קיום החוק האמיתי, כדי שתהפכו את העולם הזה למקדש גדול, שבו סוגדים לאלוהים האמיתי, שבו חייו של האדם יהיו מתנת אהבה מתמדת לאב, אותו הוא צריך לאהוב בכל אחד מזולתו, ובכך להוקיר את בוראו ואדונו.

45. אך היום, כשחזרתי אל בני האדם — מה אני מוצא שם? שקר ואנוכיות החליפו את האמת ואת אהבת הזולת; גאווה ויהירות החליפו את הענווה והצניעות; עבודת אלילים, קנאות ובורות החליפו את האור, את ההתעלות ואת הרוחניות; תאוות בצע וחילול שולטים במקום שבו היו אמורים להתקיים רק חריצות וצדק; שנאה ומריבה פרועה בין אחים החליפו את האחווה, השלום והאהבה.

46. אך אני אבוא אל מקדשי כדי לגרש משם את הסוחרים, כפי שעשיתי ב"תקופה השנייה" במקדש בירושלים, ואומר להם שוב: "אל תעשו את בית התפילה לבית מסחר." אלמד את בני תהיה שום כוח שיוכל לעצור את התעוררותו והתקדמותו של הרוח. יום השחרור קרוב. (114, 5-8)

33. אלה המתיימרים להכיר אותי ייצגו אותי בצורה גרועה על פני האדמה, וזו הסיבה שרבים הפנו לי עורף.

34. לא אבקש דין וחשבון מאלה המכנים עצמם אתאיסטים, משום שהגלו אותי מליבם, אלא מאלה אשר — תוך עיוות האמת — הציגו לנגד עיני רבים אל שלא יכלו לקבלו.

35. כל מה שצודק, בריא וטוב מכיל את האמת, אותה הכרזתי בכל הזמנים.

36. הגיעה השעה שבה עליכם לאהוב שוב את האמת, כלומר, שבה תזהו שוב את הצודק ואת הטוב. מכיוון שנולדתם ממני, עליכם להגיע לשאיפה אל הגבוה, הנצחי והטהור. (125, 22-25)

37. כן, ישראל, לב האדם תמיד שאף לעבוד את הדברים החומריים, והאוזן התענגה על המילים הנעימות. לכן שינה האדם את מה שהבאתי ב"תקופה השנייה" כתורה נוצרית, כאשר הפך אותה ל"דת".

38. תמיד התעוררו בלב האדם האנוכיות, החמדנות והיהירות, והן הפכו את עצמן למלכים ואדונים, כדי שהעם ישתחווה בפניהן, וכדי להפוך אותו לווסל, לעבד, לכבול אותו לחטא ולהוביל אותו אל החושך, אל חוסר הכיוון ואל הבלבול. (363, 36)

39. התיאולוגים של תקופה זו יחקרו את דבריי ואת הכתבים החדשים וישאלו: "מי אתה, שדיברת כך?" כמו שסופרי התורה והפרושים של פעם התמרדו ואמרו לי: "מי אתה, שאתה מבטל ומחליף את תורת משה?" אז אבהיר להם כי שלושת הגילויים הם התורה היחידה שתמיד לימדתי וצייתתי לה.

40. רבים מאלו השופטים אותי בעידן זה נמנים עם אלה שהטילו ספק ב"תקופה

לא תהיה אף עבירה אחת שלא תתוקן על ידי האדון המושלם. אל תתנו לבלבל אתכם: תקנו את טעויותיכם ואל תשפטו. הבינו כי אני לעולם לא מעניש אתכם — אתם עצמכם מענישים את עצמכם.

54. אני מאיר את עיניו של מי שחטא מתוך בורות, ומניע את מי שחטא ביודעין לחזור בתשובה, כדי ששניהם יפעלו בביטחון מלא בסליחתי כדי לתקן את הטעות שביצעו. זו הדרך היחידה להגיע אליי.

55. קחו את כל זה בחשבון, אנשי דת, המנחים את בני האדם בדרכי הדת השונות. התפללו והובילו את אנשיכם לרוחניות. הגיע הזמן שתתחרטו על סטיותיכם ותתחילו במאבק נגד המטריאליזם האנושי, שהוא מוות וחושך לנשמה. לשם כך עליכם להשתמש באמת שלי, לאחוז במילה שלי כנשק ולחיות על פי תורת שלי.

56. אין לי העדפה לדת זו או אחרת. לא אני אעמוד לצדכם, אלא אתם חייבים לעמוד לצדי. כי אם תעשו זאת, תצליחו לאחד את כולכם מבחינה רוחנית. (162, 27-30)

57. תורת שלי, המלאה ברוחניות, תנבוט בלב העם הזה, כדי שתניב בעתיד את פירות האמת והחיים. דבריי יתפשטו על פני האדמה ולא ישאירו מקום אחד שבו לא יטהרו, יאירו וישפטו.

58. אז יתחילו העמים להתעורר לחיים הרוחניים, האמיתיים והנצחיים, ויסירו את החלק החיצוני והחומרי מצורות הפולחן השונות שלהם, כדי להתמקד בפנימה, ולהפנות את עצמם אל תמצית תורתי.

59. האנושות תזהה את הכוח שהרוחניות מעניקה, ותסיט את מבטה מכל מה שעבב אותה במשך מאות שנים רבות.

60. מה התועלת בכך שסמל הנצרות, כלומר הצלב, נמצא במיליונים על פני האדם, כדי שכל אחד ישרת לפני המזבח האמיתי, כדי שלא יהיו עוד נתונים בטעות ולא יסטו מדרך הישר מתוך בורות, בגלל הפרשנויות הרעות שהם נותנים לחוקי. (154, 15-20)

47. הדוגמה שלי ושל שליחיי לא שימשה מודל לחיקוי לכל מי שניסה ללכת בדרכי. רבים הפכו לאדונים במקום להיות משרתים, מילאו את ליבם בתחושת עליונות ובגאווה, והיו עסוקים רק בעושר, בפאר ובכבוד. בכך שכחו את מצוקות העניים והפכו לאדישים וחסרי רגש כלפי העוני והסבל של הזולת. לכן, בחיפושם אחר האמת, עוברים בני האדם מכת אחת לאחרת, ומכאן הצורך הרוחני שלהם ליצור כתות חדשות כדי לחפש אותי בחופשיות.

48. אלה שנחשבו בעבר לקדושים ולחצי-אלים, נדחים כיום על ידי האנושות המאוכזבת.

49. בני האדם אינם פונים עוד אל הכומר כדי שיפטור אותם מחטאיהם, משום שהם רואים בכך דבר שאינו ראוי. והאיום באש הגיהינום הנצחית כבר אינו מרשים ואינו מפחיד את לב החוטא.

50. מנצל את חוסר הכיוון הרוחני הזה, הזאב אורב מאחורי השיח.

51. על כל משרת של אלוהותי ועל כל נציג מוטלת המשימה ליצור שלום בין בני האדם, אך זהו ההפך ממה שהם עושים בתקופה זו. כל אחד מחשיב את עצמו כראשון, כל אחד רוצה להיות החזק ביותר, ובכך שוכח כי החזק היחיד, שהוא אני, נמצא בכולם.

52. עתה תוכלו להבין מדוע הבטחתי לכם שאשוב ב"תקופה השנייה"; עתה מובן לכם מדוע אני מלמד אתכם מחדש. שכן רק דבריי יכולים להסיר את ביסוי החושך מעל הרוח, ורק אהבתי מסוגלת לגאול אתכם מחטאיכם. (230, 23-28)

53. על העבירות החמורות והמעשים הרעים שנעשו כנגד תורתי יבוא משפט.

וכל גזע הולך בדרכים אחרות ומחזיק באידיאלים שונים.

5. הרוב התרחק מהדרך המוארת והאמיתית, מתוך דעה כי קיום החוק האלוהי כרוך בקורבנות, ויתורים ומאמצים על-אנושיים, והעדיף להקים לעצמו קהילות דתיות וכתות, שקיום החוק וטקסי הפולחן בהן קלים יותר עבורו. בדרך זו מאמינים בני האדם כי הם יכולים להרגיע את התשוקה לאור ולהתעלות שהם חשים בנשמתם.

6. מאות שנים ועידנים רבים חלפו מבלי שבני האדם יבינו כי קיום החוק שלי אינו קורבן אנושי, וכי להפך, הם מקריבים את גופם ונשמתם לעולם כאשר הם מתעלמים ממצוותיי. הם לא הבינו, לא רצו להבין, שמי שחי על פי דבריי ימצא את האושר האמיתי, את השלום, את החוכמה ואת התהילה, אשר בני האדם החומריים מדמיינים בדרכים שונות כל כך.

7. העולם המוסרי והמדעי המקיף אתכם הוא מעשה ידיהם של בני אדם בעלי אידיאלים חומריים — של בני אדם ששאפו רק לשיפור החומרי של האנושות, ואני התרתי להם לעשות את מלאכתם, להביא אותה עד קצה גבול היכולת, להכיר את תוצאותיה ולקצור את פירותיה, כדי שיוכלו להפיק ממנה את אור הניסיון. באור זה תתגלה צדקתי, ובצדק זה יהיה נוכח חוקי, שהוא האהבה. (313, 60-64)

8. אילו הייתי מאפשר לכם ליישם את תורת שלי בחייכם לפי רצונכם ולא לפי רצוני — אכן, אני אומר לכם, אתם לעולם לא הייתם מוצאים את דרככם מתוך הקיפאון הרוחני שלכם, ולעולם לא הייתם מאפשרים לנשמתכם להתפתח, לפרוח ולהתעלות.

9. הנה אתם רואים את האנשים שהפכו לעצלים בדתותיהם, שאינם עושים עוד צעד אחד לעבר האור, משום שלא הכפיפו את עצמם למה שמצווה החוק האלוהי, האדמה, אם בני האדם אינם בעלי רצון טוב ואינם אוהבים זה את זה?

61. לחיצוניות אין עוד כוח על בני האדם, אין עוד כבוד, אין עוד תמימות, ואין עוד חרטה על פגיעה. לכן אני אומר לכם שהסמלים וצורות הפולחן ייעלמו, כי זמנם עבר, והפולחן הפנימי הוא זה שיישא את האדם אל האור, ירומם אותו ויוביל אותו אליי. (280, 63-67)

IV. החוק – אהבת האל ואהבת הזולת

פרק 16 – החוק האלוהי

כוחו של החוק האלוהי

1. ישנם אנשים רבים הסבורים שתורתו אינה מתאימה לזמננו; אך הסיבה לכך היא שהחומריות שלהם אינה מאפשרת להם לגלות את המשמעות הנצחית של תורתו.

2. החוק שלי הוא בלתי משתנה. בני האדם, עם תרבויותיהם, ציוויליזציותיהם וחוקיהם, הם אלה שהם ארעיים, ורק מה שהרוח בנתה במעשי האהבה והרחמים שלה יישאר לנצח. הוא זה אשר לאחר כל יום עבודה, לאחר כל מבחן, כאשר הוא שואל את מקור החוכמה האלוהית, רואה את הסלע הבלתי מתפשר של חוקי ואת הספר הפתוח תמיד, המכיל את תורת הרוח. (104, 31-32)

3. את כל בני האדם האירתי באורי, ובכך גיליתי להם את האמת היחידה הקיימת; אך אתם רואים, איך כל אדם וכל עם מרגיש, חושב, מאמין ומפרש בדרכים שונות.

4. דרכי החשיבה השונות הללו של בני האדם גרמו לפיצולים ביניהם, שכן כל עם

בחסד ובחסד שוב ושוב כלפי בני האדם, כדי שתראו את האב בכל תפארתו; כי חסד הוא אהבה. (167, 15-19)

17. אני אפילו לא אומר לכם שתורת הרוח הזו תהיה הדת העולמית; כי מעולם לא הבאתי דת, אלא חוק. אני מסתפק באמירה לכם, כי החוק שינצח על פני האדמה ויהיה בעל תוקף נצחי עליה, כדי להאיר את קיומם של בני האדם, יהיה חוק האהבה, אותו הסברתי לכם בתורתו, כדי שתכירו אותו במלואו.

18. האנושות עוד תעשה מעשי אהבה וצדקה כוזבים רבים, עד שתלמד לאהוב ולפעול מתוך אהבה אמיתית, ורבים עוד יצטרכו לנדוד מכת לכת, עד שרוחם תתעלה להכרה גבוהה יותר והם יבינו סוף סוף שהחוק היחיד, תורת הרוח האוניברסלית והנצחית, היא תורת האהבה, שאליה יגיעו כולם.

19. כל הדתות ייעלמו, ורק אורו של מקדש האלוהים יישאר, הזוהר בתוך האדם ומחוצה לו — המקדש שבו כולכם תקריבו פולחן אחד של ציות, אהבה, אמונה ורצון טוב. (12, 63-65)

הזלזול בחוקי האל ותוצאותיו

20. בבוקר זיכרון חגיגי זה אני שואל אתכם: מה עשיתם לחוק ששלחתי לאנושות באמצעות משה? האם מצוות אלה ניתנו רק לאנשים של אותה תקופה?

21. אמת אני אומר לכם, כי אותו זרע מבורך אינו נמצא בלב בני האדם, משום שהם אינם אוהבים אותי ואינם אוהבים זה את זה; הם אינם מכבדים את הוריהם, ואינם מכבדים את רכושו של הזולת; נהפוך הוא, הם לוקחים זה את חייו של זה, מפרים את הנישואין ומביאים חרפה על עצמם.

22. האם אינכם שומעים את השקר מפי כולם? האם לא התברר לכם כיצד עם אחד גוזל את השלום מעם אחר? ובכל זאת, אלא ניסו להכפיף את החוק לרצונם, בכך שמילאו אותו במיתוסים ובדוקטרינות שגויות.

10. היה צורך שאנשים רבים בתקופה זו יתנתקו מכל דת, כדי שיובלו לחפש אותי ברוח ולפתח את כל התכונות, המתנות והיכולות שהם חשים בעומק הווייתם. (205, 6-8)

חוק האהבה של אלוהים ביצירת הרוח

11. אלוהיכם הוא המדבר אליכם, קולי הוא החוק. היום אתם שומעים אותו מחדש, מבלי שיש צורך לחקוק אותו באבן, או שאצטרך לשלוח את דברי המגולם בקרבכם. קולי האלוהי הוא זה שמגיע אל רוחכם ומגלה לה את תחילתו של עידן שבו האדם יהפוך לצדיק, יתפייס עם בוראו ויתטהר, כפי שנכתב. (15, 8)

12. באמצעות ישוע נתתי לכם את ההדרכה המושלמת. התבוננו במסלול חיי כבן אדם מלידה ועד מוות, ואז תתגלה לכם האהבה בצורה חיה ומושלמת.

13. איני דורש מכם להיות כמו ישוע, שכן היה בו דבר שאינכם יכולים להגיע אליו: להיות מושלם כבן אדם, שכן זה שהיה בו היה אלוהים עצמו בצורה מוגבלת. אך אני אומר לכם בכל זאת, כי עליכם לשאוף להיות כמוהו.

14. החוק הנצחי שלי דיבר אליכם תמיד על אהבה זו. אמרתי לכם בימים הראשונים: "תאהבו את אלוהים בכל לבבכם ובכל נפשכם", ו"תאהבו את רעכם כמו את עצמכם".

15. מאוחר יותר נתתי לכם את המילים המעוררות השראה הללו: "אהבו את אחיכם ואחיותיכם, כפי שהאב אהב אתכם"; "אהבו זה את זה".

16. בתקופה זו גיליתי לכם שעליכם לאהוב את אלוהים יותר מכל דבר שנוצר, שעליכם לאהוב את אלוהים בכל הקיים ואת כל הקיים באלוהים, שעליכם לנהוג

שתורתו של ישוע ישימה רק על העבר. שתיהן, בתוכנן הרוחני, הן חוקים נצחיים. אך הבינו כי הם כמעין, שאף אחד אינו נאלץ לשתות ממימיו, אלא שכל מי שמתקרב למעיין האהבה הזה עושה זאת מרצונו החופשי. (144, 56)

31. פרשו את תורתו נכונה; אל תחשבו שרוחו יכולה לשמוח כשראה את סבלותיכם עלי אדמות, או שאני בא לקחת מכם את כל מה שמשמח אתכם, כדי להתענג על כך. אני בא כדי שתכירו בחוקיי ותכבדו אותם, שכן הם ראויים לכבודכם ולתשומת לבכם, משום שהם מעניקים לכם אושר כאשר אתם מצייתים להם.

32. לימדתי אתכם לתת לאלוהים את אשר לאלוהים, ול"קיסר" את אשר ל"קיסר"; אך עבור בני האדם של ימינו קיים רק ה"קיסר", ואין להם מה להקריב לאדונם. אילו לפחות הייתם נותנים לעולם רק את הנחוץ, היו סבלותיכם פחותות. אך ה"קיסר", שאתם נותנים לו לקבוע את מעשיכם, קבע לכם חוקים מופרכים, הפך אתכם לעבדים ונוטל את חייכם מבלי לתת לכם דבר בתמורה.

33. שימו לב עד כמה שונה החוק שלי, שאינו כובל לא את הגוף ולא את הנשמה. הוא רק משכנע אתכם באהבה ומנחה אתכם בחסד. הוא נותן לכם הכל ללא אינטרס אישי ואנוכיות, והוא מתגמל ומחזיר לכם הכל עם הזמן. (155, 14-16)

קיום החוק העליון

34. כאשר אמר לכם האדון: "תאהבו את אלוהים בכל לבכם ובכל נפשכם, ואת רעכם כמו את עצמכם", ואם המורה הטיף לכם את תורת האהבה, אזי הקול הרוחני הזה, שמקורו באותו מקור, אומר לכם שעליכם להיצמד לחוק האהבה, כי יש לו כוח שאפילו הצבאות הגדולים ביותר בעולם אינם מחזיקים בו, וכי כיבושיכם יהיו בטוחים ונצחיים, כי כל מה שתבנו על האנושות אומרת שהיא מכירה את תורתי. מה היה קורה לבני האדם אילו היו שוכחים את מצוותיי לחלוטין? (15, 1-3)

23. ב"תקופה השנייה", כאשר נכנס ישוע לירושלים, הוא מצא שהמקדש, המקום המוקדש לתפילה ולפולחן האל, הפך לשוק, והמאסטר גרש בלהט את אלה שחיללו אותו כך, באומרו להם: "בית אבי אינו שוק." אלה היו אשמים פחות מאלה שהוטל עליהם להנחות את רוחם של בני האדם לקיום חוק האלוהים. הכוהנים הפכו את המקדש למקום שבו שלטו תאוות כבוד ואהבת פאר, ושליטה זו הושמדה.

24. היום לא השתמשתי בשוט כדי להעניש את אלה שחיללו את תורתי. אולם, התרתי לתוצאות מעשיהם להכות בבני האדם, כדי שידעו לפרש את משמעותן ויבינו שתורתי היא בלתי מתפשרת ובלתי משתנה. הראיתי לאדם את הדרך, את הדרך הישרה, ובאשר הוא סוטה ממנה, הוא חושף את עצמו לקשיי החוק הצודק, שכן בו מתגלה אהבתי. (41, 55-56)

25. אני אקים מחדש את מקדשי — מקדש ללא חומות ומגדלים, שכן הוא נמצא בלבבות בני האדם.

26. מגדל בבל עדיין מפלג את האנושות, אך יסודותיו ייהרסו בלבבות בני האדם.

27. גם עבודת האלילים והקנאות הדתית הקימו את מגדליהן הגבוהים, אך הם רעועים וייאלצו להתמוטט.

28. אכן, אני אומר לכם, חוקיי — האלוהיים כמו גם האנושיים — הם קדושים, והם עצמם ישפטו את העולם.

29. האנושות אינה רואה עצמה כעובדת אלילים, אך אמת, אני אומר לכם, היא עדיין סוגדת לעגל הזהב! (122, 57)

30. הכאוס שב, כי אין מידות טובות, ובמקום שאין מידות טובות, לא יכולה להיות אמת. הסיבה לכך אינה שהחוק שהאב מסר למשה חסר כוח, ואף לא

44. אני רוצה שתאהבו זה את זה, כפי שאני אוהב אתכם, וגם את עצמכם. כי לא רק שהפקדתי בידיכם את ההנהגה וההדרכה של מספר מסוים של אנשים, אלא שהחובה הראשונה שיש לכם כלפיי היא לדאוג לעצמכם. עליכם לאהוב את עצמכם, מתוך ההכרה שאתם הדמות החיה של בוראכם. (133, 72)
45. המשימה שהפקדתי בידי עמי עלי אדמות היא גדולה ורגישה מאוד. לכן ביקרתי אותו בבל דור ודור, כדי לעורר בו השראה במילותיי ולגלות לו עוד מעט מתוכן התורה.
46. חוק האהבה, הטוב והצדק היה המורשת הרוחנית שהבאתי לו בבל הזמנים. משיעור לשיעור ה הובלתי את האנושות להבנה כי ניתן לסכם את החוק בציווי אחד: זה של האהבה. אהבו את האב, שהוא מקור החיים, אהבו את הזולת, שהוא חלק מהאב, אהבו את כל אשר ברא האל וסידר.
47. האהבה היא היסוד, המקור והזרע של החוכמה, הגדולה, הכוח, ההתעלות והחיים. זהו הדרך האמיתית שהבורא התווה לנשמה, כדי שתחוש, משלב לשלב ומבית לבית, קרבה הולכת וגדלה אליי.
48. אילו האדם היה הופך את האהבה הרוחנית לשירות אלוהים מראשית הזמנים, במקום לשקוע בטקסים אליליים ובפנאטיות דתית, העולם הזה, שהפך כיום לעמק דמעות בשל הפחד והסבל של בני האדם, היתה עמק של שלום, שבו היו הנשמות צוברות זכויות כדי להגיע לאחר החיים הללו לאותם מקומות מגורים רוחניים, שאליהם אמורה הנשמה להיכנס בדרכה של התפתחות כלפי מעלה. (184, 35-38)

פרק 17 - הדרך החדשה לעבודת האל

יסודות האהבה יזכה לחיי נצח. (293, 214 67)
35. אני מראה לכם את החיים האמיתיים של הנשמה, כדי שלא תחיו תחת איומים בלתי מוצדקים, ולא תקיימו את תורתי רק מתוך פחד מעונש, כפי שדיברו אליכם אלה שלא ידעו לפרש את דבריי כראוי.
36. קלטו את תורתי, היא אינה מסובכת או קשה להבנה. איש ממי שיודע אותה ופועל על פיה לא יבוש, ולא ייתן מקום לדברים כוזבים או לנבואות שווא, לתפיסות מוטעות או לפרשנויות רעות.
37. תורתי פשוטה, היא תמיד מראה את הדרך שעליכם ללכת בה. סמכו עליי, אני הדרך שתוביל אתכם אל העיר הלבנה והזוהרת, אל הארץ המובטחת, השומרת את שעריה פתוחים בציפייה לבואכם. (32, 9)
38. מתי סוף תשתכנעו שרק בקיום תורתי תוכלו למצוא בריאות, אושר וחיים?
39. אתם מכירים בכך שבחיים החומריים יש עקרונות שעליכם להתאים את עצמכם אליהם כדי לשרוד. אך שכחתם שגם בתחום הרוחני יש עקרונות שיש לכבד, כדי שהאדם יוכל להיות שותף למקור החיים הנצחיים הקיים באלוהיי. (188, 62)
40. זכרו כי אני לבדי הוא ישועתכם. בעבר, בהווה ובעתיד, תורתי הייתה, היא ותהיה הדרך והמדריך לנשמותיכם.
41. אשרי אלה הבונים על חוקי, כי לעולם לא יסטו מדרך הישר בצמתים. הם יגיעו אל הארץ המובטחת וישמיעו את שירת הניצחון. (225, 31-32)
42. אני יודע שככל שתגדל תובנתכם, כך תגדל אהבתכם אליי.
43. כשאני אומר לכם: "אהבו אותי" — האם אתם יודעים מה אני רוצה לומר לכם בכך? אהבו את האמת, אהבו את הטוב, אהבו את האור, אהבו זה את זה, אהבו את החיים האמיתיים. (297, 57-58)

מחפש מיד משהו חומרי להקריב לי, כי הוא סבור שבכך הוא יכבד אותי טוב יותר.
8. בדרך זו נפלו בני האדם לעבודת אלילים, לקנאות, לטקסים ולפולחנים חיצוניים, ובכך חנקו את נפשם ושללו ממנה את החירות המבורכת להתפלל ישירות אל אביהם. רק כאשר הכאב עז מאוד, כאשר הייסורים מגיעים לגבולות כוחותיו של האדם, הנשמה משחררת את עצמה, שוכחת את הפורמליות ומפילה את אליליה כדי להתרומם ולזעוק מעומק הלב: "אבי, אלוהי!"
9. האם אתם רואים כיצד העמים עסוקים בימינו, בעידן החומרנות, בלנהל מלחמות זה נגד זה? אך אני אומר לכם, כי אנשים רבים שם, בעיצומן של אותן מעשי מלחמה, גילו את סוד התפילה — אותה תפילה הנובעת מהלב ומגיעה אליי בקריאת עזרה דחופה, בקינה, בתחינה נואשת.
10. וכאשר חוו את הנס שביקשו בדרכם, ידעו כי אין דרך אחרת לדבר עם אלוהים, אלא בשפת הנפש. (261, 22-24, 27)

תפילות למראית עין ללא מסירות ואמונה

11. הו, ילדיי מכל הדתות, אל תהרגו את הרגשות האצילים ביותר של הנפש ואל תנסו לפייס אותם במנהגים ובפולחנים חיצוניים.
12. ראו: כאשר לאם אין מה להציע לילדה הקטן והאהוב מבחינה חומרית, היא מחבקת אותו אל לבה, מברכת אותו בכל אהבתה, מכסה אותו בנשיקות, מביטה בו באהבה, מרחצת אותו בדמעותיה; אך לעולם היא אינה מנסה להונות אותו במחוות אהבה ריקות.
13. כיצד עלה בדעתכם שאני, האדון האלוהי, מאשר את הסתפקותכם בטקסי פולחן נטולי כל ערך רוחני, כל אמת וכל אהבה, שבעזרתם אתם מנסים להונות את

התפתחות צורות הפולחן

1. באיזו איטיות מתקדמת האנושות לקראת השלמות בפולחן האלוהים!
2. בכל פעם שאני בא אליכם עם שיעור חדש, הוא נראה לכם רחוק מדי משלב ההתפתחות שלכם. אך הבינו שאני מעמיד לרשותכם עידן שלם, כדי שתוכלו להבין אותו, כל עוד הוא נמשך, ולקלוט אותו בחייכם. (99, 30-31)
3. קרבנות הבהמה שהקרתם על מזבח יהוה התקבלו על ידו. אך זו לא הייתה הדרך הטובה ביותר לרומם את רוחכם אל האדון. אז באתי אליכם כיהושע כדי ללמד אתכם את המצווה האלוהית האומרת לכם: "אהבו זה את זה".
4. עתה אני אומר לכם, כי התורות שהכרזתי בפניכם ב"תקופה השנייה" באמצעות מעשי ישוע, שונו פעם אחת ופורשו לא נכון בפעם אחרת. לכן באתי, כפי שהכרזתי בפניכם, כדי להאיר את אמת שלי. הקורבן שהקרבתי אז מנע קורבנות בעלי חיים רבים, ולימדתי אתכם דרך מושלמת יותר לעבוד את אלוהים.
5. ההתגלות החדשה שלי בתקופה זו תביא לכך שהאנושות תבין כי אסור לה להשתמש בצורות הפולחן הסמליות מבלי לפרש תחילה את משמעותן, שכן הן אינן אלא ייצוג סמלי של תורותיי. (74, 28)
6. התפילה היא האמצעי הרוחני שהשרתי לאדם כדי לנהל דיאלוג עם אלוהותי. לכן היא התבטאה בכם מראשית כבמיהה, כצורך של הנשמה, כמפלט בשעות המצוקה.
7. מי שאינו מכיר את התפילה האמיתית, אינו מכיר את האושר שהיא מביאה עמה, אינו מכיר את מקור הבריאות והטובות הטמונים בה. אמנם הוא חש בדחף להתקרב אליי, לדבר איתי ולהציג בפני את בקשתו; אך מכיוון שהוא חסר רוחניות, נראה לו שהקרבן של הפניית מחשבותיו כלפי מעלה הוא כה עלוב, עד שהוא

20. כמה מעט התאמצתם להכיר אותי! הסיבה לכך היא שלא אימנתם את מוחכם לחשוב בהרמוניה עם הרוח. (278, 17-20)

21. השאירו היום את הארץ מאחוריכם לרגעים ספורים ובואו אליי ברוח.

22. במשך מאות שנים רבות, בני האדם החטיאו את הדרך הנכונה להתפלל, ולכן לא התחזקו ולא האירו את דרכם בחיים באהבתי, שכן התפללו באמצעות חושייהם ולא ברוחם.

23. עבודת האלילים, שאליה נוטה האדם כל כך, הייתה כרעל, שלא נתן לו ליהנות מהנאות הרוחניות של התפילה הפנימית.

24. כמה סבל סחבו בני האדם עמם, רק משום שלא ידעו להתפלל! וזה אך טבעי, תלמידים. שכן איזו עוצמה רוחנית יכולה להיות ליצור אנושי כדי לעמוד בפיתויי החיים, אם אין לו דבר שיקרב אותו אל מקור החיים, הקיים ברוחי ב- ? הוא מחפש אותי בתהומות, בצללים, אף על פי שיכול היה להתרומם כדי למצוא אותי בפסגות, באור.

25. אוי, לו רק היו בני האדם של תקופה זו מבינים את כוחה של התפילה — כמה מעשים על-אנושיים היו מבצעים! אך הם חיים בעידן של חומרנות, שבו הם עצמם מנסים לחומר את האלוהי, כדי שיוכלו לגעת בו ולראותו. (282, 61-64)

התפילה האמיתית

26. אני מברך את המתפללים. ככל שתפילתם רוחנית יותר, כך גדול יותר השלום שאני גורם להם לחוש.

27. ניתן להסביר זאת בקלות; שכן מי שנאלץ, כדי להתפלל, לכרוע ברך לפני תמונות או חפצים כדי לחוש בנוכחות האלוהי, לא יוכל לחוות את התחושה הרוחנית של נוכחות האב בלבו.

28. "אשרי המאמינים מבלי לראות", אמרתי פעם, ועכשיו אני אומר זאת שוב; נפשכם, בכך שאתם גורמים לה להאמין שהיא ניזונה, בעוד שבמציאות היא הולכת ונעשית בורה יותר ויותר בכל הנוגע לאמת? (21, 20-21)

14. התפילה היא חסד שאלוהים נתן לאדם, כדי שתשמש לו כמדריך לעלייה (רוחנית), כנשק להגנה, כספר ללמידה, וכמשחה לריפוי ולהחלמה מכל מחלה.

15. התפילה האמיתית נעלמה מעל פני האדמה; בני האדם כבר אינם מתפללים, ובאשר הם מנסים לעשות זאת, הם עושים זאת בשפתיהם במקום לדבר אליי בנשמתם, ומשתמשים במילים ריקות, בטקסים ובאומנות ההעמדת פנים. כיצד יוכלו בני האדם לראות ניסים, כאשר הם משתמשים בצורות ובמנהגים שישוע לא לימד?

16. יש צורך שהתפילה האמיתית תשוב אל בני האדם, ואני הוא זה שמלמד אתכם אותה מחדש. (39, 12-14)

17. לימדו להתפלל, הסבירו לבני אדם כי רוחם היא שצריכה לנהל דיאלוג עם בוראה, כדי שיבינו שתפילותיהם הן כמעט תמיד זעקת הגוף, ביטוי של פחד, הוכחה לחוסר אמונתם, למרדנותם או לחוסר אמונם בי.

18. הסבירו לבני אדם כי אין עליהם לענות את גופם או לקרוע אותו לגזרים כדי לרגש את רוחי, כדי לעורר את חמלת או רחמי. אלה המטילים על עצמם סבל גופני ותענית עושים זאת משום שאין להם ולו שמץ של ידיעה מהן הקורבנות הנעימים ביותר בעיניי, ואין להם מושג על אהבתי ועל רחמי אביכם.

19. האם אתם סבורים כי נדרשות לי הדמעות בעיניכם והכאב בלבבכם כדי שארחם עליכם? משמעות הדבר היא לייחס לי קשיחות, אדישות, אדישות ואנוכיות. האם אתם יכולים לדמיין את הפגמים הללו באלוהים שאתם אוהבים?

להתעלות באותם רגעים ולהשתחרר מכל מה שמקיף אותה בחייה הארציים.
36. השתדלו להגיע לתפילה האמיתית; שכן מי שיודע להתפלל נושא בתוכו את המפתח לשלום, לבריאות, לתקווה, לכוח רוחני ולחיי נצח.
37. המגן הבלתי נראה של תורתי יגן עליו מפני רדיפות וסכנות. בפיו יישא חרב בלתי נראית, כדי להכות את כל האויבים העומדים בדרכו. מגדלור יאיר את דרכו בתוך הסערות. נס יהיה בהישג ידו בכל עת שיזדקק לו, בין אם למען עצמו ובין אם למען טובת זולתו.
38. התפללו, תרגלו את המתנה הנעלה הזו של הרוח, כי כוח זה הוא שיניע את חייהם של בני האדם בעתיד — אותם בני אדם שכבר בבשרם יגיעו לחיבור בין רוחם לרוחי.
39. אבות המשפחה יקבלו באמצעות התפילה את ההשראה הדרושה להם כדי להדריך את ילדיהם.
40. החולים יקבלו את הבריאות באמצעות התפילה. השלטונות יפתרו את בעיותיהם הגדולות על ידי חיפוש האור בתפילה, והמדען יקבל את הגילויים גם הוא באמצעות מתנת התפילה. (40, 40-47)
41. תלמידים: ב"תקופה השנייה" שאלו אותי שליחיי כיצד עליהם להתפלל, ואני לימדתי אותם את התפילה המושלמת, אותה אתם מכנים "אבינו שבשמים".
42. עתה אני אומר לכם: קחו השראה מתפילה זו, ממשמעותה, מענוותנותה ומאמונתה, כדי שרוחכם תנהל דיאלוג עם רוחי. כי אז לא יהיו עוד השפתיים הגשמיות המדברות את המילים המבורכות הללו, אלא הרוח, המדברת אלי בשפתה שלה. (136, 64)
43. שימו לב שלא יהיו אלה רק שפתיכם הקוראות לי "אבי", שכן רבים מכם נוהגים לעשות זאת באופן מכני. אני רוצה כי מי שסוגר את עיניו לדברי העולם, פותח אותן לרוחני, ומי שיש לו אמונה בנוכחותי הרוחנית, חייב לחוש בה ולהתענג עליה.
29. מתי יפסיקו בני האדם עלי אדמות למנוע מרוחם את העונג לחוש אותי בלבם באמצעות התפילה הישירה או — וזה אותו הדבר — באמצעות התפילה מרוח אל רוח? אז, כאשר אוריי יאיר את חייהם של בני האדם, הם ידעו את האמת ויבינו את טעויותיהם.
30. עתה הוא הזמן הנכון להתפלל ולהתבונן; אך בתפילות נטולות קנאות והערצה, ובהרהורים שקטים ועמוקים על דברי האלוהי.
31. כל השעות וכל המקומות יכולים להיות מתאימים לתפילה ולמדיטציה. מעולם לא אמרתי לכם בתורותיי שישנם מקומות או רגעים המיועדים במיוחד לכך. לשם מה לחפש מקומות מסוימים בעולם כדי להתפלל, כאשר רוחכם גדולה יותר מהעולם שבו אתם חיים? מדוע להגביל אותי לדיוקנאות ולמקומות מוגבלים כל כך, כאשר אני אינסופי?
32. הסיבה החמורה ביותר לעוני הרוחני של בני האדם ולמכות הגורל הארציות שלהם היא אופן התפילה הבלתי מושלם שלהם, ולכן אני אומר לכם שההברה הזו חייבת להגיע לכל האנושות. (279, 2-7)
33. לא תמיד אתם מתפללים באותה ריכוז פנימי, ולכן אתם לא תמיד חווים את אותה השלווה או את אותה ההשראה.
34. ישנן הזדמנויות שבהן אתם מלאי השראה והמחשבות מתרוממות; וישנן אחרות שבהן אתם נשארים אדישים לחלוטין. כיצד תוכלו לקבל את מסריי תמיד באותו אופן? עליכם לחנך את נפשכם ואף את גופכם לשתף פעולה עם הרוח ברגעי התפילה.
35. הרוח תמיד מוכנה להתחבר אליי; אך היא זקוקה למצב טוב של הגוף כדי שתוכל

המעבר לעולם הרוחני; שכן אפילו לשם יכולה להגיע השפעתן של אותן תשוקות גופניות; ומכיוון שהנשמה אינה יכולה להשתחרר מהן, היא תמשיך להיות מעונה על ידי אותן כמיהות ותרצה לשוב שוב ושוב אל הארץ כדי להתגלגל מחדש ולהמשיך לחיות חיים חומריים. לכן, ילדיי, בקשו רק את מה שאתם באמת זקוקים לו לטובת נשמתכם.

48. הסוג השני של התפילה, התפילה למען הזולת, נובע מאהבת הזולת, אותה אהבה שלימדתי אתכם כמאסטר, כשבאתי לעולם הזה. התפללו למען אחיכם הקרובים והרחוקים, למען אלה הסובלים במדינות השונות מתוצאות המלחמה, הסובלים מעריצותם של שליטי העולם החולפים.

49. הבינו את עצמכם, ילדיי, התפללו למען בני אדם אחרים, אך גם בתפילת התערבות זו עליכם לדעת כיצד להתפלל, שכן מה שחשוב הוא הנשמה. אם אח, הוריכם או ילדיכם חולים, התפללו למענם, אך אל תתעקשו שיישארו בחיים אלה, אם זה אינו מה שהנשמה זקוקה לו. התפללו מוטב שהנשמה הזאת תשתחרר, שתתטהר בסבלותיה, שהכאב יקדם את התפתחותה הרוחנית כלפי מעלה. לכן לימד אתכם האדון כבר ב"תקופה השנייה" לומר: "אבי, יהי רצונך." כי האב יודע טוב יותר מכל אחד מילדיו מה הנשמה זקוקה לו.

50. הסוג השלישי של התפילה, ההערצה לרוח האלוהית, פירושו הערצה לכל מה שהוא מושלם; שכן באמצעות סוג זה של תפילה תוכלו להתאחד עם השלמות, עם האהבה המקיפה את כל היקום. בהערצה תוכלו למצוא את רמת השלמות שעליכם כולם להגיע אליה, והערצה מובילה אתכם הלאה אל ההתבוננות הרוחנית, אשר יחד עם ההערצה מביאה אתכם לאיחוד עם הרוח האלוהית, מקור החיים הנצחיים — שכאשר אתם אומרים: "אבינו שבשמים, יקדש שמך", התפילה הזו תבוא מעומק הלב ותתבוננו בכל משפט, כדי שתהיו מלאי השראה ותהיו באחדות מושלמת איתי.

44. לימדתי אתכם את התפילה העוצמתית והמושלמת, אשר באמת מקרבת את הילד אל האב. כאשר אתם אומרים את המילה "אבא" בלהט וביראת כבוד, בהתרוממות רוח ובאהבה, באמונה ובתקווה, המרחקים מתפוגגים, המרחב נעלם, שכן ברגע זה של שיח בין רוח לרוח, אלוהים אינו רחוק מכם, ואף אתם אינכם רחוקים ממנו. התפללו כך, ותקבלו בלבכם בשפע את טובת אהבתי. (166, 52-53)

ארבעת ההיבטים של התפילה המושלמת

45. התאמצו, התאמצו להשיג שלמות נפשית. הראיתי לכם את הדרך להשיג מטרה זו. הפקדתי בידיכם את התפילה כ"נשק" העולה על כל נשק חומרי, כדי להגן עליכם מפני ערמומיות במסע החיים. אך הנשק הטוב ביותר יהיה בידיכם אם תקיימו את תורתי.

46. ממה מורכבת התפילה? התפילה היא בקשה, תחינה, סגידה והתבוננות רוחנית. כל חלקיה נחוצים, ואחד נובע מהשני. כי באמת אני אומר לכם: הבקשה היא שהאדם מבקש ממני שאמלא את משאלותיו, שאספק את כמיהותיו — את מה שהוא רואה כחשוב ביותר וכמועיל ביותר בחייו. ואכן, אני אומר לכם, ילדיי, האב שומע את הבקשה ונותן לכל אחד את מה שהוא זקוק לו ביותר, בכל עת שזה לטובתו. אך היזהרו מלבקש דבר המנוגד לישועת נפשכם. כי אלה המבקשים רק נכסים חומריים, תענוגות גופניים וכוח חולף, מבקשים לכבול את נפשם.

47. התענוגות הגופניים מביאים עמם רק סבל — לא רק בעולם הזה, אלא גם לאחר

"אבי, מה אוכל לומר לך, הרי איני יודע לדבר איתך?"
58. אך אותן דמעות, אותם יבבות, אותה עונג פנימי ואפילו מבוכתו דיברו אל האב בשפה כה יפה, אשר לעולם לא תוכלו למצוא בשפותיכם האנושיות או בספריכם.
59. גמגום זה של האדם, המתחיל להתפלל ברוחו אל אדוניו, דומה למילים הראשונות של פעוטות, המהוות עונג והתפעמות להוריהם, משום שהם שומעים את הביטויים הראשונים של ישות המתחילה להתעורר לחיים. (281, 22-24)
60. הנשמה המפותחת יותר יודעת שהמילה האנושית מעשירה ומצמצמת את הביטוי של המחשבה הרוחנית. לכן היא משתיקה את השפתיים החומריות כדי להתעלות ולבטא בשפה שרק אלוהים מכיר את הסוד שהיא נושאת עמה, חבוי במעמקי הווייתה. (11, 69)
61. כמה שמחה אתם גורמים לרוחי כשאני רואה שאתם מרימים את מחשבותיכם בחיפוש אחר אביכם. אני נותן לכם לחוש בנוכחותי ומציף אתכם בשלום.
62. חפשו אותי, דברו איתי, אל תתביישו בכך שמחשבותיכם מגושמות מכדי לבטא את בקשתכם; אני אדע להבין אותן. דברו אליי באמון שבו מדברים אל אב. הפקידו בידי את תלונותיכם, כפי שהייתם עושים אצל החבר הטוב ביותר שלכם. שאלו אותי את אשר אינכם יודעים, את כל אשר אינו ידוע לכם, ואני אדבר אליכם בדברי האדון. אך התפללו, כדי שברגע המבורך ההוא, שבו רוחכם תתעלה אליי, תקבלו את האור, את הכוח, את הברכה ואת השלום, אשר אביכם מעניק לכם. (36, 15)
63. ספרו לי בשקט על סבלותיכם, הפקידו בידי את כמיהותיכם. אף על פי שאני יודע הכל, אני רוצה שתלמדו בהדרגה לנסח את תפילתכם שלכם, עד המקור המעניק לכם יום יום כוח להגיע אל מלכות האב.
51. כך עליכם להתפלל: החל מתפילת הבקשה ועד להתבוננות הרוחנית. זה ייתן לכם כוח.
52. כאשר תהיו מוכנים היטב, אל תילחמו רק למען עצמכם, אלא גם כדי לעזור לבני אדם אחרים לצעוד בדרך זו. כי אינכם יכולים להשיג את ישועת נפשכם רק למען עצמכם, אלא עליכם להיאבק כדי להשיג את ישועת האנושות כולה. (358, 10-17)

התפילה הספונטנית מהלב ללא מילים

53. עם, הנה קול רוח הקודש, ההתגלות הרוחנית של אלוהים באמצעות כושר ההבנה שלכם, אשר אינה מגלה לכם חוק חדש או תורה חדשה, אלא דרך חדשה, מתקדמת יותר, רוחנית יותר ומושלמת יותר ליצור קשר עם האב, לקבל אותו ולעבוד אותו. (293, 66)
54. כמה רבים הם אלה השומעים את דבריי, שהפכו לפרשנים גדולים שלהם, ובכל זאת אינם התלמידים הטובים ביותר של תורת שלי, ואינם מקיימים את הציווי האלוהי האומר לכם: "אהבו זה את זה".
55. לעומת זאת, ראו כמה קל להשתנות למי שמיישם ולו אטום אחד מתורת שלי. האם אתם רוצים דוגמה לכך?
56. היה אדם שאמר לי כל חייו בתפילות מילוליות שהוא אוהב אותי — תפילות שנוסחו על ידי אחרים, שהוא אפילו לא הבין, משום שהן כללו מילים שמשמעותן לא הייתה ידועה לו. אך עד מהרה הבין מהי הדרך האמיתית להתפלל, ובכך שהניח את הרגליו הישנים בצד, התרכז בעומק נשמתו, שלח את מחשבותיו אל האל, ולראשונה חש בנוכחותו.
57. הוא לא ידע מה לומר לאדוניו, חזהו החל להתייפח ועיניו הזילו דמעות. במוחו התגבש משפט אחד בלבד, שנשמע כך:

69. תלמידים אהובים: תרגלו מדי יום את התפילה הרוחנית והשקיעו בה את כל רצונכם הטוב להשתכלל.

70. זכרו: מלבד העובדה שאתם מגיעים לקשר אינטימי עם אדונכם וחווים שלום אינסופי באותם רגעים, זו ההזדמנות הטובה ביותר עבורכם לקבל את ההשראות האלוהיות שלי. בהן תמצאו את ההסבר לכל מה שלא הבנתם או שהבנתם לא נכון. תמצאו את הדרך למנוע סכנה כלשהי, לפתור בעיה, להסיר אי-בהירות. באותה שעה של שיח רוחני מבורך, כל חושיכם יתבהרו, ותחושו מוכנים ונכונים יותר לעשות טוב. (308, 1)

71. אל תזניחו את התפילה, גם אם היא קצרה עד כדי כך שאינה נמשכת יותר מחמש דקות; אך בחנו את עצמכם בה לאור מצפונכם, כדי שתשמרו על מעשיכם ותדעו במה עליכם להשתפר.

72. אם תאבדו את תחושת הזמן בעת התרוממותכם בתפילה, יהיה זה סימן לרוחניות, שכן הצלחתם, ולו לרגעים ספורים, לצאת מתוך הזמן — אותו זמן אשר עבדי המטריאליזם חפצים בו אך ורק למען תענוגותיהם או להגדלת כספם.

73. מי שבוחן את עצמו מדי יום, ישפר את אופן חשיבתו, חייו, דיבורו ורגשותיו. (12, 30-32)

74. לימדתי אתכם שניתן להשיג חוכמה באמצעות התפילה; אך לכן איני רוצה שתאריכו את תפילותיכם. ביקשתי מכם תפילה של חמש דקות, ובכך אני רוצה לומר שעליכם להתפלל בקצרה, כדי שתתמסרו באמת לאביכם ברגעים אלה; אך את שאר זמנכם עליכם להקדיש לחובותיכם הרוחניות והחומריות כלפי בני האדם הסובבים אתכם. (78, 52)

75. אני מלמד אתכם עתה דרך מסוימת להתכונן, כדי שכל מעשיכם היומיומיים יהיו בהשראת רגשות אצילים, וכדי שתהיו מוכנים לקיים את השיח המושלם בין רוחכם לאב. (110, 31)

64. התפילה יכולה להיות ארוכה או קצרה, בהתאם לצורך. אם תרצו, תוכלו לבלות שעות שלמות באושר רוחני זה, כל עוד גופכם אינו מתעייף או שאין חובה אחרת הדורשת את תשומת לבכם. והיא יכולה להיות קצרה עד כדי כך שתסתכם בשנייה אחת, כאשר אתם נתונים למבחן כלשהו שתפס אתכם בהפתעה.

65. אינן המילים שבעזרתן מנסה השכל שלכם לעצב את התפילה הן המגיעות אליי, אלא האהבה, האמונה או המצוקה שבהן אתם מציגים את עצמכם בפניי. לכן אני אומר לכם שיהיו מקרים שבהם התפילה שלכם תימשך שניה אחת בלבד, כי לא יהיה זמן לנסח מחשבות, משפטים או רעיונות כפי שאתם רגילים.

66. בכל מקום תוכלו לקרוא לי, כי המקום אינו משנה לי, שכן מה שאני מחפש הוא רוחכם. (40, 36-38)

67. כאשר ב"תקופה השנייה" שאלה אישה את ישוע אם ירושלים היא המקום שבו עליה לעבוד את אלוהים, השיב לה האדון: "יגיע הזמן שבו לא ירושלים ולא שום מקום אחר יהיה המקום הנכון לעבוד את אלוהים, כי הוא יעבוד ברוח ובאמת", כלומר מרוח לרוח.

68. כאשר תלמידיי ביקשו ממני ללמד אותם להתפלל, נתתי להם כדוגמה את התפילה שאתם מכנים "אבינו שבשמים", ובכך הבהרתי להם שהתפילה האמיתית והמושלמת היא זו שבאה, כמו זו של ישוע, באופן ספונטני מהלב ומגיעה עד אל האב. היא צריכה להכיל ציות, ענווה, וידוי, הכרת תודה, אמונה, תקווה והערצה. (162, 23-24)

81. ישוע רצה לומר לכם בכך שאמנם יום אחד מוקדש להתבוננות ולמנוחה גופנית, אך עליכם להבין כי לא ניתן היה לקבוע מראש יום או שעה למילוי משימת הרוח.
82. אף שהאדון דיבר אליכם בבהירות רבה, בני האדם סרו מכך, וכל אחד בחר את היום שהכי התאים לו. ולכן, בעוד שחלקם המשיכו לשמור על השבת כיום המוקדש למנוחה, אחרים בחרו ביום ראשון כדי לחגוג את פולחנם.
83. היום אני מדבר אליכם פעם נוספת, והוראותיי מביאות לכם תובנות חדשות. עברתם חוויות רבות והתפתחתם . היום אין זה משנה לאיזה יום אתם מקדישים את המנוחה מעמל החיים הארציים, אלא חשוב שתדעו שעליכם ללכת בכל הימים בדרך שסימנתי לכם. הבינו כי אין שעה קבועה לתפילתכם, שכן כל שעה ביום מתאימה לתפילה וליישום תורתו למען טובת בני האדם. (166, 31-35)

בקשו, וניתן לכם

84. כולכם נושאים פצע בלבבכם. מי יכול לחדור אל תוככם כמוני? אני מכיר את סבלכם, את צערכם ואת דכדוככם לנוכח העוול והחוסר הכרת הטוב הגדולים השוררים בעולם שלכם. אני יודע על התשישות של אלה שחיו זמן רב על פני האדמה והתאמצו, וקיומם הוא עבורם כמשא כבד. אני יודע על הריקנות של אלה שנשארו לבדם בחיים האלה. לכולכם אני אומר: "בקשו, וניתן לכם"; כי באתי כדי לתת לכם את מה שאתם זקוקים לי, בין אם זה חברה, שלוות נפש, ריפוי, משימות או אור. (262, 72)
85. אל תפחדו מהעוני, הוא זמני בלבד, ובתוכו עליכם להתפלל ולקחת את סבלנותו של איוב כדוגמה. השפע ישוב, ואז לא יהיו לכם מילים מספיקות כדי להודות לי.

שהניסיונות והקשיים לא יעכבו אתכם ולא יגרמו לכם לסגת: כאשר אתם פוקחים את עיניכם לאורו של יום חדש, התפללו, התקרבו אליי במחשבותיכם, ואז קבעו את תוכנית יומכם בהשראת אוריי, ועלו עתה למאבק החיים. קחו על עצמכם להיות חזקים ולא להפר ולו לרגע אחד את הציות והאמונה.
76. אבן, אני אומר לכם, בקרוב תדהימו מעמידותכם ומתוצאות מעשיכם. (262, 7-8)

יום המנוחה כיום של התבוננות עצמית

77. כבר ב"תקופה הראשונה" לימדתי אתכם להקדיש לי את היום השביעי. מכיוון שהאדם הקדיש שישה ימים למילוי חובותיו הארציות, היה זה צודק וראוי שיקדיש לפחות יום אחד לשירות אדוניו. לא דרשתי ממנו להקדיש לי את היום הראשון, אלא את האחרון, כדי שינוח בו מעמל יומו ויתמסר להתבוננות רוחנית, כדי שייתן לנשמתו הזדמנות להתקרב לאביה ולדבר עמו בתפילה.
78. יום המנוחה נקבע כדי שבשבחתו את מאבק החיים הקשה עלי אדמות — ולו רק לפרק זמן קצר — ייתן האדם למצפונו את האפשרות לדבר אליו, להזכיר לו את התורה, ויבחן את עצמו, יתחרט על עוונותיו ויגבש בלבו כוונות טובות לחזור בתשובה.
79. השבת הייתה היום שהוקדש בעבר למנוחה, לתפילה וללימוד התורה. אך העם, בעקבו אחר המסורת, שכח את רגשות האחווה כלפי בני האדם ואת החובות הרוחניות שהיו לו כלפי שכניו.
80. הזמנים חלפו, האנושות התפתחה רוחנית, והמשיח בא ללמד אתכם כי גם בימי המנוחה עליכם לנהוג באהבת הזולת באופן פעיל ולעשות את כל המעשים הטובים.

86. אם פעם תדבאו מחלה, הו חולים מבורכים, אל תתייאשו; רוחכם אינה חולה. התרוממו בתפילה אליי, ואמונתכם והתעלותכם הרוחנית ישיבו לכם את בריאות הגוף. התפללו בצורה שלימדתי אתכם: ברוחניות. (81, 43-44)

87. התפללו ברגעי המבחן תפילה קצרה, אך טהורה וכנה, ותחושו נחמה; וכאשר תגיעו להרמוניה עם אדונכם, אוכל לומר לכם שרצוני הוא רצונכם ורצונכם הוא רצוני. (35, 7)

88. התפללו, אך תפילתכם תהיה נקבעת על ידי תוכניותיכם ומעשיכם היומיומיים, זו תהיה תפילתכם הטובה ביותר. אך אם ברצונכם להפנות אליי מחשבה כדי לבטא בה בקשה, אמרו לי רק: "אבי, יהי רצונך עליי." בכך תבקשו אף יותר ממה שתוכלו להבין ולקוות, ומשפט פשוט זה, מחשבה זו, יפשט עוד יותר את "תפילת האדון" שביקשתם ממני בתקופה אחרת.

89. בכך יש לכם את התפילה המבקשת הכל, והיא תדבר עבורכם בצורה הטובה ביותר. אך לא שפתיכם צריכות לומר אותה, אלא לבכם צריך לחוש אותה; כי לומר זה לא להרגיש, וכאשר אתם מרגישים זאת, אינכם צריכים לומר זאת לי. אני יודע לשמוע את קול הרוח ומבין את שפתה. האם יש שמחה גדולה יותר עבורכם מאשר לדעת זאת? או האם אתם סבורים שאני תלוי בכך שתאמרו לי מה עליי לעשות? (247, 52-54)

90. לימדתי אתכם להתפלל ולבקש עבור אחרים; אך אני מקשיב לכם גם כאשר אתם מבקשים עבור עצמכם. אני מקבל את התפילה הזו. אך אני אומר לכם, כי הזמן שבו נתתי לכם על פי בקשתכם, משום שהייתם עדיין בוסריים, חלף. עכשיו רצוני הוא שתתנהגו כתלמידים ותקדישו לי את רוחכם ולבבכם בתפילה, אך תתנו לי לקרוא בהם ולעשות את רצוני. (296, 69)

91. כאשר אתם שואלים אותי או מבקשים ממני, אל תתאמצו לנסות להציג בפני את הבעיה שלכם בבהירות, ואל תנסו לחפש במוחכם את המשפטים המנוסחים בצורה הטובה ביותר. די לי בכך שרוחכם תתנתק מהעולם באותו הרגע, ולבכם ונפשכם יהיו טהורים, כדי שיוכלו לקבל את השראתי. מה תועלת יש לכם באמירת מילים נפלאות אליי, אם אינכם מסוגלים לחוש את נוכחותי בתוככם? אני יודע הכול, ואין צורך שתסבירו לי דבר כדי שאוכל להבין אתכם. (286, 9-10)

92. אם תוכלו להבין את תורתו, היא תיתן לכם סיפוק רב, ותציע לכם הזדמנויות רבות להתפתח בלפי מעלה. למדו להתפלל לפני שתקבלו כל החלטה, כי התפילה היא הדרך המושלמת לבקש מאביכם, שכן אתם מבקשים ממנו אור וכוח כדי לעמוד במאבק החיים.

93. בתפילה תבוא בקרוב הארה ליכולת השכלית שלכם, שתאפשר לכם להבחין בבירור בין הטוב לרע, בין מה שמועיל לבין מה שאסור לכם לעשות, וזה יהיה ההוכחה הברורה ביותר לכך שהבנתם להכין את עצמכם פנימית לשמוע את קול הרוח.

94. סבלו את קשייכם בסבלנות, ואם איננכם מסוגלים להבין את משמעות ניסיונותיכם, התפללו, ואני אגלה לכם את משמעותם, כדי שתקבלו אותם בלבבכם. (333, 61, 62, 75)

95. בכל פעם ששפתיכם או מחשבותיכם אומרות לי: "אדוני, רחם עליי, רחם על כאבי — אדוני, אל תמנע ממני את סליחתך", אתם מוכיחים את בורותכם, את בלבולכם ואת מיעוט היכרותכם איתי.

96. לומר לי שאני צריך לחוש חמלה כלפי הכאב שלכם? לבקש ממני שארחם על ילדיי? להתחנן אליי שאסלח על חטאיכם — אליי, שאני האהבה, החסד, הרחמים, הסליחה והחמלה?

שלכם יגיעו אל מי שאתם שולחים אליו, רחוק ככל שתאמינו שהוא נמצא.
103. מה היה קורה אילו כל בני האדם היו מברכים זה את זה, גם מבלי להכיר זה את זה, או לראות זה את זה אי פעם? שלום מושלם היה שורר על פני האדמה, ומלחמה הייתה בלתי נתפסת!
104. כדי שהנס הזה יהפוך למציאות, עליכם לרומם את נפשכם באמצעות התמדה במידות הטובות. האם אתם סבורים שזה בלתי אפשרי? (142, 31)
105. בקשו, ותינתן לכם. כל מה שאתם מייחלים לו לטובת בני אדם אחרים — בקשו ממני. בקשו, איחדו את בקשתכם עם זו של הנזקק, ואני אעניק לכם את אשר תבקשו. (137, 54)

הצורך בתפילה

106. "התעוררו והתפללו", אני אומר לכם שוב ושוב; אך איני רוצה שתתרגלו לעצה טובה זו, אלא שתחשבו עליה ותפעלו לפיה.
107. אני מצווה עליכם להתפלל, כי מי שאינו מתפלל, נכנע למחשבות מיותרות, חומריות ולפעמים חסרות היגיון, ובכך, מבלי להיות מודע לכך, הוא מעודד ומזין את מלחמות האחים. אך כאשר אתם מתפללים, מחשבתכם קורעת, כאילו הייתה חרב של אור, את מסכות החושך ואת מלכודות הפיתוי, השובות כיום יצורים רבים; היא ממלאת את סביבתכם בכוח רוחני ומתנגדת לכוחות הרע. (9, 25-26)
108. בני האדם היו עסוקים תמיד יותר מדי בפארות העולם הזה מכדי להרהר במשמעותה של התפילה וההתבוננות הרוחנית במה שנמצא מעבר לחיים אלה, כך שיכלו לגלות את מהות הווייתם. מי שמתפלל, מדבר עם האב, וכאשר הוא שואל, הוא מקבל תשובה מיידית. בורותם של בני האדם בנוגע לרוחני היא תוצאה של מחסור בתפילה. (106, 33)

97. טוב אם תנסו לרגש את אלה שיש להם לב קשה עלי אדמות, ותנסו לעורר רחמים בדמעות ובבקשות מתחננות אצל אלה שאין בהם שמץ של חמלה כלפי זולתם; אך אל תשתמשו באותן מילים או מחשבות כדי לרגש את זה שיצר אתכם מתוך אהבה, וכדי לאהוב אתכם לנצח. (336, 41-43)
98. היו מרוצים מהטובות הגדולות שהאב העניק לכם בכל הנוגע לחיים האנושיים עלי אדמות. אל תבקשו את מה שעלול להביא לאבדון נפשכם וגופכם. יש לי לתת לכם יותר ממה שתוכלו לבקש ממני. אך אני הוא זה שיודע מה באמת חסר לכם במסע החיים. אמרתי לכם: אם תדעו לקיים את תורתי, תראו אותי בכל תפארת. (337, 21)

ברכת התפילה

99. אל תתרגלו להתפלל רק במילים, התפללו ברוח. כמו כן אני אומר לכם: ברכו בתפילה, שלחו מחשבות של אור לבני אדם אחרים, אל תבקשו דבר לעצמכם; זכרו: מי שעוסק בדבריי, תמיד יהיה לי שומר עליו.
100. את הזרע שתזרעו באהבה, תקבלו בחזרה פי כמה וכמה. (21, 3-4)
101. אל תתפללו רק כאשר אתם עוברים ניסיון כואב, התפללו גם כאשר אתם בשלום, כי אז יוכלו לבכם ומחשבותיכם לעסוק בזולת. אל תתפללו רק למען אלה שעשו לכם טוב, או למען אלה שלא גרמו לכם נזק; כי אף על פי שזו מעשה ראוי לשבח, הוא אינו גדול כמו התפילה למען אלה שגרמו לכם נזק כלשהו. (35, 8)
102. מה אני מלמד אתכם כעת? לברך את הכל ואת כולם בלב וברוח; כי מי שמברך כך, דומה לאביו, כאשר הוא מעניק את חומו לכולם. לכן אני אומר לכם: למדו לברך ברוח, במחשבות, בלב, והשלום שלכם, הכוח שלכם וחום הלב

109. אתם מתקרבים לתקופה שבה תדעו לתת לנשמתכם בצדק את המגיע לה, ולעולם את המגיע לו. זו תהיה תקופה של תפילה אמיתית, של סגידה לאלוהים נטולת קנאות, שבה תתפללו לפני כל מעשה, שבה תדעו לשמור על מה שהופקד בידיכם.
110. כיצד יכול האדם לחטוא, אם במקום לעשות את רצונו, ישאל תחילה את אביו בתפילה? מי שמתפלל חי בקשר עם אלוהים, מכיר בערך הברכות שהוא מקבל מאביו, ובמקביל מבין את המשמעות או את המטרה של הניסיונות שהוא עובר. (3 2 ,174)

ההשפעות המרפאות של חיי התפילה

111. בבל הזמנים אמרתי לכם: התפללו. היום אני אומר לכם, כי באמצעות התפילה תוכלו להשיג חוכמה. אילו כל בני האדם היו מתפללים, הם לעולם לא היו סוטים מדרך האור שסללתי. באמצעות התפילה היו החולים מחלימים, לא היו עוד כופרים, והשלום היה חוזר לנשמות.
112. כיצד יכול האדם להיות מאושר, אם דחה את חסדי? האם הוא סבור שאהבה, רחמים וענווה אינם תכונות של חיי האדם? (69, 7-8)
113. דעו כי למילה שאין בה אהבה אין לא חיים ולא כוח. אתם שואלים אותי כיצד תוכלו להתחיל לאהוב ומה עליכם לעשות כדי שרגש זה יתעורר בלבבכם, ואני אומר לכם: עליכם להתחיל ביכולת להתפלל כראוי. הדבר יקרב אתכם אל האדון, ואני הוא האדון הזה.
114. בתפילה תמצאו נחמה, השראה וכוח; היא תעניק לכם את הסיפוק הנפלא של היכולת לדבר עם אלוהים באינטימיות, ללא עדים ומתווכים. אלוהים ורוחכם מאוחדים ברגע מתוק זה של אינטימיות, של שיח רוחני ושל ברכות. (166, 43-44)

115. בכל עת שתזדקקו לאדם קרוב, לחבר טוב, פנו אליי והניחו עליי את הסבל שעשוי להיות בלבבכם, ואני אציע לכם את הדרך הטובה ביותר — את הפתרון שאתם מחפשים.
116. אם נפשכם נמחצת תחת העול, הרי זה משום שחטאתם. אקבל אתכם ואהיה נדיב במשפט שלי, אחזק את נחישותכם להשתפר ואשיב לכם את הכוחות שאבדו.
117. רק ציות להוראותיי ישמור אתכם בחסד וישמר את בריאותכם הנפשית והגופנית. הניסיון שתצברו יהיה אור שתצברו אט אט בנשמתכם. (262, 20-21)
118. הנשמה שיודעת לחיות בערנות, לעולם לא סוטה מהמסלול ששרתה התוותה לה, והיא מסוגלת לממש את מורשתה ואת מתנותיה, עד שתגיע להתפתחותה הגבוהה.
119. ישות זו חייבת להתקדם במבחנים, משום שהיא חיה בערנות ואינה נותנת לחומר לשלוט בה לעולם. מי שער ומתפלל, תמיד ייצא מנצח ממשברי החיים ויעבור את מסלול החיים בצעדים נחושים.
120. כמה שונה התנהגותו של מי ששוכח להתפלל ולהיות ער! הוא מוותר מרצונו החופשי על ההגנה באמצעות הנשק הטוב ביותר שהנחתי בבני האדם, שהוא האמונה, האהבה ואור הידע. הוא זה שאינו שומע את הקול הפנימי המדבר אליו באמצעות האינטואיציה, המצפון והחלומות. אך ליבו ושכלו אינם מבינים שפה זו ואינם מאמינים למסר של רוחו שלו. (278, 2-3)
121. התפילה היא האמצעי שנחשף לרוחכם כדי להגיע אליי עם שאלותיכם, דאגותיכם ותשוקתכם לאור. באמצעות שיח זה תוכלו להפיג את ספקותיכם ולקרוע את הלוט המסתיר כל סוד שהוא.

אתם נמצאים בעולם של מחשבות ורעיונות מנוגדים, שבו התשוקות סוערות ורגשות השנאה מתנגשים, שבו החשיבה מבולבלת על ידי המטריאליזם והנשמות עטופות בחושך.

130. רק מי שלמד באמצעות התפילה להתעלות במחשבתו וברוחו אל אזורי האור, אל תחומי השלום, יוכל להיכנס לעולם המאבקים, שבו משתקפות כל התשוקות האנושיות, מבלי להובס, ואף להפך, להשאיר אחריו דבר מועיל לאלה הזקוקים לאור הרוח. (288, 18-22)

131. למדו להתפלל, כי גם באמצעות התפילה תוכלו לעשות טוב רב, כשם שתוכלו להגן על עצמכם מפני הערמומיות. התפילה היא מגן ונשק; אם יש לכם אויבים, הגנו על עצמכם באמצעות התפילה. אך דעו כי נשק זה אינו רשאי לפצוע או לפגוע באיש, שכן תפקידו היחיד הוא להביא אור אל תוך החושך. (280, 56)

132. כוחות הטבע משתוללים כנגד האדם. אל תפחדו, כי אתם יודעים שנתתי לכם סמכות להביס את הרע ולהגן על בני אדם אחרים. אתם יכולים לצוות על אותם כוחות הרס לעצור, והם יצייתו. אם תישארו בתפילה ובערנות, תוכלו לחולל נסים ולהדהים את העולם.

133. התפללו בכנות, צרו קשר עם רוחי, אל תחפשו מקום מסוים לשם כך. התפללו תחת עץ, בדרככם, על פסגת הר או בפינה של מקום השינה שלכם, ואני אירד לדבר אתכם, להאיר אתכם ולתת לכם כוח. (250, 24-25)

134. אכן, אני אומר לכם, אילו הייתם מאוחדים כבר ברוח, במחשבה וברצון, תפילתכם לבדה הייתה מספיקה כדי לעצור את האומות, החיות בהכנות לשעה שבה הן מבקשות להתנפל זו על זו. הייתם מסלקים את העוינות, הייתם מהווים מכשול לכל אותן תוכניות רעות של בני

122. התפילה היא תחילתו של הדיאלוג מרוח אל רוח, אשר יפרח בזמנים הבאים ויניב פירות בקרב האנושות הזו.

123. היום גיליתי את כל זאת לעם הזה, המקשיב לי, כדי שיהיה סולל הדרך לעידן הרוחני. (276, 18-19)

כוח התפילה

124. כאשר אחד מכם מתפלל, הוא אינו מודע למה שהוא משיג במחשבותיו ברוחניות. לכן עליכם לדעת שכאשר אתם מתפללים למען בני אדם אחרים — למען אותם עמים ההורסים זה את זה במלחמה — רוחכם, מצדה, מנהלת באותם רגעים קרב מחשבתי נגד הרוע, וכי חרבכם, המייצגת שלום, השכל, הצדק והרצון לטוב עבורם, נתקלת בנשק השנאה, הנקמה והגאווה.

125. עתה הגיע הזמן שבו בני האדם מתוודעים לכוחה של התפילה. כדי שהתפילה תהיה באמת בעלת כוח ואור, נדרש שתשלחו אותה אליי באהבה. (139, 7-8)

126. כושר החשיבה והרוח, המאוחדים בתפילה, יוצרים באדם כוח העולה על כל כוח אנושי.

127. בתפילה מתחזק החלש, הפחדן מתמלא באומץ, הבלתי יודע מתעורר, והביישן נעשה חסר מעצורים.

128. כאשר הרוח מסוגלת לפעול בהרמוניה עם השכל כדי להגיע לתפילה האמיתית, היא הופכת לחייל בלתי נראה, המתרחק זמנית ממה שנוגע למהותו, מעביר את עצמו למקומות אחרים, משחרר את עצמו מהשפעת הגוף ומקדיש את עצמו למאבק שלו לעשות טוב, להדוף את הרע והסכנות, ולהביא לנזקקים ניצוץ של אור, טיפת בושם או משב של שלום.

129. על סמך כל מה שאני אומר לכם, הבינו כמה אתם מסוגלים לעשות ברוח ובשכל בתוך הכאוס שאחז באנושות זו.

140. פעלו כך, ואני אעניק לכם את מה שתבקשו ממני בענווה: שסליחתכם על עוונותיכם תינתן לכם. אני מנחם אתכם ומעניק לכם הקלה; אך אני אומר לכם: כאשר אתם מגלים את טעויותיכם ומצפונכם שופט אתכם, התפללו, תקנו את טעויותיכם, התחזקו, כדי שלא תחטאו שוב באותה חטא ולא תצטרכו לבקש ממני שוב לסלוח לכם. דבריי מלמדים אתכם, כדי שתעלו למעלה ותתנו גישה לאור ולרוחניות. (49, 32-33)

141. "אני צמא", אמרתי לאותה המון, שלא הבינה את דבריי והתענגה על מאבק המוות שלי. מה אוכל לומר היום, כשאני רואה שלא רק המון אנשים, אלא העולם כולו פוגע ברוחי, מבלי להיות מודע לכאבי?

142. צמאוני הוא אינסופי, עצום להחריד, ורק אהבתכם תוכל להרוותו. מדוע אתם מציעים לי פולחן חיצוני במקום אהבה? האם אינכם יודעים כי בעוד אני מבקש מכם מים, אתם מגישים לי מרה וחומץ? (94, 74-75)

143. אכן, אני אומר לכם, דווקא אלה שסבלו רבות ופגעו בי לעתים קרובות, יאהבו אותי באהבה הבוערת ביותר, ומלבם יזל ללא הרף מנחה לאלוהותי. אלה לא יהיו מתנות חומריות, לא מזמורים ולא מזבחות ארציות. הם יודעים שהמנחה וההערצה הנעימות ביותר עבורי הן מעשי האהבה שהם עושים לאחיהם. (82, 5)

144. יום יום מגיעה אליי תפילתכם הרוחנית, ששפתה אינה מוכרת לטבעכם הארצי, כי אין אלה מילים המושמעות מפיכם, ולא מחשבות שנוצרו על ידי מוחכם. תפילת הרוח עמוקה כל כך, עד שהיא מעבר ליכולותיו ולחושי האדם.

145. בתפילה זו מגיע הרוח לאזורי האור והשלום, שם שוכנים רוחות נעלות, ושם הוא מתענג על אותה תמצית ואז חוזר אל גופו הארעי כדי להעניק לו כוח. (256, 63-64)

אדם אחרים, הייתם כמו חרב בלתי נראית המנצחת את החזקים, וכמו מגן חזק המגן על החלשים.

135. האנושות הייתה עוצרת לרגע לנוכח הראיות הברורות הללו לכוח עליון כדי להרהר, והרהור זה היה חוסך לה מכות קשות ומכות רבות, שאחרת הייתה סופגת מהטבע ומאלמנטים שלו. (288, 27)

136. אילו הייתה לכם אמונה גדולה וידע רב יותר על כוחה של התפילה — כמה מעשי חסד הייתם עושים באמצעות כושר החשיבה שלכם. אך לא ייחסתם לה את כל הכוח שיש בה, ולכן לעתים קרובות אינכם מודעים למה שאתם מונעים ברגע של תפילה אמיתית וכנה.

137. האם אינכם מבחינים כי משהו עליון מונע את פרוץ המלחמה הבלתי אנושית מכולן בעולם שלכם? האם אינכם מבינים כי על הנס הזה משפיעות מיליוני תפילות של גברים, נשים וילדים, הנלחמים ברוחם בכוחות האופל ומנטרלים את תאוות המלחמה? המשיכו להתפלל, המשיכו גם להישאר ערניים, אך השקיעו בפעילות זו את כל אמונתכם, ככל שתוכלו.

138. התפללו, בני אדם, ופרושו מעל המלחמה, הכאב והסבל את גלימת השלום של מחשבותיכם, שבעזרתן תיצרו מגן, שתחת חסותו ימצאו בני אדם אחרים הארה ומפלט. (323, 24-26)

אהבת האל והזולת כפולחן לאלוהים

139. דעו, תלמידיי החדשים, כי הערצתכם ומחוותיכם כלפי האדון צריכות להיות קבועות, מבלי שתמתינו לרגעים או לימים מסוימים כדי להקדישן, כשם שאהבת אביכם אליכם היא קבועה. אך אם ברצונכם לדעת כיצד עליכם לזכור מדי יום את מעשי האהבה שלי, מבלי ליפול לקיצוניות, אגיד לכם: חייכם יהיו סגידה מתמדת לאלוהים, בורא הכל, על ידי כך שתאהבו זה את זה.

הדתות, כל הכנסיות והכתות, שכן הוא מבוסס על הרוחני, על הנצחי, על האלוהי. (194, 27-28)

השיח בין אלוהים לאדם

153. היום אני בא אליכם עם תורה אשר — ברגע שתובן — היא הקלה ביותר לקיום, גם אם לעולם נראה כי היא בלתי אפשרית למימוש. אני מלמד אתכם את פולחן האהבה לאלוהים באמצעות חייכם, מעשיכם והתפילה הרוחנית, שאינה נאמרת בשפתיים במקום מסוים, ואינה זקוקה לטקסים או לתמונות כדי להיות בהשראה. (72, 21)

154. בעוד שבני האדם ביקשו לראות בי אלוהים רחוק ובלתי נגיש, החלטתי להוכיח להם שאני קרוב אליהם יותר מריסי עיניהם.

155. הם מתפללים באופן מכני, ובאשר אינם רואים מיד את התגשמות כל מה שביקשו בדחיפות, הם קוראים בייאוש: "אלוהים לא נענה לתפילותינו."

156. אילו ידעו להתפלל, אילו היו מאחדים את הלב והשכל עם נשמתם, היו יכולים לשמוע ברוחם את הקול האלוהי של האדון ולהרגיש שנוכחותו קרובה אליהם מאוד. אך ביצד יוכלו לחוש בנוכחותי, כאשר הם פונים אליי באמצעות פולחנים חיצוניים? איך יוכלו לגרום לנשמתם להיות רגישה, כאשר הם אפילו סוגדים לאדונם באמצעות פסלים מעשה ידיהם?

157. אני רוצה שתבינו שאני קרוב אליכם מאוד, שתוכלו להתחבר אלי בקלות, לחוש אותי ולקבל את השראותיי. (162, 17-20)

158. התאמנו בשתיקה, המסייעת לרוח למצוא את אלוהיה. שתיקה זו היא כמקור ידע, וכל הנכנסים אליה מתמלאים בבהירות חוכמתי. השקט הוא כמו מקום המוקף בחומות בלתי ניתנות להריסה, שאליו יש גישה רק לרוח. האדם נושא

146. עם: הגיע הזמן שבו עליכם לדעת להתפלל. היום איני אומר לכם שתפלו ארצה, איני מלמד אתכם להתפלל בשפתיכם או לקרוא לי במילים נבחרות בתפילות יפות. היום אני אומר לכם: פנו אליי במחשבותיכם, הרימו את נפשכם, ואני תמיד אירד אליכם כדי שתחושו בנוכחותי. אם אינכם יודעים לדבר עם אלוהיכם, די לי בתשובתכם, במחשבותיכם, בכאבכם, די לי באהבתכם.

147. זו השפה שאני שומע, שאני מבין, השפה ללא מילים, שפת האמת והכנות. זו התפילה שלימדתי אתכם בתקופה השלישית הזו.

148. תמיד, כאשר עשיתם מעשה טוב, חשתם את השלום, את השלווה ואת התקווה שלי, כי אז האב קרוב אליכם מאוד. (358, 53-55)

149. אני מבזה את כל מה שהוא יהירות אנושית ופאר אנושי, כי אל רוחי מגיע רק מה שהוא רוחני, מה שהוא אצילי ונדיב, הטהור והנצחי. זכרו שאמרתי לאישה משומרון: "אלוהים הוא רוח, והמתפללים אליו חייבים להתפלל אליו ברוח ובאמת." חפשו אותי באינסוף, בטוהר, ושם תמצאו אותי.

150. מדוע אתם מציעים לי את מה שיצרתי עבורכם? מדוע אתם מעניקים לי פרחים, אם הם אינם פרי מעשיכם? אך אם תביאו לי מעשי אהבה, רחמים, סליחה, צדק ועזרה לזולת, אזי מנחה זו תהיה בוודאי רוחנית ותעלה אל האב כליטוף, כנשיקה שהילדים שולחים לאדונם מן הארץ. (36, 26, 29)

151. איני רוצה גם שתגבילו את פולחן האלוהים שלכם לחללי התכנסות חומריים, שכן אז תכלאו את רוחכם ולא תתנו לה לפרוש כנפיים כדי לזכות בנצח.

152. המזבח שאני מותיר לכם כדי לחגוג עליו את הפולחן שאני מצפה לו, הוא החיים עצמם ללא כל הגבלה, מעבר לכל

המסתיר מהם את האור ה י של נוכחותי.
אני חייב לבוא אל בני האדם ברגעים שבהם גופם נח, כדי לעורר את נפשם, לקרוא להם ולדבר אליהם. זהו המשיח, אשר כמו גנב באישון לילה חודר אל לבבם, כדי לזרוע בו את זרע האהבה שלו. (67, 29)

165. למדו להתפלל ולמדוט בו-זמנית, כדי שההכרה וההבנה יבואו לידי ביטוי בכל אחד מכם. (333, 7)

166. רוחניות היא חופש. לכן, אלה השומעים אותי כעת והבינו את משמעותה של תורה משחררת זו, רואים כיצד נפרשת לפניהם עמק רחב, שבו יילחמו ויעידו כי הגיע הזמן שבו אלוהים, הבורא הכל-יכול, בא כדי להנהיג את הדיאלוג בינו לבין האדם. (239, 8)

167. תורתו של ישו הייתה רוחנית, אך האדם הקיף אותה בטקסים ובצורות כדי להביא אותה לתחום ההבנה של נשמות בעלות רמה נמוכה.

168. נכנסתם לעידן הרוח, עידן הגילויים הגדולים, שבו ייעלמו מכל פולחן החומריות, ההונאה והשלמות, שבו כל אדם יכיר באמצעות רוחו את אלוהיו, שהוא כולו רוח. בדרך זו יגלה את צורתו של הדיאלוג המושלם. (195, 77-78)

169. ברגע שבני האדם ילמדו לקיים דיאלוג עם רוחי, הם לא יצטרכו עוד לעיין בספרים או לשאול שאלות.

170. כיום הם עדיין שואלים את אלה שהם מאמינים שיודעים יותר, או שהם מחפשים כתבים וספרים — מתוך תשוקה למצוא את האמת. (118, 37)

171. אילו למדתם למדוט מדי יום למשך זמן קצר, ואילו מדיטצייתכם הייתה נוגעת לחיים הרוחניים, הייתם מגלים אינספור הסברים ומקבלים גילויים שלא הייתם יכולים לקבל בשום דרך אחרת.

172. לנשמתכם יש כבר מספיק אור כדי לשאול אותי ולקבל את תשובתי. נשמת בתוכו תמיד את הידיעה על המקום הסודי שבו הוא יכול להתחבר לאלוהים.

159. המקום שבו אתם נמצאים אינו חשוב, בכל מקום תוכלו להתחבר לאדונכם, בין אם אתם על פסגת הר או בעומק עמק, בהמולה של עיר, בשלווה של הבית או בעיצומו של קרב. כאשר תחפשו אותי בתוך מקדשכם, בשקט העמוק של התרוממותכם, יפתחו מיד שערי המקדש האוניברסלי והבלתי נראה, כדי שתחושו באמת בבית אביכם, הקיים בכל רוח.

160. כאשר כאב הניסיונות מכביד עליכם וסבלות החיים הורסים את רגשותיכם, כאשר אתם חשים תשוקה עזה להשיג מעט שלווה, נסוגו לחדר השינה שלכם או חפשו את השקט, את הבדידות של השדות; שם, בהדרכת הרוח, הפנו את נפשכם כלפי מעלה ושקעו בה. השקט הוא ממלכת הרוח, ממלכה הנסתרת מעיני הגוף.

161. ברגע הכניסה לאקסטזה הרוחנית, מתעוררים החושים הגבוהים, האינטואיציה מתעוררת, ההשראה מאירה, העתיד מתגלה, והחיים הרוחניים מזהים בבירור את הרחוק ומאפשרים את מה שנראה קודם לכן כבלתי ניתן להשגה.

162. אם ברצונכם להיכנס לשקט של מקדש זה, של אוצר זה, עליכם להכין את הדרך בעצמכם, שכן רק בטוהר אמיתי תוכלו לחדור אליו. (22, 36-40)

163. יש צורך שנביאיי יקומו מחדש כדי להזהיר את האנושות. שכן בעוד שיש עמים המשמידים את עצמם, מסונוורים משאיפה וכוח, אלה שקיבלו את אוריי ושופטים את האנושות ללא משוא פנים, חוששים להתמודד עם משימתם ולהעביר את הבשורה הטובה.

164. אילו ידעו בני האדם להתפלל ברוח, היו שומעים את קולי, היו מקבלים את השראתי. אך בכל פעם שהם מתפללים, מסך מכסה את עיניהם הרוחניות,

176. הזכרו את המשל שלי שניתן לכם ב"תקופה השנייה" והידוע כמשל על הפרושי והמוכס, ותבינו שתורתו הייתה זהה בכל הזמנים. (280, 68)
177. האם אתם יודעים שיש כאלה שאוהבים אותם בלי שיגיע להם? כך אני אוהב אתכם. תנו לי את הצלב שלכם, תנו לי את צרותיכם, תנו לי את תקוותיכם שנכזבו, תנו לי את העול הכבד שאתם נושאים: אני אעמוד בכל הכאבים. השתחררו מעולכם, כדי שתהיו מאושרים; היכנסו למקדש אהבתי והיו דוממים לפני מזבח היקום, כדי שרוחכם תוכל לשוחח עם האב בשפה היפה ביותר: שפת האהבה. (228, 73)

פרק 18 - מעשי חסד ומשמעותה המרכזית של האהבה

הברכה הרטרואקטיבית של מעשים טובים

1. התבוננו בכל סוגי הסבל האנושי, הכאב והמחסור, ותנו ללבכם להיות חומל יותר ויותר למראה הכאב המקיף אתכם מכל עבר.
2. כאשר אתם חשים בעומק הווייתכם דחף נדיב ואצילי לעשות טוב, תנו לדחף זה להשתלט עליכם ולהתבטא. זו הנשמה המביעה את מסריה, משום שמצאה את גופכם נכונות ומוכנות. (334, 3-4)
3. הקפידו שפעולת האהבה תעמוד בראש מאמציכם, ואל תתחרטו לעולם על כך שהייתם נדיבים; שכן באמצעות מידה זו תזכו לסיפוק הגדול ביותר ולתחושות האושר הגדולות ביותר בקיומכם, ובמקביל תשיגו את כל החוכמה, הכוח וההתעלות שכל נפש אצילה משתוקקת אליהם.
4. באמצעות החמלה כלפי בני אדם אחרים תטהרו את נפשכם ובכך תפרעו האדם כבר הגיעה לרמה גבוהה מאוד של התפתחות. התבוננו בבני אדם ממעמד צנוע, אשר למרות מחסורם בידע מפתיעים בתצפיותיהם העמוקות ובאופן הברור שבו הם מסבירים לעצמם את מה שרבים אחרים אינם יכולים להסביר. האם הם שואבים זאת מספרים או מבתי ספר? לא. אך מתוך אינטואיציה או מתוך צורך גילו את מתנת המדיטציה, שהיא חלק מהתפילה הרוחנית. בבידודם, מנותקים מהשפעות ודעות קדומות, הם גילו את הדרך ליצור קשר עם הנצחי, הרוחני, האמיתי; וחלקם יותר, חלקם פחות , כל מי שהרהר על המהות האמיתית של החיים, קיבל אור רוחני ביכולת השכלית שלו. (340, 43-44)
173. אתם שואלים אותי במה מתבטאת התפילה, ואני עונה לכם: לאפשר לרוחכם להתעלות בחופשיות אל האב; להתמסר למעשה זה בביטחון ובאמונה מוחלטים; לקלוט בלב ובשכל את הרשמים שנקלטו על ידי הרוח; לאשר את רצון האב בענווה אמיתית. מי שמתפלל בדרך זו, נהנה בכל רגע מחייו מנוכחותי ואינו מרגיש לעולם חסר דבר. (286, 11)
174. בטהרת מהותו, ברוח, אכתוב את תורתי בתקופה זו, אשמיע את קולי, אבנה את מקדשי; כי מה שאינו נמצא בתוך האדם, מה שאינו בנשמתו, הוא כאילו אינו קיים.
175. בין אם יקימו כנסיות חומריות ענקיות לכבודי, ובין אם יקיימו לי חגיגות וטקסים מלאי פאר — מנחה זו לא תגיע אליי, משום שאינה רוחנית. כל פולחן חיצוני נושא בחובו תמיד יהירות והתרברבות; לעומת זאת, הקורבן הסודי — זה שהעולם אינו רואה ושאתם מקריבים לי מרוח לרוח — מגיע אליי בזכות צניעותו, כנותו, אמתו, במילה אחת: משום שהוא נבע מהרוח.

צדקה אמיתית וצדקה מזויפת

9. הו, תלמידים, משימתכם העליונה תהיה פעילות האהבה! לעתים קרובות תעשו זאת בסתר, ללא התפארות, מבלי שהיד השמאלית תדע מה עשתה היד הימנית. אך יהיו הזדמנויות שבהן פעילות האהבה שלכם תיראה על ידי בני אדם אחרים, כדי שילמדו להשתתף בה.

10. אל תדאגו לגמול! אני האב, המגמול את מעשי ילדיו בצדק, מבלי לשכוח אף אחד מהם.

11. אמרתי לכם שאם תתנו כוס מים מתוך אהבה אמיתית, הדבר לא יישאר ללא שכר.

12. אשרי אלה שאומרים לי, כשהם מגיעים אליי: "אדוני, איני מצפה לשום שכר על מעשיי; די לי בקיומי ובידיעה שאני ילדך, וכבר רוחי מלאה באושר." (4, 78-81)

13. אל תטפחו משאלות אנוכיות, כאשר אתם חושבים רק על ישועת נפשכם ועל שכרכם; כי אכזבתכם תהיה כואבת מאוד כשתגיעו לעולם הרוחני, משום שתגלו שבפועל לא זכיתם בשום שכר.

14. כדי שתבינו טוב יותר את אשר אני מבקש לומר לכם, אביא בפניכם את הדוגמה הבאה: ישנם, ותמיד היו, גברים ונשים שהקפידו לעשות מעשי צדקה בקרב בני אדם, ובכל זאת, כאשר הגיעו אליי, לא יכלו להציג בפניי זכויות כלשהן למען אושרם הרוחני. מה הייתה הסיבה לכך? האם אתם יכולים לדמיין שהם היו קורבנות של עוול מצד אביהם? התשובה פשוטה, תלמידים: הם לא יכלו לקצור דבר טוב לעצמם, כי מעשיהם לא היו כנים. שכן כאשר הושיטו את ידם לתת משהו, הם מעולם לא עשו זאת מתוך תחושה אמיתית של רחמים כלפי הסובל, אלא מתוך מחשבה על עצמם, על ישועת נפשם, על שכרם. את האחד הניע האינטרס האישי, את האחר – היוהרה, חובות ישנים. תפארו את חייכם האנושיים ותרוממו את חייכם הרוחניים.

5. כאשר תגיעו יום אחד אל השער, שעליו תדפקו כולכם, תהיה אושרכם גדול מאוד, כי תשמעו את קריאת הברכה שהעולם הרוחני יקרא לכם, שיברך אתכם ויקרא אתכם למלאכת ההתחדשות וההתעלות הרוחנית. (308, 55-56)

6. אני אומר לכם: ברוכים יהיו אלה מעובדיי, אשר בלבם מסוגלים לחוש את סבלם של אלה שאיבדו את חירותם או את בריאותם, ואשר מבקרים אותם ומנחמים אותם. כי יום אחד הם יפגשו שוב זה את זה — בין אם בחיים אלה ובין אם בחיים אחרים — ואתם אינכם יודעים אם לא יהיו להם אז יותר בריאות, יותר חירות ויותר אור מאשר לאלה שהביאו להם את בשורת האהבה לכלא או לבית החולים. אז הם יביעו את הכרת התודה שלהם ויושיטו את ידם אל מי שהושיט להם יד בזמן אחר.

7. אותו רגע שבו קירבתם את דברי אל ליבם — אותו רגע שבו ליטפתם את מצחם בידכם וגרמתם להם לחשוב עליי ולהרגיש אותי — לעולם לא יימחק מנשמתם, כשם שפניכם וקולכם האחווי לא יישכחו ממוחם, ולכן יזהו אתכם בכל מקום שבו תהיו. (149, 54-55)

8. כשם שהרוח הקלה והשמש מלטפות אתכם, כך, עמי, עליכם ללטף את שכניכם. זהו הזמן שבו יש שפע של נזקקים וסובלים. הבינו כי מי שמבקש מכם טובה מעניק לכם את החסד להיות מועילים לאחרים ולפעול למען גאולתכם. הוא נותן לכם את ההזדמנות להיות רחמנים ובכך להיות דומים לאביכם. כי האדם נולד כדי לפזר את זרעי הטוב על פני העולם. הבינו אפוא, כי מי שמבקש מכם, עושה לכם טובה. (27, 62)

פעילות אהבה רוחנית וחומרית

20. אם אתם עניים מבחינה חומרית, ומסיבה זו אינכם יכולים לעזור לזולתכם, אל תתעצבו. התפללו, ואני אפעל כך שבמקום שבו אין דבר, יזרח אור ויהיה שלום.

21. אהבת הזולת האמיתית, שממנה נולדת החמלה, היא המתנה הטובה ביותר שתוכלו להעניק לנזקקים. אם בעת שאתם נותנים מטבע, לחם או כוס מים אין בכם תחושה של אהבה לזולת — אמת, אני אומר לכם, אז לא נתתם דבר, ואז מוטב לכם שלא להיפרד ממה שאתם נותנים.

22. מתי תרצה, הו אנושות, להכיר את כוחה של האהבה? עד היום לא עשית מעולם שימוש בכוח הזה, שהוא מקור החיים. (306, 32-33)

23. אל תראו אויבים, אלא אחים בכל הסובבים אתכם. אל תדרשו עונש לאיש; היו סלחניים, כדי שתהיו דוגמה לסליחה ולא ייווצר נקיפת מצפון בנפשכם. סגרו את שפתיכם ותנו לי לשפוט את עניינכם.

24. רפאו את החולים, החזירו את השפיות למבולבלים. גרשו את הרוחות המעבירות את השכל, ודאגו ששניהם יחזרו אל האור שאבד להם. (33, 58-59)

25. תלמידים: אותו עיקרון שלימדתי אתכם ב"תקופה השנייה": לאהוב זה את זה, חל על כל מעשי חייכם.

26. יש האומרים לי: "אדון, כיצד אוכל לאהוב את זולתי, הרי אני יצור חסר חשיבות, שחייו מלאים בעבודה גופנית?"

27. לתלמידיי הילדים האלה אני אומר: אפילו בעבודה הגופנית הזו, שנראית חסרת משמעות, אתם יכולים לאהוב את הזולת, אם אתם עושים את עבודתכם מתוך רצון לשרת את בני האדם.

28. דמיינו לעצמכם כמה יפה הייתה חייכם, אילו כל אדם היה עובד מתוך מחשבה לעשות טוב ולאחד את מאמציו הקטנים עם אלה של האחרים. אכן, אני ואין זו רחמים אמיתיים, שכן הם לא נבעו מרגש ולא היו נטולי אנוכיות. אני אומר לכם, כי מי שאין בו כנות ואהבה, אינו זורע את האמת ואינו זוכה בשכר.

15. הצדקה הגלויה עשויה להביא לכם על פני האדמה סיפוק רב, הנובע מההערצה שאתם מעוררים ומהחנפה שאתם זוכים לה; אך המראית עין אינה מגיעה לממלכתי, לשם מגיע רק האמיתי. לשם תגיעו כולכם, מבלי שתוכלו להסתיר ולו את הכתם הקל ביותר או את חוסר הכנות. כי בטרם תוכלו להופיע לפני אלוהים, תסירו את גלימות החגיגה, הכתרים, הסמלים, התארים וכל מה ששייך לעולם, כדי להופיע לפני השופט העליון כנשמות פשוטות, המתייצבות לפני הבורא ה- כדי לתת דין וחשבון על המשימה שהופקדה בידיהן. (75, 22-24)

16. מי שרוצה לעזור לזולת מתוך אהבה, מקדיש את עצמו לטוב באחת הדרכים הרבות שהחיים מציעים. הוא יודע שהוא בן אנוש שצריך להיות מוכן לשמש את הרצון האלוהי למטרות נעלות מאוד. אני רוצה שתרבשו ידע, תלמידים, כדי שתוכלו לשחרר מטעויותיהם את אלה שאיבדו את הדרך להתפתחות כלפי מעלה.

17. האהבה האמיתית — זו החורגת מעבר לרגשות האנושיים של הלב, היא פרי החוכמה. ראו כיצד אני זורע חוכמה בדמיונכם במילותיי, ולאחר מכן אני מצפה לפרי אהבתכם.

18. ישנן דרכים רבות לעשות טוב, דרכים רבות לנחם ולשרת. כולן הן ביטוי של אהבה, שהיא אחת — האהבה שהיא חוכמת הרוח.

19. יש שיילכו בדרך המדע, אחרים בדרך הרוח, ואחרים יונחו על ידי הרגשות, אך השילוב של כולם יביא להרמוניה רוחנית. (282, 23-26)

35. גיליתי לכם את קיומי ואת הסיבה לקיומכם. גיליתי לכם שהאש המעניקה חיים ומפיחה רוח חיים בכל היא האהבה. היא המקור שממנו צמחו כל צורות החיים.
36. ראו: נולדתם מאהבה, אתם קיימים מאהבה, מוצאים מחילה מאהבה, ותהיו לנצח מאהבה. (135, 19-20)
37. האהבה היא המקור והסיבה לקיומכם, הו בני אדם. ביצד תוכלו לחיות בלי מתנה זו? האמינו לי, ישנם רבים הנושאים בתוכם את המוות, ואחרים החולים רק משום שאינם אוהבים איש. המשחה המרפאת שהצילה רבים הייתה האהבה, והמתנה האלוהית המעוררת לחיים אמיתיים, הגואלת ומרוממת, היא גם כן האהבה. (166, 41)
38. אהבו! מי שאינו אוהב נושא בתוכו עצב עמוק: עצב על כך שאינו מחזיק, אינו חש, את היפה ביותר והעליון ביותר בחיים.
39. זה היה מה שלימד אתכם ישו בחייו ובמותו, ומה שהוריש לכם במילותיו האלוהיות, המסוכמות במשפט: "אהבו זה את זה באהבה שהראיתי לכם."
40. יבוא היום שבו אלה שלא אהבו, ישחררו את עצמם ממרירותם ומדעותיהם הקדומות, יבואו אליי וינוחו אצלי, שם ישובו לחיים כאשר ישמעו את דברי האהבה שלי, המלאים ברוך אינסופי.
41. אכן, אני אומר לכם, באהבה טמונה כוחי, חוכמתי ואמת שלי. היא כמעלה ארוכה ללא קץ, המתגלה בצורות שונות, החל מבני האדם הנמצאים במדרגות הנמוכות ועד לרוחות הגבוהות ביותר, שהגיעו לשלמות.
42. אהבו, גם אם זה בדרככם, אך אהבו תמיד. אל תשנאו, כי השנאה מותירה אחריה שובל של מוות, בעוד שבאהבה סולחים וכל טינה מתפוגגת. (224, 34-36)
43. אני אומר לכם: מי שאינו מגלה את אהבתו בצורה הגבוהה ביותר ובכנות מוחלטת, אינו אוהב. לא תהיה לו ידיעה אומר לכם, אז לא הייתה עוד עוני. אך האמת היא שכל אחד עובד למען עצמו, חושב על עצמו, ובמקרה הטוב גם על קרוביו.
29. עליכם לדעת כי איש אינו יכול להסתפק בעצמו, וכי הוא זקוק לאחרים. עליכם לדעת כי אתם קשורים עמוקות למשימה אוניברסלית, אותה עליכם למלא יחד — אך לא מאוחדים על ידי מחויבויות ארציות, אלא על ידי הלך רוח, השראה ואידיאלים, במילה אחת: על ידי אהבה זה לזה. הפרי יהיה אז לטובת הכלל. (334, 35-37)
30. אני אומר לכם, תלמידיי, בתורת האהבה שלי: אם אינכם יכולים לעשות מעשים מושלמים כמו אלה שעשיתי בישוע, עליכם לפחות להתאמץ בחייכם להתקרב אליהם. די לי לראות מעט רצון טוב לחקות אותי, ומעט אהבה לזולתכם, וכבר אני עומד לצידכם ומגלה את חסדי ואת כוחי בדרככם.
31. לעולם לא תהיו לבד במאבק. מאחר שאינני עוזב אתכם לבדכם כאשר אתם נמחצים תחת נטל חטאיכם — האם אתם מאמינים שאעזוב אתכם כאשר אתם הולכים בדרככם תחת נטל הצלב של משימת האהבה הזו? (103, 28-29)

המשמעות המקיפה של האהבה

32. בכל הזמנים הבהירה לכם תורתו כי מהותכם הפנימית היא האהבה.
33. האהבה היא תמציתו של אלוהים. מכל היצורים שואבים כוח זה כדי לחיות; ממנו נובע החיים וכל הבריאה. האהבה היא המקור והמטרה בייעודו של כל מה שנוצר על ידי האב.
34. לנוכח הכוח הזה, המניע, מאיר ומחיה את הכול, המוות נעלם, החטא מתפוגג, התשוקות חולפות, הטומאות נשטפות וכל מה שאינו מושלם מגיע לשלמות. (295, 32)

הוראותיי ותשתכללו יותר ויותר בפירוש המסר האלוהי.

52. מהי שפת הרוח? היא האהבה. האהבה היא השפה האוניברסלית של כל הרוחות. האם אינכם רואים שגם האהבה האנושית מדברת? לעתים קרובות היא אינה זקוקה למילים, היא מדברת טוב יותר באמצעות מעשים, באמצעות מחשבות. אם כבר האהבה האנושית מתבטאת כך — איך תהיה שפתה כאשר תשכללו את עצמכם בחוקיי? (316, 59-60)

53. כאשר אתם חושבים על כך שאני החוכמה — חוכמה זו נובעת מהאהבה. כאשר אתם מכירים בי כשופט — משפט זה מבוסס על האהבה. כאשר אתם רואים בי בעל כוח — כוחי מבוסס על האהבה. כאשר אתם יודעים שאני נצחי — נצחיותי נובעת מהאהבה, כי היא החיים והחיים הופכים את הנשמות לבלתי-מותות.

54. האהבה היא אור, היא חיים וידע. ואת הזרע הזה נתתי לכם מאז תחילת הזמנים — היחיד שזרעתי כאיבר מושלם בשדות שהם לבבותיכם. (222. 23)

הכוח העליון של האהבה

55. הו, גברים ונשים של העולם, ששכחתם במדעכם את הדבר היחיד שיכול להפוך אתכם לחכמים ומאושרים: שכחתם את האהבה, המנחה את הכול — האהבה, היכולה הכול ומשנה הכול! אתם חיים בתוך הכאב והחושך; כי מכיוון שאינכם מתרגלים את האהבה שאני מלמד אתכם, אתם גורמים לסבלכם הגופני או הנפשי.

56. כדי לגלות ולהבין את מסריי, עליכם להיות תחילה טובים ורכים בלבכם — מידות טובות הקיימות בכל נפש מרגע בריאתה; אך כדי לחוש את הרגש האמיתי והנעלה של האהבה האלוהית ( ), עליכם להתעלות רוחנית על ידי טיפוח רגשותיכם אמיתית, ויהיה לו מעט מאוד. לעומת זאת, מי שאוהב בכל נפשו ובכל הכוחות שניתנו לו, יישא בתוכו את אור החוכמה ויחוש כי הוא למעשה הבעלים של כל מה שמקיף אותו; שכן מה שיש לאב הוא גם רכושם של ילדיו. (168, 11)

44. האהבה תיתן לכם את החוכמה להבין את האמת, שאותה מחפשים אחרים לשווא בדרכים המפותלות של המדע.

45. אפשרו למורה להנחות אתכם בכל מעשיכם, דבריכם ומחשבותיכם. הבינו את עצמכם על פי דוגמתו הטובה והאוהבת, ואז תגלו את האהבה האלוהית. כך תרגישו קרובים לאלוהים, כי תהיו בהרמוניה עמו.

46. אם תאהבו, תצליחו להיות עדינים, כפי שהיה ישוע. (21, 10-12)

47. מי שאוהב מבין; מי שלומד יש לו רצון; למי שיש רצון הוא מסוגל לעשות הרבה. אני אומר לכם, מי שלא אוהב בכל כוח נשמתו, לא יזכה לרוממות רוחית ולא לחוכמה, ולא יבצע מעשים גדולים. (24, 41)

48. אל תתנו ללבכם להתנשא, כי הוא מסמל את אש הנצח של זה שממנו הכל נוצר ושם הכל מתעורר לחיים מחדש.

49. הרוח משתמשת בלב כדי לאהוב באמצעות הגוף. אם תאהבו רק על פי חוק החומר, אהבתכם תהיה חולפת, כי היא מוגבלת. אך אם תאהבו ברוחניות, תחושה זו תהיה דומה לזו של האב, שהוא נצחי, מושלם ובלתי משתנה.

50. כל החיים וכל הבריאה קשורים לרוח, משום שיש לה חיים נצחיים. אל תגבילו את עצמכם, אהבו אותי ואהבו את עצמכם, שכן יש בכם את ניצוץ האלוהות של ה"הוויה", שאינה יודעת גבולות באהבה, שהיא אלוהים עצמו. (180, 24-26)

51. עלו בשביל המוביל אתכם לפסגת ההר, ובכל צעד שלכם תבינו טוב יותר את

על בני האדם ותתבטא בכל מעשיהם. (282, 13-14)

V. צורות ההתגלות ופעולתו של אלוהים

פרק 19 – השילוש הקדוש

אחדותו של אלוהים עם ישו ורוח הקודש

1. אור דבריי יאחד את בני האדם בתקופה השלישית הזו. האמת שלי תזרח בכל מוח ותגרום להיעלמות ההבדלים בין אמונות וכתות.

2. בעוד שכיום יש המאהבים אותי ביהוה ומכחישים את המשיח, יש המאהבים אותי במשיח ואינם מכירים את יהוה; בעוד שיש המכירים בקיומי כרוח הקודש, יש המתווכחים ומפלגים את עצמם בגלל השילוש הקדוש שלי.

3. ועבשיו אני שואל את האנושות הזאת ואת אלה המנחים אותה רוחנית: מדוע אתם מתרחקים זה מזה, הרי כולכם מאמינים באלוהים האמיתי? אם אתם אוהבים אותי ביהוה, אתם נמצאים באמת. אם אתם אוהבים אותי דרך המשיח — הוא הדרך, האמת והחיים. אם אתם אוהבים אותי כרוח הקודש, אתם מתקרבים אל האור.

4. יש לכם אלוהים אחד בלבד, אב אחד בלבד. אין שלוש ישויות אלוהיות הקיימות באלוהים, אלא רק רוח אלוהית אחת, אשר התגלתה לאנושות בשלושה שלבי התפתחות שונים. כאשר חדרה האנושות לעומק זה, היא האמינה בתמימותה לראות שלוש ישויות, בעוד שקיימת רק רוח אלוהית אחת. לכן, כאשר אתם הטובים; אך הכל רציתם בחיים, רק לא אהבה רוחנית. (16, 31-32)

57. בכל הזמנים היו לכם מורים שלימדו אתכם את כוחה של האהבה. אלה היו אחיכם המתקדמים יותר, בעלי הבנה עמוקה יותר של תורתי וטוהר רב יותר במעשיהם. הם נתנו לכם דוגמה של עוצמה, אהבה וענווה, כאשר החליפו את חייהם של תעייה וחטאים בקיום שהוקדש לטוב, להקרבה ולאהבת הזולת הפעילה.

58. מילדות ועד זקנה יש לכם דוגמאות מובהקות לכל מה שאפשר להשיג באמצעות האהבה, ולסבל שגורם חוסר האהבה לזולת; אך אתם — חסרי רגש יותר מהסלעים — לא הבנתם ללמוד מהתורות ומהדוגמאות שהחיים היומיומיים מעניקים לכם.

59. האם הבחנתם פעם ביצד אפילו חיות הטרף מגיבות בעדינות לקריאת אהבה? באותו אופן יכולים להגיב היסודות, כוחות הטבע — כל מה שקיים בעולם החומרי והרוחני.

60. לכן אני אומר לכם, כי עליכם לברך את הכול באהבה, בשם האב ובשם בורא היקום.

61. לברך פירושו להשביע. לברך פירושו לחוש את הטוב, לומר אותו ולהעבירו הלאה. לברך פירושו להשרות על כל מה שמקיף אתכם מחשבות של אהבה. (14, 56-60)

62. אכן, אני אומר לכם, האהבה היא הכוח הבלתי משתנה המניע את היקום. האהבה היא מקור החיים ומשמעותם.

63. אני פותח עתה תקופה של תחייה רוחנית לכולם — תקופה שבה אביא לפריחה את אותו זרע מבורך של אהבה, אשר שפכתי על העולם ממרומי הצלב, ובכך בישרתי לכם כי אם בני האדם יאהבו זה את זה כפי שלימדתי אתכם, ה"מוות" ייעלם מן העולם, ובמקומו תשרור החיים

11. אני אדונכם; אך אל תראו אותי בנפרד מהאב, כי אני האב.
12. אין הבדל בין הבן לרוח הקודש, כי רוח הקודש והבן הם רוח אחת, ואני הוא.
13. ראו בהתגלויותיי לאורך כל הזמנים אל אחד, שלימד אתכם באמצעות שיעורים רבים ושונים: ספר אחד בעל דפים רבים. (256, 4)

שלוש דרכי ההתגלות של אלוהים

14. עתה אתם יודעים את הסיבה מדוע האב התגלה בשלבים, ומבינים גם את הטעות של בני האדם בנוגע למושג השילוש הקדוש.
15. אל תנסו עוד לתת לי צורה גשמית בדמיונכם, כי אין צורה ברוחי, כשם שאין צורה לאינטליגנציה, לאהבה או לחוכמה.
16. אני אומר לכם זאת, משום שרבים מדמיינים אותי בדמותו של זקן כאשר הם חושבים על האב; אך אני איני זקן, שכן אני מחוץ לזמן, לרוחי אין גיל.
17. כאשר אתם חושבים על המשיח, אתם מיד יוצרים במוחכם את דמותו הגשמית של ישוע. אך אני אומר לכם, כי המשיח, האהבה האלוהית שנולדה בבשר, דברי שהפך לאדם, כאשר עזב את המעטפת הגשמית, התמזג עם רוחי, שממנה יצא.
18. אולם, כאשר אתם מדברים על רוח הקודש, אתם משתמשים בסמל היונה כדי לנסות לדמיין אותה בצורה כלשהי. אך אני אומר לכם, כי עידן הסמלים חלף, ומסיבה זו, כאשר אתם חשים בהשפעת רוח הקודש, קבלו אותה כהשראה, כאור ברוחכם, כבהירות המפיגה אי-ודאות, סודות וחשכה. (39, 42, 44-47)
19. מדור לדור יש לאנשים תפיסה ברורה יותר ויותר של מי אני. אלה שהבירו אותי באמצעות ישו, יש להם תפיסה הקרובה יותר לאמת מאשר לאלה המכירים אותי רק באמצעות חוקי משה. אותו אלוהים, שומעים את השם יהוה, חשבו על אלוהים כאב וכשופט. כאשר אתם חושבים על ישו, הכירו בו את אלוהים כמאסטר, כאהבה; וכאשר אתם מבקשים לחקור את מקור רוח הקודש, דעו כי הוא אינו אלא אלוהים, כאשר הוא מגלה את חוכמתו הבלתי נמדדת לתלמידים מתקדמים יותר.
5. אילו מצאתי את האנושות של "הזמן הראשון" מפותחת רוחנית כפי שהיא כיום, הייתי מתגלה בפניה כאב, כמאסטר וכרוח הקודש; אז לא היו בני האדם רואים שלוש אלוהויות במקום שיש רק אחת. אך הם לא היו מסוגלים לפרש את תורותיי נכונה, והיו מתבלבלים ונשארים רחוקים מדרכי, כדי להמשיך וליצור אלים נגישים וקטנים בהתאם לדמיונם.
6. ברגע שהאנשים יבינו ויקבלו את האמת הזאת, הם יתחרטו על כך שלא הכירו זה את זה בגלל טעות, שהיו יכולים למנוע אותה עם מעט אהבה.
7. אם המשיח הוא האהבה, האם אתם יכולים להאמין שהוא נפרד מיהוה, כאשר אני עצמי האהבה?
8. אם רוח הקודש היא החוכמה, האם אתם מאמינים שרוח זו קיימת בנפרד ממשיח, הרי שאני החוכמה? האם אתם סבורים ש"הדבר" ורוח הקודש הם שני דברים שונים?
9. די לדעת רק מעט מהדבר שלימד ישוע את האנושות כדי להבין שרק אלוהים אחד היה קיים ויהיה לנצח. לכן אמרתי דרכו: "מי שמכיר את הבן, מכיר את האב, כי הוא בי ואני בו." מאוחר יותר, כאשר הודיע שישוב אל בני האדם בתקופה אחרת, הוא לא רק אמר: "אשוב", אלא הבטיח לשלוח את רוח הקודש, רוח המנחם, רוח האמת.
10. מדוע היה על המשיח לבוא בנפרד מהרוח הקדושה? האם לא יכול היה להביא עמו את האמת, את האור ואת הנחמה ברוחו? (1, 66-70, 73-76)

לא תמצאו רק אהבה, אלא גם כוח וחוכמה. מה היה אפוא מוזר בכך, אילו הייתם מגלים במעשי רוח הקודש בתקופה זו הן את הכוח, את החוק ואת העוצמה, והן את האהבה, את החמלה ואת משחת הריפוי? (293, 20-21, 259 25-26)

25. חוק, אהבה, חוכמה — אלה הן שלוש צורות ההתגלות שבהן הראיתי את עצמי לאדם, כדי שיהיה לו, במסלול התפתחותו, אמונה איתנה וידע מלא על בוראו. שלושת שלבי ההתגלות הללו נבדלים זה מזה, אך לכולם מקור אחד ואותו מקור, ובשלמותם הם מהווים את השלמות המוחלטת. (165, 56)

26. בי יש את השופט, האב והאדון — שלוש שלבי התגלות שונים בישות אחת, שלושה מרכזי כוח ותמצית אחת: אהבה. (109, 40)

27. אני יהוה, אשר שחרר אתכם מהמוות בכל הזמנים. אני האל האחד שדיבר אליכם בכל הזמנים. המשיח הוא "דבר" שלי, שדיבר אליכם באמצעות ישוע. הוא אמר לכם: "מי שמכיר את הבן, מכיר את האב." וגם רוח הקודש, המדברת אליכם היום, היא אני; כי יש רק רוח קודש אחת, רק "דבר" אחד, וזה שלי.

28. שמעו, תלמידיי: ב"תקופה הראשונה" נתתי לכם את התורה, בשנייה לימדתי אתכם את האהבה, שבעזרתה עליכם לפרש את המצוות ההן, ועכשיו, בעידן השלישי הזה, אני שולח אליכם את האור, כדי שתוכלו להבין את המשמעות של כל מה שנחשף בפניכם.

29. מדוע אם כן אתם מתעקשים לגלות שם שלוש אלוהויות, כאשר קיים רק רוח אלוהית אחת, שהיא שלי?

30. נתתי את התורה לאדם הראשון, ובכל זאת הודעתי למשה כי אשלח את המשיח. המשיח, שדרכו נתתי לכם את "דבר" שלי, אמר לכם, כאשר משימתו כבר הגיעה לסיומה: "אני חוזר אל האב, ממנו יצאתי." שהמונים הלכו אחריו וצייתו לו מתוך פחד מפני צדקתו, נחפש מאוחר יותר כאב וכמורה , כאשר נבט זרע אהבתו של ישו בלבם. (112, 3)

20. אני עומד מעל הזמנים, מעל כל הנברא, רוחי האלוהית אינה כפופה להתפתחות. אני נצחי ושלם — לא כמוכם, שיש לכם בהחלט התחלה, שאתם כפופים לחלוטין לחוקי ההתפתחות, ויתרה מכך, חשים את חלוף הזמנים מעל קיומכם.

21. אל תאמרו אפוא שהאב שייך רק לעידן אחד, המשיח לעידן אחר, והרוח הקדושה לעידן אחר. כי האב הוא נצחי ואינו שייך לשום עידן, אלא הזמנים הם שלו, והמשיח, כאשר נעלם כבן אדם, הוא אלוהים עצמו, כמו גם רוח הקודש, שאינה אלא אביכם עצמו, המכין בקרבכם את צורת ההתגלות העליונה שלו, כלומר ללא עזרתו של מתווך ארצי כלשהו. (66, 43)

22. הסברתי לכם כי מה שאתם מכנים "האב" הוא הכוח המוחלט של אלוהים, הבורא האוניברסלי, היחיד שלא נברא; כי זה שאתם מכנים "בן", הוא המשיח, כלומר התגלות האהבה המושלמת של האב כלפי בריותיו, וכי מה שאתם מכנים "רוח הקודש" הוא החוכמה שאלוהים שולח אליכם כאור בתקופה זו, שבה רוחכם מסוגלת להבין טוב יותר את התגלויותיי.

23. אותו אור של רוח הקודש, אותה חוכמת אלוהים, ישלוט בקרוב בעידן השלישי הזה, שאתם רואים את צמיחתו, ויאיר את מחשבתה של האנושות הזקוקה לרוחניות, הצמאה לאמת והרעבה לאהבה.

24. נכון לא פחות, עם, הוא שאלוהים אחד התגלה לבני האדם, אם כי בשלושה היבטים שונים: אם תחפשו אהבה במעשי האב באותה תקופה ראשונה, תמצאו אותה; ואם תחפשו את אור החוכמה, תגלו אותו גם כן, כשם שבמעשי ובדברי המשיח

שימוש בתורת "הזמן השני" שלי או חושבים על החוק וההתגלויות של "הזמן הראשון", היו מודעים לכך שאתם נמצאים בנוכחות האל האחד, שומעים את דברו ומקבלים את אור רוחו. (216, 39-42)

אלוהים כרוח בוראת וכאב

38. אני תמצית כל הנברא. הכל חי בזכות כוחי האינסופי. אני נמצא בכל גוף ובכל צורה. אני נמצא בכל אחד מכם, אך עליכם להכין את עצמכם ולהיות רגישים, כדי שתוכלו לחוש אותי ולגלות אותי.

39. אני נשימת החיים לכל היצורים, כי אני החיים. לכן הבהרתי לכם שכאשר אני נוכח בכל מעשיכם, אין צורך ליצור את דמותי בחימר או בשיש כדי לעבוד אותי או להרגיש אותי קרוב אליכם. אי-הבנה זו שימשה רק כדי לפתות את האנושות לעבודת אלילים.

40. בזכות דבריכם אתם חשים בהרמוניה הקיימת בין האב לבין כל הבריאה, אתם מבינים שאני התמצית המזינה את כל היצורים, ושאתם חלק ממני. (185, 26-28)

41. רוח האב היא בלתי נראית, אך היא מתגלה באינספור צורות. היקום כולו אינו אלא ביטוי חומרי של האלוהות. כל הבריאה היא השתקפות של האמת.

42. את קיומן של הנשמות, שהן ילדי אלוהותי, עטפתי, בהתאם למקום שבו הן מתגוררות, במגוון צורות חיים, שבהן הטמנתי חוכמה, יופי, כוח חיים ומשמעות, כדי לתת לכל אחד ממקומות מגורים אלה את ההוכחה הגלויה ביותר לקיומי ואת הרעיון על כוחי. אני מציין בפניכם כי משמעות החיים טמונה באהבה, בידע ובהכרת האמת. (168, 9-10)

43. תלמידים, ממני נוצרו שלושת סוגי הטבע: האלוהי, הנפשי והחומרי. כבורא ובעלים של כל הנברא, אני יכול לדבר אליכם באופן אלוהי ובו-זמנית מובן. מכיוון הוא גם אמר לכם: "האב ואני אחד." אך לאחר מכן הוא הבטיח לשלוח אליכם את רוח האמת, אשר על פי רצוני ובהתאם להתפתחותכם תאיר את סוד גילויי.

31. אך מי יכול לשפוך אור על סודותיי ולהסביר את המסתורין הללו? מי יכול לפתוח את חותמות ספר חכמתי מלבדי?

32. אכן, אני אומר לכם, רוח הקודש, שאתם רואים כרגע במשהו נפרד מיהוה ומשיח, אינה אלא החוכמה שאני מגלה לרוחכם, כדי שתוכלו להבין, לראות ולהרגיש את האמת. (32, 22-27)

33. איחדו בתבונתכם וברוחכם את התגלויותיי כאלוהים, המכריזות בפניכם את התורה; את התגלויותיי כאב, המגלות לכם את אהבתי האינסופית, ואת תורתי כמאסטר, המגלה לכם את חוכמתי, ואז תקבלו מכל אלה תמצית, כוונה אלוהית: שתבואו אליי בדרך האור הרוחני — משהו יותר מסתם הודעה אליכם. אני רוצה להוביל אתכם לממלכתי שלי, שם אני נוכח תמיד, לנצח בתוככם. (324, 58)

34. זו לא תהיה הפעם הראשונה שבני האדם יתאמצו לפרש התגלות אלוהית או להשיג בהירות בעניין שנראה לעיניהם כסתר. כבר ב"תקופה השנייה", לאחר פעילותי כדרשן בעולם, התייעצו בני האדם על אישיותו של ישוע ורצו לדעת אם הוא אלוהי או לא, אם הוא אחד עם האב או אישיות נפרדת ממנו. בכל מיני דרכים הם שפטו וחקרו את תורתו.

35. כעת אהיה שוב מושא לפרשנויות, לדיונים, לוויכוחים ולחקירות.

36. יבדקו אם רוח המשיח, כאשר התגלתה, הייתה נפרדת מרוח האב; ויהיו אחרים שיאמרו כי היה זה רוח הקודש שדיבר, ולא האב ולא הבן.

37. אך מה שאתם מכנים "רוח הקודש" הוא אור האלוהים, ומה שאתם מכנים "בן" הוא "דברו". לכן, כאשר אתם שומעים את המילה הזאת כאן, כאשר אתם עושים

49. ביהוה חשבתם שאתם מזהים אל אבזרי, נורא ונקמני. אז שלח לכם האדון, כדי לשחרר אתכם מטעותכם, את המשיח, אהבתו האלוהית, כדי ש"תכירו את האב, לאחר שתכירו את הבן"; ובכל זאת, האנושות הבורה, השבויה שוב בחטאה, מאמינה שהיא רואה ישוע זועם ונעלב, הממתין רק לבואם של אלה שפגעו בו אל "העמק הרוחני", כדי לומר להם: "סורו ממני, איננני מכיר אתכם"; וכדי לגרום להם מיד לסבול את העינויים האכזריים ביותר לנצח.

50. הגיע הזמן שתבינו את משמעות תורתו, כדי שלא תיפלו בטעות. האהבה האלוהית לא תמנע מכם לבוא אליי; אך אם לא תתקנו את טעויותיכם, יהיה זה השופט הבלתי מתפשר של מצפונכם שיגיד לכם שאינכם ראויים להיכנס לממלכת האור. (16, 46-47)

51. אני רוצה שתהיו כמו אדוננכם, כדי שתוכלו בצדק לקרוא לעצמכם תלמידיי. מורשתי מורכבת מאהבה ומחוכמה. המשיח הוא זה שבא אליכם, והמשיח הוא זה שמדבר אליכם ברגע זה; אך אל תנסו להפריד אותי מאלוהים או לראות אותי מחוץ לו, כי אני אחד עם האב, ותמיד הייתי אחד עמו.

52. אמרתי לכם כי המשיח הוא האהבה האלוהית; לכן אל תנסו להפריד אותי מהאב. האם אתם מאמינים שהוא אב ללא אהבה לילדיו? כיצד עלה רעיון זה בדעתכם? הגיע הזמן שתבינו זאת.

53. איש לא יתבייש לקרוא לאלוהים, הבורא, "אבא", שכן זהו שמו האמיתי. (19, 57-58)

54. בישוע ראתה העולם את אלוהיו שהתגלם בבשר. בני האדם קיבלו ממנו רק שיעורי אהבה, תורות של חוכמה אינסופית, הוכחות לצדק מושלם, אך מעולם לא מילה של אלימות, מעשה או סימן של טינה. ראו במקום זאת עד כמה שהטבע החומרי נוצר ממני, אני יכול גם להשמיע את קולי ואת דבריי באופן גשמי, כדי להבהיר את עצמי לאדם.

44. אני המדע המושלם, מקור הכול, הסיבה לכל הסיבות והאור המאיר את הכול. אני עומד מעל כל הבריאה, מעל כל החוכמה. (161, 35-36)

45. עתה הוא זמן ההבנה, הארת הנפש והשכל, שבו האדם יחפש אותי סוף סוף ברוחניות, כי יכיר שאלוהים אינו אדם ואינו דמיון, אלא רוח אוניברסלית בלתי מוגבלת ומוחלטת. (295, 29)

המשיח, האהבה ודבר האלוהים

46. בטרם התגלה האב לאנושות בישוע, הוא שלח אליכם את התגלויותיו, תוך שהוא נעזר בצורות ובאירועים חומריים. תחת השם "המשיח" הכרתם את זה שהכריז על אהבת האל בקרב בני האדם; אך כאשר הוא בא לעולם, הוא כבר התגלה קודם לכן כאב, ולכן אל לכם לומר שהמשיח נולד בעולם — ישוע הוא זה שנולד, הגוף שבו שכן המשיח.

47. חשבו על כך, ובסופו של דבר תבינו אותי ותכירו בכך שהמשיח היה קיים עוד לפני ישוע, שכן המשיח הוא אהבת האל. (16, 6-7)

48. הנה אני כאן אתכם, ומעניק לכם כוח להילחם למען השלום הנצחי של נפשכם. אך אמת, אני אומר לכם, עוד בטרם הכירה אותי האנושות, כבר הארתי אתכם מתוך האינסוף ודיברתי אל לבבותיכם. כי בהיותי אחד עם האב, תמיד הייתי בתוכו. עידנים רבים היו צריכים לחלוף על פני האנושות, עד שהעולם קיבל אותי בישוע ושמע את דבר האלוהים, אף על פי שאני חייב לומר לכם, שלא כל מי ששמע את תורתו באותה עת, היה בעל ההתפתחות הנפשית הדרושה כדי לחוש בנוכחות האלוהים שבמשיח. (300, 30)

והנשמה. (277, 38) (ראה גם פסוקים 8-10, 12, 18, 21-24, 27, 32, 36-37 בפרק זה)

פרק 20 - מריה, אהבתו האימהית של אלוהים

קיומה הארצי של מריה בענווה

1. מריה היא הפרח בגני השמימי, אשר מהותה הייתה תמיד ברוחי.
2. האם אתם רואים את הפרחים האלה כאן, המסתירים את יופיים בענווה? כך הייתה ומריה היא: מקור בלתי נדלה של יופי למי שמסוגל להביט בה בטוהר וביראת כבוד, ואוצר של טוב ורוך לכל היצורים.
3. מריה עברה בעולם והסתירה את מהותה האלוהית; היא ידעה מי היא ומי היה בנה, אך במקום להתפאר בחסד ההוא, היא הכריזה על עצמה רק כמשרתת של העליון, ככלי בידי תוכניותיו של האדון. (8, 42-43, 46)
4. מריה ידעה כי היא עתידה להרות למלך אדיר וגדולה מכל מלכי הארץ. אך האם הכריזה על עצמה בשל כך למלכה בקרב בני האדם? האם שפתייה הכריזו בכיכרות, ברחובות, בבקתות הפשוטות או בארמונות, כי היא עתידה להיות אמו של המשיח, כי "הבן הבכור" של האב ייצא מרחמה?
5. בוודאי שלא, עמי: ענווה, ענווה וחסד גדולים ביותר היו בה, וההבטחה התגשמה. לבה של אם אנושית התמלא אושר, וכבר לפני שילדה — באותו רגע ולאחר מכן לאורך כל חייו של הבן — היא הייתה אם אוהבת ביותר, שידעה ברוחה את ייעודו של ישוע, את המשימה שעליו היה למלא בקרב בני האדם, ואת המטרה שלשמה הוא בא. היא מעולם לא התנגדה הוא הושפל והולעג. הייתה לו סמכות וכל הכוח בידו, כפי שאין לכל העולם, אך היה צורך שהעולם יכיר את אביו במהותו האמיתית, בצדקתו וברחמיו האמיתיים.
55. בישוע ראה העולם אב שמקריב הכל למען ילדיו, מבלי לדרוש דבר לעצמו; אב הסולח על העלבונות הקשים ביותר באהבה אינסופית, מבלי לנקום לעולם, ואב שבמקום לקחת את חייהם של ילדיו הפוגעים בו, הוא סולח להם ומסמן להם בדמו את הדרך לגאולת נפשם. (160, 46-47)
56. כבן אדם, ישוע היה האידיאל שלכם וההתגלמות של השלמות; כדי שיהיה לכם בו מודל ראוי לחיקוי, רציתי ללמד אתכם מה על האדם להיות כדי להיות דומה לאלוהיו.
57. יש אלוהים אחד, והמשיח הוא אחד עמו, כי הוא "הדבר" של האלוהות, הדרך היחידה דרכה תוכלו להגיע אל אבי כל הבריאה. (21, 33-34)
58. תלמידים, המשיח הוא הביטוי העליון של האהבה האלוהית, הוא האור שהוא החיים במרחבי הרוח; האור הפורץ את החשכה וחושף לעיני כל רוח את האמת, פותר את התעלומות, פותח את הדלת ומראה את הדרך לחוכמה, לנצח ולשלמות הנשמות. (91, 32)

רוח הקודש — האמת והחוכמה של אלוהים

59. בחוכמה טמונה כוח הריפוי והנחמה שאליהם משתוקק לבכם. לכן הבטחתי לכם פעם את רוח האמת כרוח הנחמה.
60. אך הכרחי בהחלט להיות בעלי אמונה, כדי שלא לעצור בדרככם ההתפתחותית ולא לחוש פחד מפני המבחנים. (263, 10-11)
61. זהו עידן האור, שבו החוכמה האלוהית, שהיא אור רוח הקודש, תאיר אפילו את הפינות הסודיות ביותר של הלב

לי. אך אמת, אני אומר לכם, מרים — כאדם, אמי האוהבת — לא נדרשה לטהר את עצמה משום חטא, וגם לא יכלה להיות בה כל חוסר אמונה, כי היא ידעה מי היה המשיח עוד בטרם הציעה לו את רחמה האימהי.
13. לא היה צורך להאניש את רוחי כדי לבקר את זו שהחזירה אותי לממלכה שממנה באתי, באותה טוהר ועדינות שבה קיבלה אותי ברחמה. אך מי יכול היה לדעת את האופן שבו דיברתי אליה בבדידותה, ואת הליטוף האלוהי שרוחי עטפה אותה בו?
14. כך אני עונה לאלה ששאלו אותי את השאלה הזאת, משום שלעתים קרובות חשבו שהביקור הראשון של ישוע היה צריך להיות אצל אמו.
15. עד כמה שונה הייתה הצורה שבה גיליתי את עצמי למריה מזו שהשתמשתי בה כדי להראות את עצמי למגדלנה ולתלמידיי. (30, 17-21)

בתוליה של מריה

16. על פסגת ההר שבו נמצא האדון נמצאת גם מריה, האם האוניברסלית — זו שהפכה לאישה ב"תקופה השנייה" כדי שהנס של התגלמות "הדבר האלוהי" יהפוך למציאות.
17. האדם שפט וחקור פעמים רבות את מרים וגם את האופן שבו נולד ישוע, ושיפוטים אלה קרעו את גלימת טוהר הרוח האימהית, שלבה השפריץ את דמה על העולם.
18. בתקופה זו הסרתי את מסכות הבלתי נודע כדי להסיר את ספקותיו של הכופר ולהעניק לו את הידע של ההוראות הרוחניות.
19. בני האדם יצרו מהאמת שלי, שהיא כדרך, נתיבים צדדיים רבים, שבהם הם לרוב הולכים שולל. בעוד שחלקם מחפשים את תיווכה של האם השמימית לייעוד זה, שכן היא הייתה שותפה לאותה מלאכה.
6. כאשר הזילה דמעות לעתים, היה זה בכי של אם אנושית, הייתה זו הטבע הגשמי שחש את הכאב בבנה, בבשרה שלה.
7. אך האם הייתה תלמידה של האדון, בנה? לא. מריה לא הייתה צריכה ללמוד דבר מישוע. היא הייתה באב עצמו, והתגלמה בבשר רק כדי למלא את המשימה היפה והקשה ההיא.
8. האם לב האם הנפלא הזה הסתפק רק באהבת בנה האהוב ביותר? בוודאי שלא; דרך אותו לב אנושי קטן התגלה הלב האימהי בנחמה ובמילים נשגבות, בעצות ובמעשים טובים, בניסים, באור ובאמת.
9. מעולם לא התהדרה, מעולם לא פירשה לא נכון את דברי האדון. אך כשם שהייתה לרגלי המזבח ששימש לה עריסה, כך הייתה גם לרגלי הצלב, שבו מת הבן, האדון, אבי כל הבריאה, ונשף את נשימתו האחרונה כבן אנוש.
10. כך מילאה את ייעודה כאם אנושית והיוותה דוגמה נעלה לכל האמהות ולכל בני האדם. (360, 28-31)

מריה וישו

11. לעתים קרובות שאלו בני האדם את עצמם מדוע ישוע, אפילו לאחר שנצלב, הראה את עצמו בפני החוטאת מגדלנה ולאחר מכן פנה אל תלמידיו, בעוד שלא ידוע דבר על כך שביקר את אמו. על כך אני אומר לכם, שלא היה צורך להתגלות בפני מריה באותו אופן שבו התגלו בפני אותם אנשים. שכן הקשר בין ישו למריה היה קיים מאז ומתמיד, עוד בטרם נברא העולם.
12. באמצעות ישוע גיליתי את עצמי לאנושות כדי להציל חוטאים, ואפשרתי להם לראות אותי לאחר הצליבה כדי להחיות את אמונתם של אלה שהיו זקוקים

בנשמותיהם. אז מריה תעטוף אותם בחסדה, האם האלוהית תגן עליהם במעילה, והאב יסלח להם ויאמר באהבה אינסופית: "התעוררו והתפללו, כי אני סולח לכם, ובכם אני סולח ומברך את העולם." (171, 69-72)

מריה כמודל לחיקוי עבור האישה

27. חייו של אדוננם מהווים דוגמה לכל בני האדם. אך מכיוון שהאישה לא קיבלה הדרכה לגבי תפקידה כאם, נשלחה אליה מרים כגילום של הרגישות האלוהית, אשר הופיעה כאישה בקרב בני האדם כדי להעניק גם לכם את הדוגמה האלוהית שלה לענווה. (101, 58)
28. נשים מבורכות: גם אתן שייכות לחבורת השליחים שלי. אין הבדל בין רוחו של הגבר לרוחכן, גם אם אתן שונות מבחינה גופנית וגם אם התפקידים של שניכם שונים.
29. קחו את ישוע כמאסטר של רוחכם וצעדו אחריו בדרך שאהבתו התוותה. אימצו את דבריו לחייכם וחבקו את צלבו.
30. אני מדבר אל רוחכן באותן המילים שבהן אני מדבר אל הגברים, כי אתם שוות מבחינה רוחנית. עם זאת — אם לבכן הנשי מחפש מודל לחיקוי; אם אתם זקוקות לדוגמאות מושלמות כתמיכה כדי להתעלות בחיים, זכרו את מרים, התבוננו בה לאורך כל חייה עלי אדמות.
31. היה זה רצונו של האב שחיי הצניעות של מרים יירשמו על ידי תלמידיי, שהכירו אותה לאורך כל פעילותה ושוחחו עמה.
32. חיים אלה — צנועים למי שמכיר אותם — היו זוהרים מהלידה ועד סופה בעולם. מריה כתבה דפים רבים של הוראה אוהבת בענוות רוחה, ברגישותה האינסופית, בטוהר לבה, באהבתה לאנושות, אשר הביעה יותר בשתיקה מאשר במילים, שכן ידעה כי זה אשר עתיד לדבר אל בני האדם הוא המשיח.

ואחרים מתעלמים ממנה, גלימת האהבה והרוך שלה עוטפת את כולם לנצח.
20. מראשית הזמנים גיליתי את קיומה של האם הרוחנית, עליה דיברו הנביאים עוד בטרם באה לעולם. (228, 1-5)
21. מריה נשלחה כדי לחשוף את מידותיה הטובות, את דוגמתה ואת אלוהיותה המושלמת. היא לא הייתה אישה כמו כל האחרות בקרב בני האדם. היא הייתה אישה מסוג אחר, והעולם התבונן בחייה, הכיר את דרכיה לחשוב ולהרגיש, ידע על טוהר וחינניות נשמתה וגופה.
22. היא דוגמה לפשטות, לענווה, לאלטרואיזם ולאהבה. אך למרות שחייה היו ידועים לעולם של אז ולדורות הבאים, ישנם רבים שאינם מכירים בסגולותיה ובבתוליה. הם אינם יכולים להסביר לעצמם את העובדה שהייתה בתולה ואם בעת ובעונה אחת. הסיבה לכך היא שהאדם הוא כופר מטבעו ואינו יודע לשפוט את מעשי האל ברוח ערה. אילו היה לומד את הכתבים וחוקר את התגלמותה של מריה ואת חייהם של אבותיה, היה יודע לבסוף מי היא. (221, 3)
23. אהבתו העדינה ביותר של אלוהים ליצורי בריאתו אינה בעלת צורה*. עם זאת, בתקופה השנייה היא לבשה צורה של אישה במריה, אמו של ישוע.
** לפיכך, יש לראות את דמותה של מריה, המוכרת מההתגלויות של מריה, רק כצורה רוחנית של התגלות שנלקחה על עצמה לזמן קצר.*
24. הבינו שמריה תמיד הייתה קיימת, שכן מהותה, אהבתה ורוך לבה היו מאז ומתמיד באלוהות.
25. כמה תיאוריות וטעויות יצרו בני האדם אודות מריה! אודות אמהותה, התעברותה וטוהרה. כמה הם חיללו את שמה בכך!
26. ביום שבו יבינו באמת את אותה טוהר, יאמרו לעצמם: "היה עדיף לנו אילו לא נולדנו מעולם." דמעות אש יבערו

לכן אמרתי למריה, שזעזעה מכאב, לרגלי הצלב: "אשה, זהו בנך", תוך שאני מצביע במבטי על יוחנן, שגילם באותו רגע את האנושות, אך את האנושות שהפכה לתלמידו הטוב של ישו, האנושות הרוחנית.
39. גם אל יוחנן פניתי במילים: "בני, זו אמך" — מילים שאסביר לכם כעת.
40. מריה גילמה את הטוהר, את הצייתנות, את האמונה, את הרגישות ואת הענווה. כל אחת מהמידות הללו היא שלב בסולם שבו ירדתי לעולם כדי להיוולד בבטנה של אותה אישה קדושה וטהורה.
41. אותה רגישות, אותה טוהר ואהבה הם הרחם האלוהי, שבו מופרה זרע החיים.
42. אותה סולם שעליה ירדתי אליכם כדי להפוך לאדם ולשכון בקרב ילדיי, היא אותה סולם שאני מציע לכם, כדי שתעלו עליה אליי , תוך שאתם הופכים מבני אדם לרוחות אור.
43. מריה היא הסולם, מריה היא הרחם האימהי. פנו אליה, ותפגשו אותי. (320, 68-73)
44. השארתי אתכם עם מריה לרגלי הצלב, על אותה גבעה שספגה את דמי ואת דמעותיה של האם. שם היא נשארה בציפייה לילדיה, כי היא תהיה זו שתסיר את הצלב מכתפיה ותראה להם את הדרך לגן עדן. (94, 73)
45. המסר של מרים היה מסר של נחמה, של דאגה רבה, של ענווה ושל תקווה. היא נאלצה לבוא אל הארץ כדי להפיץ את טבעה האימהי ולהציע את רחמה הבתולי, כדי ש"הדבר" יהפוך לאדם בתוכו.
46. אך שליחותה לא הסתיימה עלי אדמות. מעבר לעולם הזה היה ביתה האמיתי, משם היא יכולה לפרוש מעטה של חמלה ודאגה על כל ילדיה, משם היא יכולה לעקוב אחר צעדיהם של התועים ולשפוך את נחמתה השמימית על הסובלים.
33. רוחה של מריה הייתה האהבה האימהית עצמה שיצאה מהאב, כדי לתת לאנושות את הדוגמה המושלמת לענווה, לציות ול עדינות. דרכה בעולם הייתה עקבות של אור. חייה היו פשוטים, מלכותיים וטהורים. בה התגשמו הנבואות שהכריזו כי המשיח ייוולד מבתולה.
34. רק היא יכלה לשאת את זרע האלוהים ברחמה, רק היא הייתה ראויה להישאר, לאחר מילוי תפקידה כלפי ישוע, כאם הרוחנית של האנושות.
35. לכן מריה היא המודל המושלם עבורכן, נשים. אך פנו אליה וקחו אותה לדוגמה בשתיקתה, במעשי הענווה שלה, בהקרבה העצמית האינסופית מתוך אהבה לנזקקים, בכאבה השקט, בחמלתה הסולחת הכל, ובאהבתה, שהיא תחינה, נחמה וסיוע מתוק.
36. בתולות, נשות, אמהות, נערות יתומות או אלמנות, נשים בודדות, שיש לכן לב חדור כאב — קראו למריה אמכן האוהבת והדואגת, קראו לה במחשבותיכן, קבלו אותה ברוחכן והרגישו אותה בלבכן. (225, 46-54)

מריה כמתווכת, מנחמת ומשיחה של בני האדם

37. מריה הלכה בשקט בעולם, אך היא מילאה את הלבבות בשלום, התפללה למען הנזקקים, התפללה עבור כולם ולבסוף הזילה דמעות של סליחה ורחמים על בורותם ורשעותם של בני האדם. מדוע שלא תפנו למריה אם ברצונכם לבוא אל האדון, הרי דרכה קיבלתם את ישוע? האם לא היו האם והבן מאוחדים בשעת מותו של הגואל? האם לא התערבב באותו רגע דמו של הבן בדמעותיה של האם? (8, 47)
38. מהצלב הורישתי לעולם את ספר החיים והחוכמה הרוחנית — ספר שנועד להיקרא ולהיות מובן על ידי בני האדם לאורך מאות השנים, העידנים והתקופות.

טיהור בני האדם, כפרת הנשמות. כאשר הכאב יחלוף, יזרח אור בנשמות, ושמחה תמלא את רוחה של אמכם האוניברסלית. (140, 44-52)

הטבע האלוהי של מריה

56. גלימתה של אמכם השמימית העניקה צל לעולם מאז ומעולם, והיא מגנה באהבה על ילדיי, שהם גם ילדיה. מריה כרוח לא נולדה בעולם; תמצית הווייתה האימהית הייתה מאז ומתמיד חלק ממני.
57. היא אשת טהרתי, קדושתי. היא הייתה בתי כשהפכה לאישה, ואמי כשהרתה את "הדבר שהתגלם". (141, 63-64)
58. מריה היא אלוהית במהותה, רוחה היא אחת עם האב ועם הבן. מדוע לשפוט אותה כבן אנוש, הרי היא הייתה הבת הנבחרת, שהוכרזה לאנושות מראשית הזמנים כיצור הטהור שבו יתגלם "הדבר האלוהי"?
59. מדוע אם כן האדם מחלל את שמי, מטיל ספק בכוחי וחוקר את מעשיי ללא כבוד? הסיבה לכך היא שהוא לא התעמק בהוראה האלוהית שלי, לא הרהר במה שאומרים הכתובים, ולא הכפיף את עצמו לרצוני.
60. כיום, ב"תקופה השלישית", הוא מטיל ספק גם בכך שמריה מתגלה לבני האדם. אך אני אומר לכם, כי יש לה חלק בכל מעשיי, שכן היא התגלמות האהבה העדינה ביותר השוכנת ברוחי האלוהית. (221, 4-6)
61. מריה היא הרוח שהתמזגה כל כך עם האלוהות, עד שהיא מהווה אחד מהיבטי האלוהות, כפי שהם מתוארים בשלוש צורות ההתגלות: האב, הדבר והאור של רוח הקודש. במובן זה, מריה היא אותה רוח של אלוהים המגלה ומגלמת את הדאגה האלוהית. (352, 76)
47. מאות שנים רבות לפני שמריה הייתה אמורה להיוולד לעולם, כדי — בהיותה אדם שהתגלם באישה — למלא ייעוד אלוהי, הכריז עליה נביא אלוהים. דרכו נודע לכם כי בתולה תתעבר ותלד בן, אשר ייקרא עמנואל, שמשמעותו: אלוהים איתנו.
48. במריה, אישה ללא דופי, עליה ירד רוח אהבת האם השמימית, התגשמה ההבטחה האלוהית שהוכרזה על ידי הנביא.
49. מאז מכיר אותה העולם, והאנשים והעמים מבטאים את שמה באהבה, ובכאבם הם משתוקקים אליה כאם.
50. "אמא הכואבת" אתם קוראים לה, כי אתם יודעים שהעולם נטע את חרב הכאב בלבבה, ומן הדמיון שלכם לא נעלם אותו פנים כואבות ואותו מבט של צער אינסופי.
51. היום אני רוצה לומר לכם, כי עליכם להסיר מליבכם את אותו דימוי נצחי של הכאב, ובמקום זאת לחשוב על מריה כאם טובה, מחייכת ואוהבת, הפועלת ברוחניות ומסייעת לכל ילדיה להתפתח כלפי מעלה בדרך שסמן האדון.
52. האם אתם מבינים עתה כי שליחותה של מריה לא הוגבלה לאימהות עלי אדמות? כמו כן, התגלותה ב"תקופה השנייה" לא הייתה היחידה, אלא שמורה לה תקופה חדשה, שבה היא תדבר אל בני האדם מרוח אל רוח.
53. תלמידי יוחנן, נביא ורואה, ראה בהתלהבותו אישה עטופה בשמש, בתולה, קורנת מאור.
54. אישה זו, בתולה זו, היא מריה, אשר לא תישא עוד ברחמה מושיע חדש, אלא עולם שלם של בני אדם, הניזונים בתוכה מאהבה, מאמונה ומענווה, כדי ללכת בעקבותיו האלוהיות של ישו, אדון כל השלמות.
55. הנביא ראה כיצד אותה אישה סבלה, כאילו היא יולדת; אך הכאב ההוא היה כאב

68. אלה המכירים באלוהותו של ישו אך מכחישים את מריה, אינם יודעים כי הם מוותרים על התכונה העדינה והנעימה ביותר הקיימת באלוהותי.
69. כמה רבים הם אלה הסבורים כי הם מכירים את הכתובים, אך אינם יודעים דבר, משום שלא הבינו דבר. וכמה רבים הם אלה, אשר למרות סבורים כי גילו את שפת הבריאה, חיים בטעות.
70. הרוח האימהית פועלת באהבה בכל היצורים, אתם יכולים לראות את דמותה בכל מקום. אהבתה האלוהית של האם נפלה כזרע מבורך בלבבות כל היצורים, וכל ממלכת הטבע היא עדות חיה לה, וכל לב אם הוא מזבח שהוקם בפני אותה אהבה גדולה. מריה הייתה פרח אלוהי, והפרי היה ישוע. (115, 15-18)

פרק 21 – כל-יכולתו, נוכחותו הכוללת של אלוהים וצדקתו

כוחו של אלוהים

1. אם האדם של ימינו, על אף כל הידע המדעי שברשותו, אינו מסוגל להכפיף את יסודות הטבע לרצונו – כיצד יוכל לכפות את כוחו על הכוחות הרוחניים?
2. כשם שהכוכבים ביקום פועלים על פי סדר קבוע, מבלי שרצון האדם יוכל לשנות את מסלולם או את ייעודם, כך גם הסדר הקיים ברוחני אינו יכול להשתנות על ידי איש.
3. אני בראתי את היום ואת הלילה, כלומר, אני האור, ואף אחד מלבדי אינו יכול לעכבו. כך גם לגבי הרוחני. (329, 31-33)
4. אם אתם מאמינים בי, עליכם לסמוך על כך שכוחי גדול לאין שיעור מחטאי האדם, ולכן על האדם ועל חייו להשתנות
62. כמה רבים מקווים להגיע לגן עדן העליון כדי להכיר את מריה, אותה הם תמיד מדמיינים בדמותה האנושית כאישה שהייתה בעולם, כאמו של ישוע שהתגלם בבשר, ואותה הם מדמיינים כמלכה על כס, יפה ועוצמתית.
63. אך אני אומר לכם, כי עליכם להפסיק לתת צורה לאלוהי במוחכם. מריה, אמכם הרוחנית, קיימת; אך היא אינה בעלת צורה של אישה, ולא כל צורה אחרת. היא הרכות הקדושה והאוהבת, שרחמיה מתפשטים עד אינסוף. היא שולטת בנשמות, אך שלטונה הוא של ענווה, רחמים וטוהר. אך אין לה כס, כפי שבני האדם מדמיינים זאת.
64. היא יפה, אך ביופי שאינכם יכולים לדמיין אפילו באמצעות הפנים היפות ביותר. יופיה הוא שמימי, ואתם לעולם לא תוכלו להבין את השמימי. (263, 30)

הקרנת האנרגיה האוניברסלית של מריה

65. מריה, אמכם האוניברסלית, חיה בתוכי, והיא מעניקה לילדיה האהובים את הליטופים העדינים ביותר. היא הייתה בלבבותיכם כדי להשאיר בהם את שלומה ואת הכנת מקדש. מריה שומרת על העולם ופורשת עליו את כנפיה כציפור שיר, כדי להגן עליו מקצה לקצה. (145, 10)
66. באלוהותי חיה האהבה המתווכת; זו מריה. כמה לבבות, שנשארו סגורים בפני האמונה, נפתחו דרכה לתשובה ולאהבה! מהותה האימהית נוכחת בכל הבריאה, כולם חשים בה, ובכל זאת יש המכחישים אותה בעיניים רואות. (110, 62)
67. אלה המכחישים את האימהות האלוהית של מריה, מכחישים את אחת ההתגלויות היפות ביותר שהאלוהות העניקה לבני האדם.

11. מה משמעות כוחם של בני האדם לעומת כוחי? מה כבר יכולה התנגדותם של העמים המטריאליסטיים מול הכוח האינסופי של הרוחניות? כלום!
12. התרתי לאדם להגיע עד קצה שאיפתו לכוח ועד שיא יהירותו, כדי שיגלה בעצמו שהמתנה של חופש הרצון, שהאב העניק לו, היא אמת.
13. אך כאשר יגיע אל הגבול, יפקח את עיניו לאור ולאהבה, וישתחווה לנוכח נוכחותי, נכבש על ידי הכוח המוחלט היחיד והחוכמה האוניברסלית היחידה, שהיא של אלוהיכם. (192, 53)

נוכחותו של אלוהים בכל הבריאה

14. אין לי מקום מסוים או מוגבל שבו אני שוכן באינסוף, שכן נוכחותי נמצאת בכל מה שקיים, הן באלוהי, הן ברוחני והן בחומרי. אינכם יכולים לומר עליי באיזה כיוון נמצא ממלכתי; וכאשר אתם מרימים את מבטכם אל הגבהים והוא מכוון לשמיים, אתם עושים זאת רק כמעשה סמלי. שכן כוכב הלכת שלכם מסתובב ללא הרף ומציע לכם עם כל תנועה חלקים חדשים של השמיים וגבהים חדשים.
15. בכל זאת אני רוצה לומר לכם, כי אין מרחק ביניכם לביני, וכי הדבר היחיד המפריד ביניכם לביני הוא מעשיכם האסורים, אותם אתם מציבים בין חוקי המושלם לבין רוחכם.
16. ככל שטוהרכם גדול יותר, ככל שמעשיכם נעלים יותר וככל שאמונתכם איתנה יותר, כך תרגישו אותי קרוב יותר, אינטימי יותר ונגיש יותר לתפילותיכם.
17. כמו כן: ככל שתתרחקו יותר מהטוב, מהצודק, מהמותר, ותתמסרו למטריאליזם של חיים אפלים ואנוכיים, כך תצטרכו להרגיש אותי רחוק מכם יותר ויותר. ככל שלבכם יתרחק מקיום תורתי, כך הוא יהפוך פחות רגיש לנוכחותי האלוהית.
ברגע שהחטא יפנה את מקומו לאור האמת והצדק.
5. האם אתם יכולים לדמיין את החיים בעולם הזה, כאשר בני האדם יעשו פעם את רצון האל? (88, 59-60)
6. מבחינתי, תשובתו של אדם, התחדשותו והצלתו אינן יכולות להיות בלתי אפשריות. אז לא הייתי כל-יכול, והאדם היה חזק ממני. האם אתם רואים בכוחי נחות מכוחו של הרוע שבבני האדם? האם אתם רואים את החושך שבאדם כעולה על האור האלוהי? לעולם לא! כך אומר לי לבכם.
7. שימו לב: תפקידי, לאחר שנתתי לכם את הקיום, הוא להוביל אתכם לשלמות ולאחד אתכם כולם במשפחה רוחנית אחת; ואל תשכחו שרצוני מתגשם מעל הכל.
8. אני, הזורע האלוהי, שותל את זרעי האהבה שלי באופן בלתי מורגש בכל נפש. אני לבדי יודע מתי ינבוט זרע זה בכל האנושות, ורק אני מסוגל להמתין בסבלנות אינסופית לפירות מעשיי. (272, 17-19)
9. איני רוצה להשפיל אתכם בגדולתי, ואף איני מתפאר בה, אך אני מראה אותה לכם בכל זאת, ככל שרצוני, כדי שתחושו את העונג העילאי שבלהיות בניו של אל בעל כל הכוח, החוכמה והשלמות.
10. שמחו במחשבה שלעולם לא תזכו לראות את קצה כוחי, ושככל שהתפתחות נשמתכם תהיה גבוהה יותר, כך תכירו אותי טוב יותר. מי לא היה מסכים לכך, ביודעו שלעולם לא יגיע לגדלותו של אדוניו? האם לא הסכמתם, בעודכם עלי אדמות, להיות צעירים יותר בשנותיכם בהשוואה לאביכם הארצי? האם לא הענקתם לו ברצון את הניסיון והסמכות? האם לא שמחתם לראות שיש לכם אב שהוא גבר חזק מכם — גאה, אמיץ ומלא מעלות? (73, 41-42)

18. הבינו מדוע אני מפרסם את דבריי בצורה זו בתקופה זו ומכין אתכם לדיאלוג מרוח אל רוח.
19. מכיוון שהאמנתם שאני רחוק מכם לאין שיעור, לא הבנתם ביצד לבוא אליי. באתי אליכם כדי שתוכלו לחוש בנוכחותי האלוהית ולהוכיח לכם כי בין האב לילדיו אין מרחבים או מרחקים המפרידים ביניהם. (37, 27-32)
20. אם אתם חושבים שעזבתי את כסאי כדי להתגלות בפניכם, אתם טועים; שכן אותו כסא שאתם מדמיינים לעצמכם אינו קיים. הכסאות הם דבר לאנשים יהירים וגאוותנים.
21. מכיוון שרוחי היא אינסופית וכל-יכולה, היא אינה שוכנת במקום מסוים: היא נמצאת בכל מקום, בכל המקומות, ברוחני ובחומרי. היכן אם כן אמור להיות אותו כס שאתם מייחסים לי?
22. חדלו מלתת לי צורה גשמית על כס מלכות, בדומה לאלה שבעולם הזה; שחררו אותי מהצורה האנושית שאתם תמיד מעניקים לי; חדלו מלחלום על שמים שהשכל האנושי שלכם אינו מסוגל לתפוס. כאשר תשתחררו מכל אלה, יהיה זה כאילו שברתם את הכבלים שכבלו אתכם, כאילו חומה גבוהה התמוטטה לנגד עיניכם, כאילו ערפל סמיך התפזר ומאפשר לכם לראות אופק ללא גבולות ורקיע אינסופי וזוהר, אשר עם זאת נגיש לרוחכם.
23. יש האומרים: אלוהים נמצא בשמים, ואחרים: אלוהים שוכן בעולם הבא. אך הם אינם יודעים מה הם אומרים, ואף אינם מבינים במה הם מאמינים. אכן, אני "שוכן" בשמים; אך לא במקום המסוים שדמיינתם: אני שוכן בשמי האור, הכוח, האהבה, החוכמה, הצדק, האושר, השלמות. (130, 30, 35-36)
24. נוכחותי האוניברסלית ממלאת את הכול, אין ריקנות בשום מקום או מרחב חיים ביקום, הכול חדור בי. (309, 3)
25. אמרתי לכם שאני קרוב אליכם כל כך, עד שאני מכיר את הסודות הנסתרים ביותר של מחשבותיכם, שאני נמצא בכל מקום שבו אתם נמצאים, כי אני נוכח בכל מקום. אני האור המאיר את תודעתכם באמצעות השראה או רעיונות מוארים.
26. אני בתוככם, כי אני הרוח המפיחה בכם חיים, המצפון השופט אתכם. אני בחושיכם ובגופכם, כי אני בכל הבריאה.
27. הרגישו אותי יותר ויותר בתוככם ובכל מה שמקיף אתכם, כדי שכאשר יגיע הרגע לעזוב את העולם הזה, תיכנסו במלואכם לחיים הרוחניים, ולא תהיה כל הפרעה בנשמתכם מהרושם שהעולם החושי עלול להותיר; ותתקרבו אליי צעד נוסף, אני שהוא מקור הטוהר האינסופי, ממנו תשתו לנצח. (180, 50-52)
28. האם אתם יודעים מהו מקורו של אותו אור, הכלול במילים המדוברות מפי נושאי הקול? מקורו הוא בטוב, באהבה האלוהית, באור האוניברסלי היוצא מאלוהים. זהו קרן או ניצוץ של אותה הוויה זוהרת הכוללת, המעניקה לכם את החיים; זהו חלק מהכוח האינסופי המניע את הכול, ומתחתיו הכול רוטט, מתעורר ומסתובב ללא הרף. זהו מה שאתם מכנים "הקרנה אלוהית" ( ), זהו אור הרוח האלוהית המאיר ומחייה את הנשמות.
29. קרן זו משפיעה הן על הנשמה והן על הגוף, הן על העולמות והן על בני האדם, על הצמחים ועל כל יצורי הבריאה. היא רוחנית עבור הרוח, היא חומרית עבור החומר, היא אינטליגנציה עבור כושר ההבנה, היא אהבה בלבבות. היא ידע, היא כישרון והיא התבוננות עצמית, היא אינסטינקט, היא אינטואיציה, והיא ניצבת מעל החושים של כל היצורים בהתאם לסדרם, למאפייניהם, לטבעם ולדרגת

34. קראו להן צדק, כפרה או שיעורים, ואז זה יהיה נכון ומדויק. הזעם והנקמה הם תאוות אנושיות, האופייניות ליצורים שטרם הגיעו לשלוות הנפש, להרמוניה ולשלמות. אין זה צודק שתתנו לאהבתי אליכם, המנחה את כל מעשיי, את השם הגס "עונש" או את השם הבלתי ראוי "נקמה".

35. זכרו כי מרצונכם החופשי יצאתם לדרכים קוצניות או לתהומות אפלות, וכי לא הקשבתם לקריאתי האוהבת ולא הקשבתם לקול מצפונכם, ולכן היה הכרחי שהכאב יבוא לעזרתכם כדי להעיר אתכם, לעצור אתכם, להחזיר אתכם לשפיותכם ולהשיב אתכם אל הדרך האמיתית. (181, 6-8)

36. איני מעניש אתכם; אך אני צדק, ובכזה אני נותן לכל מי שמפר את מצוותיי לחוש בו. כי הנצחי גילה לכם את תורתו, אשר איש אינו יכול לשנותה.

37. ראו כיצד האדם מתלונן במבחן קשה, כאשר הוא נופל לתהום עמוקה ללא קץ, כאשר הוא רואה את אשתו בוכה על אובדן יקיריה, את ילדיה נשללים מפרנסתם ואת הבתים שוקעים בעוני ובצער. הוא נדהם לנוכח אומללותו, הוא מיואש; אך במקום להתפלל ולחזור בתשובה על חטאיו, הוא מתקומם נגדי ואומר: "איך ייתכן שאלוהים מייסר אותי כך?", בעוד שרוח האלוהות, למעשה, שופכת אף היא דמעות על כאב ילדיה, ודמעותיה הן דם של אהבה, סליחה וחיים.

38. אבן, אני אומר לכם: בשל ההתפתחות שהאנושות הגיעה אליה, שיפור מצבה בתקופה זו אינו תלוי רק ברחמי. היא קורבן של עצמה, אך לא של עונשי. כי תורתי ואורי מאירים בכל מצפון.

39. צדקתי יורדת כדי לעקור כל עשב שוטה* מהשורש, ואפילו כוחות הטבע מתגלים כמבצעי צדק זה. אז נראה באילו הכול מתאחד כדי להשמיד את האדם, אף התפתחותם. אך המקור הוא אחד: אלוהים; ומהותה אחת: האהבה. מה אם כן יכול להיות בלתי אפשרי בכך שאני מאיר את תבונתם של יצורים אלה כדי לשלוח לכם מסר של אור רוחני?

30. הצמחים קולטים את קרן החיים שרוחי שולחת אליהם כדי שיניבו פרי. הכוכבים קולטים את הכוח שרוחי מקרינה עליהם כדי שיובלו להסתובב במסלולם. הארץ, שהיא העדות החיה והנוכחת, הנגישה לכל חושיכם, קולטת ללא הרף את קרינת החיים, המוציאה מרבדה כל כך הרבה נפלאות. מדוע אם כן יהיה בלתי אפשרי שהאדם, שבמהותו זוהרת נוכחותו של רוח ביהלום, ובכך טמון הדמיון שלו אליי, יקבל ישירות מרוחי אל רוחו את הקרינה האלוהית, שהיא הזרע הרוחני שאמור להניב פרי בתוכו? (329, 42-44)

31. אף לא אנחה אחת שלכם תישאר ללא מענה בשמים, כל תפילה מוצאת הד בי, אף לא צרה או משבר חיים שלכם נעלמים מעיני אהבת האב שלי. 280 פרק 21 הכל אני יודע, הכל אני שומע, הכל אני רואה, ובכל דבר אני נוכח.

32. מכיוון שבני האדם סבורים כי התרחקתי מהם בגלל חטאיהם, הם חשים בסופו של דבר רחוקים ממני. הו, בורות אנושית, שהביאה מרירות כה רבה על שפתיהם! דעו כי אילו הייתי מתרחק מאחד מיצורי, הוא היה חדל להתקיים מיד. אך זה לא קרה, ולא יקרה, כי כאשר נתתי לכם את הרוח, הענקתי לכולכם חיים נצחיים. (108, 44-45)

מכות הגורל

33. אל תקללו את הניסיונות המכבידים עליכם ועל כל המין האנושי, אל תאמרו שהם עונש, זעם או נקמה של אלוהים, כי אז אתם מחללים את שמו. אני אומר לכם, שדווקא ניסיונות אלה הם שמקרבים את האנושות יותר ויותר אל הנמל המושיע.

העושה הרע ומציל אותו. סליחות אלה היו, עדיין הן ויהיו לנצח מקורות של גאולה. (248, 5)

47. איני יכול לשפוט אתכם במשפט כבד יותר ממשקל עוונותיכם. לכן אני אומר לכם, שאין לכם מה לחשוש ממני, אלא מעצמכם.

48. רק אני יודע את חומרתן, את גודלן ואת משמעותן של עבירותיכם. האנשים מתרשמים תמיד מהמראה החיצוני, כי הם אינם מסוגלים לחדור ללב הזולת. אני, לעומת זאת, מביט אל הלבבות ויכול לומר לכם, כי באו אליי אנשים שהודו בעבירות חמורות והיו מלאי חרטה על כך שפגעו בי, אך מצאתי אותם טהורים. לעומת זאת, אחרים באו ואמרו לי שמעולם לא עשו רע לאיש, אך ידעתי שהם משקרים. כי אף על פי שידיהם לא נטמאו בדם הזולת, דם קרבנותיהם, שאותם ציוו להמית, זלג על נפשם. אלה הם אלה שזורקים את האבן ומסתירים את ידם. כאשר אמרתי בהכרזתי את המילים "פחדן", "שקרן" או "בוגד", כל הווייתם רעדה, ולעתים קרובות הם התרחקו משיעוריי, כי חשו מבט המופנה אליהם, אשר שפט אותם. (159, 43-42)

49. אילו לא הייתה קיימת בצדק האלוהי אהבתו הגדולה ביותר של האב, אילו לא היה לצדק זה מקור זה, האנושות הזאת כבר לא הייתה קיימת; חטאיה ועבירותיה הבלתי פוסקות היו מתישים את סבלנותו האלוהית; אך זה לא קרה. האנושות ממשיכה לחיות, הנשמות עדיין מתגלמות, ובכל צעד ושעל, בכל מעשה אנושי, מתגלה צדקתי, שהיא אהבה ורחמים אינסופיים. (258, 3)

50. חקרו את דברי, כדי שלא תטעו, כמו רבים, במעשי צדקתי האלוהית, כאשר אני מעניש בעוצמה את אלה שביצעו עבירה קלה בלבד, ואילו לכאורה סולח לאלה שביצעו עבירה חמורה.

על פי שזה נועד לטהרו. אך יש שיטעו בכך ויאמרו: "אם עלינו לסבול כאב כה גדול — לשם מה באנו בכלל לעולם הזה?", מבלי לשקול כי הכאב והחטא אינם באים ממני.

** מדבריו האחרים והדומים של ישו עולה כי "עשבים שוטים" אלה אינם מתייחסים לבני אדם, אלא ליצרים ולנטיות הרעים והמושחתים שלהם.*

40. האדם אחראי לכך שהוא נשאר בבורות לגבי מהו צדק ומהו כפרה. מכאן נובעת תחילה התמרדותו ואחר כך חילול השם שלו. רק מי שחקר את תורתו ושומר על תורתי, אינו מסוגל עוד להאשים את אביו. (242, 19-21)

צדקת האל

41. אתם כמו שיחים, שלפעמים יש להם ענפים יבשים וחולים כל כך, עד שהם זקוקים לגיזום כואב כדי להסיר את החלקים החולים שלהם, כדי שיוכלו להחלים שוב.

42. כאשר צדקת האהבה שלי מסירה מעץ האדם את הענפים החולים הפוגעים בלבו, היא מחזקת אותו.

43. כאשר יש לכרות איבר מגופו של אדם, הוא נאנח, רועד ונעשה פחדן, גם אם הוא יודע שזה נעשה כדי להסיר את מה שחולה, את מה שמת ומאיים על מה שעוד יכול לחיות.

44. גם הוורדים, כאשר גוזמים אותם, משפריצים את מיץ חייהם כדמעות של כאב; אך לאחר מכן הם מתכסים בפרחים היפים ביותר.

45. אהבתי גוזמת, באופן נעלה לאין שיעור, את הרוע שבלב ילדיי, ובכך אני מקריב את עצמי לעתים.

46. כאשר בני האדם צלבו אותי, כיסיתי את תלייני בטובי ובסליחתי, והענקתי להם חיים. במילותיי ובשתיקתי מילאתי אותם באור, הגנתי עליהם והצלתי אותם. כך אני גוזם את הרע, דוחה אותו באהבתי ומגן על

כי משפט זה מתחיל ברגע שאתם מתוודעים למעשיכם ומרגישים את קריאת מצפונכם.
56. משפט שלי תמיד מעליכם. בכל צעד ושעל, בין אם בחיים האנושיים ובין אם בחיים הרוחניים שלכם, אתם כפופים למשפט שלי; אך כאן בעולם, בתוך מעטפת הגוף, הנשמה נעשית אדישה ואטומה לקריאות המצפון.
57. אני שופט אתכם כדי לעזור לכם לפתוח את עיניכם לאור, כדי לשחרר אתכם מהחטא ולגאול אתכם מהכאב.
58. במשפט שלי אני לעולם לא מחשיב את העלבונות שייתכן שגרמתם לי, כי במשפט שלי לעולם לא מופיעים טינה, נקמה, ואפילו לא עונש.
59. כאשר הכאב חודר ללבכם ופוגע בכם במקום הרגיש ביותר, הדבר קורה כדי להצביע בפניכם על טעות כלשהי שאתם עושים, כדי שתבינו את הוראתי ותקבלו תורה חדשה וחכמה. בבסיסו של כל אחד ממבחנים אלה נוכחת תמיד אהבתי.
60. במקרים מסוימים התרתי לכם להבין את סיבת המבחן, ובמקרים אחרים אינכם יכולים למצוא את משמעות אותה אזהרה של צדקתי, וזאת משום שבמעשה האב ובחיי נשמתכם יש סודות עמוקים שהשכל האנושי אינו מסוגל לפענח. (23, 13-17)
61. רחוק הוא הזמן שבו נאמר לכם: "במידה שתמדדו, ימדדו אתכם." כמה פעמים נעשה שימוש בחוק ההוא כדי לנקום כאן על פני האדמה ולהדחיק כל רגש של אהבת הזולת!
62. עתה אני אומר לכם כי לקחתי את אמת המידה הזו של הצדק, ואמד אתכם בה כפי שמדדתם, אף כי עליי להוסיף ולהסביר כי בכל אחד ממשפטיי יהיה נוכח האב, האוהב אתכם מאוד, והמושיע, שבא להצילכם.
63. האדם הוא זה שמטיל את גזר דינו במעשיו, לעתים גזרי דין נוראים, ואדונכם
51. האדון אומר לכם: כאשר אני מעניש בחומרה את מי שלכאורה ביצע עבירה קלה בלבד, הרי זה משום שאני מכיר את חולשת הנשמות, ובאשר הן סוטות מדרך קיום החוק, זו עלולה להיות הצעד הראשון שיוביל אותן לאבדון. אך כאשר אני סולח לאחרים על עבירה חמורה, הדבר נעשה משום שאני יודע שעבירה גדולה היא עילה לחרטה גדולה לא פחות עבור הנשמה.
52. אל תשפטו, אל תדנו, אל תתפללו אפילו במחשבותיכם שצדקתי יפגע באלה הגורמים לשפיכות דמים בקרב העמים. חשבו רק כי הם, כמוכם, הם ילדיי, בריותיי, והם יצטרכו לכפר על פשעיהם הגדולים באמצעות כפרה גדולה. אכן, אני אומר לכם: דווקא אלה שאתם מצביעים עליהם באצבעותיכם כמי שהרסו את השלום ללא רחמים והטילו אתכם לתוהו ובוהו, יהפכו בזמנים הבאים למפיצי השלום הגדולים, למיטיבים הגדולים של האנושות.
53. דמם של מיליוני קורבנות זועק מן האדמה אל צדקתי האלוהית, אך מעבר למשפט האנושי, יהיה זה משפטי שלי שיגיע לכל נפש, לכל לב.
54. משפט בני האדם אינו סולח, אינו גואל, אינו אוהב. משפטי אוהב, סולח, גואל, מעורר לחיים חדשים, מרומם ומאיר; ובדיוק את אלה שגרמו כל כך הרבה סבל לאנושות, אני אגאל ואציל, בכך שאעביר אותם דרך כפרתם הגדולה, שתהיה הכור היתוך שבו הם יטוהרו ויתעוררו לחלוטין לקול מצפונם, כדי שיוכלו להביט עד לעומק מעשיהם. אני אעביר אותם באותו הדרך שבה הם העבירו את קורבנותיהם, את עמיהם. אך לבסוף הם יגיעו לטוהר נפשי כדי שיוכלו לשוב אל האדמה, לבנות מחדש את כל מה שהוחרב, ולשקם את כל מה שהושמד. (309, 16-18)
55. עליכם לדעת כי אביכם לא ישפוט אתכם רק כאשר המוות יבוא אליכם, אלא

להפנות להם עורף, לא להכיר בסמכותם, לא לציית להוראותיהם ולא להקשיב לעצותיהם; אתם יכולים לפצוע את ליבם במעשיכם הרעים, לגרום לעיניהם להתייבש מרוב בכי, לשיער לבן להופיע על רקותיהם ולפנים שלהם להיות חרושות בסימני סבל; אך לעולם לא יפסיקו לאהוב אתכם, ויהיו להם רק ברכות וסליחה עבורכם.

2. אך אם ההורים שהיו לכם עלי אדמות, שאינם מושלמים, נתנו לכם הוכחות כה גדולות לאהבה טהורה ונשגבת — מדוע אתם מתפלאים, אם כן, שמי שיצר את הלבבות הללו והטיל עליהם את המשימה להיות הורים, אוהב אתכם באהבה מושלמת? — האהבה היא האמת העליונה. למען האמת הפכתי לאדם, ולמען האמת מתתי כאדם. (52, 27)

3. אהבתי לא אמורה להפתיע אתכם, אך אל תפקפקו בה גם כאשר אתם חווים כי לעתים קרובות אתם מרוקנים גביע מר מאוד בעולם.

4. האדם יכול לשקוע עמוק, להיות מלא בחושך או להסס לחזור אליי. אך לבולם יגיע הרגע שבו הם יחושו אותי בתוך הווייתם, לא יראו אותי עוד כרחוק ולא יוכלו להתייחס אליי כאל זר או להכחיש את קיומי, את אהבתי ואת צדקתי. (52, 30)

5. איני רוצה לראות אתכם כנאשמים לפניי, אני רוצה לראות אתכם תמיד כילדיי, שעבורם אהבת האב שלי תמיד מובנה לעזור. בראתי אתכם לתפארת רוחי, וכדי שתהיו מאושרים בי. (127, 41)

6. למדו לאהוב אותי, הכירו בכך שאהבתי עוקבת אחריכם לכל מקום למרות עבירותיכם וחטאיכם, מבלי שתוכלו לחמוק מהשפעתה או להתחמק ממנה. הכירו בכך: ככל שחטאיכם חמורים יותר, כך רחמי עליכם גדולים יותר.

7. רשעותם של בני האדם מבקשת להדוף את אהבתי, אך היא אינה יכולה הוא זה שמסייע לכם, כדי שתמצאו את הדרך שבה תוכלו לשאת את כפרתכם.

64. אכן, אני אומר לכם, אם ברצונכם להימנע מכפרה כואבת מדי, חזרו בתשובה בזמן והעניקו לחייכם כיוון חדש באמצעות התחדשות כנה, במעשי אהבה ורחמים כלפי אחיכם.

65. הבינו כי אני השער המושיע — השער שלעולם לא ייסגר בפני כל מי שמחפש אותי באמונה אמיתית. (23, 19-23)

66. עתה אתם רואים כי הצדק האלוהי מורכב מאהבה, ולא מעונש כשלכם. מה היה נותר מכם אילו הייתי מיישם את חוקיכם שלכם כדי לשפוט אתכם — בפני, אשר בפניו אין כל מראה חיצוני או טיעונים כוזבים תקפים?

67. אילו הייתי שופט אתכם על פי רשעותכם ומיישם את חוקיכם הקשים והנוראים — מה היה קורה לכם? אז הייתם מבקשים ממני בצדק להפעיל רחמים.

68. אך אין לכם צורך לפחד, כי אהבתי לעולם לא נובלת, לא משתנה, ולא חולפת. אתם, לעומת זאת, בוודאי חולפים, אתם מתים ונולדים מחדש, אתם הולכים ואז חוזרים, וכך אתם הולכים במסעכם, עד שיבוא היום שבו תכירו את אביכם ותכפיפו את עצמכם לחוקיו האלוהיים. (17, 53)

פרק 22 – אהבתו, דאגתו וחסדו של אלוהים

אהבתו של האב השמימי

1. אל תתפלאו שאהבתי עוקבת אחריכם לכל מקום למרות חטאיכם. כולכם ילדיי. בעולם הזה היה לכם דמות של האהבה האלוהית באהבת הוריכם. אתם יכולים

רבות, אף שלפעמים הוא בוכה כשראה שלא כולן צייתניות.
15. אלה הם לבבותיכם: רבים מכם באים אליי, אך מעטים הם אלה שבאמת הולכים אחריי. (266, 23-26)
16. קחו את הצלב שלכם ובואו אחריי בענווה. סמכו על כך ש—בעוד אתם מעניקים נחמה למישהו, מביאים שלום ללב או אור לנפש—אני אדאג לכל מה שקשור לחייכם החומריים, ולא אזניח דבר.
17. האמינו כי כאשר אני מדבר אל רוחכם, אני גם מביט אל תוך לבכם כדי לגלות בו את דאגותיו, צרכיו ומשאלותיו. (89, 6-7)
18. אין גזעים או שבטים, בלתי מתורבתים כלל שיהיו בעיניכם — גם אלה שאינכם מכירים, משום שהם מתגוררים ביערות בלתי נגישים — שלא חוו ביטויים של אהבתי. ברגע הסכנה הם שמעו קולות שמימיים המגנים עליהם, שומרים עליהם ומייעצים להם.
19. מעולם לא חייתם נטושים. מאז תחילתכם, מאז שקמתם לחיים, הייתם תחת מגן אהבתי.
20. אתם, הורים אנושיים, האוהבים את ילדיכם ברכות: האם הייתם מסוגלים להפקיר אותם לגורלם, כאשר הם בקושי נולדו לחיים אלה, כאשר הם זקוקים ביותר לטיפולכם, למסירותכם, לאהבתכם?
21. ראיתי אתכם דואגים לילדיכם, אפילו כשהגיעו לבגרות; אפילו לאלה שחטאו, שפגעו בכם, אתם דואגים באהבה הגדולה ביותר.
22. אך אם אתם מגיבים כך למצוקות ילדיכם — איך תהיה אז אהבתו של אביכם השמימי, שאהב אתכם עוד בטרם הייתם קיימים?
23. תמיד באתי לעזרתכם; ובזמן הזה, שבו אני פוגש אתכם עם התפתחות רוחנית גדולה יותר, לימדתי אתכם ביצד עליכם להילחם כדי להחריב את הכוחות לעמוד מולה, כי האהבה היא הכוח האוניברסלי, הכוח האלוהי, היוצר הכל ומניע הכל.
8. ההוכחה לכל מה שאני אומר לכם היא זו שנתתי לכם כאשר התגלוי בקרבכם בתקופה זו, שבה האנושות אבדה בתהום חטאיה. אהבתי אינה יכולה לחוש גועל מחטאי האדם, אלא רק רחמים.
9. הבירו אותי, בואו אליי כדי לשטוף את כתמיכם במעיין הצלול כקריסטל של רחמיי. בקשו, בקשו, וכך יינתן לכם. (297, 59-62)
10. לרגעים, בני האדם מאמינים שהם כה לא ראויים לי, עד כי אינם מבינים שאני יכול לאהוב אותם כל כך. וכאשר הם משלימים עם העובדה שהם חיים הרחק מאביהם, הם בונים לעצמם חיים על פי תפיסותיהם, קובעים את חוקיהם ומקימים את קהילותיהם הדתיות. לכן הפתעתם גדולה כאשר הם רואים אותי בא. אז הם שואלים: "האם אבינו באמת אוהב אותנו כל כך, עד שהוא מחפש דרך כזו כדי לתקשר איתנו?"
11. בני אדם, אני יכול רק לומר לכם שאני לא אתן למה ששייך לי להיהרס, ואתם שייכים לי. אהבתי אתכם עוד לפני שהייתם, ואוהב אתכם לנצח. (112, 14-15)

הדאגה והעזרה של אלוהים

12. תלמידים, נתתי לכם את כל ההוראות שהנשמה זקוקה להן בהתפתחותה.
13. אשרי אלה המבירים את האמת, כי הם ימצאו את "הדרך" במהרה. אחרים דוחים תמיד את ההוראות האלוהיות, משום שמעשיהם נראים להם נעלים על מעשיי.
14. אני אוהב אתכם את כולם. אני הרועה הקורא לצאנו, המאחד אותן וסופר אותן, ורוצה שיהיו לו יותר מדי יום — המזין אותן ומלטף אותן, דואג להן ושמח כשראה שהן

30. מי שמרגיש מנושל, עושה זאת משום שלא גילה בתוכו את מתנות החסד, או משום שהוא שגה בחטא, משום שהוא עיוור, או משום שהוא מרגיש שאינו ראוי.
31. עליכם לגלות תמיד את מתנות החסד הללו בתוככם; אז תחוו כי נוכחותי לעולם לא תחסר לכם, כי תמיד יהיו בתוככם "לחם", "משחה מרפאת", "נשק", "מפתחות" וכל מה שאתם זקוקים לו, כי אתם היורשים של מלכותי ותפארת. (345, 87)
32. בין האב לילדיו קיים קשר שאינו יכול להיקרע לעולם, וקשר זה הוא הסיבה לכך שמתקיים דיאלוג בין הרוח האלוהית לבין כולכם. (262, 35)
33. האנושות זקוקה לאהבתי, למילתי, אשר חייבת להגיע עד מעמקי ליבם. האדון נלחם ללא לאות כדי שנשמותיכם יתעלו מדי יום, כך ש, משוחררות מבורות, יוכלו לעלות למרחבים גבוהים יותר.
34. שערי ממלכתי פתוחים, ו"דבר" האב מגיע אליכם באהבה אינסופית כדי להראות לכם שוב את הדרך.
35. באתי שוב אל האנושות, אך היא לא חשה בי, כי הופעתי ברוחניות והמטריאליזם שלה גדול. מאחר שנשמתכם נבעה מרוחי האלוהית — מדוע אם כן לא חשו בי בני האדם? משום שקשרו את נשמותיהם למטריאליזם, לתשוקות הנמוכות.
36. אך הנה, זהו שה האלוהים, המגיע אליכם כאור כדי להאיר אתכם ולהביא את האמת. (340, 13-15)

ענוותנותו של העליון

37. הבינו כי דבריי אינם ממלאים את מוחכם בפילוסופיות ריקות, אלא הם תמצית החיים. איני עשיר המציע לכם עושר גשמי. אני האל היחיד, המבטיח לכם את מלכות החיים האמיתיים . אני האל העניו, המתקרב אל ילדיו ללא פאר, כדי הרעים, ואת הדרך להגדיל את תנודות הטוב. (345, 39-42)
24. אתם נכנסים עתה לשלב חדש בחייכם; הדרך סלולה. קחו את הצלב שלכם על עצמכם ובואו אחריי. אינני אומר לכם כי אין מבחנים בדרך זו; אך בכל פעם שתעברו קטע דרך קשה או תרוקנו גביע סבל, תשמעו קול שיעודד אתכם וייעץ לכם, אהבתי תהיה עמכם, תתמוך בכם ותרומם אתכם, ותחושו את הליטוף העדין של משחת הריפוי שלי. (280, 34)
25. כשאני רואה שאתם נותנים לכאב להביס אתכם, ושבמקום להפיק ממנו את הלקחים שכל ניסיון טומן בחובו, אתם מסתפקים בבכי, בקללות או פשוט בהמתנה למוות כסיום לסבלכם, אז אני מתקרב אליכם כדי לפנות אל לבכם באהבה, לתת לו נחמה ותקווה ולחזק אותו, כדי שיגבר על עצמו, על חולשתו ועל חוסר אמונתו, ויוכל לנצח את המבחנים; כי בניצחון זה טמון השלום, האור והאושר הרוחני, שהוא האושר האמיתי. (181, 10)
26. אם תתחשבו בכך שאני עצמי נמצא אפילו ביצורים הקטנים ביותר בטבע — כיצד אוכל להכחיש אתכם ולהתנתק מכם, רק משום שיש בכם אי-שלמות , שכן דווקא אז אתם זקוקים לי ביותר?
27. אני החיים ואני נמצא בכל דבר, ולכן שום דבר אינו יכול למות. חשבו היטב, כדי שלא תישארו כבולים לדרך הביטוי. הרגיעו את חושיכם וגלו אותי בליבת המילה. (158, 43-44)
28. פנו אל תוככם, ושם תמצאו את המקדש, את ארון הברית. תגלו מקור, מעיין של חסדים וברכות.
29. אין נפש חסרת אונים, איש אינו מנושל. לנוכח רחמי האלוהיים, אין אף אחד בכל היקום שיכול לקרוא לעצמו עני, מנודה על ידי אביו; אף אחד שאינו יכול לקרוא לעצמו מגורש מארצות האדון.

בזה אתם טועים. אמת, אני אומר לכם, אין ישות אחרת הרגישה יותר מהרוח האלוהית.
45. אני שואל אתכם: מי נתן לכל היצורים את הרגישות? מה תוכלו לעשות טוב, שלא יעורר בי שמחה? ומה תוכלו לעשות רע, שלא יהיה כפצע לרגישותי? ראו, זו הסיבה שבגללה אני אומר לכם שהאנושות צלבה אותי מחדש. מתי יורידו אותי מהצלב וישחררו אותי מכתר הקוצים? (69, 34)
46. באשר ישנם כאלה המתקוממים כאויביי, איני רואה אותם כבאלה, אלא רק כזקוקים לעזרה. על אלה החושבים עצמם למלומדים ומכחישים את קיומי, אני מביט ברחמים. את אלה המנסים להשמיד אותי בלבם של בני האדם, אני רואה כבורים, שכן הם מאמינים שיש להם את הכוח והנשק להשמיד את זה שהוא מקור החיים. (73, 33)
47. אני מתגלה בפניכם כאב אוהב, כמורה צנוע, לעולם לא אדיש לסבלותיכם ותמיד סובלני ורחום כלפי חסרונותיכם, שכן בעיניי תמיד תהיו ילדים.
48. עלי לשפוט אתכם כשאני רואה כיצד הילדים, שנוצרו באהבה כה רבה ונועדו לחיי נצח, מחפשים בעקשנות את המוות עלי אדמות, מבלי לדאוג לחיים הרוחניים, ומבלי שיש להם רצון להכיר את השלמויות שהקיום ההוא צופן עבורם. (125, 59-60)
49. מכיוון שאני אביכם, אני חייב בהכרח לחוש את מה שהילדים חשים. רק כך תבינו כי — בעוד כל אחד מכם סובל ומרגיש את הכאב שלו — הרוח האלוהית סובלת יחד עם כל ילדיה.
50. כהוכחה לאמת זו באתי לעולם כדי להיות אדם ולשאת צלב, שסימל את כל הכאב ואת כל החטאים של העולם. אך אם כבן אדם נשאתי על כתפיי את נטל חוסר השלמות שלכם והרגשתי את כל הכאב להרים אותם על דרך הכפרה באמצעות ליטופיו ומילתו הפועלת נפלאות. (85, 55)
38. היו משרתיי, ולעולם לא אעליב אתכם.
39. ראו: לא באתי כמלך, ואני גם לא נושא שרביט או כתר. אני בקרבכם כדוגמה לענווה, ואף יותר מכך: כמשרתכם.
40. בקשו ממני, ואני אתן לכם; ציוו עליי, ואני אציית, כדי לתת לכם הוכחה נוספת לאהבתי ולענוותי. אני מבקש מכם רק שתכירו אותי ותעשו את רצוני; ואם תיתקלו במכשולים במילוי חובותיכם, התפללו והתגברו בשמי, וזיכוייכם יהיו גדולים יותר. (111, 46)
41. האב מדבר אליכם — זה שאין לו איש שישתחווה לפניו בתפילה. אך אמת, אני אומר לכם, אילו היה מישהו גדול ממני, הייתי משתחווה לפניו, כי ברוחי שוכנת הענווה.
42. שימו לב כיצד אתם — אף על פי שאתם ילדיי הקטנים — גורמים לי לרדת אליכם כדי לדבר אליכם, להקשיב לכם ולנחם אתכם, במקום שתתאמצו לעלות אליי. (125, 19)
43. חוו בלבכם את העונג של הרגשת האהבה מאביכם, אשר מעולם לא השפיל אתכם בגדולתו, אלא גילה אותה בענווה המושלמת שלו, כדי להגדיל אתכם ולהביא אתכם לשמוח בחיים האמיתיים בממלכתו, אשר אין לה התחלה ואין לה סוף. (101, 63)

חמלתו וסבלו של אלוהים

44. אם אתם מאמינים שישו, מכיוון שהיה בן אלוהים, לא חש כאב, אתם טועים. אם אתם מאמינים שאני חף מכאב, מכיוון שאני בא היום ברוח, אתם טועים באותה מידה. אם אתם חושבים ש—מכיוון שאני יודע שבסופו של דבר כולכם תהיו איתי—אני לא סובל היום, גם

56. נשמתכם היא זרע שאני מטפח ומשכלל מאז ומעולם, עד שהיא נושאת את הפרחים היפים ביותר ואת הפירות המושלמים ביותר. איך אוכל לתת לכם למות או להפקיר אתכם לכוחן של הסופות? איך אוכל לנטוש אתכם בדרככם, הרי אני היחיד שיודע את ייעודם של כל היצורים? (242, 31-33)
57. אתם, ההולכים בדרכים שגויות: אני מוכן לקבל אתכם ולתת לכם את כוחי ואת אוריי, אם תקראו לי. אין זה משנה אם אתם נושאים על גופכם ונשמתכם את חותם החוטאים הגדולים. אפעל כך שתברכו את אלה שפגעו בכם, ותברכו את אלוהים, משום שהוא האמין שהנס הזה אפשרי בכם. אז תתחילו לחוש את אהבת המשיח בלבכם.
58. יש שיחשבו בשמעו את הדברים האלה: איך ייתכן שחוטאים גדולים יוכלו לקבל את החסד הזה בדיוק כמו הצדיקים, שזכו בו בזכות מעשיהם?
59. הו, בני אדם, בני אדם, שאינכם רואים מעבר לעיניכם! תמיד הענקתי לכם את חסדיי מתוך רחמים, עוד בטרם הייתם ראויים להם.
60. אני מגיב הן למחשבה טהורה והן לתלונה העצובה של מי שמתקרב אליי כשהוא מוכתם, בכל פעם שנוצר בו ניצוץ קטן של ענווה או הכרה — ולו הקטן ביותר — בשל חוסר אהבתו לזולת.
61. אני מגן החלשים, המזללים דמעות בשל חוסר היכולת והבורות הגדולים שלהם. אני התקווה האלוהית הקוראת אל הבובים ומנחמתם; אני ישוע הטוב, המלטף בעדינות את האנחנים בכאבם ובכפרתם.
62. אני מושיעכם, גואליכם; אני האמת המובנת לאדם. (248, 18-21)

שלכם — האם הייתי יכול להראות אדיש כאלוהים לנוכח צרות ילדיי? (219, 11-12)

סליחה, חסד ורחמים של אלוהים

51. אני היחיד שיודע את גורלם של כולם, היחיד שיודע את הדרך שעברתם ואת הדרך שעליכם לעבור. אני זה שמבין את סבלותיכם ואת שמחותיכם. אני יודע כמה רחוק הלכתם כדי למצוא את האמת ואת הצדק. רחמיי הם המקבלים את זעקתו המלאה פחד של מי שמבקש ממני בלבו סליחה על חטאיו.
52. וכאב אני נענה לכל בקשה נואשת, אוסף את דמעותיכם, מרפא את מחלותיכם, נותן לכם להרגיש שסלחו לכם ושנפטרתם מכתמי החטא שלכם, כדי שתוכלו לעצב את חייכם מחדש.
53. כמו כן, אני היחיד שיכול לסלוח לכם על העלבונות שנגרמו לי מכם, אתם ילדיי. (245, 39-41)
54. בתקופה זו, דברי מאיר אתכם מחדש. אני רוצה לשפוך את חסדי בשפע, כדי שתהיו טהורים וחינניים. אך אם תשובו לחטוא, דעו, עם, כי לא אני הוא זה המרחיק אתכם מחיקי, אלא אתם הם המתרחקים ממני, אף כי אין זה רצוני. אך סליחתי ואהבתי הן כשערים פתוחים, לקבל כל מי שרוצה לשוב אלי בתשובה. (283, 69)
55. באהבה שבה אני סולח לכם ומתקן אתכם, אני מגלה את עצמי. כאשר חייתם לפי רצונכם ופגעתם באביכם ללא הרף, לא ניתקתי את חוט קיום החטא הזה, לא מנעתי מכם את האוויר או את הלחם; לא נטשתי אתכם בכאבכם, ולא התעלמתי מתלונתכם. והטבע המשיך להקיף אתכם בפריונו, באורו ובברכותיו. כך אני מגלה את עצמי לבני האדם ומתגלה בפניהם. איש על פני האדמה אינו יכול לאהוב אתכם באהבה זו, ואיש אינו יכול לסלוח לכם כפי שאני סולח.

6. עליכם להיות ערניים, תלמידים, כי לא אדבר אליכם רק באמצעות שופר זה, אלא אודיע את עצמי לנשמתכם גם ברגעים שבהם גופכם ישן. אלמד אתכם להיכנע לשינה מוכנים ולשחרר את נפשכם מהארצי, כדי שתתעלה אל אזורי האור, שם תקבל את הנבואה שתאיר את דרכה, כדי שתעביר את מסריה אל התבונה. (100, 30)

7. מעולם לא הייתי רחוק מכם, כפי שהאמנתם לעתים, ואף פעם לא הייתי אדיש לסבלותיכם, ואף פעם לא הייתי אטום לקריאותיכם. הדבר הבא הוא שקרה: לא התאמצתם לחדד את חושיכם הגבוהים, וציפיתם לתפוס אותי בחושי הבשר. אך אני אומר לכם, כי הזמן שבו הענקתי זאת לבני האדם כבר חלף מזמן.

8. אילו התאמצתם מעט לפתח כמה מיכולותיכם הרוחניות, כגון התרוממות פנימית באמצעות התבוננות רוחנית, התפילה, כושר האינטואיציה, החלום הנבואי או הראייה הרוחנית — אני מבטיח לכם, שבאמצעות כל אחת מהן הייתם מתחברים אליי, ובכך הייתם מקבלים תשובות לשאלותיכם והשראה אלוהית במחשבותיכם.

9. אני תמיד מוכן לדבר אתכם, תמיד מצפה להתעלותכם ולנכונותכם הרוחנית, כדי לרצות אתכם ולהעניק לכם את האושר לחשוף את עצמי בפני רוחכם. לשם כך נדרש מכם רק להתכונן בכנות רבה כדי לזכות בחסד זה. (324, 52-54)

10. שאלו את חכמיכם, ואם הם כנים, הם יאמרו לכם כי ביקשו מאלוהים השראה. הייתי מעניק להם יותר השראה אילו היו מבקשים זאת ממני מתוך אהבה רבה יותר לבני אדם ופחות יהירות עצמית.

11. אכן, אני אומר לכם: כל מה שצברתם בידע אמיתי בא ממני. כל מה שיש לבני האדם מטוהר ומרוממות, אשתמש בו

השראות אלוהיות

1. תלמידים: כאשר דברי מגיעים אליכם ואתם אינם מבינים אותם, אתם מטילים ספק בהם. אך אני אומר לכם: כאשר אי-ודאות מענה אתכם, נסוגו אל בדידות השדות, ושם, בלב הטבע, כאשר רק השדה הפתוח, ההרים והרקיע משמשים לכם עדים, שאלו את אדונכם פעם נוספת. התעמקו בדבריו, ותשובתו האוהבת תגיע אליכם במהרה. אז תרגישו נתמכים, מלאי השראה, ומלאים בעונג רוחני בלתי מוכר.

2. בדרך זו לא תהיו עוד אנשים חסרי אמונה, כי תדעו שכל מילה של אלוהים מכילה אמת, אך כדי להבין אותה יש לחדור לתוכה ביראת קודש ובנפש טהורה, כי היא קודש הקודשים.

3. בכל פעם שתהיו מוכנים ותרצו לדעת משהו, תשוקתכם לאור תמשוך את האור האלוהי. כמה פעמים כבר אמרתי לכם: לכו אל בדידות ההרים ושם ספרו לי את דאגותיכם, סבלותיכם ומצוקותיכם.

4. ישוע לימד אתכם את השיעורים הללו ב"תקופה השנייה" באמצעות הדוגמה האישית שלו. זכרו את הדוגמה שלי, כאשר נסוגתי למדבר כדי להתפלל, לפני שהתחלתי את משרתי כדרשן. זכרו שבשנותיי האחרונות בקרב בני האדם, עוד לפני שנכנסתי לבית הכנסת כדי להתפלל, חיפשתי את הבדידות של גבעת הזיתים כדי לשוחח עם האב.

5. הטבע הוא מקדש הבורא, שבו הכול מתרומם אליו כדי לעבוד אותו. שם תוכלו לקבל באופן ישיר ובלתי מזויף את ההשראה של אביכם. שם, הרחק מאנוכיות אנושית ומטריאליזם, תרגישו כיצד השראות חכמות חודרות ללבכם, המניעות אתכם לעשות את הטוב בדרככם. (169, 28-31)

בשל חוסר ההכנה והרוחניות שלכם. אני אומר לכם: באיזו צורה שלא תהיה נוכחותי עטופה, היא תמיד תכיל אמת ותמצית חיים אלוהית.

18. אמרתי לכם כי השתמשתי בצורות שונות כדי להתגלות לעולם. אך אלה לא היו מסכה כדי להסתיר מכם את רוחי, אלא שימשו כדי להאניש אותי, להגביל אותי, וכך להפוך אותי לשמיע ולמורגש עבור בני האדם.

19. עתה אני אומר לכם, כי בטרם תשפטו, עליכם לשמוע תחילה את הקול הזה, עד שיגיע הרגע שבו תתעצמו או תתעוררו, כאשר האור יאיר בנשמתכם. (97, 11-12)

20. כל עוד בני האדם נשארים בעיוורונם ובבורותם, הם יהיו הסיבה לכך שאלוהים, שהוא קודם כל אב, יצטרך להתאנש, להגביל את עצמו ולהקטין את עצמו מול ילדיו, כדי שיוכלו להבין אותו. מתי תתנו לי להראות את עצמי בפניכם בתפארת שבה אתם אמורים לראות אותי?

21. עליכם להיות גדולים כדי שתוכלו לדמיין את גדולתי, ובשביל זה אני חוזר שוב ושוב כדי לתת לכם גדולה רוחנית, כדי שתוכלו לחוות את העונג האינסופי של הכרת אביכם, לחוש את אהבתו, לשמוע את הקונצרט האלוהי המהדהד מעליכם. (99, 26-27)

22. החלק החיצוני של אותה התגלות של האב בסיני היה האבן, ששימשה אמצעי להטבעת החוק האלוהי בתוכה.

23. החלק החיצוני בהתגלותו של אלוהים לבני האדם באמצעות ישוע היה המעטפת הגופנית, דמותו האנושית של ישוע.

24. בימינו, החלק החיצוני של התגלותי היה נושא הקול, ולכן צורת התגלות זו, כמו זו של העבר, חייבת להסתיים.

25. הבינו כי אתם ילדי העם הרוחני, אשר אינו אמור להזין את עצמו מצורות, אלא מהמהות. אם תבינו את דבריי נכונה, לטובתכם בתקופה זו, שכן לשם כך הענקתי לכם אותו. (17, 59-60)

12. עתה הוא זמן שבו רוחי מדברת ללא הרף אל הרוח, אל הנשמה, אל השכל ואל הלב של בני האדם. קולי מגיע אל בני האדם באמצעות מחשבות ומבחנים, שבאמצעותם רבים מתעוררים אל האמת מעצמם, שכן אלה המנחים אותם או מלמדים אותם ישנים ורוצים שהעולם לעולם לא יתעורר. (306, 63)

13. ב"תקופה השלישית" הגשמתי, בבהירות דבריי, את הבלתי אפשרי עבור בני האדם: לתקשר באמצעות כושר ההבנה האנושי.

14. הבינו אותי, תלמידים, שכן בשיח מרוח אל רוח הצפוי לכם, תרגישו את נוכחותי לנצח. אם תדעו להתכונן, לא תאמרו לי עוד: "אדוני, מדוע אינך בא? מדוע אינך רואה את כאבי?" לא תדברו אליי עוד כך. אכן, תלמידים, אני אומר לכם, מי שידבר אליי כך, ייתן הוכחה מוחשית לבורותו ולחוסר מוכנותו.

15. איני רוצה לראות את תלמידיי מופרדים ממני, אני רוצה שתאמרו לי ברוחכם: "אדון, אתה בקרבנו, רוחנו חשה בך, חוכמתך היא מקור השראתי." זו היא הווידוי האמיתי שאני רוצה לשמוע מכם. (316, 54)

התאמת ההתגלויות האלוהיות להבנת בני האדם

16. שפותיכם מוגבלות מדי מכדי לגלות את האלוהי; לכן נאלצתי לדבר אליכם בכל הזמנים באמצעות משלים, באמצעות דימויים מקבילים ; אך עתה אתם רואים כי — אף על פי שדיברתי אליכם בדרך זו — הבנתם אותי מעט, משום שחסרה לכם הרצון הדרוש כדי לחקור את התגלויותיי. (14, 50)

17. בכל עידן ציפיתם לי, ובכל זאת — בכל פעם שהייתי בקרבכם, לא זיהיתם אותי

תפיסותיהם שלהם או עם אלה ששררו בסביבתם, ובמודע או שלא במודע שינו את טוהר האמת ואת מהותה הבלתי מוגבלת, שהיא למעשה האהבה בהתגלויותיה הגבוהות ביותר.

29. התנודות הרוחניות וההשראות היו בתוכם, ו"הראשונים" כמו גם "האחרונים" העידו ויעידו על השראה זו שהגיעה אל רוחם, כמעט תמיד מבלי לדעת כיצד, באותו אופן שבו זה קורה היום לרבים וכפי שזה יקרה מחר לעוד רבים.

30. המילים, הפרשנויות ואופן הפעולה נובעים מהאנשים ומהזמנים שבהם הם חיים, אך מעל לכל אלה ניצבת האמת העליונה. (16, 11-14)

31. מעת לעת יש צורך שרוחי תתגלה בדרך כלשהי הנגישה ומובנת לתפיסתכם. צורך זה לדבר אליכם נובע מחוסר ציותכם לחוקי, מסטייתכם מהדרך האמיתית.

32. האדם, בשל חופש הבחירה שהוא נהנה ממנו, הוא היצור המרדני ביותר בבריאה. עד היום הוא לא רצה להיכנע להוראות המצפון.

33. דבריי מבקשים לעכב את האחד, לתת הכוונה לאחר, לחזק את כולם באמת ולהציל אתכם מהתהום.

34. אל תתעצבנו מהאופן שבו אני מתגלה כעת, השונה כל כך מזה של "הזמן השני". דעו כי מעולם לא השתמשתי פעמיים באותה צורה, שכן הדבר היה משמעותו להשאיר אתכם תקועים באותה הוראה, ואני בא תמיד ללמד אתכם שיעורים חדשים ולעזור לכם לצעוד צעדים חדשים. (283, 39-42)

35. דברי מתגלים בדרכים רבות: באמצעות המצפון, באמצעות מבחנים המעידים עליי, באמצעות כוחות הטבע או באמצעות ילדיי הרוחניים. דברי הם אוניברסליים. כל מי שמכין את עצמו ישמע את קולי. (264, 48)

לעולם לא תישאו עוד בעבודת אלילים, ולא תתעקשו על טקסי הפולחן החיצוניים, על הטקסים, על החולף, שכן תמיד תשתוקקו למהותי, לנצחי. (224, 69-71)

סוגים שונים של התגלויות אלוהיות

26. האנושות הייתה רוצה לבקר משיח חדש שיציל אותה מהתהום, או לפחות לשמוע את קולו של אלוהים בקול אדם המהדהד באוויר. אך אני אומר לכם, די היה ב , להתבונן מעט או לאסוף את נפשכם במדיטציה כדי להעניק לה רגישות, וכבר הייתם שומעים כיצד הכול מדבר אליכם. אם נראה לכם בלתי אפשרי שהאבנים מדברות, אני אומר לכם שלא רק האבנים, אלא כל מה שמקיף אתכם, מדבר אליכם מטעם בוראכם, כדי שתתעוררו מחלומותיכם על גדולה, גאווה וחומרנות. (61, 49)

27. המואזרים של העבר ראו תמיד זוהר אור, הם שמעו תמיד את דברי. הנביאים, המוארים, המבשרי הבשורה, מייסדי תורות בעלות רוחניות גבוהה, העידו כי שמעו קולות שנראו כאילו באו מהעננים, מההרים, מהרוח או מכל מקום אחר שלא יכלו לזהות במדויק; כי שמעו את קולו של אלוהים, כאילו יצא מלשונות אש ומהדים מסתוריים. רבים שמעו, ראו והרגישו באמצעות חושייהם, ואחרים באמצעות תכונותיהם הרוחניות; כך קורה גם בתקופה זו.

28. אבן, אני אומר לכם: אלה שקיבלו את מסריי באמצעות חושי גופם, פירשו את ההשראה האלוהית מבחינה רוחנית, ועשו זאת בהתאם להכנתם הגופנית והרוחנית, בהתאם לתקופה שבה חיו בעולם, כפי שקורה כעת עם הכלים האנושיים שאתם מכנים "נושאי קול" או "נושאי מתנות". אך עליי לומר לכם, כי בתקופות העבר, כמו גם בתקופה הנוכחית, הם ערבבו את טוהר ההתגלויות האלוהיות עם

את מה שהם רואים כפתיתי לחם שקיבלו ממני.
44. לעומת זאת, העניים, "האנשים הקטנים", המכירים היטב את המצוקות שהחיים מביאים עמם ואת המחסור הנלווה אליהן — ברגע שהם יכולים לקרוא למשהו "שלהם", הם חשים שזה יותר מדי עבורם, ולכן הם חולקים אותו עם האחרים.
45. ואני מוסיף עתה: כאשר החמדן יהפוך לאדם נדיב והגאה יהפוך לצנוע, הם יזכו מיד בכל מה שאני שומר לאלה שיודעים לחיות בחיים מוסריים. כי אהבתי אינה מפלה, היא מקיפה את הכל, היא מיועדת לכל ילדיי. (250, 17)

האינסופיות של ההתגלויות האלוהיות

46. הוראה זו, שנועדה להאיר את העידן השלישי, אינה האחרונה שלי. לרוחניות אין סוף. חוקי מאיר ככוכב אלוהי בכל המצפונים. קיפאון ודעיכה הם נחלתם של בני האדם בלבד, והם תמיד תוצאה של תאוות, חולשות או התפרצות של יצרים.
47. כאשר האנושות תבסס את חייה על יסודות רוחניים ותישא בתוכה את אידיאל הנצח, אשר תורתו של מורי מעוררת בכם, היא תמצא את הדרך להתקדמות ולשלמות, ולעולם לא תסטו עוד מהדרך להתפתחותה כלפי מעלה. (112, 18)
48. אם אתם סבורים שרק עתה גיליתי לכם משהו על החיים הרוחניים, אתם טועים טעות גדולה; כי אני אומר לכם שוב: ההדרכה האלוהית החלה עם לידתו של האדם הראשון, ואני לא מגזים כשאני אומר לכם שההדרכה שלי החלה עם בריאת הרוחות, עוד בטרם היה העולם. (289, 18)
49. כאשר בני האדם עדיין האמינו שרק מה שהם הצליחו לגלות בעינייהם קיים, והם עצמם לא הכירו את צורת העולם שבו

הצורך בהתגלויות אלוהיות

36. תורת האלוהות שלי אינה מיועדת רק לרוח — לא, היא חייבת להגיע גם ללב האנושי, כדי שהחלק הרוחני והחלק הגופני של האדם יהיו בהרמוניה.
37. הדבר האלוהי נועד להאיר את השכל ולהפוך את לב האדם לרגיש, ותמצית החיים הכלולה בדבר זה נועדה להזין את הנשמה ולהעלות אותה.
38. כדי שחייו של האדם יהיו שלמים, הוא זקוק בהכרח ללחם רוחני, באותה מידה שהוא עובד ומתאמץ למען המזון הגשמי.
39. "לא על הלחם לבדו יחיה האדם", אמרתי לכם ב"תקופה השנייה", ודבריי נותרים בתוקף, שכן לעולם לא יוכלו בני האדם לוותר על מזון רוחני מבלי שייפגעו על פני האדמה ממחלות, מכאב, מחושך, מאסונות, מעוני וממוות.
40. המטריאליסטים עשויים לטעון כי בני האדם כבר חיים רק ממה שהארץ והטבע מעניקים להם, מבלי שיצטרכו לשאוף למשהו רוחני שיזין אותם ויחזק אותם במסע חייהם. אך עליי לומר לכם כי זו אינה חיים מושלמים ומסופקים, אלא קיום שחסר בו המהותי, כפי שהוא הרוחניות. (326, 58-62)
41. בכל הזמנים גיליתי את עצמי לאדם בצורה פשוטה, כדי שיוכל להבין אותי, ותמיד עשיתי זאת במסגרת יכולת ההבנה של השכל ושל הלב שלכם. ירדתי אליכם כדי לתת לכם דוגמה לענווה, כאשר התכופפתי אל חייכם העלובים כדי להרים אתכם לחיים טובים יותר. (226, 54)
42. כאן מתגשמת המילה שנתתי לכם, כאשר ישוע ב"תקופה השנייה" הודה לאביו על כך שהסתיר את חוכמתו מהחכמים והמשכילים, אך נתן אותה וגילה אותה לענווים.
43. כן, עמי, כי אלה שאתם מכנים "מלומדים" מתנשאים ורוצים לדבא את העם הפשוט, בכך שהם מלמדים אותו רק

59. כיצד אתם יכולים להניח ש—בעוד אני יורד אליכם—אוכל להזניח אומות אחרות, הרי כולכם ילדיי? האם אתם סבורים שיש מישהו רחוק ממני או מחוץ לי, אף על פי שרוחי היא אוניברסלית ומקיפה את כל הבריאה?
60. הכל חי וניזון ממני. לכן קרני האוניברסלית ירדה על כל כדור הארץ, והרוח קיבלה את השפעתי בעולם הזה ובעולמות אחרים, כי באתי להציל את כל ילדיי. (176, 21)
61. על פי רצוני, התגלותי באמצעות נושאי הקול תהיה זמנית בלבד, שלב קצר של הבנה, אשר ישמש את העם הזה כנורמה, כחוק וכבסיס כדי להעיד על אמת זו ולהפיצה, ולהכריז לעולם על נוכחותה של "התקופה השלישית".
62. כשם שההתגלות שלי באמצעות כושר ההבנה האנושי נועדה להיות חמקמקה כברק, כך גם נועד שרק קבוצות מעטות של אנשים ייקראו להיות נוכחים בהתגלות זו ולקבל את המסר הזה.
63. לעומת זאת, השיח מרוח אל רוח יגיע לכל המין האנושי, ללא הגבלת זמן, שכן צורה זו של חיפוש, קבלה, תפילה, שמיעה והרגשה של נוכחותי ( ) תקפה לנצח נצחים. (284, 41-43)

התגלות נוכחות האל באדם

64. אני רוצה להפוך אתכם לתלמידיי, כדי שתלמדו לחוש אותי כילדים השייכים לרוחי. מדוע שלא תחושו את נוכחותי בתוככם, הרי אתם מורכבים מהמהות שלי, אתם חלק ממני?
65. אינכם חשים אותי משום שאינכם מודעים לכך, משום שחסרים לכם רוחניות והכנה, וכמה סימנים ורושם רגשי שתקבלו, אתם מייחסים אותם לסיבות חומריות. לכן אני אומר לכם, כי אף על פי שאני אתכם, אינכם חשים בנוכחותי.
חיו, הם דמיינו לעצמם אל המוגבל למה שעיניהם הכירו.
50. אך כבל שהשכל שלהם פתר בהדרגה סוד אחר סוד, היקום התרחב יותר ויותר לנגד עיניהם, וגדולתו וכל-יכולתו של האל הלכו וגדלו בעיני האינטליגנציה הנדהמת של האדם.
51. לכן נאלצתי לתת לכם בתקופה זו הוראה התואמת את התפתחותכם.
52. אך אני שואל אתכם: האם ידע חומרי הוא זה שמכילה התגלותי? לא, הידע שאני מלמד אתכם עוסק בקיום שמעבר לטבע שאתם רואים וחוקרים כבר זמן כה רב. התגלותי מראה את הדרך המובילה את הרוח אל מישור חיים, שממנו היא יכולה לגלות, להכיר ולהבין הכול.
53. האם נראה לכם בלתי אפשרי, או לפחות מוזר, שאלוהים יתגלה לבני האדם באופן רוחני — שהעולם הרוחני יתגלה ויבוא לידי ביטוי בחייכם — שעולמות וספירות לא ידועים יתקשרו אתכם? האם אתם רוצים שההכרה שלכם תישאר במקומה, והאב לעולם לא יגלה לכם יותר ממה שכבר גילה לכם?
54. אל תהיו מאמינים מתוך הרגל ואל תציבו גבולות לידיעת רוחכם!
55. היום אתם עשויים להכחיש את תורת הרוח, להילחם בה ולרדוף אותה; אך אני יודע שמחר תשתחוו בפני האמת.
56. כל גילוי אלוהי נתקל בהתנגדות ובדחייה עם הופעתו; אך בסופו של דבר, אותו אור ניצח.
57. גם כלפי תגליות המדע גילתה האנושות חוסר אמונה; אך בסופו של דבר נאלצה להיכנע למציאות. (275, 64-70)
58. כאשר יקום מקדש רוח הקודש מלב האנושות אל האינסוף, יופיעו בתוכה התגלויות חדשות, שיהיו גדולות יותר בכל שהנשמות יתפתחו כלפי מעלה. (242, 62)

ישויות הדומות לי, להן אקדיש את כל חיי, אותן אאהב עמוקות ובלב שלם, עד כי — כאשר יגיע הזמן לכך — לא אהסס להקריב את דמי עבורן על הצלב.

2. אל תתפלאו כשאני אומר לכם שאהבתי אתכם עוד בטרם הייתם קיימים. כן, ילדיי האהובים! (345, 20-21)

3. הרוח האלוהית הייתה מלאה באהבה, אף על פי שהייתה קיימת לבדה. דבר עוד לא נברא, לא היה דבר סביב הישות האלוהית, ובכל זאת הוא אהב והרגיש כאב.

4. את מי הוא אהב? כאיזה אב הוא הרגיש? היו אלה כל הישויות וכל היצורים שיצאו ממנו, וכוחם היה טמון ברוחו. ברוח ההיא היו כל המדעים, כל כוחות הטבע, כל הישויות, כל יסודות הבריאה. הוא היה הנצח והזמן. בו היה העבר, ההווה והעתיד, עוד בטרם קמו העולמות והישויות לחיים.

5. אותה השראה אלוהית התממשה תחת כוחה האינסופי של האהבה האלוהית, והחיים החלו. (150, 76 79) 6. כדי שאלוהים יוכל לקרוא לעצמו אב, הוא הוציא מרוחו רוחות — יצורים שהיו דומים לו בתכונותיו האלוהיות. זה היה מקורכם, וכך קמתם לחיים הרוחניים. (345, 22)

7. הסיבה לבריאתכם הייתה האהבה, הכמיהה האלוהית לחלוק את כוחי עם מישהו; והסיבה לכך שהענקתי לכם חופש רצון הייתה אף היא האהבה. רציתי להרגיש אהוב על ידי ילדיי — לא מתוך חובה חוקית, אלא מתוך רגש ספונטני, שנובע בחופשיות מנשמתכם. (31, 53)

8. כל רוח נוצרה ממחשבה טהורה של האלוהות; לבן הרוחות הן יצירה מושלמת של הבורא. (236, 16)

66. עתה אני אומר לכם: האם אין זה טבעי שתחושו אותי בתוך הווייתכם, הרי אתם חלק ממני? האם — לאור זאת — אין זה נכון שרוחכם תתמזג לבסוף עם רוחי? אני מגלה לכם את הגדולה האמיתית שאמורה להיות בכל אדם; כי סטתם מדרך הישר, ובשאיפתכם להיות גדולים עלי אדמות, הפכתם קטנים יותר מבחינה רוחנית! (331, 25-26)

67. איני רוצה עוד שתאמרו לי: "אדוני, מדוע אתה רחוק ממני, מדוע אינך שומע אותי, מדוע אני מרגיש בודד במסע החיים?"

68. עם אהוב: אני לעולם לא מתרחק מילדיי, אתם הם אלה שמתרחקים ממני, משום שאמונתכם חסרה, ואתם עצמכם דחיתם אותי וסגרתם בפני את דלתות לבכם. (336, 60)

69. איני רוצה שתחושו אותי רחוק; כי אמרתי לכם שכולכם תחושו אותי בזכות התרוממותכם הרוחנית, ותתפסו אותי באופן ישיר. רוחכם תשמע את קולי, וברוחניות תראו את נוכחותי. כך אני רוצה לראות את רוחכם מאוחדת עם רוחי לנצח; כי זהו רצוני. (342, 57)

VI. הבריאה

פרק 24 – הבריאה הרוחנית והחומרית

בריאת הישויות הרוחניות

1. עוד בטרם היו עולמות, עוד בטרם קמו כל היצורים והחומר לחיים, כבר היה קיים רוחי האלוהי. אך כ"אחד-הכל" חשתי בתוכי ריקנות עצומה, שכן הייתי כמלך ללא נתינים, כמאסטר ללא תלמידים. מסיבה זו גיבשתי את התוכנית ליצור

להם החומר ועולם חומרי, ובמצבם החדש הם צברו ניסיון ותובנות. (35, 50)
13. היקום התמלא בישויות, ובכל אחת מהן התגלו אהבתו, כוחו וחוכמתו של האב. כמקור חיים בלתי נדלה היה חיקו של האל מאותו הרגע שבו ציווה על האטומים להתאחד כדי ליצור ישויות וגופים ולתת להם צורה.
14. תחילה היה החיים הרוחניים, תחילה היו הישויות הרוחניות, ורק לאחר מכן נוצרה הטבע החומרי.
15. מכיוון שהוחלט כי יצורים רוחניים רבים יקבלו צורה גשמית כדי לחיות בעולמות חומריים, הוכן הכל מראש, כדי שילדי האל ימצאו את כל צרכיהם מוכנים עבורם.
16. הוא השקה בברכות את הדרך שעליה ילכו ילדיו, הציף את היקום בחיים ומילא ביופי את דרכו של האדם, שבו הטמיע ניצוץ אלוהי: הרוח, הנשמה, ובכך יצר אותו מאהבה, אינטליגנציה, כוח, רצון ותודעה. אך את כל הקיים הוא עטף בכוחו והראה לו את ייעודו. (150, 80-84)
17. כאשר האב ברא את העולם ונתן לו את ייעודו להיות מקום לכפרה, הוא כבר ידע שילדיו ייפלו בחולשות ובחטאים בדרכם, ושיהיה צורך במקום מפלט כדי לעשות את הצעד הראשון לקראת התחדשות והשלמה. (250, 37)

בריאת האדם

18. שמעו: אלוהים, הישות העליונה, ברא אתכם "בצלמו ובדמותו" — לא מבחינת הצורה החומרית שיש לכם, אלא מבחינת היכולות שרוחכם ניחנה בהן, הדומות לאלה של האב.
19. כמה נעים היה לגאוותכם להחשיב את עצמכם כצלם הבורא. אתם מחשיבים את עצמכם כיצורים המפותחים ביותר שאלוהים ברא. אך אתם טועים טעות חמורה כאשר אתם מניחים שהיקום נברא

פעולתם של רוחות גדולות במלאכת הבריאה

9. אליהו הוא הרוח הגדולה היושבת לימינו של אלוהים, אשר בענוותו מכנה את עצמו משרתו של אלוהים; באמצעותו ובאמצעות רוחות גדולות אחרות אני מניע את היקום הרוחני ומבצע החלטות גדולות ונשגבות. כן, תלמידיי, יש לי המוני רוחות גדולות לשירותי, השולטות בבריאה. (345, 9)

מחשבותיו של אלוהים על הגורל

10. שמעו, תלמידים: עוד בטרם נכנסתם לחיים, אני כבר הייתי קיים, ורוחכם הייתה חבויה ברוחי. אך לא רציתי להפוך אתכם ליורשי ממלכתי מבלי שרכשתם זכויות, ולא רציתי שתחזיקו ברכוש הקיים מבלי לדעת מי ברא אתכם; ולא רציתי שתעזבו אותי ללא ביוון, ללא מטרה וללא אידיאלים.
11. לכן נתתי לכם את הרוח, כדי שתשמש לכם כמורה דרך. הענקתי לכם את חופש הבחירה, כדי שמעשיכם יהיו בעלי ערך אמיתי בעיניי. נתתי לכם את הנשמה, כדי שתשתוקק תמיד להתעלות אל האור ואל הטהור. נתתי לכם את הגוף, כדי שתהיה לכם, באמצעות הלב, תחושה של הטוב ושל היפה, וכדי שישמש לכם אבן בוחן, מבחן מתמיד וגם כלי לחיים בעולם החומרי. (35, 48-49)

יצירת עולמות חומריים עבור הישויות הרוחניות

12. כאשר החלל הואר לראשונה בנוכחות הרוחות, הן חשו — בהיותן עדיין מתנדנדות ומגמגמות כילדים קטנים, וללא ההתפתחות או הכוח הדרושים לשהות במקומות של רוחניות גבוהה — צורך במשהו שיחזיק אותן, בנקודת אחיזה שתאפשר להן להרגיש חזקות; וכך ניתנה

26. אני הדרך, האמת והחיים, אני השלום והאושר, ההבטחה הנצחית שתהיו איתי, וגם הגשמת כל דבריי. (22, 7-10)

הזיכרון של גן העדן

27. בני האדם הראשונים — אלה שהיו אבות אבותיה של האנושות, שמרו זמן מה על הרושם שנשאת נשמתם מ"עמק הרוחני" — רושם של יופי, של שלום ושל עונג, שנשאר בתוכם כל עוד לא הופיעו בחייהם תאוות הבשר וגם המאבק על ההישרדות.

28. אך עליי לומר לכם, כי נשמתם של אותם בני אדם, אף על פי שבאה מעולם האור, לא נבעה ממקומות המגורים הגבוהים ביותר — אלה שאליהם תוכלו להגיע רק בזכות מעשיכם.

29. עם זאת, מצב התמימות, השלום, השלווה והבריאות, שאותן נשמות שמרו על עצמן בצעדיהן הראשונים, היה בלתי נשכח כתקופת אור, שעליה העבירו עדות לילדיהן, ואלה העבירו אותה לצאצאיהם.

30. השכל המוחשי של בני האדם, אשר לא הבין את המשמעות האמיתית של עדות זו, האמין לבסוף כי גן העדן שבו חיו בני האדם הראשונים היה גן עדן ארצי, מבלי להבין כי היה זה מצב נפשי של אותם יצורים. (287, 12-13)

טבע האדם

31. הנשמה והגוף הם בעלי טבע שונה, הם מהווים את הווייתכם, ומעל שניהם ניצב הרוח. הראשונה היא בת האור, השנייה נובעת מהאדמה, היא חומר. שתיהן מאוחדות בישות אחת ונאבקות זו בזו, מונחות על ידי הרוח, שבה יש לכם את נוכחות האל. מאבק זה מתקיים ללא הרף עד היום; אך לבסוף ימלאו הנשמה והגוף בהרמוניה את המשימה שהחוק שלי מטיל על כל אחת מהן.

רק למעננכם. באיזו בורות אתם מכנים את עצמכם כבתר הבריאה!

20. הבינו כי אפילו כדור הארץ לא נוצר רק למען בני האדם. בסולם הבלתי נגמר של הבריאה האלוהית יש מספר אינסופי של נשמות המתפתחות בהגשמת החוק האלוהי.

21. המטרות הכוללות הכל, אשר אתם כבני אדם, גם אם תרצו, איננכם יכולים להבין, הן גדולות ושלמות ככוונותיו של האב. אך אמת, אני אומר לכם, אינכם היצורים הגדולים ביותר ולא הקטנים ביותר של האדון.

22. נוצרתם, ובאותו רגע קיבלה רוחכם חיים מהכל-יכול, אשר נשאו בתוכם את כל התכונות הדרושות לכם כדי למלא משימה קשה לנצח. (17, 24-28)

23. בנשמת האדם, שהיא יצירת המופת שלי, הנחתי את האור האלוהי שלי. טיפחתי אותה באהבה אינסופית, כמו שגנן מטפל בצמח מפונק בגינתו. הנחתי אתכם במרחב חיים זה, שבו לא חסר לכם דבר לחיים, כדי שתבירו אותי ותכירו את עצמכם. נתתי לנשמתכם את הכוח לחוש את החיים בעולם הבא, ולגופכם את החושים, כדי שתתעודדו ותתעצמו. מסרתי לכם את העולם הזה, כדי שתתחילו בו את צעדיכם הראשונים ותחוו בדרך זו של התקדמות ושל השלמה את השלמות של תורתי, כדי שתכירו אותי ותאהבו אותי יותר ויותר במהלך חייכם ותגיעו אליי בזכות מעשיכם.

24. הענקתי לכם את מתנת חופש הרצון וציידתי אתכם במצפון. את הראשון, כדי שתתפתחו בחופשיות במסגרת חוקיי, ואת השני, כדי שתדעו להבחין בין הטוב לרע, כדי שישמש לכם כשופט מושלם שיגיד לכם מתי אתם מקיימים את חוקי ומתי אתם מפרים אותם.

25. המצפון הוא אור מרוחי האלוהית, שאינו עוזב אתכם לרגע.

באלוהי, המשתקף בכל הבריאה. (24, 42-43)

פרק 25 - הטבע

חוקי הטבע

1. לימדתי אתכם לראות באלוהים את האחד הכולל, את הפלא חסר הגבולות לדמיונכם הרוחני, את הכוח המניע את התנועה והפעולה בכל היקום — את החיים המתגלים הן בצמח הפשוט ביותר והן באותם עולמות המסתובבים במיליונים בחלל, מבלי שאף אחד מהם יפר את החוק השולט בהם.

2. אותו חוק הוא אני, אלוהיכם, הוא חוק ההתפתחות הבלתי פוסקת, המדהים את האדם ופותח בפניו שדות מחקר נרחבים, המאפשרים לו לחדור יותר ויותר לתוך סודות הטבע. (359, 74-75)

3. הבינו כי החוק הוא הדרך אשר נסללה על ידי אהבתו של הבורא העליון, כדי להנחות את כל אחת מיצירותיו. הרהרו בחיים המקיפים אתכם, המורכבים מחומרים בסיסיים ומאורגניזמים במספר אינסופי, ותגלו לבסוף כי כל גוף וכל יצור נע במסלול או בנתיב, המונחה לבאורה על ידי כוח זר ומסתורי. כוח זה הוא החוק, אשר קבע אלוהים עבור כל אחד מיצורי בריאתו.

4. כאשר תחקרו תהליכים משמעותיים אלה, תגיעו בסופו של דבר להבנה כי אכן הכול חי, נע וצומח תחת ציווי עליון. (15, 4)

נוכחותו של אלוהים בטבע

5. חפשו אותי בכל המעשים שביצעתי, ותוכלו למצוא אותי בכל מקום. נסו לשמוע אותי, ותשמעו אותי בקול העוצמתי הבוקע

32. אתם יכולים לדמיין את הנשמה כאילו הייתה צמח, ואת הגוף כאדמה. הנשמה, שנשתלה בחומר, צומחת, מתרוממת, תוך שהיא ניזונה מהמבחנים ומהלקחים שהיא מקבלת במהלך חייה האנושיים. (21, 40-41)

האחדות של הבורא עם הבריאה

33. רוח האלוהים היא כעץ אינסופי, שבו הענפים הם העולמות והעלים הם היצורים. מכיוון שזהו אותו מיץ צמחי הזורם דרך הגזע לכל הענפים ומאלה לעלים — האם אינכם מאמינים שיש משהו נצחי וקדוש המקשר אתכם זה לזה ומאחד אתכם עם הבורא? (21, 38)

34. רוחי, שהיא מקיפה-כל, קיימת בכל אשר בראתי, בין אם בעולם הרוחני ובין אם בטבע החומרי. בכל דבר נוכחת יצירתי, והיא מעידה על שלמותי בכל רמות החיים.

35. יצירתי האלוהית מקיפה הכל — מהישויות הגדולות והמושלמות ביותר, השוכנות לימיני, ועד ליצורים הזעירים הבלתי נראים , הצמח או המינרל, האטום או התא, המעניקים צורה לכל היצורים.

36. בכך אני מצביע בפניכם שוב על השלמות של כל אשר בראתי — מהישויות החומריות ועד לרוחות שכבר הגיעו לשלמות. זו היא מלאכתי. (302, 39)

37. מי שסוטה מהחוק הרוחני, שהוא החוק העליון, נופל תחת שלטון החוקים הנחותים או החומריים, עליהם גם בני האדם יודעים מעט. אולם מי שמציית לחוק העליון ונשאר בהרמוניה עמו, עומד מעל כל הסדרים שאתם מכנים טבעיים, ומרגיש ומבין יותר ממי שיש לו רק את הידע שמצא במדע או בדתות.

38. זו הסיבה שבגללה ישוע הדהים אתכם במעשים שאתם מכנים ניסים; אך הכירו את התורות שהוא נתן לכם מתוך אהבה. הבינו כי אין דבר על-טבעי או סותר

מניחוחות רוחניים, כך אל לכם לזלזל או להתרחק ממה שהטבע מעניק לכם; שכן כך תזכו בהרמוניה, בריאות, אנרגיה, ובכך בהגשמה נכונה של חוקי החיים. (210, 22)

12. היצור חסר התבונה מונחה על ידי האינסטינקט, שהוא קולו הפנימי, אדונו ומנהיגו. הוא כמו אור שמקורו באמו, הטבע, ומאיר לו את הדרך שעליו לעבור בחייו — גם זו דרך של סכנות וסיכונים.

13. קחו דוגמה מההרמוניה שבה חי כל מין, מהפעילות של אלה העמלים. קחו ללב את הדוגמאות של נאמנות או של הכרת תודה. אלה דוגמאות המכילות חוכמה אלוהית, שכן הן נובעות מיצורי, שנוצרו גם הם ממני, כדי שיקיפו אתכם וילוו אתכם בעולם שלכם, כדי שישתתפו במה שהנחתי על פני האדמה. (320, 34; 37)

כוחם של ילדי האלוהים על הטבע

14. כוחות הטבע יצייתו לכם, אם תקיימו את חוקי ותבקשו זאת ממני לטובת בני אדם אחרים. (18, 47)

15. האם לא לימדתי אתכם שאפילו כוחות הטבע המשתוללים יכולים לשמוע את תפילתכם ולהירגע? אם הם מצייתים לקולי — מדוע שלא יצייתו גם לקולם של ילדי האל, כאשר אלה התבוננו לכך? (39, 10)

16. נתתי לרוח כוח על החומר, כדי שתצא מנצחת מהמבחנים ותגיע אל היעד הסופי של הדרך. אך המאבק יהיה גדול; שכן מאז שיצר האדם בעולם את הממלכה היחידה בה הוא מאמין, הוא הרס את ההרמוניה שאמורה להתקיים בינו לבין כל מה שמקיף אותו. מכסאו הגאה הוא מבקש להכפיף את הכול לכוח מדעו ולהטיל את רצונו על היסודות וכוחות הטבע. אך הוא לא הצליח בכך; שכן זה מכל הבריאה; שכן אין לי כל קושי לבטא את עצמי באמצעות ישויות הבריאה.

6. אני מתגלה הן בכוכב, הן בסערת סופה, והן באור הנעים של שחר. אני משמיע את קולי בשירתו המלודית של ציפור, כפי שאני מבטא אותו גם בניחוח הפרחים. וכל אחת מצורות הביטוי שלי, כל היבט, כל מעשה מדבר אליכם על אהבה, על קיום חוקי הצדק, החוכמה, הנצח ברוחניות. (170, 64)

הטבע, בריאת האל ומשל לרוחני

7. רבים הפכו את הטבע לאלוהיהם, בכך שהאדירו אותו כמקור היוצר של כל הקיים. אך אמת, אני אומר לכם, הטבע הזה, שמרחמו יצאו כל היצורים — הכוחות החומריים וממלכות הטבע המקיפות אתכם — הוא אינו בורא; הוא תוכנן ונוצר מראש על ידי הבורא האלוהי. היא אינה הסיבה ואינה המקור לחיים. אני לבדי, אדונכם, אני ההתחלה והסוף, האלפא והאומגה. (26, 26)

8. כל מה שמקיף אתכם ועוטף אתכם בחיים אלה הוא דמות של החיים הנצחיים, הוא תורה עמוקה המוסברת באמצעות צורות ואובייקטים חומריים, כדי שניתן יהיה להבינה.

9. עדיין לא הגעתם לעומק תורתו הנפלאה הזו, והאדם שגה שוב, משום שראה את החיים שהוא חי על פני האדמה כאילו היו נצח. הוא הסתפק בעיסוק בצורות החיצוניות, ובז לכל מה שיש בה מהתגלות אלוהית — את מה שמהווה את התמצית והאמת הקיימות בכל הבריאה. (184, 31-32)

10. איני רוצה להסתיר מכם דבר ממה שהנחתי בטבע למען קיומכם, בריאותכם, מזונכם, רווחתכם ועונג ילדיי.

11. נהפוך הוא, אני אומר לכם: כשם שאני מציע לכם את לחם הרוח ומזמין אתכם לשאוף תמציות אלוהיות ולהתעודד

22. אני מפנה את תשומת לבכם לכך שאתם עומדים למלא את המידה שהצדק שלי מאפשר לרצון החופשי שלכם; אתם מאתגרים את הטבע יותר מדי. ומכיוון שאתם הקטנים שמרגישים גדולים, מגיעה מילה זו כדי להזהיר אתכם מפני הסכנה שבה אתם נמצאים. (17, 60)

23. אמרתי לכם כי אף עלה מעץ אינו זז ללא רצוני, ועבשיו אני אומר לכם כי אף אלמנט בטבע אינו מציית לרצון אחר מלבד רצוני.

24. כמו כן אני אומר לכם, שהטבע יכול להיות עבור בני האדם מה שהם רוצים: אם מפנקת, המרעיפה ברכות, ליטופים ומזון, או מדבר צחיח, שבו שולטים רעב וצמא; מורה חכם ובלתי נגמר של גילויים על החיים, הטוב, האהבה והנצח, או שופט חסר רחמים לנוכח חוסר הציות והסטיות של בני האדם. חילול קודש,

25. קול אבי אמר לאדם הראשון, מברך אותו: "פרו ורבו ומלאו את הארץ, וכבשו אותה, ושררו על דגי הים, על עופות השמים ועל כל היצורים הנעים על פני האדמה."

26. כן, האנושות, בראתי את האדם כדי שיהיה אדון ויהיה לו כוח במרחב האווירי, במים, על כל היבשה ובתחומי הטבע של הבריאה. אך אמרתי: "לשלוט"; כי בני האדם — הסבורים כי הם שולטים על הארץ באמצעות מדעם — הם עבדים. אף שהם מאמינים כי הם שולטים על יסודות הטבע, הם הופכים לקורבנות של חוסר בשלותם, יהירותם ובורותם.

27. כוח האדם ומדעו כבשו את הארץ, את הים ואת המרחב האווירי; אך כוחם ועוצמתם אינם עולים בקנה אחד עם כוחה ועוצמתה של הטבע, אשר — כביטוי לאהבה האלוהית — הוא חיים, חוכמה, הרמוניה ושלמות. במעשי האדם, במדעו ובעוצמתו, מתבטאים רק יהירות, אנוכיות, גאווה ורשעות. (40, 26-30)

מכבר קרע את קשרי הידידות עם חוקי הרוח.

17. כאשר אמרתי עתה לעם הזה כאן, כי כוחות הטבע יכולים לציית לו, היו מי שלא האמינו בכך, ואני אומר לכם שיש להם סיבה לפקפק; שכן הטבע לעולם לא יציית לאלה המזלזלים בו, מחללים אותו או לועגים לו. לעומת זאת, מי שיודע לחיות בהרמוניה עם חוקי הרוח והחומר — כלומר, מי שחי בהרמוניה עם כל מה שמקיף אותו, יהיה בהרמוניה עם בוראו במהלך חייו ויזכה בזכות שהיסודות של הטבע ישרתו אותו ויצייתו לו, כפי שמגיע לכל ילד המציית לאביו, בורא כל הדברים. (105, 39)

18. איני משקר ואיני מגזים כשאני אומר לכם כי ממלכות הטבע יכולות לשמוע את קולכם, לציית לכם ולכבד אתכם.

19. תולדות ישראל נכתבו כעדות לאמת שלי, ובהן תוכלו לגלות כיצד עם האלוהים זכה שוב ושוב להכרה ולכבוד מצד כוחות הטבע ואלמנטים. מדוע שזה לא יחול עליכם?

20. האם אתם סבורים כי כוחי או אהבתי לאנושות השתנו עם חלוף הזמן? לא, אתם, ההמונים השומעים את הדבר הזה, אור רוחי שוטף אתכם, כוחי ואהבתי הם נצחיים ובלתי משתנים. (353, 64)

האדם והטבע

21. אך עליכם להיזהר, עמי האדמה, כי אם תמשיכו להשתמש בהשראותיי האלוהיות כדי לאתגר את כוחות הטבע — אם תמשיכו להשתמש בידע המועט שברשותכם לרעה, תקבלו את התשובה הכואבת והקשה כאשר לא תצפו לכך כלל. אתם מתגרים באוויר, באש, באדמה, במים ובכל הכוחות, ואתם כבר יודעים מה יהיה קצירכם אם לא תתקנו את דרכיכם בזמן כדי לעצור את כוחות הטבע ששוחררו על ידי חוסר התבונה שלכם.

במעברים שלו נוצרים טלטלות הגורמות לכם סבל , אם אינכם מקיימים את חוקי; אך אתם מייחסים זאת לעונשים אלוהיים.
36. אבן, צדקתי פועלת בתוכם; אך אילו חייתם בהרמוניה עם הטבע הסובב אתכם — אתם, יצורים מועדפים בעלי הניצוץ האלוהי המאיר את נפשכם — רוחכם הייתה מרוממת אתכם מעל לשינויים, מעל לעוצמת כוחות הטבע, ולא הייתם סובלים. (280, 16)
37. מה היא הטבע אם לא יצור גדול? כן, תלמידים, יצור המתפתח, מתטהר, מתפתח ומשתכלל אף הוא, כדי שיוכל לארח בחיקו את בני האדם של המחר.
38. כמה פעמים אתם מתמרמרים על תופעות המעבר הטבעיות שלה בדרך להשגת אותה שלמות, ורואים בהן עונשים מאלוהים, מבלי להיות מודעים לכך שגם אתם, יחד עם הטבע והבריאה, מתטהרים, מתפתחים וצועדים לקראת השלמות. (283, 57-58)

פרק 26 - עולמות אחרים

האור האוניברסלי של ישו

1. פעם אמרתי לכם: "אני אור העולם", כי דיברתי כבן אדם וכי בני האדם לא ידעו דבר מעבר לעולמם הקטן. כעת, ברוח, אני אומר לכם: אני האור האוניברסלי, המאיר את חייהם של כל העולמות, השמים והבתים, המאיר את כל היצורים והבריות ומעניק להם חיים. (308, 4)
2. אני הזורע הנצחי. עוד בטרם באתי אל הארץ ונקראתי ישוע על ידי בני האדם, הייתי כבר הזורע; הכירו אותי כבר אלה שהיו מעבר לחומריות, לטעות או לבורות — אלה שישבו באזורים רוחניים ובבתים רוחניים, שאתם עדיין אינכם מכירים ואינכם יכולים לדמיין.
28. האם אתם מבינים את חוסר האיזון של כוחות הטבע ואת השינוי העמוק ביותר שחל בהם? האם אתם מודעים לסיבה שבגללה אתם נרדפים על ידי כוחותיהם המשוחררים? הסיבה לכך היא שהפרתם את ההרמוניה הקיימת בין החיים הרוחניים לחיים החומריים, ובכך גרמתם לאותו תוהו ובוהו שבו אתם שוקעים כעת. אך ברגע שהאנושות תציית לחוקים השולטים בחיים, הכל ישוב להיות שלום, שפע ואושר. (108, 56)
29. ביצד מעשיכם עלי אדמות יהיו מושלמים, כאשר אני רואה אתכם מסוכסכים עם יסודות הטבע, שהם בדיוק אלה שמהם אתם חיים?
30. תורתו אינה מבקשת למנוע מכם לנצל את יסודות הטבע וכוחותיו, אך היא קוראת לכם ומלמדת אתכם להשתמש בהם למטרות טובות.
31. כוחות הטבע שבידיכם עלולים להפוך מידידים ואחים לשופטים, שיענישו אתכם קשות.
32. זה מכבר הגיע הזמן שבני האדם יקצרו את פרי הניסיון, כדי שלא יאתגרו עוד את כוחות הטבע. שכן, על אף כל מדעם, לא יוכלו לעצור אותם. (210, 43-46)
33. עץ המדע יטלטל לנוכח זעמו של הסופה ויפיל את פירותיו על האנושות. אך מי שחרר את כבלי כוחות היסוד הללו, אם לא האדם?
34. אמנם, גם בני האדם הקדומים הכירו את הכאב, כדי שיתעוררו למציאות, לאור המצפון, ויצייתו לחוק. אך האדם המפותח, המודע והמשכיל של ימינו — ביצד הוא מעז לחלל את עץ החיים! (288, 28)
35. לאלה הסבורים שאני מעניש את בני האדם בכך שאני משחרר עליהם את כוחות הטבע, אני אומר שהם נופלים בטעות גדולה כאשר הם חושבים כך. כי הטבע מתפתח ומשתנה, ובשינויים או

הקשר הרוחני בין העולמות

10. האור האלוהי שלי מאיר בכל מקום; בכל מקום שתחפשו אותי, תמצאו את נוכחותי.

11. אני האב הפועל לכך שהרמוניה תשרור בין כל ילדיו — הן בין אלה השוכנים על פני האדמה, והן בין אלה החיים בעולמות אחרים.

12. ההרמוניה הרוחנית בין כל היצורים תגלה להם תובנות גדולות, תביא להם את השיח מרוח לרוח, אשר יקצר מרחקים, יקרב את הנעדרים ויסיר מחסומים וגבולות. (286, 1-3)

13. האדם יעשה צעדים גדולים לקראת הרוחניות; רוחו תחצה את הגבולות האנושיים ותוכל להגיע לעולמות חיים גבוהים יותר, כדי ליצור קשר עם אחיו ולקבל את האור שיש להם להציע לו.

14. הוא יוכל גם לרדת אל מישורי החיים שבהם שוהים יצורים ברמת התפתחות נמוכה יותר, יצורים מפגרים, כדי לעזור להם להשאיר את קיומם העלוב מאחור ולהעבירם למישור חיים טוב יותר.

15. הסולם שעליו הנשמה מטפסת אל השלמות הוא ארוך מאוד; עליו תפגשו ישויות מדרגות התפתחות שונות ואינסופיות, ותציעו להן משהו ממה שיש לכם, וגם הן, מצדן, יעניקו לכם משהו מעושרו הרוחני.

16. אז תגלו כי זהו אינו העולם היחיד הנאבק לשיפורו. תגלו כי בכל כוכבי הלכת הנשמה מתפתחת, כי היא פועלת וצומחת בכל מקום במילוי ייעודה, ואני רוצה שתתכוננו כדי לכרות ברית עם כל אחיכם, שתחליפו עמם את אותו הרצון הקדוש להכיר זה את זה, לאהוב זה את זה ולעמוד זה לצד זה.

17. עשו זאת בשמי ובצייתנות מוחלטת, באמצעות מחשבותיכם. כשתתחילו בתרגיל זה, תבינו בהדרגה את

3. מבין אלה שהכירו אותי עוד לפני שבאתי אל הארץ, שלחתי אליכם רבים כדי שיעידו עליי בעולם, כדי לבשר על בואו של המשיח, של האהבה ושל "הדבר" של האב. מבין אלה היו נביאים, אחרים היו סוללי דרך, ואחרים היו שליחים.

4. העולם הזה אינו היחיד שבו הותירו צעדיי עקבות. בכל מקום שבו היה צורך בגואל, הייתי נוכח.

5. אך עליי לומר לכם, כי בעולמות אחרים נמחקו צלבתי וכוסי באמצעות התחדשותם ואהבתם של אחיכם, בעוד שכאן, בעולם הזה, לאחר מאות שנים רבות, אני עדיין עטור קוצים , מעונה על צלב אי-שלמותכם, ועדיין שותה מכוס המרה והחומץ.

6. מכיוון שמעשה האהבה שלי כולל את גאולת האנושות כולה, אני ממתין לכם בסבלנות אינסופית, והענקתי לכל יצור אנושי לא רק הזדמנות אחת, אלא הזדמנויות רבות להתעלותו, וחיכיתי לאורך עידנים רבים להתעוררותם של כל אלה השקועים בתרדמה עמוקה. (211, 26-29)

7. בסולם השלמות יש מדרגות רבות; ב"עמק הרוחני" ובמרחבי היקום האינסופיים יש עולמות רבים. אך אמת, אני אומר לכם, תמיד גיליתי את עצמי לכולם, ובהתאם לרמה הרוחנית של העולם שבו הם נמצאים, כך הייתה התגלותי בקרבם. (219, 34)

8. בעוד בני האדם דנים באלוהותי, בקיומי ובתורת, ישנם עולמות שבהם אני אהוב בשלמות.

9. באותו הזמן שבו יש שהגיעו לטוהר נפשי עליון, כוכב הלכת שלכם חווה תקופה של השחתה מוסרית ורוחנית. (217, 65-66)

25. כיום אתם עדיין מבודדים, מוגבלים, מעובבים, משום שהאינטרס האישי שלכם איפשר לכם לחיות רק למען "העולם", מבלי לשאוף לחופש ולהתעלות הנשמה.
26. מה היה קורה לכם, בני אדם יהירים — יצורים שהפכו קטנים בשל החומרנות שלכם — אילו הותר לכם להגיע לעולמות אחרים בטרם השתחררתם מטעויותיכם האנושיות? מה היה הזרע שהייתם זורעים? מחלוקת, שאפתנות חסרת מידה, יהירות.
27. אבן, אני אומר לכם: כדי להשיג את הידע שאליו כל אדם משתוקק, ואת אותה התגלות המשחררת את מחשבתו מהשאלות המייסרות אותו ומעוררות את סקרנותו, על האדם לטהר את עצמו מאוד, להתעורר ולהתפלל.
28. לא המדע לבדו הוא שיגלה לו את סודותיי; הכרחי שתשוקה זו לידע תהיה בהשראת אהבה רוחנית.
29. כאשר חיי בני האדם ישקפו רוחניות — אני אומר לכם, אז הם אפילו לא יצטרכו להתאמץ כדי לחקור מעבר לעולמם; שכן באותו הרגע יבואו אליהם אלה השוכנים במקומות מגורים גבוהים יותר. (292, 3-11)

ייעודם של הכוכבים

30. בבית אביכם ישנן "דירות" רבות, שהן השלבים האינסופיים של הסולם המוביל לשלמות. משם יורדת "העולם הרוחני" כדי להתגלות בקרבכם.
31. שאלתם אותי פעמים רבות, מרוח לרוח, על הסיבה לקיומם של אותו מספר עצום של כוכבים ושל אותם כוכבי לכת הזוהרים מעל עולמכם, ואמרתם לי: "אדון, האם אותם עולמות ריקים?"
32. אך אני אומר לכם: עוד לא הגיע הזמן שבו אגלה לכם זאת במלואו. רק כאשר האדם יגיע לרוחניות, אז יינתנו לו גילויים גדולים, והוא יוכל לקיים שיח מרוח לרוח בקשותיהם, את תורתם ואת מעשיהם הטובים.
18. אני משתוקק שתהיו בהרמוניה עם אחיכם על כוכב לכת זה ומחוצה לו, שהוא ביתכם ברגע. כרתו קשרי ידידות, בקשו עזרה כאשר אתם זקוקים לה, והושיטו עזרה גם לאלה המבקשים מכם את אשר ברשותכם. (320, 44-46)

היכרות עם עולמות וצורות חיים אחרות

19. לעתים קרובות שאלתם אותי מה יש מעבר לעולם הזה והאם הכוכבים המסתובבים בחלל הם עולמות כמו שלכם.
20. תשובתי לסקרנותכם לא הסירה את מסך המסתורין לחלוטין, שכן אני רואה שעדיין אין לכם את ההתפתחות הדרושה כדי להבין, ואף לא את הרוחניות ההכרחית כדי להתאים את עצמכם לעולמות אחרים.
21. עדיין לא הכרתם ולא הבנתם את התורות שהכוכב שבו אתם חיים מציע לכם, וכבר אתם רוצים לחפש עולמות אחרים. לא הצלחתם להיות אחים ביניכם, תושבי אותו עולם, וכבר אתם רוצים לגלות את קיומם של יצורים בעולמות אחרים.
22. לעת עתה, די לכם לזכור כי אמרתי לכם ב"תקופה השנייה": "בבית האב יש דירות רבות", וכי כעת, באישור מילים אלה, אני אומר לכם כי איננכם התושבים היחידים ביקום וכי כוכב הלכת שלכם אינו היחיד המאוכלס.
23. לדורות המחר יהיה נתון לראות את השערים הנפתחים, המקרבים אותם לעולמות אחרים, והם יעריצו את האב בצדק.
24. הטוב והאהבה, שמהם פורחים החסד והשלום, יהיו המפתחות שיפתחו את דלתות הסוד, ובכך יעשו בני האדם צעד לקראת ההרמוניה האוניברסלית.

שעדיין לא הייתם מסוגלים לדעת הכל, אלא רק כאשר יגיע הזמן לכך. אך מה שהתגלה על ידי האב עד היום מספיק לכם כדי שתהיה לכם ידיעה מלאה על החיים הרוחניים. (25, 38-40)
4. החיים הרוחניים, שאחדים משתוקקים אליהם, אחרים יראים מהם, מכחישים אותם ואף לועגים להם; אך הם מחכים לכולכם בהכרח. זהו החיק המקבל את כולם — הזרוע המושטת אליכם — מולדת הרוח: סוד בלתי נתפס אפילו עבור המלומדים. אך ניתן לחדור לסודותיי בכל עת שהמפתח שבו אתם משתמשים כדי לפתוח את השער הזה הוא מפתח האהבה. (80, 40)

"גן עדן" ו"גיהינום"

5. בני האדם דמיינו את הגיהינום כמקום של ייסורים נצחיים, שאליו, לדעתם, מגיעים כל אלה שהפרו את מצוותיי. וכשם שיצרו את הגיהינום הזה עבור העבירות החמורות, כך דמיינו מקום אחר עבור העבירות הקלות יותר, וכן מקום נוסף עבור אלה שלא עשו לא טוב ולא רע.
6. מי שאומר שבחיים שלאחר המוות אין שמחה ואין סבל, אינו דובר אמת; אין אדם נטול סבל, ואין אדם נטול שמחה. הסבל והשמחה יהיו תמיד מעורבים, כל עוד הנשמה לא תגיע לשלום העליון.
7. שמעו, ילדיי: הגיהינום נמצא באלה שהתגלמו ובאלה שכבר לא התגלמו, בתושבי העולם הזה ובעמק הרוחני. הגיהינום הוא סמל לסבל הכבד, לרגשות האשמה הנוראים, לייאוש, לכאב ולמרירות של אלה שחטאו חטאים חמורים. אך הם ישתחררו מתוצאות אלה באמצעות התפתחות נשמותיהם לעבר האהבה.
8. לעומת זאת, גן העדן, המסמל את האושר האמיתי ואת השלום האמיתי, מיועד לאלה שהפנו עורף לתשוקות העולם כדי לחיות בקהילה עם אלוהים. עם אותם יצורים אהובים של אלוהותי, ואז יתקיים חילופי מחשבות בין כל האחים.
33. אך עליכם לדעת כבר היום: כל העולמות מיושבים ביצורי, דבר אינו ריק, כולם הם שדות וגנים מבורכים, המטופלים על ידי מריה, התגלמות החמלה האלוהית.
34. רוח הקודש תעביר שוב מפיכם תורות נעלות, שאינן ידועות לכם ולאנושות. מתי, עם אהוב? אז, כאשר תשררו בכם רוחניות ומסירות למשימתכם. (312, 10-12)
35. הביטו, עמי, הביטו בשמים, התבוננו בהם היטב, ותראו שבכל כוכב טמונה הבטחה, עולם שמחכה לכם; אלה הם עולמות חיים שהובטחו לילדי האלוהים, ושאתם כולם תגורו בהם. כי כולכם תכירו את מלכותי, אשר לא נוצרה רק עבור ישויות מסוימות : היא נוצרה כבית אוניברסלי, שבו יתאחדו כל ילדי האדון. (12, 24)

פרק 27 - העולם הבא

הידע הנחוץ על החיים הרוחניים

1. כמה בורים הם בני האדם של ימינו בכל הנוגע לתורות הרוחניות. הסיבה לכך היא שתורתו ותורתו הוצגו בפניהם רק כתורה מוסרית המסייעת להם, ולא כדרך המובילה את נשמותיהם אל המולדת המושלמת.
2. הזרמים הדתיים השונים זרעו בלבבות האנשים פחד שווא מפני הידע הרוחני, דבר שגרם להם להימנע מההתגלויות שלי ולשקוע יותר ויותר בחשכת הבורות, תוך שהם מצדיקים זאת בטענה שהחיים הרוחניים הם תעלומה בלתי פתירה.
3. אלה הטוענים זאת משקרים. כל ההתגלויות שנתן אלוהים לאדם מראשית האנושות דיברו אליו על החיים הרוחניים. אמנם לא נתתי לכם את כל תורתו, משום

15. כמה מוגבלים הם האנשים המלמדים תיאוריות אלה!
16. איך ייתכן שאתם מאמינים שחושך נצחי וכאב נצחי הם הסוף הצפוי לנשמות מסוימות? גם אם חטאו, הם יישארו לנצח ילדי אלוהים. אם הם זקוקים להדרכה — הנה המורה. אם הם זקוקים לאהבה — הנה האב. אם הם משתוקקים לסליחה — הנה השופט המושלם.
17. מי שלא מנסה לעולם לחפש אותי ולתקן את שגיאותיו, לא יבוא אליי. אך אין איש שיעמוד בפני צדקתי או ניסיונותיי. רק לאחר שתטהרו תוכלו לבוא אליי. (52, 31-37)
18. בין כל כך הרבה דירות שיש בבית האב, אין ולו עולם אחד של חושך, בכולן יש את אורו; אך אם הנשמות נכנסות אליהן עם כיסוי על העיניים בשל בורותן — כיצד יוכלו אז לראות את אותה פאר?
19. אם תשאלו כאן בעולם עיוור מה הוא רואה, הוא יענה לכם: רק חושך. לא משום שאור השמש אינו קיים, אלא משום שהוא אינו יכול לראות אותו. (82, 12-13)
20. אמרתי לכם בתקופה זו: אל תתעקשו על התפיסה הקיימת בקרב בני האדם לגבי הגיהינום, שכן בעולם הזה אין גיהינום גדול יותר מהחיים שיצרתם עם מלחמותיכם ועוינותכם, ובעולם הבא אין אש אחרת מלבד ייסורי המצפון של הנשמה, כאשר המצפון מציג בפניה את עוונותיה. (182, 45)
21. כל עוד אלה, שבקנאותם הדתית מצפים בעולם הבא רק לעונש הגיהינום, יחזיקו בדעה זו, הם ייצרו לעצמם את הגיהינום שלהם, כי הבלבול של הנשמה דומה לזה של השכל האנושי, אם כי חזק בהרבה.
22. אתם שואלים עתה: "אדון, האם יש ישועה לאלה?" אני אומר לכם: יש ישועה לכולם, אך השלום והאור יגיעו אל נשמות
9. שאלו את מצפוניכם, ואז תדעו אם אתם חיים בגיהינום, אם אתם מכפרים על עוונותיכם או אם אתם חדורים בשלוות השמים.
10. מה שאנשים מכנים גן עדן או גיהינום אינם מקומות מוגדרים, אלא תוכנן המהותי של מעשיכם, אשר רוחכם קוטפת כאשר היא מגיעה ל"עמק הרוחני". כל אחד חווה את הגיהינום שלו, שוכן בעולם הכפרה שלו או נהנה מהאושר שמעניקה ההתעלות וההרמוניה עם הרוח האלוהית. (11, 51-56)
11. כשם שהאדם יכול ליצור לעצמו עלי אדמות עולם של שלום רוחני, הדומה לשלום בממלכתי, כך הוא יכול גם, בשל השחתתו, לנהל קיום שהוא כגיהינום של תועבות, רשעות ורגשות אשם.
12. גם בעולם הבא יכול הרוח להיתקל בעולמות של חושך, השחתה, שנאה ונקמה, בהתאם לנטיות הנפש, לסטיה שלה ולתשוקותיה. אך אכן, אני אומר לכם, הן גן העדן והן הגיהינום, אשר בני האדם מדמיינים אותם רק באמצעות צורות ותמונות ארציות, אינם אלא שלבים שונים בהתפתחות הנשמה: האחד, בשל מידותיו הטובות והתפתחותו, נמצא בפסגת השלמות; האחר, בתהום החושך, התועבות והעיוורון שלו.
13. לנשמה הצדיקה אין זה משנה היכן היא נמצאת, שכן בכל מקום היא תישא בתוכה את השלום ואת גן העדן של הבורא. לעומת זאת, הנשמה הטמאה והמבולבלת יכולה להימצא בעולם הטוב ביותר, ובכל זאת היא תרגיש בתוכה ללא הרף את גיהינום נקיפות המצפון שלה, אשר יבערו בתוכה עד שיטהרו אותה.
14. האם אתם מאמינים שאני, אביכם, יצרתי מקומות שנועדו במיוחד להעניש אתכם וכך לנקום בי לנצח על העלבונות שלכם?

29. מה היה ערכם של חוקי ותורתו, אילו לא היו מסוגלים להציל את הנשמות מטעות ומחטא? ומה היה הטעם בנוכחותי כבן אדם בעולם, אילו היו רבים שנאלצו להיאבד לנצח, בכפרה ללא סוף? (352, 44-48)

30. יש המרגישים דחף לעשות מעשים טובים, כי הם חוששים שהמוות יפתיע אותם, ואז לא יהיו להם זכויות שיוכלו להקריב לאדונם. אחרים מתרחקים מהרע, אך רק מתוך פחד למות בחטא ולהיות נאלצים לסבול ייסורי גיהינום נצחיים לאחר החיים האלה.

31. כמה מעוות ובלתי מושלם הוא האל הזה בדמותו כפי שרבים מדמיינים אותו! כמה לא צודק, מפלצתי ואכזרי! אם נצרף את כל החטאים והפשעים שבני האדם ביצעו, לא ניתן להשוות זאת לזוועה שעינוי הגיהינום לנצח נצחים היה מייצג, אליו — לדעתם — אלוהים מגנה את הילדים החוטאים. הלא הסברתי לכם כי התכונה העליונה ביותר של אלוהים היא האהבה? האם איננכם סבורים, אם כן, כי עינוי נצחי יהווה שלילה מוחלטת של התכונה האלוהית של אהבה נצחית? (164, 33-34)

32. אתם מאמינים שהשמים הם אזור בנצח, ושעל ידי חרטה כנה על חטאיכם בשעת מותכם הגופני תוכלו להיכנס אליהם, כי אתם סומכים שתמצאו סליחה באותו רגע ותובלו על ידי אל מלכות השמים. זה מה שאתם מאמינים.

33. אני, לעומת זאת, אומר לכם כי השמים אינם מקום מסוים, לא אזור, ולא בית. השמים של הנשמה הם עולמה הרגשי הנעלה ושלמותה, מצבה של טוהר. על מי, אם כן, מוטלת האחריות לאפשר לכם להיכנס למלכות השמים — עליי, שקראתי לכם תמיד, או עליכם, שהייתם אטומים תמיד?

אלה רק כאשר החושך של העיוורון יתפוגג.

23. האם חשתם פעם רחמים כלפי אדם, שתודעתו המבולבלת גורמת לו לראות דברים שאינם קיימים כלל? כמה גדול יותר היה כאבכם אילו הייתם רואים בעולם הבא את אותם יצורים המוכי הזיות, הרואים את גיהינום הדמיוני שלהם! (227, 71)

24. אל תחרדו לנוכח גילויים אלה; נהפוך הוא, שמחו על המחשבה כי דבר זה ישבור את התפיסה שהייתה לכם לגבי עונש נצחי, ואת כל הפרשנויות שניתנו לכם בעבר לגבי האש הנצחית.

25. ה"אש" היא סמל הכאב, ההאשמה העצמית והחרטה, אשר יענו את הנשמה ויטהרו אותה, כפי שהזהב מתטהר בכור ההיתוך. בכאב זה טמונה רצוני, וברצוני טמונה אהבתי אליכם.

26. אילו היה נכון שהאש היא זו שמחסלת את חטאי האדם, אזי היה צורך להשליך את כל גופם של החוטאים לאש כאן, בחיים הארציים, בחיים, שכן במותם הם כבר לא היו חשים בכך. כי הגופים לעולם אינם עולים למרחב הרוחני — נהפוך הוא, ברגע שסיימו את משימתם, הם שוקעים אל תוך האדמה, שם הם מתמזגים עם הטבע שממנו לקחו את החיים.

27. אך אם אתם מאמינים שמה שאתם מכנים "אש נצחית" אינו מיועד לגוף אלא לנפש, זו טעות חמורה נוספת, כי בממלכה הרוחנית אין אלמנטים חומריים, ואף האש אינה משפיעה על הנפש. מה שנולד מהחומר הוא חומר, ומה שנולד מהרוח הוא רוח.

28. דבריי אינם יורדים כדי לתקוף אמונה כלשהי. אם מישהו חושב כך, הוא טועה מאוד. דבריי יסבירו את תוכנו של כל מה שלא פוענח בהלכה, ובתוצאה מכך יצר טעויות שהועברו בין בני האדם מדור לדור.

כאשר תחוו זאת ותחושו זאת, האמת תזרח מתוך הווייתכם, ותחושו שאלוהים נמצא בתוככם. החיים יציגו בפניכם קונצרט נצחי ואלוהי, ובכל אחד מצליליו תגלו גילוי.

39. עדיין לא שמעתם את הצלילים היפים בהרמוניה המושלמת שלהם — צלילים נעימים לעתים, אחרים עוצמתיים. אם תבחינו בהם במקרה, הם ייראו לכם כצלילים לא מוגדרים, שאינכם יכולים לאחד. עדיין לא התוודעתם במלואו ליופי הטמון בהם. עליכם להשאיר מאחוריכם את החושים, את התשוקות ואת צללי המטריאליזם, כדי שתוכלו לשמוע את קונצרט האלוהים בנשמתכם. (199, 53-56)

בבית אבי יש "דירות" רבות

40. מלאכתי הולכת וגדלה, עד שלבסוף יתאחדו כל הנשמות לקיום חוקי, והבית הארצי הזה יהפוך לעולם של שלמות . אלה שיחיו בה באותה עת, ירגישו את אהבתי בכל הבריאה ויתכוננו לחיות בעולם טוב יותר. כדור הארץ הזה יהיה זמני בלבד לנשמתכם, היא תצא למסע אל אזורים אחרים, אל מישורים אחרים של העולם הבא, מתוך תשוקה לשלמות.

41. זכרו שאמרתי לכם: "בבית אבי יש הרבה דירות." ובזמן זה של התפתחות גדולה יותר, שבו אתם מבינים טוב יותר את תורתו, אני רוצה לומר לכם: "בבית האב יש מספר אינסופי של דירות." אל תחשבו אפוא שכאשר תעזבו את העולם הזה, כבר הגעתם לשיא הרוחני הגדול ביותר. לא, תלמידים. כאשר שהותכם על כוכב לכת זה תסתיים, אוביל אתכם למקומות מגורים חדשים, וכך אוביל אתכם תמיד על סולם השלמות האינסופי שלכם. סמכו עליי, אהבו אותי, ותינצלו. (317, 30)

42. אי אפשר שתוכלו כבר בעולם הזה לדמיין לעצמכם מהו או כיצד נראים

34. אל תגבילו עוד את האינסופי, את האלוהי. האם איננכם מבינים שאם השמים היו כפי שאתם מאמינים — בית מסוים, אזור או מקום מסוים — אזי הם כבר לא היו אינסופיים? הגיע הזמן שתתפסו את הרוחני באופן נעלה יותר, גם אם דמיונכם אינו מסוגל לתפוס את כל המציאות. אך עליו לפחות להתקרב אליה. (146, 68-69)

מוזיקת השמים

35. שמעתם כי המלאכים בשמים שומעים לנצח את הקונצרט האלוהי. כאשר אתם מהרהרים בסמל זה, היזהרו מלהאמין כי גם בשמים שומעים יצירות מוזיקליות הדומות לאלה שאתם רגילים לשמוע עלי אדמות. מי שחושב כך נפל קורבן לטעות מוחלטת של חומרנות. לעומת זאת, מי ששומע על המוזיקה של השמים ועל האושר של המלאכים בעת שהם מאזינים לה, וחושב על ההרמוניה עם אלוהים בקונצרט האלוהי הזה, הוא יהיה באמת.

36. אך כיצד ייתכן שישנם כאלה שאינם מבינים זאת, אף על פי שבנשמתו של כל אחד מכם שוכן צליל מהקונצרט האוניברסלי? כיצד ייתכן שישנם כאלה, השומעים את הדברים הללו, שאינם מבינים אותם, אינם חשים אותם או מפרשים אותם באופן שגוי?

37. הו, ילדים אהובים, שאתם חלשים בתפיסתכם — חפשו את האור בתפילה. שאלו אותי במדיטציותיכם; כי בכל שיהיו רחבות שאלותיכם, אדע לענות לכם מן הנצח. מצידי אשאול אתכם גם כן שאלות, כדי שאור האמת יזרח בין המאסטר לתלמידים.

38. המוזיקה השמימית היא נוכחותו של אלוהים בתוככם, ובתוך אותו קונצרט יישמע צליל‌ם, כאשר תגיעו פעם לרוממות האמיתית, שהיא היופי הרוחני. זו היא המוזיקה השמימית ושירת המלאכים.

אלה שבאמת יודעים משהו על העולם הבא. (107, 1)

4. בתקופה השלישית עליתי מקבר השכחה שאליו גירשה אותי האנושות, כדי להחיותה לחיים חדשים; כי אני הוא החיים. איש אינו יכול למות. אפילו מי שלוקח את חייו במו ידיו, ישמע את מצפונו מאשים אותו בחוסר אמונה. (52, 63)

5. תורתו אינה נועדה רק כדי לתת לכם כוח וביטחון במהלך מסע חייכם עלי אדמות; היא נועדה ללמד אתכם כיצד לעזוב את העולם הזה, לחצות את סף העולם הבא ולצעוד אל המולדת הנצחית.

6. כל העדות מחזקות את הנפש במסעה בעולם הזה; אך כמה מעט הן מגלות לה ומכינות אותה למסע הגדול אל העולם הבא. זו הסיבה שרבים רואים במוות סוף, מבלי לדעת שמשם ואילך נראית האופק האינסופי של החיים האמיתיים. (261, 52-53)

7. ה"מוות" הוא רק סמל, ה"מוות" קיים רק עבור אלה שעדיין אינם מסוגלים להכיר את האמת. עבורם ה"מוות" נותר תמונה מפחידה, שמאחוריה נמצא הבלתי נתפס או האין. אני אומר לכם: פקחו את עיניכם והבינו שגם אתם לא תמותו. תתנתקו מהגוף, אך אין זה אומר שתמותו. יש לכם, כמו למוריכם, חיים נצחיים. (213, 5)

הכנה לפרידה מהעולם הזה

8. עליכם להבין כי אתם — בעלי רוח — מהווים את היצירה האהובה ביותר של האב בבריאה, משום שהוא הטמיע בכם תמצית רוחנית, תכונות רוחניות ואלמוות.

9. עבור הנשמה אין מוות — מוות כפי שאתם תופסים אותו, כלומר הפסקת הקיום. מותו של הגוף אינו יכול להיות מותה או סופה של הנשמה. דווקא אז היא פוקחת את עיניה לחיים נעלים יותר, בעוד מעטפת גופה סוגרת אותן לעד ביחס ממלכתי, השמים והתהילה. אני רוצה שתסתפקו בידיעה כי זהו מצב של שלמות הנשמה, שממנו היא חווה, חשה ומבינה את החיים הנפלאים של הרוח, אשר ברגע אינכם יכולים להבין או לדמיין.

43. אני אומר לכם שאפילו הנשמות החיות ברמות גבוהות יותר מזו שבה אתם נמצאים, אינן מבירות את המציאות של אותו חיים. האם אתם יודעים מה פירושו לחיות "בחיק האב"? רק כאשר תחיו שם, תוכלו לדעת זאת. רק תחושה מעורפלת, ניחוש קלוש של אותו מסתורין, נוגע לרגע בלבבם כמעודד במסלול התפתחותכם. (76, 28-29)

VII הדרך להתפתחות אל השלמות

פרק 28 - גסיסה, מוות והתעוררות בעולם הבא

אלמוות הרוח

1. זהו הזמן שבו בני האדם מתעוררים ליופיו של הרוח, שבו הם מתעניינים בנצחי ושואלים את עצמם: "איך תהיה החיים שמחכים לנו לאחר המוות?"

2. מי לא שאל את עצמו אי פעם — כופר ככל שיהיה — האם אין בו משהו ששורד את החומר הגשמי? אכן, אני אומר לכם, אין איש שאינו חש את המסתורין הזה, ואין איש שלא הרהר ולו לרגע אחד על הבלתי נתפס.

3. יש המציגים שאלות בנוגע לסוד החיים הרוחניים, הנראים רחוקים אך למעשה נמצאים ממש לנגד עיניכם; אחרים נבוכים מכך, ואחרים מכחישים זאת. יש המדברים משום שהם מאמינים שהם יודעים הכל, אחרים שותקים וממתינים; אך מעטים הם

כי את שניכם תתחרטו מרה על טעות זו. התכוננו בחיים אלה, ולא תהיה לכם סיבה לחשוש מכניסתכם לעולם הבא. (52, 55-57)

16. אהבו את מה ששייך לעולם כל עוד אתם חיים בו, עד לנקודה מסוימת, כדי שתדעו לקיים את חוקיו; אך תמיד טיפחו את המטרה הנעלה לשכון בעולמות החיים הרוחניים הגבוהים, כדי שנשמתכם לא תתערער כאשר תתנקה ממעטפת גופה, ולא תתפתה על ידי מה שאהבה על כובב לכת זה, שכן אז תישאר קשורה וכבולה לעולם שאינה שייכת אליו עוד, ושאינה יכולה ליהנות ממנו בשום אופן. (284, 5)

17. רחמו על עצמכם! איש אינו יודע מתי יגיע הרגע שבו נשמתו תתנתק מהגוף. איש אינו יודע אם למחרת עיניו עוד יפקחו לאור. כולכם שייכים לבעלים היחיד של כל הבריאה ואינכם יודעים מתי תיקראו.

18. זכרו כי אפילו השערות שעל ראשכם אינן שייכות לכם, ואף לא האבק שעליו אתם דורכים; כי אתם עצמכם אינכם שייכים לעצמכם, וכי אינכם זקוקים לרכוש חולף, שכן גם מלכותכם אינה מן העולם הזה.

19. התרוממו ברוחניות, ותחזיקו בכל דבר בצדק ובמידה, כל עוד תזדקקו לו. וכאשר יגיע הרגע לוותר על החיים האלה, תעלו מלאים באור כדי לקחת את מה שמגיע לכם בעולם האחר. (5, 95-97)

המעבר לעולם האחר

20. בכל שעה קורא לכם קולי אל הדרך הטובה, שבה שוררת השלום; אך אוזניכם האטומות רגישות לקול זה רק לרגע אחד, ורגע זה הוא הרגע האחרון בחייכם, כאשר מאבק המוות מבשר לכם את קרבת המוות הגופני. אז הייתם רוצים להתחיל את החיים מחדש, כדי לתקן את הטעויות, כדי להרגיע את נפשכם לנוכח פסק הדין של לעולם. זהו רק רגע של מעבר בדרך המובילה לשלמות.

10. אם עדיין לא הבנתם זאת, הרי זה משום שאתם עדיין אוהבים מאוד את העולם הזה ומרגישים קשורים אליו בקשר הדוק. עזיבת ביתכם הזה מכבידה עליכם, משום שאתם רואים את עצמכם כבעלים של מה שיש לכם ב- ; ויש גם כאלה שיש להם תחושת בטן מעורפלת לגבי צדקתי האלוהית, והם חוששים להיכנס לעולם הרוחני.

11. האנושות אהבה את העולם הזה יותר מדי — יותר מדי, משום שאהבתה הייתה מוטעית. כמה רבים נספו בו מסיבה זו! עד כמה התממשו הנשמות מאותה סיבה!

12. רק כאשר הרגשתם את צעדי המוות מתקרבים, כאשר הייתם חולים קשה, כאשר סבלתם, רק אז חשבתם שאתם נמצאים צעד אחד בלבד לפני העולם הבא, לפני אותה צדקנות שאתם חוששים ממנה רק ברגעים קריטיים כאלה; ואז אתם נודרים נדר לאב ונשבעים לאהוב אותו עלי אדמות, לשרת אותו ולציית לו. (146, 46-49)

13. בני האדם אהבו את החיים הללו עד כדי כך, שכאשר מתקרבת השעה לעזוב אותם, הם מתמרדים כנגד רצוני ואינם רוצים לשמוע את הקריאה שאני משמיע אליהם. הם מבזים את השלום שבממלכתי ומבקשים מהאב פרק זמן נוסף על פני האדמה, כדי להמשיך ולהחזיק ברכושם הארצי.

14. היו רגישים, כדי שתובלו לחוש את החיים הרוחניים ולא תסתפקו בראשית התפתחותכם — כי זהו החיים הללו — שכן מעליהם קיימים יצירות בריאה גבוהות יותר.

15. אל תנסו לדחות את המוות כאשר הוא מתקרב אליכם על פי רצוני, ואל תבקשו מהמדען שיחולל עבורכם את הנס של התנגדות להחלטותיי והארכת קיומכם,

קשורים לחומר הגופני, והוא גם המפתח הפותח בפניכם את שערי הנצח.
27. כובב לכת זה, שהפך לעמק כפרה בשל חוסר השלמות האנושי, היה עבור הנשמה כליאה וגירוש.
28. אכן, אני אומר לכם, החיים עלי אדמות הם שלב נוסף בסולם החיים. מדוע אינכם תופסים זאת כך, כדי שתוכלו להפיק תועלת מכל שיעוריו? הסיבה שבגללה רבים נאלצים לשוב אליו פעם אחר פעם היא זו: משום שלא הבינו אותו ולא הפיקו תועלת מחייהם הקודמים. (167, 22-26)
29. עליכם לדעת כי הנשמה עוברת הכנה יסודית לפני התגלמותה עלי אדמות, שכן היא עומדת לעבור מבחן ארוך ולעיתים קשה. אך בזכות הכנה זו היא אינה נבהלת כאשר היא נכנסת לחיים אלה. היא עוצמת את עיניה בפני העבר כדי לפתוח אותן לקיום חדש, וכך היא מסתגלת מרגע הראשון לעולם שאליו הגיעה.
30. כמה שונה הדרך שבה נשמתכם מתכוננת אל סף החיים הרוחניים, ברגע שהיא עוזבת את גופה ואת העולם. מכיוון שלא זכתה להכנה אמיתית לקראת חזרתה למולדתה, היא מבולבלת, רגשות הגוף החומרי עדיין שולטים בה, והיא אינה יודעת מה עליה לעשות, ואף לא לאן עליה לפנות.
31. זאת משום שלא למדה כי ברגע האחרון יש לעצום את העיניים גם כלפי העולם הזה; שכן רק כך תוכל לפתוח אותן שוב לעולם הרוחני שעזבה, שם מחכה לה כל עברה כדי להתאחד עם חוויותיה החדשות, וכל זכויותיה הקודמות יתווספו לחדשות.
32. צעיף צפוף עוטף את כושר החשיבה שלה, בעוד היא מחזירה לעצמה את האור; השפעה עיקשת של כל מה שהשאירה מאחור מונעת ממנה לחוש את תנודת רוחה; אך בעוד צלליה מתפוגגים כדי מצפונכם ולהקריב לאדון משהו בעל ערך וראוי לשבח. (64, 60)
21. אם אתם שואפים אל נצחיות הנשמה, אל תפחדו מבואו של המוות, המביא קץ לחיים האנושיים. צפו לו מוכנים, הוא כפוף לפקודתי, ולכן הוא תמיד מגיע בזמן הנכון ובצדק, גם אם בני האדם מאמינים לעתים קרובות ההפך.
22. הקושי אינו בכך שהאדם מת, אלא בכך שנשמתו חסרה אור בעת עזיבת הגוף, והיא אינה יכולה לראות את האמת. אינני רוצה במותו של החוטא, אלא בתשובתו. אך כאשר המוות הופך להיות הכרחי — בין אם כדי לשחרר נשמה ובין אם כדי לעצור את נפילתו של אדם אל האבדון — אזי צדקתי האלוהית חותכת את חוט החיים של אותה קיום אנושי. (102, 49-50)
23. דעו כי בספר גורלכם רשומים היום והשעה שבהם יפתחו שערי העולם הבא כדי לאפשר לנשמתכם להיכנס. משם תראו את כל מעשיכם עלי אדמות, את כל עברכם. הרי אינכם רוצים לשמוע אז קולות המורכבים מהאשמות או תלונות נגדכם, או לראות את אלה המציינים אתכם כמקור צרותיהם! (53, 49)
24. מכיוון שאתם רואים לפניכם דרך ארוכה, אל תעמדו במקום ותחשבו שלעולם לא תגיעו אל היעד. צאו לדרך, כי אפילו על רגע אבוד תבכה נשמתכם מאוחר יותר. מי אמר לכם שהיעד נמצא בעולם הזה? מי לימד אתכם שהמוות הוא הסוף ושברגע ההוא תוכלו להגיע לממלכתי?
25. המוות הוא כשינה קצרה, שאחריה תתעורר הנשמה תחת ליטוף אוריי בבוחות מחודשים, כאילו ליום חדש המתחיל עבורה.
26. המוות הוא המפתח הפותח בפניכם את שערי הכלא שבו הייתם כל עוד הייתם

המפגש מחדש בעולם הבא

37. אני רוצה שתהיו אנשים מאמינים, שתאמינו בחיים הרוחניים. כאשר אתם רואים את אחיכם ואחיותיכם יוצאים לעולם הבא, אל תחשבו שהם רחוקים מכם ואל תחשבו שאיבדתם אותם לנצח. אם אתם רוצים להתאחד איתם שוב, עבדו, צברו זכויות, וכשתגיעו לעולם הבא, תמצאו אותם שם מחכים לכם כדי ללמד אתכם לחיות ב"עמק הרוחני". (9, 20)

38. מי עוד לא חש חרדה לנוכח החיים בעולם הבא? מי מבין אלה שאיבדו קרוב משפחה בעולם הזה לא חש געגועים לראות אותו שוב, או לפחות לדעת היכן הוא נמצא? את כל זאת תדעו, תראו אותם שוב.

39. אך צברו מעשים טובים כעת, כדי שכאשר תעזבו את העולם הזה ותשאלו ב"עמק הרוחני" היכן נמצאים אלה שאתם מקווים למצוא, לא יאמרו לכם שאינכם יכולים לראותם משום שהם נמצאים ברמה גבוהה יותר. אל תשכחו כי כבר מזמן אמרתי לכם שבבית האב ישנן דירות רבות. (61, 31)

משפט הרוח על ידי המצפון האישי

40. כאשר נשמתו של חוטא גדול כלשהו מתנתקת מחיים חומריים אלה כדי להיכנס "עמק הרוחני", היא נדהמת לגלות שהגיהינום, כפי שדמיינה אותו, אינו קיים, וכי האש, עליה סיפרו לה בימי קדם, אינה אלא ההשלכה הרוחנית של מעשיה, כאשר היא ניצבת מול השופט הבלתי מתפשר, שהוא מצפונה.

41. משפט זה בעולם הבא, הבהירות הזו הפורצת מתוך החשכה המקיפה את אותו חוטא, בוערת בעוצמה רבה יותר מהאש הלוהטת ביותר שתוכלו לדמיין. אך אין זה עינוי שהוכן מראש כעונש למי שפגע בי, לא, ייסורים אלה נובעים מההכרה בעבירות שביצע, מהסבל על שפגע במי להתאחד עם ליבת הווייתה האמיתית — כמה תסיסה, כמה כאב!

33. האם יש מישהו אשר, לאחר ששמע או קרא את המסר הזה, ידחה אותו כמשנה חסרת תועלת או כוזבת? אני אומר לכם, שרק מי שנמצא בדרגה של חומרנות קיצונית או עקשנות עיוורת, יוכל לדחות את האור הזה מבלי שנשמתו תתרגש עמוקות. (257, 20-22)

"שינת המוות"

34. השלווה הרוחנית, כפי שהטבע הארצי שלכם מבין אותה ותופס אותה, אינה קיימת. המנוחה המצפה לנפש היא פעילות, היא הכפלת מעשי הטוב, היא ניצול כל רגע ורגע. אז הנפש מתאוששת, משחררת את עצמה מהאשמות עצמיות וסבל, מתעודדת בעשיית הטוב, מתאוששת באהבת בוראה ואחיה.

35. אבן, אני אומר לכם, אילו הייתי מותיר את נפשכם בטל, כדי שתנוח כפי שאתם מדמיינים את המנוחה עלי אדמות, אזי אחיזת החושך של הייאוש והפחד הייתה משתלטת עליה; שכן החיים והאור של הנפש, כמו גם אושרה הגדול ביותר, הם העבודה, המאבק, הפעילות הבלתי פוסקת.

36. הנשמה השבה מן הארץ אל "עמק הרוח", הנושאת בתוכה את עייפות הבשר, ומחפשת את העולם הבא כמקום מנוחה כדי לנוח, לשכוח, ולמחוק את עקבות מאבק החיים — זו תרגיש את עצמה כיצור האומלל ביותר ולא תמצא לא שלום ולא אושר, עד שתתעורר מתרדמתה, תבין את טעותה ותתעלה אל החיים הרוחניים, שהם כפי שאמרתי לכם זה עתה — אהבה, פעילות, מאבק בלתי פוסק על הדרך המובילה לשלמות. (317, 12-14)

47. עליכם לתת דין וחשבון על הכל, ובהתאם לאופי מעשיכם הרעים, תקבלו את העונשים החמורים ביותר מעצמכם. כי אני איני שופט אתכם, זה לא נכון. רוחכם שלכם, במצבה הבהיר, היא התובעת הנוראה והשופטת האיומה שלכם. אני, לעומת זאת, מגן עליכם מפני ההאשמות הפרועות, מזכה אתכם וגואל אתכם, כי אני האהבה המטהרת והסולחת. (32, 65)

48. זכרו כי בקרוב מאוד תהיו בעולם הרוחני, וכי עליכם לקצור את אשר זרעתם על פני האדמה הזאת. המעבר מחיים אלה אל החיים הבאים נותר משפט חמור וקשה לנפש. איש אינו נמלט ממשפט זה, גם אם הוא מחשיב את עצמו כראוי ביותר מבין משרתיי.

49. רצוני הוא שמהרגע שתכנסו לאותה מולדת אינסופית, לא תחוו עוד את פחדי האדמה, ותתחילו לחוש את האושר והעונג על כך שטיפסתם מדרגה נוספת. (99, 49-50)

50. יום הדין האחרון, כפי שהאנושות פירשה אותו, הוא טעות. משפט שלי אינו נמשך שעה או יום אחד. הוא מוטל עליכם כבר זמן רב.

51. אך אמת, אני אומר לכם, הגופות המתות נועדו לכך ופעלו על פי ייעודן להתמזג עם ממלכת הטבע המתאימה להן; כי מה ששייך לארץ, ישוב אל הארץ, כשם שהרוחני צריך לשאוף אל מולדתו, שהיא חיקי.

52. אך אני אומר לכם גם זאת, שבמשפטכם תהיו השופטים של עצמכם; כי מצפונכם, הכרתכם העצמית ואינטואיצייתכם יאמרו לכם עד לאיזו מידה אתם ראויים לשבח ובאיזה בית רוחני עליכם לשכון. ברור שתראו את הדרך שעליכם ללכת בה, שכן כאשר תקבלו את אור אלוהותי, תכירו במעשיכם ותשפטו את זכויותיכם.

שהעניק לו את קיומו, על שעשה שימוש רע בזמן ובכל הטוב שקיבל מאדוניו.

42. האם אתם מאמינים שעלי להעניש את מי שפגע בי בחטאיו, אף על פי שאני יודע שהחטא פוגע יותר במי שעושה אותו? האם איננכם רואים שהחוטא עצמו הוא זה שעושה לעצמו רע, ושבענישתו איני רוצה להגדיל את האומללות שהוא הביא על עצמו? אני רק מאפשר לו לראות את עצמו, לשמוע את הקול הבלתי מתפשר של מצפונו, לשאול את עצמו ולענות לעצמו, להשיב לעצמו את הזיכרון הרוחני שאיבד בחומר, ולזכור את מקורו, את ייעודו ואת נדריו; ושם, במשפט הזה, עליו לחוות את השפעת ה"אש" המכלה את רוע לבו, המתיכה אותו מחדש כזהב בכור היתוך, כדי להסיר ממנו את המזיק, את המיותר ואת כל מה שאינו רוחני.

43. כאשר נשמה עוצרת כדי לשמוע את קול מצפונה ואת פסק דינו — אכן, אני אומר לכם, בשעה זו היא נמצאת בנוכחותי.

44. רגע זה של מנוחה, של השקט ושל הבהירות אינו מגיע לכל הנשמות באותו הזמן. יש הנכנסים במהירות למבחן הזה של עצמם, ובכך הם חוסכים לעצמם סבל רב. שכן ברגע שהם מתעוררים למציאות ומזהים את טעויותיהם, הם מתכוננים ויוצאים לכפר על מעשיהם הרעים עד הסוף.

45. אחרים, העיוורים — בין אם בשל התועבה, בשל טינה כלשהי, או משום שחיו חיים של חטאים — זקוקים לזמן רב עד שהם מוצאים את דרכם מתוך עיוורונם.

46. ואחרים, שאינם מרוצים משום שהם סבורים כי נלקחו מן הארץ בטרם עת, בעוד שהכל עוד חייך אליהם, מקללים ומגדפים, ובכך מעכבים את האפשרות להשתחרר ממצוקתם; וכמוהם ישנם מקרים רבים, הידועים רק לחוכמתי. (36, 47-51)

של אהבה כוזבת, של צדקה שלא באה מהלב.

60. מי, לדעתכם, העניק לנפש את הארה של שופט מושלם כדי שתשפוט את עצמה? הרוח, שבשעת הצדק ההיא תיראה לכם זוהרת בבהירות שלא נראתה כמותה מעולם — והיא תהיה זו שתגיד לכל אחד מה היה הטוב, הצודק, הנכון, האמיתי שעשה על פני האדמה, ומה היה הרע, השקרי והטמא שזרע בדרכו.

61. המקדש שעליו דיברתי אליכם זה עתה הוא מקדש הרוח — אותו מקדש שאף אחד אינו יכול לחלל, אותו מקדש שבו שוכן אלוהים וממנו נשמע קולו וממנו פורץ האור.

62. בעולם מעולם לא הייתם מוכנים להיכנס אל אותו מקדש פנימי, משום שהאישיות האנושית שלכם תמיד מחפשת דרכים ואמצעים להתחמק מהקול החכם המדבר בכל אדם.

63. אני אומר לכם: כאשר נשמתכם תתנער ממעטפתה, היא תעצור לבסוף בפתח אותו מקדש ותתאסף כדי להיכנס אליו, לכרוע ברך לפני מזבח הנשמה, לשמוע את עצמה, לבחון את מעשיה באור שהוא המצפון, לשמוע בתוכה את קולו של אלוהים כאב, כמאסטר ובשופט.

64. אין בן תמותה שיכול לדמיין את הרגע ההוא במלוא חגיגיותו, אותו עליכם לחוות בולכם כדי להכיר את הטוב שבכם, כדי לשמור עליו, וגם את מה שעליכם לסלק מעצמכם, כי אסור לכם עוד להחזיק בו בנשמתכם.

65. כאשר הנשמה חשה שהיא מתעמתת עם מצפונה, וזה מזכיר לה את האמת בבהירות, היצור הזה מרגיש חלש מכדי להקשיב לעצמו, הוא היה רוצה שלא היה קיים מעולם; כי ברגע אחד חולפת לנגד תודעתו כל חייו — אלה שהשאיר מאחור, אלה שהיו ברשותו ואלה שהיו שלו, ועליהם עליו עתה לתת דין וחשבון.

53. ב"עמק הרוחני" ישנם יצורים רבים מבולבלים ומבולבלים. הביאו להם את המסר שלי ואת האור שלי, כשתכנסו לשם יום אחד.

54. כבר עתה אתם יכולים לנהוג בחסד זה באמצעות התפילה, שבאמצעותה תוכלו ליצור איתם קשר. קולכם יישמע במקום שבו הם שוכנים, ויעיר אותם משנתם העמוקה. הם יבכו ויטהרו את עצמם בדמעות תשובה. באותו רגע יקבלו קרן אור, כי אז יבינו את יהירותם בעבר, את טעויותיהם, את חטאיהם.

55. כמה גדול הוא כאב הנשמה כאשר המצפון מעיר אותה! כמה היא מתכופפת אז בפני מבטו של השופט העליון! כמה בענווה נובעות ממעמקי הווייתה התחנונים לסליחה, הנדרים, הברכות על שמי!

56. עתה מבינה הנשמה כי אין ביכולתה להתקרב לשלמותו של האב, ולכן היא מפנה את מבטה אל הארץ, שם לא ידעה לנצל את הזמן ואת המבחנים שהציעו הזדמנות להתקרב אל היעד, ומבקשת גוף נוסף כדי לכפר על העוונות ולמלא את המשימות שלא הושלמו.

57. מי אם כן דאג לצדק? האם לא היה זה הרוח עצמה, ששפטה את עצמה? 58. רוחי היא מראה, שבה עליכם להתבונן, והיא תגלה לכם את מידת הטוהר שיש לכם. (240, 345 41-46)

59. כאשר נשמתכם תתנער מהמעטפת האנושית ותיסוג אל קודש הקודשים של החיים הרוחניים, אל תוכה שלה, כדי לבחון את עברה ואת תוצריה, רבים ממעשיה, שנראו לכם כאן בעולם כמושלמים, ראויים להובא לפני האדון וראויים לגמול, ייראו עלובים ברגעי ההתבוננות העצמית ההיא. הנשמה תבין כי משמעותן של מעשים רבים, שנראו לה טובים בעולם, הייתה רק ביטוי של יהירות,

שיאפשרו לכם לחדור אל הבלתי נודע בעיניים פקוחות לאמת.

72. ישנם סודות רבים שהאדם ניסה לשווא לפענח; לא האינטואיציה האנושית ולא המדע הצליחו לענות על השאלות הרבות שהאנשים שאלו את עצמם, וזאת משום שיש תובנות שנועדו לנפש בלבד, כאשר זו נכנסה ל"עמק הרוחני". ההפתעות הממתינות לה, הנסים, הגילויים הללו יהיו חלק משכרה. אך אמת, אני אומר לכם, אם נשמה תגיע לעולם הרוחני בעיניים מכוסות ( ), היא לא תראה דבר, אלא תמשיך לראות סביבה רק סודות — שם שבו הכל אמור להיות בהירות.

73. תורה שמימית זו, שאני מביא לכם היום, מגלה בפניכם יופיים רבים ומכינה אתכם, כדי שכאשר תתייצבו יום אחד ברוח לפני צדק הנצחי, תוכלו לעמוד בפני המציאות הנפלאה שתקיף אתכם מרגע זה ואילך. (85, 42; 63-66)

74. קבלו את אוריי, כדי שיאיר את דרככם בחיים, וכדי שבשעת המוות תשתחררו מערפל התודעה. אז, ברגע שתחצו את סף העולם הבא, תדעו מי אתם, מי הייתם ומי תהיו. (100, 60)

75. בעוד שגופכם יורד אל האדמה, שבחיקה הוא מתמזג עמה כדי להפרותה — שכן גם לאחר המוות הוא ימשיך להיות כוח וחיים — רוחכם, העומדת מעל הווייתכם, לא תישאר באדמה, אלא תלך עם הנשמה כדי להראות לה את עצמה כספר, שתורתו העמוקה והחכמה נלמדת על ידי הנשמה.

76. שם ייפתחו עיני נשמתכם לאמת, וברגע אחד תדעו לפרש את מה שלא הצלחתם להבין במשך חיים שלמים. שם תבינו מה פירושו להיות ילד של אלוהים ואח של שכניכם. שם תבינו את ערכם של כל הדברים שהיו ברשותכם, תחושו חרטה וצער על הטעויות שביצעתם ועל הזמן

66. תלמידים, בני אדם, הבינו את עצמכם כבר בחיים אלה לרגע ההוא, כדי שלא תהפכו את המקדש ההוא לבית משפט, כאשר נשמתכם תופיע בפתח מקדש הרוח; כי הכאב הנפשי יהיה אז כה גדול, עד כי אין כאב גופני שניתן להשוותו אליו.

67. אני רוצה שתחשבו על כל מה שאמרתי לכם בהוראה זו, כדי שתבינו כיצד מתנהל משפטכם ברוחני. לכן עליכם למחוק מעולם הדמיון שלכם את התמונה שבה אתם מדמיינים בית משפט המנוהל על ידי אלוהים בדמותו של זקן, המניח לילדים הטובים לעבור לימינו כדי לשמוח בגן עדן, ומציב את הרעים לשמאלו כדי לגזור עליהם עונש נצחי.

68. עתה הגיע הזמן שהאור יגיע עד לדרגות הגבוהות ביותר של נפשכם ושל תבונתכם, כדי שהאמת תזרח בכל אדם והוא יתכונן להיכנס בכבוד לחיים הרוחניים. (334, 5-11; 14-15)

התודעה הרוחנית שהוחזרה

69. אין דבר בבריאתי המתאים כמו המוות הגופני כדי להראות לכל נפש את רמת ההתפתחות שהגיעה אליה במהלך חייה, ואין דבר מועיל כמו דבריי כדי לעלות אל השלמות. זו הסיבה שבגללה החוק שלי ותורת שלי מבקשים לחדור ללבבות בכל עת ובאופן בלתי מתפשר, וזו הסיבה שבגללה הכאב והסבל מייעצים לאדם לעזוב את הדרכים אשר, במקום לרומם את הנשמה, מובילות אותה אל התהום.

70. כמה מאושרת תרגיש נשמתכם בעולם הבא, כאשר מצפונכם יגיד לכם שזרעתם על פני האדמה את זרעי האהבה! כל העבר יופיע לנגד עיניכם, וכל מראה של מעשיכם יגרום לכם עונג אינסופי.

71. מצוות חוקיי, שזיכרונכם לא תמיד הצליח לשמור, יעברו אף הן על נפשכם במלוא הבהירות והאור. צברו זכויות

3. ייסורי מצפון ועינויים הנובעים מחוסר ידע — סבל בשל היעדר הרוחניות הדרושה כדי לשמוח בחיים ההם, זה ועוד יותר מכך כלולים בכפרת הנשמות המגיעות מלוכלכות או ללא הכנה אל סף החיים הרוחניים.
4. דעו כי איני יכול לראות בחטא, בחסרונות או בשחיתות של בני האדם עלבון הנגרם לאב, שכן אני יודע שבני האדם גורמים לעצמם את הרע. (36, 56)
5. כמה מוארת הייתה חייכם וכמה נהדרת ומנחה הייתה מדעכם, אילו הייתם אוהבים את זולתכם ועושים את רצון אביכם — אילו הייתם מקריבים מעט מחופש הרצון שלכם ופועלים על פי מה שמצפונכם מצווה עליכם. אז המדע שלכם היה נוגע בנסתר מעבר לגבולות החומרי; שכן עד כה הוא אפילו לא התקרב לאותם גבולות.
6. איזו מבוכה חשה נשמתו של המדען כאשר היא עוזבת את העולם הזה ועומדת לבסוף מול האמת האלוהית! שם היא מרכינה את ראשה בבושה ומבקשת שיסלחו לה על גאוותה. היא האמינה שהיא יודעת ויכולה הכל, והכחישה שקיים דבר מה שמעבר לידע שלה או להבנתה. אך כעת, כשהיא עומדת מול ספר החיים, מול יצירתו האינסופית של הבורא, עליה להכיר בעובדה ולהתעטף בענווה בפני זה שהוא החוכמה המוחלטת. (283, 48-49)
7. אל תפחדו שכאשר תגיעו לעולם הרוחני תצטרכו לחשוב על החטאים שביצעתם עלי אדמות. כאשר תתנו לכאב לטהר אתכם והחרטה תפרץ מליבכם, כאשר תתאמצו לתקן את מעשיכם, תגיעו אל נוכחותי ראויים וטהורים, ואף אחד, אפילו מצפונכם, לא יעז להזכיר את חוסר השלמות שלכם בעבר.
8. במולדת השלמה יש לכל נשמה מקום, הממתין לבואו של בעליו בזמן או לנצח. על שאבד, ותוכננו בתוככם הכוונות היפות ביותר לשיפור ולתיקון. (62, 5)
77. שאפו כבר עתה כולם לאותה המטרה, תוך שאתם מפייסים ומרמוזים את חיי נפשכם. איש לא יחשוב שהוא הולך בדרך טובה יותר מאחיו, ולא יחשוב שהוא עומד ברמה גבוהה יותר מהאחרים. אני אומר לכם, בשעת המוות תהיה זו קולי שיגיד לכם את האמת על גובה התפתחותכם.
78. שם, באותו רגע קצר של הארה בפני המצפון, רבים מקבלים את שכרם; אך רבים רואים גם את גדולתם מתפוגגת.
79. האם אתם רוצים להיוושע? אז בואו אליי בדרך האחווה. זוהי הדרך היחידה, אין אחרת, זוהי הדרך הכתובה במצוותי העליונה, האומרת לכם: "אהבו זה את זה." (299, 40-4)

פרק 29 - טיהור ועליית הנשמות בעולם הבא

רגשות אשם, חרטה והאשמות עצמיות

1. איני רוצה שנשמתכם תתלבלך, ואף לא שתמות ביחס לחיים האמיתיים. לכן אני מעניש אתכם בצדקתי, כשאני מוצא אתכם מסורים לתענוגות והנאות מזיקות. נשמתכם חייבת להגיע אל חיקי טהורה, כפי שיצאה ממנו.
2. כל אלה המותירים את גופם על האדמה ומתנתקים מהעולם הזה במצב של תוהו ובוהו, מתעוררים — כאשר הם רואים את נוכחותי המתגלה באור הנצח המאיר את הרוח — משנתם העמוקה בדמעות מרות ובתסכול של האשמות עצמיות. כל עוד הכאב נמשך בילד, כדי להשתחרר מסבלותיו, גם האב סובל. (228, 7-8)

מי שחותר לכסף, יקבל כאן את שכרו, שכן זה היה מה שאליו שאף. אך כאשר תגיע השעה שבה יהיה עליו להשאיר הכל מאחור כדי להתכונן לעולם הבא, לא תהיה לו הזכות הקלה ביותר לתבוע כל תגמול לנשמתו, גם אם הוא סבור שעשה רבות למען הצדקה.

14. לעומת זאת, מי שתמיד דחה חנופה והטבות, שאהב את זולתו בלב טהור ובלי אינטרס אישי ודחה כל תגמול חומרי, שהיה עסוק בזריעת הטוב וששמח לעשות מעשי אהבה — זה לא יחשוב על תגמולים, כי הוא לא יחיה למען סיפוקו האישי , אלא למען סיפוקם של זולתו. כמה גדולים יהיו שלוותו ואושרו, כאשר יהיה אז בחיק אדוניו! (253, 14)

15. אני מביא לכם בתקופה זו הוראה טהורה ומושלמת, ולכן אני אומר לכם שבסוף יום עבודתכם ייחשב לכם לזכות רק מה שעשיתם בחיים באהבה אמיתית; כי זה יוביח שהכרתם את האמת. (281, 17)

16. אל תחשבו — משום שברגע שאתם מבצעים מעשה טוב, אינכם יודעים את ערכו — כי לעולם לא תדעו את הטוב שעשיתם. אני אומר לכם, כי אף אחת ממעשיכם לא תישאר ללא שכר.

17. כשתהיו יום אחד בממלכה הרוחנית, תבינו עד כמה פעמים מעשה קטן, שנראה לכאורה חסר חשיבות, היה תחילתה של שרשרת מעשים טובים — שרשרת שאחרים האריכו עוד ועוד, אך שתמלא את מי שהחל בה בסיפוק לנצח. (292, 23-24)

18. אני מעורר בכם השראה לצבור זכויות; אך אל יניע אתכם בכך הרצון האנוכי לגאולת נפשכם, אלא עליכם לעשות את מעשיכם מתוך מחשבה על בני אדם אחרים, מתוך מחשבה על הדורות הבאים, ששמחתם תהיה גדולה מאוד כאשר ימצאו את הדרך שהוכשרה סולם האהבה, הרחמים, האמונה והזכויות , תגיעו אחד אחד לממלכתי. (81, 60-61)

הצדק המאזן

9. היו לי רק מעטים מתלמידים בעולם הזה, ומספרם של אלה שהיו כצלם של האדון האלוהי היה קטן עוד יותר. לעומת זאת, בעמק הרוחני יש לי תלמידים רבים, שכן שם מתקדמים ביותר בהבנת תורותיי. שם מקבלים ילדיי הקטנים, הרעבים והצמאים לאהבה, מאדונם את מה שהאנושות סירבה לתת להם. שם, בזכות מעלותיהם, זוהרים אלה שנשארו בלתי נראים על פני האדמה בשל ענוותם, ושם בוכים בעצב ובחרטה אלה שזוהרו בעולם הזה באור כוזב.

10. בעולם הבא הוא המקום שבו אני מקבל אתכם, כפי שלא קיוויתם על פני האדמה, כאשר בביתם, אך ברכתם אותי, וכפרתם על חטאיכם. אין זה משנה שהייתה לכם, במהלך מסע חייכם, רגע אחד של מרדנות עזה. אקח בחשבון שהיו לכם ימים של כאב גדול, שבהם הפגנתם כניעה וברכתם את שמי. גם אתם, בגבולות קטנותכם, חוויתם כמה גולגולות, גם אם אלה נגרמו על ידי חוסר ציותכם.

11. ראו, באמצעות כמה רגעים של נאמנות ואהבה לאלוהים אתם זוכים לחיי נצח ולזמני חסד בעולם הבא. כך אהבתי הנצחית משיבה לאהבתו הקצרת מועד של האדם. (22, 27-29)

12. כל מעשה טוב זוכה לגמולו, אשר אינו מתקבל עלי אדמות, אלא בעולם הבא. אך כמה רבים היו רוצים ליהנות מאושר זה כבר כאן עלי אדמות, מבלי לדעת כי מי שאינו עושה דבר למען חייו הרוחניים, יעמוד חסר זכויות עם כניסתו אליו, וחרטתו אז תהיה גדולה. (1, 21)

13. מי שחפץ בכבוד ובשבחים מהעולם, יקבל אותם כאן; אך הם יהיו קצרי מועד ולא יועילו לו ביום כניסתו לעולם הרוחני.

24. על סולם השמים האלוהי יש מספר אינסופי של ישויות, שהשלמות הנשמתית שלהן מאפשרת להן לתפוס דרגות שונות בהתאם לדרגת ההתפתחות שהן הגיעו אליה. נשמתכם נוצרה עם תכונות מתאימות כדי להתפתח על סולם השלמות הזה ולהגיע אל היעד שנקבע בהחלטותיו הגבוהות של הבורא.
25. אינכם יודעים את ייעודן של נשמות אלה, אך אני אומר לכם כי הוא מושלם, כשם שכל אשר בראתי הוא מושלם.
26. אתם עדיין לא מבינים את המתנות שהאב העניק לכם. אך אל תדאגו, כי בהמשך תהיו מודעים להן ותחוו ביצד הן מתגלות במלואן.
27. המספר האינסופי של נשמות, השוכנות, כמוכם, במישורי חיים שונים, מאוחדות ביניהן על ידי כוח עליון, שהוא כוח האהבה. הן נוצרו למען המאבק, למען התפתחותן העליונה, ולא למען קיפאון. אלה שקיימו את מצוותיי, גדלו באהבה האלוהית.
28. אולם אני מזכיר לכם שגם כאשר נשמתכם תגיע לגדולה, לעוצמה ולחוכמה, היא לא תהפוך לכל-יכולה, שכן תכונותיה אינן אינסופיות כפי שהן באלוהים. עם זאת, הן יספיקו כדי להביא אתכם אל פסגת השלמות שלכם, בדרך הישרה שסימנה לכם אהבתו של בוראכם מרגע הראשון. (32, 34, 37)
29. על נשמתכם לעבור שבעה שלבי התפתחות כדי להגיע לשלמותה. ביום, בעודכם חיים עדיין על פני האדמה, אינכם יודעים באיזו מדרגה בסולם השמימי אתם נמצאים.
30. אף על פי שאני יודע את התשובה לשאלה זו של נשמתכם, איני רשאי לומר לכם אותה כרגע. (133, 59-60)
31. כל שלב, כל מדרגה, כל מישור חיים מציע לנשמה אור גדול יותר ואושר מושלם יותר. אך השלום העליון, האושר המושלם על ידי "הראשונים". אז תהיה אושרכם ללא גבול, כי השמחה והשלום של אחיכם יגיעו גם לנשמתכם.
19. כמה שונה המצב אצל אלה השואפים רק לגאולתם ולאושרם האישי; כי כאשר יגיעו למקום שהשיגו במעשיהם, לא יוכלו לחוש ולו לרגע אחד של שלום או שמחה, כאשר יביטו באלה שהשאירו מאחור, הנושאים בנטל הכבד של סבלותיהם.
20. אכן, אני אומר לכם, התלמידים האמיתיים של תורה זו יהיו צדיקים וטהורים במעשיהם, כרוחם, שהיא האור שלי. (290, 76-77)
21. אם תהיו ענווים, עושרכם הרוחני יגדל בחיים המצפים לכם. אז יהיה לכם השלום, המעניק לכם את התחושה היפה ביותר בקיומכם. וברוחכם תיוולד הכמיהה לשרת את האב, בהיותו שומר נאמן על כל אשר בראתי, בהיותו נחמה לסובלים ושלום לחסרי השלום. (260, 29)

עליית הנשמות לממלכת האלוהים

22. זו היא "התקופה השלישית", שבה נשמתכם יכולה כבר עלי אדמות להתחיל לחלום על מישורי חיים גבוהים מאוד ותובנות גדולות מאוד. כי מי שעוזב את העולם הזה ונושא בנפשו כבר את הידיעה על מה שימצא, ואת התפתחות בישרונותיו הרוחניים, יעבור דרך עולמות רבים מבלי להתעכב בהם, עד שיגיע לאותו עולם שבו מגיע לו לשכון בזכות מעשיו.
23. הוא יהיה מודע לחלוטין למצבו הרוחני, ידע לבצע את משימתו, בכל מקום בו יהיה. הוא יבין את שפת האהבה, ההרמוניה והצדק, וידע לתקשר בבהירות השפה הרוחנית, שהיא המחשבה. לא יהיו לו מכשולים, לא ייסורים ולא דמעות, והוא יחווה יותר ויותר את העונג הבלתי נמדד של התקרבות אל הבתים השייכים לו, משום שהם מגיעים לו כנחלה נצחית. (294, 55)

38. איש לא יוכל למנוע את מעברכם ממישור חיים אחד למשנהו, ובסופו של כל אחד מהם יהיו שמחה וחגיגה ברוחכם וגם ברוחי.
39. כך אני מכין אתכם, כדי שתדעו שהדרך שעליכם לעבור ארוכה, ולא תסתפקו במעשיכם הראשונים, מתוך מחשבה שהם כבר יפתחו בפניכם את הדלת לאותם מקומות מגורים.
40. אך אני אומר לכם גם זאת, כי יפה ומספק הוא לרוח להגיע לסוף שלב בהתפתחותה ולעצור לרגע, כדי להביט לאחור על הדרך שעברה, על מאבקיה הגדולים, על ימי המרירות ועל שעות השלום, לאחר שהתגברה על המכשולים הרבים.
41. לבסוף, הניצחון, השכר והצדק הזוהרים סביבכם, ורוח אביכם — נוכחת, מפוארת, מברכת את הילד ומניחה לו לנוח בחיקה, עד שיהיה מוכן לשלב הבא בחייו. כך הוא עובר מאחד לשני, עד שלבסוף הוא מגיע למימוש הגבוה ביותר, כדי לשכון אצלי לנצח. (315, 34-36)
42. ניצוץ הרוח, ההופך את האדם לדומה לבוראו, יתקרב יותר ויותר אל הלהבה האינסופית שממנה נבע, וניצוץ זה יהיה ישות זוהרת — מודעת, קורנת מאהבה, מלאה בידע ובכוח. ישות זו תשמח במצב של שלמות, שבו לא קיים ולו הכאב הקל ביותר או המצוקה הקטנה ביותר, שבו שוררת האושר המושלם והאמיתי.
43. אילו לא הייתה זו מטרת רוחכם — אכן, אני אומר לכם, לא הייתי מביא לידיעתכם את תורת שלי באמצעות כל כך הרבה הוראות, שכן אז היה די לכם בחוק "הזמן הראשון" כדי לחיות בשלום על פני האדמה.
44. אך אם תתחשבו בכך שחייתי בקרב בני האדם והבטחתי להם עולם טוב לאין שיעור מעבר לחיים האלה, ואם תזכרו בנוסף לכך שהבטחתי לשוב בתקופה של הנשמה, נמצא מעבר לכל מקומות השהייה הזמניים של הנשמות.
32. כמה פעמים תחשבו שאתם חשים מראש את האושר המושלם בחיק האל, מבלי להיות מודעים לכך שאושר זה הוא בקושי טעימה מהעולם הבא, אליו תצטרכו לעבור לאחר החיים האלה. (296, 49-50)
33. כמה רבים חולמים על המוות מתוך ציפייה שרגע זה יביא אותם אליי, כדי שיוכלו אז לעבוד אותי לנצח בשמים, מבלי לדעת שהדרך ארוכה לאין קץ מכפי שהאמינו. כדי לעלות ולו מדרגה אחת בסולם השמימי שיוביל אתכם אליי, יש לחיות את החיים האנושיים בדרך הנכונה. הבורות היא האשמה בכך שרבים מפרשים לא נכון את משמעות תורתו. (164, 30)
34. כוחות ההרס שוחררו על ידי האדם. המלחמה זרעה את זרעה בכל הלבבות. כמה כאב חוותה האנושות! כמה נטישה, עוני, יתמות ואבל הותירה המלחמה בדרכה! האם אתם סבורים שנשמותיהם של אלה שנפלו בקרב אבדו, או שהחלק הזה של החיים, הנצח השוכן באדם, אינו קיים עוד?
35. לא, עם: הנשמה שורדת את המלחמה ואת המוות. חלק זה של רוחי התרומם משדות הכאב ומחפש בדרכי אופק חדש כדי להמשיך לחיות, להתפתח ולהתעצב. (262, 26-27)
36. נתתי לכם את הארץ כדי שתהיו כולכם בעליה באותה מידה, כדי שתחיו בשלום ותשתמשו בה כבית זמני, שבו תפתחו את כישוריכם ותכינו את נפשכם לעלות אל משכנה החדש.
37. אמרתי לכם: "בבית האדון יש דירות רבות." תכירו אותן ככל שתתעלו. כל אחת מהן תקרב אתכם אליי במידה הולכת וגדלה, ותגיעו אליהן בהתאם למעשיכם, כי הכול כפוף לסדר ולצדק אלוהיים.

התפתחותו של כל הווייתם, וישנן יכולות רבות באדם שיש לפתחן כדי להגיע לשלמות.
5. זו הסיבה לכך שאני — כאחד מחוקי האהבה והצדק שלי — קבעתי את גלגול הנשמות, כדי להעניק לה דרך ארוכה יותר, המציעה לה את כל ההזדמנויות הדרושות כדי להגיע לשלמותה.
6. כל קיום עלי אדמות הוא שיעור קצר, שכן אחרת היו ההזדמנויות של האדם למלא את חוקי מועטות מדי. אך הכרחי שתכירו את מטרת החיים הללו, כדי שתוכלו להפיק מהם את המשמעות ולהגיע להרמוניה שלהם, שהיא הבסיס לשלמות האנושית — כדי שתוכלו להתקדם לרמת קיום גבוהה יותר, עד שתגיעו לחיים הרוחניים, שם אני מחזיק עבורכם כל כך הרבה שיעורים שעלי ללמד אתכם, וכמה גילויים רבים שעליי עדיין לתת. (156, 28-29)
7. בעוד שהכל צומח ללא הרף, משתנה, משתכלל ומתפתח — מדוע נשארת נפשכם בקיפאון במשך מאות שנים?
8. מכיוון שגיליתם ולמדתם רבות באמצעות המדע, ההתפתחות הבלתי פוסקת הקיימת בכל היצורים בבריאה אינה זרה לכם. לכן אני רוצה שתבינו שאסור לכם להשאיר את נשמתכם באותה נחשלות ובאותו קיפאון שאליהם הבאתם אותה כבר מזמן, וכי עליכם לשאוף להשיג הרמוניה עם כל מה שמקיף אתכם, כדי שיבוא יום שבו הטבע, במקום להסתיר את סודותיו, יגלה אותם, ובמקום שכוחות הטבע יהיו אויבים לכם, הם יהפכו למשרתים, לשותפים, לאחים. (305, 6, 8)

"תחיית הבשר" — הבנה נכונה

9. כעת על העולם לדעת את האמת על "תחיית הבשר", שהיא גלגול הנשמה.
10. גלגול נשמות פירושו: לחזור לעולם החומרי כדי להיוולד מחדש כבן אדם; אחרת כדי להמשיך לדבר אליכם ולהסביר את כל מה שלא הבנתם, תגיעו למסקנה שהייעוד הרוחני של האדם גבוה, גבוה בהרבה מכל מה שאתם יכולים לצפות לו, וכי האושר המובטח גדול לאין שיעור ממה שאתם יכולים לשער או לדמיין. (277, 48-49)

פרק 30 - התפתחות הנשמה באמצעות גלגולי נשמות

חוק ההתפתחות

1. אני אומר לכם, על האדם לדעת שנשמתו באה לעולם פעמים רבות, ועדיין לא הצליח לעלות בדרך חוקי כדי להגיע לפסגת ההר. (77, 55)
2. מאחר שהאדם היה עד להתפתחות המדע ולגילוי של דברים שלא היה מאמין בהם קודם לכן — מדוע הוא מתנגד להתפתחות הטבעית של הנשמה? מדוע הוא מתעקש על מה שמביא אותה לקיפאון ומרדים אותה? כי הוא נרתע מהמחשבה על החיים הנצחיים! (118, 77)
3. הבינו: אף על פי שהבריאה נראית כגמורה, הכל מתפתח, הכל משתנה ומשתכלל. האם נשמתכם יכולה לחמוק מחוק אלוהי זה? לא, ילדיי. איש אינו יכול לומר את המילה האחרונה על הרוחני, על המדע או על החיים, שכן הם מעשי ידיי, שאין להם סוף. (79, 34)
4. כמה אנשים סבורים, על סמך הידע שרכשו, כי יש להם גדולה רוחנית, אך בעיניי הם אינם יותר מכמה ילדים שתקועים בדרך ההתפתחות. כי עליהם לזכור, כי לא רק התפתחות השכל היא זו שבאמצעותה יוכלו להשיג את ההתפתחות העליונה של נשמתם, אלא הדבר חייב להתרחש באמצעות

הפך לידושה מחדש של הנשמה ב"בשר" ל"תחיית הבשר".

15. אך בתקופה זו הגיעה התגלות זו לנשמתכם, בעוד היא נמצאת בשלב התפתחות גבוה יותר, ובקרוב היא תתקבל בצדק כאחד החוקים הצודקים והאוהבים ביותר של הבורא. זנחו את התפיסה שהייתה לכם לגבי "יום הדין"; כי זהו אינו אחד מימיכם, שכן הוא פרק זמן, ו"קץ העולם" אינו קץ הכוכב שעליו אתם חיים, אלא קץ החיים האנוכיים שיצרתם עליו. (76, 41 43)

16. סוד "תחיית הבשר" הובהר באמצעות הגילוי על גלגול הנשמות. כיום אתם יודעים כי משמעותו של חוק האהבה והצדק הזה היא שהנשמה משכללת את עצמה , שהיא לעולם לא תאבד, משום שתמיד תמצא דלת פתוחה כהזדמנות לגאולתה, שהאב מציע לה.

17. פסק דיני על כל נשמה על פי חוק זה הוא מושלם ובלתי מתפשר.

18. אני לבדי יודע לשפוט אתכם, כי כל גורל הוא בלתי נתפס עבור בני האדם. לכן איש לא ייחשף או ייחשף בפני האחר.

19. לאחר שהנשמות תעו בחטאיהן, לאחר מאבקים רבים ותהפוכות רבות ולאחר נדודים ארוכים, הן יבואו אליי מלאות חוכמה בזכות ניסיונן, מזוקקות מכאבן, מרוממות בזכות מעשיהן, עייפות מהמסע הארוך, אך פשוטות ושמחות כילדים. (1, 61-64)

רמות ההתפתחות השונות של הנשמות

20. לפני זמן רב יצאה נשמתכם ממני; עם זאת, לא כולם התקדמו באותה מידה בדרך ההתפתחות הנשמתית.

21. כל הגורלות שונים, אף על פי שהם מובילים אתכם לאותה המטרה. לאחדים שמורות אלה, ולאחרים שמורות אותן מבחנים. יצור אחד עובר בדרך אחת, ואחר תחיית הנשמה בגוף אנושי כדי להמשיך את משימתה. זו האמת על "תחיית הבשר" שעליה דיברו אבותיכם, תוך מתן פרשנויות מעוותות ואבסורדיות כאחד.

11. הגלגול הוא מתנה שהעניק אלוהים לנשמתכם, כדי שלא תוגבל לעולם לעוני החומר, לקיומה החולף על פני האדמה, לחסרונותיה הטבעיים, אלא הנשמה — בהיותה ממוצא עליון — יכולה להשתמש בגופים חומריים רבים ככל הנדרש לה כדי לבצע את משימותיה הגדולות בעולם.

12. באמצעות מתנה זו, הנשמה מוכיחה את עליונותה הבלתי נמדדת על ה"בשר", על המוות ועל כל הארצי, בכך שהיא מתגברת על המוות, גוף אחר גוף, ושורדת את כולם, רבים ככל שיהיו אלה שהופקדו בידיה. היא מנצחת את הזמן, את ההתנגדויות ואת הפיתויים. (290, 53-56)

13. כיצד יכולתם להאמין שביום הדין יקומו גופות המתים ויתאחדו עם נשמותיהם כדי להיכנס למלכות האלוהים? כיצד אתם יכולים לפרש כך את מה שלימדו אתכם בזמנים אחרים?

14. הבשר הוא מן העולם הזה, והוא נשאר בו, בעוד הנשמה מתעלה בחופשיות וחוזרת אל החיים שממנו יצאה. "מה שנולד מן הבשר הוא בשר, ומה שנולד מרוחי הוא רוח." "תחיית הבשר"* היא התגלמותה מחדש של הנשמה, ואם יש המאמינים כי זוהי תיאוריה אנושית, ואחרים מכם מאמינים כי זוהי התגלות חדשה — אבן, אני אומר לכם, מאז ראשית האנושות התחלתי להפיץ את ההתגלות הזו בעולם! את ההוכחה לכך תוכלו למצוא בטקסט הכתובים, שהם עדות למעשיי.

** ביטוי זה, המוכר מהוידוי הנוצרי הקדום, נוסח במועצה השנייה של קונסטנטינופול, כלומר בתקופה שבה תורת הגלגול, שהייתה מוכרת עד אז באופן חלקי, הוקעה ככפירה על ידי הקיסר יוסטיניאנוס (!). כך*

והרושם שהנשמה קיבלה במהלך עברה? איזו אינטליגנציה יכולה לתפוס, בהקשר של תפיסות אנושיות, את מה שאינו נתפס על ידה?

26. בשל כל זאת, עד כה לא התרתי לכם לדעת מי אתם מבחינה רוחנית, ואף לא כיצד היה עברכם. (274, 54-55)

27. כל מעשיי נכתבו על ידי בספר הנקרא "חיים". מספר דפיו אינו ניתן לספירה, וחוכמתו האינסופית לא תוכל להיות מושגת על ידי איש מלבד אלוהים, שהוא מחברו. אך בתוכו, בכל אחד מדפיו, יש סיכום קצר שבו האב הציג את כל מעשיו בצורה מובנת, כדי להפוך אותם למובנים לכל יכולת תפיסה.

28. גם אתם כותבים ללא הרף בספר חייכם, שבו יישארו כתובים כל מעשיכם וכל צעדיכם לאורך כל דרך ההתפתחות. ספר זה יהיה כתוב בנשמתכם ויהיה אור של ידע וניסיון, שבעזרתו תאיר מחר את דרכם של אחיכם הצעירים.

29. עדיין אינכם יכולים להראות את הספר שלכם לאיש, כי אינכם יודעים אפילו את תוכנו. אך בקרוב יאיר אור בנשמתכם, ותוכלו להראות לבני אדם את הדפים המדברים על התפתחותכם, על כפרתכם ועל חוויותיכם. אז תהיו ספר פתוח בפני בני האדם.

30. אשרי אלה שיקבלו את משימתם על עצמם. הם ירגישו שהם עולים בסולם שראה יעקב בחלומו, שהוא הדרך הרוחנית המובילה את הישויות אל נוכחותו של הבורא. (253, 6-8)

אהבה כצורך להתפתחות רוחנית ונפשית

31. כשם שגופכם זקוק לאוויר, לשמש, למים וללחם כדי לחיות, כך גם הנשמה זקוקה לסביבה, לאור ולמזון המתאימים לטבעה. כאשר היא רואה את עצמה משוללת החופש להתעלות בתשוקתה הולך בדרך אחרת. לא כולם נכנסתם לקיום באותו הרגע, ולא כולם תשובו באותו הזמן. האחדים הולכים מלפנים, והאחרים מאחור, אך היעד מחכה לכולכם. אף אחד אינו יודע מי קרוב אליו ומי הולך רחוק ממנו, כי אתם עדיין לא בשלים מספיק כדי להחזיק בידע זה; אתם אנושיים, והיהירות שלכם תביא עליכם אבדון. (10, 77-78)

22. בכל הזמנים, אפילו בתקופות הרחוקות של תולדות האנושות, היו לכם דוגמאות של אנשים בעלי רוח גבוהה. כיצד תוכלו להסביר לעצמכם שכבר בתקופות הקדומות ביותר היו אנשים בעלי נשמה מפותחת, אילו זו לא עברה גלגולי חיים רצופים, שעזרו לה להתפתח כלפי מעלה?

23. הסיבה לכך היא שהנשמה אינה נוצרת באותו הזמן שבו נוצר גוף האדם, וראשיתו של המין האנושי אינה חופפת לזו של הנשמה. אכן, אני אומר לכם, אין אף נפש אחת שבאה לעולם מבלי שהייתה קיימת קודם לכן בעולם הבא. מי מכם יכול לאמוד או לדעת את הזמן שחייתה בספירות אחרות, לפני שבאה לחיות על פני האדמה הזאת? (156, 31-32)

הידיעה על חיים קודמים על פני האדמה ועל רמת ההתפתחות האישית

24. כל עוד הנשמה קשורה קשר הדוק לגוף, היא אינה מכירה ואינה יכולה לדעת את הזכויות שצברה בחייה הקודמים. אך כעת היא לומדת כי חייה הם הנצח, התפתחות בלתי פוסקת מתוך תשוקה להגיע לפסגה. אך כיום אינכם יודעים עדיין לאיזו רמה הגעתם. (190, 57)

25. השכל שלכם אינו קולט את הרושם או את תמונות הזיכרון של עברה של נשמתכם, משום שהגוף הוא כמסך צפוף, שאינו מאפשר לחדור אל חיי הנשמה. איזה מוח יכול לקלוט את התמונות

37. אף על פי כן, נשמתכם חזרה לעולם הבא עם כיסוי עיניים אפל, ואני אומר לכם: מי שאינו מנצל את הלקח שהחיים בעולם הזה מכילים, בעמק הניסיונות הזה, עליו לשוב אליו כדי להשלים את תיקונו, ובעיקר כדי ללמוד. (184, 39)

38. גם בעולמות אחרים הנשמות נהנות מחופש הרצון, וחוטאות וסטות מדרך הישר, או שהן נותרות נאמנות לטוב ומגיעות בדרך זו להתפתחות כלפי מעלה, כפי שאתם עושים זאת על פני האדמה. אך כאשר מגיע הזמן שנקבע מראש, אלה שנועדו לחיות בעולם הזה יורדים אליו כדי למלא משימה אצילה, ואחרים כדי למלא את חובת הכפרה שלהם.

39. אך בהתאם לאופן שבו הם רוצים לראות את כדור הארץ הזה, הוא ייראה לאחדים כגן עדן ולאחרים כגיהינום. לכן, כאשר הם מבינים את רחמי אביהם, הם רואים רק חיים נפלאים, הזרועים בברכות ובשיעורי חיים לנפש — דרך המקרבת אותם אל הארץ המובטחת.

40. יש העוזבים את העולם הזה מתוך רצון לשוב אליו, ואחרים עושים זאת מתוך פחד שייאלצו לשוב. הסיבה לכך היא שטבעכם האנושי טרם הצליח להבין את ההרמוניה שבה עליכם לחיות עם האדון. (156, 33-34)

41. איש אל יתנגד לרעיון שייאלץ לשוב לכוכב לכת זה בגוף אחר, ואל תחשבו כי גלגול נשמות הוא עונש לנשמה. כל הנשמות שנועדו לחיות על פני האדמה נאלצו לעבור את חוק גלגול הנשמות כדי שיוכלו להגיע להתפתחות גבוהה יותר ולבצע את המשימה שהפקדתי בידיהן.

42. לא רק הנשמות הפחות מפותחות נאלצות להתגלם מחדש, אלא גם הנשמות הנעלות חוזרות פעם אחר פעם, עד שהן משלימות את מלאכתן.

43. אליהו הוא הגדול בנביאים שבאו לעולם; אך למרות המעשים הגדולים למזונה, היא נחלשת, נובלת והופכת קהות חושים; כמו אם היו מבריחים ילד להישאר תמיד בעריסתו ולהיות כלוא בחדרו. איבריו היו משותקים, הוא היה מחוויר, חושיו היו מתקהים ויכולותיו היו מתנוונות.

32. הבירו בכך שגם הנשמה יכולה להיות נכה! אני יכול אפילו לומר לכם שהעולם מלא בנכים בנפשם, בעיוורים, בחירשים ובחולים! הנשמה החיה בבלא וחסרת חופש להתפתח היא ישות שאינה צומחת — לא בחוכמה, לא בכוח, ולא במידות טובות. (258, 62-63)

33. אכן, אני אומר לכם, מה שיכול לרומם אתכם הוא האהבה, משום שחוכמה, רגש והתעלות טמונים בה. האהבה היא סיכום של כל תכונות האלוהות, ואלוהים הצית את הלהבה הזו בכל יצור רוחני.

34. כמה שיעורים נתתי לכם כדי שתלמדו לאהוב! כמה הזדמנויות, חיים וגלגולי נשמות הקצתה לכם הרחמים האלוהיים! השיעור חזר על עצמו, כמה פעמים שהיה צורך, עד שנלמד. ברגע שהוא הושלם, אין סיבה לחזור עליו, כי אי אפשר לשכוח אותו יותר.

35. אילו הייתם לומדים את השיעורים שלי במהירות, לא הייתם צריכים לסבול עוד, ולא לבכות על טעויות. ישות המנצלת על פני האדמה את השיעורים שקיבלה עליה, עשויה לשוב לעולם, אך תמיד יקרה הדבר בבגרות רבה יותר ובתנאי חיים טובים יותר. בין חיים לחיים תמיד תהיה הפסקה למנוחה, הנחוצה כדי לחשוב ולהתאושש לפני שמתחילים את יום העבודה החדש. (263, 43-45)

סיבות שונות לגלגולי נשמות

36. אכן, אני אומר לכם, בשום תקופה בחיי האדם לא חסרה לאדם הידיעה על חוקי; שכן מהניצוץ האלוהי, שהוא רוחו, מעולם לא חסר לו קרן אור בנשמתו, השראה בשכלו או תחושה בלבו.

במהלך אותם חיים, בטרם תזכה באושר האמיתי. הנשמה חשה כי לאחר הדמעות, הכאב, ולאחר שתעבור פעמים רבות את המוות הגופני, תגיע אל אותה פסגה שאליה תמיד שאפה בתשוקתה לשלמות.

52. הגוף, לעומת זאת, היצור השברירי והקטן, בוכה, מתמרד ומסרב לעתים להיענות לקריאות הנשמה, ורק כאשר זו התפתחה, התחזקה וצברה ניסיון במאבק עם "הבשר" ועם כל הסובב אותה, היא מצליחה לשלוט בגוף ולהביע את עצמה דרכו.

53. ארוך הוא מסע הנשמה, רחוק דרכה, מגוונות ושונות מאוד צורות קיומה, וכל הרגעים הם מבחנים מסוג אחר. אך בעוד היא עוברת אותם, היא מתעלה, מטהרת את עצמה, משלימה את עצמה.

54. במסעה בחיים היא מותירה אחריה שובל של אור; לבן, לנשמה הנעלה לעתים קרובות אין חשיבות ליבבות גופה, כי היא יודעת שהן חולפות, והיא אינה יכולה לתת לאירועים הנראים לה קטנים לעכב אותה במסעה.

55. לרגע היא מפנה את תשומת לבה לחולשות "בשרה", אך היא יודעת כי אסור לה לאהוב יתר על המידה דבר שחי זמן קצר ונעלם עד מהרה במעמקי האדמה. (18, 24; 27-28)

בית הספר האוניברסלי של החיים

56. מאז ראשית האנושות קיימת גלגול הנשמות כחוק של אהבה וצדק וכאחת הצורות שבהן הוכיח האב את חסדו האינסופי. הגלגול אינו רק עניין של תקופה זו, אלא של כל הזמנים, ואל לכם לחשוב כי רק עתה גיליתי לכם את המסתורין הזה. כבר בימי קדם היה קיים באדם הידע האינטואיטיבי על התגלגלות הנשמה.

57. אך בני האדם, אשר שאפו למדעים חומריים ולאוצרות העולם, נתנו לתשוקות הבשר לשלוט בהם, ובכך התקשו אותם שעשה וההוכחות הגדולות שהביא (לקיומו של אלוהים), היה עליו לשוב לעולם הזה בתקופה אחרת, בגוף אחר ובשם אחר.

44. חוק האהבה והצדק הזה היה בלתי ידוע לבני האדם במשך זמן רב, שכן אילו היו יודעים אותו קודם לכן, היו עלולים להיכנס לבלבול. עם זאת, האב נתן לכם כמה גילויים וכמה סימנים, שהיו האור שקדם לזמן הזה, כדי להאיר את כל הסודות. (122, 25-28)

הדרך לשלמות

45. ארוך הוא הדרך שבה תגיעו למלוא האור. אין יצור שדרכו ארוכה יותר מזו של הנשמה, שבה האב, הפסל האלוהי, המעצב ומחליק את נשמתכם, מעניק לה את הצורה המושלמת. (292, 26)

46. אכן, אני אומר לכם: כדי שתגיעו לטוהר מוחלט, נשמתכם תצטרך לעבור טיהור רב עוד, בעולם הזה ובעולם הרוחני.

47. בכל פעם שיהיה זה נחוץ לכם, תצטרכו לשוב לכוכב לכת זה, וככל שתניחו יותר ויותר להזדמנויות שהאב מעניק לכם, כך תדחו יותר את כניסתכם הסופית לחיים האמיתיים ותאריכו את שהותכם בעמק הדמעות.

48. כל נשמה חייבת להציג בכל קיום ארצי את ההתקדמות ואת פירות התפתחותה, על ידי כך שתעשה בכל פעם צעד נחרץ קדימה.

49. היו מודעים לכך שהטוב היחיד המשרת את טובתכם הוא זה הנובע מאהבה ורחמים אמיתיים כלפי הזולת, ובאופן אלטרואיסטי. (159, 29 32)

50. באדם ישנן שתי כוחות הנמצאים במאבק תמידי: טבעו האנושי, שהוא ארעי, וטבעו הרוחני, שהוא נצחי.

51. ישות נצחית זו יודעת היטב כי נדרש זמן רב עד שתוכל להגיע לשלמות הנשמתית שלה. היא חשה כי עליה לעבור חיים רבים, וכי עליה לעבור ניסיונות רבים

63. כשאתם שומעים את דבריי, נראה לכם בלתי אפשרי שנשמתכם תוכל להגיע לשלמות כה גדולה; אך אני אומר לכם, שאתם מטילים ספק בייעוד הגבוה של הנשמה רק משום שאתם מתבוננים רק במה שאתם רואים בעיניכם החומריות: עוני, בורות, רשעות. אך זאת רק משום שהנשמה חולה אצל חלקכם, אצל אחרים היא משותקת; אחרים עיוורים וחלקם מתים רוחנית. אך לנוכח מצוקה נפשית כזו, עליכם לפקפק בייעוד שהנצח צופן עבורכם.

64. כך אתם חיים בתקופה זו של אהבה לעולם ולחומרנות. אך אור האמת שלי כבר הגיע אליכם וגרש את חשכת הלילה של תקופה שכבר חלפה, ובשחר שלו בישר את בואו של עידן שבו הנשמה תקבל הארה באמצעות תורתו. (116, 17-18)

65. לרבים מכם לא תהיה הזדמנות נוספת לשוב אל הארץ כדי לכפר על חטאיכם. לא תהיה לכם עוד אותה כלי שיש לכם היום, שהוא גופכם, שעליו אתם נשענים. עליכם להבין כי עבור , בוא הנשמה לעולם הוא זכות, לעולם לא עונש. לכן עליכם לנצל את החסד הזה.

66. לאחר חיים אלה תעברו לעולמות אחרים כדי לקבל שיעורים חדשים, ושם תמצאו הזדמנויות חדשות להמשיך לעלות ולהתעלות. כאשר תמלאו את חובותיכם כבני אדם, תעזבו את העולם הזה בסיפוק, כי מילאתם את משימתכם, ושלום יהיה בנשמתכם. (221, 54-55)

67. קולי קורא כעת להמוני אנשים, משום שעבור נשמות רבות מתקרב סיום מסען עלי אדמות.

68. אותה דכדוך, אותה תיעוב, אותה עצבות שהם נושאים בלבם, הם ההוכחה לכך שהם כבר משתוקקים למקום מגורים גבוה יותר, לעולם טוב יותר.

69. אך עליהם לעבור את השלב האחרון של מסעם בעולם מתוך ציות להוראות סיבים בלב האדם, שבעזרתם תופסים את הרוחני, עד שבני האדם נעשו אטומים ועיוורים לכל מה ששייך לרוח. (105, 52)

58. לפני בריאתכם הייתם בי; לאחר מכן, כיצורים רוחניים, הייתם במקום שבו הכול רוטט בהרמוניה מושלמת, שבו נמצאת תמצית החיים ומקור האור האמיתי, ממנו אני מזין אתכם.

59. הכאב לא נוצר על ידי האב. בתקופות עליהן אני מדבר אליכם, לא הייתה לכם סיבה להיאנח, לא היה לכם על מה להתלונן, הרגשתם את השמים בתוככם, כי בחייכם המושלמים הייתם סמל לקיום זה.

60. אך כאשר עזבתם את אותו בית, נתתי לרוחכם לבוש, ואתם שקעתם עמוק יותר ויותר. לאחר מכן התפתחה נשמתכם צעד אחר צעד, עד שהגיעה למישור הקיום שבו אתם נמצאים כעת, ושם מאיר אור האב. (115, 4-5)

61. מטרתה של כל נשמה היא להתמזג עם האלוהות לאחר טיהורה והשלמתה*. לשם כך אני מציף את דרככם באור ומעניק לנשמתכם כוח, כדי שתעלו מדרגה אחר מדרגה. בהתאם לרמת ההתפתחות שהשגתם כאשר תעזבו את העולם הזה, כך יהיה המקום הרוחני שבו תתגוררו בעולם הבא. שכן היקום נוצר כבית ספר לשלמות הנשמה. (195, 38)

** הסברים מפורטים יותר בנושא זה ניתן למצוא, בין היתר, בקטעים בפרק 23,69, פרק 58, 46!*

62. אילו נתתי לכם הכל בחיים אלה, לא היה לכם עוד רצון לעלות מדרגה נוספת. אך את מה שלא השגתם בחיים אלה, אתם שואפים להשיג בחיים אחרים, ומה שלא תשיגו באלה, מבטיח לכם אחר, גבוה יותר, וכך זה נמשך צעד אחר צעד לנצח נצחים בדרך ההתפתחות האינסופית של הנשמה.

75. המאמצים שיעשו הזרמים הדתיים כדי להחזיק את מאמיניהם במסלולים המובנים של תפיסות אמונה ישנות ומערכות אמונה מיושנות יהיו חסרי תועלת ושווא. כי איש לא יוכל לעצור את האור האלוהי, החודר עד לתחתית כושר החשיבה האנושי ומעורר את הנשמה לעידן של גילויים, השראות אלוהיות, הבהרת ספקות וסודות, ושחרור רוחני.
76. כמו כן, איש לא יוכל לעצור את השטף שייווצר על ידי האנושות, כאשר היא תצא לדרך מתוך תשוקה לחופש המחשבה, הרוח והאמונה. (290, 57-59)

דרכי הגלגול של הנשמה

77. אני קורא לכל עולי הרגל עלי אדמות, כדי שישמעו את קולי המזמין אותם להתפתחות כלפי מעלה ולזכות בחיי נצח.
78. ביום זה, שבו מתגלה "הדבר האלוהי" — השתמשו בדברו ותנו לו להאיר אתכם; כי בידע נמצא האור והגאולה שלכם.
79. אם תורתי מלמדת אתכם מוסר, יושר וסדר בכל מעשי חייכם — מדוע אתם מחפשים דרכים מנוגדות, שגורמות לכם סבל? אך כאשר אתם עוברים לעולם הבא ומשאירים את גופכם על האדמה, אתם בוכים, כי אהבתם את המעטפת הזו יותר מדי.
80. כאשר אתם חשים שהגוף כבר אינו שייך לכם ושעליכם להתקדם בדרך ההתפתחות עד שתגיעו אליי, אני אומר לכם: "ילדי, מה יש לך להראות לי? האם חיית על פני האדמה בקיום מצוותיי?"
81. אך אתם — מבוישים ומיואשים, משום שאין לכם מתנת אהבה לאותו האחד שאוהב אתכם כל כך והעניק לכם כל כך הרבה — יצרתם שרשראות המדכאות את נפשכם, והיא נראית חסרת אור, בובה ומתאבלת על עצמה, משום שאיבדה את החסד. היא שומעת רק את קולו של האב הקורא לה. אך מכיוון שהיא מצפונם, כדי שהעקבות של צעדיהם האחרונים עלי אדמות יהיו מבורכות לדורות שיבואו אחריהם, כדי שימלאו את משימותיהם השונות בעולם. (276, 4)
70. העולם הזה אינו נצחי, ואין צורך שיהיה כזה. כאשר מקום מגורים זה יפסיק למלא את תכלית הקיום שיש לו כעת, הוא ייעלם.
71. כאשר נשמתכם כבר לא תזדקק לשיעורים שהחיים כאן מעניקים, משום ששיעורים אחרים, גבוהים יותר, מחכים לה בעולם אחר, אז היא תאמר, בזכות האור שהושג במאבק הארצי הזה: "באיזו בהירות אני מבינה עתה, שכל העליות והירידות של החיים הללו היו רק חוויות ושיעורים שהייתי זקוקה להם כדי להבין טוב יותר. כמה ארוכה נראתה לי מסע החיים ההוא, כל עוד הסבל הכביד עליי. אולם כעת, כשכל זה נגמר — כמה קצר וחולף הוא נראה לי לנוכח הנצח." (230, 47)
72. שמחו, בני אדם, חשבו שאתם עופות מעופפים בעולם הזה המלא בדמעות, בעוני ובסבל! שמחו, כי זהו לא ביתכם לנצח, עולמות טובים יותר מחכים לכם!
73. לכן, כשתעזבו את הארץ הזאת, עשו זאת ללא חרטה, ואז אנחות הכאב, המאמצים והדמעות יישארו כאן. תאמרו שלום לעולם הזה ותעופו אל אלה הממתינים לכם במרומי השמים. משם תראו את כדור הארץ כנקודה בחלל, עליה תזכרו באהבה. (230, 51)

כוח השכנוע של תורת הגלגול

74. אור הספיריטואליזם מגלה עתה לעולם את האמת, את הצדק, את התבונה ואת האהבה הטמונים ביכולת הנפשית לגלגול נשמות. עם זאת, העולם יילחם בתחילה בעקשנות בגילוי זה ויעניק לו מראית עין של תורה זרה ושקרית, כדי לעורר חוסר אמון בקרב אנשים תמימים.

מגיעה אל הארץ בידיעה על הסיבה, היא יודעת שהיא נשימתו של האב, ומכירה את המשימה שהיא מביאה עמה ממנו.
87. בשנים הראשונות היא תמימה ושומרת על טהרתה, היא נשארת בקשר עם החיים הרוחניים. לאחר מכן היא מתחילה להכיר את החטא, רואה מקרוב את הגאווה, את היהירות ואת המרדנות של בני האדם כלפי חוקי הצדק של האב, וה"בשר" הסורר מטבעו מתחיל להתלכלך ברע. לאחר שנפלה בפיתוי, היא שוכחת את המשימה שהביאה עמה אל הארץ, ומתחילה לעשות מעשים המנוגדים לחוק. הנשמה והגוף טועמים את הפירות האסורים, וכאשר הם נופלים לתהום, השעה האחרונה תופסת אותה בהפתעה.
88. שוב נמצאת הנשמה במרחב החיים הרוחני, מותשת וכפופה תחת נטל אשמתה. אז היא נזכרת בקול שדיבר אליה פעם ועדיין קורא לה, ולאחר ששפכה דמעות רבות, משום שהיא חשה אבודה, מבלי לדעת מי היא, היא נזכרת שכבר הייתה במקום הזה פעם.
89. האב, שיצר אותה באהבה כה רבה, מופיע בדרכה ואומר לה: "מי את, מאין את באה ולאן את הולכת?"
90. הילד מזהה בקול ההוא את דבריו של זה שהעניק לו את הווייתו, את תבונתו ואת כישוריו — האב, אשר סולח לו שוב ושוב, מטהר אותו, מוציא אותו מהחושך ומוביל אותו אל האור. הוא רועד, כי הוא יודע שהוא עומד לפני השופט, ואומר: "אבא, חוסר הציות שלי והאשמה שלי כלפיך גדולים מאוד, ואני לא יכול לצפות לחיות בממלכתך, כי אין לי זכויות. היום, כשחזרתי ל'עמק הרוחני', אני רואה שרק צברתי אשמה שעלי לכפר עליה."
91. אך האב האוהב מראה לו פעם נוספת את הדרך, והוא חוזר שוב אל הבשר ומשתייך שוב לאנושות.
לא התפתחה ואינה מרגישה ראויה לבוא אליו, היא עומדת במקום ומחכה.
82. הזמן חולף, והנשמה שומעת שוב את הקול, ומלאה כולה בסבלה היא שואלת מי מדבר אליה, והקול הזה אומר לה: "התעוררי! האם אינך יודעת מאין באת ולאן את הולכת?" אז היא מרימה את עיניה, רואה אור עצום, שבזוהרו היא נראית עלובה. היא מבינה שלפני שנשלחה אל הארץ, היא כבר הייתה קיימת, כבר הייתה אהובה על האב, שממנו יצא הקול, ושבעת, כשראה אותה במצבה העגום, הוא נושא את צער . היא מבינה שנשלחה למקומות מגורים שונים כדי לעבור את דרך המאבק ולהשיג את שכרה בזכות מעשיה.
83. והילד שואל: "אם הייתי, לפני שנשלחתי אל הארץ, יצירך האהוב מאוד — מדוע לא נשארתי איתן בסגולה ונאלצתי ליפול, לסבול ולהתאמץ כדי לשוב אליך?"
84. הקול ענה לו: "כל הנשמות כפופות לחוק ההתפתחות, ובדרך זו רוח אבי שומרת עליהן תמיד, והוא מוצא חן במעשים הטובים של הילדים. עם זאת, שלחתי אתכם אל הארץ כדי שתעשו אותה זירת מאבק להשגת שלמות רוחנית, ולא שדה קרב של מלחמה וכאב.
85. אמרתי לכם שתתרבו, שלא תהיו עקרים. אך כאשר אתם חוזרים ל"עמק הרוחני", אינכם מביאים עמכם יבול, אתם רק מתלוננים ומגיעים ללא החסד שהענקתי לכם. לכן אני שולח אתכם שוב ואומר לכם: "טהרו את עצמכם, חפשו את מה שאיבדתם, ועבדו על עלייתכם הרוחנית."
86. הנשמה חוזרת אל הארץ, מחפשת גוף אנושי קטן ועדין כדי לנוח בו ולהתחיל במסע החיים החדש. היא מוצאת את גוף הילד הקטן שהוקצה לה, ומשתמשת בו כדי לכפר על עבירותיה על חוקי. הנשמה

תיקון תפיסות מוטעות לגבי הגאולה

1. אנשים רבים סברו כי כל הדמעות בעולם נגרמו על ידי חטאם של תושבי כדור הארץ הראשונים. בחוסר יכולתם לפרש את המשל, הם אמרו לבסוף כי המשיח בא כדי לשטוף כל כתם בדמו. אילו טענה זו הייתה נכונה — מדוע אנשים ממשיכים לחטוא ולסבול, אף על פי שהקרבן ההוא כבר הוקרב?

2. ישוע בא לעולם כדי ללמד את בני האדם את הדרך לשלמות — דרך שלימד באמצעות חייו, מעשיו ודבריו. (150, 43-44)

3. כולכם תגיעו אל היעד באמצעות מילוי משימתכם. נתתי לכם את תורותיי, שהן בלתי נדלות, כדי שתעלו בסולם התפתחותכם. לא דמי הוא שיגאל אתכם, אלא האור שלי בנשמתכם הוא שיגאל אתכם. (8, 39)

4. צלב חדש יוטל עליי בתקופה השלישית. זה לא יהיה נראה לעיני בני התמותה, אך ממרומיו אשלח לאנושות את מסר האהבה שלי, והדם שלי, שהוא התמצית הרוחנית של דבריי, יהפוך לאור לנשמה.

5. אלה ששפטו אותי בזמנו, מביאים היום בלבבות האנשים, ברוחם, את האור מתוך חרטה, כדי לכפר על טעויותיהם.

6. כדי שתורתו על רשעות בני האדם תנצח, עליה להלקות ולהיות מושפלת תחילה, כמו ישו על עמוד העינויים. מכל פצע חייב אורו לזרום, כדי להאיר את החושך של העולם הזה חסר האהבה. הכרחי שדמו הבלתי נראה יירד על האנושות, כדי להראות לה שוב את הדרך לגאולתה. (49, 17-19)

7. אני אומר לכם שוב, כי בי ייוושע כל המין האנושי. אותו דם שנשפך בגולגולתא הוא חיים לכל נפש. אך לא הדם כשלעצמו, שכן הוא נפל על עפר האדמה, אלא האהבה האלוהית המסומלת בו. בכל

92. אך עתה, הנשמה המנוסה כבר מכפיפה את המעטפת הגשמית בכוח רב יותר, כדי להתגבר ולציית למצוות האלוהיות. המאבק מתחיל; היא נלחמת בחטאים המפילים את האדם, ומבקשת לנצל את ההזדמנות שניתנה לה לגאולתה. האדם נלחם מההתחלה ועד הסוף, וכאשר השיער הלבן נוצץ ברקותיו וגופו, שהיה פעם חסון וחזק, מתחיל להתכופף תחת נטל השנים ומאבד מכוחו, הנשמה מרגישה חזקה, בוגרת ומנוסה יותר. כמה גדול ודוחה נראה לה החטא! היא מתרחקת ממנו ומגיעה אל היעד. כעת היא רק מחכה לרגע שבו האב יקרא לה, שכן היא הגיעה למסקנה שהחוק האלוהי צודק ורצון האל מושלם, שהאב הזה חי כדי להעניק לילדיו חיים וישועה.

93. כשבא היום האחרון, חשה את המוות בבשרה ולא חשה כאב. היא נפרדה בשקט וביראת קודש. היא ראתה את עצמה ברוחה, וכאילו היה מולה מראה, ראתה את עצמה יפה וזוהרת באור. ואז דיבר אליה הקול ואמר לה: "ילדה, לאן את הולכת?" והיא, שידעה מי הוא, ניגשה אל האב, נתנה לאורו לזרום לתוך ישותה ואמרה כך: "הו בורא, הו אהבה כוללת, אני באה אליך כדי לנוח ולהעניק לך את ההגשמה."

94. החשבון שולם, והנשמה הייתה בריאה, טהורה ונטולת כבלי החטא, וראתה לפניה את השכר הגבוה שציפה לה.

95. לאחר מכן חשה שהיא מתמזגת עם אורו של אותו אב, שאושרו גדל, והיא ראתה מקום של שלום, ארץ קדושה, חשה דממה עמוקה, ו"נחה בחיקו של אברהם". (33, 14-16)

פרק 31 - הצלה, גאולה וישועה נצחית

15. אני אומר לכם: אילו האב, היודע הכל, היה מאמין כי בני האדם לא ינצלו ולא יבינו בהדרגה את כל התורה שהעניק להם ישוע במילותיו ובמעשיו — אכן, הוא לעולם לא היה שולח אותו; שכן הבורא מעולם לא עשה דבר חסר תועלת — דבר שאינו נועד להניב פירות. אך כאשר שלח אותו להיוולד בקרב בני האדם, לגדול, לסבול ולמות, זה קרה משום שידע כי אותו חיים קורנים ופוריים של האדון, באמצעות מעשיו, יתוו נתיב בלתי נמחה, עקבות בלתי ניתנות להריסה, כך שכל ילדיו ימצאו את השביל שיוביל אותם אל האהבה האמיתית, ואל ביתם, שבו מחכה להם בוראם, באמצעות שמירת תורתו.

16. כמו כן ידע כי אותו דם, המעיד על טוהר ועל אהבה אינסופית ושנשפך עד הטיפה האחרונה, ילמד את בני האדם למלא באמונה בבוראם את המשימה שתרומם אותם אל הארץ המובטחת, שם יוכלו להקריב לי את השלמת משימתם ואז לומר: "אדוני, הכל הושלם."

17. עתה אני יכול לומר לכם, כי לא השעה שבה נשפך דמי על הצלב הייתה זו שסימנה את שעת גאולת בני האדם. דמי נותר כאן בעולם, נוכח, חי, רענן, וסימן בעקבות הדם של ייסורי את הדרך לכפרתכם, שתזכה אתכם במולדת שהבטיח לכם אביכם.

18. אמרתי לכם: "אני מקור החיים, בואו וטיהרו את עצמכם מכתמיכם, כדי שתלכו חופשיים ושלמים אל אביכם ובוראכם."

19. מקוריי מורכב מאהבה, בלתי נדלה ובלתי מוגבל. זה מה שדמי שנשפך אז מבקש לומר לכם. הוא חתם את דבריי, הוא אישר את תורת. (158, 23-33)

20. היום, מאות שנים לאחר אותו אירוע, אני אומר לכם כי — אף על פי ששפכתי את דמי למען האנושות כולה — רק אלה שהלכו בדרך שלימד אתכם ישוע הצליחו להשיג את ישועת נפשם; בעוד שכל אלה פעם שאני מדבר אליכם על דמי, אתם יודעים עתה מהו ומה משמעותו.

8. אנשים רבים שפכו את דמם בשירות אדונם ומאהבה לזולת, אך זה לא גילם את האהבה האלוהית, אלא רק את האהבה הרוחנית, האנושית.

9. אולם דמו של ישוע מגלם את האהבה האלוהית, שכן אין בו כל פגם. במורה לא היה מעולם חטא, והוא נתן לכם את דמו עד הטיפה האחרונה, כדי שתבינו שאלוהים הוא הכל עבור בריותיו, שהוא מסור להן לחלוטין, ללא סייג, משום שהוא אוהב אותן אהבה אינסופית.

10. כאשר עפר האדמה ספג את הנוזל שהיה החיים בגופו של האדון, הדבר נעשה כדי שתבינו שתורת י הייתה חייבת להפרות את חייהם של בני האדם באמצעות השקיה אלוהית באהבתו, בחוכמתו ובצדקתו.

11. העולם — הכופר והספקן כלפי דבריו ודוגמאותיו של המאסטר — נלחם בתורתו ואומר כי אף על פי שישוע שפך את דמו כדי להציל את בני האדם מהחטא, העולם לא ניצל; כי הוא חוטא יותר ויותר מדי יום, אף על פי שהוא מפותח יותר.

12. "היכן כוחו של דם הגאולה הזה?" שואלים בני האדם, בעוד אלה שאמורים להציג את הרעיונות המרכזיים האמיתיים של תורתו אינם יודעים כיצד לספק את שאלותיהם של אלה הרעבים לאור והצמאים להכרת האמת.

13. אני אומר לכם, שבזמן הזה לשאלותיהם של אלה שאינם יודעים יש עומק ותוכן רב יותר מאשר לתשובות ולהסברים של אלה הטוענים כי הם יודעים את האמת.

14. אך באתי שוב לדבר אליכם, והנה דברי לאלה הסבורים כי דם זה אכן הביא לישועת החוטאים מפני הצדק האלוהי — כל אלה שהיו אבודים ונידונו לעונש כבד.

ואף אינה חשה את האושר העילאי שלדעתה מגיע לה.

27. האם אתם יודעים מה קורה לאותם יצורים שהיו בטוחים שיגיעו לגן עדן, ובמקום זאת מצאו רק בלבול? מכיוון שכבר לא היה להם בית על פני האדמה, משום שנשללה מהם נקודת האחיזה של מעטפתם הגשמית, וגם לא יכלו להתעלות אל אותם גבהים שבהם נמצאות ספיירות האור הרוחני, הם יצרו לעצמם — מבלי להיות מודעים לכך — עולם שאינו אנושי ואינו רוחני עמוק.

28. אז מתחילות הנשמות לשאול את עצמן: האם זהו גן עדן? האם זהו המקום שאלוהים ייעד לנשמות לאחר ששוטטו זמן כה רב על פני האדמה?

29. לא — אומרים אחרים — זה לא יכול להיות "חיקו של האל", שבו יכולים להתקיים רק אור, אהבה וטוהר.

30. בהדרגה, באמצעות הרהור וכאב, מגיעה הנשמה להבנה. היא מבינה את הצדק האלוהי, ומוארת באור רוחה, היא שופטת את מעשיה בעבר ומגלה שהם היו עלובים ובלתי מושלמים, שלא היו ראויים לזכות במה שהאמינה.

31. לאחר מכן, על סמך התבוננות עצמית זו, מתגלה הענווה ונוצר הרצון לשוב לאותם נתיבים שהותירה מאחוריה, כדי למחוק את כתמי הבושה, לתקן את הטעויות ולעשות מעשים ראויים באמת בפני אביה.

32. יש צורך להאיר את עיני האנושות לגבי סודות אלה, כדי שתבין שהחיים בחומר הם הזדמנות לאדם לצבור זכויות עבור נשמתו — זכויות שירוממו אותה, עד שתהיה ראויה לחיות בספירה של רוחניות גבוהה יותר, שם עליה לפעול שוב באופן ראוי, כדי שלא תישאר מאחור וכדי להמשיך לעלות משלב לשלב; כי "בבית האב יש דירות רבות".

שנשארו בבורותם, בקנאותם, בטעותיהם או בחטאם, עדיין לא נושעו.

21. אני אומר לכם, גם אם אהפוך לאדם אלף פעמים ואמות על הצלב אלף פעמים — כל עוד בני האדם לא יקומו ללכת אחריי, הם לא יזכו לישועת נפשם. לא הצלב שלי הוא שיגאל אתכם, אלא הצלב שלכם. נשאתי את שלי על כתפיי ומתתי עליו כבן אדם, ומאותו רגע הייתי בחיק האב. עליכם ללכת אחריי בענווה ובאהבה ולשאת את הצלב שלכם על כתפיכם בענווה אמיתית, עד שתגיעו ליעד הסופי של משימתכם, כדי שגם אתם תהיו אצל אביכם. (168, 16-17)

22. אין אדם שאינו רוצה למצוא את האושר, וכבל שהוא מתמשך יותר, כן ייטב — כי אני מלמד אתכם דרך המובילה לאושר עליון ונצחי. עם זאת — אני רק מראה לכם את הדרך, ואז אני נותן לכם לבחור את זו המתאימה לכם ביותר.

23. אני שואל אתכם: "אם אתם משתוקקים לאושר — מדוע איננכם זורעים אותו כדי לקצור אותו לאחר מכן?" כמה מעטים הם אלה שהרגישו דחף להיות שם למען בני האדם! (169, 37-38)

24. שגויה היא התפיסה שיש לכם לגבי משמעות החיים על פני האדמה, לגבי מהות הנשמה, ולגבי מהות העולם הרוחני.

25. רוב המאמינים סבורים שאם הם חיים בצדק מסוים, או אם הם מתחרטים על העוונות שביצעו ברגע האחרון של חייהם, מקומם בגן עדן מובטח.

26. אך תפיסה שגויה זו, הנעימה מאוד לאדם, היא הסיבה לכך שהוא אינו מקיים את החוק בהתמדה לאורך כל חייו, ובכך גורם לכך שכאשר נשמתו עוזבת את העולם הזה ומגיעה לעולם הרוחני, היא נאלצת לגלות שהגיעה למקום שבו היא אינה רואה את הנסים שדמיינה לעצמה,

גואל, כחיים רוחניים על כל ילדיו. (319, 36)

יש להשיג את "השמים"

38. בני האדם, הנסחפים בעוצמת תאוותיהם, שקעו בחטאיהם עד כדי כך, שהם ויתרו על כל תקווה לגאולה. אך אין איש שאינו יכול להירפא. כי הנשמה — כאשר תשתכנע כי הסערות האנושיות לא יפסקו כל עוד היא אינה מקשיבה לקול הרוח — תקום ותקיים את תורתי, עד שתגיע אל יעד ייעודה, שאינו על פני האדמה, אלא בנצח.

39. אלה המאמינים כי הקיום חסר משמעות, והמהרהרים בחוסר התועלת שבמאבק ובכאב, אינם יודעים כי החיים הם האמן היוצר, והכאב הוא האזמל המשכלל. אל תחשבו כי יצרתי את הכאב כדי להגישו לכם בגביע — אל תחשבו כי גרמתי לכם ליפול. האדם היה סורר מרצונו, ועל כן עליו גם לקום מחדש במאמציו שלו. כמו כן, אל תחשבו שרק הכאב משכלל אתכם; לא, גם באמצעות פעילות של אהבה תגיעו אליי, כי אני אהבה. (31, 54-55)

40. התפללו יותר ברוח מאשר בגוף, שכן כדי להשיג את הישועה, לא די ברגע של תפילה או ביום של אהבה, אלא נדרש חיים מלאים בהתמדה, בסבלנות, במעשים נדיבים ובקיום מצוותיי. לשם כך נתתי לכם יכולות גדולות וכן רגישות.

41. מעשיי הם כתיבת הצלה המזמינה את כולם להיכנס. כל מי שיציית למצוותיי לא יאבד. אם תתנו לדבריי להנחות אתכם, תיוושעו. (123, 30-31)

42. זכרו כי רק מה שהוא מושלם מגיע אליי. לכן, נשמתכם תיכנס לממלכתי רק כאשר תגיע לשלמות. יצאתם ממני ללא ניסיון, אך תצטרכו לשוב אליי, , עטופים בבגדי מעשיכם הטובים ומידותיכם הטובות. (63, 22)

33. זכויות אלה תצברו באמצעות האהבה, כפי שלימד אתכם החוק הנצחי של האב. וכך תתקדם נשמתכם על סולם השלבים אל השלמות, שלב אחר שלב, ותכיר בדרך הצרה המובילה למלכות השמים — לשמים האמיתיים, שהם שלמות הנשמה. (184, 40-45)

34. אכן, אני אומר לכם, אילו הייתי בא כבן אדם בתקופה זו, היו עיניכם רואות את פצעיי טריים ומדממים, כי חטא בני האדם לא פסק והם גם לא רצו לגאול את עצמם לזכר אותו דם שנשפך ממני בגולגולתא והיה עדות לאהבתי לאנושות. אך באתי ברוח כדי לחסוך מכם את הבושה של התבוננות במעשיהם של אלה ששפטו אותי ונידונו אותי עלי אדמות.

35. הכל נסלח; אך בכל נפש קיים משהו ממה ששפכתי על הצלב למען כולם. אל תאמינו כי כוח החיים ההוא והדם ההוא התפוגגו או אבדו. הם גילמו את החיים הרוחניים, אשר השפעתי על כל בני האדם מאותו הרגע ואילך. באמצעות אותו הדם, אשר חתם את דבריי ואישר את כל אשר אמרתי ועשיתי עלי אדמות, יתפתחו בני האדם כלפי מעלה מתוך תשוקה לחידוש נפשם.

36. דבריי, מעשיי ודמי לא היו ולא יהיו לשווא. אם לעתים נראה לכם כי שכחו כמעט את שמי ואת דברי, בקרוב תראו כיצד הם מופיעים מחדש מלאי חיות, חיים וטוהר, כזרע אשר, אף על פי שנלחמים בו ללא הרף, לעולם אינו נכחד. (321, 64-66)

37. דמו של ישוע, שהפך לאור הגאולה, חדר לכל הנשמות כגאולה, והוא ממשיך לעשות זאת. לנצח רוחני מעניקה ישועה ואור, ללא הרף אני מאפשר לקרני האור שלי לחדור למקומות החשובים, ללא הפסקה נשפך 380 פרק 31 רוחי האלוהית — לא כדם אנושי, אלא ככוח

50. כאשר אתם נאלצים לחצות הרים גבוהים ונמוכים, ים, עמים, ערים ומדינות רבות כדי לנסוע מיבשת אחת של כדור הארץ ליבשת אחרת, עד שתגיעו ליעד מסעכם, זכרו כי כדי להגיע לארץ המובטחת, עליכם לנסוע זמן רב, כדי שתזכו במהלך המסע הארוך לניסיון, תובנה, התפתחות והתעצמות של הנשמה. זה יהיה פרי עץ החיים, שתיהנו ממנו לבסוף, לאחר שנלחמתם ובניתם רבות כדי להשיגו. (287, 16)

51. אתם ילדי אבי האור; אך אם בשל חולשתכם נקלעתם לחשכת חיים מלאי קשיים, טעויות ודמעות , סבל זה יחלוף, כי תתקמו לקריאתי כאשר אקרא לכם ואומר לכם: "הנה אני, מאיר את עולמכם ומזמין אתכם לטפס על ההר, שבפסגתו תמצאו את כל השלום, האושר והעושר שביקשתם לצבור לשווא על פני האדמה." (308, 5)

52. כל עולם, כל מישור קיום, נוצר כדי שהנשמה תתפתח בו ותעשה צעד לקראת בוראה, וכך, תוך התקדמות מתמדת בדרך השלמות, תהיה לה הזדמנות להגיע ללא דופי, טהורה ומעוצבת היטב אל יעד מסעה, אל פסגת השלמות הנשמתית, שהיא בדיוק המגורים בממלכת האלוהים.

53. למי נראה בלתי אפשרי, בסופו של דבר, לשכון "בחיק האל"? אוי, אתם, בני האדם העלובים, בעלי השכל, שאינכם יודעים באמת לחשוב! האם שכחתם כבר כי יצאתם מחיקי אל הקיום, כלומר, כי כבר קודם לכן הייתם קיימים בתוכו? אין בכך דבר מוזר, כי כל מה שנובע ממקור החיים, שב אליו בבוא העת.

54. כל נשמה הייתה, כאשר יצאה ממני אל החיים, טהורה כבתולה; אך לאחר מכן, רבות מהן התלכלכו בדרכן. עם זאת — מכיוון שהכל נצפה על ידיי באופן חכם, אוהב ומכוון לצדק, התחלתי מיד לספק,

43. אכן, אני אומר לכם, נשמות הצדיקים, השוכנות קרוב לאלוהים, זכו בזכות מעשיהן לתפוס את המקום ההוא — לא משום שנתתי להן אותו. אני רק הצבעתי להן את הדרך והראיתי להן בסוף אותה גמול רב.

44. ברוכים הם אלה האומרים לי: "אדוני, אתה הדרך, האור המאיר אותה, והבוח לנודד. אתה הקול המורה את ביוון הדרך ומחייה אותנו מחדש במסע החיים; ואתה גם השכר למי שמגיע אל היעד." — כן, ילדיי, אני החיים ותחיית המתים. (63, 74-75)

45. היום האב אינו שואל: מי מסוגל ומוכן להציל את המין האנושי בדמו? וגם ישוע לא יענה: "אדוני, אני השה המוכן לסלול את הדרך לכפרת האנושות בדמו ובאהבתו."

46. גם לא אשלח את "דבר" שלי כדי להתגלם בבשר בתקופה זו. עידן זה חלף עבורכם והותיר את תורתו והתעלותו בנשמתכם. כעת פתחתי עידן חדש של התקדמות רוחנית, שבו אתם תהיו אלה שיזכו בזכויות. (80, 8-9)

47. אני רוצה לראות אתכם מאושרים, חיים בשלום ובאור, כדי שתזכו בהדרגה בכל — לא רק בזכות אהבתי, אלא גם בזכות מעשיכם; כי אז יהיו סיפוקכם ואושרכם מושלמים. (245, 34)

48. באתי להראות לכם את יופיו של חיים נעלים יותר מהחיים האנושיים, לעורר בכם השראה למעשים נעלים, ללמד אתכם את המילה המעוררת אהבה, להבטיח לכם את האושר שלא נודע מעולם, הממתין לנשמה שהצליחה לטפס על הר הקורבן, האמונה והאהבה.

49. את כל זאת עליכם להכיר בהוראה שלי, כדי שתבינו סוף סוף כי מעשיכם הטובים הם שיקרבו את נפשכם אל האושר האמיתי. (287, 48-49)

האהבה שלהן כלפי אחיהן ואחיותיהן ימלאו את מצוותי האלוהית, המחייבת אתכם לאהוב זה את זה. (65, 22)

61. עם אהוב, זהו "היום השלישי", שבו אני מחיה את דבריי מחדש בקרב "המתים". זהו "הזמן השלישי", שבו אני מופיע בפני העולם באופן רוחני כדי לומר לו: "הנה אותו המשיח שראיתם מת על הצלב, והוא מדבר אליכם בעת, כי הוא חי ויחיה ויהיה לנצח."

62. לעומת זאת, אני רואה כי לבני האדם יש לב מת בגופם בכל הנוגע לאמונה, לאהבה ולאור, אף על פי שהם טוענים בקהילותיהם הדתיות כי הם מטיפים את האמת. הם סבורים כי הבטיחו את ישועת נפשם כאשר הם מתפללים בכנסיותיהם ומשתתפים בטקסים שלהם. אך אני אומר לכם, על העולם לדעת כי ישועת הנפש מושגת רק באמצעות ביצוע מעשי אהבה ורחמים.

63. מקומות ההתכנסות הם רק בית ספר. הכנסיות אינן צריכות להסתפק רק בהסברת החוק, אלא עליהן לדאוג שהעולם יבין שהחיים הם דרך שבה יש ליישם את מה שלמדנו מהחוק האלוהי, על ידי תרגול תורת האהבה שלי. (152, 50-52)

64. ישו הפך לאדם כדי לחשוף את האהבה האלוהית בפני העולם. אך לבני האדם לב קשה ותבונה יומרנית, הם שוכחים במהרה את התורה שקיבלו ומפרשים אותה באופן שגוי. ידעתי שבני האדם יבלבלו בהדרגה בין צדק ואהבה לבין נקמה ועונש. לכן הכרזתי לכם על תקופה שבה אשוב לעולם ברוחני כדי להסביר לבני האדם את התורות שלא הבינו.

65. הזמן המובטח ההוא הוא הזמן שבו אתם חיים, ואני נתתי לכם את תורתי, כדי שצדקתי וחוכמתי האלוהית יתגלו כתורה מושלמת של האהבה הנשגבה של בדרך שילדיי נאלצו לעבור, את כל האמצעים הדרושים להצלתם והתחדשותם.

55. גם אם אותה בתוליות נפשית הושחתה על ידי יצורים רבים, יבוא היום שבו הם יטהרו את עצמם מכל עוונותיהם ובכך יחזרו לטוהר המקורי שלהם. הטיהור יהיה ראוי לשבח בעיניי, שכן הנשמה תשיג אותו באמצעות מבחנים גדולים ומתמשכים של אמונתה, אהבתה, נאמנותה וסבלנותה.

56. כולכם תשובו, בדרך של עבודה, מאבק וכאב, אל ממלכת האור, שם לא תצטרכו עוד להתגלם בגוף אנושי, ולא לחיות בעולם חומרי, שכן אז כבר יאפשר לכם כוח הפעולה הרוחני שלכם לשלוח את השפעתכם ואת אורכם ממישור קיום אחד למשנהו ולהפוך אותם למוחשיים. (313, 21-24)

הכוח החזק ביותר לגאולה

57. ראו, הנה הדרך, לכו בה ותינצלו. אמת, אני אומר לכם, אין צורך לשמוע אותי בתקופה זו כדי לזכות בגאולה. כל מי שמקיים בחיו את חוק האהבה האלוהי שלי, והופך את אותה אהבה שהושפעה מהבורא לאהבת הזולת, הוא ניצל. הוא מעיד עליי בחייו ובמעשיו. (63, 49)

58. אם השמש מקרינה אור חיים על כל הטבע ועל כל היצורים, ואם גם הכוכבים מקרינים אור על הארץ — מדוע אם כן לא יקרין הרוח האלוהי אור על נשמת האדם?

59. עתה אני אומר לכם: בני אדם, פנו אל עצמכם, תנו לאור הצדק, שמקורו באהבה, להתפשט בעולם. תנו לאמת שלי לשכנע אתכם כי ללא אהבה אמיתית לא תזכו לישועת נשמותיכם. (89, 34-35)

60. האור שלי הוא לכל ילדיי; לא רק לכם, השוכנים בעולם הזה, אלא לכל הנשמות החיות במישורי קיום שונים. כולן ישתחררו ויקומו לתחייה לחיי נצח, אם במעשי

הרי שבזמן הזה יהיה זה האור האלוהי שלו שיגרום לנפש ולגוף לרעוד, כדי להחזיר אתכם אל הדרך האמיתית.

72. אני רוצה שמי שמתים לחיי החסד יחיו לנצח. איני רוצה שנשמתכם תשב בחושך. (69, 9-10)

73. הבינו כמה מבני אדם עמכם, בעיצומן של פעילויות אליליות, מצפים לבואו של המשיח. שימו לב לכמה רבים, מתוך בורותם, סבורים כי אני בא רק כדי לשפוט את הרשעים, להציל את הצדיקים ולהשמיד את העולם, מבלי לדעת כי אני נמצא בקרב בני האדם כאב, כרב, כאח או כחבר, מלא אהבה וענווה, ומושיט את ידי המסייעת כדי להציל את כולם, לברך אותם ולסלוח להם. (170, 23)

74. איש לא נולד במקרה, ואם מישהו מחשיב את עצמו כחסר חשיבות, חסר יכולת ועני ככל שיהיה, הוא בכל זאת נברא בחסדו של הישות העליונה, האוהבת אותו לא פחות מאשר את הישויות שהוא מחשיב כעליונות עליו, ויש לו ייעוד שיוביל אותו, כמו את כולם, אל חיקו של אלוהים.

75. האם אתם רואים את אותם אנשים, המשוטטים ברחובות כמשוללים, גוררים עמם תועבה ועוני, מבלי לדעת מי הם ולאן הם הולכים? האם אתם יודעים על האנשים שעדיין חיים ביערות, מוקפים בחיות טרף? איש אינו נשכח מאהבת אבי, לכולם יש משימה למלא, לכולם יש את הזרע להתפתחות והם נמצאים בדרך שבה הזכויות, המאמץ והמאבק יביאו את הנשמה אליי שלב אחר שלב.

76. היכן יש מישהו אשר — ולו לרגע אחד — לא השתוקק לשלום שלי ולא רצה להשתחרר מהחיים הארציים? כל נפש מתגעגעת לעולם שבו התגוררה קודם לכן, לבית שבו נולדה. אותו עולם מחכה לכל ילדיי ומזמין אותם ליהנות מחיי הנצח, שאליהם כמהים חלקם, בעוד שאחרים רק מצפים למוות כדי להפסיק להתקיים, אלוהיכם. האם אתם סבורים שבאתי משום שאני חושש שבסופו של דבר בני האדם יהרסו את מעשי אדונם או אפילו את החיים עצמם? לא, אני בא רק מתוך אהבה לילדיי, אותם אני רוצה לראות מלאי אור ושלום.

66. האם אין זה צודק והוגן שגם אתם תבואו אליי אך מתוך אהבה אלייך? אך לא מתוך אהבה לעצמכם, אלא מתוך אהבה לאב ולזולתכם. האם אתם סבורים כי מי שנמנע מחטא רק מתוך פחד מעינויי הגיהינום, או מי שעושה מעשים טובים רק מתוך מחשבה על השכר שיוכל להשיג בכך, כלומר לזכות במקום בנצח, שואב השראה מהאהבה האלוהית? מי שחושב כך אינו מכיר אותי, ואף אינו בא מתוך אהבה אליי. הוא פועל רק מתוך אהבה לעצמו. (164, 35 37)

67. כל תורתי מסוכמת בשתי מצוות: אהבת האל ואהבת הזולת. זו הדרך. (243, 4)

ישועה וגאולה לכל נפש

68. כעת איני בא להחיות את המתים בגופם, כפי שעשיתי עם לזרוס ב"תקופה השנייה". היום בא אוריי להחיות את הנשמה השייכת לי. וזו תתעלה לחיי נצח באמצעות האמת שבדבריי; שכן נשמתכם היא אותו לזרוס שאתם נושאים כעת בתוככם, ואותו אני אקים מתים וארפא. (17, 52)

69. גם החיים הרוחניים נשלטים על ידי חוקים, וכאשר אתם מתרחקים מהם, אתם חשים עד מהרה את התוצאות הכואבות של אותה אי-צייתנות.

70. הבינו עד כמה גדול רצוני להציל אתכם. היום, כמו אז, אקח את הצלב על עצמי כדי להרים אתכם אל החיים האמיתיים.

71. אם דמי שנשפך בגולגולתא זעזע את לבבות האנשים והחזיר אותם אל תורתו,

העשב, אני לוקח גם אותו באהבה לידיי, כדי להפוך אותו לחיטה זהובה.

83. אני רואה בלבבות את זרעי העשבים השוטים, הביצה, הפשע, השנאה, ובכל זאת אני קוצר ואוהב אתכם. אני מלטף ומטהר את הזרע הזה, עד שהוא נוצץ בשמש כמו חיטה.

84. האם אתם סבורים שכוח אהבתי אינו מסוגל לגאול אתכם? לאחר שאטהר אתכם, אזרע אתכם בגני, שם תפרחו ותישאו פירות חדשים. משימתי האלוהית כוללת את הפיכתכם לראויים לי. (256, 19-21)

85. ביצד יכולה נפש ללכת לאיבוד ללא תקנה בעיניי, הרי היא נושאת בתוכה ניצוץ מאורי, אשר לעולם לא יכבה, ואני מלווה אותה בכל דרכיה? כל עוד מתמשכת מרדנותה או נמשכת מבוכתה — לעולם לא יעמדו כוחות האפלה הללו בפני נצחיותי. (255, 60)

86. בעיניי, יש ערך זהה לכך שיצור המוכתם בעבירות חמורות ביותר, בהשראת אידיאל נעלה, יטהר את עצמו, כמו ליצור שנשאר טהור ועיקש, הנאבק עד הרגע האחרון שלא להכתים את עצמו, משום שאהב את האור מראשיתו.

87. כמה רחוקים מהאמת הם אלה הסבורים כי לרוחות המבולבלות יש אופי שונה מזה של רוחות האור!

88. האב היה בלתי צודק אילו היה הדבר נכון, כשם שהוא לא היה עוד הכל-יכול אילו חסרה לו החוכמה והאהבה להציל את המוכתמים, את הטמאים, את הבלתי מושלמים, והוא לא היה יכול לאחד אותם עם כל הצדיקים באותו בית אחד. (295, 15-17)

89. אכן, אני אומר לכם, אפילו אותם יצורים שאתם מכנים מפתים או שדים, הם רק יצורים מבולבלים או לא מושלמים, שהאב עושה בהם שימוש בחוכמה כדי לבצע את החלטותיו ותוכניותיו הנעלות. משום שיש להם נפש מבולבלת והם חיים ללא תקווה וללא אמונה. מה יכול להניע את היצורים הללו להיאבק על התחדשותם? מה יכול לעורר בהם את הכמיהה לנצח? הם מצפים רק לאי-היות, לשתיקה ולסוף.

77. אך "אור העולם" שב, "הדרך והאמת", כדי להחיות אתכם לחיים באמצעות סליחתו, כדי ללטף את פניכם העייפים, לנחם את לבכם ולגרום לכך שמי שלא ראה את עצמו ראוי להתקיים, ישמע את קולי האומר לו: אני אוהב אותך, בוא אליי! (80, 54-57)

78. האדם עשוי ליפול ולהיזרק אל החושך, ולבן להרגיש רחוק ממני; הוא עשוי להאמין שכאשר ימות, הכל יגיע לקיצו עבורו. אולם מבחינתי, איש אינו מת, איש אינו אובד.

79. כמה רבים הם אלה שנחשבו בעולם ליצורים מושחתים, והיום הם מלאי אור! כמה רבים הם אלה שהותירו אחריהם את כתמי החטאים, התועבות והפשעים שלהם, וכבר הגיעו לטיהור! (287, 9-10)

80. אמנם רבים מטמאים את נפשם; אך אל תשפטו אותם, כי הם אינם יודעים מה הם עושים. גם אותם אציל, למרות שכיום הם שכחו אותי, או החליפו אותי באלים השקריים שיצרו בעולם. גם אותם אביא לממלכתי, גם אם כעת — משום שהם הולכים אחרי הנביאים השקריים — הם שכחו את המשיח הטוב, אשר מסר את חייו למענם כדי ללמד אותם את תורת האהבה שלו.

81. עבור האב אין איש "רע", איש אינו יכול להיות כזה, שכן מקורו בי. תועים, עיוורים, אלימים, מורדים — כך הפכו רבים מילדיי בשל הרצון החופשי שהוענק להם. אך בכולם יאיר האור, ורחמיי יובילו אותם אל הדרך לגאולתם. (54, 45-46)

82. כולכם זרעי, והאדון קוצר אותם. כאשר בין הזרעים הטובים מתערב זרע

האל החי. שם הוכרז לכם על בואי כבן אדם, והנבואה התגשמה מילה במילה במשיח.

97. אני, אותו אדון ששכן בישוע ואהב אתכם בו, הבטחתי לעולם לדבר אליו בתקופה אחרת ולהתגלות ברוח. והנה התגשמות הבטחתי.

98. היום אני מודיע לכם כי שמרתי לנשמותיכם אזורים נפלאים, מקומות מגורים, בתי רוחניים, שבהם תוכלו למצוא את החופש האמיתי לאהוב, לעשות טוב ולהפיץ את אוריי. האם תוכלו לפקפק בכך, לאחר שקיימתי את הבטחותיי הקודמות? (138, 10-11)

99. תשוקתי האלוהית היא להציל אתכם ולהוביל אתכם לעולם של אור, יופי ואהבה, שבו תתרוממו בשמחה בזכות התרוממות הנפש, נדיבות הרגשות ואידיאל השלמות. אך האם איננכם מזהים בתשוקה אלוהית זו את אהבת אבי? אין ספק שמי שאינו מבין זאת, הוא עיוור. (181, 13)

100. זכרו: כל היופי שבעולם הזה נועד להיעלם, כדי לפנות מקום למשהו אחר מתישהו. אך נשמתכם תמשיך לחיות לנצח ותראה את האב בכל תפארתו — האב ה- , שממנו יצאתם. כל הנברא חייב לשוב למקום שממנו יצא. (147, 9)

101. אני האור הנצחי, השלום הנצחי והאושר הנצחי, ומאחר שאתם ילדיי, רצוני וחובתי הוא להפוך אתכם לשותפים בתפארת שלי, ולשם כך אני מלמד אתכם את התורה כדרך המובילה את הנשמה אל מרומי אותו הממלכה. (263, 36)

102. היו מודעים תמיד לכך שהנשמה המגיעה לדרגות הגבוהות של הטוב, החוכמה, הטוהר והאהבה, ניצבת מעל הזמן, הכאב והמרחקים. היא אינה מוגבלת למגורים במקום אחד, היא מסוגלת להיות בכל מקום ויכולה למצוא בכל מקום עונג עליון בקיומה, ברגשותיה, בידיעתה, באהבתה ובידיעה שהיא

90. אך יצורים אלה, שנשמותיהם עטופות כיום בחושך, ורבים מהם עשו שימוש רע ביכולות שהענקתי להם, ייוושעו על ידי — כאשר יגיע זמנם.

91. כי יבוא הרגע, הו ישראל, שבו כל בריות האל יהללו אותי לנצח. לא הייתי עוד אלוהים אילו לא הייתי יכול, בכוחי, בחוכמתי ובאהבתי, להציל נפש אחת. (302, 31)

92. מתי אהבו ההורים עלי אדמות רק את הילדים הטובים ותיעבו את הרעים? כמה פעמים ראיתי אותם מתייחסים באהבה ובדאגה רבה דווקא לאלה שפוגעים בהם ביותר וגורמים להם סבל! איך ייתכן שתוכלו לעשות מעשי אהבה וסליחה גדולים יותר מאלה שלי? מתי אי פעם קרה שהאדון נאלץ ללמוד מתלמידיו?

93. דעו אפוא כי איני רואה איש מכם כבלתי ראוי, וכי הדרך אל הישועה מזמינה אתכם אפוא לנצח ללכת בה, כשם ששערי מלכותי, שהם האור, השלום והטוב, פתוחים לעד בציפייה לבואם של אלה שהיו רחוקים מהחוק ומהאמת. (356, 18-19)

העתיד המפואר של ילדי האלוהים

94. לא אאפשר שאף אחד מילדיי יסטו מדרך הישר או יאבד. אני הופך את הצמחים הטפילים לצמחים מניבי פרי, שכן כל היצורים נקראו אל הקיום כדי להגיע אל יעד השלמות.

95. אני רוצה שתשמחו איתי במלאכתי. כבר בעבר נתתי לכם חלק בתכונותיי, כי אתם חלק ממני. מכיוון שהכל שייך לי, אני גם הופך אתכם לבעלים של מלאכתי. (9, 17-18)

96. אל תפקפקו בדברי. ב"תקופה הראשונה" קיימתי את הבטחתי לשחרר את ישראל מעבדות מצרים — שסימלה עבודת אלילים וחושך — כדי להוביל אתכם לכנען, ארץ החירות והפולחן של

5. היום אתם יכולים להכחיש שאתם מכירים את "העמק הרוחני", כי כל עוד נשמתכם מתגלמת, עברה אינו נגיש לה, כדי שלא תתנשא, לא תתעצב, ולא תתייאש לנוכח קיומה החדש, שבו עליה להתחיל מחדש כמו בחיים חדשים.
6. גם אם הייתם רוצים, לא הייתם יכולים לזכור. אני מאפשר לכם רק לשמור על תחושה או אינטואיציה של מה שאני מגלה לכם כאן, כדי שתתמידו במאבק החיים ותישאו את המבחנים ברצון.
7. אתם יכולים לפקפק בכל מה שאני אומר לכם, אך אכן, עולם הרוחות ההוא היה באמת ביתכם כל עוד הייתם ישויות רוחניות. הייתם תושבי אותו בית, שבו לא הכרתם סבל, שבו הרגשתם את תפארת האב בתוך הווייתכם, שכן אין בו כל פגם.
8. אך לא היו לכם זכויות, ולכן היה צורך שתעזבו את אותו גן עדן ותירדו לעולם, כדי שנשמתכם תזכה מחדש בממלכה ההיא באמצעות מאמציה.
9. אך אתם שקעתם יותר ויותר מבחינה מוסרית, עד שהרגשתם רחוקים מאוד מהאלוהי והרוחני, מקורכם. (114, 35-36)
10. כאשר הנשמה באה אל הארץ, היא חדורה בכוונות הטובות ביותר להקדיש את קיומה לאב, לרצות אותו בכל דבר, ולהיות מועילה לזולת.
11. אך ברגע שהיא רואה את עצמה כלואה בגוף, נבחנת ומותחת במבחנים באלף דרכים במסע חייה, היא נחלשת, נכנעת לדחפים של "הבשר", נכנעת לפיתויים, הופכת לאנוכית ובסופו של דבר אוהבת את עצמה יותר מכל, ורק לרגעים ספורים היא מקשיבה לרוח, שם כתובים הייעוד והנדר.
12. דבריי עוזרים לכם לזכור את הברית הרוחנית שלכם ולהתגבר על הפיתויים והמכשולים.

אהובה. זהו גן העדן של הנשמה. (146, 70-71)

VIII. האדם

פרק 32 - התגלמות, טבעו ותפקידו של האדם

ההתגלמות על פני האדמה

1. אתם בוכים כאשר אחד משלכם עוזב את "עמק הרוח", במקום להרגיש שלווה מלאה, כי אתם מבינים שהוא מתקרב צעד נוסף אל אדוניו. לעומת זאת, אתם חוגגים כאשר ישות חדשה מגיעה לביתכם, מבלי לחשוב באותו הרגע כי נשמה זו באה לעולם כדי למלא כפרה בעמק הדמעות הזה; אז עליכם לבכות עליה. (52, 58)
2. אתם מולידים ילדים מבשרכם, אך אני הוא זה שמחלק את הנשמות בין המשפחות, השבטים, האומות והעולמות, ובצדק זה, הנסתר מעיני בני האדם, מתגלה אהבתי. (67, 26)
3. אתם חיים בהווה ואינכם יודעים מה ייעדתי לעתידכם. אני מכין לגיונות גדולים של ישויות רוחניות, אשר יתגוררו על פני האדמה ויביאו עמם משימה קשה, ועליכם לדעת שרבים מכם יהיו ההורים של אותם יצורים, שבהם יתגלמו שליחיי. חובתכם היא להתכונן פנימית, כדי שתדעו לקבל אותם ולהדריך אותם. (128, 8)
4. ברצוני לדבר אליכם על נושאים רוחניים רבים, אך אינכם מסוגלים להבין אותם עדיין. אילו הייתי מגלה לכם לאיזה סוג של משכנות כבר ירדתם אל הארץ, לא הייתם יכולים להבין כיצד חייתם במקומות כאלה.

13. איש אינו יכול לומר שמעולם לא סטה מהדרך ששרטטתי. אך אני סולח לכם, כדי שתלמדו לסלוח לזולתכם. (245, 47-48)
14. נדרשת הוראה רוחנית רבה כדי שהאדם יחיה בהרמוניה עם קול מצפונו. כי אף על פי שהכל חדור באהבה אלוהית, שנוצרה בחומכמה לטובת האדם ולשמחתו, החומר המקיף אותו בעולם מהווה מבחן לנשמה מרגע שהיא שוכנת בעולם שאינו שייך לה, ומאוחדת עם גוף שטבעו שונה משלה.
15. בכך תוכלו לראות את הסיבה לכך שהנשמה שוכחת את עברה. מרגע שהיא מתגלמת ביצור חסר הכרה שזה עתה נולד ומתמזגת עמו, היא מתחילה חיים הקשורים קשר הדוק לאותו גוף.
16. מהרוח נותרים רק שני תכונות: המצפון והאינטואיציה; אך האישיות, המעשים שנעשו והעבר נותרים נסתרים למשך זמן מה. כך קבע האב.
17. מה היה קורה לנשמה שבאה מאורו של בית עליון כדי לחיות בתנאים העלובים של העולם הזה, אילו הייתה זוכרת את עברה? ואילו יהירות הייתה שוררת בקרב בני האדם, אילו היה מתגלה להם הגודל שהיה קיים בנשמתם בחיים אחרים? (257, 18-19)

הערכה נכונה של הגוף והנהגתו על ידי הרוח

18. אני אומר לכם לא רק שתטהרו את נפשכם, אלא גם שתחזקו את גופכם, כדי שהדורות החדשים שיצאו מכם יהיו בריאים ונשמותיהם יוכלו למלא את משימתן הקשה. (51, 59)
19. שימו לב לבריאות גופכם, דאגו לשימורו ולכוח החיים שלו. תורתו מייעצת לכם לדאוג באהבה לנשמתכם ולגופכם, שכן שניהם משלימים זה את זה וזקוקים זה לזה במילוי המשימה הרוחנית הקשה שהופקדה בידיהם. (92, 75)
20. אל תתנו לגופכם חשיבות רבה יותר מכפי שיש לו במציאות, ואל תתנו לו לתפוס את המקום השייך אך ורק לנשמתכם.
21. הבינו כי מעטפת הגוף היא רק הכלי הדרוש לכם כדי שהנשמה תוכל לבטא את עצמה עלי אדמות. (62, 22-23)
22. ראו כיצד תורה זו מועילה לנשמתכם; שכן בעוד שחומר הגוף מתקרב מעט יותר אל חיק האדמה עם כל יום שחולף, הנשמה, לעומת זאת, מתקרבת יותר ויותר אל הנצח.
23. הגוף הוא הבסיס שעליו נשענת הנשמה כל עוד היא שוכנת על פני האדמה. מדוע לאפשר לו להפוך לשרשרת הכובלת, או לכלא השומר? מדוע לאפשר לו להיות ההגה של חייכם? האם נכון שעיוור יוביל את מי שעיניו רואות? (126, 15-16)
24. הוראה זו פשוטה ככול מה שטהור ואלוהי, ולכן קלה להבנה. אך לעתים ייראה לכם קשה ליישמה. מאמצי נשמתכם דורשים מאמץ, ויתור או הקרבה מצד גופכם, ואם חסרה לכם חינוך או משמעת רוחנית, תסבלו.
25. מאז תחילת הזמנים מתקיים המאבק בין הנשמה ל"בשר" בניסיון להבין מה נכון, מה מותר ומה טוב, כדי לנהל חיים התואמים את החוקים שניתנו על ידי אלוהים.
26. במאבק הקשה הזה נראה לכם כאילו כוח זר ומרושע מפתה אתכם ללא הרף לסגת מהקרב, ומזמין אתכם לעשות שימוש בחופש הרצון שלכם ולהמשיך בדרך המטריאליזם.
27. אני אומר לכם, כי אין פיתוי גדול יותר מחולשת גופכם: רגיש לכל המקיף אותו; חלש דיו כדי להיכנע; קל להפיל ולפתות. אך מי שלמד לשלוט בדחפים, בתשוקות ובחולשות הגוף, ניצח את הפיתוי הטמון בו. (271, 49-50)

בקטן? כאשר הוא שקע בחטא, כי אז איבד את אצילותו וכבודו.
34. זה זמן רב שאינכם דבקים בי עוד, אינכם יודעים עוד מה אתם באמת, משום שהרשתם לתכונות, ליכולות ולמתנות רבות, שהבורא שלכם הטמיע בכם, להישאר רדומות ובלתי פעילות בתוך הווייתכם. אתם ישנים בכל הנוגע לנשמה ולרוח, ובדיוק בתכונות הרוחניות הללו טמונה גדולתו האמיתית של האדם. אתם חיים כמו היצורים השייכים לעולם הזה, משום שהם נוצרים ומתים בתוכו. (85, 56-57)
35. במילת האהבה שלי אני מוכיח לכם את הערך שיש לרוחכם בעיניי. אין דבר בבריאה החומרית שגדול יותר מרוחכם — לא כוכב המלך עם אורו, לא הארץ עם כל נפלאותיה, ולא שום דבר אחר שנוצר גדול יותר מהרוח שנתתי לכם, כי היא חלקיק אלוהי, היא להבה שיצאה מהרוח האלוהית.
36. מלבד אלוהים, רק לרוחות יש אינטליגנציה רוחנית, תודעה, רצון וחופש רצון.
37. מעל האינסטינקט והנטיות של "הבשר" מתנשא אור, שהוא נשמתכם, ומעל אור זה מדריך, ספר לימוד ושופט, שהוא הרוח. (86, 68)
38. האנושות אומרת לי במטריאליזם שלה: "האם ממלכת הרוח קיימת בכלל?" אך אני עונה לכם: הו, אתם הכופרים, אתם תומאס של "הזמן השלישי". רגשות של חמלה ורחמים, של רוך, טוב לב ונדיבות אינם תכונות של הגוף, לא יותר מאשר מתנות החסד שאתם נושאים בתוככם. כל אותם רגשות החקוקים בלבבם ובשכלכם, כל אותן יכולות שייכות לרוח, ואסור לכם להכחיש אותה. ה"בשר" הוא רק כלי מוגבל, אך הרוח אינה כזו: היא גדולה, כי היא אטום של אלוהים.
28. כדור הארץ הוא שדה קרב, ויש בו הרבה מה ללמוד. אילו לא היה כך, די היה לכם בכמה שנות חיים על כוכב לכת זה, ולא הייתם נשלחים פעם אחר פעם להיוולד מחדש. אין מערת קבר קודרת ואפלה יותר לנשמה מאשר גופה שלה, כאשר דבקו בה זוהמה וחומרנות.
29. דבריי ירימו אתכם מקבר זה ויעניקו לכם כנפיים, כדי שתוכלו להמריא אל מרחבי השלום והאור הרוחני. (213, 24-25)

המשמעות והתפקיד של הנשמה, הרוח והמצפון באדם

30. האדם יכול היה להתקיים ללא רוח, אך ורק באמצעות החיים הגופניים המונפשים; אך אז הוא לא היה יצור אנושי. הוא היה בעל נשמה וחסר רוח, אך אז הוא לא היה יכול להנהיג את עצמו, ולא היה היצור העליון המכיר את החוק באמצעות הרוח, המבחין בין הטוב לרע ומקבל כל התגלות אלוהית. (59, 56)
31. על הרוח להאיר את הנפש, ועל הנפש להנחות את הגוף. (71, 9)
32. בעוד שבעולם יש המרדפים אחר גודל כוזב, אחרים אומרים שהאדם הוא יצור חסר חשיבות לפני האל, ויש אף באלה המשווים את עצמם לתולעת האדמה. אכן, גופכם החומרי עשוי להיראות לכם קטן בתוך בריאתי, אך עבורי הוא אינו כזה, בשל החוכמה והיכולת שבהן בראתי אותו.
33. אך כיצד תוכלו לשפוט את גדולת הווייתכם על סמך מידות גופכם? האם אינכם חשים בו את נוכחות הנשמה? היא גדולה מגופכם, קיומה נצחי, דרכה אינסופית, אינכם מסוגלים להכיר את קצה התפתחותה, כשם שאינכם מסוגלים להכיר את מקורה. איני רוצה לראותכם קטנים, בראתי אתכם כדי שתגיעו לגדולה. האם אתם יודעים מתי אני רואה את האדם

אתם חושבים על צורתכם האנושית. אני אומר לכם, לא שם נמצא דמותי, אלא בנשמתכם, אשר — כדי להיות דומה לי — חייבת להתעלות על ידי תרגול המידות הטובות.

48. אני הדרך, האמת והחיים, אני הצדק והטוב, וכל אלה נובעים מהאהבה האלוהית. האם אתם מבינים עתה ביצד עליכם להיות כדי שתהיו "לצלימי ולדמותי"? (31, 51-52)

49. יש בכם השתקפות של האלוהי, אני באמת בתוככם. האינטליגנציה, הרצון, היכולות, החושים והמידות הטובות שברשותכם מעידים על הטבע העליון שאליו אתם שייכים, והם עדות חיה לאב שממנו יצאתם.

50. לעתים אתם מכתמים ומחללים, באמצעות חוסר ציות וחטא, את דמותי שאתם נושאים בתוככם. אז איננכם דומים לי; שכן אין די בגוף אנושי ובנשמה כדי להיות דמותו של הבורא. הדמיון האמיתי אליי טמון באורכם ובאהבתכם לכל שכניכם. (225, 23-24)

51. בראתי אתכם "לדמותי ולדמותי", ומכיוון שאני גם שלוש וגם אחד, קיימת בכם גם השילוש הזה.

52. גופכם החומרי מייצג את הבריאה בשל צורתו המושלמת והרמוניה. נשמתכם המגולמת היא דמות של "הדבר" שהפך לאדם כדי להשאיר עקבות של אהבה בעולם בני האדם, ורוחכם היא ניצוץ זוהר מאור האלוהי של רוח הקודש. (220, 11-12)

53. איזה זכות הייתה לנשמתכם אילו פעלה בתוך גוף ללא רצון וללא נטיות משלה? מאבקה של הנשמה עם מעטפת גופה הוא מאבק של כוח כנגד כוח. שם היא מוצאת את אבן הבוחן, שבה עליה להוכיח את עליונותה ואת גודל נשמתה. זהו המבחן שבו הנשמה נכנעה לעתים קרובות לרגע לפיתויים שהעולם מביא

39. חפשו את משכנו של רוחכם בלב ליבכם ואת החוכמה הגדולה בתפארת האהבה. (147, 21-22)

40. אבן, אני אומר לכם, מימי קדם של האנושות היה לאדם הידע האינטואיטיבי שהוא נושא בתוכו ישות רוחנית — ישות אשר, אף שהייתה בלתי נראית, התגלתה במעשים השונים של חייו.

41. אדונכם גילה לכם מעת לעת את קיומו של הרוח, את טבעו ואת הווייתו הנסתרת. כי אף על פי שאתם נושאים אותו בתוככם, הלוט העוטף אתכם בשל החומריות שלכם כה צפוף, עד שאיננכם מסוגלים לזהות מהו הדבר האציל והטהור ביותר בהווייתכם.

42. האדם העז להכחיש אמיתות רבות. עם זאת — האמונה בקיומו של רוחו לא הייתה בין הדברים שנלחם בהם ביותר, משום שהאדם חש ובסופו של דבר הבין כי הכחשת רוחו תהיה זהה להכחשת עצמו.

43. כאשר גוף האדם התנוון בשל תאוותיו, תועבותיו והנאות חושיו, הוא הפך לשרשרת, לכיסוי עיניים אפל, לכלא ולמכשול להתפתחות הנשמה. אף על פי כן, בשעות המבחן שלו מעולם לא חסרה לאדם ניצוץ של אור פנימי שבא לעזרתו.

44. אבן, אני אומר לכם, הביטוי העליון והטהור ביותר של הרוח הוא המצפון, אותו אור פנימי שהופך את האדם, מבין כל היצורים המקיפים אותו, לראשון, לעליון, לגדול ולנעלה ביותר. (170, 56-60)

45. אני אומר לכל העם, כי התואר הנעלה והיפה ביותר שיש לאדם הוא להיות "בן אלוהים", אף כי יש צורך להרוויח אותו.

46. משמעות החוק וההוראות היא לחשוף בפניכם את הידע על האמת שלי, כדי שתוכלו להיות ילדים ראויים לאותו אב אלוהי, שהוא השלמות העליונה. (267, 53)

47. אתם יודעים שנבראתם "לדמותי ולדמותי"; אך כאשר אתם אומרים זאת,

61. כל עוד אתם, שאינכם אוהבים את החיים משום שאתם מכנים אותם אכזריים, אינכם מכירים בחשיבותו של הרוח באדם ואינכם נותנים לו להנחות אתכם, לא תמצאו דבר בעל ערך אמיתי.
62. הרוח היא זו שמרוממת את הנשמה אל חיים נעלים, מעל החומר ותשוקותיו. ההתעלות הרוחנית תאפשר לכם לחוש באהבתו הגדולה של אלוהים, אם תצליחו לממש אותה. אז תבינו את משמעות החיים, תראו את יופיים ותגלו את חוכמתם. אז תדעו מדוע קראתי להם "חיים".
63. מי יעז לדחות תורה זו באומרו שהיא אינה נבונה, לאחר שהכיר אותה והבין אותה?
64. כאשר תבינו כי ערככם האמיתי טמון ברוחכם, תחיו בהרמוניה עם כל אשר ברא אביכם.
65. אז הרוח תייפה את חיי האדם העלובים; אך תחילה על האדם להתנער מכל התשוקות המפרידות בינו לבין אלוהים, כדי ללכת בדרך הצדק והחוכמה. אז תתחיל עבורכם החיים האמיתיים, החיים שאתם מביטים בהם היום באדישות, כי אינכם יודעים מה אתם בזים לו, ואין לכם מושג על שלמותו. (11, 44-48)

מקדש האלוהים באדם

66. התפיסה שיש לאנושות אודותיי היא ילדותית, משום שהיא לא הצליחה להבין את ההתגלויות שהענקתי לה ללא הרף. למי שיודע להבין את עצמו, אני נראה וניתן למגע ונוכח בכל מקום; אולם למי שאין לו רגישות, משום שהמטריאליזם הקשה את ליבו, קשה להבין שאני קיים, והוא מרגיש שאני רחוק לאין שיעור, ושאי אפשר לחוש אותי או לראות אותי בשום צורה.
67. על האדם לדעת שהוא נושא אותי בתוכו, שבנפשו ובאור רוחו יש לו את עליה באמצעות "הבשר". כה גדולה היא העוצמה שהפיתויים הללו מפעילים על הנשמה, עד שלבסוף היה לכם הרושם שכוח על-טבעי ומרושע גרר אתכם אל האבדון והרס אתכם בתשוקות.
54. כמה גדולה היא האחריות של הנשמה לפני האל! הבשר לא לקח על עצמו אחריות זו. ראו כיצד הוא נח לנצח באדמה, כאשר המוות מגיע. מתי תצברו זכויות, כדי שנשמתכם תהיה ראויה לשכון במקומות מושלמים יותר מזה שבו אתם חיים?
55. העולם מציע לכם כתרים המעידים רק על יהירות, גאווה וגדלות כוזבת. לנשמה שיודעת להתעלות מעל יהירות זו שמורה בעולם הבא כתר אחר, כתר חכמתי. (53, 9-11)
56. החיים צריכים להתגלות בנפש יותר מאשר בגוף. כמה רבים כבר חיו בעולם הזה; אך מעטים הם אלה שחיו ברוחניות, שהביעו את החסד הקיים בכל אדם, באותה ניצוץ אלוהי שהבורא הטמיע באדם.
57. אילו יכלו בני האדם לשמור על ראיית הנסתר ברוחם, היו יכולים לראות דרכה את עברם, הווהם ועתידם.
58. הרוח דומה לספר החוכמה האלוהית שלי. כמה דברים היא מכילה! שוב ושוב יש לה מה לחשוף בפניכם — לעתים גילויים כה עמוקים, עד שהם בלתי נתפסים עבורכם.
59. ניצוץ האור הזה, הקיים בכל אדם, הוא הקשר המקשר את האדם עם הרוחני, הוא זה שמביא אותו למגע עם העולם הבא ועם אביו. (201, 37-40)
60. אוי, לו רק טבעכם החומרי היה יכול לקלוט את מה שרוחכם קולטת באמצעות כושר הראייה שלה! כי רוחכם לעולם אינה מפסיקה לראות, גם אם הגוף, בשל טבעו החומרי, אינו קולט דבר מכך. מתי תוכלו להבין את רוחכם? (266, 11)

אותו. הוא בלתי נראה ובלתי נגיש לעין האנושית, עמודיו יהיו התשוקה לצמוח בטוב. כיפתו היא החסד שהאב מעניק לילדיו, השער הוא אהבתה של האם האלוהית; כי כל מי שדופק על דלתי, יגע בלב האם השמימית.

75. תלמידים, הנה האמת החיה בבנסיית רוח הקודש, כדי שלא תהיו בין אלה המוטעים על ידי פרשנויות שגויות. הכנסיות מאבן היו רק סמל, ולא יישאר בהן אבן על אבן.

76. אני רוצה שהלהבה של האמונה תבער תמיד על המזבח הפנימי שלכם, ותבינו כי במעשיכם אתם מניחים את היסודות שעליהם ינוח יום אחד המקדש הגדול. אני מעמיד את כל בני האדם עם רעיונותיהם השונים במבחן ומשפיע עליהם, כי את כולם אשתף בהקמת מקדשי. (148, 44-48)

פרק 33 - גבר ואישה, הורים וילדים, נישואין ומשפחה

היחסים בין גבר לאישה

1. עוד בטרם באתם אל הארץ, הכרתי כבר את מסלול חייכם ואת נטיותיכם, וכדי לעמוד לצדכם במסע חייכם, הצבתי בדרככם לב אשר באהבתו אליכם יאיר את הדרך. לב זה היה הן של גבר והן של אישה. בכך רציתי לתת לכם עזרה, כדי שתהיו למקל של אמונה, כוח מוסרי ורחמים עבור אלה הזקוקים לכך. (256, 55)

2. רציתי שתשתתפו באושר של להיות הורים, ולכן הפכתי אתכם להורים של בני אדם, כדי שתעצבו יצורים הדומים לכם, אשר לתוכם יתגלמו הנשמות שאני שולח אליכם. מכיוון שבאלוקי ובנצח קיים אהבה אימהית, רציתי שיהיה בחיים האנושיים הנוכחות הטהורה של האלוהי. (83, 50-51)

68. הסבל המכביד על בני האדם של תקופה זו מוביל אותם צעד אחר צעד, מבלי שישימו לב, אל שערי המקדש הפנימי, אשר מולו — כשהם אינם מסוגלים להמשיך הלאה — ישאלו: "אדוני, היכן אתה?" ומן הפנים של המקדש יישמע קולו הטוב של האדון, והוא יאמר להם: "אני כאן, במקום שבו תמיד גרתי — ברוחכם." (104, 50)

69. נולדתם בי. את החיים הרוחניים והחומריים קיבלתם מהאב. ובמובן מטפורי אני יכול לומר לכם, שבאותו הזמן שבו נולדתם בי, נולדתי בכם.

70. אני נולד ברוחכם, גדל עם התפתחותכם ומתגלה במלואי במעשי האהבה שלכם, כדי שתאמרו בשמחה: "האדון עמי." (138, 68-69)

71. היום אתם עדיין תלמידים צעירים ואינכם תמיד מבינים נכונה את תורתִי; אך בינתיים דברו אל אלוהים בלבכם, במחשבותיכם, והוא יענה לכם מעומק הווייתכם. המסר שלו, שידבר ברוחכם, יהיה קול ברור, חכם ואוהב, שתגלו אותו בהדרגה, ותתרגלו אליו בהמשך. (205, 47)

72. ב"תקופה השלישית" הזו אקים את כנסיית רוח הקודש בלב תלמידיי. שם ישכון אלוהי הבורא, האלוהים החזק, האלוהים שהפך לאדם ב"תקופה השנייה", אלוהים בעל החוכמה האינסופית. הוא חי בתוככם, אך אם ברצונכם לחוש אותו ולשמוע את צליל דבריו, עליכם להתכונן לכך פנימית.

73. מי שעושה טוב, חש בנוכחותי בתוכו, וכך גם מי שהוא עניו או רואה בכל זולתו אח.

74. בנשמתכם קיים מקדש רוח הקודש. תחום זה הוא בלתי ניתן להריסה, אין סערות או הוריקנים המסוגלים להרוס

להתגלמות אנושית על פני האדמה. (34, 12-14)

12. יש השואלים אותי: "אדוני, האם האהבה האנושית אסורה ומעוררת תיעוב בעיניך, והאם אתה מאשר רק את האהבה הרוחנית?"

13. לא, בני. אמנם לרוח שמורות תחושות האהבה הנעלות והטהורות ביותר, אך גם בגוף האנושי שמתי לב, כדי שהלב יאהב, ונתתי לו רגשות, כדי שהלב יאהב באמצעותם את כל מה שמקיף אותו.

14. האהבה, ששורשיה נעוצים רק בגשמי, היא נחלתם של היצורים חסרי התבונה, משום שאין להם מצפון שיאיר את דרכם. בנוסף, אני אומר לכם כי מאיחודים טובים תמיד צומחים פירות טובים, ובתוכם יתגלמו נשמות אור. (127, 7-8, 10)

15. איני דורש מכם קורבנות על-אנושיים. לא דרשתי מהגבר שלא יהיה עוד גבר כדי ללכת אחריי, ולא דרשתי מהאישה שלא תהיה עוד אישה כדי למלא משימה רוחנית. לא הפרדתי את הבעל מבת זוגו, ולא הרחקתי אותה מבעלה כדי שתוכל לשרת אותי; ולא אמרתי להורים שעליהם לנטוש את ילדיהם או לוותר על עבודתם כדי שיוכלו ללכת אחריי.

16. הבהרתי לאלה ולאלה, כאשר הפכתי אותם ל"פועלים בכרם זה", כי כדי להיות משרתיי עליהם להמשיך להיות בני אדם, ולכן עליהם להבין כי עליהם לתת לאלוהים את אשר לאלוהים, ולעולם את אשר לעולם. (133, 55-56)

טבעו ותפקידו של הגבר

17. לכם, הגברים, הענקתי ירושה, נכס, אישה שהופקדה בידיכם כדי שתאהבו אותה ותטפלו בה. ובכל זאת, בת זוגכם באה אליי והתלוננה ובכתה בפניי על חוסר ההבנה שלכם.

יצור המגלם אותה, והיצור הזה הוא האישה.

3. בראשית נחלק האדם לשני חלקים וכך נוצרו שני המינים, האחד — הגבר, והשני — האישה; בו כוח, אינטליגנציה, כבוד; בה רוך, חן, יופי. האחד — הזרע, והשנייה — האדמה הפורייה. הנה שני יצורים שרק כשהם מאוחדים הם יכולים להרגיש שלמים, מושלמים ומאושרים. בהרמוניה ביניהם הם יהוו "בשר" אחד, רצון אחד ואידיאל אחד.

4. כאשר קשר זה נובע מהרוח ומהאהבה, הוא נקרא נישואין. (38, 29-31)

5. אכן, אני אומר לכם: אני רואה שבזמן הזה סטו הגבר והאישה מדרך הישר.

6. אני מגלה גברים שאינם עומדים בהתחייבויותיהם; נשים הנמנעות מאימהות, ואחרות הפולשות לתחומים המיועדים לגבר, אף על פי שכבר בימי קדם נאמר לכם שהגבר הוא ראש האישה.

7. האישה לא צריכה להרגיש מקופחת בשל כך; כי עתה אני אומר לכם, שהאישה היא לבו של הגבר.

8. הנה, לבן הקמתי את הנישואין וקידשתי אותם. כי באיחודם של שני יצורים אלה, השווים מבחינה רוחנית אך שונים מבחינה גופנית, טמון המצב המושלם. (66, 68, 69)

9. מעטים הם אלה השואפים לחיות בגן העדן של השלום, האור וההרמוניה, על ידי קיום חוקי האל באהבה.

10. ארוך מאוד הוא הדרך שעברו בני האדם, אך הם עדיין מעדיפים לאכול את הפירות האסורים, אשר רק צוברים סבל ואכזבות בחייהם. פירות אסורים הם אלה שאמנם טובים, כי אלוהים ברא אותם, אך עלולים להזיק לאדם אם לא התכונן כראוי או אם הוא צורך אותם בעודף.

11. הגבר והאישה לוקחים את פרי החיים ללא הכנה ואינם מכירים באחריותם כלפי הבורא כאשר הם מולידים יצורים חדשים

שהמידות הטובות חוזרות לאלה שאיבדו אותן.
25. הגאולה מיועדת לכולם. מדוע שלא יגאל אפילו החוטא הגדול ביותר? לכן אני אומר לכם, גברים: עבדו איתי כדי להציל את אלה שהטלתם לאבדון, על ידי שתשרישו בהם תקווה חדשה באור תורתו. תנו למחשבותיי האוהבות להגיע אל מוחם ואל לבם. הביאו את מסריי אליהם גם בבתי הכלא ובבתי החולים, ואפילו למקומות הביצה. כי שם יבכו מתוך חרטה וכאב, משום שלא היו חזקים דיים כאשר העולם, עם פיתוייו, משך אותם אל האבדון.
26. כל אישה הייתה פעם ילדה, כל אישה הייתה פעם בתולה, ולכן תוכלו להגיע לליבם מתוך אמפתיה.
27. אשתמש באותם גברים שלא טמאו את המידות הטובות הללו, ואפקיד בידיהם את המשימה הזו. זכרו שאמרתי לכם: "על פי מעשיכם תישפטו." תנו לנשמה לדבר דרך הצורה הארצית.
28. אך לאלה שלא היו מוכנים לכבד את קסמי האהבה שהנחתי באותו יצור, אני אומר: מדוע אתם אומרים שאתם אוהבים, אם מה שאתם חשים אינו אהבה? מדוע אתם גורמים לאחרים ליפול, ואין דבר המונע מכם לעשות זאת? חשבו: מה היה לבכם מרגיש אילו היו עושים לאמא שלכם, לאחותכם או לאישה האהובה והמוערכת שלכם את מה שאתם עושים לאותם פרחים שנשרו? האם חשבתם פעם על הפצעים שהנחתם להורים של אלה שגידלו אותם באהבה כה רבה?
29. שאלו את לבכם במבחן אמיתי לאור המצפון, האם אפשר לקצור את מה שלא זרעתם.
30. מה אתם מכינים לעצמכם לחייכם העתידיים, אם אתם פוגעים ללא הרף בזולתכם? כמה יהיו קורבנותיכם? מה יהיה סופכם? אכן, אני אומר לכם, הפכתם

18. אמרתי לכם שאתם חזקים, שנוצרתם "בצלמי ובדמותי". אולם לא ציוויתי עליכם להשפיל את האישה ולהפוך אותה לשפחתכם.
19. עשיתי אתכם חזקים כדי שתייצגו אותי בביתכם: חזקים במידות טובות, בכישרון, ונתתי לכם את האישה כבת זוג, כהשלמה לחייכם עלי אדמות, כדי שתמצאו באהבה הדדית את הכוח לעמוד מול המבחנים והגורלות המשתנים. (6, 61)
20. זכרו, גברים, שלעתים קרובות הייתם אתם אלה שהפלתם נשים מוסריות ברשתותיכם, בכך שחיפשתם בהן את הצדדים הרגישים והחלשים. אך את המראות ההן, שהיו צלולות והיום הן עכורות, עליכם לגרום להן לשקף שוב את טוהר ויופי נשמתן.
21. מדוע אתם בזים היום לאותן נשים שפעם פיתיתם לחיים מושחתים? מדוע אתם מתלוננים על השחתת האישה? הבינו שאם הייתם מובילים אותן בדרך תורתי, שהיא תורת הלב והרוח, הכבוד ואהבת הזולת, באהבתכם אותן באהבה מרוממת ולא בתשוקה משפילה, לא הייתה לכם סיבה לבכות ולהתלונן, והן לא היו נופלות.
22. הגבר מחפש ומצפה לאישה שתהיה בעלת מידות טובות ויופי. אך מדוע אתם דורשים את מה שאינכם ראויים לו?
23. אני רואה שאתם עדיין מאמינים שיש לכם זכויות רבות, אף על פי שיש לכם מעטות בלבד. בנו מחדש במעשיכם, במילותיכם ובמחשבותיכם את מה שהרסתם, והעניקו לכבוד, למוסר ולמידות הטובות את הערך הראוי להם.
24. אם תתאמצו כך, גברים, תסייעו לישוע במלאכת הישועה שלו, ולבכם יתמלא שמחה כשתראו את הבתים מכובדים בזכות נשים טובות ואמהות מכובדות. שמחתכם תהיה גדולה כשתראו

הבית, הדואגות שלא יחסר בו חום האהבה. כך אתן מתאחדות עם מריה, אמכן, כדי לשבור את גאוות האדם. (130, 53)

38. נשים, אתן המרטיבות את דרכו של העולם הזה בדמעותיכן ומסמנות את צעדיכן בחיים בדם: נוחו אצלי, כדי שתצברו כוחות חדשים ותמשיכו להיות מקלט האהבה, אש האח, היסוד החזק של הבית שהפקדתי בידיכן עלי אדמות. כדי שתמשיכו להיות הציפור, שכנפיה מכסות את הבעל והילדים. אני מברך אתכן.

39. אני מרומם את הגבר ואת מקומה של האישה לימינו של הגבר. אני מקדש את הנישואין ומברך את המשפחה.

40. בתקופה זו אני בא עם חרב האהבה כדי ליישר את כל הדברים, שכן הם הוזזו קודם לכן על ידי האדם. (217, 29-31)

41. אכן, אני אומר לכם, התחדשות האנושות חייבת להתחיל באישה, כדי שפרייה, שיהיו בני האדם של מחר, יהיו נקיים מהפגמים שהביאו אתכם לניוון.

42. לאחר מכן, יהיה על הגבר לתרום את חלקו למלאכת השיקום הזו; שכן כל מי שהשחית אישה, יצטרך להקימה מחדש.

43. היום נתתי לכם השראה להציל את האישה שנפלה בדרכה; וכאשר תביאו אליי את זו שהצלתם, אתן לה פרח, ברכה ושלום רב, כדי שלא תיפול שוב.

44. אם תמלאו משימה זו כך, אותם יצורים שנפצעו על ידי העולם, ירגישו את אהבתו של ישוע נכנסת לליבם.

45. אשמע זאת כאשר יאמרו לי בתפילתם: "אבי, אל תביט בחטאי, הביט רק בכאבי. אל תשפוט את השחתתי, הביט רק בסבלי." ברגע זה יירד נחמתי על אותו לב מיוסר, והוא יטהר בדמעות. לו רק ידעתם, כי תפילת החוטא מורגשת יותר מזו של הגאה, הרואה את עצמו צדיק וטהור. (235, 16-17, 43-45)

רבים לקורבנות בסערת התשוקות שלכם; חלקם שייכים להווה שלכם, ואחרים לעבר שלכם.

31. אני רוצה שהלב והפה, שהיו מקלט לבגידות ולשקרים, יהפכו למקלט לאמת ולאהבה טהורה.

32. האירו את דרכם של הזולת באמצעות המילה והדוגמה האישית שלכם, כדי שתוכלו להיות המושיעים של הנשים שנפלו. אוי, לו רק כל אחד מכם היה גואל לפחות אחת!

33. אל תדברו סרה באותה אישה, כי המילה הפוגעת הפוצעת אחת, תפגע בכל השומעים אותה — כי מאותו רגע גם הם יהפכו לשופטים רעים.

34. כבדו את מעשיהם ואת סודותיהם של אחרים, כי אין זה ענייננכם לשפוט אותם. אני מעדיף גברים שנפלו בחטא ואשר אני אקים אותם מחדש, על פני צבועים המציגים טוהר לעין כל ובכל זאת חוטאים. אני מעדיף חוטא גדול, אך כנה, על פני העמדת פנים של צדקנות כוזבת. אם ברצונכם להתהדר, יהיו אלה בגדי החג של הכנות.

35. אם תמצאו אישה מוסרית בעלת רגשות נעלים, ותחושו שאינכם ראויים להתקרב אליה, אף כי אתם אוהבים אותה, ואם כתוצאה מכך תביישו אותה ותזלזלו בה, ולאחר שתסבלו ותבינו את חטאתכם, תפנו אליה כדי למצוא נחמה, אז תדפקו לשווא על דלתה.

36. אילו כל הנשים ששיחקו תפקיד בחייו של כל גבר היו מקבלות ממנו את המילה ואת תחושת האהבה, הכבוד וההבנה, העולם שלכם לא היה נמצא בשיא החטא שבו הוא נמצא. (235, 18-32)

האישה, הרעייה והאם

37. נשים, אתן הן אלה השומרות בתפילותיכן על מעט השלום הקיים עלי אדמות — אתן, השומרות הנאמנות של

כהורים מייצגים אותי על פני האדמה. זכרו אז את ישוע, אשר מלא בזעם קדוש לימד לקח לנצח לסוחרי ירושלים, בהגנו על ענייני האל, על החוקים הבלתי משתנים. (41, 57)

54. היום אינכם עוד ילדים קטנים, ואתם יכולים להבין את משמעות תורתו. כמו כן, אתם יודעים שנשמתכם לא נוצרה יחד עם הגוף שברשותכם, ושמקורו של האחד אינו מקורו של האחר. אותם ילדים קטנים שאתם מחזיקים בזרועותיכם נושאים תמימות בלבם, אך בנשמתם הם נושאים עבר, שלעתים הוא ארוך ומאיים יותר מזה של הוריהם. כמה גדולה האחריות של אלה שאמורים לטפח את אותם לבבות, כדי שנשמותיהם ישיגו התקדמות במסלול התפתחותן.

55. לכן אל תביטו בילדיכם באהבה פחותה. זכרו כי אינכם יודעים מי הם, ואף לא מה עשו. הגבירו דווקא את תשומת הלב והאהבה כלפיהם, והודו לאביכם כי הטיל את רחמיו בכם, כדי להפוך אתכם למדריכים ויועצים לאחיכם הרוחניים, אשר לגביהם אתם הורים זמניים מבחינת גופם ודם. (56, 31-32)

56. אני אומר לאבות המשפחות, שכשם שהם דואגים לעתיד החומרי של ילדיהם, כך עליהם לדאוג גם לעתידם הרוחני, בשל המשימה שהביאו לעולם בהקשר זה. (81, 64)

57. דעו כי הנשמה, כאשר היא מתגלמת, מביאה עמה את כל יכולותיה, כי ייעודה כבר נכתב, ולכן אין דבר בעולם שהיא צריכה לקבל תחילה. היא מביאה עמה מסר או משימת כפרה. לפעמים היא קוצרת זרעים (טובים), ולפעמים היא משלמת חוב. אך תמיד היא מקבלת בחיים אלה שיעור באהבה, שאביה מעניק לה.

58. אתם, המנחים את ילדיכם בחיים אלה, דאגו לכך שכאשר תם עידן התמימות הילדותית, הם ילכו בדרך תורתי.

46. על האהבה שבה נתתי לכם את החיים, בני האדם מראים רק מעט ראיות או סימנים. מבין כל הרגשות האנושיים, זה הדומה ביותר לאהבה האלוהית הוא האהבה האימהית, שכן בה יש נתינה, הכחשה עצמית ושאיפה לשמח את הילד, גם אם הדבר כרוך בהקרבה. (242, 39)

47. לנשים העקרות אומר האדון: השתוקקתן מאוד וביקשתן שגופכן יהפוך למקור חיים, וקיוויתן שערב אחד או בוקר אחד תשמעו בתוככן את פעימותיו של לב עדין. אך הימים והלילות חלפו, ורק יבבות פרצו מחזכן, כי אף ילד לא דפק על שעריכן.

48. כמה מכם, השומעים אותי, ושנשללה מכם כל תקווה על ידי המדע, תצטרכו להפרות כדי שתאמינו בכוחי, ורבים יכירו אותי באמצעות הנס הזה. התעוררו והיו סבלניים. אל תשכחו את דבריי! (38, 42-43)

חינוך הילדים והנוער

49. אבות משפחות, הימנעו מטעויות ומדוגמאות רעות. איני דורש מכם שלמות, אלא רק אהבה ודאגה לילדיכם. הבינו את עצמכם נפשית ופיזית, שכן בעולם הבא מחכות לגיונות עצומים של נשמות לרגע שבו יוכלו להתגלם בבני אדם מקרבכם.

50. אני רוצה אנושות חדשה, שתגדל ותתרבה לא רק במספרה אלא גם במידותיה הטובות, כדי שהאנשים יראו את העיר המובטחת מתקרבת וילדיהם יזכו לגור בירושלים החדשה.

51. אני רוצה שהארץ תתמלא באנשים בעלי רצון טוב, שהם פירות האהבה.

52. השמידו את סדום ועמורה של ימינו, אל תתנו ללבכם להתרגל לחטאיהם, ואל תהיו כמות תושביהם. (38, 44-47)

53. הראו לילדיכם את הדרך בלהט, לימדו אותם לקיים את חוקי הרוח והחומר; ואם הם מפרים אותם, הוכיחו אותם, כי אתם

הקרב הגדול שעליו מדברות הנבואות עוד לא הגיע. (139, 12)

מילה לילדים ולבתולות

65. אתם, נשמות הילדים, יש לכם בי את האב האלוהי, ואם נתתי לכם הורים אנושיים בחיים החומריים, זה היה כדי שייתנו חיים לגופכם וייצגו את אביכם השמימי בקרבכם. אמרתי לכם: "תאהבו את אלוהים יותר מכל דבר שנוצר", והוספתי: "תכבדו את אביכם ואת אמכם". אל תזניחו אפוא את חובותיכם. אם לא הכרתם תודה על אהבת הוריכם, והם עדיין בחיים, ברכו אותם והכירו בזכויותיהם. (9, 19)

66. ביום זה אני פונה במיוחד אל הבנות, אשר מחר, בנוכחותן, יצטרכו להאיר את חייו של בית חדש, ושתדעו כי לבה של האישה ושל האם הם אורות המאירים את המקדש ההוא, כשם שהרוח מאירה את המקדש הפנימי.

67. התכוננו לכך כבר עתה, כדי שחייכם החדשים לא יפתיעו אתכם; הכינו כבר עתה את הדרך שבה ילכו ילדיכם — אותן נשמות הממתינות לשעה שבה יתקרבו אל רחמכם, כדי לקבל צורה וחיים אנושיים, כדי למלא משימה.

68. היו שותפיי בתוכניות השיקום שלי, במפעל ההתחדשות והצדק שלי.

69. התרחקו מהפיתויים הרבים האורבים לצעדיכם בתקופה זו. התפללו למען הערים החוטאות, שבהן כל כך הרבה נשים הולכות לאיבוד, שבהן כל כך הרבה מקדשים מחוללים, ושבהן כל כך הרבה מנורות כבות.

70. הפיצו באמצעות דוגמתכם את זרעי החיים, האמת והאור, אשר יעצרו את תוצאות חוסר הרוחניות באנושות.

71. בתולות העם הזה: התעוררו והתכוננו לקרב! אל תתעוורו מתשוקות הלב, אל תתנו לדברים הבלתי-ממשיים לסנוור עוררו את רגשותיהם, גלו בפניהם את כישוריהם, ועודדו אותם תמיד לטוב , ואבן, אני אומר לכם, מי שתובילו אליי בדרך זו, יוטבע באור הזוהר מאותו אש אלוהית, שהיא אהבתי. (99, 64-65)

59. מבחינה רוחנית כבר עברתם דרך ארוכה, וכעת אתם נדהמים לנוכח האינטואיציה וההתפתחות שהדורות החדשים מגלים כבר מילדותם הרכה ביותר. שכן אלה נשמות שחוו רבות וכעת חוזרות כדי להוביל את האנושות קדימה — האחד בדרכי הרוח והאחר בדרכי העולם, בהתאם ליכולותיהם ולמשימתם. אך אצל כולם יבחינו בני האדם בשלווה פנימית. הישויות האלה, עליהן אני מדבר אליכם, יהיו ילדיכם. (220, 14)

60. האם אתם סבורים שילד, לנוכח הדוגמה הרעה של אב ארצי שהוא מושחת או מרושע, עושה טעות כאשר אינו הולך בדרכיו? או האם אתם סבורים שהילד מחויב ללכת בעקבות הוריו?

61. אבן, אני אומר לכם, המצפון והשכל הם אלה שצריכים להנחות אתכם אל הדרך הנכונה. (271, 33-34)

62. התמימות המבורכת נדבקת בשחיתות העולם, הצעירים הולכים בדרכם בריצה מסחררת, וגם הבתולות איבדו את הצניעות, את הטוהר ואת הנימוס. כל המידות הטובות הללו נעלמו מליבם. הם טיפחו את התשוקות הארציות ורק משתוקקים לתענוגות המובילים אותם לאבדון.

63. אני מדבר אליכם בבהירות גמורה, כדי שתצאו לדרך ותעשו צעד איתן בהתפתחות נשמתכם. (344, 48)

64. הציתו בקרב הנוער את האהבה לזולת, תנו להם אידיאלים גדולים ואצילים, כי הנוער הוא זה שיילחם מחר כדי להשיג קיום שבו יזרחו צדק, אהבה והחירות הקדושה של הרוח. הכינו את עצמכם, כי

המקודש שלי חולל, וממקור החיים הזה נובעים מוות וכאב. על הלבן הטהור של דף החוק הזה מופיעים כתמי הבושה והעקבות של גברים ונשים. הפרי, שאמור היה להיות מתוק, הוא מר, והגביע שאנשים שותים ממנו מלא במרה.

77. אתם מתרחקים מחוקיי, וכשאתם מועדים, אתם שואלים את עצמכם בחרדה: מדוע יש כל כך הרבה כאב? משום שתשוקות הבשר תמיד התעלמו מקול המצפון. עתה אני שואל אתכם: מדוע אין לכם שלום, אף על פי שנתתי לכם את כל הדרוש כדי להיות מאושרים?

78. פרשתי מעטה כחול על כיפת השמים, כדי שתבנו תחתיו את "קני האהבה" שלכם, כדי שתחיו שם, הרחק מהפיתויים והסבכים של העולם, בפשטותם של הציפורים; שכן בפשטות ובתפילה כנה ניתן לחוש את השלום של מלכותי ואת גילוי סודות רבים.

79. כל מי שמתחתן בפני אלוהותי — גם אם איחודו לא אושר על ידי איש דת — כורת איתי ברית, חוזה שנשאר רשום בספר האלוהים, שבו נכתבים כל הגורלות.

80. מי יכול למחוק משם את שני השמות השזורים זה בזה? מי יכול לפרק בעולם את מה שאוחד בחוקי?

81. אילו הייתי מפריד ביניכם, הייתי הורס את מעשה ידי. אם ביקשתם ממני להיות מאוחדים על פני האדמה, ואני הענקתי לכם זאת — מדוע אינכם עומדים לאחר מכן בנדריכם ומכחישים את שבועותיכם? האם אין זו לעג לחוקי ולשמי? (38, 32-37, 39-41)

82. דיברתי אל לבה של האישה, האם והרעייה, שלא ידעה לשמור על טוהר לבה, ולא הצליחה להעניק לבן זוגה ולילדיה את חום החמלה וההבנה.

83. ביצד יוכלו גברים ונשים לרומם את חיי נפשם, אם לא תיקנו תחילה את אתכם. פתחו את מתנות האינטואיציה, ההשראה, הרגישות והעדינות שלכם. התחזקו באמת, ותצטיידו בנשק הטוב ביותר כדי לעמוד במאבק של החיים האלה.

72. כדי להעביר את האהבה בדם שלכם, כדי לסייע לילדיכם בתמצית החיים, שהיא האהבה עליה אני מדבר אליכם כל כך הרבה, עליכם תחילה לחוות אותה, לתת לה לחדור לתוככם ולהרגיש אותה עמוק. זה מה שההוראה שלי מבקשת לחולל בלבבותיכם. (307, 31-36)

נישואין ומשפחה

73. חוק הנישואין ירד כאור שדיבר באמצעות רוח אבות האומה, כדי שיבינו שהאיחוד בין גבר לאישה הוא ברית עם הבורא. פרי איחוד זה הוא הילד, שבו מתמזג דם הוריו כהוכחה לבך שמה שנקשר לפני אלוהים, אסור להתיר על פני האדמה.

74. האושר שחשים האב והאם כאשר הביאו ילד לעולם דומה לאושר שחווה הבורא כאשר הפך לאב, בכך שהעניק חיים לילדיו האהובים. כאשר נתתי לכם מאוחר יותר, באמצעות משה, את החוקים כדי שתדעו לבחור את בת הזוג ולא תחמדו את אשת רעכם, זה קרה משום שבני האדם סטו, מתוך חופש הרצון שלהם, אל דרכי הניאוף והתשוקות .

75. לאחר שחלפה תקופה זו, באתי לעולם בישוע והעליתי את הנישואין, ובכך את המוסר והמידות הטובות של בני האדם, באמצעות תורתי הטובה, שהיא תמיד חוק האהבה. דיברתי במשלים כדי להפוך את דבריי לבלתי נשכחים, והפכתי את הנישואין למוסד מקודש.

76. עתה, כשאני שוב בקרבכם, אני שואל אתכם, גברים ונשים: מה עשיתם מהנישואין? מעטים הם אלה שיכולים לענות על כך תשובה מספקת! המוסד

החברה, אך זו אינה נישואין; אצל אנשים אלה אין לא אחדות ולא כנות.
92. עם זאת, הם מפגינים את אחדותם המזויפת, מבקרים אצל משפחות ובכנסיות, יוצאים לטיולים, והעולם אינו שופט אותם, משום שהם יודעים להסתיר את היעדר אהבתם. לעומת זאת, כמה רבים הם אלה שאוהבים זה את זה, אך נאלצים להסתתר, להסתיר את אחדותם האמיתית ולסבול מחוסר הבנה ומעוולות.
93. האדם לא התפתח מספיק כדי להבין ולשפוט נכונה את חייו של זולתו. אותם אנשים, המחזיקים בידיהם את החוקים הרוחניים והחומריים , אינם מיישמים את הצדק האמיתי כדי להעניש במקרים כאלה.
94. אך אותם זמנים של הבנה ותבונה, שאני מבשר לכם עליהם, שבהם האנושות תגיע לשלמות, יבואו, ואז תחוו, כמו בימי האבות שלפני משה, שהאיחוד בין האוהבים יתרחש כפי שעשיתי היום עם ילדיי: באופן רוחני. כך תעשו גם אתם באותם זמנים עתידיים: בנוכחות הוריהם של אלה שייחברו, החברים והקרובים, ברוחניות, אחווה ושמחה עליונה. (357, 27-25)

פרק 34 - חופש הרצון והמצפון

משמעות המצפון וחופש הרצון

1. שמעו, תלמידים: לאדם יש כמתנות רוחניות את חופש הרצון ואת המצפון; כולם באים לעולם ניחנים במידות טובות ויכולים לעשות בהן שימוש. בנשמתם נמצא אור המצפון; אך במקביל להתפתחות הגוף מתפתחות עמו התשוקות, הנטיות הרעות, ואלו נמצאות במאבק עם המידות הטובות.
הטעויות החמורות הקיימות בחייהם האנושיים?
84. מלאכתי מחייבת שתלמידיו ידעו להעיד עליה באמצעות טוהר וכנות במעשיהם בחייהם.
85. אני שואל את אלה ואת אלה: האם יש לכם ילדים? אם כן, רחמו עליהם. אילו יכולתם להציץ בנשמותיהם ולו לרגע, הייתם חשים שאינכם ראויים לקרוא לעצמכם הוריהם. אל תתנו להם דוגמאות רעות, היזהרו מלהרים קול צעקה בנוכחות הילדים.
86. אני יודע שבזמן הזה, יותר מאי פעם, יש בעיות בתוך הנישואין — בעיות שלגבי הן יש רק פתרון אחד: פרידה, גירושין.
87. אילו היה לאדם הידע הרוחני הדרוש, הוא לא היה מבצע טעויות כה חמורות, שכן הוא היה מוצא בתפילה וברוחניות את ההשראה לפתור את הסבכים הקשים ביותר ולעמוד במבחנים הקשים ביותר.
88. אוריי מגיע לכל הלבבות, גם לאלה העצובים והמדוכאים, כדי לתת להם אומץ חיים חדש. (312, 36 42)
89. ב"תקופה השנייה" נכנסתי לבתיהם של זוגות רבים שנישאו על פי תורת משה, והאם אתם יודעים כיצד מצאתי רבים מהם? רבים מהם היו מסוכסכים, והרסו את זרעי השלום, האהבה והאמון. ראיתי איבה ומחלוקת בלבבותיהם, על שולחנם ובמיטתם.
90. נכנסתי גם לבתיהם של רבים אשר — מבלי שחיי הנישואים שלהם אושרו על פי החוק — אהבו זה את זה וחיו כפי שעושים הזמירים בקנם, וליטפו והגנו על אהובם הקטן.
91. כמה רבים הם אלה שגרים תחת קורת גג אחת, אך אינם אוהבים זה את זה, ומכיוון שאינם אוהבים, הם אינם מאוחדים, אלא מופרדים נפשית! אך הם אינם מגלים את הפילוג ביניהם, מחשש לעונש אלוהי או לחוקי האדם או לשיפוט

חדשות, המאששות את ידיעותיכם ומחייות את אמונתכם. (148, 53-55)

8. הנחתי את המצפון בתוך הווייתכם, כדי שיהיה לכם למורה דרך בכל דרכיכם, שכן המצפון מסוגל להבחין בין הטוב לרע ובין הצודק ללא צודק. באור זה לא תוכלו להטעות ולא יוכלו לקרוא לכם בורים. כיצד יוכל הספיריטואליסט לרמות את זולתו או לנסות להונות את עצמו, אם הוא יודע את האמת? (10, 32)

9. האדם עלי אדמות הוא נסיך, אשר אהבתי וצדקתי העניקו לו תואר זה, והמשימה שקיבל מראשית הייתה לשלוט על הארץ.

10. מעל המתנה האלוהית של חופש הרצון שלו הצבתי מגדלור זוהר, שנועד להאיר את דרכו בחיים: המצפון.

11. חופש לפעול, ואור המצפון להבחין בין הטוב לרע, הם שתי המתנות הגדולות ביותר שאהבת אבי הורישה לרוחכם. הן נמצאות באדם עוד בטרם נולד, וגם לאחר מותו. המצפון מנחה אותו ואינו נפרד ממנו לא בייאוש, לא באובדן השכל, ולא במאבק המוות, משום שהוא מאוחד עמוקות עם הרוח. (92, 32-34)

12. הנשמה נהנית מחופש הרצון, שבאמצעותו עליה לצבור זכויות כדי לזכות בגאולה.

13. מי מוביל, מכוון או מייעץ לנפש בדרכה החופשית להתפתחות, כדי להבחין בין המותר לאסור וכך שלא תסטו מהדרך? המצפון

14. המצפון הוא הניצוץ האלוהי, הוא אור עליון וכוח המסייע לאדם שלא לחטוא. איזה זכות הייתה לאדם אילו היה למצפון כוח חומרי לאלצו להישאר בטוב?

15. אני רוצה שתדעו שהזכות טמונה בהקשבה לקול הזה, בשכנוע עצמכם שהוא לעולם אינו משקר ואינו טועה בעצותיו, ובציות נאמן להוראותיו.

2. אלוהים מאפשר לכך לקרות, שכן ללא מאבק אין זכויות, ולכן הדבר נחוץ לכם כדי לעלות בדרך הרוחנית. במה היו זכויותיהם של ילדי אלוהים, אילו לא היו נלחמים? מה הייתם עושים אילו חייתם מלאי אושר, כפי שאתם משתוקקים בעולם? האם תוכלו, מוקפים בנוחות ובעושר, לצפות להתקדמות רוחנית? הייתם עומדים במקום; כי היכן שאין מאבק, אין זכות.

3. אך אל תבינו זאת לא נכון; כי כשאני מדבר על מאבק, אני מתכוון לזה שאתם מנהלים כדי להתגבר על חולשותיכם ותשוקותיכם. מאבקים אלה הם היחידים שאני מתיר לבני האדם, כדי שיוכלו לשלוט באנוכיותם ובשאיפותיהם החומריות, כך שהנשמה, המוארת על ידי הרוח, תתפוס את מקומה האמיתי.

4. מאבק פנימי זה אני מברך, אך לא את זה שאנשים מנהלים מתוך תשוקה להתעלות עצמית, כשהם מסונוורים משאיפה ומרשעות. (9, 42-44)

5. הנשמה נאבקת כדי להשיג את עלייתה והתקדמותה, בעוד "הבשר" נכנע שוב ושוב לפיתויי העולם. אך הנשמה והגוף יכלו להתאים זה לזה, אילו שניהם היו עושים שימוש במה שמגיע להם כדין, וזה מה שתורתו מראה לכם.

6. כיצד תוכלו לקיים את תורתי בכל עת? על ידי הקשבה לקול המצפון, שהוא השופט של מעשיכם. איני מצווה עליכם דבר שאינכם יכולים לקיים. ברצוני לשכנע אתכם שהדרך אל האושר אינה דמיון, אלא שהיא קיימת, ואני מגלה לכם כאן כיצד לעבור בה.

7. יש לכם את החופש לבחור את הדרך, אך חובתי כאב היא להראות לכם את הדרך האמיתית, הקצרה ביותר — זו המוארת תמיד באורו של המגדלור האלוהי, שהוא אהבתי אליכם. כי אתם תלמידים הצמאים לשמוע תמיד מילים

לא הייתה רוח, ולכן היא לא הייתה יצור הראוי לעליון. היא הייתה משהו כמו אותן מכונות שאתם מייצרים, משהו ללא חיים משלו, ללא אינטליגנציה, ללא רצון, ללא שאיפה. (20, 37)

23. נתתי לאדם את חופש הרצון. אך אם מתוך עיוורונו יגיע עד כדי כך שיאשים אותי בכך, אגיד לו שנתתי לו גם כוח רצון ושכל. במקביל גיליתי לו את תורתי, שהיא הדרך שלא למעוד או ללכת שולל, והדלקתי בו את אור המצפון, שהוא המגדלור הפנימי המאיר את דרכה של הנשמה ומוביל אותה אל החיים הנצחיים.

24. מדוע קיימת החטא, מדוע הרע גובר ומדוע פורצות מלחמות? משום שהאדם אינו מקשיב לקול המצפון ועושה שימוש רע בחופש הרצון שלו. (46, 63-64)

25. העולם אינו שומע אותי, כי לקול הגופים האלה, שדרכם אני מתגלה, יש טווח השפעה מצומצם בלבד. לכן קול הרוח, שהוא חוכמתי, הוא המדבר אל בני האדם ומפתיע רבים, אשר בשבי האנוכיות שלהם הם בדרך כלל אטומים לקריאות אותו קול, מקשיבים רק לחנופה ולכבוד ארצי, ומשתכרים ממעמדם החברתי ומכוחם. (164, 18)

השימוש לרעה בחופש הרצון

26. היום אני פוגש אנושות המוחלשת רוחנית כתוצאה מהשימוש לרעה שעשתה במתנת חופש הרצון. אני התוויתי דרך של צדק, אהבה, רחמים וטוב. האדם יצר דרך אחרת, של אור מדומה, שהובילה אותו לאבדון.

27. עם שובי, דברי יראו לכם את אותו הדרך שלא רציתם ללכת בה, ויהיה זה לא צודק ולא הגיוני לומר שתורה זו מבלבלת או גורמת לאדישות. (126, 5-6)

28. התבוננו בבני האדם, כיצד הם משמידים זה את זה ושונאים זה את זה, חוטפים זה מזה את השלטון, מבלי לחשוש

16. כפי שאתם בוודאי מבינים, נדרשים אימון והתבוננות פנימית כדי לשמוע את הקול הזה בבהירות. מי מכם מתרגל ציות זה כעת? ענו לעצמכם.

17. המצפון תמיד התגלה באדם; אך האדם לא הגיע לרמה הנדרשת כדי לאפשר לאור הזה להנחות את כל חייו. הוא זקוק לחוקים, להוראות, לכללים, לדתות ולעצות.

18. כאשר יגיעו בני האדם ליצירת קשר עם רוחם, ובמקום לחפש את הרוחני בחוץ, יחפשו אותו בתוכם, יובלו לשמוע את הקול העדין, המשכנע, החכם והצודק, שתמיד היה חי בתוכם מבלי שהקשיבו לו, והם יבינו שברוח שוכנת נוכחותו של אלוהים, שהוא המתווך האמיתי, שדרכו על האדם ליצור קשר עם אביו ובוראו. (287, 26-30)

19. לכולכם יש את האור שלי בתוככם, כל נפש ניחנה בחסד זה; אך בעוד שאצל חלקכם האור הזה הלך והתחזק, צמח, פרץ החוצה כדי להתגלות, אצל אחרים הוא נשאר במצב סודי, נסתר, לא מודע. אך אמת, אני אומר לכם: ככל שאדם יהיה מפגר מבחינה רוחנית, הוא תמיד יוכל להבחין בין הטוב לרע, ולכן כולכם אחראים כלפיי על מעשיכם.

20. עליי לומר לכם כי אחריותכם גדלה ככל שהידע שלכם מתרחב, שכן אז תהיו רגישים יותר ויותר להנחיות המצפון. (310, 69 70)

21. אני רוצה שתדעו כי מבין כל היצורים בעולם הזה, אתם היצורים המועדפים, אשר ניחנתם ברוח ובמצפון. נתתי לכם את חופש הבחירה, כדי שתבחרו מרצונכם החופשי את הדרך הנכונה המובילה אליי. הדרך שאני מציע לכם אינה דרך פרחונית, אלא דרך התפילה, התשובה והמאבק, ובדרך זו ינחה אתכם מצפונכם. (58, 42)

22. מה היה קורה לרוח אילו נשללה ממנה חירות הרצון? בראש ובראשונה היא

33. האדם שאוהב את החירות יותר מכול, חושש להיכנע לרצון האלוהי, מחשש שרוחו תכניע אותו בסופו של דבר ותשלול ממנו סיפוקים אנושיים רבים, שהוא יודע כי הם מזיקים לו; וכך הוא עוזב את הדרך המובילה אותו אל החיים האמיתיים. (97, 36)

34. התקופה שבה בני האדם השתמשו בחופש הרצון כדי להקדישו לתענוגות, לתשוקות נחותות, לאיבה ולנקמה, מגיעה עתה לקצה. צדקתי חוסמת את נתיבי החטא ופותחת תחתיהם את הדרך לפיוס ולתחיה, כדי שבני האדם יוכלו למצוא את דרך השלום, שחיפשו לשווא באמצעים אחרים. (91, 80)

35. נתתי לכם את מתנת חופש הבחירה וכבדתי את אותה חירות מבורכת שהענקתי לילדיי. אך הנחתי גם את האור האלוהי של הרוח בתוך הווייתכם, כדי שתוכלו, בהדרכתו, לכוון את כישוריכם למסלולים נכונים. אך אני אומר לכם: במאבק בין הנשמה לגוף, הנשמה ספגה תבוסה, נפילה כואבת, שהרחיקה אותה בהדרגה יותר ויותר ממקור האמת, שהוא אני.

36. תבוסתה אינה סופית, היא זמנית; שכן היא תקום ממעמקי תהומה, כאשר לא תוכל עוד לשאת את רעבונה, צמאונה, עירומה וחשכתה. הבאב יהיה ישועתה, ובאשר תשמע אז את קול רוחה, היא תקום חזקה וזוהרת, נלהבת ומלאת השראה, ותשתמש שוב ביכולותיה. אך לא עוד עם אותה חירות להשתמש בהן לטוב או לרע, אלא על ידי הקדשתן אך ורק לקיום החוקים האלוהיים, שהוא הפולחן הטוב ביותר שתוכלו להקדיש לרוחי. (257, 65 66)

הצורך לציית לדחפי המצפון

37. כמה רחוקים מהמציאות נמצאים כיום מיליוני יצורים, החיים רק למען הווה מפני פשע, רמאות או בגידה. ישנם מיליוני בני אדם שמתים כקורבנות של בני אדם אחרים, ואחרים שהולכים לאיבוד תחת השפעת החטא. האם יש בהם אור? האם הרוח השוכנת בתוכם מדברת? מה שיש שם הוא חושך וכאב, תוצאה של שימוש לרעה במתנת חופש הרצון ואי-הקשבה לקול הפנימי, ומכיוון שבני האדם לא הפנו את תשומת לבם אל האור של אותה ניצוץ אלוהי, שכולכם נושאים בתוככם, שהוא קרן האור האלוהית שאתם מכנים מצפון. (79, 31)

29. חופש הבחירה הוא הביטוי העליון, הוא המתנה המושלמת ביותר של החירות, שהוענקה לאדם במסע חייו, כדי שההתמדה שלו בטוב, שהשיג באמצעות עצת המצפון והמאבק במעבר המבחנים, תביא אותו אל חיק האב. אך חופש הרצון הוחלף בפריצות, המצפון אינו נשמע עוד; מקשיבים רק לדרישות העולם, והרוחניות הוחלפה במטריאליזם.

30. לנוכח בלבול כה גדול וסטיות כה רבות, תורתו תיראה לאנשים של זמננו כלא הגיונית. אך אני אומר לכם, כי זו ההדרכה הנכונה כדי לגרום לאנשים להשתחרר מהקהות החושים שאליה נקלעו. (157, 15-16)

31. דברי הם הדרך, הם החוק האלוהי המוביל אתכם לשלמות, הם האור המרומם את הנשמה, אשר עם זאת התעברה כאשר "הבשר" עם עקשנותו התגבר ולא הקשיב לקריאה הפנימית של רוחו.

32. אוי לנפש שנכנעה לדחף ה"בשר" והניחה לעצמה להיות נשלטת על ידי השפעת העולם הסובב אותה, ובכך החליפה את מעמדה כמנהיגה במעמד של יצור חסר הגנה, אשר התשוקות והחולשות האנושיות סוחפות אותו כעלים יבשים המסתחררים ללא כיוון ברוח.

אהבתו והעניק להם נשמה, הדליק את אורו ברוחם, ובמקביל העניק להם את חופש הבחירה.

45. אך בעוד שחלקם התאמצו להישאר איתנים בטוב, נלחמו בכל הפיתויים מתוך כוונה להישאר טהורים, ראויים לאדון ובהרמוניה עם מצפונם, האחרים יצרו, חטא אחר חטא ועבירה אחר עבירה, חוליה אחר חוליה, שרשרת של חטאים, מונחים רק על ידי קול החושים, נשלטים על ידי תאוותיהם, וזרעו את הטעות והפיתוי בקרב בני אדם.

46. אך לצד נשמות מבולבלות אלה באו גם נביאיי, כמלאכים שליחים של אלוהותי, כדי לעורר את האנושות, להזהיר אותה מפני הסכנות ולהודיע לה על בואי. (250, 38-39)

47. ה"בשר" היה עיקש וסורר מכדי לציית להוראות אותו אור פנימי המכונה מצפון, והיה לו קל הרבה יותר ללכת אחר הדחפים שהובילו אותו לפריצות של יצריו ותשוקותיו.

48. זמן רב עברה האנושות במסע החיים על פני האדמה במאבק קשה בין המצפון, שמעולם לא שתק, לבין ה"בשר", המבקש להפוך את המטריאליזם לפולחן ולחוק שלו, מבלי שעד היום ניצחו לא החומר ולא הרוח, שכן המאבק נמשך.

49. אתם שואלים אותי מי ינצח? ואני אומר לכם שלא יעבור זמן רב עד לניצחון המוחלט של המצפון, אשר יבוא לידי ביטוי באמצעות הנשמה שב"בשר".

50. האם אינכם חשים כי לאחר מאבק כה רב והתמודדות כה ארוכה, הגוף, שהוא אנושי וחולף, חייב להיכנע לרוח, שהיא האור הנצחי שלי?

51. הבינו כי לאחר מאבק כה ארוך, האדם יגיע לבסוף לאותה רגישות וויתור שמעולם לא היו לו כלפי אותו קול ואותו חיים רוחניים, הרוטטים וחיים בתוכו.

החומרי שלהם! כיצד יוכלו לפתוח את עיניהם למציאות? רק על ידי הקשבה לקול המצפון — אותו קול, הזקוק לריכוז, התבוננות ותפילה כדי להישמע. (169, 16)

38. בכל פעם שתרצו לדעת אם הדרך שאתם הולכים בה היא דרך של התפתחות כלפי מעלה, עליכם לשאול את המצפון, ואם יש בו שלום, ואם בלבבם שוכנים אהבת הזולת ורצון טוב כלפי בני האדם, תוכלו להיות בטוחים שהאור שלכם עדיין מאיר, ודבריכם מנחמים ומרפאים.

39. אך אם תגלו שבלבבם השתרשו תאוות בצע, זדון, חומרנות ותאוות בשרים, תוכלו להיות בטוחים שאורכם הפך לחושך, לתרמית. האם אתם רוצים ש— כאשר האב יקרא לכם — תציגו יבול טמא במקום חיטה זהובה? (73, 45)

40. תלמידים: אם אינכם רוצים לחטוא או לטעות, בדקו את מעשיכם לאור מצפונכם, ואם יש דבר מה המעכיר אותו, חקרו את עצמכם ביסודיות, ותגלו את הכתם, כדי שתוכלו לתקנו.

41. יש מראה בתוככם, שבה תוכלו להתבונן ולראות אם אתם טהורים או לא.

42. יש להכיר את הרוחני על פי מעשיו, אשר כדי שיהיו טהורים, עליהם להיות מוכתבים על ידי המצפון. מי שפועל כך, ירגיש כי בצדק הוא מכנה את עצמו תלמידי.

43. מי יכול להטעות אותי? איש. איני שופט אתכם על פי מעשיכם, אלא על פי הכוונה שבה אתם עושים אותם. אני נמצא בתודעתכם ומעל לה. כיצד אתם יכולים להאמין שאיני יכול לדעת את מעשיכם ואת המניע להם? (180, 11-13)

המאבק בין חופש הרצון למצפון

44. כאשר בני האדם הראשונים ישבו על פני האדמה, הבורא השקיע בהם את

"אדוני, אני מוותר על חופש הרצון שלי, עשה בי את רצונך בלבד."
59. אברך את מי שיגיע אליי כך ואעטוף אותו באור שלי; אך אודיע לו כי לעולם לא אקח ממנו שוב את החירות המבורכת שניתנה לו. כי מי שעושה את רצון אביו, מי שנאמן וצייתן, ראוי לאמונו של אדוניו. (213, 61-64)

חידוד המצפון באמצעות דבר האל החדש

60. תורתו המלאה באור ובאהבה מחזקת את הרוח, כדי שתוכל להפעיל את כוחה על ה"בשר" ולהפוך אותו לרגיש, כך שההשראות המצפון יהיו לו קלות יותר ויותר לתפיסה.
61. הרוחניות היא המטרה שאליה צריך האדם לשאוף, שכן כך יוכל להיות אחד עם מצפונו באופן מלא, ולבסוף להבחין בין הטוב לרע.
62. שכן בשל חוסר ההתעלות הנפשית של בני האדם, לא ניתן היה לשמוע ולפרש כראוי את אותו קול פנימי עמוק וחכם, בלתי מתפשר וצודק, ולכן האדם לא הגיע להכרה בלתי מוגבלת, המאפשרת לו באמת להבחין בין הטוב לרע.
63. אך לא רק זאת, אלא עליו למצוא בתוכו את הכוח הדרוש כדי ללכת אחר כל דחף טוב ולציית לכל השראה מאירת עיניים, ובמקביל לדחות כל פיתוי, כל מחשבה או דחף רגשי לא ישר או רע. (329, 56-57)
64. כמה קל יהיה לאנשים להבין זה את זה, אם ישתקו בתוכם וישמעו את קול התבונה העליונה שלהם, את קולו של אותו שופט שהם אינם רוצים לשמוע, כי הם יודעים שהוא מצווה עליהם את ההפך הגמור ממה שהם עושים כרגע.
65. אני יכול לומר לכם בנוסף, שאם לא הייתם מוכנים להקשיב להוראות מצפונכם, גם לא הייתם צייתנים ונכונים
52. כולכם מתקדמים לעבר נקודה זו מבלי שתשימו לב. אך כאשר תראו יום אחד על פני האדמה את ניצחון הטוב והצדק, תבינו את הסיבה למאבק, לקרבות ולמבחנים. (317, 21-26)
53. ראו כיצד האדם ניצב לפני כל מה שמקיף אותו ומעל לכל; כי הוא היצור היחיד המצויד בחופש רצון ובמצפון. מחופש רצון זה נבעו כל הסטיות, הנפילות והחטאים של בני האדם. אך אלה הם עבירות חולפות מול הצדק והנצח של הבורא. כי לאחר מכן, המצפון יגבר על חולשות הגוף ועל נטיית הנפש להיסחף. כך יבוא ניצחון האור, שהוא הידע על פני החושך, שמשמעותו בורות. זה יהיה ניצחון הטוב, שהוא אהבה, צדק והרמוניה, על פני הרע, שהוא אנוכיות, תאוותנות וחוסר צדק. (295, 49)
54. אין דבר בלתי אפשרי עבורי, רצוני התגשם וימשיך להתגשם, גם אם לעתים נראה כאילו רצון האדם הוא השולט, ולא רצוני.
55. דרך חופש הרצון של האדם, שלטונו על פני האדמה, ניצחונות גאוותו, הכפייה שהוא כופה לעתים באמצעות שימוש בכוח, הם כה חלוף בהשוואה לנצח, עד כי אמנם הם יכולים לשנות במידה מסוימת את התוכניות האלוהיות; אך מחר או במהלך מימושן, רצון רוחי יתגלה יותר ויותר על כל היצורים , בכך שיאפשר לטוב להתקיים ויסלק את הטמא. (280, 9-10)
56. יבוא הזמן שבו גבולות העולם הזה יוסרו על ידי האהבה, והעולמות יתקרבו זה לזה באמצעות הרוחניות.
57. עד אז יימשך המאבק בין המצפון לבין חופש הרצון, אשר האדם ישתמש בו וינצל אותו כדי להפוך את חייו למה שנראה לו.
58. המאבק בין שתי הכוחות הללו יגיע לשיאו, והניצחון יטה לצד הרוח, אשר במסירות אהבה מוחלטת לאביו יאמר לו:

שידור וקליטה של מחשבות והשפעותיהן

1. ישנן כוחות אשר — שאינם נראים לעין האנושית ואינם נתפסים על ידי המדע האנושי — משפיעים באופן מתמיד על חייכם.

2. יש כוחות טובים ויש כוחות רעים; האחד מעניק לכם בריאות, והאחר גורם לכם לחלות; יש כוחות מוארים ויש כוחות אפלים.

3. מהיכן נובעות אותן כוחות? מהרוח, תלמידי, מהשכל ומהרגשות.

4. כל נשמה, בין אם היא בגוף ובין אם היא מחוץ לגוף, משדרת תנודות בעת החשיבה; כל רגש משפיע. אתם יכולים להיות בטוחים שהעולם מלא בתנודות אלה.

5. כעת תוכלו להבין בקלות כי במקום שבו חושבים וחיים בטוב, חייבים להתקיים כוחות והשפעות מיטיבים, וכי במקום שבו חיים בניגוד לחוקים ולכללים המאפיינים את הטוב, את הצדק ואת האהבה, חייבים להתקיים כוחות הרסניים.

6. שניהם ממלאים את המרחב ונאבקים זה בזה; יש להם השפעה על חיי הרגש של בני האדם, וכאשר אלה מסוגלים להבחין ביניהם, הם מקבלים את ההשראות הטובות ודוחים את ההשפעות הרעות. אך אם הם חלשים ואינם מיומנים בעשיית הטוב, אינם יכולים לעמוד בפני תנודות אלה ונמצאים בסכנה להפוך לעבדי הרוע ולהיכנע לשלטונו. (40, 58-63)

7. כל מה שרוחני ביקום הוא מקור של אור, גלוי או נסתר מעיניכם, ואור זה הוא כוח, הוא עוצמה, הוא השראה. גם מהרעיונות, המילים והמעשים נובע אור, בהתאם לטוהר ולרוממות שהם בעלי. ככל שהרעיון או המעשה נעלים יותר, כך התנודה שלו וההשראה הנובעת ממנו עדינות ועדינות יותר, גם אם לעבדי ליישם את תורתו. אתם מכירים בה בתיאוריה, אך אינכם מיישמים אותה בפועל. אתם מייחסים לה מהות אלוהית — אומרים כי ישו היה גדול מאוד, וכי תורתו מושלמת. אך איש אינו רוצה להיות גדול כמו האדון, איש אינו רוצה לבוא אליו על ידי כך שהוא באמת לוקח אותו לדוגמה. אך עליכם לדעת שלא באתי רק כדי שתדעו שאני גדול, אלא גם כדי שכולכם תהיו כאלה. (287, 35-36)

66. אקבץ את כל בני האדם ואת כל העמים סביב בשורתי החדשה, אקרא להם כרועה לצאנו, ואעניק להם את השלום של רפת, שם ימצאו מקלט מפני מזג אוויר סוער וסופות.

67. עוד תראו כיצד רבים, אף על פי שלכאורה אין בהם ולו שמץ של אמונה או רוחניות, שמרו בנשמתם הטהורה ביותר את העקרונות האלמותיים של החיים הרוחניים — עוד תבינו כיצד רבים מאלה שנראים לכם כאילו אין בהם כל יראת אלוהים, נושאים בתוכם, במעמקי הווייתם, מזבח בלתי ניתן להריסה.

68. לפני מזבח פנימי זה יצטרכו בני האדם לכרוע ברך ברוחניות, כדי לבבות על עוונותיהם, מעשיהם הרעים ועלבונותיהם, מתוך חרטה כנה על חוסר ציותם. שם, לפני מזבח המצפון, תתמוטט גאוות האדם, כך שהאנשים לא יראו עוד את עצמם כעליונים בשל גזעם. אז יבואו הוויתורים, התיקון ולבסוף השלום, כפרי חוקי של אהבה וענווה, אמונה ורצון טוב. (321, 9-11)

פרק 35 - כוחן של המחשבות, הרגשות והרצון

יצירתית, ואם תתנו מחסה לדמיון רע, הוא ישפיע עליכם לרעה וימשוך אתכם לרמות נמוכות, ונשמתכם תוקף החושך. (146, 60)

15. המחשבות המאוחדות של קבוצת אנשים גדולה יוכלו להביס את ההשפעות הרעות ולהפיל את האלילים מכנסיהם. (160, 60)

16. היום אני יכול להבטיח לכם שבעתיד התקשורת באמצעות מחשבות תגיע לפריחה גדולה, ובאמצעות אמצעי תקשורת זה ייעלמו מחסומים רבים המפרידים כיום בין העמים והעולמות. כאשר תלמדו להתחבר במחשבותיכם לאביכם, כאשר תגיעו לדיאלוג מרוח לרוח — מה עוד יוכל להקשות עליכם ליצור קשר עם אחיכם הנראים או הבלתי נראים, הנוכחים או הנעדרים, הקרובים או הרחוקים? (165, 15)

17. מחשבותיכם מגיעות אליי תמיד, לא משנה כמה הן לא מושלמות, ואני שומע את תפילותיכם, גם אם חסר בהן האמונה שאתם צריכים תמיד להטמיע בהן. הסיבה לכך היא שרוחי קולטת את התדר ואת הרגשות של כל היצורים.

18. אך בני האדם, השומרים מרחק זה מזה בשל אנוכיותם, הרחק מהחיים הרוחניים כתוצאה מהחומרנות שבה הסתבכו בימינו, אינם מוכנים לתקשר זה עם זה באמצעות מחשבותיהם.

19. עם זאת, אני אומר לכם כי יש צורך שתתחילו לאמן את רוחכם. כדי להשיג זאת, "דברו" אל הנשמות, גם אם אינכם מקבלים מהן תשובה ברורה וניתנת לתפיסה.

20. מחר, כאשר כולם ילמדו לתת, הם יקבלו יותר ויותר רמזים לתקשורת רוחנית, כפי שאנשים מעולם לא חלמו. (238, 51)

המטריאליזם קשה יותר להבחין בהן. עם זאת — ההשפעה שהמחשבות והמעשים הנעלים מפעילים מבחינה רוחנית היא גדולה. (16, 16)

8. כאשר רעיון או מחשבה של אור נובעים מתודעתכם, הם מגיעים ליעדם כדי למלא את משימתם המיטיבה. אם במקום מחשבות של טוב נובעות מתודעתכם הקרנות טמאות, הן יגרמו רק נזק לכל מקום שאליו תשלחו אותן. אני אומר לכם, גם המחשבות הן מעשים, וכבאלה הן נרשמות בספר הקיים בנשמתכם.

9. בין אם מעשיכם טובים או רעים — תקבלו בחזרה פי כמה את מה שאיחלתם לבני אדם אחרים. מוטב לכם לעשות לעצמכם רע מאשר לאחל אותו לאחד מקרוביכם.

10. לכן אמרתי לכם ב"תקופה השנייה": "מה שזורעים, קוצרים"; כי הכרחי שתכירו את חוויותיכם בחיים אלה ותזכרו כי קצירכם יניב לכם את אותו הזרע שזרעתם, אך בכפולות.

11. הו, האנושות, לא רצית לשקול, לחוש או לחיות את תורתו של אדונך! (24, 15-18)

12. זו הסיבה שבגללה אמרתי לכם כי לא הכרתם את כוח המחשבה. היום אני אומר לכם כי המחשבה היא קול ואוזן, כי היא נשק ומגן. היא יוצרת כשם שהיא הורסת. המחשבה מקצרת את המרחק בין השוהים רחוק זה מזה ומוצאת את אלה שאבדו עקבותיהם.

13. הכירו את כלי הנשק שלכם לפני שהקרב מתחיל. מי שיודע להתכונן, יהיה חזק ובלתי מנוצח. לא יהיה צורך שתניפו כלי נשק קטלניים. חרבכם תהיה המחשבה הטהורה והזכה, ומגנכם יהיה האמונה ואהבת הזולת. אפילו בשקט, קולכם יישמע במסר של שלום. (76, 34)

14. היו ערניים, והקפידו שלא לטמא את תודעתכם במחשבות טמאות. היא

חוסר היכולת להתגבר על עצמכם

28. האדם אשם כפליים: לא רק משום שאינו עושה כל מאמץ להסיר את הכיסוי המונע ממנו את הידע של התורות העליונות, אלא גם משום שלא שחרר את עצמו מכבלי החומר, אשר פיתו אותו — בניגוד לשמחות הנפש — אל התענוגות הגופניים. זו הסיבה שבגללה הוא השעבד את עצמו לשלטון התשוקות ומאפשר לנשמתו להיות כצולע שאינו עושה דבר כדי להבריא.

29. בכל התחומים אני רואה את רוב האנשים חסרי יציבות, בכל מקום אני פוגש רק את האדם החלש. ולמה זה נובע? לכך שאין לכם את האומץ ואת כוח הרצון המספיק לצאת מהלכלוך שבו אתם שקועים, להתגבר על העצלות המייצרת את הכבלים הקושרים אתכם לחומר, וזהו מקור כל התועבות, כל הטעויות.

30. אך האדם אינו רוצה לעשות שימוש בכוח שניתנה לו, שהוא הרצון — הרצון שאמור להיות המחוקק הבלתי מוגבל, שאמור להיות המנהיג העליון וללחום, בתמיכת התבונה — כוח כנגד כוח, שלטון כנגד שלטון: מצד אחד התשוקות והתאוות, ומצד שני התבונה והרצון, עד שאלה האחרונים ינצחו בקרב ותוכלו לומר לעצמכם כי שוחררתם.

31. אז תוכלו להיות הנביאים הגדולים, המוארים הגדולים, ה"על-אנשים". אז תוכלו לחיות יחד עם חיות הבר ולשחק עם זוחלים. כי אמת, אני אומר לכם, העבירות המעיקות עליכם הן הגורמות לכם לפחד מאותם אחים קטנים שלכם, וזו גם הסיבה לכך שהם תוקפים אתכם.

32. אך אם תקדישו זמן להתבונן בבני האדם, תגלו שישנם אנשים הפראיים יותר מנמרים, ויש להם יותר ארס מהקוברה. (203, 3-6)

כוחם של רגשות, רצונות או פחדים

21. בכל רגע נפלטים מכם תנודות מחשבתיות או רוחניות, אך ברוב המקרים אתם מקרינים אנוכיות, שנאה, אלימות, יהירות ותשוקות נחותות. אתם פוגעים ומרגישים באשר פוגעים בכם: אך אתם לא אוהבים, ולכן אינכם מרגישים באשר אוהבים אתכם, ובמחשבותיכם החולניות אתם ממלאים את הסביבה שבה אתם חיים יותר ויותר בבאב וממלאים את קיומכם באי-נוחות. אך אני אומר לכם: מלאו הכול בשלום, בהרמוניה, באהבה, ואז תהיו מאושרים. (16, 33)

22. אל תחשבו לעולם רעה על אלה שאינם מחבבים אתכם, ואל תתמרמרו על אלה שאינם מבינים אתכם, שכן אתם עצמכם מעבירים אליהם במחשבותיכם את הרגשות העמוקים ביותר שיש לכם כלפי הזולת. (105, 37)

23. האם אתם רואים את אותם אנשים המבקשים להיות חזקים באמצעות אלימות? בקרוב מאוד תראו אותם מוכחים בטעותם.

24. אוכיח להם שרק באמצעות הטוב, שהוא הילה של אהבה, אפשר להיות באמת גדולים ועוצמתיים. (211, 22-23)

25. חסר לכם האמונה להרים את פניכם ולחייך בתקווה, ולהביט בעתיד ללא פחדים, ללא חשדנות, כי בעתיד אני נמצא.

26. כמה פעמים אתם חולים רק משום שאתם חושבים כך; שכן בכל צעד ושעל אתם סבורים שהגורל רודף אתכם והכאב אורב לכם. אז אתם מושכים אליכם באמצעות מחשבותיכם כוחות אפלים, אשר מעיבים על חייכם החומריים ועל דרככם הרוחנית.

27. אך אני כאן אתכם, כדי להצית מחדש את האמונה בחיים, באמת, בנצח, בשלום המושלם, וגם כדי ללמד אתכם למשוך את האור. (205, 28-29)

7. האמונה לא יכולה להיות זו של אותן נשמות פושרות ופחדניות, שצעד אחד קדימה היום וצעד אחד אחורה מחר, שאינן רוצות להיאבק בכאבן שלהן ומאמינות בניצחון הרוח אך ורק בזכות רחמי האב.
8. האמונה היא זו שהנשמה חשה, אשר מתוך מודעות לכך שאלוהים נמצא בתוכה, אוהבת את אדוניה ושמחה לחוש אותו בתוכה ולאהוב את בני האדם הסובבים אותה. אמונתה בצדקת האב כה גדולה, עד כי היא אינה מצפה שאהוביה יאהבו אותה, שהיא תסלח על עלבונות ועוולות, אלא מאמינה כי מחר תתמלא באור, משום שהגיעה לטיהור בזכות מעשיה.
9. מי שיש לו אמונה, יש לו שלום, יש לו אהבה ויש בו טוב.
10. הוא עשיר ברוח ואף בחומר; אך בעושר אמיתי, לא בזה שאתם מתכוונים אליו. (263, 12-16)
11. אציג בפניכם עתה את ההוכחה לקיומה של אמונה אמיתית: כאשר הלב אינו מתייאש בשעת המבחן; כאשר בשעות הקריטיות ביותר השלום מחלחל לנשמה.
12. מי שיש לו אמונה, הוא בהרמוניה איתי, כי אני החיים, הבריאות והישועה. מי שמחפש באמת את הנמל הזה ואת המגדלור הזה, לא יאבד.
13. מי שיש לו מידה זו, עושה נפלאות מעבר לכל מדע אנושי ומעיד על הרוח ועל החיים העליונים. (237, 69-71)

הכרת אמת האלוהים

14. כאשר הלב שומר על אמונה טובה והשכל נקי מדעות קדומות ומרעיונות מעורפלים, יודעים להעריך את החיים טוב יותר, והאמת מתגלה בבהירות רבה יותר. לעומת זאת, כאשר שומרים בלב ספקות

IX תורת החוכמה האלוהית

פרק 36 - אמונה, אמת והברה

האמונה המנצחת הכל

1. כדי להתגבר על החולשה, העוני, הסבל והתשוקות, וכדי להסיר את הספק, האמונה והמעשים הטובים הם הכרחיים, שכן אלה הן המידות הטובות השולטות בבלתי אפשרי; מולן, הקשיים והבלתי מושג נעלמים כצללים.
2. אמרתי לאנשים שהאמינו בי ב"תקופה השנייה": "אמונתך עזרה לך." הסברתי זאת כך, משום שהאמונה היא כוח מרפא, כוח המהפך, ואורה מבטל את החושך. (20, 63-64)
3. אלה שעדיין רחוקים מההתעלות הרוחנית, רוצים לראות אותי בדמותו של ישוע, כדי לומר לי: "אדוני, אני מאמין בך, כי ראיתי אותך." להם אני אומר: "אשרי אלה שהאמינו מבלי לראות, כי הם הוכיחו שבעזרת התעלותם הרוחנית חשו אותי בלבם." (27, 75)
4. אני רוצה שתדעו מהי אמונה, כדי שתבינו שמי שיש לו אותה הוא בעל אוצר שאין שני לו.
5. מי שחי מואר באור פנימי זה, לעולם לא ירגיש דחוי, נטוש, חלש או אבוד — ככל שהעולם יחשיב אותו עני. אמונתו באב, בחיים, בייעודו וגם בעצמו, לעולם לא תתן לו לשקוע במאבק החיים, והוא יהיה תמיד מסוגל לבצע מעשים גדולים ומדהימים. (136, 4-5)
6. האמונה היא כמו מגדלור המאיר את דרככם בחיים, עד שתגיעו לנמל המבטחים של הנצח.

22. השאנן, החומרני, האדיש אינם יכולים להכיר את האמת כל עוד אינם הורסים את החומות שבתוכן הם חיים. עליהם להתגבר על תאוותיהם וחולשותיהם כדי לראות את אור פני. (258, 44-47)

23. ברוך הוא המחפש את האמת, כי הוא צמא לאהבה, לאור ולטוב. חפשו, ותמצאו; חפשו את האמת, והיא תבוא לקראתכם. המשיכו להרהר, המשיכו לשאול את ספר החוכמה האלוהית, והוא יענה לכם, כי לעולם לא נותר האב שותק או אדיש כלפי מי ששואל אותו בלהט.

24. כמה מאלה המחפשים את האמת בספרים, אצל המלומדים ובמדעים השונים, יגלו אותה לבסוף בתוכם, שכן הנחתי זרע של אמת נצחית במעמקי כל אדם. (262, 36-37)

25. איני יכול להונות אתכם! לעולם איני פועל בשקר, איני מסתתר בחשכה. האמת שלי תמיד עירומה. אך אם בני האדם לא הצליחו לראות את עירום רוחי, הרי זה רק משום שלא רצו בכך. אינני מסתיר מכם את האמת שלי מאחורי שום לבוש. עירומי הוא אלוהי וטהור, עירומי הוא קדוש, ואני אראה אותו לכל היצורים ביקום. כסמל לכך באתי לעולם עירום כבן אדם, ועירום עזבתי אתכם.

26. אני רוצה שתמיד תשרור אמת בקרב בני עמי, כי אני נמצא ואהיה תמיד באמת שלכם. אני רוצה שתהיה אהבה ביניכם, ואהבתי תהיה תמיד באהבתכם.

27. יש רק אמת אחת, אהבה אמיתית אחת; וכאשר האמת הזו והאהבה הזו יהיו בתוככם, אהבתכם ואמתכם יהיו שלי, ואמת שלי ואהבתי יהיו שלכם. (327, 33-34)

28. האור שלי נמצא בכל רוח. אתם נמצאים כעת בתקופה שבה רוחי תישפך על בני האדם. לכן אני אומר לכם שכולכם תרגישו בקרוב את נוכחותי — המלומדים או יהירות, ובשכל טעויות, הכול נראה מעורפל, ואפילו האור נראה כחושך.

15. חפשו את האמת, היא החיים, אך חפשו אותה באהבה, בענווה, בהתמדה ובאמונה. (88, 5-6)

16. התפללו, שאלו את אביכם בתפילתכם, ואז תקבלו במדיטציה שלכם ניצוץ מאוריי האינסופי. אל תצפו לקבל את כל האמת ברגע אחד. ישנן נשמות אשר כבר זמן רב מחפשות את האמת, החוקרות ומנסות לחדור לכל הסודות, ובכל זאת עדיין לא הגיעו אל היעד הנכסף.

17. המשיח, המשיח, הראה לכם את הדרך במילים: "אהבו זה את זה." האם אתם יכולים לדמיין את המשמעות העמוקה של מצווה נשגבה זו? כל חייהם של בני האדם היו משתנים אילו הייתם חיים על פי תורה זו. רק האהבה תוכל לחשוף בפניכם את אמיתות הסודות האלוהיים, כי היא מקור חייכם וכל הבריאה.

18. חפשו את האמת בלהט, חפשו את משמעות החיים, אהבו והתחזקו בטוב, ותראו כיצד צעד אחר צעד יירד מכם כל מה שהיה שגוי, לא ישר או לא מושלם. היו רגישים יותר ויותר לאור החסד האלוהי מיום ליום, ואז תוכלו לשאול את אדונכם ישירות על כל מה שאתם רוצים לדעת ועל מה שנשמתכם זקוקה לו כדי להגיע לאמת העליונה. (136, 40-42)

19. אני "הדבר" הפונה אל בני האדם, משום שהם לא יכלו להגיע אליי. זו האמת שלי שאני מגלה להם, שכן האמת היא הממלכה שאליה אתם אמורים להיכנס כולם על פי רצוני.

20. כיצד תוכלו לגלות את האמת, אם לא אגיד לכם תחילה כי לשם כך נדרשות ויתורים רבים?

21. כדי למצוא את האמת, יש צורך לעתים לוותר על מה שיש לכם, ואפילו לוותר על עצמכם.

את האלוהי כעל-טבעי, וכך אתם רואים את כל מה ששייך לרוחכם, וזוהי טעות.
36. הסיבה לכך היא שאתם רואים ומבחינים רק במה שנמצא בתחום החושים שלכם או בתחום ההבנה של האינטליגנציה האנושית שלכם, ואתם מחשיבים את מה שנמצא מעבר לחושים ולשכל כעל-טבעי. (273, 1)
37. הן האדם המחפש את אור הידע בטבע, והן זה המחפש את חוכמתי בהתגלויות הרוחניות, חייב לעבור ברגליו את הדרך שבה ימצא את כל אותן אמיתות, אשר לא יוכל לגלות בנתיבים אחרים. לכן שלחתי את נשמתכם לחיות חיים על גבי חיים כאן על פני האדמה, כדי שתגלה, על סמך התפתחותה וניסיונה, את כל מה שיש בתוכה ובסביבתה.
38. אם תרצו, בחנו את דבריי ביסודיות, אך לאחר מכן למדו והתבוננו בחיים מנקודת מבטם, כדי שתוכלו לקבוע את האמת הטמונה בכל מה שאמרתי לכם.
39. יהיו הזדמנויות שבהן ייראה לכם כאילו יש סתירה בין מה שאני אומר לכם היום לבין מה שנחשף בפניכם בעבר, אך אין סתירה כזו. בני האדם הם אלה השרויים בטעות. אך עתה יגיעו כולם אל האור. (105, 54-56)

תנאים מוקדמים להכרה רוחנית

40. הענווה היא אור הנשמה, ולעומת זאת, היעדרה הוא חושך בתוכה. היוהרה היא פרי הבורות. מי שגדול בידע ומכובד בזכות מידותיו הטובות, הוא בעל צניעות אמיתית וענווה רוחנית. (101, 61)
41. הסירו מכם את כל המחשבות הרעות ולבשו מחשבות אצילות. האושר אינו טמון במה שיש לאדם מבחינה חומרית, אלא במה שהוא מבין מבחינה רוחנית. הבנה היא בעלות ופעולה על פיה.
42. מי שיש לו ידע אמיתי, הוא בעל רוח ענווה. הוא אינו גאה בחוכמה הארצית, כמו גם הבלתי מלומדים, הגדולים כמו גם הקטנים, החזקים כמו גם העניים.
29. אלה ואלה ירתעו לנוכח האמת של האל החי והאמיתי. (263, 33-34)

ההכרה ברוחני ובאלוהי

30. אי אפשר שאחד מילדיי ישכח אותי, שכן בנשמתו הוא נושא את הרוח, שהיא אור רוחי, שדרכה הוא חייב להכיר אותי במוקדם או במאוחר.
31. לאחדים קל לחדור אל משמעות דבריי ולמצוא שם את האור; אך לאחרים דבריי הם חידה.
32. אני אומר לכם, שלא כולם יכולים להבין את הרוחניות שבמסרי בתקופה זו. אלה שאינם מסוגלים לכך, יצטרכו להמתין לזמנים חדשים, עד שרוחם תפקח את עיניה לאור גילויי. (36, 4-6)
33. כשאני אומר לכם שחכמתי תהיה שלכם — האם אתם מאמינים שחיים ארציים אחד בלבד יכולים להספיק כדי לחוות את כל מה שיש לי לגלות לכם? כשאני אומר לכם שאינכם יכולים להשיג את המדע האנושי מבלי לעבור את דרך ההתפתחות הארוכה, על אחת כמה וכמה שאינכם יכולים לרכוש את הידע הרוחני מבלי להתפתח באופן מלא בנשמתכם.
34. איני מציב את הרוחניות בניגוד למדע, שכן טעות זו הייתה טעותם של בני האדם, אך לעולם לא שלי. נהפוך הוא, אני מלמד אתכם ליישב את הרוחני עם החומרי, את האנושי עם האלוהי, את החולף עם הנצחי. עם זאת, אני מסביר לכם שכדי ללכת בנתיבי החיים, עליכם לדעת תחילה את הדרך שהרוח מתווה לכם, אשר חוקיה הרוחניים נובעים מהרוח האלוהית. (79, 38-39)
35. שקעתם עמוק כל כך והתרחקתם כל כך מהרוחני, עד שאתם מחשיבים כעל-טבעי את כל מה ש—מכיוון שהוא שייך לרוח—הוא טבעי לחלוטין. כך אתם מבנים

השכל משתוקק עתה לחופש ולהרחבת הידע. האדם מעמיק בלימוד הטבע, הוא חוקר, מגלה, שמח, מתפלא, אך לעולם אינו מהסס.

51. אך בכל פעם שעולה בו המחשבה להבהיר את הקשר לרוחני, לאמת הנמצאת מעבר לחומר המוכר לו, הוא חרד, הוא חושש לפרוץ אל הבלתי נודע, אל מה שהוא רואה כאסור, אל מה ש(לדעתו) מגיע רק לישויות נעלות הראויות לחקור את סודות האל.

52. שם הוא הוכיח את עצמו כחלש וכטיפש, כמי שאינו מסוגל להתגבר בכוח הרצון על הדעות הקדומות המדכאות אותו. שם התברר שהוא עבד לפרשנויות מעוותות.

53. לעולם לא תהיה התפתחות האינטליגנציה האנושית שלמה, כל עוד היא לא מתפתחת גם במישור הנשמתי. הכירו עד כמה גדולה הנחשלות של נשמתכם, משום שהתמסרתם רק להבנת החיים הארציים.

54. האדם הוא עבד לרצונם של אחרים, קורבן לכישופים, קללות ואיומים. אך מה הושג בכך? שהוא מוותר על כל משאלותיו להבין ולהשיג את הידע העליון, שאותו אמור האדם להחזיק; שהוא מונע מעצמו את היכולת להבהיר את מה שתמיד, באופן אבסורדי, החשיב כסוד: החיים הרוחניים.

55. האם אתם סבורים שחיי הנשמה יהיו לנצח חידה עבור האדם עלי אדמות? אם אתם חושבים כך, אתם טועים טעות גדולה. אכן, אני אומר לכם, כל עוד אינכם מכירים את מקורכם ואינכם יודעים דבר על מה שקשור לרוח, תהיו, למרות כל ההתקדמות במדעיכם, רק יצורים השוכנים בעולם עלוב בין צמחים ובעלי חיים. תמשיכו להילחם זה בזה במלחמותיכם, והכאב ימשיך לשלוט בחייכם.

השואפת רק להכיר את כל (הארצי) ומכחישה את כל מה שלא הבינה. מי שנושא בתוכו את אור ההכרה המוארת, מסוגל לקבל גילויים בזמן הנכון, כשם שהוא יודע לצפות להם. רבים כינו עצמם מלומדים, אך השמש, הזורחת יום יום במלוא אור, הייתה עבורם תעלומה.

43. רבים האמינו שהם יודעים הכל, אך אמת, אני אומר לכם, הנמלה, החוצה את דרכם מבלי שיבחינו בה, טומנת בחובה גם עבורם סוד בלתי נתפס.

44. בני האדם יוכלו לחקור נפלאות רבות של הטבע, אך כל עוד לא יעשו זאת בדרך האהבה האלוהית, לא יגיעו לחוכמה האמיתית הטמונה בחיי הנצח של הנשמה. (139, 67-70)

הרחבת התודעה הנחוצה לאדם

45. מראשית הענקתי לאדם את חופש המחשבה. אך הוא היה תמיד עבד — לעתים מתוך קנאות, ובמקרים אחרים כעבד לתפיסות העולם השגויות של פרעה ושל הקיסר. זו הסיבה שבגללה הוא מסונוור בתקופה זו לנוכח החירות שהרוח זוכה לה עתה, והבהירות הנפרשת לעיניו. שכן תבונתו עדיין אינה מורגלת בחירות זו.

46. האדם צמצם את כוח הבנתו הרוחנית, ולכן נפל לקנאות, הלך בדרכים מפותלות והיה כצל של רצון הזולת.

47. הוא איבד את חירותו, לא היה אדון לעצמו ולא למחשבותיו.

48. אך עתה הגיע עידן האור, הזמן שבו עליכם לשבור את הכבלים ולפרוש כנפיים, כדי להתעלות בחופשיות אל האינסוף מתוך תשוקה לאמת. (239, 4-7)

49. המאה שבה אתם חיים מציגה שני היבטים: האחד הוא התפתחות השכל, והאחר הוא קיפאון רוחני.

50. אכן, האור האלוהי מאיר על כושר השכל, ומכאן נובעת ההשראה הגדולה שלי, שפרייה מפתיע את האנושות; שכן

שהנפש היא נפלאה—גם המקום שאביו ייעד לו לנצח חייב להיות נפלא. (287, 4-6)

פרק 37 - ההבנה הנכונה של טקסטים תנ"כיים

הפרשנות המקראית של המילים וההבטחות

1. בני האדם הקדישו את עצמם לחקר הבריתות הישנות, תוך שהם שברים את הראש בניסיון לנתח ולפרש את הנבואות וההבטחות . אלה שביניהם התקרבו ביותר לאמת הם אלה שמצאו את המשמעות הרוחנית של תורתו. כי אלה הדבקים בפרשנות הארצית-חומרית ואינם מבינים את המשמעות הרוחנית של גילויי, או אינם רוצים למצוא אותה, יאלצו לסבול מבלבול ואכזבה, כפי שסבל העם היהודי כאשר בא המשיח, אותו דמיין וציפה באופן שונה מזה שהציג אותו המציאות. (13, 50)

2. התפיסה המוטעית שהאדם יצר לעצמו בימי קדם לגבי צדקתי תיעלם סופית, כדי לפנות את מקומה לידע האמיתי אודותיה. הצדק האלוהי יובן לבסוף באור הנובע מהאהבה המושלמת הקיימת באביכם.

3. אותו אלוהים, שהאנשים ראו בו נקמן, אכזרי, נוטר טינה וחסר סלחנות, ייתפס מעומק הלב באב המעניק את סליחתו על העלבונות מצד ילדיו, באב המשכנע את החוטא באהבה, כשופט אשר במקום לגנות את מי שחטא חטא חמור, מציע לו הזדמנות חדשה לגאולה.

4. כמה פגמים ייחסו לי בני האדם בבורותם, משום שחשבו שאני מסוגל לחוש כעס, אף על פי שהכעס אינו אלא חולשה אנושית! כאשר הנביאים דיברו אליכם על "זעם הקדוש של האל", אני

56. אם לא תגלו מה אתם נושאים בתוככם, ולא תגלו בזולתכם את האח הרוחני השוכן בכל אחד — האם תוכלו באמת לאהוב זה את זה? לא, בני אדם, גם אם אתם אומרים שאתם מכירים אותי והולכים אחריי. אם תתייחסו לתורת שלי באופן שטחי, אמונתכם, תובנתכם ואהבתכם יהיו שגויות. (271, 39-45)

57. בי ימצאו בני האדם את האומץ להשתחרר מעול בורותם.

58. כיצד תוכלו לצפות שיהיה שלום על פני האדמה והמלחמות יפסקו, שהאנשים יתחדשו והחטא יפחת, אם אין להם ידע רוחני, שהוא תנאי מוקדם, מקור ובסיס החיים?

59. אכן, אני אומר לכם, כל עוד לא תבינו את האמת שלי ולא תצייתו לה, קיומכם עלי אדמות יהיה כבית הבנוי על חול טובעני. (273, 24-26)

60. אני אומר לאדם שהוא זר לעצמו, משום שלא חדר אל תוכנו, משום שאינו יודע את סודו, משום שאינו מכיר את מהותו האמיתית. אך אני רוצה ללמד אותו בתקופה זו את תוכנו של הספר, שהיה סגור בפניו זמן רב כל כך, שבו שמורים כל הסודות, אשר כבר הבטחתי לכם ב"תקופה השנייה" להאיר באור רוחי.

61. כעת תכירו את עצמכם באמת ותחדרו אל תוככי רוחכם. אז תוכלו לומר שאתם מתחילים לדעת מי אתם.

62. האדם יכיר את מקורו, את ייעודו, את משימתו, את יכולותיו ואת כל אותו חיים אינסופיים ונצחיים, החיים ומסתעפים סביבו. הוא לא יוכל עוד לפגוע בזולתו, לא יוכל עוד לסכן את קיומם של בני אדם אחרים, ולא יעז עוד לחלל דבר מכל מה שמקיף אותו, כי הגיע להכרה שהכל קדוש.

63. הוא יכיר את מה שנמצא בנפשו ומה שהיא מסתירה, ואז תהיה לו תפיסה ברורה ואמונה עמוקה בכך ש—מכיוון

את השפה האלגורית שבה דובר אליכם, עליכם לחדד בדרך זו את חושיכם הרוחניים, כדי שתוכלו להבחין בין דבר אלוהים לדבר אדם, כדי שתגלו את משמעות תורתותיי.

9. רק מנקודת מבט רוחנית תוכלו למצוא את הפרשנות הנכונה והאמיתית של דברי – הן אלה ששלחתי אליכם באמצעות הנביאים, והן אלה שהורישתי לכם באמצעות ישוע, או את הדברים האלה שאני נותן לכם באמצעות דוברי "הזמן השלישי".

10. כאשר האנושות תמצא את המשמעות האמיתית של החוק, של התורה, של הנבואות ושל ההתגלויות, היא תגלה את היפה ביותר והעמוק ביותר בקשר לקיומה.

11. אז יכירו בני האדם את הצדק האמיתי, ולבם ינחש את השמים האמיתיים; אז תדעו גם מהו כפרה, טיהור ותיקון. (322, 39-42)

12. כתבי הקודש של העבר היו יכולים לגלות לכם את מה שאני חוזר ואומר לכם היום; אך האדם העז לזייף את אמיתותיי כדי להפיץ אותן בצורה מעוותת. וכך יש לכם עתה אנושות חולה בנפשה, עייפה ובודדה.

13. לכן קריאת ההשכמה שלי נשמעת מפי הנושא את הקול, כי איני רוצה שתתבלבלו. (221, 14-15)

14. אם כתבי תלמידיי, שהורישו לכם את דבריי ב"תקופה השנייה", יגיעו לידיכם מזויפים, אפעל כך שתכירו מהן מילותיו האמיתיות של ישוע. רוחכם תזהה בזיוף את אלה שאינן בהרמוניה עם הקונצ'רטו האלוהי של אהבתי. (24, 19)

15. מעולם לא היה האדם נטול התגלויותיי, שהן אור הרוח; אך הוא חשש לחקור אותן. עתה אני שואל אתכם: מה תוכלו לדעת על האמת ועל הנצחי, אם אתם מתעקשים להתרחק מהרוחני? אומר לכם עתה כי עליכם לפרש ביטוי זה כצדק אלוהי.

5. בני האדם של "הזמן הראשון" לא היו מבינים דרך ביטוי אחרת, ואף הפוחזים או ההוללים לא היו מתייחסים ברצינות לאזהרות הנביאים, אילו אלה לא היו מדברים אליהם בצורה כזאת. היה הכרחי שההשראה של שליחיי תבוא לידי ביטוי במילים שיעשו רושם על מוחם ולבם של אותם אנשים, שהיו בעלי התפתחות נפשית מועטה. (104, 11-14)

6. כתבי "הזמן הראשון" העבירו את תולדות עם ישראל ושמרו את שמות ילדיו, את הצלחותיו ואת שגיאותיו, את מעשי אמונתו ואת חולשותיו, את תהילתו ואת נפילותיו, כדי שספר זה ידבר לכל דור חדש על התפתחותו של עם זה בעבודת האל. ספר זה העביר הן את שמות האבות, שאהבו את המידות הטובות ואת הצדק, שהיו דוגמאות לעוצמת האמונה, והן את שמות הנביאים, הרואים את העתיד, שדרכם דיבר האל תמיד כאשר ראה את עמו על סף סכנה. כמו כן, הוא העביר את שמותיהם של המושחתים, הבוגדים, הסוררים, שכן כל אירוע, כל דוגמה, הוא לקח ולפעמים סמל.

7. כאשר שכנתי בקרב בני האדם בישוע, השתמשתי בתמצית כתבים אלה, במשמעות יצירות אלה, רק כאשר היה צורך בכך, כדי להנחיל את תורת; מעולם לא שיבחתי את החומרי ואת חסר התוכן. האם איננכם זוכרים שהזכרתי את הבל הצדיק, שהיללתי את סבלנותו של איוב והזכרתי את חוכמתו ותפארתו של שלמה? האם לא הזכרתי בהזדמנויות רבות את אברהם ודיברתי על הנביאים, והאם לא אמרתי לכם בהתייחסות למשה, כי לא באתי לבטל את התורה שקיבל, אלא למלא אותה? (102, 31-32)

8. עליכם ללמוד את ההתגלויות האלוהיות שנתתי לכם בכל הזמנים, עליכם להבין

מאנוכיותם ולנהוג באהבת הזולת כלפי בני אדם אחרים, כדי שנשמתם תוכל לעבור בדרך הצרה של הגאולה. אין צורך להשתחרר מרכוש ומנכסים, אלא רק מאנוכיות. (62, 65)

23. אני בונה כעת מחדש את המקדש שאליו התייחסתי כאשר אמרתי לתלמידיי, שהביטו בהערצה במקדש שלמה: "אמן, אני אומר לכם, לא תישאר בו אבן על אבן, אך אני אבנה אותו מחדש תוך שלושה ימים."

24. כוונתי הייתה לומר שכל פולחן חיצוני, מפואר ככל שיהיה בעיני בני האדם, ייעלם מליבם, ובמקומו אקים את המקדש האמיתי, הרוחני, של אלוהותי . כעת הוא "הזמן השלישי", כלומר היום השלישי, שבו אסיים את בנייתו מחדש של מקדשי. (79, 4)

25. לאלוהים אין צורה, שכן אילו הייתה לו צורה, הוא היה ישות מוגבלת, כמו האדם, ואז הוא לא היה אלוהים.

26. "בסאו" הוא השלמות, הצדק, האהבה, החוכמה, כוח היצירה, הנצח.

27. "השמים" הם האושר העילאי שהנשמה מגיעה אליו בדרכה לשלמות, כאשר היא מתעלה בחוכמה ובאהבה עד כדי כך שהיא מגיעה לדרגת טוהר שאף חטא ואף כאב אינם יכולים עוד להגיע אליה.

28. כאשר נביאיי דיברו על החיים הרוחניים, הם עשו זאת לעתים באמצעות צורות אנושיות וחפצים המוכרים לכם.

29. הנביאים ראו כסאות דומים לאלה של מלכי הארץ — ספרים, ישויות בעלות צורה אנושית, ארמונות עם וילונות, מנורות, את השה ועוד דמויות רבות. אך היום עליכם להבין כי כל אלה היו רק משל, סמל, שהכיל משמעות אלוהית, התגלות, אשר היה צורך לבטאה עבורכם בצורה חזותית, שכן לא הייתם מסוגלים להבין משמעות אחרת, גבוהה יותר.

16. התבוננו בפרשנות המטריאליסטית שהענקתם לגילויי ה"זמן" הראשון והשני שלי, אף על פי שהם מדברים אך ורק על האלוהי והרוחני. ראו כיצד אתם מבלבלים בין הטבע המטריאלי לרוחני, באיזה חוסר כבוד אתם הופכים את העמוק לשטחי ואת הגבוה לנמוך. אך מדוע עשיתם זאת? משום שבשאיפתכם לעשות משהו במעשה האלוהים, אתם מחפשים את הדרך להתאים את תורתכם לחייכם הארציים, לנוחיותיכם האנושיות, היקרות לכם ביותר. (281, 18-19)

17. בתקופה זו אפעל לכך שהתורה שנתתי לכם ב"תקופה השנייה", שרבים לא הבינו אותה ואחרים שכחו אותה, תובן על ידי כולם, ושהיא תישמר בנוסף על סמך הוראותיי החדשות. (92, 12)

18. אור רוח הקודש שלי יורד עליכם; אך מדוע אתם מציגים אותי בדמות יונה? תמונות וסמלים אלה אינם רשאים עוד להיות נערצים על ידי תלמידיי החדשים.

19. הבינו את תורתו, עם: ב"תקופה השנייה" ההיא התגלה רוח הקודש שלי בטבילתו של ישוע בדמות יונה, משום שציפור זו דומה במעופה לנשיבת הרוח, לבהו מסמל טוהר, ובמבטו העדין והמתון יש השתקפות של תמימות.

20. כיצד ניתן היה להבהיר את האלוהי לאותם אנשים חסרי השכלה, אם לא בעזרת דמויות היצורים שהיו מוכרים להם בעולם?

21. המשיח, המדבר אליכם ברגע זה, הוצג ככבש, ואפילו יוחנן ראה אותי כך בחזון הנבואי שלו. כל זאת נובע מכך שכאשר אתם מחפשים אותי בכל אחת מיצירותיי, תמצאו תמיד בכל הבריאה דימוי של בורא החיים. (8, 1-3) 22.

פעם אמרתי לכם, כי קל יותר לגמל לעבור דרך נקב המחט מאשר לאיש עשיר וקמצן להיכנס למלכות השמים. היום אני אומר לכם כי על אותם לבבות להשתחרר

בו; ואני יכול לומר לכם גם שהוא לא הובן אפילו על ידי הנביא שאליו הוא נמסר.
38. יוחנן שמע וראה, וכאשר שמע כי ציוו עליו לכתוב זאת, הוא ציית מיד; אך הוא הבין כי אותה הודעה נועדה לאנשים שיבואו זמן רב אחריו. (27, 80-81)
39. מתי יפנו בני האדם את תשומת לבם למה שהותיר בכתב תלמידי האהוב? מוזרה היא הדרך שבה נכתבה התגלותו, מסתורי הוא משמעותה, עמוקות עד אין קץ מילותיו. מי יוכל להבין אותן?
40. האנשים שמתחילים להתעניין בהתגלות יוחנן, מעמיקים בה, מפרשים, מתבוננים ולומדים. חלקם מתקרבים מעט אל האמת, אחרים סבורים שגילו את משמעות ההתגלות ומכריזים עליה לכל העולם; ואחרים שוב מבולבלים או עייפים מכדי להמשיך לחקור, ובסופו של דבר שוללים מכל המסר הזה כל משמעות אלוהית.
41. תלמידי "הזמן השלישי", עתה אני אומר לכם, שאם יש לכם באמת את הרצון להיכנס למקדש זה ולהכיר את המשמעות האמיתית של אותן התגלויות, עליכם להתוודע לתפילה מרוח לרוח — אותה תפילה שג'ון נהג לקיים בגלותו.
42. עליכם להבין תחילה כי ההתגלות האלוהית, אף שהיא מוצגת באמצעות דמויות ותמונות ארציות, עוסקת כולה בנשמת האדם, בהתפתחותה, במאבקיה, בפיתוייה ובנפילותיה, בחילוליה ובחוסר ציותה. היא עוסקת בצדק שלי, בחוכמתי, בממלכתי, בהוכחות האהבה שלי ובתקשורת שלי עם בני האדם, בהתעוררותם, בהתחדשותם ולבסוף בהתעלותם הרוחנית.
43. גיליתי לכם שם את מסע החיים הרוחני של האנושות, מחולק לתקופות זמן, כדי שתבינו טוב יותר את התפתחות הנשמה.
30. עתה הגיע הזמן שתפרשו נכונה את המשמעות של כל המשלים וההוראות שלי, שגיליתי לכם באמצעות סמלים, כדי שהמשמעות תחלחל לתוך רוחכם והצורה הסמלית תיעלם.
31. כאשר תגיעו להבנה זו, אמונתכם תהיה אמיתית, שכן אז תבססו אותה על האמת. (326, 37-42)
32. אילו כל המוזמנים היו ממהרים אל שולחן האדון, שם מוגשת המזון המזין את הנפש, היה השולחן מלא; אך לא כל המוזמנים באו.
33. זהו טבעו של האדם שלא להעריך את חסדי האל, ולכן ראיתם רבים מבני אדם דוחים אתכם, כאשר קראתם אליהם.
34. אך אני אומר לכם, כי אותם מעטים היושבים לשולחני ומקשיבים לי בהתמדה כדי ללמוד ממני, הם אלה שיפיצו בקרב ההמונים את גדולת דבריי, את משמעותה של תורה זו, הקוראת לאנשים לבנות מחדש עולם שהגיע לקצו, ולפנות מקום לעולם זוהר ונישא יותר. (285, 33 35)

התגלותו של ישוע באמצעות השליח יוחנן

35. הכול כתוב בספר שבעת החותמות, הנמצא אצל אלוהים, וקיומו נגלה לאנושות באמצעות השליח והנביא יוחנן.
36. רק השה האלוהי גילה לכם את תוכנו של אותו ספר, שכן לא היה קיים, לא על פני האדמה ולא בשמים, רוח צדיק שיכול היה להסביר לכם את סודותיה העמוקים של אהבת האל, חייו וצדקתו. אך השה האלוהי, שהוא המשיח, פתח את החותמות שסגרו את ספר החיים כדי לגלות את תוכנו לילדיו. (62, 30)
37. אם ספר הנבואות של יוחנן נתפס על ידי חלקם כסוד בלתי ניתן לפענוח, ונחשב על ידי אחרים כפרשנות מוטעית, הרי שהדבר נובע מכך שהאנושות טרם הגיעה לרוחניות הדרושה כדי להבין את המוצג

הסודות, צמחו הדתות השונות, כל אחת בהתאם לדרגת הפיגור הרוחני או ההתקדמות הרוחנית של בני האדם, כאשר חלקן נטו יותר לאמת מאחרות, חלקן היו רוחניות יותר מאחרות, אך כולן שאפו לאותה המטרה. זהו הנתיב שהנשמות עוברות לאורך המאות והעידנים — הנתיב שאליו מצביעות הדתות השונות. חלקן התקדמו רק באיטיות רבה, אחרות נעצרו, ואחרות סטו מהדרך והתלכלכו. (12, 92-93)

3. היום אני בא ברוח, ואכן, אני אומר לכם: יש הסוברים שהייתי קרוב אליכם יותר בימים הראשונים מאשר היום. הם טועים, כי בכל בואי התקרבתי אליכם יותר ויותר.

4. זכרו כי ב"תקופה הראשונה" התיישבתי על הר, ומשם שלחתי אליכם את תורתי החקוקה באבן. ב"תקופה השנייה" עזבתי את פסגת ההר וירדתי לעמקים שלכם, כשהפכתי לאדם כדי לחיות בקרבכם. ובזמן הנוכחי, כדי להיות קרוב אליכם עוד יותר, עשיתי את לבבם למשכני, כדי להתגלות שם ולדבר אל בני האדם מתוך תוכו. (3, 31)

5. אתם מבינים עתה כי חילקתי את התגלותי האלוהית לשלוש תקופות גדולות.

6. זה היה בילדותה הרוחנית של האנושות, כאשר האב נתן לה את התורה והבטיח לה משיח, שיפתח בפניה את השער לעידן חדש.

7. המשיח היה ישוע, שבא אל בני האדם כאשר היו בעיצומה של נעוריהם הרוחניים. הוא לימד את בני האדם דרך נעלה יותר לקיים את התורה שקיבלו קודם לכן מהאב, אך לא ידעו לקיים. "דבר" האלוהים דיבר מפיו של ישוע, ולכן אני אומר לכם שהעולם המשיך לשמוע את קולו ואת מצוותיו של אביו באמצעות תורת האהבה של המורה המושלם.

44. אם כן, תלמידים, מכיוון שההתגלות מתייחסת לחייכם הרוחניים, ראוי שתלמדו אותה ותתבוננו בה מנקודת מבט רוחנית; שכן אם תנסו לפרש אותה רק על סמך אירועים ארציים, תסתבכו בבלבול כמו רבים אחרים.

45. אכן, אירועים ארציים רבים קשורים להגשמת אותה התגלות, ויהיו קשורים אליה גם בעתיד. אך עליכם לדעת כי האירועים והסימנים הכלולים בה הם גם דמויות, תמונות ודוגמאות, שנועדו לעזור לכם להבין את האמת שלי ולמלא את ייעודכם, להתעלות אליי בדרך טוהר הנפש, אשר תלמידי יוחנן הותיר לכם דוגמה מזהירה, אשר הקדים את האנושות באלפי שנים בדיאלוג מרוח אל רוח עם אדוניו. (309, 47-51)

פרק 38 - שלושת תקופות ההתגלות ושבע תקופות החותמות

תלות ההתגלויות של אלוהים בהתפתחות

1. בכל שלושת תקופות הזמן, אליהן חילקתי את התפתחות האנושות, הראיתי לכם באור שלי את אותו נתיב ישר וצר לעליית הנשמה, את הדרך היחידה של אהבה, אמת וצדק.

2. הובלתי אתכם מהוראה להוראה, מגילוי לגילוי, עד שהגיע הזמן הזה שבו אני אומר לכם שכבר תוכלו להתחבר אליי מרוח לרוח. האם האנושות הייתה יכולה להתחבר כך ב"תקופה הראשונה"? — לא, היא נאלצה להסתפק בפולחן החומרי, בטקסים ובטקסים, בחגים המסורתיים ובסמלים, כדי שתוכל לחוש את הקרבה לאלוהי ולרוחני. מתוך חוסר היכולת הזה להתקרב לרוחני, להתעלות אל האלוהי, להביר את העמוק יותר ולפצח את

ההבנה שלהם, ועדיין אני יכול לומר לכם כי דברי האחרון טרם נאמר.
17. חפשו תמיד בספר החוכמה שלי את המילה האחרונה, את העמוד החדש, המגלה לכם את המשמעות, את תוכנו של מה שניתן בעבר, כדי שתהיו באמת תלמידיי. (149, 44-45)

שלושת הבריתות של אלוהים

18. משה, ישוע ואליהו — זו הדרך שה' התווה לאדם כדי לעזור לו להתעלות אל ממלכת השלום, האור והשלמות.
19. חשו בחייכם את נוכחותם של שליחי האדון. אף אחד מהם לא מת; כולם חיים כדי להאיר את דרכם של בני האדם שהתעו, ולעזור להם לקום מנפילותיהם, ולחזק אותם כדי שיקדישו את עצמם באהבה למבחנים של כפרת חטאיהם.
20. הבירו את המלאכה שמשה מילא על פני האדמה בהשראת יהוה. חקרו לעומק את תורתו של ישוע, שדרכו דיבר "הדבר האלוהי", וחפשו את המשמעות הרוחנית של התגלותי החדשה, שעידנה מיוצג על ידי אליהו. (29, 20 22)
21. אם ב"תקופה השנייה" לידתי כבן אדם הייתה נס, ותחייתי הרוחנית לאחר מותי הגופני הייתה נס נוסף — אכן, אני אומר לכם — אזי התגלותי בתקופה זו באמצעות תבונה אנושית היא נס רוחני.
22. נבואותיי יתגשמו בתקופה זו עד הסוף. אני מותיר לכם את שלושת הצוואות שלי, המהוות צוואה אחת.
23. מי שהכיר את האב בעבר באהבה, הקרבה וסליחה, יכיר אותו בתקופה זו באופן מושלם, כדי שיאהב אותו ויעריץ אותו, במקום לפחד מצדקתו.
24. אם דבקתם בחוק ב"תקופה הראשונה", הרי שזה היה מתוך פחד שהצדק האלוהי ייסר אתכם; לכן שלחתי אליכם את "דברי", כדי שתבינו שאלוהים הוא אהבה.
8. ישוע, מצדו, הציע לבני האדם לשלוח אליהם את "רוח האמת", כדי שזו תבהיר להם את כל מה שלא הבינו מתורתו.
9. אם כן, עם אהוב — המילה הפשוטה והצנועה הזו שאתם שומעים בעת היא קולו של רוח האמת, היא האור הרוחני של אלוהים, הזורם אל תוך הווייתכם, כדי שתפקחו את עיניכם לעידן החדש. אור זה, המאפשר לכם להבין בהדרגה את כל הגילויים של אדונכם, הוא אורו של אביכם, רוח הקודש, המפתיע את האנושות בשלב התפתחותי רוחני גבוה יותר, כלומר, בעוד היא מתקרבת לבגרות כדי להבין את גילויי האל.
10. בכל מה שהאור הזה מגלה לכם, תקבלו את הוראת האב; כי "הדבר" נמצא בי, ורוח הקודש היא חוכמתי שלי. (132, 10-15)
11. בימים עברו לא דיברתי אליכם כך. ב"תקופה הראשונה" האיר החוק את נפש האדם; ב"תקופה השנייה" האיר ישו את לב האדם באור האהבה. היום מאיר אור רוח הקודש את נפשכם, כדי להרים אותה מעל לכל האנושי.
12. מאותו האל קיבלתם את שלושת המסרים הללו, ובין כולם חלף עידן — הזמן הדרוש להתפתחות הנשמה, כדי שתוכל לקלוט את המסר החדש או את ההוראה החדשה.
13. עתה תוכלו להבין מדוע קראתי לכם "תלמידי רוח הקודש". (229, 50-52)
14. אילו אמרתי לכם הכל בהתגלויות הראשונות, לא היה צורך שהמאסטר, המשיח, ילמד אתכם הוראות חדשות, ואף לא שהרוח הקדושה תבוא בתקופה זו כדי להראות לכם את פלאי החיים הרוחניים.
15. לכן אני אומר לכם, אל תתקבעו על מה שהתגלה לכם בתקופות קודמות, כאילו היה זה הדבר האחרון בתורתו.
16. באתי שוב אל בני האדם, ובמשך זמן רב גיליתי את עצמי באמצעות כושר

31. מי שאינו יודע למצוא את האמת הטמונה בתורותיי, יוכל אף לטעון שתורה זו אינה מובילה לאותה המטרה כמו תורותיו של ישוע; הנשמות המוסתרות על ידי פרשנויות מוטעות או המבלבלות על ידי קנאות דתית, לא יוכלו להבין מיד את האמת שבגילויים אלה. עליהן לעבור דרך של ניסיונות כדי להשתחרר מהגישה הארצית המונעת מהן להבין ולקיים את מצוותי, המלמדת אתכם לאהוב זה את זה. (83, 42-43)

32. לשווא יאמרו אנשים רבים כי תורה זו היא חדשה או שאין לה כל קשר לגילויים האלוהיים שניתנו לכם בתקופות עברו. אני מבטיח לכם כי כל מה שאמרתי לכם בתקופה זו באמצעות כושר ההבנה האנושי, שורשיו ויסודותיו נעוצים במה שכבר הוכרז לכם בנבואה בתקופה הראשונה ובתקופה השנייה.

33. אך הבלבול שעליו אני מדבר אליכם ינבע מכך שמי שפרשו את אותן התגלויות כפו את פרשנויותיהם על בני האדם, ואלו היו בחלקן נכונות ובחלקן מוטעות. כמו כן, הדבר יקרה משום שאורן הרוחני של תורותיי נמנע מבני האדם ולעתים ניתן בצורה מעוותת. לכן, כיום, כאשר הגיע הזמן שבו האור שלי משחרר אתכם מחשכת בורותכם, אנשים רבים מכחישים כי זהו אור האמת, שכן לדעתם הוא אינו תואם את מה שלימדתי אתכם בעבר.

34. אני מבטיח לכם שאף אחת מדבריי לא תאבד, ושאנשי תקופה זו ידעו מה באמת אמרתי לכם בתקופות העבר. כאשר העולם יכיר את הספיריטואליזם, הוא יאמר: "אכן, את כל זה כבר אמר ישוע!"

35. אכן, כבר אמרתי לכם הכל, גם אם לגבי רבות מהאמיתות שהתגלו, הכרזתי בפניכם רק את עיקריהן. השארתי אותן לכם כדי שתלמדו להבין אותן בהדרגה, שכן באותה עת האנושות עדיין לא הייתה

25. היום בא אליכם אוריי, כדי שלא תסטו מדרך הישר ותוכלו להגיע לסוף הדרך בנאמנות לחוקי. (4, 43-47)

26. תורותיי החדשות הן אישור לאלה שנתתי לכם ב"תקופה השנייה", אך הן רחבות היקף עוד יותר. שימו לב: אז דיברתי אל לבם של בני האדם, ואילו עתה אני מדבר אל רוחם.

27. איני מכחיש אף לא מילה אחת ממה שנתתי לכם בעבר — נהפוך הוא, אני מעניק להן את ההגשמה הראויה ואת הפרשנות הנכונה. כך גם אמרתי אז לפרושים, שהאמינו כי ישוע מבקש להרוס את התורה: "אל תחשבו שבאתי לבטל את התורה או את הנבואות — נהפוך הוא, באתי כדי לקיימן." איך אוכל להכחיש את אותה תורה ואת הנבואות, הרי הן היסוד של המקדש שהיה צריך להיבנות בלבבות בני האדם במשך שלוש תקופות, והן ההכרזה על בואי לעולם? (99, 24-25)

28. היום אני אומר לכם שוב: "אני הדרך, האמת והחיים", ואם תחפשו את משמעות דבריי בתקופה זו, תמצאו בהם את חוק האהבה הנצחי, את אותה הדרך שסימנתי לכם על פני האדמה.

29. באותם ימים האמינו רבים כי המשיח סטה מהדרך ושיבש את החוק. לכן נלחמו בו ורדפו אותו. אך האמת, כמו אור השמש, תמיד גוברת על החושך. עכשיו דבריי יותקפו מחדש, שכן יש המאמינים כי הם מוצאים בהם סתירות, אי-בהירויות וטעויות. אך אורם יאיר שוב אל תוך החושך של תקופה זו, והאנושות תבין כי הדרך והחוק שגיליתי לכם הם אותם הדברים שהיו באותה תקופה, ויהיו כך תמיד. (56, 69 70)

30. הוראה זו היא הדרך לחיי נצח; כל מי שיגלה בתורה זו כוח מרומם ושלמות, ידע לאחד אותה עם זו שלימדתי אתכם כשהייתי עלי אדמות, כי מהותה זהה.

41. יש שיקראו לתקופה החדשה הזאת "תקופת האור", אחרים יקראו לה "עידן רוח הקודש" ואחרים יקראו לה "תקופת האמת". אך אני אומר לכם, כי זו תהיה תקופת ההתפתחות הנשמתית כלפי מעלה, תקופת השיקום הרוחני, תקופת ההשבה.

42. זוהי התקופה שחלמתי זה מכבר שתחיה בלב האדם, ושנלחם בה והרס אותה ללא הרף — תקופה שברק אוריה נראה לכול, ותחת אורו מתאחדים כל ילדי האדון: לא לקהילה דתית של בני אדם, המקבלת את האחד ודוחה את האחר, המכריזה על האמת שלה ומכחישה אותה אצל אחרים, המשתמשת בנשק בלתי ראוי כדי לכפות את עצמה, או המביאה חושך במקום אור. (135, 53-54, 57-59)

43. זהו "הזמן השלישי", שבו על נשמת האדם להשתחרר מכבלי המטריאליזם. הדבר יביא עמו מאבק בין תפיסות עולם, שיהיה עז יותר מכל מה שההיסטוריה האנושית הכירה עד כה.

44. השחיתות, האנוכיות, הגאווה, החטא, השקר וכל מה שהעיב על חייכם, יפלו כפסלים שבורים לרגלי אלה שסגדו להם, כדי לפנות מקום לענווה. (295, 64-65)

שבע תקופות ההיסטוריה של הגאולה

45. השלב הראשון בהתפתחות הרוחנית בעולם מיוצג על ידי הבל, משרתו הראשון של האב, שהקריב לאלוהים את עולתו. הוא סמל הקורבן. הקנאה קמה נגדו.

46. השלב השני מיוצג על ידי נח. הוא סמל האמונה. הוא בנה את התיבה בהשראה אלוהית והכניס אליה את בני האדם כדי להצילם. נגדו קמה ההמון עם ספקותיו, לעגו וגישתו האלילית. אך נח הותיר אחריו את זרע האמונה.

47. התקופה השלישית מסומלת על ידי יעקב. הוא מגלם את הכוח, הוא ישראל, מסוגלת להבין את כל מה שאני מראה לכם כעת במלואו. (155, 24-27)

הזמן השלישי

36. זו היא "התקופה השלישית", שבה לימדתי אתכם את הלקח שאמור לאחד את האנושות מבחינה רוחנית. שכן רצוני הוא שהשפות, הגזעים והאידיאולוגיות השונות לא יהיו עוד מכשול לאיחודם. המהות הרוחנית שממנה בראתי את הרוח היא אותה מהות שכולם מחזיקים בה, והחומרים המרכיבים את הדם הזורם בעורקי בני האדם זהים אצל כולם. לכן כולם שווים וראויים לי, ולמען כולם באתי מחדש. (95, 9)

37. השינויים שחיי האדם יעברו יהיו כה גדולים, עד שייראה לכם כאילו עולם אחד מסתיים ועולם אחר נולד.

38. כשם שבכל הזמנים נחלק חייו של האדם לתקופות או לעידנים, וכל אחת מהן התאפיינה במשהו — בין אם בתגליותיה, בין אם בהתגלויות האלוהיות שקיבלה, בין אם בהתפתחותה בתחום היופי, שאותו מכנה האדם "אמנות", ובין אם במדע שלה — כך גם התקופה המתחילה עתה, , העידן שכבר פורץ כזריחה חדשה, תתאפיין בהתפתחות מתנות הרוח — אותו צד של הווייתכם שהייתם צריכים לטפח כדי לחסוך מעצמכם כל כך הרבה רעות, אך דחיתם זאת תמיד למועד מאוחר יותר.

39. האם אינכם מאמינים שחיי האדם יכולים להשתנות לחלוטין, אם יפתחו רוחניות, יפתחו את מתנות הרוח ויפעילו את החוק, אשר בעולם הזה מוכתב על ידי המצפון?

40. בקרוב יבינו כל העמים כי אלוהים דיבר אליהם בכל עידן, כי ההתגלויות האלוהיות היו הסולם שהוריד האדון אל בני האדם, כדי שיוכלו לעלות אליו.

והשביעית נותרה סגורה, תוכנה טרם הגיע, עוד לא הגיע הזמן ששלב זה יגיע אליכם. כשהיא תגיע, ישררו חסד, שלמות ושלום. אך כדי להגיע אליה — כמה דמעות עוד יצטרך האדם לשפוך כדי לטהר את נשמתו! (161, 54-61)

53. ספר שבעת החותמות הוא סיפור חייכם, התפתחותכם על פני האדמה, על כל מאבקיכם, סבלותיכם, מחלוקותיכם, ולבסוף ניצחון הטוב והצדק ה , האהבה וההתעלות הרוחנית על תאוות החומרנות.

54. האמינו באמת כי הכול מכוון למטרה רוחנית ונצחית, כדי שתתנו לכל שיעור את המקום הראוי לו.

55. כל עוד אור החותם השישי מאיר עליכם, תהיה זו תקופה של מאבק, ויתור וטיהור; אך כאשר תקופה זו תחלוף, תגיעו לתקופה חדשה, שבה החותם השביעי יביא לכם גילויים חדשים. כמה מרוצה ומאושרת תהיה נשמתו של מי שנמצא טהור ומוכן לקבל את העידן החדש. כל עוד החותם השישי מאיר עליכם, הגוף והנשמה יטוהרו. (13, 53-55)

56. הספר שנחתם בשמים נפתח בפרק השישי. זהו ספר שבעת החותמות, המכיל חוכמה ומשפט, ונפתח בשל אהבתי אליכם, כדי לחשוף בפניכם את תורתו העמוקה.

57. האדם חי על פני האדמה לאורך חמש תקופות, מעודד על ידי הנשימה האלוהית של הרוח. אף על פי כן, הוא לא הבין את המשמעות הרוחנית של החיים, את תכלית קיומו, את ייעודו ואת מהות הווייתו. הכל היה תעלומה בלתי חדירה עבור תבונתו כמו גם עבור נשמתו, ספר חתום שתוכנו לא היה ביכולתו לפרש.

58. הוא חש בערפול את החיים הרוחניים, אך מבלי להכיר באמת את סולם ההתפתחות המקרב את היצורים לאלוהים. הוא לא הכיר את שליחותו הגבוהה מאוד עלי אדמות, ולא את המידות החזק. הוא ראה ברוחו את סולם השמים, שעליו תעלו כולכם כדי "להתיישב לימינו של הבורא". נגדו קם מלאך ה' כדי לנסות את כוחו ואת נחישותו.

48. הרביעית מסומלת על ידי משה, הוא מגלם את התורה. הוא מראה את הלוחות שעליהם היא כתובה עבור בני האדם בכל הזמנים. הוא היה זה שבאמונתו הבלתי נמדדת שחרר את העם כדי להוביל אותו בדרך הישועה אל ארץ המובטחת. הוא סמל התורה.

49. התקופה החמישית מיוצגת על ידי ישוע, "הדבר האלוהי", "השה ללא דופי", אשר דיבר אליכם בכל הזמנים וימשיך לדבר אליכם. הוא האהבה, למענה הפך לאדם כדי לחיות בעולם בני האדם. הוא סבל את כאביה, הראה לאנושות את דרך הקורבן, האהבה והרחמים, שבה עליה להגיע לגאולה מכל חטאיה. הוא בא כמאסטר כדי ללמד כיצד לחיות באהבה למרות מוצא פשוט, להגיע עד כדי הקרבה עצמית ולמות באהבה, בסליחה ובברכה. הוא מגלם את השלב החמישי, וסמלו הוא האהבה.

50. את התקופה השישית מייצג אליהו. הוא סמל רוח הקודש. הוא בא ב"מרכבת האש" שלו ומביא את האור לכל העמים ולכל העולמות, שאינם ידועים לכם אך ידועים לי, כי אני אבי כל העולמות וכל היצורים. זהו השלב שבו אתם חיים כעת — זה של אליהו. אורו הוא זה שמאיר אתכם. הוא הנציג של אותן תורות שהיו נסתרות ונחשפות לבני האדם בתקופה זו.

51. התקופה השביעית מגולמת על ידי האב עצמו. זוהי היעד הסופי, שיא ההתפתחות. בה נמצא זמן החסד, החותם השביעי.

52. בכך נפתר סוד שבעת החותמות. זו הסיבה שאני אומר לכם שהעידן הנוכחי מביל את החותמת השישית. כי חמש מהן כבר חלפו, השישית נפתחה עתה,

מסרי, שלחתי אליה את קרן האור הראשונה שלי, שהיא זו כאן, אשר גרמה לאנשים הבלתי משכילים והפשוטים, המשמשים כנושאי קולי, לדבר בהתלהבות.

64. קרן אור זו הייתה רק הכנה, היא כמו אור השחר המבשר את בואו של יום חדש. בהמשך יגיע אליכם אוריי במלואו, יאיר את קיומכם ויסיר אפילו את הצל האחרון של בורות, חטא ועוני.

65. תקופה זו, שאת שחריתה אתם מעריצים באינסוף, היא התקופה השישית הפורצת בחיים הרוחניים של האנושות — עידן האור, הגילויים, הגשמת הנבואות העתיקות וההבטחות הנשכחות. זהו החותם השישי, אשר עם פתחו הוא מפיץ את תוכנו של חוכמה לנשמתכם, במסר מלא צדק, הארה וגילוי. (269, 10-18)

66. תלמידים, אני רוצה שמידותיכם הטובות יהיו הבגדים המכסים את ערוות נפשכם. כך מדבר אליכם רוח המנחם, אשר הובטח ב"זמן השני".

67. האב ידע כבר על הכאב והמבחנים שיכבידו על האנושות, ועל מידת השחתה שאליה יגיעו בני האדם. בואו של המנחם משמעותו עבורכם פתיחת החותם השישי, כלומר תחילתו של שלב חדש בהתפתחות האנושות. מרגע זה ואילך, משפט אלוהי נכנס לתוקף עבור כל בני האדם; כל חיים, כל מעשה, כל צעד יישפטו בחומרה. זהו סופו של עידן, לא סופו של החיים.

68. זהו סיום עידן החטא, ויש צורך שכל תוכנו של החותם השישי בספר האלוהים יישפך על הנשמות ויחלץ אותן מקיפאון, כדי שהאדם יתעשת ויחווה את ההרמוניה של נשמתו עם כל הבריאה, ויכין את עצמו לתקופה שבה יפתח השה את החותם השביעי, אשר יביא את שאריות הסבל האחרונות, אך גם את ניצחון האמת, האהבה והצדק האלוהי. (107, 17-19)

והמתנות השייכות לרוחו כדי לנצח במאבקים, להתעלות מעל המצוקות האנושיות ולהתעלות נפשית, כדי לשכון באור הנצחי.

59. היה צורך שהספר האלוהי ייפתח, והאנשים יתבוננו בתוכנו, כדי שיוכלו להינצל מחשכת הבורות, שהיא מקור כל הרעות הקיימות בעולם. מי יכול היה לפתוח את הספר הזה? האם התיאולוג, המדען או הפילוסוף? לא, איש, אפילו הנשמות הצדיקות, לא יכלו לחשוף בפניכם את תוכנו, כי מה שהספר שמר עליו היה חוכמת האל.

60. רק המשיח, "הדבר", הוא לבדו, האהבה האלוהית, יכול היה לעשות זאת; אך גם אז היה צורך להמתין עד שבני האדם יהיו מסוגלים לקבל את המסר האלוהי מבלי שיסנוור אותם זוהר נוכחותי הרוחנית. כך נאלצה האנושות לעבור חמש שלבים של מבחנים, הוראה, ניסיון והתפתחות, כדי להגיע להתפתחות המתאימה שתאפשר לה להכיר את הסודות , אשר שמר ספר חוכמת האל עבור בני האדם.

61. חוק האלוהים, דברו האלוהי שניתן באמצעות ישו וכל המסרים של הנביאים, השליחים והשליחים היו הזרע שקיים את אמונת האנושות בהבטחה אלוהית, שהבטיחה תמיד אור, ישועה וצדק לכל בני האדם.

62. עתה הגיע הזמן המיוחל לגילוי הגדול, שבאמצעותו תבינו את כל אשר גיליתי לכם לאורך הזמנים, ותדעו מי הוא אביכם, מי אתם עצמכם ומהי סיבת קיומכם.

63. עתה הגיע הזמן שבו, בזכות ההתפתחות הרוחנית שהשגתם, הניסיונות שעברתם והניסיון שצברתם, תוכלו לקבל מרוחי אל רוחכם את אור החוכמה, השמור באוצרותיי בציפייה להכנתכם. ומאחר שהאנושות הגיעה לדרגת ההתפתחות הדרושה כדי לקבל את

3. בחרתי בעם זה כדי שיהיה כלי לרצוני עלי אדמות ומביא את התגלויותיי, כדי שיזמין את כולם לחיות על פי תורתי, וכך תיצור האנושות כולה לבסוף עם אחד של האל.
4. עם זה סבל רבות — אף על פי שהיה העם הנבחר — משום שהאמין שהירושה נועדה רק לו, שאלוהיו אינו יכול להיות אלוהים גם עבור הגויים , משום שראה בעמים האחרים זרים ולא נתן להם חלק במה שהאב הפקיד בידיו. לכן בלבד הפרדתי אותו לזמן מה משאר העמים, כדי שלא יידבק בשחיתות ובחומרנות.
5. אך כאשר הוא התבודד באנוכיותו והאמין שהוא גדול וחזק, הוכחתי לו שכוחו וגדולתו היו כוזבים, ואפשרתי לעמים אחרים לפלוש אליו ולהעבידו. מלכים, פרעונים וקיסרים היו אדוניו, אף על פי שהצעתי להם להיות אדונם.
6. האב, באהבתו האינסופית, התגלה מחדש לעמו כדי להעניק לו את החירות ולהזכיר לו את ייעודו — ובימינו אני בא כדי לתת לו את תורת האהבה שלי; אך רק מבטי יכול לזהות בקרב האנושות את בני ישראל, אותם אני קורא ואוסף, כדי שיקבלו את אור רוח הקודש.
7. התגלו בפני רוחכם, כי הזמן שבו דיברתי אליכם באמצעות הטבע ובאמצעות גילויי חומר שביניתם "ניסים" חלף זה מכבר. כיום אתם כבר יכולים לחוש אותי ברוחכם, כמו גם במעמקי לבכם.
8. בתקופה זו לא הייתה פלסטין עדה להתגלותי; שכן איני מחפש מקום מסוים, אלא את רוחכם. אני מחפש את "עם ישראל לפי הרוח", לא לפי הדם — העם שברשותו הזרע הרוחני שקיבל לאורך הדורות בזכות רחמיי. (63, 64, 69)
69. אני רוצה שהאנושות תתכונן בתקופה זו, כדי שכאשר יפתח החותם האחרון, בני האדם יהיו מודעים לכך וימהרו לשמוע ולהבין את תוכן ההתגלויות החדשות. אני רוצה שהאומות והעמים יתחזקו כדי לעמוד בסבל של אותם ימים.
70. אקרא מבורכים לאלה שידעו לשרוד את המכות של אותם זמנים, ואעניק להם גמול על סבלנותם ואמונתם בבוחי, בכך שאשאירם כראשוני אבותיה של אנושות חדשה. (111, 10-11)
71. כאשר ייסגר החותם השביעי יחד עם ששת האחרים, יישאר סגור גם אותו ספר שהיה משפטו של אלוהים על מעשי בני האדם, מהראשון ועד האחרון. אז יפתח האדון ספר חדש וריק, כדי לרשום בו את תחיית המתים, שחרור המדוכאים, התחדשות החוטאים וניצחון הטוב על הרע. (107, 20)

פרק 39 - ישראל הארצי וישראל הרוחני

השליחות ההיסטורית של ישראל, כישלונו

1. אכן, אני אומר לכם, אילו שמרו בני האדם על החוק שהמצפון הפנימי שלהם הורה להם, לא היה צורך לשלוח אליכם מנהיגים או נביאים; וגם לא היה צורך שהאדון שלכם ירד אליכם, ושאני אצטרך אפילו ב"תקופה הראשונה" לחרוט את תורתי באבן, ושאני אצטרך להפוך לאדם ולמות כבן אדם על הצלב ב"תקופה השנייה".
2. כאשר יצרתי עם והענקתי לו מתנות חסד, לא היה זה כדי שיתנשא ויבזה את האחרים, אלא כדי שיהיה דוגמה לכניעה בפני האל האמיתי ומודל לאחווה בין בני האדם.

זיהו את בואי בקרב בני האדם, אלה שהאמינו בהתגלויותיי והיו צייתנים לי למרות הכול ומילאו את משימותיי.
14. החלק האחר הזה אינו רק אתם, שהייתם עדים בתקופה זו להתגלותי באמצעות כושר ההבנה של האדם; כי חלק מעם ישראל הרוחני פזור על פני כל תבל, ובמקום שבו כל אחד נמצא, הוא מקבל את אהבתי הדואגת, הוא חש בנוכחותי, הוא ניזון מלחמי ומצפה לי, מבלי לדעת מאין אבוא, או באיזו צורה, אך הוא מצפה לי.
15. אך אלה שיודעים היטב כיצד באתי, כיצד גיליתי את עצמי — אלה המוכנים לזמנים הבאים, הם אתם, המהווים חלק מ-144,000 הנבחרים שלי מתוך שנים-עשר השבטים של אותו עם — מאה וארבעים וארבעת אלפים, אשר יהיו לפני העם הרב של ישראל כ-144,000 מפקדים, המובילים אותו לקרב הגדול במאבק הרוחני של "הזמן השלישי".
16. האם אתם סבורים שעמי יישאר מפולג לנצח? אכן, אני אומר לכם: לא! אליכם באו ההדרכה, האור והמבחנים, ואלה זכו בצדקתי ובמקביל גם בעונשים. אני מוביל אותם כעת בצעדים גדולים לעורר את רוחם, ולמרות שבוודאי יכחישו ברגע הראשון את בואי השלישי לעולם, כפי שהכחישו את השני, אני אומר לכם: לא רחוק עתה מועד התשובה שלהם. הם חיים במסורותיהם הישנות, אך אני רואה את רוחם ולבם של העם היהודי ומודיע לכם כי הם דבקים במסורותיהם יותר מתוך נוחות ופחד מפני גילויים רוחניים מאשר מתוך אמונה עצמית. הוא נרתע מה , מההתגלויות של העולם הבא; אך מה שאציע להם הוא: ויתור על כל המיותר, תרגול החסד, האהבה והענווה.
17. עליכם לעמוד מולם, ושניכם תשתמשו בנשקכם: האחד במילה, במחשבה, בתפילה ובראיות; והאחר

הפיצול של העם היהודי לאלה בעלי נטייה ארצית ולאלה בעלי נטייה רוחנית

9. היה הכרחי שהאב, לאחר עזיבתו (בישוע), ייקח מידי עמו את הארץ שהופקדה כבר בידי אבותיהם.
10. מאלה נלקחה ככפרה, ומאלו כפרס; שכן ארץ כנען ההיא, פלשתינה הנעימה של ימי קדם, הוכנה על ידי רק כצלם של ארץ ההבטחה האמיתית לרוח. כאשר נלקחו מהעם נכסים אלה, נותר היהודי בעל הנטייה החומרנית כחסר בית על פני האדמה; אך החלק האחר — הנאמנים, שתמיד חשו בנוכחותי, נותרו נכנעים לרצוני, ללא צער על אובדן אותה מורשת מימי קדם, כי ידעו שחסד חדש של האב הופקד בידיהם: מורשת דברו, הדבר האלוהי, קורבנו, דמו.
11. בימינו, כאשר עמי ישראל כבר חי ב"תקופה השלישית", אני רואה אותו עדיין מחולק לשתי קבוצות: האחת חומריסטית, שהתעשרה מנכסי האדמה כפיצוי שרירותי ( ) משלה, אשר אפילו את יסודות העולם מרעידה בכוחה, משום שהציבה את כוחה, את כישרונה, את מתנות החסד שהאב שפך על רוחה, לשירות עצמה, לשירות שאיפותיה, לשירות גדולתה.
12. ראו כיצד אותו עם, אפילו בתוך גבולות המטריאליזם שלו, נתן הוכחות לעוצמתו במדעים, ברצונו, באינטליגנצייתו. הוא שומר עמוק בלבו את הטינה על הרעב, העבדות וההשפלות של העבר; אך היום הוא מתרומם חזק וגאה כדי להשפיל עמים אחרים, להפחידם בכוחו, לשלוט בהם. היום הוא עצמו השבע, והוא מביט בסיפוק במיליוני הרעבים ובהמוני העבדים — עבדים לזהבו, לכוחו, למדעו ולתשוקתו להכרה.
13. אך אני רואה גם את החלק האחר של עמי, את העמידים והנאמנים — אלה שתמיד יכלו לחוש בנוכחותי, אלה שתמיד

22. לעמי אין ארצות או ערים מסוימות בעולם, עמי אינו גזע, אלא הוא מיוצג בכל הגזעים, בקרב כל בני האדם. קהל האנשים הזה כאן, השומע את דבריי ומקבל את ההתגלויות החדשות , הוא רק חלק מעמי. חלק אחר פזור על פני האדמה, וחלק נוסף, הגדול ביותר, חי בעולם הרוחני.
23. זהו עמי, המכיר אותי ואוהב אותי, המציית לי והולך אחריי. (159, 55-59)
24. היום אני אומר לכם: היכן עמי? היכן הוא זה שהוא חכם במבחנים, אמיץ בקרבות ועמיד בקשיים? הוא פזור ברחבי העולם. אך אני אעורר אותו בקולי לצאת לדרך ואאחד אותו רוחנית, כדי שיוביל את כל העמים. אך אני אומר לכם, כי היום הוא יורכב מאנשים מכל הגזעים, אשר יבינו במה מורכב הברית שאני מצפה מכל בני האדם.
25. עם זה יהיה אמיץ ולוחמני, אך לא יהיו לו כלי נשק להרג אחים ולא מרכבות מלחמה, וגם לא ישיר שירי השמדה. דגלו יהיה השלום, חרבו האמת ומגינו האהבה.
26. איש לא יוכל לגלות היכן נמצא העם הזה: הוא נמצא בכל מקום. אויביו ינסו להשמידו, אך לא יוכלו לכך, שכן בשום מקום לא ימצאו אותו מאוחד פיזית, משום שאחדותו, סדרו והרמוניתו יהיו רוחניים. (157, 48-50)
27. בתקופה זו פועל רוח ישראל האמיתי בכל מקום. אלה הן הנשמות החשות בנוכחותי, המצפות לבואי, הבוטחות בצדקתי.
28. כאשר יגיעו דברי אלה למקומות אחרים, רבים ילעגו להם; אך אני אומר לכם, מוטב להם שלא יהפכו אותם למושא ללעג, כי תבוא השעה שבה יתעוררו משנתם העמוקה ויבינו שגם הם בני עם האלוהים.
29. המוני האנשים כאן, השומעים אותי היום, עלולים ליפול בטעות אם לא ילמדו בכישרונו, בכוחו ובמסורתו. אך אני אהיה נוכח בעימות זה ואדאג לכך שצדקתי אכן ינצח, אדאג לכך שהרוחניות תנצח, שהרוח תתעלה מעל הבשר, תכופף אותו ותכניע אותו, ואז תבוא הפיוס בין שבטי ישראל, איחודו של עם ה'.
18. ברגע שעם זה יהיה מוכן — אכן, אני אומר לכם, אז הוא ימלא את ייעודו, עד שיסיים את המשימה הגדולה שהטיל אלוהים מראשית הזמנים על עמו הנבחר, והיא להיות הבכור והאפוטרופוס של התגלויות האדון, כדי שינהיג את האחרים כבכור האחים, יחלק עמם את חסדו ויביא את כולם לימינו של האב. (332, 17-21)

העם הרוחני של ישראל

19. כשאני מדבר על "עם ישראל" שלי, על "עם האדון", אני מתכוון לאלה שהביאו עמם משימה רוחנית אל הארץ; לאלה שהפיצו את תורתי, שהכריזו עליי, שהיו נאמנים לי; אלה שהכריזו על קיומו של האל החי, שהפיצו את זרע האהבה ושזיהו בבן את נוכחותו ואת דברו של האב. אלה הם המרכיבים את עם האלוהים, זהו ישראל, ישראל החזק, הנאמן, החכם. זהו צבא החיילים שלי, הנאמנים לחוק, לאמת.
20. אלה שרדפו את נביאיי, שקרעו את לב שליחיי — אלה שהפנו עורף לאלוהים האמיתי כדי להשתחוות לאלילים — אלה שהכחישו אותי, לעגו לי ודרשו את דמי וחיי, לא היו חלק מהעם הנבחר, גם אם קראו לעצמם ישראלים בשל מוצאם; הם לא היו חלק מעם הנביאים, מקבוצת המואזרים, מהחיילים הנאמנים. כי "ישראל" הוא שם רוחני, ששימש שלא כדין כדי לשלוט בגזע.
21. עליכם לדעת גם כי כל מי שיש לו רצון להשתייך לעמי, יכול להשיג זאת באמצעות אהבתו, רחמיו, התלהבותו וצייתנותו לחוק.

שממנה יפרץ הספיריטואליזם כרוח של שלום, כקרן אור. (292, 28-31)
36. עמי גדל, הוא מתרבה, לא רק על פני האדמה, אלא גם בעולם הרוחני. בין ההמונים הרוחניים הללו נמצאים אלה שקשרו אתכם בקשרי דם, בין אם היו אלה הוריכם, אחיכם או ילדיכם.
37. אל תתפלאו כשאני אומר לכם שעמי כה רב, עד כי אין בבוחו של כדור הארץ להכיל אותו, ושהוא עתיד להיות גדול עוד יותר. כאשר איחדתי אותו פעם אחת ולא יחסר עוד אף אחד מילדיי, תינתן לו האינסופיות כבית, אותה ספירה של אור וחסד שאין לה קץ.
38. כאן על פני האדמה אני רק מכין אתכם, אני נותן לכם את ההנחיות הדרושות באמצעות תורתו, כדי שתדעו כיצד להתקרב לאותו חיים. האנושות הזו היא רק חלק מעם האלוהים. הכרחי שכולם ידעו את כל ההסברים הללו, כדי שיוכלו לכוון את חייהם אל האידיאל של השלמות.
39. המסר האלוהי הזה, שהוא דברי המדוברים מפי השליח האנושי, יגיע, על פי רצוני, לכל בני האדם. דברי הם הפעמון הקורא לעולם, תמציתם תרגש את העמים ותעורר אותם לחשוב על הרוחניות, על ייעוד הנשמה לאחר החיים האלה. (100, 35-37)

144,000 הנבחרים והמסומנים

40. כדי להפיץ את מלאכתי ב"זמן השלישי" הזה, בחרתי מתוך ההמונים הגדולים 144,000 נשמות וסימנתי אותן בנשיקת אור אלוהי — לא בנשיקת יהודה, ולא בחותם ברית המסכן את נשמתכם. הסימן שלי הוא הסימן שהרוח הקדושה מטביעה בנבחריה, כדי שימלאו משימה גדולה ב"זמן השלישי" הזה.
41. מי שנושא סימן זה אינו חף מסכנות — נהפוך הוא, הוא נתון ליותר פיתויים את דבריי, ואם לא יתנתקו מחשיבתם הארצית-חומרית. עלול לקרות להם כמו לעם ישראל בימי קדם, ששמע את קול האדון, קיבל את התורה והיו לו נביאים, ולכן האמין בסופו של דבר שהוא העם היחיד שאהוב על ידי אלוהים — טעות חמורה, שממנה היו אמורים לשחרר אותם האסונות הגדולים, ההשפלה, הגלות והשבי.
30. עליכם לדעת שאהבתי אינה יכולה לחלק אתכם לפי גזעים או אמונות, וכי כאשר אני מדבר על "עמי", הדבר נעשה רק משום שכבר מימי קדם אני מכין נשמות שאני שולח אל הארץ, כדי שיאירו באורן את דרכה של האנושות.
31. הם היו הנודדים הנצחיים, שחיו בעמים שונים ועברו ניסיונות רבים. בתקופה זו הם גילו כי חוקי האדם אינם צודקים, כי ביטויי הרגשות האנושיים אינם אמיתיים וכי בנפשות בני האדם שוררת אי-שלווה. (103, 10-14)
32. עם האלוהים יופיע שוב בקרב האנושות — לא עם המגולם בגזע אחד, אלא מספר רב, לגיון של תלמידיי, אשר אצלם לא הדם, הגזע או השפה הם הקובעים, אלא הרוח.
33. עם זה לא יסתפק בהוראת תורתי באמצעות כתבים. כדי שהמילים יהיו מלאות חיים, יש לחיות אותן. עם זה לא יהיה רק מפיץ כתבים וספרים, אלא גם דוגמאות ומעשים.
34. היום אני משחרר אתכם מכל המיותר, מהטמא ומהשגוי, כדי להוביל אתכם לחיים פשוטים וטהורים, שבעזרתם תוכל נשמתכם להתעלות, ועל כך היא מעידה באמצעות מעשיה.
35. כשיגיע הזמן, אציג את עמי בפני האנושות, ולא יתבייש האדון בתלמידיו, ולא יכחישו התלמידים את אדונם. רגע זה יחלף במקביל למלחמת האידיאולוגיות,

המסומן הוא שליח שלי, שהוא שליחי וכלי בידי.

47. גדולה היא המשימה כמו גם האחריות של המסומן כלפי מפעלי. אך הוא אינו לבדו בדרכו, לצידו נמצא תמיד המלאך השומר, המגן עליו, המנחה אותו, המעניק לו השראה ומעודד אותו.

48. כמה חזק היה זה שידע להיצמד בצדק לצלבו, וכמה קשה ומר היה הדרך לאותו נבחר, שלא מצא את עצמו מוכן לשאת את הסימן האלוהי של הנבחר ב"זמן השלישי".

49. אני אומר לכל השומעים אותי, כי עליהם ללמוד לשמור ולהתפלל, לשאת את צלבם באהבה ולנהוג ביושר ובצייתנות, כדי שהחיים הללו, המהווים עבור נשמתכם את גלגולה המואר ביותר, לא יהיו עקרים, והיא תצטרך לבכות מאוחר יותר על הזמן האבוד ועל היכולות שלא נוצלו.

50. הרהרו כולכם בהוראה זו, בין אם אתם מסומנים ובין אם לא, כי לכולכם יש ייעוד למלא במלאכתי. (306, 3-4, 7-12)

51. רבים הם "שבטי ישראל ברוח". מכל אחד מהם אבחר 12,000 ואסמן אותם על מצחם. אך "עם ישראל" אינו מוגבל ל-144,000. העם הנבחר הוא עצום.

52. האדון לימד אתכם ב"תקופה השנייה" שרבים נמנים עם הקרואים ומעטים עם הנבחרים; אך כל "עם ישראל" נקרא, ואני אסמן ביניהם 144,000. בכולם אשים שלום, רוחניות ותחילתו של דיאלוג מרוח לרוח. (312, 7-8)

53. אני האב האוניברסלי, אהבתי יורדת אל כל הלבבות. באתי אל כל עמי הארץ. אך אם בחרתי באומה המקסיקנית הזו כדי שדברי והתגלויותיי ישפעו עליה במלואם, הרי שזה קרה משום שמצאתי אותה צנועה, משום שגיליתי בתושביה מידות טובות, ומשום שהבאתי אל תוכם את נשמות "עם ישראל".

ולמבחנים רבים יותר מאחרים. זכרו את כל אחד משנים-עשר הנבחרים שלי ב"תקופה השנייה", ותאשרו את מה שאני אומר לכם כעת. ביניהם היו רגעים של ספק, חולשה, בלבול, ואפילו היה אחד שבגד בי, כשהסגיר אותי לרוצחי בנשיקה.

42. ביצד לא יצטרכו הנבחרים של תקופה זו לשמור ולהתפלל כדי שלא ייפלו בפיתוי! אך אמת, אני אומר לכם, בכל זאת יהיו בוגדים בין מאה ארבעים וארבעת אלפים.

43. הסימן מסמל משימה, תפקיד ואחריות כלפי אלוהים. הוא אינו ערובה מפני פיתויים או מחלות; שכן אילו היה כך — איזה זכויות היו אז לנבחריי? איזה מאמץ היה רוחכם עושה כדי להישאר נאמנים לדבריי?

44. אני מדבר אליכם כך, כי יש לבבות רבים בעם הזה כאן, המבקשים להימנות עם מספר הנבחרים. אך ראיתי כי יותר מהרצון לשרת את האנושות באמצעות המתנות שאני מעניק באמצעות הסימן, מה שמכריע הוא הרצון להרגיש בטוחים, או שמא זו היהירות המניעה אותם לבקש ממני שאקרא להם. את תלמידיי-ילדיי אלה אבחן, והם ישתכנעו בעצמם כי דבריי אינם חסרי בסיס.

45. הסימן הוא האות הבלתי נראה, שבאמצעותו יכול זה הנושא אותו באהבה, בכבוד, בלהט ובצניעות למלא את משימתו. אז יוכל הוא להיווכח כי הסימן הוא חסד אלוהי, המרומם אותו מעל הכאב, המאיר אותו במבחנים הגדולים, המגלה לו תובנות עמוקות, ופותח לו, בכל מקום אשר יחפוץ, דרך שבה תמשיך הנשמה להתקדם.

46. הסימן הוא כקישור בשרשרת המקשר את מי שיש לו אותו עם העולם הרוחני; הוא האמצעי שבאמצעותו מתגלים בעולם שלכם המחשבה והמילה של העולם הרוחני, ולכן אני אומר לכם כי

אני אומר לכם, האור שיש לכל נפש הוא זה שהיא רכשה לעצמה במסע ההתפתחות הארוך שלה. (111, 18-21)
59. האנושות תתמלא באמונה, ומפעלי יתפשט על פני כדור הארץ. אתחיל עם 144,000 המסומנים, אשר בתקופת המחלוקות על אמונה ותפיסות עולם יילחמו בצייתנות, באהבה ובמסירות. בתוך הקרב הזה הם יהיו כמו חוליה בשרשרת, המציעה לעולם לא שרשרת של שעבוד, אלא ברית רוחנית, המאופיינת בחופש ובאחווה. החיילים הללו לא יהיו לבדם, עולמי הרוחני ילווה אותם ויגן עליהם. הם יבצעו ניסים בדרכם, ובכך יעידו על האמת שלי. (137, 9)

פרק 40 – כוחות הטוב והרע

מקור הטוב והרע

1. כאשר האב ברא אתכם, הוא הציב אתכם על השלב הראשון בסולם השמימי, כדי שתהיה לכם הזדמנות להכיר ולהבין באמת את בוראכם, בעודכם עוברים את הדרך הזו. אך מעטים הם אלה שהחלו את מסלול ההתפתחות העולה עם עזיבתם את השלב הראשון! רובם התאגדו בחוסר ציותם ובמרדנותם, עשו שימוש רע במתנת החירות ולא הקשיבו לקול המצפון; הם נתנו לחומר לשלוט בהם ובכך יצרו באמצעות הקרינה שלהם כוח — כוחו של הרוע — וחפרו תהום, שאליה נאלצו לגרור את אחיהם ואחיותיהם בהשפעתם, אשר פתחו במאבק עקוב מדם בין חולשותיהם ופשעיהם לבין תשוקתם להתעלות ולטוהר. (35, 38)
2. החטא הקדמון אינו נובע מאיחוד הגבר והאישה. אני, הבורא, ציוויתי על איחוד זה כאשר אמרתי לשניהם: "פרו ורבו". זה היה החוק הראשון. החטא היה בשימוש
54. אך לא כולם שייכים ללאום זה, לא כולם התגלמו. בכל העולם עדיין פזורות הנשמות השייכות למספר הנבחרים. הם סומנו, פתחתי את עיניהם, רגשתי את ליבם, ומרוח לרוח הם מדברים איתי. (341, 25)
55. בקרב האנושות חי חלק מ-144,000 המסומנים על ידי. משרתי אלה פזורים בעולם וממלאים את משימתם להתפלל לשלום ולפעול למען אחוות בני האדם. הם אינם מכירים זה את זה; אך הם ממלאים את ייעודם להאיר את דרכם של בני אדם אחרים — האחד באופן אינטואיטיבי, והאחר בהשראת גילוי זה.
56. אלה שסומנו באהבתי הם בחלקם אנשים פשוטים; אך ישנם גם כאלה הנחשבים בעולם. ניתן לזהותם רק על פי הרוחניות שבחייהם, על פי מעשיהם, על פי אופן חשיבתם והבנתם את ההתגלויות האלוהיות. הם אינם עובדי אלילים, צבועים או קלים דעת. נראה כאילו אינם עוסקים בדת, ובכל זאת מתקיים פולחן פנימי בין רוחם לרוח אדונם.
57. אלה שנושאים את חותם אור רוח הקודש הם כסירות הצלה, הם שומרים, יועצים ומבצרים. הענקתי להם אור בנשמתם, שלום, כוח, משחה מרפאת, מפתחות הפותחים בחשאי את הדלתות הסגורות ביותר, "נשק" להתגבר על מכשולים, אשר עבור אחרים הם בלתי עבירים. אין צורך שיציגו תוארים ארציים כדי שיכירו בכישוריהם. הם אינם בקיאים במדעים, ובכל זאת הם "רופאים"; הם אינם מכירים את החוקים, ובכל זאת הם יועצים; הם עניים בנכסים ארציים, ובכל זאת הם יכולים לעשות טוב רב במסלול חייהם.
58. בין המוני האנשים כאן, שבאו לקבל את דברי, רבים הגיעו רק כדי לאשר את ייעודם. כי לא על פני האדמה הוענקו להם מתנות הרוח או הוטל עליהם הייעוד. אכן,

פחד כאשר הם מאמינים שהוא קרוב, מבלי להבין כי הפיתוי טמון בתשוקות, בחולשות, וכי בתוך האדם פועלים הן הטוב והן הרע.

9. הרוע גובר בעולם בתקופה זו ויצר כוח, עוצמה, המתבטאת בכל דבר. ובמישור הרוחני יש לגיונות של נשמות לא מושלמות, מבולבלות, הנוטות לרע ולנקמה, שכוחן מתאחד עם רשעות האדם כדי ליצור את ממלכת הרוע.

10. כוח זה התנגד לישוע ב"תקופה השנייה" והראה לו את ממלכתו. "בשר"י הרגיש לכל דבר עמד בפיתוי, אך כוחי הרוחני ניצח את הפיתוי; שכן הייתי חייב להיות המנצח על העולם, על "הבשר", על הפיתוי ועל המוות, כי הייתי האדון שירד אל בני האדם כדי לתת דוגמה לכוח. (182, 42-43)

11. בשלווה שאתם חשים בנשמתכם תוכלו לזהות את נוכחותי. איש מלבדי אינו יכול להעניק לכם את השלום האמיתי. ישות רוחנית מתוך החושך לא הייתה יכולה להעניק לכם אותו. אני אומר לכם זאת, משום שלבבות רבים חוששים ממלכודותיה של ישות מפתה, אשר בני האדם העניקו לה חיים וצורה על פי דמיונם.

12. כמה שגויה הייתה הפרשנות שניתנה לקיומו של נסיך החושך! כמה רבים האמינו בסופו של דבר בכוחו יותר מאשר בכוחי, וכמה רחוקים מהאמת היו בני האדם בכך!

13. הרוע קיים, ממנו צמחו כל התועבות והחטאים, כלומר: אלה העושים רע תמיד היו קיימים, הן על פני האדמה והן במקומות מגורים או עולמות אחרים. אך מדוע אתם מגלמים את כל הרוע הקיים בישות אחת, ומדוע אתם מעמידים אותו מול האלוהות? אני שואל אתכם: מהו יצור טמא מול כוחי המוחלט והאינסופי, ומה משמעות חטאיכם לנוכח שלמותי? לרעה שעשו בני האדם במתנת חופש הרצון. (99, 62)

3. ה"בשר" ירא מהמאבק עם הנשמה ומחפש דרך לפתות אותה באמצעות תענוגות העולם, כדי למנוע את שחרורה או לפחות לעכבו. ראו כיצד לאדם יש בתוכו את המפתה שלו! לכן אמרתי שאם הוא ינצח את עצמו, הוא ניצח בקרב. (97, 37)

4. בתקופה זו, שבה אפילו האוויר, האדמה והמים מורעלים על ידי מעשי הרשע של בני האדם — כמה מעטים הם אלה שאינם נדבקים ברע או בחושך! (144, 44)

5. תלונת האנושות מגיעה אליי; הפחד של הילדים, של הצעירים, של הגברים והנשים בגיל הבגרות ושל הזקנים עולה למעלה. זוהי הקריאה הדורשת צדק, זוהי בקשה נואשת לשלום, לרחמים, היוצאת מהרוח. כי זרע האהבה בעולם הזה נרקב, והאם אתם יודעים היכן נמצאת האהבה כעת? במעמקי לב האדם, עמוק כל כך, עד שהאדם אינו מסוגל לגלות אותה, כי השנאה, תאוות הבוז, המדע והיהירות מחצו את הזרע, ואין בו לא רוחניות ולא רחמים. גביע הסבל מתמלא יותר ויותר, והעולם שותה אותו עד תום. (218, 12)

6. ממזבח למזבח, מטקס לטקס ומכת לכת, נודדים בני האדם בתשוקה ללחם החיים, מבלי למצוא אותו, ומתוך אכזבה הם הופכים למגדפי אלוהים, פונים לדרכים ללא מטרה וחיים ללא אלוהים וללא חוק.

7. אך זכרו, עם, כי ביניהם נמצאות הנשמות הגדולות, כי אני מגלה ביניהם את הנביאים ותלמידי רוח הקודש! (217, 49)

8. בזרמים הדתיים מכירים בני האדם בכוחו של הרע והאנישו אותו בדמות אנושית. הם מייחסים לו ממלכה אדירה ונתנו לו שמות שונים. בני האדם חשים

22. לעומת זאת, כאשר אתם עושים מעשה רע, אתם שוטפים את ידיכם כמו פילטוס, ואת המעשה הזה אתם מטילים על האב באמרכם: "זה היה רצון אלוהים, כך היה כתוב; אלוהים רצה זאת, זהו הגורל."
23. אתם אומרים ששום דבר אינו קורה ללא רצון האל, כדי לטהר את עצמכם מאשמתכם. אך אמת, אני אומר לכם, אתם טועים, כי שגיאותיכם, עלובותיכם, מתרחשות ללא רצון האל.
24. דעו כי הכל-יכול לעולם אינו כופה עליכם בכוח, באמצעות כוחו. זאת אתם עושים לאחיכם החלשים מכם.
25. אמת, אני אומר לכם, הרוע, חוסר היושר, חוסר ההרמוניה הם שלכם; האהבה, הסבלנות, שלוות הנפש באים מאלוהים.
26. בכל פעם שאתם אוהבים, זהו בורא נשמתכם שמעורר בכם השראה. לעומת זאת, כאשר אתם שונאים, אתם עצמכם, חולשתכם, היא המניעה אתכם והורסת אתכם. בכל פעם שמשהו רע קורה בחייכם, אתם יכולים להיות בטוחים שזו מעשה ידיכם.
27. אך אז אתם שואלים את עצמכם: מדוע אלוהים מאפשר זאת? האם הוא אינו סובל מחטאינו? האם הוא אינו בוכה גם הוא, כאשר הוא רואה אותנו בוכים? מה כבר יעלה לו לחסוך מאיתנו את הנפילות הללו?
28. אני אומר לכם: כל עוד אינכם אוהבים, אלוהים יהיה עבורכם דבר שאינכם יכולים להבין, משום שנדיבותו של בוראכם חורגת מגבולות תפיסתכם.
29. התחזקו, גדלו, חכמו, למדו לאהוב. כאשר תאהבו, לא תהיה לכם עוד התשוקה הילדותית לחקור את אלוהים, כי אז תראו אותו ותחושו אותו, וזה יספיק לכם. (248, 29-32)

14. החטא לא נוצר בעולם. כאשר יצאו הרוחות מאלוהים, חלקן נשארו בטוב, בעוד שאחרות, שסטו מדרך זו, יצרו דרך אחרת, זו של הרע.
15. המילים והמשלים, שניתנו לכם בימי קדם בסמלים בגילוי, פוענחו בטעות על ידי האנושות. הידע האינטואיטיבי שהיה לאנשים על העל-טבעי הושפע מדמיונם, וכך יצרו אט אט סביב כוחו של הרע מדעים, כתות, אמונות טפלות ומיתוסים, הנמשכים עד ימינו.
16. מאלוהים לא יכולים לצמוח שדים; את אלה המצאתם במוחכם. התפיסה שיש לכם על אותו ישות, שאתם מציבים מולי כל הזמן כאויב, היא שגויה.
17. לימדתי אתכם להתפלל ולהיות ערניים, כדי שתשתחררו מפיתויים ומהשפעות רעות, שיכולות לבוא הן מבני אדם והן מישויות רוחניות.
18. אמרתי לכם שעליכם להעדיף את הנשמה על פני "הבשר", כי זהו יצור חלש, הנמצא בסכנה מתמדת ליפול, אם לא תשמרו עליו. הלב, השכל והחושים הם דלתות פתוחות, שדרכן תאוות העולם מצליפות בנשמה.
19. אם דמיינתם את ישויות החושך כמעין מפלצות, אני רואה בהן רק יצורים לא מושלמים, אליהם אני מושיט את ידי כדי להצילם, שכן גם הם ילדיי. (114, 54-62)
20. בכל פעם שאתם עושים מעשה טוב, אתם אומרים: "אני אצילי, אני נדיב, אני מיטיב; לכן אני עושה זאת." אני אומר לכם: אילו הייתם עושים את המעשים הללו בשם אדונכם, הייתם ענווים, כי הטוב בא מאלוהים ואני הענקתי אותו לנשמתכם.
21. מי שייחס את מעשיו הטובים ללבו האנושי, מכחיש את נשמתו ואת זה שהעניק לה את המידות הטובות הללו.

לרצות בכך, להרוס את כל מה שבנו, ולבסוף צנחו לתהום.
35. ההיסטוריה של האנושות מלאה בחוויות כאלה. לכן אני אומר לכם, כי נכון הוא כאשר קם בעולם עם בעל אידיאלים גדולים, אשר — אף על פי שהוא מודע תמיד למעשיו הטובים — אינו מתנשא על כך. בדרך זו לא ייעצר מסלולו, והזוהר שהושג עד כה יועלה מחר על ידי זה של מחר, ויגדל שוב בהמשך.
36. כשאני מדבר אליכם כך, אני מנסה לא רק לעורר בכם מטרות חומריות: אני רוצה שדבריי יפורשו כהלכה, כדי שתדעו ליישם אותם הן על הרוחני והן על החומרי.
37. היוהרה עלולה לפגוע באדם לא רק בחייו החומריים, וכראיה לדבריי, התבוננו בנפילות ובכישלונות של הזרמים הדתיים הגדולים, אשר נכרסמו ביסודותיהם על ידי היוהרה, הגאווה והפאר המזויף שלהם. בכל פעם שהאמינו כי הם נמצאים בשיא כוחם, בא מישהו והעיר אותם מחלומותיהם, והראה להם את טעויותיהם, את סטייתם, את סטייתם מהחוק ומהאמת.
38. רק באמצעות ההכרה האמיתית וקיום תורתי בפני המצפון תוכל האנושות הזו לעלות לחיים נעלים; כי המצפון, שהוא האור שלי, הוא מושלם, צלול, צודק, לעולם לא יהיה יהיר ולא ילך בדרכים עקלקלות. (295, 18-24)

הטוב, האדם בעל הרצון הטוב

39. הכירו אותי כולכם, כדי שאף אחד לא יכחיש אותי — הכירו אותי, כדי שתפיסתכם את אלוהים תתבסס על אמת ותדעו שבמקום שבו מתגלה הטוב, שם אני נמצא.
40. הטוב אינו מתערבב עם דבר. הטוב הוא אמת, הוא אהבה, הוא רחמים, הוא הבנה. הטוב ניתן לזיהוי ברור ובלתי ניתן לטעות. הכירו אותו, כדי שלא תטעו.

גאווה וענווה

30. הפכו את הענווה לאחד מבני בריתכם הטובים ביותר כדי להגיע לעלייה רוחנית. כי שערי מלכות השמים, שהיא מלכות הרוח, סגורים לחלוטין בפני הגאה. הוא מעולם לא עבר דרכם, וגם לעולם לא יצליח בכך. אך אם יהפוך לעניו, אהיה הראשון לשבחו, ורחמיי הם שיפתחו בפניו את הדלת אל הנצח. (89, 45)
31. והנה עוד אחת מתורותיי, תלמידים: אמת, אני אומר לכם, כאשר אתם חשים חזקים, גדולים או נעלים, אתם מתרחקים ממני, כי גאוותכם חונקת את תחושת הענווה. אך כאשר אתם מרגישים קטנים, כאשר אתם מבינים שאתם כמו אטומים בתוך בריאתי, אז אתם מתקרבים אליי; כי בזכות ענוותכם אתם מעריצים אותי, אוהבים אותי ומרגישים אותי קרוב אליכם. אז אתם חושבים על כל הגדול והבלתי נתפס שאלוהים טומן בחובו, ושאתם רוצים לדעת ולחוות. נראה לכם כאילו אתם שומעים את הד של לחישה אלוהית בנשמתכם. (248, 22)
32. תלמיד: כאשר לאדם יש ידיעה אמיתית על המעשים שעשה, הוא אינו נותן ליהירות לסנוור אותו. הוא יודע שאם רגש נבזי זה יחדור לתוכו, אינטליגנצייתו תתעמעם והוא לא יוכל להתקדם עוד בדרך ההתפתחות, הוא יעמוד במקום וישקע בתרדמה.
33. היוהרה הרסה אנשים רבים, חיסלה עמים משגשגים רבים והביאה לנפילת תרבויותיכם.
34. כל עוד העמים ראו במרץ, ביעילות ובקידמה אידיאלים, הם חוו שפע, זוהר ושגשוג. אך כאשר הגאווה גרמה להם להרגיש עליונים, כאשר האידיאל של התפתחות כלפי מעלה הוחלף בשאיפה בלתי נלאית לרצות הכל לעצמם, הם החלו צעד אחר צעד, מבלי שיבחינו בכך ומבלי

48. הם יודעים שהכאב נחוץ לעתים קרובות, ולכן הם נושאים אותו בסבלנות. רק כאשר הוא נעשה בלתי נסבל, הם מבקשים שיקלו עליהם את נטל הצלב שלהם. "אדוני", הם אומרים לי, "אני יודע שנשמתי זקוקה לטיהור, לסבל, כדי להתפתח כלפי מעלה. אתה יודע טוב ממני מה נחוץ לי. אינך יכול לתת לי דבר שאיני זקוק לו. לכן, יהי רצונך עליי."
49. אשרי אלה שחושבים ומתפללים כך, כי הם מחפשים את דוגמתו של אדונם כדי ליישמה במבחני חייהם. (258, 52-53)

הרע, האדם שנפל ברשת הרע

50. בתקופה זו השפעת הרע גדולה משפיעת הטוב. לכן הכוח השולט באנושות הוא כוח הרע, שממנו נובעים האנוכיות, השקר, הניאוף, הגאווה, השמחה לאיד, ההרס וכל התשוקות הנמוכות. מאי-האיזון המוסרי המופרע הזה נובעות המחלות המענות את האדם.
51. לבני האדם אין נשק להילחם בכוחות אלה. הם הובסו והובאו כשבויים לתהום של חיים ללא אור רוחני, ללא שמחה בריאה, ללא שאיפה לטוב.
52. דווקא עכשיו, כאשר האדם מאמין שהוא עומד על פסגת הידע, הוא אינו יודע שהוא נמצא בתהום.
53. אני, היודע את ראשיתכם ואת עתידכם לנצח, נתתי לבני האדם מימי קדם כלי נשק שבעזרתם יוכלו להילחם בכוחות הרע. אך הם בזו להם והעדיפו את מאבק הרע ברע, שבו איש אינו מנצח, כי כולם ייצאו ממנו מובסים.
54. כתוב כי הרע לא ישמור על עליונותו, מה שאומר שבסוף הזמנים יהיה זה הטוב שינצח.
55. אם תשאלו אותי מה היו הנשקים שציידתי בהם את בני האדם כדי להילחם בכוחות או בהשפעות הרע, אגיד לכם שהיו אלה התפילה, ההתמדה בתורה,
41. כל אדם יכול ללכת בדרך אחרת; אך כאשר כולם נפגשים בנקודה אחת, שהיא הטוב, הם יזהו זה את זה בסופו של דבר ויתאחדו.
42. לא כך הדבר כאשר הם מרמים את עצמם בעקשנות, בכך שהם מעניקים לטוב מראה של רע ומסווים את הרע כטוב, כפי שקורה אצל בני האדם של ימינו. (329, 45 47)
43. מזה כמעט 2000 שנה אתם חוזרים על אותו משפט ששמעו רועי בית לחם: "שלום על הארץ לאנשים בעלי רצון טוב"; אך מתי מימשתם את הרצון הטוב כדי לזכות בזכות לשלום? אכן, אני אומר לכם, עשיתם דווקא את ההפך.
44. איבדתם את הזכות לחזור על משפט זה; לכן אני בא היום עם מילים והוראות חדשות, כדי שלא יהיו אלה משפטים וצירופי מילים שייחקקו בזיכרונכם, אלא תוכנה של תורתו, אשר אמורה לחדור ללבבכם ולרוחכם.
45. אם ברצונכם לחזור על דבריי כפי שאני נותן אותם לכם, עשו זאת; אך דעו: כל עוד אינכם חשים אותם, לא תהיה להם כל השפעה. אמרו אותם מתוך תחושה עמוקה ובצניעות, חשו אותם מהדהדים בלבבכם, ואז אענה לכם באופן שיגרום לכל הווייתכם לרעוד. (24, 33-34)
46. אני אומר לכם שוב: שלום לאנשים בעלי רצון טוב, האוהבים את האמת, כי הם עושים משהו כדי להיכנע לרצון האלוהי. ואלה המציבים את עצמם תחת חסותי, חייבים בהכרח לחוש בנוכחותי — הן בנשמתם והן בחייהם האנושיים, במאבקיהם, בצרכיהם, במבחניהם.
47. בני האדם בעלי הרצון הטוב הם ילדים המצייתים לחוק אביהם. הם הולכים בדרך הישר, וכאשר הם סובלים קשות, הם מרימים את נפשם אליי בתשוקה לסליחה ולשלום.

ציותם כדי להפוך אותם למשרתי. מתוך מחשבה שהם פועלים בחופשיות, כל מחשבותיהם, דבריהם ומעשיהם היו כלי לצדקתי — הן ביחס לעצמם והן ביחס לאחרים.

60. אך מתי תסתיים אותה שליטה? — האב אומר לכם: שלטון הרוע מעולם לא שלט (לגמרי) באנושות, שכן אפילו בתקופות של השחתה הגדולה ביותר היו אנשים נאמנים לי, שצייתו להוראותיי, ושליחי תורתי. אך המאבק היה קיים מאז ומתמיד.

61. איזו משתי הכוחות הללו הייתה עד כה בעלת העליונה במאבק? זו של הרוע! לכן נאלצתי להודיע על נוכחותי בקרבכם באופן מוחשי, כדי לעמוד לצדכם, כדי להחיות מחדש את תקוותכם ואת אמונתכם בי, כדי לחמם את לבכם ולומר לכם: איננכם לבד בדרך, מעולם לא שיקרתי לכם. אסור לכם לשנות לעולם את העקרונות שהנחתי בכם. זהו הדרך של הטוב והאהבה. (345, 48-49)

62. ראו כיצד אוריי קורע את הערפל של עולמכם. אמנם אני נלחם בבני האדם, אך רק כדי למחות את כל הרע השוכן בלבם. אשים את האור ואת כוח אהבתי באלה ההולכים אחריי בנאמנות, והם יאמרו אז: "הבה נחפש את הדרקון האורב לנו — את החיה המפלצתית המביאה אותנו לחטוא ולפגוע באדון." הם יחפשו אותו בים, במדבר, בהרים וביערות, בעולם הבלתי נראה, ולא ימצאו אותו, כי הוא שוכן בלב האדם. רק זה הוליד אותו, ושם הוא צמח עד ששלט על הארץ.

63. כאשר הבהוב חרב האור שלי יפגע בלבו של כל אדם, האלימות הנובעת מהרע תלך ותיחלש, עד שתיעלם. אז תאמרו: "אדוני, בכוח האלוהי של רחמיך ניצחתי את הדרקון, אשר האמנתי כי הוא אורב מתוך הבלתי נראה, מבלי לחשוב כי נשאתי אותו בלבי שלי."

האמונה בדברי והאהבה זה לזה. (40, 65-70)

56. הרע התפשט בקרב בני האדם, עמי. הטוב, המידות הטובות והאהבה היו חלשים מול פלישת הרוע, המחלות, המכות, המגפות והאסונות. כל מה שהוא זרע של השחתה הדביק את לבם של הטובים, גרם לרבים למעוד, צמצם את מספר הנאמנים, כי הרוע הפעיל כוח רב על האנושות.

57. התרתי לדברים כאלה לקרות למען חופש הבחירה שהוענק לכם. כי מאחורי כל השחיתות, כל החושך והעיוורון של בני האדם, יש אור אלוהי, הרוח, שאינה חולפת ולעולם לא תחלוף. ישנה ישות ראשונית, שהיא נשמת האור, השומרת ללא דופי על הנשיקה שהאב נתן לה, והיא החותם האלוהי, שבו שלחתי את כל ילדיי אל דרך המאבק. בזכות סימן זה, אף אחת מנשמות אלה לא תאבד. (345, 11-12)

המאבק בין הטוב לרע

58. גם אתם נדהמתם לנוכח האלימות שגילו גברים ונשים ברשעותם לאורך כל תקופות קיומכם האנושי. ספר ההיסטוריה שלכם אסף את שמותיהם. בספר הזיכרון של קיומכם, בספר שבו אלוהים רושם ומתעד את כל מעשיכם, את כל מעשיכם, שמותיהם בלולים גם בן, והתפלאתם על כך שנשמה, לב אנושי, יכול להכיל כל כך הרבה כוח לרע, יכול לשמור על כל כך הרבה אומץ כדי לא לרעוד מפני מעשיו שלו; שהוא יכול להשתיק את קול מצפונו כדי לא לשמוע את דרישת החשבון של אלוהים, שהוא דורש מאותו הדבר מכל ילדיו. וכמה פעמים היה מסלול חייהם של נשמות אלה על כוכב לכת זה ארוך וממושך.

59. את האנשים האלה, שהתנגדו לאהבתי ולצדקתי מתוך חופש הרצון, השתמשתי בהם, דווקא ניצלתי את חוסר

המדמות אור, אך סותרות את תורותיי. אל תתנו להם אוזן קשבת. (132, 7-8)
69. ממלכתי חזקה ועוצמתית, ואם התרתי שכוח אחר — כוחו של הרע — יקום מול כוחי ועוצמתי, הרי זה כדי להוביח את שלי; כדי שתחוו ותראו את כוח האור והאמת שלי לנוכח התרמית והחושך. זה קורה כדי שתבינו כי אותה ממלכה של צללים אפלים של סטיות ופיתויים, אף על פי שיש לה כוח רב, היא כלי בידי, ובפועל אני עושה בה שימוש.
70. כשאני בוחן אתכם, זה לא כדי לעכב אתכם במסלול ההתפתחות שלכם, כי אני מצפה לבואכם לממלכתי. אך אני רוצה שתבואו אליי מנצחים לאחר הקרבות, שתהיו חזקים לאחר המאבק, מלאי אור של חוויה רוחנית לאחר מסע הצליינות הארוך, מלאי זכויות ברוח, כדי שתוכלו להרים את פניכם בענווה ולראות את האב ברגע שהוא מתקרב כדי לתת לכם את נשיקתו האלוהית — נשיקה המכילה את כל האושר ואת כל השלמות לנשמתכם. (327, 8-9)

פשעים מוסריים

71. בני אדם, בני אדם, אתם המתנגשים זה בזה! פגשתי אתכם מכחישים את רשעותכם ומתגאים במה שאתם מחשיבים כגדולתכם, בעודכם מסתירים את כתמי הבושה שלכם. אך אני אומר לכם, כי האדם הרואה את עצמו ראוי לשבח בגדולתו לכאורה, הוא עני בנפשו. ולאלה, אשר מחוסר מידות טובות משמיצים את פגמי הזולת ושופטים את עוונות הזולת, עלי לומר כי הם צבועים ורחוקים מאוד מהצדק ומהאמת.
72. לא רק אלה שלוקחים את חיי הגוף הם רוצחים, אלא גם אלה הקורעים את הלב באמצעות השמצות. אלה ההורגים את רגשות הלב, את האמונה, את
64. כאשר תזרח החוכמה בכל בני האדם — מי עוד יעז להציג את הטוב כרע? מי עוד יוותר על הנצחי למען החולף? אמת, אני אומר לכם: איש; כי כולכם תהיו חזקים בחוכמה האלוהית. החטא הוא רק תוצאה של בורות וחולשה. (160, 51-54)

פיתויים והטעיות

65. האנושות מטפחת "עצים" רבים; הרעב והעוני של בני האדם גורמים להם לחפש אצלם צל ופירות, המציעים להם ישועה, צדק או שלום. עצים אלה הם תורות של בני אדם, המונעות לעתים קרובות משנאה, אנוכיות, תאוות כוח ויהירות. פירותיהם הם מוות, דם, הרס וחרפת הקודש שבחיי האדם, שהוא חופש האמונה, החשיבה והדיבור — במילה אחת: גזילת חירותו הרוחנית. אלה הם הכוחות האפלים, המתקוממים להילחם באור. (113, 52-53)
66. אמרתי לך, ישראל האהוב, כי יבוא הזמן שבו יקומו דוברים רעים כדי לאפשר כניסה לישו שקר, ובשאיפתם החומרית הם יוליכו שולל ויאמרו כי דרכו מדבר האדון. יתעוררו "מנהיגים" כוזבים ו"נביאים" כוזבים, "חיילים" כוזבים, אשר במילותיהם ובשאיפותיהם החומריות ינסו להסיט אתכם מדרך האור והאמת. (346, 38)
67. התפללו, הכירו בכך שעכשיו הוא הזמן שבו צדקתי ואורי הסעירו את כל כוחות החושך. זהו זמן קשה ומסוכן, שכן אפילו הישויות השוכנות בחושך יתחזו ביניכם לישויות אור כדי לפתות אתכם, כדי לבלבל אתכם. אני נותן לכם את האור שלי, כדי שלא תסטו מהדרך, ולא תתנו לאלה שמנצלים לרעה את שמי להטעות אתכם.
68. המפתים אינם רק ישויות בלתי נראות, אתם תמצאו אותם גם בגלגולים של בני אדם המדברים אליכם על תורות

78. האם אתם יכולים לדמיין שאחד היצורים שבראתי יוכל להתעלות לדרגת אלוהים? לכל היצורים יש גבולות, וכדי להיות אלוהים, יש צורך שלא יהיו גבולות. מי שטיפח את אותם חלומות על כוח ועוצמה, נפל אל תוך החשיכה של גאוותו שלו. (73, 34-35)

79. אבן, אני אומר לכם, אין כוח שתוכלו להעמיד כנגד אהבתי. האויבים מתגלים כעלובים, הכוחות היריבים חלשים, הנשק שניסה להילחם נגד האמת והצדק היה תמיד שברירי.

80. המאבק שניהלו כוחות הרוע נגד הצדק האלוהי נראה לכם כסכסוך אינסופי. ובכל זאת — לאור הנצח הוא יהיה ברגע, והעבירות שנעשו בתקופת חוסר השלמות של נשמתכם יהיו ככתם קטן, אשר מידותיכם הטובות וצדקתי האוהבת ימחקו לנצח. (179, 12-13)

כוח הסליחה

81. אתם, בני האדם כולם, אני שואל אתכם, ובכך אני רואה בעם הזה כאן את נציגיכם: מתי תתעלו פנימית, תאהבו זה את זה ותסלחו זה לזה על העלבונות? מתי סוף סוף יהיה שלום על כוכב הלכת שלכם?

82. הסליחה הנובעת מאהבה היא זו שמלמדת את תורתו, ויש בה כוח רב להפוך את הרע לטוב, להמיר את החוטא לאדם מוסרי ולשנותו.

83. למדו לסלוח, ותזכו לתחילת השלום בעולם שלכם. אם יהיה צורך לסלוח אלף פעמים, עליכם לעשות זאת אלף פעמים. האם איננכם מודעים לכך שפיוס בזמן הנכון יחסוך מכם לשתות מכוס הסבל? (238, 12-14)

84. כל עוד אתם בני אדם, זכרו אותי על הצלב ההוא, כיצד סלחתי לרוצחי, ברכתי אותם וריפאתי אותם, כדי שגם אתם, לאורך כל מסע חייכם הקשה, תברכו את האידיאל, הם רוצחי הנפש. וכמה מהם חיים בחופש, ללא כלא וללא כבלים.

73. אל תתפלאו שאני מדבר אליכם כך, כי אני רואה בקרבכם בתים הרוסים, משום שאתם, תוך התעלמות מחובותיכם, נכנסתם להתחייבויות חדשות מחוץ להם, מבלי לדאוג לבאב ולנטישה של יקיריכם. הביטו סביבכם, כמה בתים הרוסים יש, כמה נשים בחטא, וכמה ילדים ללא אב. איך יוכלו החמלה והאהבה להתקיים בלבבות אלה? האם איננכם סבורים כי מי שהרג את אושרם של אותם אנשים והרס את מה שהיה קדוש, הוא פושע?

74. התרגלתם כל כך לרע, עד שאתם עצמכם מכנים "גדולים" את האנשים הממציאים את כלי הנשק הקטלניים החדשים הללו, משום שהם יכולים להשמיד ברגע אחד מיליוני חיי אדם. ואתם אפילו מכנים אותם מלומדים. היכן השכל הישר שלכם? גדול אפשר להיות רק באמצעות הרוח, ומלומד הוא רק מי שהולך בדרך האמת. (235, 36-39)

חוסר האונים והחולפות של הרוע

75. גדולה, גדולה מאוד היא בעיניכם השחתת האדם, נוראה נראית לכם העוצמה והכוח של הרוע, אשר בני האדם מפעילים; ובכל זאת אני אומר לכם, כי היא חלשה מול כוח צדקתי, מול אלוהותי, שהיא אדון הגורל, החיים, המוות וכל הבריאה. (54, 70)

76. רק ישות שהייתה כל-יכולה כמוני הייתה יכולה להילחם בי. אך האם אתם מאמינים שאם אלוהות הייתה נובעת ממני, היא הייתה מתנגדת לי? או שמא אתם מאמינים שהיא יכולה להיווצר יש מאין? יש מאין לא יכול להיווצר דבר.

77. אני הכל ומעולם לא נולדתי. אני ההתחלה והסוף, האלפא והאומגה של כל הבריאה.

ההשראות והמסרים שהם שולחים אליכם, תהיה לכם מושג על אינספור העיסוקים והמעשים האצילים שאליהם הם מקדישים את קיומם.
5. עליכם לדעת כי נשמות אלה, באהבתן ובכבודן לחוקי הבורא, לעולם אינן לוקחות את אשר אינו מגיע להן, ואינן נוגעות באסור או חודרות למקומות שהן יודעות שאסור להן, כדי לא להביא לחוסר הרמוניה במרכיבי היסוד של הבריאה.
6. כמה שונה התנהגותם של בני האדם על פני האדמה, אשר בשאיפתם להיות גדולים ועוצמתיים בעולם, ובלי שמץ של כבוד כלפי תורותיי, מחפשים באמצעות מפתח המדע את כוחות הטבע ההרסניים, פותחים שערים לכוחות לא ידועים, ובכך הורסים את ההרמוניה בטבע הסובב אותם!
7. מתי יבין האדם להיות קשוב כדי לשמוע את העצה החכמה של העולם הרוחני, ובכך להניח להשראותיו להנחות אותו?
8. אכן, אני אומר לכם, די בכך כדי להביא אתכם בבטחה לפסגת ההר המגיעה לכם; שם תראו לפניכם נתיב ישר ומואר, אותו עברו הנשמות, אשר נמצאות כאן כעת אך ורק כדי להועיל לכם ולעמוד לצדכם במאמציכם, תוך שהן מקרבות אתכם צעד אחר צעד אל קצה הדרך, שם אביכם מחכה לכולכם.
9. מאחר שדיברתי אליכם על טוב ליבם ועל גובהם הרוחני של אותם יצורים, עליי לומר לכם כי גם הם, כמוכם, ניחנו מראשיתם במתנת חופש הרצון, כלומר חופש פעולה אמיתי וקדוש, המהווה עדות לאהבתו של הבורא לילדיו. (20, 28-36)
10. אינכם הולכים לבד, כי עידודי ואורי מלווים כל אחד מכם. אך למקרה שזה ייראה לכם מועט, הצבתי לצד כל יצור אנושי ישות אור רוחנית, כדי שתשמור על צעדיכם, כדי שתתריע בפניכם על כל אלה הפוגעים בכם, ותעשו כל טוב אפשרי לאלה שעשו לכם רע. מי שפועל כך הוא תלמידי, ואכן, אני אומר לו שכאבו יהיה תמיד קצר בלבד, כי ברגעי מבחנו יאפשר לו לחוש בכוחי. (263, 56)
85. סלחו זה לזה, ותמצאו בכך הקלה לעצמכם ולמי שעשה לכם עוול. אל תישאו את נטל השנאה או הטינה בנשמתכם; היו בעלי לב טהור, ותגלו את סוד השלום ותחיו כשליחי האמת שלי. (243, 63)

פרק 41 - הקשר בין העולם הזה לעולם הבא

השראה וסיוע מהעולם הרוחני

1. כולכם מתקדמים בסולם השלמות הרוחנית; חלקכם הגיעו לרמה שאתם עדיין לא יכולים להבין, ואחרים יבואו אחריכם.
2. הנשמות הגדולות, הגדולות בזכות מאבקן, בזכות אהבתן, בזכות מאמציהן, מחפשות הרמוניה עם אחיהן הקטנים, עם הרחוקים, עם הרשלנים; משימותיהן אצילות ונעלות, ואהבתן לאלוהותי ולכם גדולה מאוד אף היא.
3. נשמות אלו יודעות כי נוצרו למען העשייה, למען ההתפתחות הגבוהה; הן יודעות כי אין חוסר מעש לילדי האל. בבריאה הכל הוא חיים, תנועה, איזון, הרמוניה; ולכן אינספור הישויות הללו עובדות, מתאמצות ומשמחות את עצמן במאבקן , מתוך ההכרה שבאופן זה הן מהללות את אדונן ומשרתות את ההתקדמות והשלמות של שכניהן.
4. כיום, כאשר אתם נמצאים הרחק מהדרך המצויה בחוקי, איננכם מודעים להשפעה שהאחים והאחיות הללו מפעילים עליכם; אך אם תהיה לכם הרגישות לקלוט את ההשפעות,

העדינה, שתתפוס את העולם ההוא הפועם ללא הרף סביבכם.
18. כן, האנושות, אם את מרגישה רחוקה מהעולם הרוחני, הרי שהיות אלה אינן יכולות להרגיש רחוקות מהאדם, שכן עבורן אין מרחקים, אין גבולות ואין מכשולים. הן חיות ברוחני, ולכן אינן יכולות להיות רחוקות מחייהם של בני האדם, שגורלם העליון הוא התפתחות כלפי מעלה והשלמת הנשמה. (317, 48-49)
19. המרחק היחיד שקיים ביניכם לבין אלוהים או ביניכם לבין ישות רוחנית אינו מרחק חומרי, אלא רוחני, הנגרם מחוסר ההכנה, הטהרה או הנכונות שלכם לקבל את ההשראה וההשפעה הרוחנית.
20. אל תציבו לעולם מרחק זה ביניכם לבין המורה שלכם או ביניכם לבין העולם הרוחני, ואז תיהנו תמיד מהטובות שאהבתי משפיעה על אלה שיודעים לחפש אותן. תמיד תהיה לכם התחושה שהעולם הרוחני קרוב ללבם של אלה המכינים את עצמם לחוש אותו.
21. כמה גדול המרחק שהאנושות של ימינו מציבה בינה לבין החיים הרוחניים! הוא כה גדול, עד כי בני האדם של ימינו חשים את אלוהים רחוק מהם לאין שיעור, ומתייחסים למלכות השמים כאל דבר רחוק ובלתי נגיש. (321, 76-78)
22. אני אומר לכם, כי אין אף תבונה אנושית שאינה חיה תחת השפעת העולם הרוחני.
23. רבים יכחישו זאת, אך איש לא יוכל להוכיח כי בלתי אפשרי שהשכל האנושי יקלוט את המחשבות והתנודות לא רק של הישויות הרוחניות ושל בני האדם הסובבים אותו, אלא גם את שלי.
24. זוהי התגלות לכל האנושות — התגלות אשר, כאשר תופץ, תמצא לבבות פתוחים שיקבלו אותה בשמחה רבה; כמו כן, היא תיתקל גם באויבים ובמתנגדים עיקשים.
סכנה, כדי שתשמש לכם כבן לוויה בבדידותכם וכמקל במסע החיים. אלה הם אותם ישויות שאתם מכנים מלאכים שומרים או מגנים.
11. אל תתנהגו כלפיהם בחוסר הכרת תודה, ואל תהיו אדישים להשראותיהם, שכן כוחותיכם לא יספיקו כדי לעבור את כל מבחני החיים . אתם זקוקים לאלה המתקדמים מכם, היודעים דבר מה על עתידכם, כי אני גיליתי זאת להם.
12. מאבקם של אותם ישויות הוא קשה מאוד כל עוד אינכם מגיעים לרוחניות, משום שאתם מצדכם תורמים מעט מאוד כדי לתמוך בהם במשימתם הקשה.
13. כאשר הרוחניות שלכם תאפשר לכם לחוש ולהבחין בנוכחותם של אותם אחים ואחיות שלכם, הפועלים באופן בלתי נראה, ללא כל התהדרות, למען רווחתכם והתקדמותכם, אז תתחרטו על כך שאילצתם אותם להתאמץ כל כך ולסבול בגלל חטאיכם. אך אם תובנה זו עולה בכם, הרי זה רק משום שכבר נפתח אור בתודעתכם. אז יתעוררו בכם חמלה, הכרת תודה והבנה כלפיהם.
14. איזו תחושת אושר גדולה תהיה במגיניכם, כשייראו כי מאמציהם נתמכים על ידכם, וכי השראתם תואמת את התרוממותכם!
15. יש לכם כל כך הרבה אחים ואחיות וכל כך הרבה חברים ב"עמק הרוחני", שאתם אינם מכירים.
16. מחר, כאשר ההכרה בחיים הרוחניים תתפשט על פני כדור הארץ, האנושות תבין את חשיבותם של אותם יצורים הנמצאים לצידכם, והאנשים יברכו את השגחתי. (334, 70-76)
17. אכן, אני אומר לכם, אילו אמונתכם הייתה איתנה, לא הייתם חפצים לחוש בנוכחות הרוחנית באמצעות חושי הבשר, שכן אז הייתה זו הנשמה, ברגישותה

לעבדים, לכלי עבודה, לקורבנות. בכל מקום מופיעים מסרים רוחניים, ובכל זאת בני העולם ממשיכים שלא להבחין במה שמקיף את רוחם.

32. יש צורך להתחיל בקרב, להרוס את החושך, כדי שכאשר האור יזרח באנשים, כולם, מאוחדים בקהילה אמיתית, ייצאו לדרך וינצחו בתפילה במאבק שהם מנהלים נגד אותם כוחות ששלטו בהם זמן כה רב.

33. בני אדם ועמים נכנעו לכוחן של השפעות אלה, מבלי שהאנושות שמה לב לכך. מחלות נדירות ובלתי מוכרות, שנוצרו על ידן, הפילו את בני האדם והביכו את המדענים.

34. כמה מחלוקת, כמה בלבול וכאב צבר האדם על עצמו. היעדר התפילה, המוסר והרוחניות משך אליו את הישויות הטמאות והמבועתות. אך מה כבר אפשר לצפות מאלה שנפרדו ללא אור וללא הבנה?

35. שם נמצאים אלה שרימיתם ודיכאתם, אלה שהפרעתם את שלוותם והשפלתם. רק בלבול וחושך הם יכולים לשלוח אליכם, הם יכולים רק לנקום, והם רק מאשימים אתכם. (152, 22-28)

36. לגיונות של ישויות החושך מגיעים אל האנושות כענני סערה, גורמים למהפכות, מבלבלים את המחשבות ומאפילים על לבבות האנשים. ולמרות שלאנושות זו יש נשק כדי להגן על עצמה מפני התקפות ערמומיות אלה, חלקם אינם יודעים להשתמש בו, ואחרים אפילו אינם משערים שיש ברשותם נשק כזה. (240, 53)

37. האנושות של ימינו, גדולה ככל שתהיה בעיניכם, היא קטנה מאוד בהשוואה לעולם הישויות הרוחניות המקיפות אותה. באיזו עוצמה חודרים לגיונות אלה לדרכי בני האדם; אך אלה אינם מבחינים בעולם המקיף אותם, אינם חשים בו ואינם שומעים אותו. (339, 29)

25. אך מה יוכלו אלה לעשות כדי למנוע מאור הממלכה הרוחנית לזרוח בחיי בני האדם? באיזה אמצעים יוכלו הכופרים להשתמש כדי לנטרל את אותה תנודה? מי הוא זה הרואה את עצמו כמי שנמצא מחוץ להשפעה האוניברסלית, שהיא כוחו היוצר והמחייה של האל?

26. אני מדבר אל רוחכם, אל נפשכם ואל תבונתכם, אך אני אומר לכם שוב כי אתם מקבלים מסרים, רעיונות והשראה ממישורי קיום אחרים, וכי כשם שאינכם יודעים מאין הגיעה נפשכם להתגלם בגופכם זה, כך גם אינכם יודעים מי מתגלה אליה באופן בלתי נראה ובלתי מורגש. (282, 33-37)

רוחות מבולבלות ומרושעות

27. תקופה זו שונה מהראשונה והשנייה. כיום אתם חיים בתוך תוהו ובוהו של יסודות גלויים ובלתי נראים שהשתחררו מכבליהם. אוי למי שאינו ער, כי הוא יכשל, ומי שמובן, עליו להילחם!

28. אלפי עיניים בלתי נראות מביטות בכם; האחת כדי לארוב לכם בדרככם ולהפיל אתכם, והשנייה כדי להגן עליכם. (138, 26-27)

29. הלגיונות הגדולים של נשמות מבולבלות מנהלים מלחמה עם בני האדם, תוך ניצול בורותם, קהותם וחוסר ראייתם הרוחנית; ובני האדם לא הצטיידו בנשק האהבה כדי להגן על עצמם מפני התקפותיהם, ולכן הם נראים במאבק זה כיצורים חסרי הגנה.

30. היה צורך שתורתו הרוחנית תגיע אליכם, כדי ללמד אתכם כיצד עליכם להתכונן כדי לצאת מנצחים בקרב זה.

31. מאותו עולם בלתי נראה, השוזר את חייו בתוך עולמכם, נובעות השפעות הפוקדות את בני האדם — בין אם בשכלם, ברגשותיהם או ברצונם — והופכות אותם למשרתים כנועים ,

מסוגלים להתעלות בנפשם, ולא כולם מגיעים לשלום תוך זמן קצר.
43. יש החיים בעולם הרוחני תחת אשליה של חיים חומריים; יש הסובלים מרגשות חרטה עזים; אחרים הם חסרי רגש, קבורים יחד עם גופם מתחת לאדמה, ואחרים אינם יכולים להיפרד מקרוביהם, מאלה שנשארו בעולם, משום שהקינה, האנוכיות והבורות האנושית מעכבות אותם, קושרות אותם לחומר ומנשלות אותם מהשלום, מהאור ומההתקדמות.
44. אפשרו לאותן נשמות שעדיין שוהות בעולם הזה להמשיך בדרכן, מבלי שדבר עוד יפריע להן; אפשרו להן לוותר על הרכוש שהחזיקו בו ואהבו בחיים אלה, כדי שיוכלו להרים את נשמתן אל האינסוף, שם מחכה להן הירושה האמיתית. (106, 35-37)
45. יהיה זה מבורך מאוד לנשמתכם, כשתגיעו ל"עמק הרוחני", לקבל את פניהם ולקבל סימני תודה על החסד שהענקתם להם. גדולה תהיה שמחתכם כשתראו אותם אז חדורי אור.
46. אך כמה כואב יהיה לכם אם תיתקלו באותה לגיון של ישויות המואפלות בבלבול, ותדעו כי הן ציפו ממכם למעשה של אהבה, ואתם לא הענקתם להן אותו. (287, 58)
47. אכן, אני אומר לכם: באשר אני מתייחס אליכם, בני האדם, באהבה וברחמים כה רבים, אני פונה באותה אהבה דואגת גם לאלה המכפרים על עוונותיהם הקודמים בעולם הבא. אני שולח לאוריי אל ישויות אלה כדי לשחרר אותן מבלבולן, שהוא כצללים, ומהאשמות עצמיות, שהן ה"אש", כדי לשלוח אותן לאחר מכן אל בני האדם; כך שמי שזרעו בעבר כאב בלבבות , יהפכו עתה, כשהם ניחנים באור ההכרה, למיטיבים ומגינים על אחיהם ואחיותיהם. (169, 6)
38. אדם שנפל לחיים חוטאים מסוגל למשוך אחריו לגיון שלם של ישויות החושך, שיגרמו לו להשאיר בדרכו שובל של השפעות הרות אסון. (87, 7)
39. אילו יכולתם לראות מבאן את "עמק הרוח", שבו שוכנים הישויות המוחשיות — אלה שלא צברו דבר לקראת המסע הרוחני לאחר החיים הללו — הייתם נדהמים. אך ולו לרגע אחד לא הייתם אומרים: "איזו צדק נורא יש לאלוהים!" לא, במקום זאת הייתם קוראים: "כמה כפויי טובה, כמה לא צודקים ואכזריים אנו כלפי עצמנו! כמה אדישים כלפי נשמתנו, וכמה קרים היינו כתלמידי ישוע!"
40. לכן התיר האב לישויות אלה להופיע לעתים בחייכם ולמסור לכם את הבשורה הכואבת והמפחידה על חייהם הקודרים וחסרי השלווה. הם תושבי עולם שאינו ניחן באור הזוהר של המולדות הרוחניות, ואף לא ביופיו של כדור הארץ שבו התגוררו בעבר. (53-213,52)
41. לגיונות הנשמות המשוטטות בעולם ללא מטרה ודופקות בדרכי שונות על דלתות ליבם של בני האדם, הן לעתים קרובות קולות המבקשים לומר לכם כי עליכם להתעורר, כי עליכם לפתוח את עיניכם למציאות, כי עליכם להתחרט על טעויותיכם ולהתחדש, כדי שבעתיד, כשתשאירו את גופכם בחיק האדמה, לא תצטרכו לבכות על בדידותכם, את בורותכם ואת החומרנות שלכם. הכירו בכך כיצד אפילו מתוך החושך נובע אור, שכן אף עלה מעץ אינו זז ללא רצוני; כך גם אותן התגלויות רוחניות, ההולכות ומתרבות מיום ליום, יציפו לבסוף את בני האדם עד כדי כך שבסופו של דבר ינצחו את הספקנות האנושית. (87, 65)
42. התפללו למען אלה הנפרדים מכם ויוצאים אל העולם הבא, שכן לא כולם מצליחים למצוא את הדרך, לא כולם

— במילה אחת: לא לתת שייקחו מהם את מה שתמיד ראו כשייך להם: העולם.

51. אם כן, תלמידים: בין הישויות האחת לאחרת מתנהל מאבק עז — מאבק שעיניכם הגשמיות אינן רואות, אך השלכותיו מורגשות יום יום בעולם שלכם.

52. כדי שהאדם יוכל להגן על עצמו ולהשתחרר מההשפעות הרעות, הוא זקוק לידע על האמת המקיפה אותו, עליו ללמוד להתפלל ברוח, ועליו גם לדעת באילו יכולות ניחן, כדי שיוכל להשתמש בהן כנשק בקרב הגדול הזה של הטוב נגד הרע, האור נגד החושך, הרוחניות נגד המטריאליזם.

53. דווקא העולם הרוחני של האור פועל ונלחם ומכין את הכל, כדי שהעולם ייצא יום אחד לדרך הרוחניות.

54. חשבו על כל זאת, ותוכלו לדמיין את עוצמת המאבק של אחיכם הרוחניים, המשתדלים להציל את בני האדם — מאבק שהוא עבורם גביע, שבו אתם נותנים להם לשתות ללא הרף את מרת הכפיות טובה, שכן אתם מסתפקים בקבלת כל הטוב שהם מעניקים לכם, מבלי לעמוד אי פעם לצדם כדי לסייע להם במאבקם.

55. מעטים הם אלה שיודעים להצטרף אליהם, מעטים הם אלה הרגישים להשראתם ומציתים לעצותיהם. אך באיזו עוצמה הם עוברים את החיים, באיזו תחושת מוגנות הם חשים, אילו תענוגות והשראות מעודדות את רוחם!

56. רוב בני האדם נקרעים בין שתי ההשפעות, מבלי להחליט על אחת מהן, מבלי להתמסר לחלוטין למטריאליזם, אך גם מבלי להתאמץ להשתחרר ממנו ולהפוך את חייהם לרוחניים, כלומר, לרומם אותם באמצעות הטוב, הידע והכוח הרוחני. אלה עדיין נמצאים במאבק עם עצמם.

מאבק הרוחות על בני האדם

48. מעבר לחייכם האנושיים קיים עולם של רוחות, אחיכם ואחיותיכם, ישויות בלתי נראות לאדם, הנלחמות ביניהן כדי לכבוש אתכם.

49. מאבק זה נובע מההבדלים בהתפתחותם של אלה ואלה. בעוד שיצורי האור, הנישאים על ידי האידיאל של אהבה, הרמוניה, שלום ושלמות, מפזרים אור על דרכה של האנושות, תמיד מעוררים בה את הטוב ומגלים לה את כל מה שטוב לבני האדם, היצורים שעדיין דבקים במטריאליזם של כדור הארץ, שלא הצליחו להשתחרר מאנוכיותם ומאהבתם לעולם, או שמזינים ללא הגבלת זמן את התשוקות והנטיות האנושיות, זורעים בלבול בדרכם של בני האדם, בכך שהם מערפלים את השכל, מעוורים את הלבבות, ומשעבדים את הרצון, כדי לנצל את בני האדם ולהפוך אותם לכלי שרת לתכניותיהם, או כדי להשתמש בהם כאילו היו גופם שלהם.

50. בעוד העולם הרוחני של האור מבקש לזכות בנשמות בני האדם, כדי לפתוח להן פרצה אל הנצח; בעוד אותם צבאות מבורכים מתאמצים ללא הרף לגדול באהבה, להפוך למטפלים במיטת הכאב, ליועצים לצד האדם הנושא בנטל האחריות הכבדה, ליועצי הנוער, למגיני הילדים, לחבריהם של אלה ששכחו את דרכם וחיים בבדידות, פועלים גם הם ללא הרף בקרב בני האדם לגיונות של ישויות ללא אור החוכמה הרוחנית וללא תחושת האהבה המרוממת. אך מטרתם אינה להקל עליכם את הדרך אל הממלכה הרוחנית — לא; כוונתם של יצורים אלה הפוכה לחלוטין, שאיפתם היא לשלוט בעולם, להמשיך להיות אדוניו, להנציח את עצמם על פני האדמה, לשלוט בבני האדם ולהפוך אותם לעבדים ולכלי שרת לרצונם

הרוחני, ולעיתים היו רואים את עצמם מוקפים בהמוני ישויות הפועלות ללא הרף למען התעוררותם של בני האדם, והיו מגלים כי הם לעולם אינם לבדם.

64. יש המכנים עולם זה "בלתי נראה", אחרים "העולם הבא". אך מדוע? פשוט משום שחסרה להם האמונה "לראות" את הרוחני, ומשום שעוניים האנושי נותן להם תחושה שהם רחוקים וזרים לעולם שהם היו צריכים לחוש בלבם. (294, 32-33)

65. אתם נדהמים מכך שישות רוחנית מתגלה או יוצרת איתכם קשר, מבלי לחשוב שגם אתם מבטאים את עצמכם ואף מתגלים בעולמות אחרים, בספירות אחרות.

66. "בשרכם" אינו מודע לכך שנשמתכם מתחברת אליי ברגעי התפילה, הוא אינו מסוגל לתפוס את ההתקרבות אל אדונכם באמצעות מתנה זו — לא רק אל רוחי, אלא גם אל אחיכם הרוחניים, שאתם מזכירים ברגעי התפילה.

67. באותה מידה אינכם מודעים לכך שבשעות המנוחה שלכם, כאשר הגוף ישן, הנשמה מתנתקת מגופה, בהתאם לרמת התפתחותה ולמידת התרוממותה הרוחנית, ומופיעה במקומות רחוקים, אפילו בעולמות רוחניים שהשכל שלכם אינו יכול אפילו לדמיין.

68. איש אל יתפלא על גילויים אלה. הבינו כי אתם מתקרבים כעת אל סיום הזמנים. (148, 75-78)

69. אני רוצה שמחשבות טהורות יהיו השפה שבה תתקשרו עם אחיכם ואחיותיכם השוכנים בעולם הרוחני, שתבינו זה את זה בדרך זו, ואכן, מעשיכם הטובים והישגיכם יועילו להם; כשם שהשפעתם של ילדיי אלה, השראתם והגנתם עליכם יהיו עזרה עוצמתית במסלול חייכם, כדי שתגיעו אליי יחד.

70. התרוממו ברוחניות, ותחוו בחייכם את הנוכחות המבורכת של אותם ישויות:

57. אלה שהכניעו את עצמם לחלוטין למטריאליזם, מבלי להתחשב עוד בקול המצפון, ומזלזלים בכל הנוגע לנשמתם, אינם נלחמים עוד, הם הובסו במאבק. הם מאמינים שניצחו, מאמינים שהם חופשיים ואינם מבחינים שהם שבויים ושיהיה צורך שהלגיונות של האור ירדו אל החושך כדי לשחררם.

58. אני שולח את מסר האור הזה לכל עמי הארץ, כדי שהאנשים יתעוררו, כדי שיבינו מי הוא האויב שעליהם להילחם בו עד שינצחו אותו, ואילו כלי נשק הם נושאים עמם מבלי לדעת. (321, 53 63)

הקשר עם עולם הרוחות של אלוהים

59. תלמידים, התעוררו והבינו את הזמן שבו אתם חיים. אני אומר לכם: כשם שאף אחד אינו יכול לעצור את צדקתי, כך גם אף אחד אינו יכול לסגור את שערי העולם הבא, שרחמיי פתחו בפניכם. איש לא יוכל למנוע ממסרי האור, התקווה והחוכמה להגיע אל בני האדם מאותם עולמות. (60, 82)

60. התרתי לכם ליצור קשר לזמן קצר עם הישויות של העולם הבא, דבר שלא אישרתי ב"תקופה השנייה", משום שבאותה עת לא הייתם מוכנים לכך — לא הם ולא אתם. דלת זו נפתחה על ידי בתקופה זו, ובכך אני מגשים את נבואות נביאיי ואת חלק מההבטחות שלי.

61. בשנת 1866 נפתחה בפניכם דלת בלתי נראית זו, וכן גם אמצעי התקשורת של הנבחרים להפיץ את הבשורה, אותה יביאו רוחות האור לבני האדם.

62. לפני אותה שנה התגלו בקרב האומות והעמים של כדור הארץ ישויות רוחניות, שהיו סימנים מקדימים לבואי. (146, 15)

63. אילו בני האדם של ימינו לא היו קשים וחסרי רגש כל כך, הם היו ללא ספק מקבלים ללא הרף מסרים מהעולם

והנשמות הבלתי-גשמיות יוכלו לתקשר ביניהן מרוח אל רוח, מבלי להשתמש עוד בשום אמצעי חומרי או אנושי, כלומר באמצעות השראה, באמצעות מתנת הרגישות הנפשית, ההתגלות או כושר האינטואיציה. עיני רוחכם יוכלו לחוש בנוכחות העולם הבא, ולאחר מכן לבכם יחוש את ביטויי החיים של הישויות המאכלסות את "עמק הרוח", ואז שמחת רוחכם, כמו גם הכרתכם ואהבתכם לאב, יהיו גדולות.

76. אז תדעו מהו חיי נשמתכם, מי היא ומי הייתה, על ידי שתכירו את עצמכם מבלי לראות את עצמכם בגבולות צרים כל כך כמו אלה המתאימים לגופכם. כי האב אומר לכם: גם אם חומר גופכם אכן קטן — כמה דומה רוחכם לרוחי האלוהית! (244, 21-24)

פרק 42 - אשמה וכפרה, מבחנים וסבל

הצורך בתשובה ובכפרה

1. כאשר אני מרשה לכם לעתים קרובות לשתות מאותו הגביע שהענקתם לבני אדם אחרים, הדבר קורה משום שרק כך יש המבינים את הרע שגרמו; וכאשר הם עוברים את אותה המבחן שהעבירו אחרים, הם יכירו את הכאב שגרמו לאחרים לחוש. זה יאיר את נפשם ויביא להבנה, לחרטה, ובסופו של דבר לקיום חוקי.

2. אך אם ברצונכם להימנע מסבל או מלשתות מכוס המרירות, תוכלו להשיג זאת על ידי כך שתפרעו את חובכם באמצעות תשובה, מעשים טובים וכל מה שמצפונכם מורה לכם לעשות. כך תשלמו חוב של אהבה, תחזירו כבוד, חיים או ליטוף האם שהותירה את ילדה על פני האדמה , החום והעצה של האב, שגם הוא נאלץ לעזוב. (8-245,7)

71. יצירה זו תזכה לביקורת ולדחייה מצד רבים, כאשר יגלו כי ישויות רוחניות התגלו בה. אך אל תדאגו, שכן רק הבורים הם שיילחמו בחלק זה של תורת

72. כמה פעמים דיברו השליחים, הנביאים ושליחי האדון אל העולם בהשפעת ישויות רוחניות של אור, מבלי שהאנושות הייתה מודעת לכך, וכמה פעמים כל אחד מכם פעל ודיבר תחת רצונן של ישויות רוחניות, מבלי שהבחנתם בכך! ואת הדבר הזה, שקרה מאז ומתמיד, אישרתי לכם בעת. (163, 24-25)

73. אם רק הסקרנות היא שתניע אתכם לשאוף לקשר עם העולם הבא, לא תמצאו את האמת; אם התשוקה לגדולה או היוהרה יובילו אתכם לכך, לא תקבלו גילוי אמיתי. אם הפיתוי יפתה את לבכם במטרות שווא או באינטרסים אנוכיים, גם אז לא תזכו לקשר עם אור רוחי הקדושה. רק יראתכם, תפילתכם הטהורה, אהבתכם, רחמיכם, התרוממותכם הרוחנית יגרמו לנס שבו נפשכם תפרש כנפיים, תחצה את המרחבים ותגיע למקומות המגורים הרוחניים, כבל שיהיה זה רצוני.

74. זו היא החסד והנחמה שהרוח הקדושה ייעדה לכם, כדי שתראו את אותו בית ותשתכנעו שאין מוות ואין ניכור, שאף אחד מיצורי לא ימות מבחינת החיים הנצחיים. כי ב"זמן השלישי" הזה תוכלו לחבק בחיבוק רוחני גם את אותם יצורים שנפרדו מחיים ארציים אלה, אותם הכרתם, אותם אהבתם ואיבדתם בעולם הזה, אך לא לנצח.

75. רבים מכם יצרו קשר עם אותם יצורים בעזרת "עובדיי". אך אכן, אני אומר לכם, זו אינה הדרך המושלמת ליצירת קשר, והזמן מתקרב שבו הנשמות המגולמות

שתמדדו, ימדדו אתכם", ו: "מה שזורעים, כך קוצרים." (150, 47)

10. מהמנחות החומריות שהאנושות מביאה לי, אני מקבל רק את הכוונה הטובה, אם היא באמת טובה; כי לא תמיד מתבטאת במנחה כוונה נדיבה ואצילה. כמה פעמים מציעים לי בני האדם את הקורבן שלהם כדי לכסות על מעשיהם הרעים או כדי לדרוש ממני משהו בתמורה. לכן אני אומר לכם, כי שלום הנפש אינו ניתן לקנייה, וכי כתמיכם האפלים לא יוסרו על ידי עושר חומרי, גם אם תוכלו להציע לי את האוצר הגדול ביותר.

11. חרטה, צער על כך שפגעתם בי, התחדשות, תיקון, תיקון העוולות שביצעתם, כל זאת בענווה שלימדתי אתכם — כן, אז יביאו לי בני האדם את הקורבנות האמיתיים של הלב, הנשמה והמחשבות, אשר נעימים לאביכם לאין שיעור 508 פרק 42 יותר מהקטורת, הפרחים והנרות. (36, 27-28)

חוק הכפרה

12. היו לכם הזדמנויות רבות, ובכך תוכלו לזהות את אהבתי האינסופית אליכם; כי הענקתי לכם מתנה והענקתי להווייתכם את ההזדמנות לתקן טעויות, לטהר את נפשכם ולשכלל אותה, במקום להעניש אתכם או לדון אתכם לנצח, כפי שהייתם רגילים לחשוב בעבר.

13. מי שמכיר את תורות אלה ומאמין שהן נכונות, האם יעז להפקיר את משימתו עלי אדמות, אף שהוא יודע שבכך הוא גורם לכפרה קשה עוד יותר לנשמתו?

14. כי אף על פי שנכון שצדקתי מעניקה לכם הזדמנויות חדשות להסיר כתמים ולתקן טעויות, נכון גם שעם כל הזדמנות מספר הניסיונות גדל, והמאמצים והסבל נעשים עזים יותר בכל פעם, כשם שהטעויות שנעשו נעשו חמורות יותר.

שלום, בריאות, שמחה או לחם שגזלתם אי פעם מבני אדם אחרים.

3. ראו כמה שונה המציאות של צדקתי מהתפיסה שיצרתם לעצמכם לגבי אביכם!

4. אל תשכחו: באשר אמרתי לכם שאף אחד מכם לא יאבד, אמרתי לכם בוודאות גם שכל חוב חייב להיות משולם וכל עבירה חייבת להימחק מספר החיים. עליכם לבחור את הדרך להגיע אליי. עדיין יש לכם חופש בחירה.

5. אם אתם מעדיפים את חוק הגמול של הימים הקדומים, כפי שעדיין נוהגים בני האומות הגאות, הביטו בתוצאות!

6. אם אתם רוצים שהמידה שבה אתם מודדים את זולתכם, תמדוד גם אתכם, אין לכם אפילו צורך להמתין לכניסתכם לחיים האחרים כדי לקבל את צדקתי; כי כאן (על פני האדמה), כאשר אתם מצפים לכך פחות מכל, תמצאו את עצמכם באותו מצב קריטי שאליו הבאתם את זולתכם.

7. אך אם אתם רוצים שחוק עליון יבוא לעזרתכם — לא רק כדי לשחרר אתכם מהכאב שאתם חוששים ממנו ביותר, אלא גם כדי להחדיר בכם מחשבות אצילות ורגשות טובים, התפללו, קראו לי ואז צאו לדרך המאבק שלכם, כדי להשתפר תמיד, כדי להיות חזקים במבחנים ב — במילה אחת: כדי לשלם באהבה את החוב שיש לכם כלפי אביכם וכלפי שכניכם. (16, 53-59)

8. לעתים קרובות שואלים אותי: "אדון, אם אתה סולח על עוונותינו — מדוע אתה מאפשר לנו לכפר עליהם בכאב?" על כך אני אומר לכם: אני סולח לכם, אך יש צורך לתקן את העבירות הללו, כדי שתחזירו את טוהר נשמתכם. (64, 14)

9. אמרתי לכם שאפילו הכתם האחרון יימחק מלב האדם, אך אני אומר לכם גם שכל אחד חייב לשטוף את כתמי החרפה שלו. זכרו שאמרתי לכם: "במידה

הנפש ולא בידע. הם הסתפקו בלחיות, מבלי לחפש את הדרך המובילה אותם אל אלוהים. (11, 42-43)

21. כיום, למרות התקדמות הציוויליזציה שלכם, התרחקתם יותר ויותר מהטבע החומרי, כמו גם מהרוחני, מהטהור, ממה ששייך לאלוהים. לכן, בכל שלב בחייכם אתם נופלים לחולשה גדולה יותר ויותר, לסבל גדול יותר ויותר, למרות רצונכם להיות חזקים ומאושרים יותר עם כל יום שאתם מבלים על פני האדמה. אך עתה תעשו צעד קדימה בקיום תורתי, הו, יושבי הארץ! (16, 35)

22. הניסיונות שאתם נתקלים בהם במסע חייכם אינם מקריים, אני שלחתי אותם אליכם כדי שתזכו בזכויות. אף עלה מעץ אינו זז ללא רצוני, ואני נמצא הן במעשים הגדולים והן במעשים הקטנים של הבריאה.

23. התעוררו והתפללו, כדי שתלמדו להבין מהו הפרי שעליכם לקצור מכל מבחן, כדי שתקופת הכפרה שלכם תהיה קצרה יותר. קחו את הצלב שלכם באהבה, ואני אדאג שתשאו את כפרתכם בסבלנות. (25, 6)

24. אם בני האדם שוכחים אותי, ואף מכחישים אותי, בתוך צחוק, תענוגות והבלים, מדוע הם מיואשים ורועדים כאשר הם קוצרים את יבול הדמעות המייסר את נפשם ואת גופם? אז הם מחללים את השם, ואומרים שאין אלוהים.

25. האדם אמיץ דיו לחטוא, נחוש לסטות מדרך תורתי; אך אני מבטיח לכם שהוא פחדן ביותר כשמדובר בכפרה ובפירעון חובותיו. עם זאת, אני מחזק אתכם בפחדנותכם, מגן עליכם בחולשותיכם, מוציא אתכם מקהות החושים שלכם, מייבש את דמעותיכם ומעניק לכם הזדמנויות חדשות, כדי שתחזרו אל האור שאבד ותמצאו שוב את הדרך הנשכחת של תורתי.

15. חובתכם — אין לדבר על עונש — תהיה לשקם, לחדש, לתקן ולפצות עד החוב האחרון. אף אחד — לא אביכם השמימי, לא אחיכם ואחיותיכם עלי אדמות או ב"עמק הרוחני" — לא יעשה את מה שרק אתם עצמכם חייבים לעשות, אף על פי שאני אומר לכם שאענה תמיד לקריאתכם. כאשר תחשבו שאתם בודדים ונטושים, תרגישו את נוכחותי, והעולם הרוחני יבוא תמיד לתמוך בכם בנטל הצלב שלכם. (289, 45-47)

16. רק אהבתי וצדקתי יכולים היום להגן על אלה הרעבים והצמאים להם. אני לבדי, בצדקתי המושלמת, מסוגל לקבל את מי שלוקח את חייו.

17. אילו ידעו אלה כי נטישת הנשמה נוראה יותר מהבדידות בעולם הזה, היו מחזיקים מעמד בסבלנות ובאומץ עד ליום האחרון של קיומם עלי אדמות. (165, 73-74)

18. איני משמיד אף אחד מילדיי, ככל שיפגעו בי; אני שומר עליהם ונותן להם הזדמנות לתקן את מעשיהם ולחזור אל הדרך שסטו ממנה. אך אף על פי שסלחתי להם, הם מתמודדים עם תוצאות מעשיהם, והן אלו ששופטות אותם ומראות להם את הדרך הנכונה. (96, 55)

הגורם למבחנים ולסבל

19. הכירו את עצמכם! התבוננתי בקיומם של בני האדם בכל הזמנים, ואני יודע מה היה מקור כל כאבם ואומללותם.

20. מאז ימי קדם ראיתי כיצד בני האדם לקחו את חייהם (זה מזה) מתוך קנאה, חומרנות ותאוות כוח; תמיד הזניחו את נפשם, מתוך אמונה שהם רק חומר, וכאשר הגיעה השעה להשאיר את הצורה האנושית על פני האדמה, נותר רק מה שיצרו בחייהם החומריים, מבלי לקצור כל אושר לנפש; כי לא חיפשו אותה, לא חשבו עליה, לא התעניינו לא במידות

33. אכן, אני אומר לכם, באותו הרגע שבו תסלחו למי שפגע בכם, תרגישו את שלומי במלואו; כי באותו הרגע רוחכם תתאחד עם רוחי, ואני אפרש את גלימתי כדי לסלוח לכם ולעטוף את שניכם באהבתי. (312, 49-51)

34. באמת אומר לכם האדון: הכנתי לכל נפש ממלכה של שלום ושלמות. אך מול הממלכה הזאת שהכנתי ניצבת ממלכה אחרת: העולם. בעוד שממלכתי נרכשת בענווה, באהבה ובמידות טובות, כיבוש הממלכה האחרת דורש גאווה, שאפתנות, גאווה, תאוות בצע, אנוכיות ורשעות.

35. בכל הזמנים התנגדה העולם לממלכתי, תמיד נרדפו אלה ההולכים אחריי בדרכם והובלו לפיתוי, בין אם באמצעות השפעות נראות לעין ובין אם באמצעות כוחות בלתי נראים.

36. זו אינה הפעם היחידה שבה אתם פוסעים על קוצים כדי להגיע אליי, זו אינה הפעם הראשונה שנשמתכם מועדת במאמציה להגיע לנוכחותי. בכל הזמנים ניהלתם את המאבק במעמקי הווייתכם.

37. השראת רוחי מאירה את פנימיותכם ופתחה בקרב עם הכוחות האפלים, עם האורות הכוזבים, עם המידות הכוזבות, עם החומר, עם כל המיותר, עם כל התהילה הכוזבת של העולם הזה. (327, 3)

38. אני מברך את הכאב שסבלתם למעני, כי כל מה שאתם סובלים למעני יגרום לכם להיות ראויים לנצח. (338, 61)

אמונה, כניעה וענווה במבחנים

39. חיי האדם הם עבור הנשמה הכור שבו היא מתזקת, והסדן שעליו היא נרקמת. הכרחי שהאדם יחזיק באידיאל ברוחו, באמונה בבוראו ובאהבה לייעודו, כדי לשאת את צלבו בסבלנות עד לפסגת הר הגולגולתא שלו.

26. אני בא להביא לכם, כמו ב"תקופה השנייה", את לחם החיים ויין החיים, הן לנפש והן לגוף, כדי שתחיו בהרמוניה עם כל אשר ברא אביכם.

27. בדרכי פורחות המידות הטובות, ואילו בדרככם יש קוצים, תהומות ומרירות.

28. מי שאומר שדרכי האדון מלאות קוצים, אינו יודע מה הוא אומר, כי לא יצרתי כאב לאף אחד מילדיי; אך אלה שהתרחקו מדרך האור והשלום, יצטרכו לסבול את תוצאות אשמתם עם שובם אליה.

29. מדוע שתיתם את גביע הסבל? מדוע שכחתם את מצוות האל, כמו גם את המשימה שהפקדתי בידיכם? משום שהחלפתם את תורתי בתורותיכם, והנה תוצאות חכמתכם השווא: סבל מר, מלחמה, קנאות, אכזבות ושקרים, המחניקים אתכם וממלאים אתכם בייאוש. והדבר הכואב ביותר לאדם החומרי, לזה המכפיף הכל לחישוביו ומכפיף את עצמו לחוקי החומר של העולם הזה, הוא זה, שאחרי החיים האלה הוא עדיין יישא עמו את נטל תעייתו ונטיותיו. אז יהיה סבל נשמתכם גדול מאוד.

30. התנערו כאן מעול חטאיכם, קיימו את תורתי ובואו במהרה. בקשו סליחה מכל מי שפגעתם בו, והשאירו את השאר לי; כי זמן האהבה שלכם יהיה קצר, אם תחליטו באמת לעשות זאת. (17, 37-43)

31. בואו אליי כולכם, אתם הנושאים בלבכם צער נסתר. אתם נושאים בתוככם בסתר כאב שנגרם לכם על ידי בגידה, ומרירותכם גדולה מאוד, משום שמי שפגע בכם עמוקות היה אדם אהוב מאוד.

32. השקיטו את עצמכם, כדי שהתפילה תאיר אתכם ותוכלו לדעת האם לא הייתם אתם עצמכם הסיבה לכך שבגדו בכם. אז התפילה תחזק אתכם במחשבה שעליכם לסלוח לאלה שבגדו באהבתכם, באמונתכם, ובאמונכם.

ההבנה לגבי מהו חוק התיקון הרוחני. (352, 36-37, 42-43)

המשמעות של סבל ובאב

47. אם תייחסו את ניסיונות החיים למקרה, תתקשו להיות חזקים. אך אם תהיה לכם תפיסה של מהו כפרה, מהו צדק ומהו תיקון, תמצאו באמונתכם התרוממות והשלמה כדי לנצח בניסיונות.

48. רצוני הוא לבחון את נפשכם בדרכים שונות, כי אני מחנך, מעצב ומשכלל אותה. לשם כך אני נעזר בכל הדברים ובכל האנשים; ככלי עבודה אני משתמש הן בצדיק והן ברשע. פעם אחת אני נעזר באור, ופעם אחרת אני הופך את החושך למשרתי. לכן אני אומר לכם: כאשר אתם נמצאים במצב קריטי, חשבו עליי, על אדונכם, אשר באהבה רבה יסביר לכם את הסיבה למבחן ההוא.

49. ישנם גביעים שכולם חייבים לשתות, האחד מוקדם יותר והאחר מאוחר יותר, כדי שכולם ילמדו להבין אותי ולאהוב אותי. העוני, המחלה, ההשמצה וההשפלה הם גביעים מרים מאוד, שאינם מגיעים רק לשפתיו של החוטא. זכרו כי הצדיק מכולם ב"זמן השני" רוקן את הגביע המר ביותר שתוכלו לדמיין. הצייתנות, הענווה והאהבה שבהן נשתה גביע הסבל, יקלו על הצלב ויגרמו למבחן לחלוף מהר יותר. (54, 4-6)

50. כל מה שמקיף אתכם נועד לטהר אתכם, אך לא כולם הבינו זאת כך. אל תתנו לכאב שאתם שותים מכוס הסבל שלכם להיות חסר תועלת. מתוך הכאב תוכלו להפיק אור, שהוא חוכמה, ענווה, עוצמה ורגישות. (81, 59)

51. דעו, תלמידים, כי הכאב מסיר את הפירות הרעים מלבכם, מעניק לכם ניסיון וגורם לתיקון טעויותיכם.

52. כך בוחן אתכם אביכם, כדי שיהיה אור בתבונתכם. אך אם אינכם מבינים

40. ללא אמונה בחיים נצחיים, האדם נופל לייאוש לנוכח כל הניסיונות הקשים; ללא אידיאלים נעלים, הוא שוקע במטריאליזם; וללא כוחות לשאת אכזבה, הוא הולך לאיבוד בייאוש או ברשעות. (99, 38-39)

41. אני אומר לכם, כי עליכם לאהוב את הצלב שלכם; שכן אם תתנגדו לו בעודכם נושאים אותו על כתפיכם, הכאב יקרע פצע עמוק בלבכם. אני באמת אוהב את הצלב שלי, הו עם; אך האם אתם יודעים כיצד אני מכנה את הצלב שלי? הצלב שלי מורכב מכם, הו בני אדם, שאני אוהב כל כך. (144, 20)

42. האמונה, הכניעה והענווה כלפי מה שקבעתי יקצרו את דרך המבחן, כי אז לא תצטרכו לעבור את דרך הסבל יותר מפעם אחת. אך אם במבחנים יופיעו מרדנות, חוסר שביעות רצון או אפילו חילול השם, המבחן יימשך זמן רב יותר, כי אז תצטרכו לעבור את הדרך הזאת מחדש, עד שתלמדו את הלקח. (139, 49)

43. אני אומר לכם: הניסיונות שהאדם יצר לעצמו בתקופה זו הם קשים מאוד, שכן הם הכרחיים לישועתו.

44. הצדק האלוהי יתממש על היקר ביותר לכל אדם, כדי לדרוש דין וחשבון על מעשיו של כל יצור אנושי.

45. כמה חשוב שהאדם יגיע להבנה מה פירושה של כפרה רוחנית, כדי שבמודעות לכך שלנשמה יש עבר שרק אלוהים מכיר, יקבל את גביע הסבל שלו באהבה, בסבלנות, בבבוד ואפילו בשמחה — בידיעה שבכך הוא מטהר כתמים מהעבר ומההווה, משלם חובות וזוכה בזכויות בפני החוק.

46. לא תהיה התרוממות נפשית בתוך הכאב, כל עוד לא סובלים באהבה, מתוך כבוד לצדק שלי והשלמה עם מה שכל אחד הביא על עצמו. אך רק התרוממות זו בתוך הניסיונות תוכל לתת לאדם את

תורתי — אכן, אני אומר לכם, חיים אלה היו בעיניי אף ראויים יותר ונעלים יותר מחיים מלאי סבל, צרות ודמעות, ככל שתהיה נכונותכם לסבול אותם גדולה. (219, 15-16)

60. שמחו כי אין כאב הנמשך לנצח; סבלותיכם הן זמניות וחולפות במהרה.

61. תקופת הכפרה והטיהור היא חולפת עבור מי שמביט במבחנים מתוך רוחניות; לעומת זאת, עבור מי ששקוע כולו במטריאליזם, מה שבמציאות עובר מהר מאוד, יימשך זמן רב.

62. כשם שהפעימות של לבכם חולפות, כך חולף חיי האדם באינסוף.

63. אין סיבה לפחד, שכן כשם שאנחה נפלטה ממישהו, כשם שדמעה נשפכת או כשם שמילה נאמרת, כך חולפים גם סבלותיו של האדם.

64. בתוך החמלה האינסופית של אלוהים, כל הכאבים והצער שלכם חייבים להתפוגג כלא היו. (12, 5-9)

פרק 43 - מחלה, ריפוי והתחדשות

מקור המחלה ומשמעותה

1. כאשר האדם מתרחק מדרך הטוב על ידי הימנעות מתפילה ומעשים טובים, הוא מאבד את כוחו המוסרי ואת רוחניותו, והוא נתון לפיתוי, ובחולשתו הוא נותן מקום לחטאים, ואלה מחליאים את הלב.

2. אך אני באתי כרופא אל מיטת החולה והענקתי לו את כל אהבתי ודאגתי. אוריי היה כמים צוננים על שפתיו הלוהטות מחום, וכאשר חש את המשחה שלי על מצחו, אמר לי: "אדוני, רק רחמיך יכולים להציל אותי. נפשי חולה מאוד, והמוות יבוא אליי בקרוב מאוד."

וסובלים לשווא, משום שאינכם מגלים את משמעות שיעורי החוכמה שלי, הכאב שלכם חסר תועלת, ואתם אינם מנצלים את השיעור. (258, 57 58)

53. בני האדם קוראים: "אם יש אלוהים של רחמים ואהבה — מדוע אם כן הטובים סובלים בגלל הרעים, והצדיקים בגלל החוטאים?"

54. אכן, אני אומר לכם, ילדיי: אף אדם אינו בא לעולם הזה רק כדי להשיג את גאולת נשמתו. הוא אינו יחיד מבודד, אלא חלק ממכלול.

55. האם איבר בריא ושלם בגוף האדם אינו סובל כאשר שאר האיברים חולים?

56. זוהי השוואה חומרית, כדי שתבינו את היחס הקיים בין כל אדם לאחרים. הטובים חייבים לסבול תחת הרעים, אך הטובים אינם חפים מפשע לחלוטין אם אינם פועלים למען ההתקדמות הרוחנית של אחיהם. אולם, כיחיד, לכל אחד יש אחריות משלו, ומכיוון שהוא חלק מרוחי ודומה לו, יש לו רצון ואינטליגנציה כדי לתרום להתקדמות הכללית. (358, 18-19)

57. פרשו את תורתכם נכונה, אל תחשבו שרוחי שמחה כשראתה את סבלותיכם על פני האדמה, או שאני רוצה לשלול מכם את כל מה שנעים לכם כדי לשעשע את עצמי בכך. אני בא כדי לגרום לכם להכיר את חוקיי ולשמור עליהם, כי הם ראויים לכבודכם ולתשומת לבכם, ומכיוון שקיומם יביא לכם אושר נצחי ושלום נצחי. (25, 80)

58. עליי לומר לכם, כי כל עוד אתם שוכנים על פני האדמה, מותר לכם לשאוף להפוך את קיומכם עליה לנעים ככל האפשר. אין צורך לבכות ללא הרף, לסבול ול"לדמם" כדי לזכות בשלום בעולם הבא.

59. אילו יכולתם להפוך את כדור הארץ הזה מעמק דמעות לעולם של אושר, שבו הייתם אוהבים זה את זה, שבו הייתם משתדלים לעשות את הטוב ולחיות על פי

10. כאשר תגלו באמצעות מצפונכם את הסיבה לסבלכם ותעשו כל שביכולתכם להילחם בה, תרגישו במלוא עוצמתה את הכוח האלוהי המסייע לכם לנצח במאבק ולזכות בחופש הרוחני שלכם.
11. כמה גדולה תהיה שביעות רצונכם, כאשר תרגישו שהצלחתם, בזכות מעשיכם שלכם, להשתחרר מהכאב, והשגתם שלום. אז תאמרו: "אבי, דבריך היו ריפויי, תורתך הייתה ישועתי." (8, 54-57)
12. המשחה המרפאת האמיתית, עם — זו המרפאת את כל המחלות — נובעת מהאהבה.
13. אהבו ברוח, אהבו בלב ובשכל, ואז יהיה לכם כוח מספיק לא רק לרפא את מחלות הגוף או לנחם במצוקות האנושיות הקטנות, אלא גם להבהיר את הסודות הרוחניים, את הפחדים הגדולים של הנפש, את הפרעותיה ואת נקיפות המצפון שלה.
14. משחה זו פותרת את המבחנים הגדולים, מדליקה את האור, מקלה על הייסורים, ממיסה את הכבלים הכובלים.
15. האדם שננטש על ידי המדע ישוב לבריאות ולחיים במגע עם משחה זו; הנשמה שהתנתקה תשוב למילה האוהבת של האח הקורא לה. (296, 60-63)
16. סלקו את הכאב! החיים שבראתי אינם מלאי כאב. הסבל נובע מחוסר הציות ומהחטאים של ילדי האלוהים. הכאב הוא מאפיין של החיים שיצרו בני האדם בפריצותם.
17. הרימו את מבטכם וגלו את יופיים של מעשיי. הכינו את עצמכם פנימית כדי שתוכלו לשמוע את הקונצרט האלוהי, אל תנתקו את עצמכם מחגיגה זו. אם תתבודדו – ביצד תוכלו לקחת חלק בעונג זה? תחיו בעצב, בייסורים ובחולי.

3. אך אמרתי לו: "לא תמות, כי אני, שהוא החיים, באתי, וכל מה שאיבדת יוחזר לך." (220, 39)
4. אילו זכויות יכול חולה, שאינו מסוגל לכל מאמץ, לרכוש? זכויותיו יכולות להיות רבות וגדולות, אם הוא יודע להתחמש בסבלנות ובבניעה, אם הוא עניו כלפי הרצון האלוהי ומסוגל לברך אותי למרות כאבו. כי דוגמתו תאיר לבבות רבים השוכנים בחושך, המתייאשים ונכנעים לחטא או חושבים על המוות כאשר פוקדת אותם מבחן.
5. כאשר אנשים אלה יפגשו בדרכם דוגמה של אמונה, ענווה ותקווה, הנובעת מלב הסובל אף הוא רבות, משום שהוא נושא צלב כבד מאוד, הם יחושו כי קרן אור נגעה בלבם.
6. כך הוא הדבר: מכיוון שלא יכלו לשמוע את קול רוחם שלהם, הם נאלצו לקבל את אור הרוח שהעביר להם אדם אחר באמצעות דוגמתו ואמונתו.
7. אל תתייאשו, אל תצהירו לעולם שנכשלתם, אל תתכופפו תחת נטל סבלותיכם. שמרו תמיד את המנורה הבוערת של אמונתכם לנגד עיניכם. אמונה זו ואהבתכם יגאלו אתכם. (132, 38-39)

ריפוי בכוחות עצמכם

8. אתם מבקשים ממני שארפא אתכם; אך אמת, אני אומר לכם, איש אינו יכול להיות רופא טוב מכם עצמכם.
9. מה תועלת יש בכך שארפא אתכם ואסיר את כאבכם, אם לא תתפטרו מטעויותיכם, חטאיכם, תאוותיכם וחסרונותיכם? לא הכאב הוא הגורם למחלותיכם, אלא חטאיכם. ראו, זהו מקור הכאב! לכן, הילחמו בחטא, התנתקו ממנו, ותהיו בריאים. אך לעשות זאת היא משימתכם. אני רק מלמד אתכם ועוזר לכם בכך.

25. כאשר הנשמה מסוגלת לשלוט בכוח זה ולהכוונו למסלול הנכון, היא מביאה את שתי הטבעות הללו להרמוניה בתוך מהותה שלה, ותשיג את התקדמותה ועלייתה. לעומת זאת, אם היא תתן לכוח ה"בשר" לשלוט בה, היא תמצא את עצמה מפתה לרע, תהיה כמו סירה ללא הגה בעיצומה של סערה. (230, 64)
26. אתם — הכופרים והספקנים — איננכם יכולים להאמין בעולם של צדק, ואף איננכם יכולים לדמיין חיים של אהבה ושל מידות טובות על פני כדור הארץ שלכם. במילה אחת: איננכם רואים עצמכם כמסוגלים לדבר טוב, ואף אין לכם אמונה בעצמכם.
27. אני, לעומת זאת, מאמין בכם, מכיר את זרע הזרע הקיים בכל אחד מילדיי, כי אני בראתי אותם, כי נתתי להם חיים באמצעות אהבתי.
28. אני בהחלט תולה את תקוותי באדם, מאמין בגאולתו, בהיותו ראוי ובהתקדמותו. כי כשבריאתו, ייעדתי אותו להיות אדון על פני האדמה, עליה היה עליו ליצור מקום של אהבה ושלום, וגם קבעתי שנשמתו תתעצם במאבק החיים, כדי שתגיע, בזכות מעשיו, לחיות באור ממלכת השלמות, המגיעה לכם כנחלה נצחית. (326, 44-46)

פרק 44 - חיים במובן האלוהי

האיזון הנחוץ

1. לכל אחד נקבע ייעודו על ידי משימתו הרוחנית ומשימתו האנושית. שתיהן צריכות להיות בהרמוניה זו עם זו ולחתור למטרה אחת. אכן, אני אומר לכם, לא אעריך רק את מעשיכם הרוחניים, אלא גם את מעשיכם החומריים. כי בהם אמצא
18. אני רוצה שתהיו תווים הרמוניים בקונצרט האוניברסלי, שתבינו כי יצאתם ממקור החיים, שתחושו כי בכל נפש יש את אוריי. מתי תגיעו לבגרות מלאה, שבה תוכלו לומר לי: "אבא, הכנע את נפשי לרוחך, כמו גם את רצוני ואת חיי."
19. הבינו כי לא תוכלו לומר זאת כל עוד חושיכם חולים, ונשמתכם מנותקת מהדרך הנכונה מתוך אנוכיות.
20. אתם חיים תחת ייסורי המחלות או הפחד להידבק בהן. אך מה משמעותה של מחלה גופנית לעומת חטא של הנשמה? כלום, אם זו מסוגלת להתעלות; כי בחסדי תמצאו תמיד עזרה.
21. כשם שהדם זורם בעורקיכם ומחייה את כל הגוף, כך כוחו של אלוהים חודר לנשמתכם כזרם חיים. אין סיבה להיות חולים אם אתם מקיימים את החוק. החיים הם בריאות, שמחה, אושר, הרמוניה. כאשר אתם חולים, איננכם יכולים להיות מקלט לנכסי האלוהות.
22. אתם, בני האדם עם מחשבות, לבבות או גופים חולים, האדון אומר לכם: בקשו מנשמתכם, שהיא בתו של הכל-יכול, שתשוב לדרך הישר, שתרפא את סבלותיכם ותעמוד לצדכם בחולשותיכם. (134, 57-59)

התחדשות האדם

23. היוהרה — חולשה שהופיעה כבר אצל האדם הראשון — תילחם באמצעות הרוחניות. זהו המאבק שתמיד היה קיים בין הנשמה ל"בשר". שכן בעוד שהנשמה, בתשוקתה למהות האב, נמשכת אל הנצחי והנעלה, ה"בשר" מחפש רק את מה שמספק אותו ומחמיא לו, גם אם הדבר פוגע בנשמה.
24. מאבק זה, המתגלה בכל אדם, הוא כוח הנוצר באדם עצמו כתוצאה מהשפעת העולם עליו. שכן הארצי משתוקק לכל מה שתואם את טבעו.

9. המדען קוטף ביד חסרת יראת כבוד פרי מעץ המדע, מבלי להקשיב תחילה לקול מצפונו, שבו חוקי מדברים אליו כדי לומר לו שכל פירות עץ החוכמה טובים, ולכן מי שקוטף אותם רשאי לעשות זאת אך ורק לטובת זולתו.

10. הדוגמאות שהבאתי מראות לכם מדוע האנושות אינה מכירה לא את האהבה ולא את השלום של אותו גן עדן פנימי, שאמור להיות בלבו של האדם לנצח בזכות ציותו לחוק.

11. כדי לעזור לכם למצוא את אותו הדבר, אני מלמד את החוטאים, את הסוררים, לכפויי הטובה ולגאוותנים, כדי להבהיר לכם שאתם ניחנים ברוח, שיש לכם מצפון, שאתם בעלי תבונה מלאה ( ) ויכולים לשפוט ולהעריך באופן מלא מהו טוב ומהו רע, וכדי להראות לכם את הדרך שתוביל אתכם לגן העדן של השלום, החוכמה, האהבה האינסופית, האלמוות, התהילה והנצח. (34, 15-17)

12. האדם לא תמיד מפרש את תורותיי נכונה. מעולם לא לימדתי אתכם להתעלם מהפרי הטוב, שהחוקים שלי מאשרים ומאפשרים, או להימנע מליהנות ממנו. לימדתי רק שלא תשאפו לדברים מיותרים, עודפים, ובוודאי שלא תאהבו אותם; שלא תשתמשו בדברים המזיקים, האסורים, כמו בפירות המטיבים עם הנפש והגוף. אך את כל מה שמותר לנפש או ללב ומשרת את טובתם, המלצתי לכם, כי הוא נמצא בתוך חוקיי. (332, 4)

13. זמן רב היה צריך לחלוף עד שהאנושות הגיעה לבגרות רוחנית. תמיד נכנעתם לשני הקצוות: האחד היה המטריאליזם, שדרכו אתם מבקשים להשיג הנאות גשמיות גדולות יותר; אך זה למעשה מזיק, משום שהוא מונע מהרוח למלא את תפקידה. אך עליכם להימנע גם מהקיצוניות השנייה: הבאת "הבשר", הוויתור המוחלט על כל מה ששייך לחיים זכויות המסייעות לרוחכם להגיע אליי. (171, 23)

2. עד כה גרמה גאוותו של האדם לו להתעלם מההיבט הרוחני, והיעדר הידע הזה מנע ממנו להיות מושלם.

3. כל עוד האדם לא ילמד לשמור על הרמוניה בין כוחותיו הגופניים והנפשיים, הוא לא יוכל למצוא את האיזון שצריך להיות בחייו. (291, 26-27)

4. תלמידים: אף על פי שאתם חיים בעולם, אתם יכולים לנהל חיים רוחניים. אל תחשבו שההתעלות הרוחנית היא התרחקות ממה שמתאים לגוף, אלא התאמת החוקים האנושיים לחוקים האלוהיים.

5. ברוך מי שלומד את חוקיי ויודע לאחד אותם עם חוקי האדם לחוק אחד, כי הוא יהיה בריא, חזק, נדיב ומאושר. (290, 26-27)

תענוגות טובים ותענוגות הרסניים

6. איני אומר לכם שתתנערו מחובותיכם הארציים או מהנאותיו הבריאות של הלב והחושים. אני דורש מכם רק שתוותרו על מה שמרעיל את נפשכם ומחלה את גופכם.

7. מי שחי על פי החוק, ממלא את אשר מצפונו מורה לו. מי שבז להנאות המותרות כדי לשקוע בהנאות האסורות, שואל את עצמו אפילו ברגעי ההנאה הגדולה ביותר, מדוע אינו מאושר ואינו מוצא שלום. כי מהנאה להנאה הוא שוקע עמוק יותר ויותר, עד שהוא מת בתהום, מבלי למצוא סיפוק אמיתי ללבו ולנשמתו.

8. יש כאלה שחייבים להיכנע ולרוקן עד הטיפה האחרונה את הכוס שבה חיפשו את העונג מבלי למצוא אותו, כדי שיוכלו לשמוע את קולו של זה המזמין אותם תמיד לסעודת החיים הנצחיים. (33, 44-46)

20. עמי לא יראה במקרים אלה הוכחה לכך שמי שהולך אחריי חייב בהכרח להיות עני בעולם. אך אני אומר לכם, כי את השלום שיש לאלה המקשיבים כאן ומקדישים חלק מחייהם לעשיית הטוב, אינם מכירים אלה שאתם מקנאים בהם כל כך, ואף לא יוכלו להשיגו בכל עושרם.
21. יש המבינים כיצד להחזיק בו-זמנית בנכסי העולם ובנכסי הרוח. לאחרים לא ניתנים נכסי העולם, משום שהם שוכחים את נכסי הרוח, ואחרים מתעניינים רק בנכסי העולם, משום שהם סבורים כי חוקי האל הם אויבי העושר הארצי.
22. נכסים הם ונשארים נכסים, אך לא כולם יודעים להשתמש בהם כראוי. כמו כן, עליכם לדעת שלא את כל מה שיש לרבים נתתי להם. יש כאלה שקיבלו ממני את מה שקיבלו כפיצוי, כשם שיש אחרים שגנבו את כל מה שיש להם.
23. ההוכחה הטובה ביותר שאנשים יכולים לקבל על מילוי חובתם בחיים היא שלוות הנפש, ולא צלצול המטבעות. (197, 24-27)
24. כשאני אומר לכם: "בקשו, וניתן לכם", אתם מבקשים ממני דברים ארציים. אך אכן — כמה מעט אתם מבקשים ממני! בקשו ממני בראש ובראשונה את כל מה שטוב לנשמתכם. אל תאספו אוצרות עלי אדמות, כי כאן יש גנבים! אספו אוצרות בממלכת האב, כי שם הוננכם יהיה בטוח, והוא ישרת את האושר והשלום של נפשכם.
25. אוצרות הארץ הם העושר, הכוח והתארים של גדולה כוזבת. אוצרות הרוח הם המעשים הטובים. (181, 68-69)
26. הגאה מאמין שהוא גדול מבלי להיות כזה, ואומלל הוא מי שמסתפק בעושר המיותר של החיים האלה, מבלי לגלות את הערכים האמיתיים של הלב והרוח. כמה אומללים הם משאלותיו, תאוותיו, אידיאליו! עם כמה מעט הוא מסתפק!

אלה; כי שלחתי אתכם אל העולם הזה כדי לחיות כבני אדם, כיצורים אנושיים, והראיתי לכם את הדרך הנכונה, כדי שתחיו כך שתתנו "לקיסר את אשר לקיסר, ולאלוהים את אשר לאלוהים".
14. בראתי את העולם הזה למענכם, על כל יופיו ועל כל שלמותו. נתתי לכם את הגוף האנושי, שדרכו עליכם לפתח את כל היכולות שנתתי לכם כדי להגיע לשלמות.
15. האב אינו רוצה שתמנעו מעצמכם את כל הטוב שהעולם הזה מציע לכם. אך אל לכם להעדיף את הגוף על פני הנשמה, כי הגוף הוא בן חלוף, אך הנשמה שייכת לנצח. (358, 7-9)

עושר מבורך ועושר אומלל

16. אם רצוני הוא להפוך אתכם לבעלי נכסים ארציים, אני מעניק אותם לכם כדי שתחלקו אותם עם אחיכם הנזקקים — עם אלה שאין להם הון או תמיכה, עם החלשים והחולים. רבים מאלה שאין להם דבר עלי אדמות, יכולים עם זאת לחלוק אתכם בנכסים הרוחניים שלהם. (96, 27)
17. אני רוצה שהכל יהיה שלכם, אך שתעשו שימוש מודע במה שאתם זקוקים לו; שתדעו להיות עשירים בנשמתכם ותוכלו להחזיק ברשותכם הרבה מבחינה חומרית, אם תעשו בהם שימוש טוב ותתנו לכל אחד מהם את ערכו ומקומו האמיתיים.
18. כיצד יכולה נשמתו של אדם עשיר ללא שיעור להזיק לעצמה, אם מה שיש לו הוא לטובת זולתו? וכיצד יכול אדם בעל כוח להיפגע, אם רוחו יודעת לסגת מדי פעם כדי להתפלל, והוא נמצא בקשר איתי באמצעות תפילתו? (294, 38)
19. אל תאמרו לי: "אדוני, ראיתי עוני בקרב אלה ההולכים אחריך. אולם אצל אלה שאינם זוכרים אותך עוד, ואף אינם מזכירים את שמך, אני רואה שפע, תענוגות והנאות."

33. ראו כיצד כל מה שמקיף אתכם ממלא את הייעוד לתת. היסודות, הכוכבים, היצורים, הצמחים, הפרחים והציפורים — הכל, מהגדול ביותר ועד לבלתי נתפס, יש לו את היכולת ואת הייעוד לתת. מדוע אתם עושים יוצא מן הכלל, אף על פי שאתם ניחנים ביותר באהבת החסד האלוהי?
34. עד כמה עליכם עוד לגדול בחוכמה, באהבה, במידות טובות ובמיומנות, כדי שתהיו אור בדרכם של אחיכם הצעירים! איזה ייעוד נעלה ויפה ייעד לכם אביכם! (262, 50-52)

מילוי החובות והמשימות

35. ב"תקופה השלישית" תיתן תורת הרוח שלי לנשמה את החופש לפרוש כנפיים ולהתעלות אל האב, כדי להקריב לו את הפולחן האמיתי.
36. אך גם האדם, כיצור אנושי, חייב להקריב שירות לאלוהים, ומנחה זו מתבטאת במילוי חובותיו עלי אדמות, בכך שהוא מציית לחוקי האדם, מפגין מוסר ושיקול דעת נכון במעשיו וממלא את חובותיו כאב, כילד, כאח, כחבר, כאדון וכעבד.
37. מי שחי בדרך זו, יכבד אותי עלי אדמות ויאפשר לנשמתו להתעלות כדי להאדיר אותי. (229, 59-61)
38. מי שמתחמק מעול משימתו, מי שסוטה מהדרך הנכונה או מתעלם מההתחייבויות שנשאה נשמתו כלפיי, כדי לקחת על עצמו במקום זאת התחייבויות לפי טעמו או רצונו, לא יוכל למצוא שלום אמיתי בלבו, שכן נשמתו לעולם לא תהיה מרוצה ושלווה. אלה הם האנשים שתמיד מחפשים הנאות כדי לשכוח את ייסוריהם ואת חוסר השקט שלהם, תוך שהם מרמים את עצמם בשמחות כוזבות ובסיפוקים חולפים.
27. אך מי שיודע לחיות הוא זה שלמד לתת לאלוהים את אשר לאלוהים, ולעולם את אשר לעולם. זה שיודע להתרענן בחיק הטבע מבלי להיות עבד לחומר, הוא יודע לחיות, ואפילו אם לכאורה אין לו דבר, הוא אדון נכסי החיים הללו והוא בדרך לרכוש את אוצרות מלכות האלוהים. (217, 19-20)

חוק הנתינה

28. אילו האנשים היו מאמינים בדבריי, היו נושאים אותי בלבם, היו זוכרים תמיד את המשפט שאמרתי פעם להמונים שהאזינו לי: "אמת, אני אומר לכם, גם אם תגישו רק כוס מים, הדבר לא יישאר ללא גמול."
29. אך בני האדם חושבים: אם הם נותנים משהו ואינם מקבלים דבר בתמורה, מוטב להם לשמור את אשר להם, על ידי כך שישמרו אותו לעצמם.
30. עתה אני אומר לכם, שבצדקתי יש איזון מושלם, כדי שלעולם לא תיראו לתת משהו ממה שיש לכם. האם אתם רואים את אותם אנשים שאוספים אוצרות ומצברים אותם ואינם נותנים לאיש ליהנות מרכושם? אותם אנשים נושאים בתוכם נשמה מתה.
31. לעומת זאת, אלה שהקדישו את עצמם עד נשימתם האחרונה למשימה לתת לזולת את כל אשר להם, עד שראו את עצמם בשעתם האחרונה בודדים, נטושים ועניים — אלה הונחו תמיד על ידי אור האמונה, שהראה להם מרחוק את קרבת "הארץ המובטחת", שם מחכה להם אהבתי כדי לתת להם גמול על כל מעשיהם. (128, 46-49)
32. בואו אליי, כדי שאעורר אתכם לחיים האמיתיים ואזכיר לכם שנוצרתם כדי לתת. אך כל עוד אינכם יודעים מה אתם נושאים בתוככם, לא תוכלו לתת למי שזקוק לכך.

45. הנשמות הגדולות יותר מובילות את הקטנות יותר, ואלו, מצדם, מובילות אחרות בדרגת התפתחות נמוכה עוד יותר, בעוד שהאדון הוא זה שמנחה את כולן אל המכלאה שלו.
46. כאשר אמרתי לכם עתה שהנשמות הגדולות מובילות את הקטנות, איני מתכוון לומר שנשמות אלה היו גדולות מראשיתן, ושנשמות אלה חייבות להישאר קטנות תמיד ביחס לאחיותיהן. אלה שהן גדולות כעת, הן כך משום שהתפתחו והתעלו במילוי המשימה האצילה לאהוב, לשרת ולעמוד לצד אלה שטרם הגיעו לדרגת התפתחות נפשית זו, שעדיין חלשים — אלה שהתעו, ואלה הסובלים.
47. אלה שעדיין קטנים היום, יהיו גדולים מחר בזכות התמדתם ב-(131, 19-21)

פרק 45 - גורל קבוע מראש, משמעות והגשמה בחיים

השגחה וגורל אלוהיים בגורל האנושי

1. עתה הוא זמן האור, שבו האדם, מלבד האמונה, יבין, ינמק ויחוש את האמת שלי.
2. מטרת תורתו היא לשכנע את כולם כי איש לא בא לעולם ללא סיבה מוצדקת, כי סיבה זו היא האהבה האלוהית, וכי ייעודם של כל בני האדם הוא למלא משימת אהבה.
3. מאז ומתמיד, מאז תחילת הדרך, שאלו בני האדם: "מי אני? למי אני חייב את חיי? מדוע אני קיים? לשם מה באתי לכאן, ולאן אני הולך?"
4. על חלק מחוסר הוודאות שלהם ומחוסר הידע שלהם, הם קיבלו את התשובה בהסבריי ובהרהוריהם על מה שגיליתי לכם לאורך הזמן.
5. אך יש כאלה שכבר מאמינים שהם יודעים הכול; אך אני אומר לכם, הם
39. אני נותן להם ללכת בדרכם, כי אני יודע שגם אם הם מתרחקים ממני היום, ישכחו אותי ואף יכחישו אותי, יבינו בקרוב את חוסר המשמעות של העושר, התארים, התענוגות והכבוד של העולם, כאשר המציאות תעיר אותם מחלומם על גדולה עלי אדמות, כאשר האדם יצטרך להתמודד עם האמת הרוחנית, הנצח, הצדק האלוהי, שמהם איש אינו יכול להימלט.
40. אין זה דבר בלתי ידוע לאיש, שכן לכולכם יש רוח המגלה לכם, באמצעות מתנת האינטואיציה, את המציאות של חייכם — את הדרך המיועדת לכם ואת כל מה שעליכם להגשים בה. אך אתם רוצים בכל מחיר להשתחרר מכל התחייבות רוחנית, כדי להרגיש חופשיים ואדונים לחייכם. (318, 13-15)
41. לפני שנשמתכם נשלחה לכוכב לכת זה, הוצגו לה ה"שדות", נאמר לה שתפקידה הוא לזרוע שלום, שהמסר שלה הוא רוחני, ונשמתכם שמחה על כך והבטיחה להיות נאמנה ומצייתת למשימתה.
42. מדוע אתם חוששים לזרוע כעת? מדוע אתם מרגישים כעת שאינכם ראויים או מסוגלים לבצע את העבודה ששימחה את נשמתכם כל כך כאשר הוטלה עליה? משום שאיפשרתם לתשוקות לחסום את דרככם ובכך למנוע מהנשמה לעבור, תוך שאתם מנסים להצדיק את חוסר ההחלטיות שלה בתירוצים ילדותיים.
43. אל תבואו בידיים ריקות אל "העמק" שממנו באתם. אני יודע שסבלכם אז יהיה גדול מאוד. (269, 32-34)
44. לכל אחד מוקצה מספר נשמות שעליו להנהיג או לטפח, ומשימה זו אינה מסתיימת עם המוות הגופני. הנשמה ממשיכה לזרוע, לטפח ולקצור, בעולם הרוחני כשם שהיא עושה זאת על פני האדמה.

בחיים בצורה כלשהי, מסייעת לכם בגורלכם.
14. כמה נשמות אור שלחתי לעולם למענכם, ואתם לא עצרתם לברך את אהבתי אליכם!
15. לנשמות רבות ששלחתי אליכם לא הקדשתם תשומת לב, מבלי להיות מודעים לכך שהן היו חלק מגורלכם; אך מכיוון שלא ידעתם לקבלן, נשארתם בידיים ריקות ונאלצתם לשפוך דמעות חרטה מאוחר יותר.
16. האנושות, ייעודך הוא להיות בהרמוניה עם כל הבריאה. ההרמוניה הזו, עליה אני מדבר אליכם, היא החוק הגדול מכולם, שכן בה תמצאו את האחדות המושלמת עם אלוהים ועם מעשיו. (11, 16-10, 22-25)
17. מי שמכחיש את ייעודו, דוחה את התואר המכובד "ילד אלוהותי". אם אינו מאמין בקיומי, לא יוכל להאמין באהבתי.
18. אם עבור חלקכם החיים הללו היו מרים וכואבים ביותר, דעו כי קיום זה אינו היחיד, כי הוא ארוך רק למראית עין, וכי בגורלו של כל יצור טמון סוד שרק אני יכול לחדור אליו. (54, 8-9)
19. קיומו של האדם על פני האדמה אינו אלא רגע אחד בנצח, נשימה של חיים המחייה את האדם לזמן מה, ו , מיד מתרחקת, כדי לשוב מאוחר יותר ולהפיח רוח חיים בגוף חדש. (12, 4)
20. לכל אחד נקבע מה יוענק לו במהלך מסלול חייו. בעוד שחלקם מקבלים זאת בזמן הנכון ומנצלים זאת, אחרים מבזבזים זאת, ויש כאלה שאפילו לא ידעו להתכונן לקבל אותה. אך כאשר חזרו לעולם הרוחני, הם התוודעו לכל מה שנועד להם, ומה שלא ידעו להשיג או להרוויח. (57, 31)
21. איש לא נולד במקרה, איש לא נברא באקראי. הבינו אותי, ותבינו כי איש אינו שרויים בטעות גדולה, כי מה שנשמר בספר חוכמת האל, בני האדם אינם יכולים לגלותו כל עוד לא נגלה להם; ויש הרבה דברים הכלולים בספר חוכמת האל הזה, תוכנו הוא אינסופי. (261, 4-6)
6. לגורל יש את הרחמים שאלוהים הטמיע בו. גורל בני האדם מלא בטוב אלוהי.
7. לעתים קרובות אינכם מוצאים טוב לב זה, משום שאיננכם יודעים לחפש אותו.
8. כאשר אתם סוללים לעצמכם דרך קשה ומרה בתוך הגורל שנקבע על ידי עבור כל נפש, אני מבקש להקל עליה, אך לעולם לא להגביר את מרירותה.
9. בני האדם זקוקים זה לזה בעולם, איש אינו מיותר ואיש אינו חסר. כל החיים נחוצים זה לזה להשלמת קיומם ולהרמוניה ביניהם.
10. העניים זקוקים לעשירים, והעשירים זקוקים לעניים. הרעים זקוקים לטובים, והטובים זקוקים לרעים. הבלתי-יודעים זקוקים ליודעים, והיודעים זקוקים לבלתי-יודעים. הקטנים זקוקים למבוגרים, והמבוגרים זקוקים לילדים.
11. כל אחד מכם הוצב בעולם הזה על ידי חוכמת האל במקומו, וקרוב לאלה שאיתם הוא אמור להיות. לכל אדם הוקצה המעגל שבו הוא אמור לחיות, ובו יש נשמות שהתגלמו ונטשו את גופם, שאיתן הוא אמור לחיות יחד.
12. כך, כל אחד בדרכו, תפגשו בהדרגה את כל אלה שתפקידם ללמד אתכם את האהבה המרוממת אתכם; מאחרים תסבלו מכאב, אשר יטהר אתכם. אלה יביאו לכם סבל, כי אתם זקוקים לכך, בעוד שאחרים יעניקו לכם את אהבתם כדי לאזן את מרירותכם; אך לכולם יש מסר עבורכם, שיעור שעליכם להבין ולנצל.
13. אל תשכחו שכל נשמה שהתגלמה או התנתקה מהגוף, אשר חוצה את דרככם

27. אך הקשיבו היטב: במקרים מסוימים תקבלו את הקציר מיד, ובמקרים אחרים תצטרכו להיכנס לקיום חדש כדי לקצור את זרעיכם. חשבו היטב על מה שאמרתי לכם זה עתה, ותסירו הרבה שיפוטים רעים על צדקתי והרבה אי-בהירויות. (53 ,195)

בבית הספר של החיים

28. בני האדם הם כילדים שאינם מהרהרים בתוצאות מעשיהם, ולכן אינם מבינים כי אבן נגף שהם נתקלים בה בדרכם היא רק מכשול שהציב האדון כדי לעצור את ריצתם חסרת התבונה או כדי לחסוך מהם קבלת החלטה רעה.

29. אני רוצה שתתנהגו מעתה כבוגרים, שתשקלו את מעשיכם, את מעשיכם, שתשקלו את דבריכם. זו הדרך להביא חוכמה וצדק לחייכם. בנוסף, עליכם לחשוב על כך שהחיים הם מבחן עצום ומתמשך לנפש.

30. בדרכי איש אינו הולך לאיבוד, ולמרות שישנם מקרים שבהם האדם, המובנע תחת נטל הצלב, מתמוטט, כוח עליון מרים אותו שוב ומעודד אותו. כוח זה נובע מהאמונה. (167, 55-57)

31. האושר שלכם תלוי בהבנה שהאנשים מפיקים מההוראות הללו ומצייתותם לחוקים השולטים ביקום; יש הסוברים כי אושר זה אינו קיים עלי אדמות, ויש הסוברים כי רק לי יש אותו בשפע, אך הוא מתגלה היטב בשלוות נפשכם.

32. עתה אתה יודע, עם אהוב, כי אושרך טמון בך עצמך, כדי שתלמד את בני האדם כי בלב ליבם, שם לדעתם יש רק מרירות, שנאה וטינה, חרטה ודמעות, קיים אור שאינו ניתן לכיבוי, והוא אור הרוח. (178, 6-7)

33. עברכם הרוחני אינו ידוע ל"בשרכם". אני משאיר אותו חקוק בנשמתכם, כדי חופשי במסלול חייו, כי קיים חוק המנחה ומשליט על כל הגורלות. (110, 29)

22. האדם מאמין שהוא פועל על פי רצונו, הוא מאמין שהוא חופשי מכל השפעה עליונה עליו, ובסופו של דבר הוא רואה את עצמו כעצמאי וכמעצב גורלו שלו, מבלי לחשוד כי תבוא השעה שבה כולם יבינו כי היה זה רצוני שהתגשם עליהם. (79, 40)

23. צברו שכר טוב על ידי שתגדלו פרי טוב עבור בני אדם אחרים. הבינו את עצמכם לזמנים הבאים, כי לפני פרידתי עדיין יהיו מחלוקות ביניכם, משום שהפיתוי יגיע אל כולכם. עליכם להיות ערניים. התפללו והוציאו את תורת שלי לפועל. אבן, אני אומר לכם, תקופות קצרות אלה שאתם מקדישים לעשיית הטוב, ימשיכו להשפיע לטובה גם על דורות רבים שיבואו אחריכם. איש לא היה מסוגל, ולא יהיה מסוגל לעולם, לקבוע את גורלו בעצמו; זה נתון לי בלבד. סמכו על רצוני, ותעברו את מסע החיים עד סופו ללא קשיים גדולים.

24. הבינו נכון כשאני אומר לכם כי אף עלה מעץ אינו זז ללא רצוני; אז תדעו מתי אני הוא זה שבוחן אתכם, ומתי אתם מרוקנים את גביע הסבל שלכם — כדי להאשים אותי לאחר מכן. אז תהפכו לשופטים ותעשו אותי לנאשם.

25. הכירו בטעויותיכם ותקנו אותן. למדו לסלוח על שגיאותיהם של בני אדם אחרים, ואם אינכם יכולים לתקן אותן, לפחות פרשו עליהן מעטה של סובלנות. (64, 43-44)

26. אל תהיו פטליסטים, המחזקים את עצמם באמונה שגורלכם תואם בדיוק את מה שאלוהים הניח על נתיב חייכם, וכאשר אתם סובלים, זה משום שכך נכתב, וכאשר אתם שמחים, הסיבה לכך היא שגם זה נכתב כך. שכנעתי אתכם שתקצרו את מה שזרעתם.

שהוא נוצר למעשה לשמחתן ולרווחתן של הנשמות שהתגלמו בבני אדם.
40. איש לא נחרץ לחטא, אף על פי שהכל נצפה מראש כדי להציל את האדם מנפילותיו.
41. האדם לא רצה להתפתח כלפי מעלה באמצעות האהבה, ולא רצה להיות חכם על ידי קיום תורתי; והוא שכח כי צדקתי, ממנה תמיד ניסה לחמוק, מגנה עליו, משום שצדקתי נובעת מאהבה מושלמת. (169, 10-13)
42. אם תחקרו את דבריי, תבינו כי כוונתו של האב, כאשר שלח אתכם לעולם כדי לעבור בדרכיו המלאות סכנות ופיתויים, לא הייתה שתתעו בהן. כי הם תוכננו מראש כך שתקבלו בהם את השיעורים הדרושים להתפתחות הנשמה, כדי לתת לכם את החוויה שהייתה חסרה לכם, ולבסוף, כדי לאפשר לכם לשוב אלי מלאי אור.
43. כאשר רוחכם יצאה ממני, היא הייתה כניצוץ שהרוחות היו צריכות להפוך ללהבה, כדי שבשובכם אליי, אורכם יתאחד עם זה של האלוהות.
44. אני מדבר אליכם מפסגת ההר החדש. שם אני מחכה לכם, ואכן, אני אומר לכם: ביום הגעתכם תהיה חגיגה בממלכה זו.
45. אתם מגיעים לשם בדרך הכאב, ובכך מטהרים את עוונותיכם — דרך שלא אני התוויתי, אלא שהאדם יצר. בדרך זו גרמתם גם לי ללכת. אך מאז, דרך הקורבן והכאב הועצמה על ידי דמי. (180, 64-65)
46. האדם יבין לבסוף כי גם ממלכתו אינה מן העולם הזה, כי גופו או מעטפתו האנושית הם רק הכלי שדרכו, באמצעות חושיו, רוחו תופסת את עולם הניסיונות והתיקון הזה. הוא יגלה לבסוף כי חיים אלה הם רק שיעור נהדר, המאויר בדמויות ובתמונות נפלאות, כדי שהתלמידים, כלומר כל בני האדם, יוכלו להבין טוב יותר שתהיה כמעין ספר פתוח ותתגלה לכם באמצעות הרוח ויכולת האינטואיציה. זו היא צדקתי, אשר — במקום לשפוט אתכם — מעניקה לכם את ההזדמנות לתקן את העוולה או לתקן את הטעות.
34. אילו נמחק העבר מנשמתכם, הייתם נאלצים לעבור מחדש את המבחנים שכבר עברתם; אך אם תקשיבו לקול ניסיונכם ותתנו לאור זה להאיר אתכם, תראו את דרככם בבהירות רבה יותר ותראו את האופק זוהר יותר. (84, 46)

משמעות וערך החיים האנושיים

35. דעו כי מצבו הטבעי של האדם הוא מצב של טוב, של שלווה נפשית ושל הרמוניה עם כל הסובב אותו. מי שנשאר עקבי בקיום מידות טובות אלה במהלך חייו, הולך בדרך האמיתית שתוביל אותו להכרת האל.
36. אך אם תסטו מדרך זו ותשכחו את החוק שאמור להנחות את מעשיכם, תצטרכו לתקן בדמעות את הרגעים שחיתם הרחק מדרך השמחה הנפשית, שהיא המצב הטבעי שבו על האדם להישאר תמיד. (20, 20)
37. אנשים רבים התרגלו כל כך לעולם החטאים והסבל שבו אתם חיים, עד שהם חושבים שחיים אלה הם הטבעיים ביותר, שהארץ נועדה להיות עמק דמעות, ושעולם לא תוכל לארח שלום, הרמוניה והתקדמות רוחנית.
38. אותם אנשים שחושבים כך, נתונים בשינה של בורות. טועה מי שחושב שהעולם הזה נועד על ידי להיות עמק של דמעות וכפרה. גן העדן שהצעתי לבני האדם יכול וצריך לשוב, כי כל מה שיצרתי הוא חיים ואהבה.
39. לכן טועה מי שטוען כי העולם נועד על ידי אלוהים כמקום של סבל אנושי. במקום זאת, עליהם לומר כי הם עצמם גזרו עליו להיות מקום של משפט, בעוד

לשמור על שעות של שלום פנימי, הייתם זוכים לכך בכל ימי קיומכם עלי אדמות. אך לשם כך עליכם תחילה לרומם את נפשכם, ולהפוך את רגשותיכם ואת אופן חשיבתכם על החיים לנדיבים יותר.

53. המסר הזה, שאני שולח לכם באמצעות דבריי, מלא באור שיאיר את דרככם ויעניק להווייתכם התפתחות כלפי מעלה, שתלמד אתכם לחיות בשלום וליהנות באופן בריא מכל מה שברכתי את קיומכם בו.

54. האנושות הזאת עדיין צריכה להיאבק קשות כדי להדוף את צללי הכאב ולהתגבר על נטייתה להנאות שווא ולסיפוקים כוזבים. היא תצטרך להילחם בקנאות הדתית שלה, המונעת ממנה להכיר את האמת; היא תצטרך להילחם בפקטיליזם, המביא אותה להאמין שהכל צועד לקראת חורבן סופי, ממנו איש אינו יכול להינצל, והיא תצטרך להילחם במטריאליזם שלה, המביא אותה לחפש רק תענוגות חולפים — תענוגות חושיים, המדרדרים את הנשמה לתהום של תועבות, של כאב, של ייאוש ושל חושך.

55. אני נותן לכם את האור שלי, כדי שתעזבו את הצללים ותגלו סוף סוף, על כוכב לכת זה שהפכתם לעמק של דמעות, את התענוגות האמיתיים של הנפש והלב, שלצדם כל שאר התענוגות נראים קטנים וחסרי חשיבות. (303, 28-33)

✗ חומרנות ורוחניות

פרק 46 - האדם המוטעה והמטריאליסטי

את השיעורים שהחיים מעניקים להם, שבאמצעותם, אם ידעו להעריך אותם כראוי, יגיעו להתפתחות נשמתם ויבינו את משמעות המאבק המחזק אותם — את הכאב המלטש אותם, את העמל המרומם אותם, את הידע המאיר אותם ואת האהבה המרוממת אותם.

47. אילו היה קיום זה היחיד — אכן, אני אומר לכם, הייתי מסיר ממנו את הכאב זה מכבר, שכן לא היה זה צודק אילו באתם לעולם הזה אך ורק כדי לשתות מכוס הסבל. אך אלה הסובלים ובוכים היום, עושים זאת משום שבעבר נהנו בהוללות. אך הכאב הזה יטהר אותם ויעשה אותם ראויים לעלות ולהתענג בצורה טהורה יותר במקומות משכנו של האדון. (194, 34-35)

48. המבחן הטמון בחייו של האדם הוא כה קשה, עד שיש צורך להמתיק אותו באמצעות כל אותן הנאות נפשיות וגופניות, ההופכות את נטל הצלב שלו לנעים וקל יותר.

49. אני מברך את כל אלה המוצאים את השמחות הגדולות ביותר בחייהם בחום ביתם, ושואפים להפוך את אהבת ההורים לילדיהם, את אהבת הילדים להוריהם, ואת האהבה בין האחים זה לזה, לשירות לאלוהים. שכן אותה אחדות, אותה הרמוניה ואותו שלום דומים להרמוניה הקיימת בין האב האוניברסלי ומשפחתו הרוחנית.

50. בבתים אלה זורח אור הנשמה, שוכן השלום של מלכותי, וכאשר מגיעים סבלים, הם קלים יותר לנשיאה, ורגעי המבחן פחות מרים.

51. עוד יותר ראויים לשבח הם אלה המבקשים סיפוק בהענקתו לאחרים, והשמחים בשמחתם הבריאה של שכניהם. אלה הם שליחי השמחה, והם ממלאים משימה גדולה.

52. אכן, אני אומר לכם, אילו הייתם יודעים לחפש רגעי סיפוק ושמחה, וכן

עצלות רוחנית, בורות וגאווה של האדם

1. התכלית הסופית של בריאת העולם הזה היא האדם; למען הנאתו הוספתי את שאר היצורים וכוחות הטבע, כדי שישתמש בהם לקיומו ולרווחתו.

2. אילו אהב אותי והכיר אותי מימי קדם, מאז ילדותו הרוחנית, היה היום שייך לעולם של רוחות גדולות, שבו לא היו קיימים לא בורות ולא הבדלים, ושבו הייתם כולם שווים בידע ובשיפור רגשותיכם.

3. אך כמה לאט מתפתח האדם! כמה תקופות חלפו מאז שהוא חי על פני האדמה, ועדיין לא הצליח להבין את משימתו הרוחנית ואת ייעודו האמיתי. הוא לא הצליח לגלות בתוכו את נשמתו הרוחנית, שאינה מתה משום שיש לה חיים נצחיים; הוא לא הבין ביצד לחיות בהרמוניה איתה, ואף לא הכיר בזכויותיה, והיא, משנשללה מחירותה, לא פיתחה את מתנותיה ונשארה במקומה. (15, 24)

4. האדם — כאשר סטה מקיום תורתי — יצר רעיונות, תיאוריות, דתות ודוקטרינות שונות, המפלגות ומבלבלות את האנושות, וקושרות את הנשמה לחומר ומונעות ממנה להתעלות בחופשיות. אך אור רוחי הקדושה מאיר את כל בני האדם ומראה להם את דרך החיים האמיתית, שבה יש רק מדריך אחד, והוא המצפון. (46, 44)

5. המטריאליסט אוהב רק את החיים האנושיים. אך מכיוון שהוא מבין שהכל בו הוא ארעי, הוא חותר לחיות אותם בעוצמה.

6. כאשר תוכניותיו או משאלותיו אינן מתגשמות, או כאשר הכאב פוקד אותו בדרך כלשהי, הוא נואש ומגדף; הוא מתריס כנגד הגורל ומאשים אותו בכך שאינו זוכה לטובות שלדעתו מגיעות לו.

7. אלה נשמות חלשות בגופים בלתי נכנעים, אלה יצורים בלתי בוגרים מבחינה מוסרית, הנבחנים בדרכים רבות כדי להבהיר להם את הערכת השווא שהם מייחסים, בחומרנותם, למעשים בעלי ערך מועט.

8. כמה היו המוחשיים רוצים לשנות את גורלם! כמה הם משתוקקים שהכל יתנהל על פי תפיסותיהם ורצונם. (258, 48-50)

9. עתה תוכלו להבין כי כאשר גיליתי את עצמי לבני האדם תמיד בחוכמה, הדבר נעשה כדי לשחרר את הנשמות הכלואות ביכולות השכליות המוגבלות שלהן.

10. גם בימינו ישנם אנשים בעלי תבונה מוגבלת וחסרי השראה. בעוד שהאנשים כבר היו צריכים להיות בעלי תבונה צלולה ופתוחה הודות להתפתחותם, רבים עדיין חושבים וחיים כמו בתקופות הפרימיטיביות.

11. אחרים השיגו התקדמות רבה במדע ומסתגרים בתוך יהירותם ואנוכיותם, מתוך מחשבה שהגיעו לפסגת הידע. אך הם נעצרו בדרכם להתקדמות רוחנית. (180, 32-33)

12. אילו האדם היה חי במודעות לגבי החיים הגבוהים יותר, הקיימים ורוטטים מעליו, ואילו היה יודע לשאול את רוחו — כמה אי-נעימויות היה חוסך לעצמו, ומפני כמה תהומות היה מציל את עצמו. אך כל חייו הוא מבקש עצה מאלה שאין להם פתרון לספקותיו ולחוסר הוודאות שלו: המדענים, שחדרו לטבע החומרי, אך אינם מבירים את החיים הרוחניים, משום שהנשמה בתוכם שקעה בתרדמת.

13. על נשמת האדם להתעורר כדי למצוא את עצמה, כדי לגלות את כל היכולות שהופקדו בידיה, כדי לתמוך בה במאבק שלה.

14. כיום האדם הוא כעלה קטן ויבש, שנפל מעץ החיים והפך לכדור משחק בידי הרוחות, נתון לאלף תלאות, חלש מול כוחות הטבע, שברירי ועלוב מול המוות, בעוד שהוא אמור להיות אדון על הארץ כנסיך שנשלח על ידי כדי להתעלות בעולם. (278, 4-6)

עד שאתם אף משתדלים ככל האפשר להכחיש כל מה שקשור לעולם הרוחני, משום שאתם סבורים שידע זה עומד בסתירה להתקדמותכם עלי אדמות.
22. אני אומר לכם שהידע הרוחני אינו פוגע בהתקדמות האדם, לא מבחינה מוסרית ולא מבחינה מדעית. נהפוך הוא, אור זה מגלה לאדם עושר אינסופי של ידע, ש , אינו ידוע למדע כיום.
23. כל עוד האדם מסרב לטפס בסולם ההתעלות הרוחנית, הוא לא יוכל להתקרב אל התהילה האמיתית, שתעניק לו כאן, בחיק אביו, את האושר העילאי שבלהיות בן אלוהים — בן ראוי לרוחי, בזכות אהבתו, התעלותו וידיעתו. (331, 27-29)

חוסר הנכונות לוותר, להתאמץ ולקחת אחריות

24. אילו האנושות לא הייתה דבקה בעקשנות בבורותה, קיומה עלי אדמות היה שונה. אך בני האדם מתנגדים למצוותיי, מקללים את ייעודם, ובמקום לשתף איתי פעולה במלאכתי, הם מחפשים דרך לעקוף את חוקיי כדי לכפות את רצונם.
25. כמו כן אני אומר לכם: אילו בני האדם היו מתבוננים בקפידה בכל מעשיהם, היו הם מבחינים כיצד הם מתמרדים נגדי בכל צעד ושעל.
26. כאשר אני משפיע את ברכותיי בשפע על בני האדם, הם נעשים אנוכיים; כאשר אני מאפשר להם ליהנות משמחת החיים, הם הופכים לפוחזים; כאשר אני בוחן את כוחם כדי לחזק את נפשם, הם מתמרדים; כאשר אני מאפשר לכוס הסבל להגיע לשפתיהם כדי לטהר אותם, הם מקללים את החיים ומרגישים את אמונתם מתפוגגת; כאשר אני מניח על כתפיהם את נטל משפחה גדולה, הם מיואשים, וכאשר אני לוקח את אחד מקרוביהם מן הארץ, הם מאשימים אותי בחוסר צדק.
15. הגיע זמן הדין, שבו אשאל את האחד: מדוע הכחשת אותי? ואת האחר: מדוע רדפת אותי? האם יש זכות למי שלא הצליח לחדור לתוך עצמו להכחיש את קיומה של ממלכתי? אם אינכם מבירים את האמת שלי, אם אינכם יודעים למצוא אותה, אין זה אומר שהיא אינה קיימת. אם אתם סבורים שרק מה שאתם יכולים להבין קיים, אזי אני אומר לכם, כי יש עוד הרבה דברים שאינכם יודעים, וגאוותכם גדולה מאוד.
16. אבן, אני אומר לכם, מי שמכחיש את אלוהים ואת ממלכתו, הכחיש את עצמו. מי שרוצה לשאוב כוח מעצמו, מחשיב את עצמו בעצמאי ומטפח את התחושה היהירה שהוא יכול להיות גדול בלי להזדקק לאלוהים, לא יגיע רחוק בעולם, יסטו במהרה מדרך הישר, וסבלותיו יהיו כואבות מאוד.
17. היכן הם החכמים באמת?
18. חוכמה פירושה לחוש בנוכחותי. חוכמה פירושה להניח לאור שלי להנחות אתכם ולעשות את רצוני. חוכמה היא להבין את החוק, חוכמה היא לאהוב. (22-282,19)
19. כיום בורותכם הרוחנית כה גדולה, עד שכאשר אתם חושבים על אלה שעברו לעולם הבא, אתם אומרים: "המסכן, הוא מת והיה עליו להשאיר הכל מאחור, והוא הלך לעולמו לנצח."
20. לו ידעתם באיזה רחמים אותם יצורים מביטים בכם מהעולם הרוחני, כאשר הם שומעים אתכם מדברים כך. רחמים הם מה שהם חשים כלפיכם לנוכח בורותכם! כי לו יכולתם לראותם, ולו לרגע אחד, הייתם נאלמים ומרותקים לנוכח האמת! (272, 46-47)
21. ייחסתם לערכים החומריים חשיבות רבה יותר מכפי שיש להם, ואילו מהעולם הרוחני אינכם רוצים לשמוע דבר, ואהבתכם לעולם הזה הפכה כה גדולה,

כלומר מעבר למצוקותיהם, לתענוגותיהם הארציים ולמדע החומרי שלהם.
33. הם השתמשו וניצלו את הזמן שהוקצב להם בעולם כדי להשיג כמה שיותר עושר והנאות — מתוך מחשבה שכאשר הגוף יגיע לקצו, הכל נגמר עבורם.
34. במקום להתפתח כלפי מעלה ולראות את עצמו כילד אלוהים, האדם שוקע בגאוותו הבלתי-יודעת לרמה של ישות נחותה, וכאשר רוחו מדברת אליו מהאלוהות ומהחיים הרוחניים, משתלט עליו הפחד מפני צדקת אלוהים, והוא מעדיף להשתיק את הקול הפנימי הזה ולא "לבזבז" אף מחשבה על אותן אזהרות.
35. הוא לא חשב לא על קיומו שלו ולא על מצבו הנפשי והגופני. איך יכול להיות אחרת מאשר שהוא אבק ועוני, כל עוד הוא חי וחושב כך? (207, 18)
36. תורתנו, שהיא בכל עת פירוש החוק, באה אליכם כדרך אל האור, כפרצה בטוחה לרוח. עם זאת, בני האדם, בהפעלת חופש הרצון שניתן להם וברצונם ללכת בדרך כלשהי בחייהם, בחרו תמיד בדרך הקלה של החומרנות. יש שהתעלמו לחלוטין מקריאות המצפון, המכוונות תמיד אל הרוחני; ואחרים יצרו פולחנים וטקסים כדי להאמין שהם צועדים בצעדים נחרצים בדרך הרוחנית, בעוד שבאמת הם אנוכיים לא פחות מאלה שהגלו את שמי ואת דבריי מחייהם. (213, 51)
37. הדרך נסללה והדלת פתוחה לכל מי שרוצה לבוא אליי.
38. השביל צר, דבר זה ידוע לכם זה מכבר. אין איש שאינו יודע כי תורתי והוראותיי טהורות ובלתי מתפשרות ביותר, כדי שאף אחד לא יחשוב לשנותן לפי נוחיותו או רצונו.
39. הדרך הרחבה והשער הפתוח לרווחה הם הכל חוץ ממה שמוביל את נפשכם אל האור, אל השלום ואל האלמוות. הדרך
27. לעולם אינכם מסכימים, לעולם איני שומע שאתם מברכים את שמי במבחניכם, ואף איני רואה שאתם מנסים לשתף פעולה ביצירת הבריאה שלי. (117, 55-57)
28. הנחתי גדולה באדם, אך לא זו שהוא שואף אליה עלי אדמות. הגדולה עליה אני מדבר היא הקרבה, אהבה, ענווה, רחמים. האדם בורח ללא הרף ממידות טובות אלו, ובכך הוא מתרחק מגדולתו האמיתית ומהכבוד שהאב העניק לו כבן.
29. אתם בורחים מהענווה, כי אתם מאמינים שהיא מסמלת עוני. אתם בורחים מהניסיונות, כי העוני מפחיד אתכם, מבלי להבין שהם משחררים את נפשכם. אתם בורחים גם מהרוחני, כי אתם סבורים שזו בזבוז זמן להעמיק בידע זה, מבלי להבין שאתם מבזים אור גבוה יותר מכל מדע אנושי.
30. לכן אמרתי לכם שיש רבים אשר למרות הצהרותיהם כי הם אוהבים אותי, אינם אוהבים אותי, ולמרות שהם טוענים כי הם מאמינים בי , אין להם אמונה. הם הגיעו עד כדי כך שאמרו לי שהם מוכנים ללכת אחריי, אך הם רוצים ללכת אחריי ללא צלב. אך אמרתי להם כי כל מי שרוצה ללכת אחריי, עליו לשאת את צלבו וללכת אחריי. כל מי שיחבק את צלבו באהבה יגיע לפסגת ההר, שם ינשום את נשימתו האחרונה על פני האדמה הזאת, כדי לקום לתחייה לחיי נצח. (80, 37-39)
31. במקום להסיר את העוני המקיף אותם מכל עבר, בני האדם של ימינו שואפים להפיק ממנו את התועלת הגדולה ביותר לעצמם.
32. מדוע לא התפתחו בני האדם כלפי מעלה מתוך כמיהה לאידיאל שיעניק להם רגשות ושאיפות טהורים יותר, הראויים יותר לרוח? משום שלא רצו להביט מעבר למה שעיניהם הארציות יכולות לראות,

עוותו משום ששכחו שיש גם כוחות ואלמנטים המחיים את הנשמה, ועליהם האדם חייב להישאר בקשר כדי לעמוד במבחנים ובפיתויים, ולנצח את כל המכשולים והקשיים בדרכו לעבר השלמות.

46. האור המגיע מכל אינסוף אל כל נפש אינו נובע מכוכב המלך; הכוח שהנפש מקבלת מהעולם הבא אינו נובע מהארץ; מקור האהבה, האמת והבריאות, המרווה את צמאון הידע של הנפש , אינו המים של הים או המעיינות שלכם; האטמוספירה המקיפה אתכם אינה רק חומרית, היא זרימה, נשימה והשראה, שהנשמה האנושית מקבלת ישירות מהבורא של כל הדברים, מזה שיצר את החיים ומנהל אותם בחוקיו המושלמים והבלתי משתנים.

47. אילו השקיע האדם מעט רצון טוב לחזור לדרך האמת, היה חש מיד את ליטוף השלום כמעודד. אך בכל פעם שהנשמה מתממשת תחת השפעת החומר, היא נופלת בציפורניו, ובמקום להיות אדון החיים הללו, ההגאי המנווט את ספינתו, היא הופכת לעבד של חולשותיו ונטיותיו של האדם, וטובעת בסערות.

48. כבר אמרתי לכם שהנשמה קודמת לגוף, כשם שהגוף קודם לבגדים. הגוף שברשותכם אינו אלא לבוש זמני לנשמה. (80, 49-53)

49. אוי, לו רק כל בני האדם היו רוצים לראות את האור הזורח של תקופה זו — כמה תקווה הייתה בלבם! אך הם ישנים. הם אינם מבינים אפילו לקבל את האור שהכוכב המלכותי שולח להם מדי יום — אותו אור שהוא כצלם האור הקורן מהבורא.

50. הוא מלטף אתכם ומעורר אתכם למאבק היומיומי על הקיום, מבלי שהאנשים, שאינם רגישים ליופיו של הבריאה, יעצרו לרגע כדי להודות לי. הרחבה היא דרך הפקרות, חוסר ציות, גאווה וחומרנות — דרך שרוב בני האדם הולכים בה מתוך שאיפה לברוח מאחריותם הרוחנית וממשפט מצפונם הפנימי.

40. דרך זו אינה יכולה להיות אינסופית, משום שהיא אינה אמיתית ואינה מושלמת. לבן, מכיוון שדרך זו, כמו כל דבר אנושי, היא מוגבלת, יגיע האדם יום אחד אל קצהו, שם יעצור כדי להביט באימה אל התהום המהווה את קצה הדרך. אז יפרוץ תוהו ובוהו בלבם של אלה שהתרחקו זה מכבר מהדרך האמיתית.

41. אצל חלקם תתעורר חרטה, ובכך ימצאו אור מספיק כדי להציל את עצמם; אצל אחרים תתעורר מבוכה לנוכח סוף שהם יראו כלא צודק ובלתי הגיוני; ואחרים יקללו את אלוהים וימרדו. אך אמת, אני אומר לכם, זו תהיה תחילתה של החזרה אל האור. (333, 64-68)

הסבל הנפשי של האדם

42. לא שגייתי במה שיצרתי; אולם האדם סטה מהדרך ומהחיים שנקבעו לו; אך בקרוב ישוב אליי כ"הבן האובד" שבזבז את כל ירושתו.

43. בעזרת מדעו הוא יצר עולם חדש, ממלכה כוזבת. הוא קבע חוקים, הקים לעצמו כס מלכות, והכתיר את עצמו בכתר ובשרביט. אך כמה חלוף ומטעה הוא תפארתו: די בנשימה קלה של צדקתי, ויסודותיו רועדים, וכל ממלכתו מתפוררת. אולם ממלכת השלום, הצדק והאהבה, אותה לא הצליח לכבוש, רחוקה מלב האדם.

44. ההנאה והסיפוק שמעשי בני האדם מעניקים להם הם רק מדומים. בלבם מכרסמים הכאב, חוסר השקט והאכזבה, המסתתרים מאחורי מסכת החיוך.

45. זה מה שעשו מחיי האדם, ובאשר לחיי הנשמה ולחוקים השולטים בה, הם

עולם הרעיונות הזה מדור לדור, תופיע אותה זרע מבורך שבו יתגשמו דבריי.
57. אמרתי לכם כי יום אחד תגיע האנושות הזו לרוחניות ותדע לחיות בהרמוניה עם כל הבריאה, ונשמה, שכל ולב ילכו בקצב אחיד. (305, 9-11)

התנהגויות ארציות שגויות ותוצאותיהן

58. כשאני רואה את בני האדם, המסובבים במלחמות, הורגים זה את זה למען בעלות על אוצרות העולם, איני יכול שלא להשוות אותם שוב ושוב לילדים קטנים, המתקוטטים על דברים חסרי ערך. ילדים הם עדיין בני האדם שמתקוטטים על מעט כוח או מעט זהב. מה משמעותם של נכסים אלה לעומת המידות הטובות שאנשים אחרים מאחדים בתוכם?
59. אין להשוות את האדם המפלג עמים על ידי זריעת שנאה בלבבות, לאותו אדם המקדיש את חייו למשימה של זריעת זרעי האחווה הכוללת. אין להשוות את מי שגורם סבל לבני אדם אחרים, לאותו אדם המקדיש את חייו למשימה של הקלה על סבלם של הזולת.
60. כל אדם חולם על כס מלכות עלי אדמות, אף על פי שהאנושות חוותה מראשית דרכה עד כמה מועט ערכו של כס מלכות בעולם.
61. הבטחתי לכם מקום בממלכתי, אך מעטים מאוד תפסו אותו, וזאת משום שהאנשים אינם רוצים להבין כי הנתינה הזוטר ביותר של מלך הממלכות השמימיות גדול יותר מהמונרך החזק ביותר עלי אדמות.
62. בני האדם הם עדיין ילדים קטנים; אך הפוקד הגדול העומד לבוא עליהם יגרום להם לחוות כל כך הרבה בתוך זמן קצר, עד שבקרוב יגיעו מילדות זו לבגרות, ואז — מצוידים בפרי הניסיון — יקראו: "ישוע, אבינו, צדק, בואו נלך אליו." (111, 3-7)

התהילה עלולה לחלוף על פניהם מבלי שיבחינו בה, שכן הם מתעוררים תמיד מלאי דאגות ושוכחים להתפלל כדי לחפש בי כוח רוחני.
51. הם גם אינם מחפשים כוח לגופם במקורות הטבע. כולם רצים סביב בבהילות ומתאמצים מבלי לדעת לשם מה, פוסעים קדימה מבלי שיהיה להם יעד ברור לנגד עיניהם. דווקא במאבק הקיום חסר הרגש וחסר התכלית הזה הם הפכו את נשמותיהם לחומריות והפכו אותן לאנוכיות.
52. כאשר נשכחים חוקי הרוח, שהם אור החיים, בני האדם משמידים זה את זה, הורגים זה את זה וקורעים זה מזה את לחמם, מבלי לשמוע את קול המצפון, מבלי להתחשב, מבלי לעצור כדי לחשוב.
53. אך אם מישהו היה שואל אותם כיצד הם מעריכים את חייהם הנוכחיים, היו עונים מיד כי מעולם לא זרח אור רב כל כך בחיי האדם כמו עכשיו, וכי המדע מעולם לא גילה להם סודות רבים כל כך. אך הם היו נאלצים לומר זאת עם מסכת אושר על פניהם, שכן בלבם היו מסתירים את כל סבלם הנפשי ואת אומללותם. (104, 33-34)
54. שלחתי את הנשמה להתגלם על פני האדמה ולהפוך לאדם, כדי שתהיה נסיך ואדון על כל הקיים עליה, ולא כדי שתהיה עבד וקורבן, או סובל, כפי שאני רואה אותה בפועל. האדם הוא עבד לצרכיו, לתשוקותיו, לתאוותיו ולבורותו.
55. הוא קורבן לסבל, למעידות ולמכות הגורל, שהיעדר התעלותו הרוחנית מביא עליו במסעו על פני האדמה. הוא נזקק, משום שבבורותו לגבי המורשת המגיעה לו בחיים, הוא אינו יודע מה יש לו, ומתנהג כאילו אין לו דבר.
56. האנושות הזאת צריכה להתעורר תחילה, כדי שתתחיל ללמוד בספר החיים הרוחניים, ואז, בקרוב, באמצעות העברת

למהות האמת, האהבה, השלום, החוכמה האמיתית והצדק. (288, 32)
69. כאשר האדם מגלה את עצמו מבחינה רוחנית, הוא חש בתוכו את נוכחות אביו. אך כאשר הוא אינו יודע מי הוא, ואף לא מאיפה הוא בא, הוא חש אותי כרחוק, זר, בלתי נגיש, או שהוא נשאר חסר רגש.
70. רק הנשמה שהתעוררה יכולה לחדור לממלכת האמת. באמצעות המדע בלבד לא יוכל האדם להכיר אותה.
71. אני רואה כי בני האדם שואפים לידע, תהילה, כוח, עושר וכוח, ואני מציע להם את האמצעים להשיג את כל אלה — אך בתכונותיהם האמיתיות והמהותיות, באמת הרוחנית שלהם, לא בחיצוניות ובזדון של העולם, לא בחולף ובמתעתע.
72. כאשר האדם מקדיש את עצמו לחומרי, וסוגר את עצמו במרחב המצומצם של עולם כמו שלכם, הוא נעשה עני, הוא מגביל ומדכא את נשמתו, ואין לו עוד דבר מלבד מה שיש לו, או מה שהוא מכיר. אז יהיה צורך שיאבד הכל, כדי שיפקח את עיניו לאמת, ולאחר שיבין את טעותו, יפנה את מבטו שוב אל הנצחי. (139, 40-43)

פרק 47 - חומרנות ורוחניות

השפעת המטריאליזם השולט

1. אכן, אני אומר לכם, רבים יברחו מתורתו מחשש להתעלות רוחנית; אך לא השכל ולא הרוח הם שידברו בתוכם, אלא התשוקות הנמוכות של "הבשר".
2. כאשר נשמה חיה מתוך חיבה לאמת, היא בורחת מהמטריאליזם כמו מי שמתרחק מסביבה מזוהמת. הנשמה הנעלה מוצאת את אושרה במוסר — שם שולט השלום, שם שוכנת האהבה. (99, 41-42)
63. בני האדם שואפים לאלמוות בעולם ומנסים להשיגו באמצעות מעשים חומריים, משום שהתהילה הארצית — גם אם היא זמנית — בולטת לעין והם שוכחים את תהילת הרוח, משום שהם מטילים ספק בקיומו של אותו חיים. חוסר האמונה והיעדר הרוחניות הם שהניחו מסך של ספקנות על עיני בני האדם. (128, 45)
64. התפתחות האדם, התקדמותו, מדעו ותרבותו מעולם לא כיוונו לעלייתה של הנשמה הרוחנית, שהיא הנעלה והאצילית ביותר שיש באדם. שאיפותיו, יומרותיו, משאלותיו ודאגותיו תמיד כוונו לעולם הזה. כאן חיפש את הידע, כאן צבר אוצרות, כאן השיג לעצמו תענוגות, כבוד, תגמולים, עמדות כוח ופרסים, כאן ביקש למצוא את תהילתו.
65. לכן אני אומר לכם: בעוד שהטבע מתקדם צעד אחר צעד, מבלי לעצור בחוק ההתפתחות הבלתי פוסקת שלו לעבר העידון, לעבר השלמות, האדם נותר מאחור, לא התקדם; ומכאן מכות הגורל שלו עלי אדמות, מכאן המבחנים, המכשולים והמכות שהוא נתקל בהם במסלול חייו. (277, 42)
66. אכן, אני רוצה שיהיו לכם כמיהות, שתהיו שאפתנים, שתחלמו להיות גדולים, חזקים וחכמים, אך בכל הנוגע לטוב הנצחי של הרוח.
67. שכן, כדי להשיג את אותם נכסים, נדרשות כל המידות הטובות, כגון הרחמים, הענווה, הסליחה, הסבלנות, הנדיבות, במילה אחת: האהבה. וכל המידות הטובות מרוממות, מטהרות ומשלימות את הנשמה.
68. בעולם העלוב הזה, במקום המגורים הזמני הזה, כדי להיות גדול, חזק, עשיר או מלומד, נאלץ האדם להיות אנובי, שקרן, נקמן, אכזרי, אדיש, לא אנושי וגאוותן, וכל אלה נאלצו להביא אותו לניגוד מוחלט

העידן החדש יאופיין על ידי הרוחניות שלו. כי בה יקימו המצפון ורצון הרוח על פני האדמה עולם של יצורים נדיבים באהבה — חיים שבהם מרגישים את רוח האב רוטטת ברוח הילדים, כי אז כל המתנות והיכולות החבויות כיום בהווייתכם, ימצאו את שדה הפעולה שלהן באינסוף. (305, 41-42)

מהות הספיריטואליזם

10. הספיריטואליזם אינו תערובת של דתות. הוא התורה הטהורה והמושלמת ביותר בפשטותה, הוא אור האלוהים היורד אל רוח האדם ב"תקופה השלישית" הזו. (273, 50)

11. "ספיריטואליזם" קראתי לגילוי המדבר אליכם על חיי הרוח, המלמד אתכם ליצור קשר ישיר עם אביכם, ומרומם אתכם מעל החיים החומריים.

12. אכן, אני אומר לכם, הספיריטואליזם אינו דבר חדש, ואף אינו שייך רק לתקופה זו, אלא הוא התגלות שנחשפה יותר ויותר בהתאם להתפתחות הרוחנית של האנושות.

13. מאחר שהתורה שאני נותן לכם היא ספיריטואליזם, המלמד אתכם אהבה מושלמת לאלוהים ולזולתכם ומזמין אתכם אל הדרך המובילה לשלמות, הספיריטואליזם היה גם מה שלימד אתכם חוק האלוהים ב"תקופה הראשונה", ודבר המשיח ב"תקופה השנייה". (289, 20-22)

14. הספיריטואליזם אינו דת; הוא אותה תורה שהפצתי בדמותו של ישוע כמדריך לכל בני האדם בכל הזמנים בעולם. זוהי תורת האהבה, הצדק, ההבנה והסליחה שלי.

15. ב"תקופה השלישית" הזו, בשל התפתחותכם הנפשית, הגופנית והשכלית, דיברתי אליכם רק בבהירות רבה יותר. (359, 60-61)

3. חקרו את דבריי עד שתהיו בטוחים בטוהרם ובאמיתותם. רק כך תוכלו ללכת באומץ בדרככם ולהישאר איתנים מול חדירתן של תפיסות חומריות המאיימות על הנשמה. כי החומרנות היא מוות, היא חושך, היא עול ורעל לנשמה. אל תחליפו לעולם את האור או את חירות נשמתכם תמורת לחם ארצי או תמורת נכסים חומריים עלובים!

4. אכן, אני אומר לכם: מי שבוטח בחוקי ומחזיק באמונתו עד הסוף, לעולם לא יחסר לו מחייתו החומרית, וברגעים של חיבורו עם רוחי יקבל תמיד, בזכות רחמיי האינסופיים, את לחם החיים הנצחיים. (34, 61-62)

5. המטריאליזם מהווה מכשול עצום בהתפתחות הנשמה. האנושות נעצרה מול חומה זו.

6. אתם נמצאים בעולם שבו הצליח האדם לפתח את כוחות השכל שלו ביישום על המדע הקשור לחומר. אך כושר השיפוט שלו לגבי קיומו של הרוחני עדיין מוגבל, והכרתו לגבי כל מה שאינו שייך לחומר באופן מוחלט נותרה מאחור. (271, 37-38)

7. הניסיונות שעובר עולמכם הם סימנים לסוף עידן, הם שקיעתה או גסיסתה של תקופה של חומרנות; שכן החומרנות הייתה במדעכם, ביעדיכם ובתשוקותיכם. החומרנות קבעה את הערצתכם אליי וגם את כל מעשיכם.

8. האהבה לעולם, תאוות הבצע לחומרי, תאוות הבשר, ההנאה מכל התשוקות הנמוכות, האנוכיות, האהבה העצמית והגאווה היו הכוח שבאמצעותו יצרתם חיים בהתאם לאינטליגנציה שלכם ולרצון האנושי שלכם, שאת פירותיהם נתתי לכם לקצור, כדי שהניסיון שלכם יהיה שלם.

9. אך אם העידן הזה, המגיע עתה אל קצו, יאופיין בהיסטוריה האנושית על ידי החומרנות שלו — אכן, אני אומר לכם,

מעל "בשרכם" המרומם אתכם מעל מישור הטבע המקיף אתכם ומעל לכלוך תאוותיכם.
24. כאשר האדם מגיע לרוחניות, כל מצווה וכל עיקרון יהוו חלק מאור נשמתו. גם אם זיכרונו לא ישמור אף משפט או מילה אחת מהוראותיי, הוא יישא בתוכו את תמציתן, משום שהבין אותן, משום שהוא חש בהן ומציית להן. (240, 17-18)
25. הרוחני הטוב יהיה זה אשר, על אף כל עוניו בנכסים חומריים, מרגיש אדון, עשיר ומאושר, משום שהוא יודע שאביו אוהב אותו, שיש לו אחים ואחיות לאהוב, ושאוצרות העולם הם משניים לעומת עושר הנפש.
26. גם מי שבבעלותו נכסים חומריים, אך יודע להשתמש בהם למטרות טובות, ורואה בהם אמצעי שניתן לו מאלוהים כדי למלא משימה חשובה עלי אדמות, יהיה אדם רוחני טוב.
27. אין זה הכרחי להיות עני, מבוזה או אומלל כדי להימנות עם אלה ההולכים אחריי, כשם שאין זה הכרחי להיות בין הסובלים כדי להיות אהוב עליי. באמת אני אומר לכם, כי על פי רצוני עליכם להיות תמיד חזקים, בריאים ובעלים של כל מה שיצרתי עבורכם.
28. מתי תבינו שאתם בעלי הירושה שלכם, שתעריכו כל חסד ותתנו לכל את מקומו הראוי בחיים? (87, 28-30)

הספיריטואליזם בדתות ובזרמים הדתיים

29. כיום עוברים בני האדם תקופה של בלבול, משום שלא הבינו שכל חייהם וכל מאמציהם נועדו להוביל אותם להתפתחות רוחם, שמטרתה היא שיח בין רוחם לרוחו של הבורא.
30. הפולחן שאליו מתיימרת כיום רוב האנושות הוא המטריאליזם.
16. הספיריטואליזם הורס מנהגים ומסורות שהונהגו על ידי בני אדם ועיכבו את הנשמה. הספיריטואליזם הוא התפתחות והעלאה בלתי פוסקות של הנשמה, המטהרת ומשכללת את עצמה באמצעות יכולותיה ותכונותיה ה , עד שהיא מגיעה אל בוראה. הספיריטואליזם מראה את הדרך שבה הנשמה מבטאת את אדוניה, חשה אותו ומקבלת אותו. הספיריטואליזם משחרר את הנשמה ומביא אותה להתפתחות.
17. הרוחני הוא כוח אוניברסלי ואור אוניברסלי, הנמצא בכל ושייך לכולם. לאיש לא צריכות תורותיי להיראות זרות.
18. תכונות הרוח אינן משתנות, משום שהן מעלות של אלוהותי, כוחות נצחיים. אך הבינו כי בהתאם לאופן שבו חייתם, הטהרה שתוכלו להפגין תהיה גדולה יותר או קטנה יותר. (214, 57-59)

מי יכול לקרוא לעצמו בצדק "ספיריטואליסט"?

19. מי שהגיע לרמה מסוימת של רוחניות בזכות התמדתו, התפתחותו ואהבתו לתורת האב, יהיה ספיריטואליסט, גם אם שפתיו אינן מבטאות זאת.
20. מי שיש לו אמונה ומפגין נדיבות במעשיו, ישקף את מה שיש ברוחו. (236, 27-28)
21. הספיריטואליסט יודע שהכל-יכול נמצא בכל דבר, שהעולם, היקום והאינסוף חדורים במהותי ובנוכחותי.
22. מי שמכיר אותי ומבין אותי כך, הוא מקדש חי של אלוהים, ולא יממש עוד את גילויי הרוח באמצעות סמלים או דימויים. (213, 31-32)
23. הספיריטואליזם הוא ההתגלות החושפת ומלמדת אתכם את כל אשר יש לכם ואת אשר אתם נושאים בתוככם. הוא מאפשר לכם להכיר בכך שאתם יצירת אלוהים, שאתם לא רק חומר, שיש משהו

התגלות זו, שאינה חדשה ואינה שונה מזו שהבאתי לכם בתקופות העבר. התורה שגיליתי לכם עתה, ושאתם מכנים אותה "ספיריטואליזם", היא תמצית החוק והתורה שנחשפו בפניכם ב"תקופה הראשונה" וב"תקופה השנייה".

39. כאשר האנושות תבין את האמת שבמשנה זו, את צדקתה ואת התובנות האינסופיות שהיא מגלה, היא תגרש מליבה כל פחד וכל דעה קדומה ותהפוך אותה לקו מנחה לחייה. (24, 48-51)

40. אכן, אני אומר לכם, בכל חלקי העולם פזורים ספיריטואליסטים — אנשים בוגרים שיביאו את השלום לאנושות.

41. אך אני אומר לכם, כי האיחוד בין הרוחניים בכל רחבי העולם לא יתרחש באמצעות ארגון של כנסייה חדשה, שכן כוחם לא יהיה חומרי. אחדותם תהיה רעיונית, אידיאלית ובנוגע לפעילותם, ובאופן זה כוחם יהיה בלתי מנוצח, שכן הם שאבו אותו מהמקור הנצחי, הנמצא ברוחי.

42. לכולם אני מעניק השראה מאמת שלי ומבקש גם לשכון בתוכם, כדי שכל הטומאות יברחו מליבם ומכושר ההבנה שלהם, שכן אלה אינן רשאיות להתערבב באור שלי.

43. על כולכם מוטלת החובה לדאוג לכך שהמשנה הספיריטואליסטית תוסבר ותהיה ברורה באמצעות יכולותיכם הרוחניות, ולא תתלכלך על ידי פילוסופיות אנושיות. (299, 30-32)

44. אכן, אני אומר לכם, תולדות הספיריטואליזם ייכתבו באותיות זוהרות בתולדות האנושות.

45. האם לא הפך ישראל לבלתי נשכח בזכות השחרור מעול מצרים? האם לא הפכו הנוצרים לבלתי נשכחים במסע הניצחון שלהם בזכות האהבה? כך גם הספיריטואליסטים יהפכו לבלתי נשכחים במאבקם למען חירות הרוח. (8, 64-65)

31. כל עוד תורות האמונה והדתות יתעקשו על השוני ביניהן, העולם ימשיך לטפח את שנאתו ולא יוכל לעשות את הצעד המכריע לקראת פולחן אלוהים האמיתי.

32. אך מתי יבינו בני האדם זה את זה ויתאחדו, ובכך יעשו את הצעד הראשון לקראת אהבה הדדית, אם עדיין ישנם אנשים הסבורים כי הם מחזיקים במפתח או בסוד לישועת הנשמות ובמפתחות לחיי נצח, ואינם מבירים בכל אלה ההולכים בדרכים אחרות, משום שלדעתם אינם ראויים לבוא אל האל?

33. היו מודעים אפוא למטרה האמיתית של הספיריטואליזם, שתורתו עומדת מעל כל דת, כל אידיאולוגיה אנושית וכל כת. (297, 38-41)

34. הספיריטואליזם אינו תורה חדשה המבקשת להשיג את התפתחותן של תורות האמונה של העבר — לא, היא אותה התגלות כמו זו של ה"זמן" הראשון והשני. היא היסוד של כל הדתות, אשר אני מבקש להזכיר לאנושות בימי הניתוק הללו, כדי שלא תשכח את מקורותיה.

35. מעשי האדם, מנהגיו והאופן שבו הוא מרשים את החושים כדי להחמיא לעצמו בדתותיו השונות ולהתגאות בהן, עומדים בסתירה למה שפעולי מבקש להראות לעולם. (363, 9)

36. בתקופה זו אני נותן לכם תורות חדשות שעליכם להרהר בהן — תורות של אהבה, שיגאלו אתכם וירוממו אתכם, אמיתות אשר, אף על פי שהן מרות, יהיו אור בדרככם.

37. הספיריטואליזם בתקופה זו, כמו הנצרות בעבר, יילחם בו ויירדף בזעם, באכזריות ובחמה ; אך בעיצומו של המאבק יופיע הרוחני, יבצע ניסים ויכבוש את הלבבות.

38. המטריאליזם, האנוכיות, הגאווה והאהבה לעולם יהיו הכוחות שיקומו נגד

6. יש בכם אוצרות אמיתיים, יכולות וכישרונות שאתם אפילו לא משערים, ובגלל בורותכם אתם מזילים דמעות כמי שזקוקים לעזרה. מה אתם יודעים על כוח התפילה וכוח המחשבות? מה אתם יודעים על המשמעות העמוקה של השיח בין רוח לרוח? כלום, אתם, האנושות החומרנית והארצית! (292, 14)

7. אני מצפה מהעולם להתעלות רוחנית. בעיניי אין כל משמעות לשמות שבאמצעותם נבדלת כל כנסייה או כת, ואף לא לפאר הרב או המועט של טקסיהם וצורות הפולחן החיצוניות שלהם. אלה מגיעים רק לחושים האנושיים, אך לא לרוחי.

8. אני מצפה מהאנשים להתעלות רוחנית, שכן היא משמעותה העלאת החיים, אידיאל השלמות, אהבת הטוב, פנייה אל האמת, עשיית מעשי אהבה, הרמוניה עם עצמך, שהיא הרמוניה עם הזולת ומכאן עם אלוהים. (326, 21-22)

9. התרוממות רוחנית אינה משמעותה צביעות, ואינה מחייבת קיום טקס כלשהו, והיא גם אינה צורת פולחן חיצונית. התרוממות רוחנית משמעותה התפתחות כל יכולותיו של האדם — הן אלה השייכות לחלקו האנושי, והן אלה הנמצאות מעבר לחושים הגופניים והן כוחות, תכונות, יכולות וחושים של הנשמה.

10. התרוממות רוחנית היא השימוש הנכון והטוב בכל המתנות שהאדם מחזיק בהן. התרוממות רוחנית היא ההרמוניה עם כל מה שמקיף אתכם. (326, 63-66)

11. בזמנו לימדתי אתכם את המידה הטובה ביותר, שהיא הרחמים; השריתי על לבכם והרגשתי את רגשותיכם. כעת אני מגלה לכם את המתנות שניתנו לנשמתכם הרוחנית, כדי שתפתחו אותן ותשתמשו בהן כדי לעשות טוב בקרב שכניכם.

פרק 48 - מתנות רוחניות והתעלות רוחנית

היכולות הרוחניות של האדם

1. בכל פעם שהאנושות הספקנית, הכופרת והמטריאליסטית נתקלת בהתגלות אלוהית או במה שהיא מכנה "נס", היא מחפשת מיד סיבות או הוכחות כדי להראות שאין דבר כזה מעשה על-טבעי ושמעולם לא היה נס כזה.

2. כאשר מופיע אדם המפגין יכולת רוחנית יוצאת דופן, הוא נתקל בלעג, בספקנות או באדישות, שנועדו להשתיק את קולו. וכאשר הטבע, כבלי של אלוהותי, מפנה את קול הצדק ואת קריאות האזהרה שלו אל בני האדם, הם מייחסים את הכול למקרה. אך מעולם לא הייתה האנושות כה חסרת רגישות, חירשת ועיוורת לכל דבר אלוהי, רוחני ונצחי כמו בימים אלה.

3. מיליוני בני אדם מכנים עצמם נוצרים, אך רובם אינם מכירים את תורתו של ישו. הם אמנם טוענים כי הם אוהבים את כל המעשים שעשיתי כבן אדם; אך באופן אמונתם, חשיבתם והשקפתם על הדברים, הם מוכיחים כי אינם מכירים את תמצית תורתי.

4. לימדתי אתכם את חיי הנשמה, גיליתי לכם את היכולות הטמונות בה; לשם כך באתי לעולם.

5. ריפאתי את החולים ללא כל תרופה, שוחחתי עם הרוחות, שחררתי את האובססיביים מהשפעות זרות ועל-טבעיות, שוחחתי עם הטבע, הפכתי את עצמי כבן אדם לישות רוחנית, ושוב מישות רוחנית לבן אדם, וכל אחת ממעשים אלה נועדה תמיד להראות לכם את הדרך להתפתחות הנשמה. (114, 1-4)

טרגדיות רבות הנוגעות לא רק לחיים הארציים של בני אדם אחרים, אלא גם לנשמתם.

18. כיצד ניתן לחדור לאינטימיות של אותם לבבות מבלי לפגוע בהם ומבלי לחלל את סודותיהם? כיצד לגלות את אותם סבלים נסתרים, המעיבים על חייהם של בני אדם? כבר אמרתי לכם : האינטואיציה, אותה יכולת שהיא חלק ממתנת הראייה הרוחנית, ואשר אמורה להתפתח במלואה בתוככם באמצעות התפילה, מראה לכם את הדרך להקל על כאבו של כל אחד מבני האדם. (312, 73-74)

19. כמה סודות עוד נותרו לאדם. הוא מוקף בישויות בלתי נראות ובלתי מורגשות, שאמורות כבר להיות נראות ומוחשיות עבורו.

20. חיים מלאי יופי והתגלויות פועמים מעל קיומם של בני האדם, אך אלה, בעיוורונם, אינם מסוגלים עדיין לראותם. (164, 56-57)

21. אדם שהוכשר על ידי תורתו יוכל לבצע מעשים על-אנושיים. מנשמתו ומגופו יזרמו אור, עוצמה וכוח, אשר יאפשרו לו להגשים את מה שהאינטליגנציה לבדה אינה מסוגלת להשיג. (252, 4-5)

22. זהו הזמן שבו האור האלוהי יזרח במלוא עוצמתו בממשיכי דרכי, אשר יגלו את מתנות הרוח ויוכיחו כי אינם זקוקים לאוצרות ארציים ולא למדעים חילוניים כדי לעשות טוב ולחולל נסים. הם ירפאו בשמי, ישיבו את החולים חסרי התקווה, יהפכו את המים לבאלסם ויעוררו את המתים מקברם. לתפילתם תהיה הכוח להרגיע את הסערות, להרגיע את כוחות הטבע ולהילחם במגפות ובהשפעות הרעות.

23. האובססיביים ישתחררו מאובססיותיהם, מרודפיהם ומדכאייהם

12. הידע על החיים הרוחניים יאפשר לכם לבצע מעשים דומים לאלה שביצע המורה שלכם. זכרו שאמרתי לכם שכאשר תפתחו את יכולותיכם, תעשו ניסים אמיתיים. (85, 20-21)

13. לכולכם יש את מתנות הרוח, המתחילות להתפתח ב"תקופה השלישית" הזו בזכות ההתפתחות שהנשמות הגיעו אליה. האינטואיציה, הראייה הרוחנית, ההתגלות, הנבואה וההשראה מתגלות בבירור בקרב בני האדם, וזוהי הכרזה על עידן חדש, זהו אורו של ספר שבעת החותמות, שנפתח בתקופה זו בפרק השישי שלו.

14. אך אתם, היודעים לשם מה משמשות התגלויות אלו, ומבינים את התקופה בה אתם חיים — כוונו את מתנות הרוח שלכם אל דרך האהבה. היו תמיד מוכנים להציע את עזרתכם האוהבת, ותהיו בהרמוניה עם חוקי ותשמשו דוגמה לבני אדם אחרים. אז תהיו תלמידיי ותוכרו כבאלה. (95, 18)

15. כאשר בני האדם יאהבו זה את זה וידעו לסלוח, כאשר תשרר ענווה בלבבותיהם והם יגיעו למצב שבו הרוח גוברת על הגוף, לא ה"בשר" ולא העולם, ולא התשוקות, יהוו עוד את אותו וילון צפוף המונע מכם לראות את הדרך שמאחור או מלפנים. להפך: ה"בשר" שהפך לרוחני בזכות קיום תורתו, יהיה כעבד צייתן להוראות המצפון, בניגוד למה שהוא היום: מכשול, מלכודת, כיסוי על עיני הרוח. (122, 32)

16. האינטואיציה, שהיא ראייה רוחנית, יכולת ניבוי ונבואה, מאירה את השכל וגורמת ללב לפעום בחוזקה לנוכח המסרים והקולות שהוא מקבל מהאינסוף. (136, 46)

17. באמצעות מתנת האינטואיציה, שהענקתי לכל בני האדם, תוכלו לגלות דברים רבים החבויים בסוד הלבבות —

29. את יכולת החוש הזו, את המבט הרוחני אל העתיד, את הידיעה על גורלכם, תשיגו רק במידה שההוויה שלכם, המורכבת מגוף ונפש, תתפתח בהדרגה בדרך הרוחניות, שהיא אמונה, טוהר, אהבה לחיים, אהבה ונכונות לעזור לזולת, ענווה ואהבה כלפי אדונכם. (160, 6-9, 13-14)

30. היו ערניים ברוחכם, כדי שלא תילחמו באלה שיוצאים, כמוכם, למלא משימות שהופקדו בידיהם על ידי אלוהותי — כדי שתוכלו לזהות את הנביאים האמיתיים ואת השקריים, לאשר את מעשיהם של אלה ולבטל את מעשיהם של האחרים.

31. כי זהו הזמן שבו כל הכוחות קמו למאבק. ראו ביצד הטוב נלחם ברע, האור בחושך, הידע בבורות, השלום במלחמה. (256, 66)

תנאים ומאפיינים של רוחניות אמיתית

32. דעו כי בכל אדם שוכן יהודה איש קריות. כן, תלמידים, שכן במקרה שלכם הגוף הוא יהודה איש קריות של הנשמה; הגוף הוא זה שמתנגד לכך שאור הרוחניות יזרח, הוא זה האורב לנשמה כדי להטיל אותה למטריאליזם, לתשוקות נחותות.

33. אך משום שהגוף שלכם מביא אתכם אל שפת התהום, אל לכם לגנות אותו. לא, כי אתם זקוקים לו להתקדמותכם ועליכם להתגבר עליו באמצעות הרוחניות שלכם, כפי שאני התגברתי על יהודה באמצעות אהבתי. (150, 67-68)

34. בטרם תצאו ללמד את עקרונות חיי ולהציג את תוכנם, עליכם להתחיל לקיים את התורה שגיליתי לכם, על ידי שתאהבו את זולתכם, תנהלו חיים המכוונים לרוחניות ותזרעו את דרככם במעשי אהבה ובאור. אם לא תעשו זאת, אני אומר לכם כבר עתה, שלא הבנתם את הרוחניות. היא מגלה לכם את טבעכם האמיתי, דרכה באמצעות המילה, התפילה והסמכות של תלמידיי החדשים. (160, 28-29)

24. התרוממות רוחנית פירושה זיכוך הרגשות, טוהר בחיים, אמונה, אהבת הזולת, עזרה לזולת, ענווה לפני אלוהים וכבוד עמוק למתנות שקיבלתם. אם תוכלו להשיג משהו מהמידות הטובות הללו, תתחילו לחדור במבטכם הרוחני אל בית האהבה והשלמות. כמו כן, כאשר תשיגו התרוממות רוחנית, תוכלו לומר כבר עלי אדמות שאתם חיים במולדת הרוחנית, גם אם זה רק ברגעי התפילה שלכם. במקביל תקבלו את האור שיגלה לכם אירועים העתידים להתרחש, שכן עבור הנשמה המתעלה העתיד אינו עוד סוד.

25. כן, תלמידים, רק בחיים האנושיים האדם אינו יודע מה יקרה בעתיד, מה יבוא מחר. הוא אינו יודע את ייעודו, אינו יודע את הדרך שעליו ללכת, ואיך יהיה סופו.

26. האדם לא היה יכול לשאת את הידיעה על כל המבחנים שעליו לעבור במהלך קיומו. לכן, מתוך אהבתי הרחומה אליו, הנחתי בין הווה שלו לעתידו את אותו מסך של סוד , ובכך מנעתי את בלבול דעתו, אילו היה יודע את כל מה שעליו עוד לחוות ולסבול.

27. הנשמה, לעומת זאת, ישות המצוידת בכוח ונוצרה לנצח, יש בה את היכולת לדעת את העתיד — את המתנה להכיר את ייעודה, ואת הכוח להבין ולקבל את כל המבחנים הצפויים לה. היא יודעת שבסוף הדרך, אם עברה אותה בצייתנות לחוק, תגיע לארץ ההבטחה, גן העדן של הנשמה, שהוא מצב של התעלות, טוהר ושלמות, שאליו תגיע לבסוף.

28. אינכם יכולים להגיע לרמת הרוחניות של אדונכם כדי לדעת מה צופן לכם גורלכם, מה יביא לכם העתיד; אך בזכות התרוממותכם הפנימית, אאפשר לכם לחוש בקרבתו של אירוע כלשהו.

41. רוחניות היא בהירות, היא פשטות, היא מסירות לאהבה והיא מאבק להשגת שלמות הנשמה. (159, 64)

ההשפעה המבורכת של הרוחניות

42. באמצעות ההתעלות הרוחנית מגיעים לדרגת התרוממות המאפשרת לאדם לקלוט רעיונות מעבר למה שהשכל שלו יכול לשער, ולהיות בעל כוח על החומרי.

43. חשבו על כך: באשר ההתעלות הרוחנית של הנשמה מיושמת בלימוד הבריאה החומרית שהטבע מציג בפניכם, או בכל מטרה אנושית אחרת, אזי תוכלו לדמיין את הפירות שתוכלו לקצור, אילו תגליותיכם לא היו מיוחסות רק למחקר השכלי, אלא היו כוללות גם את ההתגלות הרוחנית שהעניק לכם זה שיצר את הכול. (126, 26-27)

44. כאשר בני האדם יגיעו לרוחניות, הם יהיו יצורים העולים על כל מה שמקיף אותם. שכן עד כה היו הם רק יצורים חלשים, שנחשפו לכוחות הטבע, לכוחות ולהשפעות, אשר אינם אמורים להיות נעלים על האדם, משום שאינם עומדים מעליו. (280, 29)

45. אכן, אני אומר לכם, גם הרוחניות תועבר בירושה, ולכן עליכם לשאוף להנחיל לילדיכם טוהר לב וקבלה של הרוחני. הם יודו לכם על כך, כי הפגנתם רחמים בכך שהענקתם להם גוף נקי מתשוקות, בעל תבונה צלולה, לב רגיש ונשמה ערנית לקריאת מצפונם. (289, 65)

46. הדבר היחיד שמטרתו של מפעלי הוא התרוממותם הרוחנית של כל בני האדם, שכן בהתרוממות הרוחנית הם יהפכו לאחד ויבינו זה את זה. בהתרוממות הרוחנית הם יראו את השמות, את הצורות החיצוניות של דתותיהם, נעלמים, שכן תוכלו לקבל תמונה ברורה של אביכם ולהכיר את עצמכם.

35. אמת היא שכדי להגיע לרוחניות, אתם זקוקים למידה מסוימת של ויתור, מאמץ ונכונות להקרבה. אך באשר התעורר בכם הכמיהה לקיום גבוה יותר, כאשר האהבה מתחילה לזרוח בנשמתכם או כאשר התעורר בכם התשוקה לרוחני, יהיה זה עבורכם, במקום הקרבה או ויתור, שמחה להיפטר מכל מה שיש בכם שאינו מועיל, מזיק או רע. (269, 46-47)

36. היו מודעים תמיד לכך שכולכם שווים בפני, שכולכם באתם מאותו מקור וכולכם שואפים לאותה המטרה, גם אם כל גורל נראה שונה כלפי חוץ.

37. אל תשכחו לעולם כי עליכם להגיע אליי, מה שאומר שעליכם – אם כי בדרכים שונות – להשיג את הזכויות הדרושות כדי להגיע לשיא הרוחני הגדול ביותר. לכן, אל תראו לעולם באיש כנחות מכם.

38. אצל הספיריטואליסט אסור שליהות תשתרש לעולם. לעומת זאת, צניעות אמיתית צריכה תמיד ללוות אותו, ואז מעשיו, במקום לסנוור באור כוזב, ימצאו הד בלבם של בני האדם הסובבים אותו. (322, 32-34)

39. הזורעים הטובים של הספיריטואליזם לעולם לא יבלטו במשהו חיצוני או חומרי. לא יהיו להם תלבושות, סמלים או דרך דיבור מיוחדת כלשהי. כל התנהגותם תעיד על פשטות וענווה. עם זאת — אם הם יבלטו במשהו, זה יהיה באהבת הזולת וברוחניותם.

40. המטיפים האמיתיים של הספיריטואליזם לא יזכו לתשומת לב בזכות כושר הדיבור שלהם, אלא בזכות החוכמה והפשטות שבדבריהם, ובעיקר בזכות כנות מעשיהם וטוב לבם. (194, 24-25)

ההוכחה לכך שהם עדיין אינם נותנים לי לחיות בלבם.
3. מעל לחשבת הקנאות הדתית הזו ועבודת האלילים הזו מתקרבים סופות טורנדו גדולות, אשר יטהרו את הפולחן הרוחני של האנושות הזו. כאשר מלאכה זו תושלם, קשת השלום תזרח באינסוף. (83, 60-62)
4. התרתי שיהיו על פני האדמה דתות, שהן דרכים לנפש המובילות אל האל. כל דת המלמדת את הטוב ואת האהבה ומשבחת את הרחמים היא טובה, משום שהיא מכילה אור ואמת. כאשר בני האדם נרקבים בתוכן והופכים את מה שהיה טוב במקור לרע, הדרך הולכת לאיבוד תחת החומרנות והחטא.
5. לכן אני מראה לכם בתקופה זו מחדש את האמת שלי, שהיא הדרך, תמצית החיים והחוק, כדי שתחפשו את החוק הזה, שהוא מגדלור וכוכב מנחה, מעבר לצורות ולטקסים, מעבר לכל מה שהוא אנושי. מי שיחפש אותי כך, יהיה ספיריטואליסט. (197, 10-11)
6. איש לא יאבד; אלה יגיעו מוקדם יותר בדרך שהראיתי לכם, ואלה יגיעו מאוחר יותר בדרכים שהם הולכים בהן.
7. בכל הדתות יכול האדם לקבל את התורה שהוא זקוק לה כדי להיות טוב. אך אם אינו מגיע לכך, הוא מאשים את הדת אליה הוא משתייך, ונשאר מי שהיה תמיד.
8. כל הדתות הן דרכים; ישנן מושלמות יותר מאחרות, אך כולן מכוונות אל הטוב ושואפות להגיע אל האב. אם יש משהו בדת שאתם מכירים שאינו מספק אתכם, אל תאבדו את אמונתכם בי. לכו בדרך האהבה לזולת, ותמצאו את הישועה, כי דרכי מוארת בכוח האהבה. (114, 43)
9. הדתות הן נתיבים צדדיים קטנים המובילים את הנשמות אל הדרך האמיתית, שבה הן יכולות לעלות צעד אחר צעד, עד שיגיעו אליי. כל עוד בני אלה היו הגורם לניתוקם הרוחני, מאחר שכל אחד פירש את אלוהיו בדרך אחרת.
47. ברגע שכולם יתקרבו בדרכיהם השונות אל הרוחניות, הם יבינו שהדבר היחיד שחסר להם היה להשתחרר מהחומרנות שלהם, כדי שיוכלו לפרש באופן רוחני את מה שתמיד תפסו במובן החומרי.
48. התרוממות רוחנית היא כל מה שאני דורש מהאנשים בתקופה זו, ואז הם יראו כי במסגרת המותר, האידיאלים הגבוהים ביותר שלהם מתגשמים והקונפליקטים הקשים ביותר שלהם נפתרים. (321, 22-23, 29)

XI האנושות

פרק 49 - דת ושיפוט

אין דת או זרם דתי שהוא האמיתי היחיד

1. איני בא לעורר קנאות דתית בקרב בני האדם; תורתו רחוקה מאוד מלהנחיל תורות שגויות; אני חפץ בשיפור, באמונה, באהבת הזולת, בהתעלות רוחנית. הקנאות היא ביסוי עיניים אפל, היא תשוקה לא בריאה, היא חושך. הישמרו, פן זרע רע זה יחלחל אל לבבכם. זכרו כי הקנאות נראית לעתים כמו אהבה.
2. הבינו כי חושך זה פקד את האנושות בתקופה זו. הכירו בכך שלמרות שהעמים האליליים נעלמו מעל פני האדמה ורוב האנושות מתיימרת לעבוד את האל האמיתי, בני האדם אינם מכירים אותי ואינם אוהבים אותי; שכן מלחמותיהם, שנאתם וחוסר ההרמוניה ביניהם הם

בכך שהוא מחזיק בכל האמת. הבינו אפוא: אם ברצונכם להמשיך ולהתקדם אל לב ליבו של הנצחי, אם ברצונכם להגיע רחוק יותר ממה שהגעתם עד כה, עליכם תחילה לאחד את תובנותיהם של האחד עם אלה של האחר, ובאופן זה עם כל האחרים. אז יזרח מתוך הרמוניה זו אור ברור ובהיר מאוד, אותו חיפשתם עד כה בעולם מבלי למצוא אותו.

16. "אהבו זה את זה", זו היא המוטו שלי, המצווה העליונה שלי לבני האדם, ללא קשר לאמונתם או לדתם.

17. התקרבו זה לזה על ידי קיום מצווה עליונה זו, ותמצאו אותי נוכח בכל אחד מכם. (129, 36-41)

עוינותן של הדתות כלפי ההתפתחות

18. לאדם היה חייו האנושיים חשובים יותר מחייו הרוחניים, אף על פי שלעתים קרובות היה מודע לכך שהחיים האנושיים הם ארעיים והחיים הרוחניים הם נצחיים. זו הסיבה לכך שלמרות שהתקדם בתרבותו ובמדע, הוא נותר תקוע מבחינה רוחנית ושקע בתרדמה בדתותיו.

19. התבוננו בדת אחת אחרי השנייה, ותראו שאף אחת מהן אינה מראה סימנים של התפתחות, התרחבות או השלמה. כל אחת מהן מוכרזת כאמת העליונה; אך מכיוון שמי שמתיימרים אליה סבורים שהם מוצאים ומבינים בה הכל, הם אינם טורחים להתקדם צעד אחד קדימה.

20. ההתגלויות האלוהיות, חוק האלוהים, תורתו והודעותיו הבהירו לכם מראשית, כי האדם הוא יצור הכפוף להתפתחות. מדוע אם כן, אף אחת מהדתות שלכם אינה מאשרת ובודקת אמת זו?

21. אני אומר לכם: רק אותה תורה המעוררת את הנשמה, המדליקה בה אור, המקדמת אותה ומגלה לה את אשר טמון בתוכה, המרימה אותה בכל פעם שהיא מועדת, ומאפשרת לה להתקדם מבלי האדם על פני האדמה דבקים בדתות שונות, הם מפולגים. אך ברגע שהם יהיו בדרך האהבה והאמת, הם יהיו מאוחדים, הם יהיו לאחד עם אותו אור יחיד; כי יש רק אמת אחת. (243, 5)

10. איחוד הדתות יבוא כאשר רוח האדם תתעלה מעל החומרנות, מעל המסורות, הדעות הקדומות והקנאות . אז יתאחדו בני האדם רוחנית בפולחן אחד: זה של הטוב מתוך אהבה לאלוהים ולזולת. כאשר יקרה הדבר, תיכנס האנושות לתקופה של שלמות. (187, 43)

11. הפיצול הרוחני של בני האדם נובע מכך שאחדים עשו שימוש בענף אחד (של עץ ההתגלויות האלוהיות) ואחרים בענף אחר. יש רק עץ אחד, אך ענפיו רבים. אך בני האדם לא רצו להבין את תורותיי באופן זה, והמחלוקות מפרידות ביניהם ומעמיקות את חילוקי הדעות ביניהם. כל אחד מאמין שהוא מחזיק באמת, כל אחד מרגיש שהוא צודק. אך אני אומר לכם: כל עוד אתם טועמים רק את פריו של ענף אחד ודוחים את פרי הענפים האחרים, לא תגיעו להבנה שכל הפירות מקורם בעץ האלוהי, שרק מכלולם נוצרת האמת השלמה.

12. כשאני מדבר אליכם על אמיתות אלה, אל תחשבו שהמאסטר מתכוון לצורות הפולחן החיצוניות של הדתות השונות, אלא לעיקרון הבסיסי שעליו כל אחת מהן מבוססת.

13. רוח סערה עזה מורגשת עתה. משבי הרוח מטלטלים את העץ וגורמים לפירותיו המגוונים ליפול, והם יטעמו אותם אלה שלא הכירו אותם קודם לכן.

14. אז יאמרו: "כמה טעינו והיינו עיוורים, כאשר — מונעים על ידי קנאותנו — דחינו את כל הפירות שהציעו לנו אחינו, רק משום שלא הכרנו אותם!"

15. חלק מאוריי נמצא בכל קבוצת אנשים, בכל קהילה. לכן, אל יתפאר איש

28. בראתי את העולם הזה כדי שישמש בית זמני לנשמות שהתגלמו. אך בטרם יאכלסו אותו, הענקתי להן את יכולות הרוח, השכל והרצון.
29. ידעתי מראש את גורלם והתפתחותם של ברואיי. הנחתי בתוך האדמה, בתוכה, על פני השטח שלה ובאטמוספירה שלה, את כל היסודות הדרושים לקיומו, לקיומו, להתפתחותו וגם להנאתו של האדם. אך כדי שהאדם יוכל לגלות את סודות הטבע כמקור החיים, אפשרתי לאינטליגנצייתו להתעורר. כך נגלו לאדם ראשית המדע, שאליו כולכם כשירים, אף על פי שתמיד היו אנשים בעלי כישרון רב יותר, שתפקידם היה לחלץ מהטבע את סוד כוחותיה ואלמנטיהיה לטובת האנושות ולשמחתה.
31. כמו כן שלחתי רוחות גדולות אל הארץ, כדי שיגלו לכם את החיים העל-טבעיים — אלה העומדים מעל לטבע זה, מעבר למדע. באמצעות גילויים אלה נוצרה תחושה של קיומו של ישות אוניברסלית, חזקה, יצירתית, כל-יכולה ונוכחת בכל מקום, המכינה לאדם חיים לאחר מותו, את חיי הנצח של הנשמה.
32. אך מכיוון שהאחד הביא עמו משימות רוחניות והאחר משימות מדעיות, האחד והשני, הדתות והמדע, התנגשו זה בזה בכל הזמנים כאויבים.
33. היום אני אומר לכם כי החומר והרוח אינם כוחות מנוגדים; בין השניים צריכה לשלוט הרמוניה. אור הן התגלויותיי הרוחניות, ואור הן גם התגלויותיה ותגליותיה של המדע. אך אם שמעתם ממני שאני מתנגד לעתים קרובות לעבודת המדענים, הרי זה משום שרבים מהם ניצלו לרעה את האנרגיה, את היסודות והכוחות של הטבע שהיו בלתי ידועים בעבר, למטרות הרסניות של הרס, עוינות, שנאה ונקמה, שלטון ארצי ותאוות כוח חסרת גבולות.
לעצור — רק תורה זו נובעת מהאמת. אך האם לא זה בדיוק מה שהוראה שלי גילתה לכם בכל הזמנים?
22. אף על פי כן, זה זמן רב שאתם עומדים במקום מבחינה רוחנית, משום שהייתם מודאגים יותר ממה שנוגע לחייכם עלי אדמות מאשר ממה שנוגע לנשמתכם. אך כדי לא לוותר לחלוטין על הרוחני, עיצבתם את דתותיכם כך שלא יפריעו לכם ולו במעט בביצוע עבודותיכם וחובותיכם עלי אדמות.
23. כאשר אתם מצייתים לאותה מסורת דתית, אתם סבורים שאתם עושים צדק עם אלוהים, אתם מבקשים להרגיע את מצפוננכם ומאמינים שאתם מבטיחים את כניסתכם למלכות השמים.
24. איזו בורות, האנושות! מתי תתעוררי סוף סוף למציאות? האם אינכם מבינים שכאשר אתם מקיימים את מנהגיכם הדתיים, אינכם נותנים לי דבר, וגם נפשכם יוצאת ריקה?
25. כאשר אתם עוזבים את הכנסיות שלכם ואומרים: "עכשיו מילאתי את חובתי כלפי אלוהים", אתם נופלים בטעות גדולה, כי אתם חושבים שנתתם לי משהו, אף על פי שאתם צריכים לדעת שאינכם יכולים לתת לי דבר, אך אתם יכולים לקבל ממני הרבה ולהעניק לעצמכם הרבה.
26. אתם מאמינים שקיום החוק מוגבל לביקור במקומות אלה, וזו טעות גדולה נוספת. שכן מקומות אלה אמורים להיות בית הספר שבו התלמיד לומד לקראת העתיד. כשחוזר לחיי היומיום, עליו ליישם את השיעור שלמד באופן מעשי, וזהו קיום החוק האמיתי. (265, 22-27)

היחסים בין דת למדע

27. מראשית הזמנים היו שליחי החוק ותורת הרוח אויבים למדענים. התעוררו מאבקים גדולים בין השניים, והגיע הזמן שאומר לכם דבר מה על מחלוקות אלה.

שיש שתי דרכים לשלם על עוולותיכם: האחת באהבה והשנייה בכאב.
41. בחרו בעצמכם, אתם עדיין נהנים ממתנת חופש הבחירה. (17, 46-48)
42. אני השופט האלוהי, אשר לעולם אינו גוזר עונש חמור יותר מהעבירה עצמה. כמה מאלו המואשמים בפני אני מוצא תמימים. לעומת זאת, כמה מהם מתהדרים בתמימותם, ואני מוצא אותם מושחתים ואשמים.
43. כמה לא צודקת מערכת המשפט האנושית! כמה קורבנות של שופטים גרועים מכפרים על עבירות של זרים! כמה חפים מפשע ראו את סורגי הכלא נסגרים לנגד עיניהם, בעוד שהאשם מסתובב חופשי ונושא עמו, באופן בלתי נראה, את נטל הגניבות והפשעים שלו. (135, 2-3)
44. מכיוון שהמשפט האנושי אינו מושלם, בתי הכלא שלכם מלאים בקורבנות, ומקומות ההוצאה להורג הוכתמו בדם חפים מפשע. אוי, כמה פושעים אני רואה נהנים מחופש ומכבוד בעולם, וכמה מושחתים הקמתם להם אנדרטאות כדי לכבד את זכרם!
45. לו יכולתם לראות את היצורים הללו, כאשר הם חיים בעולם הרוחני והאור זורח בנשמותיהם! במקום מחוות חסרות תועלת וחסרות טעם, הייתם שולחים להם תפילה כדי לנחם אותם בתשובתם הכבדה. (159, 44-45)

הצביעות הקשוחה של האדם

46. האהבה היא זו שצריכה להנחות אתכם, כדי שתהפכו לשליחים אמיתיים של המנחם האלוהי. כי אתם, שלא נפלתם לתהום, תמיד ממהרים להאשים, לשפוט. אתם שופטים את זולתכם ללא שמץ של חמלה, וזה אינו תורתי.
47. אילו הייתם בוחנים את עצמכם ואת טעויותיכם לפני שתשפטו — אני מבטיח לכם, פסק דינכם היה חומל יותר. אתם
34. אני יכול לומר לכם כי לגבי אלה שביצעו את משימתם באהבה ובכוונות טובות — אלה שנכנסו בכבוד ובצניעות לאוצרותיי הסודיים — שמחתי לחשוף בפניהם סודות גדולים לטובת בתי, האנושות.
35. מאז ראשית העולם, המדע הניע את האנושות לצעוד בנתיב ההתקדמות החומרית, ובדרך זו מצא האדם בכל צעד ושעל את פירות המדע — חלקם מתוקים וחלקם מרים.
36. עתה הגיע הזמן שבו עליכם להבין כי כל האור שייך לרוחי, כי כל מה שהוא חיים נובע מאלוהותי, משום שאני אוצר הסוד, המקור והראשית של כל הבריאה.
37. מאבקי הרוחניות נגד המדע ייעלמו מחיי בני האדם עד כדי כך שהרוחני יתאחד עם המדע באור אחד, שיאיר את דרכו של האדם עד אינסוף. (233, 25-34)

הקשיחות והעוול שבמשפט הארצי

38. אני בא לבטל את חוקיכם השגויים, כדי שרק אלה שנוצרו על פי מצוותיי והמתאימים לחוכמתי ישלטו בכם. חוקיי נובעים מאהבה, ומכיוון שהם נובעים מאלוהותי, הם בלתי משתנים ונצחיים, בעוד שחוקיכם הם ארעיים ולעיתים אכזריים ואנוכיים.
39. חוק האב מורכב מאהבה, מטוב לב, הוא כמשחה המנחמת ומרימה את החוטא, כדי שיוכל לשאת את כפרת עוונותיו. חוק האהבה של האב מציע תמיד למי שחטא הזדמנות נדיבה להתחדשות מוסרית, בעוד שחוקיכם, להפך, משפילים ומענישים את מי שחטא, ולעתים קרובות גם את החפים מפשע והחלשים.
40. במשפטכם יש קשיחות, נקמה וחוסר רחמים. חוק המשיח הוא בעל כוח שכנוע אוהב, צדק אינסופי ויושר עליון. אתם עצמכם שופטיכם, ואני לעומת זאת סנגורכם הבלתי נלאה; אך עליכם לדעת

53. אך היו ענווים, סבלו את גזרי הדין בסבלנות, זכרו כי אני השופט המושלם. (53 ,341)

פרק 50 - חינוך ומדע

יהירות וגאוות ידע

1. אני שואל את בני האדם של תקופה זו, הרואים עצמם כמתקדמים ביותר בתולדות העולם כולו: האם מצאתם, עם כל כישרונותיכם, דרך כלשהי ליצור שלום, להשיג כוח ולהגיע לשגשוג, מבלי להרוג, להשמיד או לשעבד את זולתכם? האם אתם מאמינים שההתקדמות שלכם אמיתית ואותנטית, כאשר אתם מתפלשים בבוץ המוסרי ומשוטטים בחשכה הרוחנית? אני לא נלחם במדע, שכן אני עצמי הנחתי אותו באדם; מה שאני מתנגד לו הוא המטרה שלשמה אתם משתמשים בו לעתים. (37, 56)

2. האנושות, בת האור, פתחי את עינייך, הכרי את עצמך שאת כבר חיה בעידן הרוח!

3. מדוע שכחת אותי ורצית למדוד את כוחך כנגד כוחי? אני אומר לך, כי ביום שבו חוקר ייצור באמצעות מדעו יצור הדומה לכם, ויצייד אותו בנשמה וייתן לו רוח, אשים את שרביטי בידך. אך תחילה יהיה קצירך אחר. (125, 16-17)

4. מדוע היו וישנם אנשים אשר, לאחר שהבירו את המדע האנושי באמצעות השימוש ביכולות שהבורא העניק להם, משתמשים בו כדי להילחם במדע האלוהי ולדחותו? מכיוון שהיהירות שלהם אינה מאפשרת להם להיכנס לאוצר האדון בענווה ובכבוד, והם מחפשים את מטרתם ואת כסאם בעולם הזה. (154, 27)

5. כיום האדם מרגיש גדול, הוא מרומם את אישיותו ומתבייש לומר "אלוהים". הוא מחשיבים את האסירים כרעים, ואת השוהים בבתי החולים כמסכנים. אתם מתרחקים מהם, מבלי להיות מודעים לכך שהם ראויים להיכנס לממלכת אהבתי. אינכם רוצים לחשוב שגם להם הזכות לקבל את קרני השמש, שנוצרו כדי להעניק חיים וחום לכל היצורים ללא יוצא מן הכלל.

48. אותם אנשים הכלואים במקומות של כפרה הם לעתים קרובות מראות, שבהן בני האדם אינם רוצים להביט, כי הם יודעים שהדימוי שהמראה מגלה להם יהיה, במקרים רבים, דימוי של האשמה. (149, 51-53)

המשפט הארצי כרע הכרחי

49. עדיין, מערכת המשפט הקיימת על פני האדמה אינה מפגינה מעשים צודקים. אני רואה חוסר רחמים, חוסר הבנה וקשיחות לב. אך כל אחד יקבל את גזר דינו המלא.

50. איפשרתי את המבחנים הללו, וכל עוד האדם אינו מקיים את חוקיי, כל עוד הוא מתרחק מקיום מצוותיהם, יהיה על פני האדמה מישהו שיכופף את לבו, שיפגע בו.

51. אילו הייתם מקיימים את החוק, לא היו נחוצים שופטים בעולם, לא הייתה ענישה, לא הייתם זקוקים לממשלות. כל אחד היה קובע את מעשיו, וכולם היו נשלטים על ידי. כולכם הייתם שואבים השראה מחוקיי, ומעשיכם היו תמיד מיטיבים, ומכוונים לרוחניות ולאהבה.

52. אך האנושות נפלה לתהומות עמוקות: חוסר המוסריות, התועבה, החטא השתלטו על לבבות בני האדם, ואלו הן התוצאות: עליכם לשתות מכוסות מרות, עליכם לסבול השפלה מאותם אנשים אשר, אף על פי שהם אחיכם, מפעילים כוח עלי אדמות.

בת-קיימא. כל עוד המניע למדע הוא תאוות כוח, גאווה, חומרנות או שנאה, יחוו בני האדם ללא הרף את תוכחת כוחות הטבע המשוחררים, המענישים את חוסר שיקול דעתם.

11. כמה רבים התנפחו ברשעות, בגאווה, בשאיפותיהם הבלתי נכונות, כמה רבים חבשו כתרים על ראשם, אף על פי שהם עלובים ועירומים מבחינה רוחנית. כמה גדול הניגוד בין מה שאתם רואים כאמת שלכם, לבין האמת שלי! (277, 31-32, 36)

ההשלכות של חשיבה רציונלית חומרנית

12. אילו היו בני האדם חשים אהבה אמיתית כלפי זולתם, לא היו נאלצים לסבול את הכאוס שבו הם מצויים; הכול בתוכם היה הרמוניה ושלום. אך הם אינם מבינים את האהבה האלוהית הזו, והם רוצים רק את האמת המדעית, את האמת הנגזרת — זו שהם יכולים להוכיח באמצעות תהליכי החשיבה האנושיים שלהם: הם רוצים את האמת שמדברת אל המוח, לא את זו שמגיעה אל הלב, ובעת הם רואים את תוצאת המטריאליזם שלהם: אנושות אנוכית, כוזבת ומלאת סבל. (14, 42)

13. אל תתגאו בפירות מדעכם, כי כעת, לאחר שעשיתם בו התקדמות כה רבה, האנושות סובלת יותר מאי פעם, יש יותר סבל, אי-שקט, מחלות ומלחמות אחים.

14. האדם טרם גילה את המדע האמיתי — זה שניתן להשיגו בדרך האהבה.

15. ראו כיצד הטיפשות העיוורה אתכם; כל אומה רוצה שיהיו לה המלומדים הגדולים ביותר בעולם. אכן, אני אומר לכם, המדענים לא חדרו לעומק סודות האל. אני יכול לומר לכם שהידע שיש לאדם על החיים הוא עדיין שטחי. (22, 16-18)

נותן לו שמות אחרים כדי לא לפגוע בגאוותו, כדי לא ליפול מביסא מעמדו החברתי. לכן הם קוראים לי: אינטליגנציה קוסמית, אדריכל היקום. אך לימדתי אתכם לקרוא לי "אבינו", "אבי", כפי שלימדתי אתכם ב"תקופה השנייה". מדוע מאמינים בני האדם כי הם משפילים או מקטינים את אישיותם כאשר הם קוראים לי "אבא"? (147, 7)

6. עד כמה נפל האדם במטריאליזם שלו, עד שבסופו של דבר הכחיש את זה שיצר את הכול! כיצד יכול היה השכל האנושי להתעמעם במידה כזאת? כיצד יכלה המדע שלכם להכחיש אותי ולחלל את החיים ואת הטבע, כפי שעשה?

7. בכל יצירה שהמדע שלכם מגלה, אני נוכח; בכל יצירה מתגלה חוקי ונשמעת קולי. כיצד ייתכן שאנשים אלה אינם חשים, אינם רואים ואינם שומעים? האם הכחשת קיומי, אהבתי וצדקתי היא סימן להתקדמות ולציוויליזציה? אזי איננכם מתקדמים יותר מהאנשים הפרימיטיביים, שידעו לגלות בכל כוח טבע ובכל פלא של הטבע את מעשה ידיו של ישות אלוהית, נעלה, חכמה, צודקת ועוצמתית, לה ייחסו את כל הטוב הקיים בכל דבר, ולכן סגדו לה. (175, 72-73)

8. אני נותן לאנשים את דבריי מחדש, כדי שידעו כי אינם נטושים, כדי שיתעוררו באמצעות קול רוחם ויחוו כי לאחר החיים הללו מחכים לנשמה ניסים אלוהיים גדולים.

9. עליהם דיברתי אל בני האדם, ואותו הדבר חווה מי שיודע להתפלל כדי ליצור קשר עם הרוחני, כפי שמעיד גם מי שמתעמק בסודות הטבע באמצעות המדע. בשתי דרכים אלה יגלו הן השכל והן הרוח יותר ויותר, ככל שיחפשו יותר.

10. אך מתי יבוא הזמן שבו האדם ישאב השראה מהאהבה ללימודיו ולמחקריו? רק כאשר יקרה הדבר, תהיה מלאכתו בעולם

האדם, והימנעו מלשפוט את העובדה שאני מתגלה באמצעות חוטאים ובורים; שכן לא כל מה שאתם רואים כלא מושלם הוא אכן כזה. (59, 52-54)

23. המלומד מחפש את הסיבה לכל מה שקיים ולכל מה שקורה, ומקווה להוכיח באמצעות מדעו כי אין כל עיקרון או אמת מחוץ לטבע. אך אני רואה אותם כבלתי בשלים, חלשים ובורים. (144, 92)

24. המדענים, מתוך יהירות, רואים בהתגלויות האלוהיות כבלתי ראויות לתשומת לבם. הם אינם רוצים להתעלות רוחנית אל האל, וכאשר אינם מבינים דבר מה בסביבתם, הם מכחישים אותו כדי שלא יצטרכו להודות בחוסר יכולתם ובבורותם. רבים מהם רוצים להאמין רק במה שהם יכולים להוכיח.

25. איזה נחמה יכולים אנשים אלה להביא ללבבות זולתם, אם אינם מכירים בעקרון היסודי של האהבה השולט בבריאה, ויתרה מכך, אינם מבינים את המשמעות הרוחנית של החיים? (163, 17-18)

26. עד כמה התרחקה האנושות הזאת מהוראותיי! הכול בה שטחי, כוזב, חיצוני, ראוותני. לכן כוחה הרוחני חסר ערך, וכדי לפצות על חוסר הכוח וההתפתחות בנשמתה, היא נזרקה לזרועות המדע ופיתחה את האינטליגנציה.

27. בדרך זו הגיע האדם, בעזרת המדע, לחוש את עצמו חזק, גדול ועוצמתי. אך אני אומר לכם, כי כוח זה וגודל זה הם חסרי משמעות לעומת כוחה של הנשמה הרוחנית, שלא נתתם לה לצמוח ולהתגלות. (275, 46-47)

28. כיום אתם אוכלים יום יום את הפירות המרים מעץ המדע, שטופח על ידי בני האדם בצורה כה לא מושלמת, משום שלא התאמצתם לפתח את כל מתנותיכם בהרמוניה. כיצד אם כן תוכלו לכוון את תגליותיכם ומעשיכם לכיוונים טובים,

16. מהו הדבר שאתם משתוקקים אליו ביותר ברגעים אלה על פני האדמה? שלום, בריאות ואמת. אכן, אני אומר לכם, מתנות אלה לא ייתנו לכם המדעים שלכם, כפי שהשתמשתם בהם.

17. המלומדים שואלים את הטבע, והוא עונה להם על כל שאלה; אך מאחורי השאלות הללו לא תמיד עומדות כוונות טובות, נטיות טובות או אהבת הזולת. אנשים הם חסרי בגרות וחסרי תבונה, אשר חוטפים מהטבע את סודותיו ומחוללים את מהותה הפנימית ביותר — אשר אינם מכבדים אותה, בכך שהם שואבים ממקורותיה את חומרי הגלם, לא כדי לעשות טוב זה לזה כאחים ואחיות אמיתיים, אלא למען מטרות אנוכיות ולעיתים הרסניות.

18. כל הבריאה מדברת אליהם עליי, וקולה הוא קול האהבה; אך מעטים ידעו לשמוע ולהבין שפה זו!

19. אם תתחשבו בכך שהבריאה היא מקדש שבו אני שוכן, האם איננכם חוששים שישו יופיע שם, ייקח את השוט ויגרש את הסוחרים ואת כל המחללים אותו? (26, 34, 37)

20. גיליתי לאדם את מתנת המדע, שהיא אור. אך האדם יצר באמצעותה חושך וגרם לכאב ולהרס.

21. בני האדם סבורים כי הם נמצאים בפסגת ההתקדמות האנושית. על כך אני שואל אותם: האם יש לכם שלום על פני האדמה? האם שוררת אחווה בין בני האדם, מוסר ויראת שמים בבתים? האם אתם מכבדים את חייהם של בני אדם אחרים? האם אתם מתחשבים בחלשים? — אכן, אני אומר לכם, אילו היו תכונות אלו קיימות בכם, הייתם מחזיקים בערכים הגבוהים ביותר של החיים האנושיים.

22. בלבול שורר בקרב בני האדם, משום שהרמתם על נס את אלה שהובילו אתכם לאבדון. לכן אל תשאלו מדוע באתי אל בני

35. האדם פיצל את האטומים, ומוחו המפותח מנצל תגלית זו כדי להפיק כוחות אדירים ולהביא מוות.
36. אילו האדם היה מתפתח רוחנית באותה מידה כמו המדע והשכל שלו, הוא היה מנצל את גילוי כוחות הטבע החדשים אך ורק לטובת האנושות. אך הפיגור הרוחני שלו גדול; לכן, השכל האנוכי שלו השתמש בכוח היצירה שלו לרעת האנושות והפעיל כוחות הרס, תוך התרחקות מעקרונות האהבה והרחמים של ישו. לכן, כאשר תראו שיטפון אש נופל מהשמים, זה לא יקרה משום שהשמים עצמם נפתחים או משום שאש השמש מענה אתכם — לא, זו מעשה ידי האדם, אשר יזרע מוות והרס. (363, 23-25)
37. העמים מתקדמים, והידע המדעי שלהם הולך וגדל. אך אני שואל אתכם: מהי אותה "חוכמה" שבבל כבל שהאנשים חודרים לתוכה, כך הם מתרחקים יותר ויותר מהאמת הרוחנית, שבה טמון מקור החיים ומקורם?
38. זוהי מדע אנושי, זוהי מלומדות, כפי שהיא נתפסת על ידי האנושות החולה באנוכיות ובחומרנות.
39. אם כן, ידע זה שגוי ומדע זה רע, שכן יצרתם בעזרתו עולם של כאב. במקום אור שוררת אפלה, שכן אתם דוחפים את העמים יותר ויותר אל עבר השמדה.
40. המדע הוא אור, האור הוא חיים, הוא כוח, בריאות ושלום. האם זהו פרי מדעכם? לא, אנושות! לכן אני אומר לכם: כל עוד לא תתנו לאור הרוח לחדור את חשכת השכל שלכם, מעשיכם לעולם לא יוכלו להיות בעלי מקור נעלה ורוחני, הם לעולם לא יוכלו להיות יותר ממעשים אנושיים בלבד. (358, 31-34)
41. גם הרופאים ייקראו. אשאל אותם מה עשו עם סוד הבריאות שגיליתי להם, ועם משחת הריפוי שהפקדתי בידיהם. אשאל אותם אם אכן חשו את כאבו של הזר, אם כאשר רק את האינטליגנציה אימנתם, אך הזנחתם את הנשמה ואת הלב?
29. יש ביניכם אנשים שהם כחיית פרא, המניחים לתשוקותיהם חופש מוחלט, החשים שנאה כלפי שכניהם, צמאי דם ושואפים להפוך את העמים האחים לעבדים.
30. אם מישהו מאמין שתורתו עלולה לגרום להתמוטטות מוסרית של האדם — אכן, אני אומר לכם, הוא טועה טעות גדולה; ובדי להוכיח זאת למפקפקים, למטריאליסטים ולגאוותנים של זמננו, אאפשר להם לקצור את פרי מדעם ולאכול ממנו עד שישתעממו ממנו, עד שהודאה תפרץ מנשמתם ותאמר לי: "אבא, סלח לנו, רק כוחך יוכל לעצור את הכוחות ששחררנו בטיפשותנו." (282, 15-17)
31. המדע האנושי הגיע לגבול שאליו יכול האדם להביא אותו במטריאליזם שלו. שכן המדע המונחה על ידי האידיאל הרוחני של האהבה, הטוב והשלמות יכול להגיע הרבה יותר רחוק ממה שהבאתם אותו.
32. ההוכחה לכך שההתקדמות המדעית שלכם לא הייתה מונעת מאהבה הדדית היא השקיעה המוסרית של העמים, היא המלחמה האכזרית, היא הרעב והעוני השוררים בכל מקום, היא הבורות בנוגע לרוחני. (315, 53-54)
33. מה עליי לומר לכם על חכמיכם של ימינו, על אלה המאתגרים את הטבע ואת כוחותיו ואלמנטיו, ובכך גורמים לטוב להיראות כ , כמעשה רע? הם יחוו סבל רב, משום שקטפו ואכלו פרי בוסרי מעץ המדע — פרי שרק באהבה היו יכולים להביא להבשלתו. (263, 26)
34. מכיוון שהאנושות אינה בהרמוניה עם החוק האוניברסלי השולט על כל הבריאה, ייווצר מצב בלתי נשלט, שיבוא לידי ביטוי בעוצמת כוחות הטבע.

46. אך האיש הזה, אף שהיה מלך, כרע ברך בענווה לפני אדוניו וביקש חוכמה, כוח והגנה, כי הבין שהוא רק עבדי, ולפניי הניח את שרביטו ואת כתרו. אילו כל החכמים, כל המדענים היו נוהגים כך — כמה גדולה הייתה חוכמתם, כמה תורות שטרם נודעו עד כה היו מתגלות להם מתוך ספרי של החוכמה האלוהית! (1, 57-59)

47. שאלו את חכמיכם, ואם הם כנים, הם יאמרו לכם כי ביקשו מאלוהים השראה. אך הייתי מעניק להם יותר השראה אילו היו מבקשים זאת ממני באהבה רבה יותר לאחיהם ובפחות יהירות כלפי עצמם.

48. אבן, אני אומר לכם: כל מה שצברתם בידע אמיתי בא ממני; את כל מה שיש להם מטוהר ומרוממות, אשתמש בו לטובתכם בתקופה זו , שכן לשם כך הענקתי לכם אותו. (17, 59-60)

49. נשמת האדם התפתחה, ולכן מדעו התקדם. התרתי לו להכיר ולגלות את מה שלא ידע בעבר; אך אסור לו להתמסר רק לעבודות החומריות. הענקתי לו את האור הזה כדי שישיג את שלוותו ואושרו בחיים הרוחניים המצפים לו. (15, 22)

50. אם השתמשתם בחלק ממדעיכם כדי לחקור אותי ולשפוט אותי — האם לא נראה לכם הגיוני יותר להשתמש בהם כדי לחקור את עצמכם, עד שתכירו את מהותכם ותסלקו את החומרנות שלכם? האם אתם מאמינים אולי שאביכם אינו יכול לעזור לכם בדרך מדעיכם הטובים? אבן, אני אומר לכם, אם הייתם מסוגלים לחוש את מהות האהבה האלוהית, הידע היה מגיע בקלות אל תודעתכם, מבלי שתצטרכו לעייף את מוחכם ולהתאמץ בלימוד הידע שאתם מחשיבים כמעמיק, אך אשר למעשה נמצא בהישג ידכם. (14, 44)

51. ביצירות האנושיות הגדולות טמונה השפעתם ופעולתם של ישויות רוחניות התכוופו עד למיטה העלובה ביותר כדי לרפא באהבה את הסובל. מה יענו לי אלה שהגיעו לפאר, לחיי רווחה ולמותרות על חשבון הכאב של בני אדם אחרים — כאב שלא תמיד הבינו כיצד להקל עליו ? כולם ישאלו את עצמם שאלות בלבם וייאלצו לענות לי לאור מצפונם. (63, 62)

42. כמה מתים רוחנית נאלצים לשוטט בעולם ולחכות עד שהמוות הגופני יביא אותם אל נוכחותי, כדי לשמוע את קול האדון, המקים אותם לחיים אמיתיים ומלטף אותם. איזו כמיהה להתחדשות היו יכולים לטפח עלי אדמות, שכן הם רואים את עצמם כאבודים ללא תקנה ולנצח, אף על פי שהרגישו מסוגלים לחרטה אמיתית ולתיקון מעשיהם?

43. אך מלבד אלה שגזר דינם של נשמותיהם נחרץ, ואשר באו אליי ללא תקווה, הגיעו אל נוכחותי גם אלה שהמדענים גזרו עליהם מוות גופני. אני, בעל החיים, חילצתי אותם מציפורני המוות הגופני. אך מה עושים בעולם אלה שהפקדתי בידיהם את בריאות הנפש והגוף? האם אינם מכירים את הייעוד הנעלה שהאדון הפקיד בידיהם, כדי שימלאו אותו? האם עלי, אשר שלחתי אותם עם מסר של בריאות וחיים, לקבל ללא הרף את קרבנותיהם? (54, 13-14)

ההשראה לתובנות מדעיות חדשות מאת אלוהים והעולם הרוחני

44. אילו המדענים המניעים ומשנים את עולמכם היו מונעים על ידי אהבה וטוב, היו מגלים כבר כמה ידע רב אני שומר למדע של זמננו, ולא רק את החלק הזעיר הזה, שעליו הם מתגאים כל כך.

45. שלמה כונה חכם, משום שפסקיו, עצותיו ואמרותיו היו מלאות חוכמה; תהילתו חרגה מגבולות ממלכתו והגיעה לארצות אחרות.

56. אילו, במקום להתגאות בידע הארצי שלכם, הייתם מאמצים את כל יצירתי, לא היו לכם סודות, הייתם מכירים זה את זה כאחים ואחיות ואוהבים זה את זה, כפי שאני אוהב אתכם: טוב, רחמים ואהבה היו שוכנים בכם, ולכן גם אחדות עם האב. (23, 5-7)

ההכרה במדענים הפועלים לטובת האנושות

57. המדע האנושי הוא הביטוי הארצי-הגלוי של היכולת הרוחנית שהאדם הגיע אליה בתקופה זו. יצירתו של האדם בתקופה זו אינה רק תוצר של השכל, אלא גם של התפתחותו הנפשית. (106, 6)

58. המדע המכוון לחומרי חשף בפניכם סודות רבים. אולם אל תצפו לעולם שהמדע שלכם יגלה לכם את כל מה שאתם צריכים לדעת. למדע של בני האדם בתקופה זו היו גם נביאים משלהם, אשר בני האדם לעגו להם והחשיבו אותם כמשוגעים. אך לאחר מכן, כאשר התברר שמה שהכריזו היה נכון, נדהמתם. (97, 19)

59. עיניכם לא רצו להביט באור ההוא, שהביא לכם כל אחד משליחיי כמסר של אהבה, בין אם אתם מכנים אותם נביאים, רואים, מוארים, רופאים, פילוסופים, מדענים או מורי רוח.

60. אותם אנשים הפיצו אור, אך לא רציתם להכיר באורם; הם הלכו לפניכם, אך לא רציתם ללכת בעקבותיהם; הם הותירו לכם כדוגמה את דרך ההקרבה, הכאב והרחמים, אך פחדתם ללכת בדרכם, מבלי להיות מודעים לכך שכאבם של אלה ההולכים אחריי הוא שמחת הרוח, דרך מלאה בפרחים ואופק מלא בהבטחות.

61. אך הם לא באו להריח את ריח פרחי האדמה, ולא להשתכר מהנאותיה החולפות של העולם; כי תשוקת נפשם לא גבוהות, המשפיעות ללא הרף על כושר החשיבה של בני האדם ומעוררות השראה או מגלות את הבלתי נודע לאחיהם המגולמים.

52. לכן אני אומר לחכמים ולמדענים בכל הזמנים: אינכם יכולים להתפאר במה שאתם מבינים, ולא במה שאתם עושים, כי לא הכול הוא מעשה ידיכם. כמה פעמים אתם משמשים רק כבלי בידי אותם ישויות רוחניות שעליהן אני מדבר אליכם! האם לא הופתעתם לעתים קרובות מההשלכות של תגליותיכם? האם לא הודיתם בסתר בלבבכם כי לא הייתם מסוגלים לנסות את מה שכבר השגתם? הנה התשובה לכך. מדוע אם כן אתם מתגאים בכך? היו מודעים לכך שעבודתכם מונחת על ידי ישויות גבוהות. אל תנסו לעולם לשנות את השראותיהן, שכן הן מכוונות תמיד לטוב. (182, 21-22)

53. מאחר שהאנושות חוותה את התפתחות המדע וראתה תגליות שלא הייתה מאמינה בהן קודם לכן — מדוע היא מסרבת להאמין בהתפתחות הנשמה? מדוע היא מתעקשת על דבר המעבב אותה והופך אותה לעצלה?

54. תורתנו והתגלויותינו בתקופה זו תואמות את התפתחותכם. אל יתיימר המדען על עבודתו החומרית ועל מדעו, שכן בתוכם היו נוכחים תמיד התגלותנו ועזרתם של הישויות הרוחניות, המעניקות לכם השראה מהעולם הבא.

55. האדם הוא חלק מהבריאה, יש לו משימה למלא, כמו לכל יצורי הבורא; אך ניתנה לו טבע רוחני, אינטליגנציה ורצון עצמי, כדי שיגיע, במאמץ עצמי, להתפתחות ולשלמות של הנשמה הרוחנית, שהיא הדבר הנעלה ביותר שברשותו. באמצעות הנשמה הרוחנית יכול האדם להבין את בוראו, להבין את חסדיו ולהתפעל מחוכמתו.

68. שכן תורתנו אינה מעכבת את הנשמות, ואף אינה מעכבת את התפתחות האדם — נהפוך הוא, היא משחררת אותו ומאירה אותו, כדי שיחקור, ישקול, יחקור וישתדל. אך מה שהאדם רואה בפסגת מחקרו האינטלקטואלי, אינו אלא ההתחלה! (304, 6)

פרק 51 – שליטים, ניצול לרעה של כוח ומלחמות

ההזיה החולפת של כוח וגדולה ארציים

1. אני הוא זה שמציב בפניכם את הניסיונות, כדי לעצור את נפשכם כאשר היא סוטה מדרך תורתי ורוצה לחיות אך ורק לפי ראות עיניה. חקרו את הסיבה לניסיונות, אני מתיר לכם זאת כדי שתאשרו שכל אחד מהם הוא כאיזמל המפסל את לבכם . זו אחת הסיבות שבגללן הכאב מקרב אתכם אליי.
2. אך האדם תמיד חיפש את התענוגות, שאף לכוח ולפאר, כדי להתנשא על פני האדמה ולהיות אדון על אחיו.
3. מאחר שיצרתי אתכם כולם באותה אהבה — מדוע תמיד היו כאלה שהעמידו פנים שהם נעלים יותר? מדוע היו כאלה ששלטו בבני האדם תוך השפלתם בעזרת השוט? מדוע יש מי שדוחה את הקטנים וליבו נותר אדיש כאשר הוא גורם כאב לזולתו? משום שזוהי נשמות שטרם הכירו בי כאב, האוהב את כל בריותיו, וגם לא כאלוהים היחיד של כל היצורים החיים.
4. לכן ישנם אנשים שתופסים את השלטון ומזלזלים בזכויות הקדושות של האדם. הם משמשים לי ככלי לצדקתי, ולמרות שהם חושבים שהם אדונים גדולים ו"מלכים", הם רק עבדים. סלחו להם! (95, 7-8)
הייתה מכוונת עוד אל הטמא, אלא אל הנעלה.
62. הם סבלו, אך לא חיפשו נחמה, כי ידעו שבאו כדי לנחם בעצמם. הם לא ציפו לדבר מהעולם, כי לאחר המאבק ציפו לשמחה, לראות את תחיית הנשמות לאמונה ולחיים — של כל אלה שסטו מן האמת.
63. מי הם אותם יצורים עליהם אני מדבר אליכם? אני אומר לכם, מדובר בכל אלה שהביאו לכם מסרים של אור, אהבה, תקווה, בריאות, אמונה, ישועה — לא משנה מה היה שמם, או באיזו דרך ראיתם אותם מופיעים, או איזה תואר נשאו עלי אדמות. (263, 20-24)
64. איני מונע את הכבוד שלי מהמדענים, שכן אני הטלתי עליהם את המשימה שהם מבצעים. אך לרבים מהם חסרו התפילה, אהבת הזולת והעלאת הנפש, כדי להיות עוזרים אמיתיים לבני האדם. (112, 25)
65. בני האדם של ימינו הרחיבו את ממלכותיהם, הם שולטים וחוצים את כל כדור הארץ. אין עוד יבשות, ארצות או ימים בלתי ידועים. הם יצרו דרכים ביבשה, בים ובאוויר; אך לא מסתפקים במה שיש להם כמורשת על כוכב הלכת שלהם, הם חוקרים ומגלים את הרקיע, מתוך תשוקה לתחומי שליטה גדולים עוד יותר.
66. אני מברך על התשוקה לידע בקרב ילדיי, ושאיפתם להיות חכמים, גדולים וחזקים מוצאת חן בעיניי ללא סייג. אך מה שצדקתי אינה מאשרת הוא היוהרה שעליה מבוססים לעתים קרובות יעדיהם השאפתניים, או המטרה האנוכית שהם רודפים לעתים. (175, 7-8)
67. הענקתי לאדם אינטליגנציה המאפשרת לו לחקור את הרכב הטבע ואת צורות התגלמותו, ואפשרתי לו להתבונן בחלק מהיקום ולהרגיש את ביטויי החיים הרוחניים.

תוצאותיהן של עוני, סבל, הרס ומוות. זהו הקציר שקצרו נציגי תיאוריות באלה כאן על פני האדמה.

11. שימו לב כי לא התנגדתי לחופש הבחירה של האנושות, אף על פי שעלי לומר לכם כי למרות חופש זה, המצפון מדבר ללא הרף אל לבו של מי שמתרחק מהצדק, מאהבת הזולת ומהשכל הישר. (106, 11)

12. אילו ישוע היה חוזר לעולם כבן אדם בתקופה זו, הוא לא היה אומר עוד בגולגולתא: "אבי, סלח להם, כי הם אינם יודעים מה הם עושים", שכן כעת אתם מקבלים בשפע את אור הרוח, והנשמות התפתחו מאוד. מי אינו יודע שאני נותן החיים, ולכן אסור לאיש לשלול את חייו של זולתו? אם האדם אינו יכול לתת את הקיום, הוא גם אינו רשאי לקחת את מה שאינו יכול להחזיר.

13. בני אדם, האם אתם סבורים שאתם מקיימים את תורתי רק משום שאתם אומרים שיש לכם דת, ושאתם מקיימים את פולחן האלוהים החיצוני? בתורה נאמר לכם: "לא תרצח", אך אתם מפרים מצווה זו, שכן אתם שופכים את דם זולתכם בנהרות על מזבח חטאיכם. (119, 27-28)

14. אני מציע לעולם שלום, אך גאוותן של האומות שהתעצמו, עם כוחן המזויף והזוהר המזויף שלהן, דוחה כל קריאה של המצפון, ונותנת לעצמה להיסחף רק על ידי מטרותיה השאפתניות ורגשות השנאה שלה.

15. האדם עדיין אינו נוטה לצד הטוב, לצדק ולשכל הישר; עדיין קמים בני האדם ושופטים את ענייניהם של שכניהם; עדיין הם מאמינים כי ביכולתם ליצור צדק. האם איננכם סבורים כי במקום שופטים, עליהם לקרוא לעצמם רוצחים ותליינים?

16. אנשי הכוח שכחו שיש בעל על כל החיים; אך הם לוקחים את חייהם של שכניהם, כאילו הם שייכים להם. ההמונים

5. הביטו באנשים ובשליטי הארץ. כמה קצרה תהילתם ושלטונם. היום הם מורמים על ידי עמים, ומחר הם נדחים מכסאם.

6. איש אל יבקש את כסאו בחיים אלה, כי מתוך מחשבה להתקדם, הוא יעכב את דרכו, והיעוד שלכם הוא להתקדם מבלי לעצור, עד שתגיעו לשערי מלכותי. (124, 31)

7. אכן, אני אומר לכם, עידן בעלי הכוח של היום יגיע לקצו, כדי לפנות מקום לאלה שיהיו גדולים וחזקים, בעלי כוח וחכמים בזכות אהבתם ורחמיהם כלפי זולתם. (128, 50)

8. אותם אנשים, אשר כיום רק מטפחים שאיפה שאפתנית לכוח ולתהילה ארצית, יודעים כי יריבם החזק ביותר הוא הרוחניות, ולכן הם נלחמים בה. ומכיוון שהם חשים מראש את הקרב המתקרב – הקרב של הרוח נגד הרוע – הם חוששים לאבד את רכושם, ולכן מתנגדים לאור המפתיע אותם ללא הרף בצורת השראה. (321, 12)

9. כמה נזקקים מגיעים אל שערי השמים אלה שהיו גדולים ועוצמתיים עלי אדמות, משום ששכחו את האוצרות הרוחניים ואת הדרך אל החיים הנצחיים! בעוד שאמת ממלכתי מתגלה לענווים, היא נסתרת מהמלומדים והמשכילים, משום שהם היו עושים בחוכמה הרוחנית את מה שעשו במדע הארצי: הם היו מחפשים באור זה כסאות לגאוותם ונשק למריבותיהם. (238, 68)

השימוש בכוח המופרז על בני אדם ועמים

10. הביטו באנשים המנהיגים את העמים, יוצרים דוקטרינות ומכריחים את בני האדם לקבלן. כל אחד מכריז על עליונות דוקטרינתו, אך אני שואל אתכם: מה היה פרי כל זאת? המלחמות עם

22. איני מזלזל כלל בהתקדמותם של בני האדם ואיני מתנגד לה, שכן היא מהווה גם הוכחה להתפתחותם הרוחנית. אך בכל זאת אני אומר לכם, כי גאוותכם בשימוש באלימות ובכוח ארצי אינה נעימה בעיניי. שכן במקום להקל על צלבם של בני האדם, הם מחללים בכך את העקרונות הקדושים ביותר, פוגעים בחיים שאינם שייכים להם, וזורעים כאב, דמעות, צער ודם במקום שלום, בריאות ורווחה. מדוע מעשיהם מגלים דווקא את ההפך, אף על פי שהמקור שממנו הם שואבים את הידע שלהם הוא הבריאה שלי, שהיא בלתי נדלית באהבה, בחוכמה, בבריאות ובחיים?

23. אני רוצה שוויון בין ילדיי, כפי שכבר הטיפתי ב"תקופה השנייה". אך לא רק מבחינה חומרית, כפי שהאנשים מבינים זאת. אני מעורר בכם את השוויון מתוך אהבה, ובכך אני גורם לכם להבין כי כולכם אחים ואחיות, ילדי אלוהים. (246, 61-63)

הרהורים על מלחמת העולם השנייה

24. אלה הם זמנים של מבחנים, של כאב ושל סבל — זמנים שבהם האנושות סובלת מתוצאות של שנאה הדדית ורצון רע כה רב.

25. הביטו בשדות הקרב, שבהם נשמעים רק רעש הנשק וזעקות הפחד של הפצועים, ערימות הגופות המושחתות, שבעבר היו גופותיהם החזקות של צעירים. האם אתם יכולים לדמיין אותם ברגע שבו חיבקו בפעם האחרונה את אמם, את אשתם או את בנם? מי שלא שתה בעצמו מכוס זו, מי יכול למדוד את הכאב שבפרידות אלה?

26. אלפי אלפים של הורים, נשים וילדים מלאי פחד ראו את יקיריהם יוצאים לשדות המלחמה, השנאה והנקמה, מאולצים על ידי תאוות הבצע והגאווה של כמה אנשים חסרי אור וחסרי אהבה לזולת. קוראים ללחם, לצדק, לבית, לבגדים. אני אביא צדק, לא בני האדם ולא תורותיהם. (151, 70-72)

17. עם מבורך: אותם אנשים, אשר מתנשאים מתוך יהירות ותביעת כוח בקרב האומות, בקרב עמי הארץ, הם נשמות גדולות, המצוידות בכוח, ובעלי משימות גדולות.

18. אולם הם אינם משרתים את אלוהותי. הם לא העמידו את כישוריהם ויכולותיהם הגדולות לשירות האהבה והרחמים. הם יצרו לעצמם את עולמם, את חוקיהם, את כסאם, את נתיניהם, את תחומי שלטונם ואת כל מה שהם יכולים להציב לעצמם כמטרה.

19. אך כאשר הם חשים כי כסאם רועד תחת הפגעים, כאשר הם חשים כי פלישת אויב אדיר עומדת בפתח, כאשר הם רואים את אוצרותיהם ואת שמם בסכנה, הם יוצאים בכל כוחם, מלאים בגאוותנות, ביוהרה ארצית, בשנאה ובזדון, ומסתערים על האויב, מבלי להתחשב בכך שמעשיהם, רעיונם, מותירים אחריהם רק שובל של כאב, הרס ורשע. בראשם עומדת רק השמדת האויב, הקמת כס מלכות גדול עוד יותר, כדי להשיג שליטה מרבית ככל האפשר על העמים, על העושר, על לחם היומיום ואפילו על חייהם של בני האדם. (219, 25)

20. הגיע הזמן שלא יהיו עוד על פני האדמה אימפריות או עמים חזקים המדכאים את החלשים, ובכל זאת הם קיימים כהוכחה לכך שבבני האדם עדיין גוברות הנטיות הפרימיטיביות לשלול מהחלשים באמצעות ניצול לרעה של כוח ולכבוש אותם בכוח. (271, 58)

21. עד כמה רחוקים בני האדם עדיין מהבנת השלום הרוחני שאמור לשלוט בעולם! הם מבקשים לכפות אותו באמצעות אלימות ואיומים, ובאמצעות פרי מדעם, שבו הם מתהדרים.

27. לגיונות אלה של גברים צעירים וחזקים לא יכלו לשוב לבתיהם, כי נותרו מוטלים בשדות, מפורקים לגזרים; אך ראו, האדמה, אמא אדמה, רחומה יותר מהאנשים השולטים בעמים ומאמינים שהם אדוני חייהם של בני אדם אחרים, פתחה את רחמה כדי לקבל אותם ולכסות אותם באהבה. (9, 63-66)

28. רוחי שומרת על כל יצור, ואני עצמי מקפיד על כל מחשבה ומחשבה שלכם.

29. אבן, אני אומר לכם, שם, בין הצבאות הנלחמים למען אידיאולוגיות ארציות ותביעות כוח, גיליתי ברגעי השקט אנשים שוחרי שלום וטובי לב, שהפכו לחיילים בכוח. אנחות פורצות מליבם כאשר שמי עולה על שפתיהם, ודמעות זולגות על לחייהם בזכרו את יקיריהם, את הוריהם, נשותיהם, ילדיהם או אחיהם. ואז נשמתם מתרוממת אליי, ללא מקדש אחר מלבד מקדש אמונתם, ללא מזבח אחר מלבד מזבח אהבתם, ואף ללא אור אחר מלבד אור תקוותם, מתוך כמיהה לסליחה על ההרס שגרמו בעל כורחם בנשקם. הם מחפשים אותי כדי לבקש ממני בכל כוחם שאאפשר להם לשוב לביתם, או שאם ייפלו תחת מכת האויב, לפחות אכסה באדרת רחמי את אלה שהם משאירים מאחור על האדמה.

30. את כל אלה המבקשים את סליחתי בדרך זו אני מברך, כי אין להם אשמה בהרג; אחרים הם הרוצחים, אשר כאשר תבוא שעת משפטם, יצטרכו לתת דין וחשבון בפני על כל מה שעשו בחיי אדם.

31. רבים מאלה שאוהבים את השלום שואלים את עצמם מדוע התרתי אפילו שיובלו לשדות הקרב ולמקומות המוות. על כך אני אומר לכם: אם השכל האנושי שלכם אינו מסוגל להבין את הסיבה הטמונה בעומק כל זאת, הרי שרוחכם יודעת כי היא ממלאת כפרה. (22, 52-55)

32. לאלה ההולכים אחריי אני מניח על לבם את שלום העולם, כדי שיעמדו למענו ויתפללו. העמים ישלחו בקרוב את תפילותיהם לבקש ממני את השלום, אשר הצעתי להם בכל עת.

33. קודם לכן התרתי לאנשים לטעום מפרי מעשיהם, לראות נהרות של דם אנושי זורמים ולראות תמונות של כאב, הררי גופות וערים שהפכו לחורבות. רציתי שבני האדם בעלי הלבבות האבן יראו את חורבן הבתים, את הייאוש בקרב החפים מפשע, את האמהות, המשתוללות מכאב, מנשקות את גופות ילדיהן הקרועות, שיחוו מקרוב את כל הייאוש, הפחד וכל קינותיהם של בני האדם מקרוב, כדי שיחושו את ההשפלה בגאוותם, ומצפונם יגיד להם שגדלותם, כוחם וחוכמתם הם שקרים, שהדבר הגדול באמת היחיד נובע מהרוח האלוהית.

34. כאשר אנשים אלה יפקחו את עיניהם לאמת, הם יזדעזעו — לא מהמראות המחרידים שעיניהם רואות, אלא מעצמם, ומכיוון שאינם יכולים לברוח ממבטו וקולו של מצפונם, הם ירגישו בתוכם את החושך ואת אש נקיפות המצפון; כי הם יצטרכו לתת דין וחשבון על כל חיים, על כל כאב ואפילו על טיפת הדם האחרונה שנשפכה בגללם. (52, 40)

35. צעד אחר צעד הולכים העמים לקראת העמק (של המוות), שם הם מתאספים כדי להישפט.

36. אך עדיין מעזים אותם אנשים המנהלים מלחמה וידיהם מוכתמות בדם בני אדם, להגות את שמי. האם אלה הם פרחי או פירות התורה שלימדתי אתכם? האם לא למדתם מישוע ביצד הוא סלח, ביצד הוא בירך את מי שפגע בו, וביצד הוא העניק חיים לרוצחיו בעודו גוסס?

37. בני האדם פקפקו בדבריי והזניחו את האמונה; לכן הם תלו את כל אמונם באלימות. אז התרתי להם להבין את

41. מתי תשיגו את שלום הנפש, אם אפילו לא השגתם את שלום הלב? — אני אומר לכם, כל עוד לא יושמד הנשק האחרון של רצח אחים, לא יהיה שלום בין בני האדם. נשק רצחני הוא כל אותו נשק שבאמצעותו בני האדם לוקחים זה את חייו של זה, הורסים את המוסר, גוזלים זה מזה את החירות, את הבריאות, את שלוות הנפש או משמידים את האמונה. (119, 53)

42. אוביח לאנושות כי בעיותיה אינן נפתרות באלימות, וכי כל עוד היא עושה שימוש בנשק הרסני וקטלני, היא לא תוכל ליצור שלום בין בני האדם, נוראיים ועוצמתיים ככל שיהיו כלי הנשק הללו. נהפוך הוא, כתוצאה מכך הם רק יעוררו שנאה גדולה יותר ותשוקה לנקמה. רק המצפון, התבונה ורגשות האהבה לזולת יוכלו להיות היסודות שעליהם ינוח עידן השלום. אך כדי שאור זה יזרח בתוך בני האדם, עליהם לרוקן תחילה את גביע הסבל עד הטיפה האחרונה. (160, 65)

43. אילו לב האדם לא היה קשוח כל כך, די היה בכאב המלחמה כדי לגרום לו להרהר בטעותיו, והוא היה חוזר לדרך האור. אך למרות שנותרה בו הזיכרון המר של טבח האנשים ההוא, הוא מתכונן למלחמה חדשה.

44. כיצד אתם יכולים להניח שאני, האב, האהבה האלוהית, מסוגל להעניש אתכם באמצעות מלחמות? האם אתם באמת מאמינים שמי שאוהב אתכם באהבה מושלמת ב- , ומי שמבקש שתאהבו זה את זה, יכול להנחיל לכם פשעים, רצח אחים, הריגה, נקמה והרס? האם אינכם מבינים שכל זה נובע מהחומרנות שהאנשים צברו בלבם? (174, 50-51)

45. בראתי את האדם חופשי מראשיתו, אך חירותו תמיד לוותה באור המצפון. עם זאת, הוא לא הקשיב לקולו של השופט הפנימי שלו והתרחק מדרך החוק, עד טעותם בעצמם, על ידי כך שיקצרו את פרי מעשיהם, שכן רק כך יפקחו את עיניהם כדי להבין את האמת. (119, 31-33)

הפסול והחוסר תועלת שבמלחמות

38. הגיע הזמן שאהבה, סליחה וענווה יפרצו מליבם של בני האדם, כנשק אמיתי שיעמוד כנגד השנאה והגאווה. כל עוד שנאה נתקלת בשנאה וגאווה נתקלת בגאווה, העמים ישמידו זה את זה, ולא יהיה שלום בלבבות.

39. בני האדם לא רצו להבין כי הם יכולים למצוא את אושרם והתקדמותם רק בשלום, והם רודפים אחר אידיאלים של כוח ושל גדולה כוזבת, תוך שהם שופכים את דמם של בני אדם אחרים, משמידים חיים ומחריבים את אמונתם של בני האדם. (39, 29-30)

40. שנת 1945 סחפה עמה את צללי המלחמה האחרונים. המגל קצץ אלפי קיומים, ואלפי נשמות שבו אל המולדת הרוחנית. המדע הדהים את העולם והרעיד את האדמה בנשק ההשמדה שלו. המנצחים הפכו את עצמם לשופטים ולתליינים של המובסים. כאב, סבל ורעב התפשטו והותירו אחריהם אלמנות, יתומים וקור. מגפות נודדות מאומה לאומה, ואפילו כוחות הטבע משמיעים את קולם של צדק וזעם על כל כך הרבה מעשים רעים. שדה חורבות של הרס, מוות והשמדה הוא העקבות שהותיר האדם, המכנה את עצמו מתורבת, על פני כדור הארץ. זהו הקציר שהאנושות הזו מביאה לי. אך אני שואל אתכם: האם יבול זה ראוי להיכנס לאסמי? האם פרי רשעותכם ראוי להתקבל על ידי אביכם? אכן, אני אומר לכם, עץ זה הוא ההפך הגמור מזה שהייתם יכולים לשתול אילו הייתם מצייתים לאותה מצווה אלוהית המורה לכם לאהוב זה את זה. (145, 29)

אכן, אני אומר לכם, כבר כאן, על פני כדור הארץ הזה, הייתם מתחילים לחוש את השלום של הממלכה הרוחנית. (12, 71)
2. האם אינכם מאמינים כי חלוקת האנושות לעמים ולגזעים היא דבר פרימיטיבי? האם אינכם חושבים על כך שאם ההתקדמות בתרבותכם, שאתם כה גאים בה, הייתה אמיתית, לא היה עוד חוק האלימות והרשע שולט, אלא שכל מעשי חייכם היו נשלטים על ידי חוק המצפון? — ואתה, עם, אל תוציא את עצמך מחוץ לשיפוט זה, שכן גם בקרבכם אני מגלה מאבקים ופיצולים. (24, 73)
3. קחו לדוגמה את עם ישראל, שעליו מספרת ההיסטוריה, כאשר נאלץ לנדוד במדבר במשך זמן רב. הוא נאבק כדי להימלט משעבוד מצרים ומעבודת האלילים, אך גם כדי להגיע לארץ של שלום וחופש.
4. כיום, האנושות כולה דומה לעם ההוא בשבי פרעה. מכריחים את בני האדם לקבל על עצמם אמונות, דוקטרינות וחוקים. רוב האומות הן עבדים של אחרות, החזקות מהן. מאבק הישרדות קשה ועבודת כפייה תחת מלקות הרעב וההשפלה הם הלחם המר שאוכלים כיום חלק גדול מבני האנושות.
5. כל זאת גורם יותר ויותר לכך שבלבבות האנשים מתעורר כמיהה לשחרור, לשלום, לחיים טובים יותר. (115, 41-43)
6. העולם הזה, שאמור היה להיות בית למשפחה אחת המקיפה את כל האנושות, הוא תפוח מחלוקת וסיבה לשאיפה חסרת תוחלת לבוז, לבגידה ולמלחמה. חיים אלה, שאמורים לשמש ללימוד, להתבוננות רוחנית ולמאמץ להשיג את החיים הנצחיים, תוך ניצול המבחנים והשיעורים לטובת הנשמה, נתפסים על ידי האדם באופן שגוי, עד כדי כך שהוא מרשה לטינה, למרירות, לחומרנות ולחוסר שביעות רצון להרעיל את ליבו. (116, 53)
שיצר את אותן מלחמות רצחניות, עקובות מדם ומפלצתיות, שבהן הילד קם נגד אביו, משום שהתנער מכל תחושת אנושיות, רחמים, כבוד ורוחניות.
46. על בני האדם היה להימנע זה מכבר מהרס וממלחמות, כדי לחסוך מעצמם חובת כפרה כואבת. דעו כי אם לא יצליחו לטהר את עצמם בטוב לפני שיגיעו אליי, אצטרך לשלוח אותם שוב אל עמק הדמעות והדם הזה. כי מי שחי ברוח המנוגדת לשלמות, לא יוכל לבוא אליי. (188, 6-7)
47. לא כל בני האדם נמצאים באותה רמת הבנה. בעוד שחלקם מגלים ניסים בכל צעד ושעל, אחרים רואים הכול כלא מושלם. בעוד שחלקם חולמים על השלום כפסגת הרוחניות והמוסר בעולם, אחרים מכריזים כי המלחמות הן המניעות את התפתחות האנושות.
48. על כך אני אומר לכם: המלחמות אינן הכרחיות להתפתחות העולם. אם בני האדם משתמשים בהן למטרותיהם השאפתניות והאנוכיות, הרי זה בשל החומריות שבה נמצאים אלה המעודדים אותן. ביניהם ישנם כאלה המאמינים רק בקיום בעולם הזה, משום שאינם מכירים את החיים הרוחניים או מכחישים אותם; אך בקרב בני האדם הם נחשבים למלומדים. לכן יש צורך שכולם יכירו את ההתגלות הזו. (227, 69-70)

פרק 52 - עוול ושקיעת האנושות

הדיכוי והניצול של החלשים בידי החזקים

1. אילו בני האדם היו מבינים כי כדור הארץ נוצר עבור כולם, ואילו היו יודעים לחלוק בצדק עם זולתם את האוצרות החומריים והרוחניים הפזורים בקיומם —

מפיו, החזקים לקחו לעצמם את החלק הגדול ביותר, עמלם של החלשים היה לטובת אלה שכפו עליהם את שליטתם בכוח, בני האדם, השבטים והעמים הרגו זה את זה.

14. במה אם כן טמון ההבדל בין האנושות של ימינו לבין האנושות של אותם ימים?

15. כן, אני כבר יודע שתאמרו לי שהשגתם התקדמות רבה — אני יודע שתפנו אותי אל הציוויליזציה והמדע שלכם. אך אז אגיד לכם שכל זה אינו אלא מסכת צביעות, שמאחוריה אתם מסתירים את רגשותיכם האמיתיים ואת יצריכם הפרימיטיביים, משום שלא התאמצתם ולו במעט לפתח את נפשכם, לקיים את תורתי.

16. איני אומר לכם שלא תעסקו במחקר מדעי — לא, להפך: חפשו, חקרו, צמחו והתרבו בידע ובאינטליגנציה בחיים החומריים, אך היו רחמנים זה עם זה, כבדו את הזכויות הקדושות של זולתכם, הבינו כי אין חוק המרשה לאדם לשלוט בחייהם של בני אדם אחרים — בקיצור, אנשים, עשו משהו כדי ליישם את הציווי העליון שלי "אהבו זה את זה" בחייכם, כדי שתצאו מהקיפאון המוסרי והרוחני שאליו נקלעתם, וכדי שכאשר יוסר מסך השקר שכיסה את פניכם, האור שלכם יפציע, הכנות תזרח והאמת תכנס לחייכם. אז תוכלו לומר בצדק שעשיתם התקדמות.

17. התחזקו רוחנית בקיום הוראותיי, כדי שבעתיד דבריכם יאושרו תמיד על ידי מעשים אמיתיים של רחמים, חוכמה ואחווה. (325, 10-20)

18. אני שולח לכם את שלומי; אך אמת, אני אומר לכם: כל עוד ישנם אנשים שיש להם את כל הדרוש ושוכחים את אלה שמתים מרעב, לא יהיה שלום על פני האדמה.

19. השלום אינו מבוסס על תהילת האדם ולא על עושר. הוא מבוסס על רצון טוב, על

7. אתם, עמי האדמה המסכנים — האחד משועבד, האחר מדוכא, והשאר מנוצלים על ידי מנהיגיהם ונציגיהם!

8. לבכם כבר אינו אוהב את אלה השולטים בכם על פני האדמה, כי אמונכם נכזב. אין לכם עוד אמון בצדק או בנדיבות שופטיכם, אינכם מאמינים עוד בהבטחות, במילים או בפנים מחייכות. ראיתם כיצד הצביעות השתלטה על הלבבות והקימה על פני האדמה את ממלכת השקרים, הזיוף והרמאות.

9. עמים מסכנים, הנושאים על כתפיכם את העמל כמשא בלתי נסבל — אותו עמל שאינו עוד אותו החוק המבורך, שבאמצעותו קיבל האדם את כל הדרוש לקיומו, אלא שהפך למאבק הישרדות נואש ומלא פחד. ומה מקבלים בני האדם בתמורה לכך שהם מקריבים את כוחם ואת חייהם? פיסת לחם חסרת תוכן, גביע מלא מרירות.

10. אבן, אני אומר לכם, זהו אינו הפרנסה שהנחתי על פני האדמה לשמחתכם ולקיומכם, זהו לחם המחלוקת, היהירות, הרגשות הבלתי אנושיים — בקיצור, ההוכחה לחוסר או להיעדר הבגרות הרוחנית אצל אלה הקובעים את חייכם האנושיים.

11. אני רואה שאתם חוטפים זה מזה את הלחם, כי השואפים לכוח אינם יכולים לשאת את העובדה שהאחרים מחזיקים במשהו, משום שהם רוצים הכל לעצמם; כי החזקים משתלטים על לחמם של החלשים, ואלה נאלצים להסתפק בצפייה באלה החזקים אוכלים ונהנים.

12. עתה אני שואל אתכם: במה מתבטא ההתקדמות המוסרית של האנושות הזאת? היכן התפתחות רגשותיה האצילים ביותר?

13. אבן, אני אומר לכם, בתקופה שבה האדם חי במערות וכיסה את עצמו בעורות, הוא גם חטף זה מזה את המזון

הצעירים ואפילו הילדים, לכולם הגיע הרעל שהצטבר עם הזמן; ואלה שהצליחו לחמוק מהשפעתו הרעה של הרוע — מה הם עושים למען אלה שסטו מדרך הישר? הם שופטים אותם, מגנים אותם ומתמרמרים על מעשיהם. מעטים הם אלה המתפללים למען הסוטים מהדרך , ומעטים עוד יותר הם אלה המקדישים חלק מחייהם למאבק ברע.

27. אכן, אני אומר לכם, מלכותי לא תוקם בקרב בני האדם כל עוד עץ הרוע עודנו חי. יש להשמיד כוח זה; לשם כך נדרש להחזיק בחרב האהבה והצדק — היחידה שהחטא אינו יכול לעמוד בפניה. הבינו כי לא גזרי דין או עונשים, אלא אהבה, סליחה ורחמים הם תמצית תורתו, האור שיאיר את דרככם, וההוראה שתביא גאולה לאנושות. (108, 10-14)

28. המטריאליזם שלכם הפך את גן עדן, שהפקדתי בידי האדם, לגיהינום.

29. שגויה היא החיים שאנשים מנהלים, שגויות הן הנאותיהם, כוחם ועושרם, שגויות הן מלומדותם ומדעם.

30. עשירים ועניים, כולכם עסוקים בכסף, שברשותו היא אשליה. אתם דואגים מכאבים ומחלות ונבהלים מהמחשבה על המוות. האחד חושש לאבד את אשר יש לו, והאחר משתוקק להשיג את אשר מעולם לא היה ברשותו. לחלקם יש הכל בשפע, בעוד שלאחרים חסר הכל. אך כל המאמצים, התשוקות, הצרכים והמטרות השאפתניות הללו נוגעים רק לחיים החומריים, לרעב הגוף, לתשוקות הנמוכות, לרצונות האנושיים, כאילו לאדם אין למעשה נשמה.

31. העולם והחומר ניצחו את הנשמה באופן זמני, החזירו אותה בהדרגה לעבדות ובסופו של דבר חיסלו את ייעודה בחיים האנושיים. מדוע אינכם מבחינים בעצמכם בהדרגה, כי אותו רעב, אותה עוני, אותו כאב ואותה פחד המכבידים על חייכם, אהבה הדדית — על שירות וכבוד הדדיים. אוי, לו רק העולם היה מבין את ההוראות הללו! האיבה הייתה נעלמת, והאהבה הייתה פורחת בלב האדם. (165, 71-72)

השחתת האנושות

20. האנושות נטרפת בסערת חטאים ותועבות. לא רק האדם, כשהוא מתבגר, מכתים את נשמתו בכך שהוא מאפשר לתשוקותיו להתפתח; גם הילד בילדותו חווה את התהפכות הסירה שבה הוא שטה.

21. דבריי המלאים בגילויים מתנשאים בתוך האנושות הזו כמגדלור ענק, המורה לניצולי הספינה את הדרך הנכונה ומחייה את התקווה באלה שהיו קרובים לאבד את אמונתם. (62, 44)

22. במקביל לריבוי האנושות, ריבוי גם חטאה. אין בעולם מחסור בערים כגון סדום ועמורה, אשר תועבתן מהדהדת בכל הארץ ומרעילה את הלבבות. מאותן ערים חוטאות לא נותרו אפילו עקבות; אף על פי כן, תושביהן לא היו צבועים, שכן חטאו לאור יום.

23. אך האנושות של ימינו, המסתתרת בחשכה כדי להתמכר לתשוקותיה, ואחר כך מעמידה פנים של צדקנות וטוהר, תזכה למשפט חמור יותר מזה של סדום.

24. זוהי המורשת האומללה של כל הדורות הקודמים, שתשוקותיהם, תועבותיהם ומחלותיהם נושאות פרי בתקופה זו. זהו עץ הרע שצמח בלבבות בני האדם — עץ שהופרה על ידי חטאים, ופריו ממשיך לפתות את האישה והגבר ולהפיל לבבות חדשים מיום ליום.

25. בצל עץ זה שוכבים גברים ונשים חסרי הכוח להשתחרר מהשפעתו. שם נותרו מידות טובות שהושחתו, כבוד אנושי שנפגע וחיים רבים שהושחתו.

26. לא רק המבוגרים נמשכים לתענוגות העולם והבשר ורודפים אחריהם; גם

אנשים המנהיגים עמים ואינם מסוגלים אפילו לכוון את צעדיהם שלהם — מורים שחסרה להם מתנת ההוראה, ובמקום להפיץ אור, הם מבלבלים את הדעת — רופאים שבלבם לא פועם רגש של חמלה לנוכח כאבו של הזולת, ואינם יודעים כי מי שבאמת ניחן במתנה זו, הוא שליח של ישו.

39. כל עקרונות היסוד שלי הושחתו על ידי בני האדם, אך עתה הגיעה השעה שבה כל מעשיהם יישפטו. זהו משפט שלי, שכן עליי לבצע אותו. לכן אני אומר לכם: התעוררו וקיימו את מצוות האהבה והסליחה שלי. (105, 16-19)

40. הביטו בעולם הזה — גאה, מתריס ויהיר בכל מעשי האדם, שבהם הוא מפתיע את דורות המאה הזאת. ברובם הם אינם מאמינים ברוחני, ואף אינם אוהבים אותו. לכן הם אינם מתפללים, ואף אינם מצייתים לחוקי. אף על פי כן הם מרוצים וגאים בכך שהם יכולים להציג עולם מלא בפלאים, שיצרו בעזרת מדעם.

41. אך את העולם המדהים הזה של בני האדם, אותו הם בנו במשך מאות שנים של מדע, מאבקים, מלחמות ודמעות, הם עוד יהרסו במו ידיהם ובנשקם. כבר מתקרב הרגע שבו האנושות תתעורר ותבין את חוסר היציבות והשבריריות של מעשיה, שחסרו בהם אהבה, צדק ורצון אמיתי לשלמות.

42. בקרוב תדעו כי בלי אלוהים אינכם כלום, כי רק ממני תוכלו לקבל את הכוח, את החיים ואת התבונה כדי ליצור קיום הרמוני בין הרוח לחלק האנושי שבאדם. (282, 9-11)

43. בני האדם מדברים על זמנים עברו, על העת העתיקה, על מאות שנים ארוכות ועל תקופות אינסופיות, אך אני עדיין רואה אתכם קטנים. אני רואה כי מבחינה נפשית התבגרתם מעט מאוד. בעיניי, אינם אלא השתקפות נאמנה של העוני והכאב של נשמותיכם? (272, 29-32)

32. העולם זקוק לדברי, העמים והאומות זקוקים לתורת האהבה שלי. השלטון, המדען, השופט, הכומר, המורה — כולם זקוקים לאור האמת שלי, ובדיוק משום כך באתי בתקופה זו, כדי להאיר את האדם בנשמתו, בלבו ובשכלו. (274, 14)

33. כוכב הלכת שלכם עדיין אינו מקום של אהבה, של מידות טובות או של שלום. אני שולח לעולם שלכם נשמות טהורות, ואתם מחזירים לי אותן טמאות, משום שחיי בני האדם חדורים בחטא ובשחיתות.

34. אני רואה את המידות הטובות כנקודות אור קטנות ומבודדות בנשמות, המוכות בסערות של אנוכיות, נקמה ושנאה. זהו הפרי שהאנושות מביאה לי. (318, 33-34)

העולם ההפוך של האנושות הבלתי בוגרת

35. יש לכם שליטים, שבלבם אין צדק ונדיבות כדי לשלוט בעמם, משום שהם רודפים אחר המטרה העלובה של כוח ועושר — אנשים הטוענים שהם נציגיי, ואינם מכירים אפילו את האהבה לזולת — רופאים שאינם מכירים את מהות משימתם, שהיא החמלה — ושופטים המבלבלים בין צדק לנקמה ומשתמשים בחוק למטרות הרסניות.

36. איש ממי שהולך בדרכים עקלקלות ומסיט את מבטו מאותו אור שיש בתוכו כמגדלור של מצפונו, אין לו מושג על הדין שהוא מכין לעצמו.

37. ישנם גם כאלה שתפסו לעצמם תפקידים שאינם מגיעים להם, והטעויות שלהם מוכיחות כי הם חסרים לחלוטין את הכישורים הדרושים לביצוע המשימה שלקחו על עצמם מיוזמתם.

38. כמו כן, תוכלו למצוא משרתי אלוהים שאינם כאלה, משום שלא נשלחו לכך —

51. אך אני אגרום לכך שהאדם יקום מ"מוות" זה אל החיים. אדאג לכך שיחווה את תחייתו, ובחיים החדשים הללו יילחם למען לידתם מחדש של כל האידיאלים, למען תחייתם של כל העקרונות וכל המידות הטובות, שהם תכונותיה ומורשתה של הנשמה הרוחנית, שהיא מקורם. כי ממני יצאה הנשמה הרוחנית , ממני קיבלה חיים, משלימותי שתתה, מחסדי שבעה. (360, 6-8)

XII משפט וטיהור האנושות

פרק 53 - זמן המשפט הגיע

קציר פירות הזרעים האנושיים

1. תלמידים אהובים, זמנים אלה הם זמני משפט לאנושות. המועד חלף, ועליכם להתחיל לשלם את חובותיכם. אתם קוצרים עתה את תבואת הזריעה הקודמת, את התוצאה או את התוצאות של מעשיכם.

2. לאדם יש זמן לעשות את מעשיו, וזמן אחר לתת דין וחשבון על מעשיו; הזמן האחרון הוא הזמן שבו אתם חיים. לכן אתם סובלים ובוכים כולם. בשם שיש לכם זמן לזריעה וזמן אחר לקציר, כך גם לאלוהים יש זמן אחד, שהוא העניק לכם כדי לקיים את תורתו, וזמן אחר כדי להראות את צדקתו.

3. אתם חיים כעת בתקופת המשפט האלוהי. הכאב גורם לכם לבכות, האנושות מטהרת את עצמה בדמעותיה שלה, שכן איש אינו נחסך מהתיקון.

4. אלה הם זמנים של משפט, שבהם עליכם להרהר בגורלכם, כדי שתשמעו, באמצעות התבוננות פנימית והתעלות עולמכם עדיין נמצא בילדותו, גם אם נראה לכם כי הגעתם לבגרות.

44. לא, האנושות, כל עוד לא הנשמה היא זו שמספקת את ההוכחות לבגרות, להתפתחות כלפי מעלה, לשלמות ולקידמה בתחומים השונים של חייכם, אתם תציגו בפני בהכרח מעשים אנושיים, שהם גדולים רק למראית עין, אך בשל חוסר האהבה הם נטולי תוכן מוסרי ואינם בני-קיימא. (325, 62-63)

45. עתה הוא זמן מכריע לנשמות, אכן זמן של מאבק. הכול הוא סכסוך ומאבק. מלחמה זו מתרחשת בלבו של כל אדם, בחיק המשפחות, בתוך כל המוסדות, בכל העמים, בכל הגזעים.

46. לא רק במישור הארצי, אלא גם בעמק הרוחני מתנהלת מלחמה. זוהי הקרב הגדול, אשר נצפה בצורה סמלית על ידי נביאי העבר, ואשר נצפה גם בחזונותיהם של נביאי או רואי העתיד של תקופה זו.

47. אך הקרב הזה, הנערך ומטלטל את הכול, אינו מובן לאנושות, אף על פי שהיא חלק ממנו ועדה לו.

48. קצב הליכתה של האנושות מואץ בימינו — אך לאן היא הולכת? לאן הולך האדם בבהילות כזו? האם הוא מוצא בדרך מסחררת זו את אושרו, האם הוא מגיע לשלום המיוחל, לחיים הנפלאים שכל לב מבקש באנוכיות?

49. אני אומר לכם, כי מה שהאדם משיג בפועל בריצתו זו הוא תשישות מוחלטת. הנשמה והלב של האדם הולכים לקראת מיאוס מהחיים ותשישות, ותהום זו נוצרה על ידי האדם עצמו.

50. לתהום זו הוא ייפול, ובתשישות המוחלטת הזו, בתוהו ובוהו של רגשות שנאה, של תענוגות, של תאוות כוח בלתי מסופקות, של חטא וניאוף, של חילול החוקים הרוחניים והאנושיים, נשמתו תסבול "מוות" לכאורה, ולבו "מוות" זמני.

11. אני אומר לכם: אף על פי שנכון כי ניסיונות קשים מאוד עומדים בפני העולם הזה, ימי הכאב יקוצרו; שכן סבלם של בני האדם יהיה כה גדול, עד שיגרום להם להתעורר, להרים את עיניהם אליי ולהקשיב לקול מצפונם, אשר ידרוש מהם לקיים את תורתי.
12. צדקתי תבער את כל הרע הקיים בעולם הזה. תחילה אחקור הכל: קהילות דתיות, מדעים ומוסדות חברתיים, ואז מגל הצדק האלוהי יעבור עליהם, יכרות את העשבים השוטים וישאיר את החיטה. כל זרע טוב שאמצא בלבבות בני האדם, אשמור עליו, כדי שימשיך לנבוט בנשמותיהם. (119, 10-11)

טיהור האנושות במשפט

13. כמה זמן עוד יצטרכו בני האדם להתפתח כדי שיבינו את אהבתי ויחושו בנוכחותי באמצעות המצפון? כאשר בני האדם ישמעו את קולי המייעץ להם ויקיימו את תורתי, יהיה זה סימן לכך שתקופת המטריאליזם עבורם הסתיימה.
14. בינתיים, עליהם להמשיך ולהיות מוטרדים על ידי כוחות הטבע בצורות רבות, עד שישתכנעו כי קיימים כוחות עליונים, שלפניהם המטריאליזם האנושי הוא זעום.
15. האדמה תרעד, המים יטהרו את האנושות והאש תזקק אותה.
16. כל היסודות וכוחות הטבע יבואו לידי ביטוי על פני האדמה, שם בני האדם לא ידעו לחיות בהרמוניה עם החיים הסובבים אותם.
17. בכך, הטבע אינו מבקש להשמיד את אלה הפוגעים בו; הוא מבקש רק הרמוניה בין האדם לבין כל היצורים.
18. אם משפטו מתגלה בעוצמה הולכת וגוברת, הרי זה משום שהעבירות של בני האדם וחוסר התאמתם לחוקים הלכו וגברו אף הם. (40, 20-25)

רוחנית, את קול המצפון, שאינו מוליך שולל ואינו מרמה, אלא מוביל אתכם אל נתיב השלום. (11, 58-61)
5. זהו זמן הדין לאנושות. אדם אחר אדם, עם אחר עם ואומה אחר אומה נשפטים על ידי אלוהותי. אף על פי כן, בני האדם לא הבחינו בכך, ואף אינם יודעים באיזו תקופה הם חיים. לכן באתי ברוח ושלחתי את קרני אל השכל האנושי, ובאמצעותו גיליתי לכם מי מדבר אליכם, באיזו תקופה אתם חיים, ומהי משימתכם. (51, 61)
6. אכן, אני אומר לכם: אתם כבר חיים ב"יום ה'", אתם כבר נתונים תחת משפטו. החיים והמתים נשפטים כעת, מעשים מהעבר ומההווה נשקלים על מאזני המשפט הללו. פקחו את עיניכם, כדי שתהיו עדים לכך שהצדק האלוהי מורגש בכל מקום. (76, 44)
7. מאז ימי קדם דיברתי אליכם על משפט, ועכשיו הגיע הזמן שהובטח, אשר הנביאים תיארו כאילו היה יום אחד.
8. דבר אלוהיכם הוא דבר מלך ואינו נשלל. מה זה משנה שאלפי שנים חלפו מאז? רצון האב הוא בלתי משתנה ועליו להתגשם.
9. אילו בני האדם, מלבד להאמין בדברי, היו יודעים לשמור ולהתפלל, לעולם לא היו מופתעים. אך הם בוגדניים, שכחנים, כופרים, וכאשר מגיעה המבחן, הם מייחסים אותו לעונש, לנקמה או לזעם האלוהים. על כך אני אומר לכם, כי כל מבחן יוכרז מראש, כדי שתהיו מוכנים. לכן עליכם להיות ערניים תמיד.
10. המבול, חורבן הערים באש, הפלישות העוינות, המכות, המגפות, הרעב ומכות אחרות הוכרזו מראש לכל עמי הארץ, כדי שתתכוננו ולא תופתעו. כמו גם היום, תמיד ירדה מאהבת האל הודעה הקוראת לערנות ולהיערכות, כדי שהאנשים יתעוררו, יתכוננו ויתחזקו. (24, 74-77)

26. מאז ימי קדם, בני האדם טמאו את עצמם ללא הרף, עד שכהו את רגשותיהם ונשמתם ויצרו לעצמם חיים חולים, חסרי מנוחה ועצובים. אך עתה הגיעה שעת הטיהור. (274, 11-12)
27. עבור כל הנשמות הגיע זמן הקציר, ולכן אתם רואים בלבול בקרב בני האדם. אך אמת, אני אומר לכם, בתוך הכאוס הזה כל אחד יקצור את זרעו שלו.
28. אך מה יקרה לאותם ילדיי, אשר הפרו את חוקי ללא הרף? אכן: כל אלה הישנים ואינם רוצים ללמוד את תורתי ולקחת אותה ללב, יילכדו על ידי המבחנים כעל ידי סופה, שתפיל אותם. אך עבור כל אלה שצייתו להוראותיי, הוא יהיה כמו עידוד למילוי חובתם, כמו פרס יפה שאלוהים מעניק להם. (310, 7)
29. בתקופה זו, מי שאינו מוכן להתחדש, ייאלץ לחוות את המרירות הגדולה ביותר ויוסרה מעל פני האדמה, ובכך יאבד את ההזדמנות היקרה לכפר על עוונותיו ולהתפייס עם החוק, האמת והחיים.
30. לעומת זאת, אלה שיעברו מחיים חומריים אלה אל המולדת הרוחנית עם השלום והסיפוק שמעניקה החובה הממולאת, ירגישו מוארים מאורי; אך אם הם נמנים עם אלה שחייבים להתגלגל מחדש, אכין אותם לפני שיחזרו לחיים האנושיים, כדי שיקומו אליהם טהורים, רוחניים יותר ובעלי חוכמה רבה יותר. (91, 38-39)

אהבת האל במשפט

31. הכאב שפך את כל תוכנו על העולם, והוא מורגש באלף צורות שונות.
32. באיזו מהומה נוראה את חיה, האנושות! באיזו עמל את לשה את הבצק ללחם היומי! לבן הגברים מתכלים בטרם עת, הנשים מזדקנות בטרם עת, הנערות נובלות בשיא פריחתן, והילדים נעשים חסרי רגש בגיל רך.
19. יד האדם היא שהביאה את הדין על עצמה. סערה משתוללת במוחו, סופה משתוללת בלבו, וכל זאת מתגלה גם בטבע. היסודות השתחררו, העונות נעשות עוינות, מגפות מתעוררות ומתרבות, וזאת משום שחטאיכם הולכים וגדלים וגורמים למחלות, ומשום שהמדע הטיפשי והיהיר אינו מכיר בסדר שנקבע על ידי הבורא.
20. אילו רק הייתי אומר לכם זאת, לא הייתם מאמינים. לבן יש צורך שתוכלו לחוש את תוצאות מעשיכם במו ידיכם, כדי שתתאכזבו מהן. דווקא עתה הגעתם לרגע זה בחייכם, שבו אתם חווים את תוצאת כל מה שזרעתם. (100, 6-7)
21. החיים על פני האדמה תמיד לוו עבור האדם במבחנים ובכפרה; אך מעולם לא היה מסלול התפתחות זה כה מלא בכאב כמו עתה, מעולם לא היה הגביע כה מלא במרירות.
22. בתקופה זו, בני האדם אינם ממתינים עד לבגרות כדי להתמודד עם מאבק החיים. כמה יצורים מכירים כבר מילדותם אכזבות, עול, מכות, מכשולים וכישלונות. אני יכול לומר לכם עוד: בתקופות אלה, הכאב של האדם מתחיל עוד לפני שהוא נולד, כלומר כבר ברחם אמו.
23. גדול הוא חוב הכפרה של היצורים הבאים לעולם בתקופה זו! אך עליכם לזכור כי כל הסבל הקיים בעולם הוא מעשה ידי האדם. האם יש שלמות גדולה יותר בצדקתי מאשר לאפשר לאלה שזרעו קוצים בדרך החיים לקצור אותם עתה? (115, 35-37)
24. אינכם יכולים להבין את תוכנית הגאולה האוניברסלית שלי; אך אני מגלה לכם חלק ממנה, כדי שתשתתפו במלאכתי.
25. אני לבדי יודע את משמעות הזמן שבו חיה העולם. אין בן אנוש המסוגל להבין את המציאות של שעה זו.

המבחנים המגיעים לכל אחד, את המאבק, את כור ההיתוך ואת הכפרה, אשר ייעדתי לכל אדם ולכל גזע.
41. אך אתם יודעים כי משפטו של אבי מבוסס על אהבה, כי המבחנים שהאב שולח לבני האדם הם מבחני אהבה — כי הכול מוביל לישועה, לטוב, גם אם במבחנים אלה יש לכאורה אומללות, גורל אכזר או סבל.
42. מאחורי כל זאת עומדת החיים, שימור הנשמה, גאולתה. תמיד מצפה האב ל"בן האובד", כדי לחבקו באהבה הגדולה ביותר. (328, 11)

פרק 54 - מאבק בין תפיסות עולם, דתות וכנסיות

מאבקים רוחניים לקראת מלכות השלום של ישו עלי אדמות

1. כשם שהכרזתי בפניכם ב"תקופה השנייה" על שובי, כך אני מכריז בפניכם עתה על "המלחמה" בין אמונות, תפיסות עולם ודתות, כסימן מבשר את הקמת ממלכת הרוחניות שלי בקרב בני האדם.
2. דבריי יהרסו, כחרב להבה, את הקנאות שאחזה בבני האדם במשך מאות שנים, יקרעו את מסך בורותם ויציגו את הדרך הבהירה והזוהרת המובילה אליי. (209, 10-11)
3. כדי שהשלום של ממלכתי יוקם בקרב בני האדם, יש לנהל תחילה את "המלחמה" של תורות האמונה, הדתות והאידיאולוגיות — עימות שבו האחד מעמיד את שמי ואת אמת שלי מול האלילים השקריים של האחר, ובו תורה אחת נלחמת בתורה אחרת.
4. זה יהיה המאבק החדש, הקרב הרוחני, שבו האלים הכוזבים, שהודחו מכסאם, יפלו וכל שקר שהחשיבתם לאמת ייחשף
33. תקופה של כאב, מרירות ומבחנים היא התקופה שבה אתם חיים כעת. עם זאת, אני רוצה שתמצאו שלום, שתגיעו להרמוניה, שתגרשו את הכאב. לשם כך אני מופיע ברוח ושולח לכם את דברי, שהם טל של נחמה, ריפוי ושלום על נפשכם.
34. שמעו את דברי, שהוא התחייה והחיים. בו תשיבו לעצמכם את האמונה, את הבריאות ואת השמחה להילחם ולחיות. (132, 42-45)
35. היום הוא זמן של תיקון גדול ביותר לנפש. משפטו נפתח, ומעשי כל אחד הונחו על כף המאזניים. אף על פי שמשפט זה קשה וכואב לנפשות, האב קרוב אליהן, והוא אב אוהב יותר מאשר שופט. גם אהבתה של מריה, סנגוריתכם, מקיפה אתכם. (153, 16)
36. צדקתי באה, האנושות, היא תכניע את גאוות האדם כדי להביא אותו להבנה עד כמה הוא קטן ברשעותו ובחומרנותו.
37. כן, עם, אני אשפיל את האדם בגדולתו הכוזבת, כי אני רוצה שיראה את אוריי ויתרומם, כדי שיהיה גדול באמת. כי אני רוצה שתהיו מלאים באור, בנדיבות, בטוב לב, בכוח ובחוכמה. (285, 15-16)
38. האנושות אינה מכירה אותי ומכחישה את נוכחותי בתקופה זו. אך אני אראה לה שאני מביע את צדקתי באהבה וברחמים, שאני לא בא עם השוט כדי לגרום לה כאב — שאני רק רוצה להרים אותה לחיי החסד ולטהר אותה במים הצלולים כקריסטל, שהם דברי, האמת שלי. 39. העולם לא למד את תורתי והזין את עבודת האלילים והקנאות שלו. לכן הוא עובר כעת את כור ההיתוך הגדול ושותה את גביע הסבל; כי המטריאליזם שלו הרחיק אותו ממני. (334, 29-30)
40. כעת מקבלת האנושות, המחולקת לעמים, גזעים, שפות וצבעי עור, מרוחי האלוהי את חלקה בהתגלות, את

12. אז תפעל כוח שעדיין לא חש בו האדם מעולם, משום שחייו יתאימו יותר ויותר לעקרונות החיים האמיתיים, לנורמות שנקבעו בחוקיי. (323, 19-22)

המאבק על ההגמוניה הרוחנית על פני האדמה

13. בתקופה זו מתנהל מאבק בין תפיסות עולם ותורות אמונה. כל אדם רוצה להיות צודק. אך מי צודק במאבק זה של אגו ואינטרסים אישיים? מי הוא בעל האמת?

14. אם אלה המאמינים כי הם נמצאים בדרך השלמה ומחזיקים באמת, מתגאים בכך — אכן, אני אומר לכם, הם עדיין אינם מבירים את הדרך; שכן בה יש להיות ענווים, ודי בכך שהם אינם מבירים באמת הטמונה באמונתם של אחרים, כדי שלא יהיו עוד ענווים. אך כבר אמרתי לכם ב"תקופה השנייה": "אשרי הענווים והצנועים בלבם."

15. האדם אשר שופט את אמונתם ואת שכנועיהם של בני אדם אחרים, מתרחק מהישועה, שכן בגאוותו ובחוסר שיקול דעתו הוא מנסה להיות דומה לאלוהיו. (199, 4-6)

16. אתם שואלים אותי, מה אני מבקש להשיג כאשר אני מתגלה רוחנית לאנושות של תקופה זו? על כך אני עונה לכם: מה שאני שואף אליו הוא התעוררותכם אל האור, התרוממותכם הרוחנית ואיחודכם, שכן בכל הזמנים הייתם מפולגים. כי בעוד שחלקכם שאפו לאוצרות הרוח, האחרים הקדישו את עצמם לאהבת עושר העולם — רוחניות וחומרנות במאבק מתמשך; רוחניים וחומריים, שמעולם לא הצליחו להבין זה את זה.

17. זכרו: באשר ישראל ציפתה למשיח וראתה אותו לנגד עיניה, היא התפצלה למאמינים ולמכחישי האמת שלי. ההסבר לכך פשוט: המאמינים היו אלה שציפו לי לעד. אז תחוו כיצד מתוך אותו תוהו ובוהו של בלבול וחושך תצוץ האמת הזוהרת. (121, 40)

5. הספיריטואליזם מעורר קרב עולמי בין תפיסות עולם, אמונות וכתות דתיות. אך לאחר עימות זה, תורה זו תביא לאנשים את השלום המבורך שהם זקוקים לו כל כך, ותגרום לכך שהשמש של צדקתי האלוהית תזרח על כל הנשמות. (141, 11)

6. אני מכין אתכם ומזהיר אתכם לקראת תקופת הבלבול של תפיסות העולם, כדי שתוכלו להשתחרר מהמאבק הפנימי של הנפש ומייסורי המחשבות.

7. כי כל תפיסות העולם, הדוקטרינות, התיאולוגיות, הפילוסופיות והווידויים של האנושות יטלטלו, ויסמלו סערה, סערת רוח אמיתית, שעל גליה הסוערים עליכם לשוט, על פי רצוני, ולהישאר מעל פני המים, עד שתחלוף הסערה והחשיכה.

8. איני נותן לכם מרשם טוב יותר כדי לעבור את המבחן הזה בשלום מאשר התפילה וציות לדברי, שבאמצעותם אמונתכם תתחזק ללא הרף.

9. מאבק תפיסות העולם הזה, התנגשות אמונות ואידיאולוגיות זו, הקרב הזה הוא הכרחי בהחלט, כדי שכל הפגמים והטעויות שהצטברו בבסיס כל פולחן וכל מוסד יעלו אל פני השטח.

10. רק לאחר "סערה" זו יוכל להתחיל טיהור מוסרי ונפשי של בני האדם; שכן הם יראו את האמת יוצאת לאור, יכירו אותה, ירגישו אותה בתוכם ולא יוכלו עוד להזין את עצמם מדמיונות ומתירוצים.

11. כשם שכל אדם מנצל מרצונו החופשי ובאופן אישי את השפעת השמש החיונית על גופו, משום שהוא מבין כי על אור השמש, חומה והשפעתה מבוססת החיים החומריים, כך ישתמשו באור האמת בכל מה שהם זקוקים לו לשמירה, לחיזוק ולהארת נפשם.

רחמים, יכרת מן השורש את כל מה שיש בלב האדם של שקר. (322, 15-18)

המאבק בתורת הרוח

23. אנשי הדת של תקופה זו מתלבשים במלכותיות כדי לכהן באופן סמלי בקורבן ישוע, ולמרות שהם עושים זאת תוך שהם משתמשים בשמי ובסמכותי, אני מגלה שתבונתם מבולבלת, ולבם סוער מסערות התככים והתשוקות. אין אף אחד המכריז כנביא שאני נמצא בקרב בני האדם של תקופה זו. הם יחוו סבל רב, כי אין ביניהם הכנה רוחנית. היכן ההגשמה של אלה שהבטיחו בפני ישוע ללכת בעקבותיו? היכן הם ממשיכי דרכם של שליחיי? האם יש מישהו הדומה ליוחנן, שהיה בין הראשונים, או לפאולוס, שהיה בין המאוחרים?

24. לבן מתקרב אליכם האדון מחדש, כדי לחדש את הוראתו. כבר אני רואה את הפרושים והסופרים החדשים מתנפלים עליי בשנאה. בדיוק אז אשאל: "היכן תלמידיי?" אך כאשר הגאים, הצבועים, העשירים, החוששים לאבד את כוחם, המאיימים על ידי האמת שלי, ילעגו לי וירדפו אותי שוב, יפרצו סערות עזות. אך לא אני אהיה זה שיקרוס תחת נטל הצלב, אלא אלה שדרשו את הקרבתו של זה שנתן להם את החיים. (149, 32-33)

25. גלי המטריאליזם יתנשאו ויהפכו לים סוער, ים של סבל, ייאוש ופחד מפני חוסר הצדק של בני האדם.

26. רק סירה אחת תשייט על פני אותו ים של תשוקות, תאוות ושנאת אדם, וסירה זו תהיה סירת תורתי. אשרי אלה שיהיו חזקים כשיגיע הזמן הזה!

27. אך אוי לאלה הישנים! אוי לחלשים! אוי לעמים שהניחו את אמונם על יסודות של קנאות דתית, כי הם יהפכו בקלות לטרף של אותם גלים סוערים!

ברוח, ואלה שציפו לי בחושי ה"בשר" הכחישו אותי.

18. שני כוחות אלה יצטרכו להתעמת שוב, עד שהאמת תצא לאור מתוך מאבק זה. המאבק יהיה מר, שכן ככל שחולף הזמן, כך אוהבים בני האדם יותר את הארצי, שכן מדעם ותגליותיהם נותנים להם את התחושה שהם חיים בממלכה משלהם, בעולם שיצרו בעצמם. (175, 4-6)

19. כיום כל אדם מאמין שהוא יודע את האמת במלואה. כל דת טוענת שהיא מחזיקה באמת. המדענים מצהירים כי מצאו את האמת. אני אומר לכם שאף אחד אינו יודע את האמת המוחלטת, שכן האדם לא הצליח לתפוס בשכלו אפילו את החלק שנחשף בפניו.

20. כל בני האדם נושאים בתוכם חלק מהאמת ומטעות, אותם הם מערבבים באור האמת.

21. מתקרב המאבק שבו כל הכוחות הללו נלחמים זה בזה, שכן כל אחד רוצה לכפות את השקפת עולמו. אך בסופו של דבר, לא תהיה זו ניצחון של אידיאולוגיה אנושית, לא של תיאוריה מדעית, ולא של אמונה דתית שתתגבר, אלא החיבור ההרמוני של כל תפיסות העולם הטובות, של כל האמונות הנעלות, של כל צורות הפולחן שהועלו לרוחניות עליונה, של כל המדעים המוקדשים לשירות ההתקדמות האנושית האמיתית.

22. אאפשר לאנשים לדבר על תפיסותיהם ולהציגן, לאחרים להציג בפומבי את צורות הפולחן והטקסים שלהם, לנהל דיונים ולהילחם זה בזה, למדענים להפיץ את התיאוריות המתקדמות ביותר שלהם, לכל מה שקיים נסתר בכל נפש לפרוץ, לצאת לאור ולהתגלות. כי קרוב הוא יום הקציר — אותו יום שבו המצפון, כחרמש חסר

36. כל זה יהיה תחילתה של מלחמה חדשה וגדולה — אך לא עוד מלחמה המונעת על ידי שאיפה לא כנה לכוח ארצי. לא יהיו עוד כלי נשק קטלניים שיכחידו חיים, יהרסו בתים או ישפכו דם אנושי. המלחמה תהיה שונה, שכן אז יילחמו הקהילות הדתיות הגדולות נגד התורות החדשות והדתות החדשות.

37. מי ינצח בקרב הזה? אף דת לא תצא מנצחת ממאבק זה, בדיוק כפי שבמלחמה הרצחנית שאתם עוברים כיום, אף עם לא יישאר מנצח.*

** במלחמת העולם השנייה המוזכרת כאן היו אמנם מה שמכונה "מעצמות מנצחות", אך המאבק על ההגמוניה הארצית נמשך לאחר תום המלחמה ועד היום. אולם במאבק זה, בסופו של דבר, אף מעצמה עולמית לא תישאר מנצחת.*

38. על המלחמה להשגת ההגמוניה הארצית תשרור צדקתי, ובהמשך, בקרב ההוא להטמעת דוקטרינה או דת כלשהי, תנצח אמת שלי.

39. האמת היחידה והעליונה תזרח כאלומת אור של ברק בליל סערה, וכל אחד יראה את אלומת האור האלוהית הזו במקום שבו הוא נמצא.

40. המסר שלי יגיע לכולם, וכולכם תבואו אליי. הכנתי הכל לקראת הזמנים הבאים, ורצוני יתגשם בכולם, כי אני אדון הנשמות, העולמות, הגזעים והעמים. (288, 33-36, 45)

התעלמות או התנגדות למסרים רוחניים וריפוי רוחני

41. העולם הרוחני יתקרב עוד יותר אל בני האדם כדי להעיד בפניהם על קיומו ועל נוכחותו. בכל מקום יופיעו סימנים, ראיות, גילויים ומסרים שידברו בעקביות על כך שעידן חדש החל.

28. האם אינך חשה את הקרב, הו אנושות? האם דבריי אינם מניעים אותך להתכונן ולהגן על עצמך, כאשר תגיע השעה?

29. אוריי נמצא בכולם, אך רק המתפללים, המתכוננים, רואים אותו. אוריי מדבר אליכם באמצעות תחושת בטן, השראה, אינטואיציה, חלומות ורמזים. אך אתם אטומים לכל קריאה רוחנית, אדישים לכל אות אלוהי.

30. בקרוב תראו את דברי מתגשמים ותעידו כי כל זאת תואם את האמת.

31. תורתו ושמי יהיו מטרה לכל ההתקפות והרדיפות; הם יהיו הסיבה שבגללה יירדפו אתכם אויבי האמת. אך תורתו תהיה גם חרב האור של אלה שיקומו ויגנו על האמונה, והיא תהיה המגן שמאחוריו ימצאו החפים מפשע מחסה. שמי יהיה על כל שפה, מבורך על ידי האחד, מקולל על ידי האחר.

32. כל יכולותיו של האדם ישוחררו: אינטליגנצייתו, רגשותיו, תשוקותיו; יכולותיו הרוחניות יהיו ערניות ומוכנות לקרב.

33. איזו מבוכה תהיה אז! כמה רבים מאלו שחשבו שהם מאמינים בי, ייאלצו להשתכנע שלא הייתה זו אמונה אמיתית!

34. בבתים ובלבבות רבים יכבה אור האהבה והתקווה. לילדים ולבני הנוער לא יהיה אל אחר מלבד העולם, ולא חוק אחר מלבד חוקי האדמה. (300, 35-40)

35. מה יקרה כאשר בני האדם יבינו שאהבתם הבלתי נשלטת לעולם והערצתם לדברים הארציים הובילו אותם לכישלון מלא צער? הם ינסו למצוא מחדש את הדרך שאבדה, לאתר את אותם עקרונות וחוקים שמהם סטו, ובמאמץ זה ייצרו לעצמם דוקטרינות, יקבעו לעצמם כללים, יקומו פילוסופיות, תפיסות עולם ותיאוריות.

יתעשתו ויהיו ערניים כלפי חוקי, כמו הבתולות החכמות במשל שלי.
3. האם העמים והאומות השונות בעולם יקשיבו לי? האם העם הזה, שאליו אני מתגלה בצורה זו, יקשיב לי? אני לבדי יודע זאת; אך חובתי כאב היא לספק לילדיי את כל האמצעים להצלתם. (24, 80-81)
4. אכן, אני אומר לכם, אם בני האדם לא יטהרו בתקופה זו את הכתמים שגרמו בנשמתם, כוחות הטבע יבואו כקריינים כדי לבשר על משפטתי ותפארת, ולטהר את האנושות מכל טומאה.
5. אשרי הגברים, הנשים והילדים אשר — כאשר יבינו את קרבתו של אותו משפט — ישבחו את שמי, כי הם חשים ש"יום ה'" הגיע. כי לבם יגיד להם שסופו של שלטון הרע מתקרב. אני אומר לכם, אלה ייוושעו בזכות אמונתם, תקוותם ומעשיהם הטובים. אך כמה מאלה החיים באותם ימים יחללו את שם האל! (64, 67-68)
6. גן העדן של בני האדם הראשונים הפך לעמק של דמעות, וכעת הוא רק עמק של דם. לכן, היום, כשבאתי לקיים את ההבטחה שניתנה לתלמידיי, אני מעיר את האנושות משנתה הרוחנית ומעניק לה את תורת האהבה שלי כדי להצילה. אני מחפש את הנשמות שגורלן הוא להעיד על התגלויותיי ודבריי במעשיהן בתקופה זו.
7. כאשר אלה שסומנו על ידי יתאחדו סביב תורתי, תזדעזע הארץ והכוכבים, ויהיו אותות בשמים; כי באותו רגע יישמע קול האדון מקצה הארץ ועד קצה, ורוחו האלוהית, מוקפת ברוחות הצדיקים, הנביאים והקדושים המעונים, תשפוט את העולם הרוחני והחומרי. אז תגיע תקופת רוח הקודש למלוא עוצמתה. (26, 43-44)
8. עמים רבים נפלו לתהום העמוקה של החומריות, ואחרים קרובים לנפילה; אך הכאב שבנפילתם יגרום להם להתעורר משנתם העמוקה.
42. יהיו מחלוקות, תהיה תסיסה בקרב העמים, משום שנציגי הדת יפיצו פחד בקרב המאמינים באותן הודעות, והמדע יכריז כי עובדות אלה אינן נכונות.
43. בעקבות זאת, האנשים הפשוטים יאמצו אומץ ויקומו כדי להעיד על אמתן של הראיות שקיבלו. יקומו אלה אשר — לאחר שהמדע ויתר עליהם — השיבו לעצמם את בריאותם בדרך רוחנית, והם יעידו על ריפויים מופלאים, על גילויים של כוח אינסופי וחוכמה מוחלטת.
44. מקרב האנשים הפשוטים והאלמונים ייצאו גברים ונשים אל הציבור, ודבריהם המלאים באור יפתיעו את התיאולוגים, הפילוסופים והמדענים. אך כאשר המחלוקת תהיה בשיאה, והעניים יושפלו ועדותם תוכחש על ידי הגאים, אז יגיע הרגע שבו אליהו יביא את המלומדים, האדונים והשליטים, לתת דין וחשבון ויעמיד אותם למבחן.
45. אוי לשקרנים ולצבועים באותה שעה, כי אז תירד עליהם הצדק המושלם!
46. זו תהיה שעת הדין. אך נשמות רבות יעלו ממנה אל החיים האמיתיים, לבבות רבים יקומו לאמונה, ועיניים רבות ייפתחו אל האור. (350, 71-72)

פרק 55 - טיהור הארץ והאנושות במשפט

קול אזהרה של אלוהים ושל הטבע לקראת משפט הטיהור

1. אמרתי לכם כי מבחן גדול מאוד עומד לבוא על האנושות כולה — כה גדול, עד כי לא היה דבר דומה לו בכל תולדות המאות והעידנים שלה.
2. כעת עליכם להבין שאני מדבר אל ליבכם של כולכם, מעביר אליכם מסרים ואזהרות בצורות רבות, כדי שהאנשים

התיבה, היכנסו לתוכה, אני מזמין אתכם לכך.
18. עבורך, ישראל, התיבה היא קיום תורתי. כל מי שיקיים את מצוותיי בימים הכואבים ביותר, בתקופת המבחן הקשה ביותר, יהיה בתוך התיבה, יהיה חזק ויחוש את הגנת אהבתי.
19. ולכל האנושות אני אומר שוב: התיבה היא תורת האהבה שלי. כל מי שינהג באהבה וברחמים כלפי זולתו וכלפי עצמו, ינצל. (302, 17-19)
20. תמיד נתתי לכם זמן להתכונן וסיפקתי לכם אמצעים כדי להציל את עצמכם. לפני ששלחתי אליכם את משפט, כדי לדרוש מכם דין וחשבון בסוף עידן או תקופה, גיליתי לכם את אהבתי בכך שהזהרתי אתכם, הערתי אתכם והזהרתי אתכם לחזור בתשובה, להשתפר ולעשות טוב.
21. אך כאשר הגיעה שעת המשפט, לא עצרתי עוד לשאול אתכם אם כבר חזרתם בתשובה, אם כבר התכוננתם, או אם אתם עדיין מתעקשים ברע ובחוסר ציות.
22. משפט שלי בא בשעה שנקבעה, ומי שידע לבנות את תיבתו בזמן, ניצל. אך מי שלעג כאשר הוכרז לו על שעת המשפט, ולא עשה דבר למען הצלתו, נאלץ להיאבד. (323, 51)

כוחו ושליטתו של הרע יישברו

23. עד כה לא הייתה זו האהבה האנושית ששלטה בעולם. כפי שהיה מראשית האנושות, הייתה זו האלימות ששלטה וניצחה. מי שאהב נכנע בקורבן לרשעות.
24. הרוע הרחיב את ממלכתו והתחזק על פני האדמה. אך דווקא בתקופה זו אני בא כדי להציב את נשקי מול כוחות אלה, כדי שממלכת האהבה והצדק תוקם בקרב בני האדם.
9. אלה הם אותם עמים שחוו שקיעה לאחר תקופה של זוהר, ושקעו בחשכת הכאב, החטא והעוני. כיום אין זה עם אחד, אלא האנושות כולה, שצועדת בעיוורון לקראת המוות והכאוס.
10. גאוות העמים תיענש על ידי צדקתי. זכרו את נינווה, בבל, יוון, רומא וקרטגו. בהן תמצאו דוגמאות מאלפות לצדק האלוהי.
11. בכל פעם שבני האדם תפסו את שרביט השלטון והניחו ללבם להתמלא בחוסר אמונה, בגאווה ובתשוקות חסרות תועלת, ובכך גררו את עמים שלהם יחד איתם אל השחתה, צדקתי התקרבה כדי לשלול מהם את כוחם.
12. אך במקביל הדלקתי לפניהם לפיד המאיר את הדרך לגאולת נפשם. מה היה עלה בגורל בני האדם אילו הייתי מותיר אותם לנפשם ברגע מבחניהם? (105, 45-47)
13. מתהום לתהום צנח האדם מבחינה רוחנית עד כדי כך שהוא הכחיש אותי ושכח אותי — עד כדי קיצוניות של הכחשת עצמו, בכך שלא הכיר את תמצית הווייתו, את רוחו.
14. רק רחמיי יוכלו לחסוך מהאדם את הכאב של הצורך לחזור על הדרך כדי להגיע אליי. אני לבדי, באהבתי, מסוגל לספק את האמצעים בדרכם של ילדיי, כדי שיגלו את השביל המושיע. (173, 21-22)
15. ביום שבו מי המבול כבר לא כיסו את הארץ, האירתי את קשת השלום ברקיע כאות לברית שכרת אלוהים עם בני האדם.
16. עתה אני אומר לכם: הו, אנושות "הזמן השלישי", אותה אנושות שעברה את כל אותן מבחנים שבהם טוהרת: בקרוב תחוו תוהו ובוהו חדש.
17. אך באתי להזהיר את העם שבחרתי ואת האנושות כולה, אשר התגלו לה דרכי בתקופה זו. הקשיבו היטב, ילדיי: הנה

אחת תעלה מן הארץ, משום שיבינו כי אבי כל היצורים הוא אחד.

33. אכן, אני אומר לכם, אביא את העולם הזה, הרוצח את אחיו והאנובי, לדין ואטהר אותו, עד שאראה אהבה ואור עולים ממנו. גם לאלה המובילים כיום את עמיהם אל אבדון, הזורעים ומפיצים כעת את כל התועבות, שיצרו את ממלכת העוולות שלהם, אטיל את המשימה, ככפרה, להילחם בפיתויים, לסלק את השחיתות ולעקור את עץ הרע מהשורש. (151, 14 + 69)

34. האדם, תוך שימוש בחופש הרצון שלו, עיוות את דרך התפתחותו, עד ששכח ממי הוא נוצר; והוא הגיע לנקודה שבה המידות הטובות, האהבה, הטוב, השלום והאחווה נראים לו זרים לטבעו, והוא רואה באנוכיות, ברשעות ובחטא את הדברים הטבעיים והמותר ביותר.

35. סדום החדשה נמצאת בכל רחבי הארץ, ויש צורך בטיהור חדש. הזרע הטוב ינצל, וממנו תיווצר אנושות חדשה. על שדות פוריים, שהושקו בדמעות תשובה, ינחת זרעי, אשר ינבוט בלבבות הדורות הבאים, שיקדישו לאדונם צורה נעלה יותר של פולחן. (161, 21-22)

36. אאפשר ליד האדם להביא הרס, מוות ומלחמה, אך רק עד גבול מסוים. מעבר לגבול זה לא יוכלו לעבור העוול, השחיתות, העיוורון ותאוות הבוז של בני האדם.

37. אז יבוא מגלי, והוא יגזור בחוכמה את אשר יקבע רצוני. כי למגלי יש חיים, אהבה וצדק אמיתי. אך אתה, עם, השאר ער והתפלל! (345, 91)

38. בעבר הייתה הארץ עמק של דמעות, כיום היא עמק של דם. מה תהיה מחר? שדה קרב של הריסות מעלות עשן, שעליו עבר אש הדין, אשר אכלה את החטא והפילו את גאוותם של בני האדם חסרי האהבה, משום שהזניחו את נפשם.

25. תחילה אילחם. כי כדי להעניק לכם את שלום רוחי, עלי לנהל מלחמה ולבער כל רוע. (33, 32-33)

26. בני האדם יגיעו לסוף דרכם ויחזרו בה, ובכך יקצרו את פירות כל מה שזרעו — הדרך היחידה שבאמצעותה עולה חרטה בלבבות. שכן מי שאינו מכיר בעוונותיו, אינו יכול לעשות דבר כדי לתקן את שגיאותיו.

27. עולם חדש נמצא בהכנה, הדורות החדשים יבואו בקרוב; אך תחילה יש לסלק את הזאבים הרעבים, כדי שלא יטרפו את הכבשים. (46, 65-66)

28. מחלה שאינה גופנית התפשטה על פני האדמה, מכרסמת בלבבות והורסת את האמונה ואת המידות הטובות. מכוסים בסמרטוטים נפשיים, אנשים חיים את חייהם, הם סבורים שאף אחד אינו יכול לחשוף את העלוב הזה, משום שאנשים אינם רואים מעבר לחומר.

29. אך שעת המצפון מתקרבת, זה כמו לומר שיום ה' או משפטו עומד בפתח. אז יעלה בושה בלב האחד, וחרטה בלב האחר.

30. אלה השומעים את הקול הפנימי הזה, הלוהט והבלתי מתפשר, ירגישו בתוכם את האש השורפת, המכלה ומטהרת. לא החטא ולא דבר שאינו טהור יכול לעמוד בפני אש הדין הזו. רק הנשמה יכולה לעמוד בפניו, כי היא ניחנה בכוח אלוהי. לכן, כאשר תעבור דרך אש מצפונה, היא תקום מחדש, מטוהרת מטעויותיה. (82, 58-59)

31. כל הכאב שנגרם על ידי בני אדם ייאסף בגביע אחד, אשר ישתו ממנו אלה שגרמו לו. ואלה שמעולם לא התרגשו לנוכח הכאב, ירעדו אז בנפשם ובגופם. (141, 73)

32. יש צורך שהשמים ייסגרו לכולם לזמן קצר, ושהם ייפתחו שוב רק כאשר זעקה

עצמם, כאשר אתם סוטים מהחוקים השולטים בנשמתכם ובגופכם.
46. מי שחרר את כוחות הטבע והתריס נגדם, אם לא חוסר התבונה של האדם? מי התריס בנגד חוקיי? גאוותם של המדענים! אך אמת, אני אומר לכם, הכאב הזה ישמש לעקירת העשבים השוטים שצמחו בלב האדם, עד השורש.
47. השדות יתכסו בגופות, גם חפים מפשע ימותו. חלקם ימותו באש, אחרים ברעב, ואחרים במלחמה. האדמה תרעד, כוחות הטבע יתעוררו, ההרים יפלטו את הלבה שלהם, והים יגאה.
48. אאפשר לאנשים להביא את השחתתם עד לקצה גבול היכולת, עד כמה שרצונם החופשי מאפשר להם, כדי ש—מזועזעים ממעשיהם שלהם—ירגישו חרטה אמיתית בנשמתם. (35, 22-26)
49. עץ הדעת יטלטל בעוצמת הסערה ויפיל את פירותיו על האנושות. אך מי שחרר את כבלי אותם יסודות, אם לא האדם?
50. אמנם, גם בני האדם הראשונים הבירו את הכאב כדי להתעורר למציאות, כדי להתעורר לאור המצפון ולהתאים את עצמם לחוק. אך האדם המפותח, המודע והמשכיל של ימינו — כיצד הוא מעז לחלל את עץ החיים? (288, 28)
51. בעולם יפרצו מגיפות, וחלק גדול מהאנושות ימות בהן. יהיו אלה מחלות לא מוכרות ונדירות, שנגדן המדע יהיה חסר אונים.
52. העולם כולו ינוקה מהעשבים השוטים. משפט שלי יבער את האנוכיות, את השנאה ואת תאוות הכוח הבלתי נלאית. תופעות טבע גדולות יופיעו.
53. אומות יחרבו ואזורים שלמים ייעלמו. זו תהיה קריאת אזהרה ללבבותיכם. (206, 22 24)
39. כך גם סוחרי המדע יגורשו ממקדש החוכמה, משום שסחרו באור בריבית, משום שחללו את האמת. (315, 61-62)
40. מלאי גאווה מתנשאות האומות הגדולות, מתהדרות בבוחן, מאיימות על העולם בנשקן, גאות באינטליגנציית ובמדען, מבלי להיות מודעות לשבריריותו של העולם המזויף שיצרו; שכן נשימה קלה של צדקתי תספיק כדי שהעולם המלאכותי הזה ייעלם.
41. אך תהיה זו ידו של האדם עצמו שתהרוס את מעשה ידיו; יהיה זה מוחו שימציא את הדרך להשמיד את אשר יצר קודם לכן.
42. אדאג לכך שרק אותן יצירות אנושיות שהניבו פירות טובים לאדם יישארו, כדי שימשיכו לשמש לטובת הדורות הבאים. אך כל מה שמשרת מטרות הרסניות או אנוכיות, יושמד באש משפטו הבלתי מתפשר.
43. על חורבותיו של עולם שנוצר והושמד על ידי האנושות החומרנית, יקום עולם חדש, אשר יסודותיו יהיו הניסיון, ומטרתו תהיה האידיאל של התפתחותם הרוחנית כלפי מעלה. (315, 55-56)

מלחמות אפוקליפטיות, מגפות, אסונות והרס

44. אתם חיים בתקופה של פחד, שבה בני האדם מתטהרים על ידי כך שהם מרוקנים את כוס הסבל שלהם עד תומה. אך אלה שחקרו את הנבואות ידעו כבר שהרגע שבו יפרצו מלחמות בכל מקום, משום שהאומות אינן מסתדרות זו עם זו, עומד בפתח.
45. עדיין לא התרחשו המחלות והמגפות הבלתי ידועות שיופיעו בקרב האנושות ויבלבלו את המדענים. אך כאשר הכאב יגיע לשיאו בקרב בני האדם, עדיין יהיה להם הכוח לזעוק: "עונש אלוהי!" אך אני איני מעניש, אתם הם אלה שמעניש את

62. את המבול ההוא, שטיהר את הארץ מטומאות האדם, ואת האש שירדה על סדום, אתם מכירים כיום כמיתוסים. עם זאת, גם בתקופה זו תחוו כיצד האנושות תזדעזע, כאשר הארץ תרעד תחת עוצמת האוויר, המים והאש. אך אני שולח לכם שוב תיבה, שהיא תורתי, כדי שינצל מי שייכנס אליה.

63. לא כל מי שיאמר "אבא, אבא" בשעת הפקודה יאהב אותי, אלא אלה שתמיד ינהגו באהבתי כלפי זולתם. אלה ינצלו. (57, 61-62)

64. מבול חדש יפרוץ, אשר יטהר את הארץ מהשחתת האדם. הוא יפיל את מזבחות האלים הכוזבים, יהרוס אבן אחר אבן את יסודות מגדל הגאווה והכפירה, וימחק כל תורה כוזבת וכל פילוסופיה מעוותת.

65. אך המבול הזה לא יכלול רק מים כמו פעם; כי יד האדם שחררה את כל היסודות נגדו, הן הנראים לעין והן הבלתי נראים. הוא גוזר על עצמו את דינו, מעניש ושופט את עצמו. (65, 31)

66. ממלכות הטבע יקראו לצדק, ובאשר ישוחררו, הן יגרמו לחלקים מפני כדור הארץ להיעלם ולהפוך לים, ולים להיעלם ולבואה במקומם יבשה.

67. הרי הגעש יתפרצו כדי לבשר על זמן הדין, וכל הטבע יכנס לתנועה סוערת ויזדעזע.

68. התפללו כדי שתנהגו כתלמידים טובים, שכן זה יהיה הזמן המתאים שבו תורת הרוח השילושית-מריאנית תתפשט בלבבות. (60, 40-41)

69. שלושה רבעים משטח כדור הארץ ייעלמו, ורק חלק אחד יישאר כדי לשמש מקלט לאלה שישרדו את הכאוס. אתם תהיו עדים להתגשמות נבואות רבות. (238, 24)

70. אל תטעו; שכן לפני שה"חותם השישי" יגיע לקצו, יתרחשו אירועים

הטבע ואסונות טבע

54. האנושות, אילו הייתם משקיעים את כל מה שהשתמשתם בו לניהול מלחמות עקובות מדם, בביצוע מעשים הומניטריים, הייתה קיומכם מלאה בברכותיו של האב. אך האדם השתמש בעושר שצבר כדי לזרוע הרס, כאב ומוות.

55. זו לא יכולה להיות החיים האמיתיים שאמורים לנהל אלה שהם אחים וילדי אלוהים. דרך חיים זו אינה תואמת את החוק שכתבתי בנשמתכם.

56. כדי להביא לידיעתכם את הטעות שבה אתם חיים, יתפרצו הרי געש, אש תציף את האדמה כדי להשמיד את "העשבים השוטים". הרוחות ישתוללו, האדמה תרטוט, ושיטפונות המים יחרבו אזורים שלמים ואומות שלמות.

57. בדרך זו יביעו ממלכות הטבע את מורת רוחן כלפי האדם. הן ניתקו עמו את הקשר, משום שהאדם הרס זה אחר זה את קשרי הידידות והאחווה שחיברו אותו עם הטבע הסובב אותו. (164, 40-42)

58. אסונות רבים יבואו על האנושות; בטבע יהיו טלטלות, היסודות יפרצו את כבליהם: האש תחריב אזורים שלמים, מי הנהרות יעלו על גדותיהם, הים יעבור שינויים.

59. יהיו אזורים שיישארו קבורים תחת המים, וארצות חדשות יצוצו. יצורים רבים יאבדו את חייהם, וגם היצורים הנחותים מהאדם ימותו. (11, 77)

60. כוחות הטבע רק מחכים לשעה כדי לפרוץ לעולם ולטהר ולזכך את האדמה. ככל שאומה חוטאת וגאה יותר, כך משפטו עלייה יהיה חמור יותר.

61. לב האנושות קשה ואטום. יהיה צורך שכוס הסבל תגיע אליה, כדי שתשמע את קול המצפון, את קול החוק ואת הצדק האלוהי. הכול יקרה למען הישועה והחיים הנצחיים של הנשמה. אותה אני מחפש. (138, 78 79)

והקשיים של החיים: אמונה ותפילה אלה חייבות להיות מלוות בחיים מוסריים, טהורים וטובים. (280, 14-15, 17)
79. בקרוב תתחיל תקופה של אירועים גדולים לעולם. האדמה תרעד, והשמש תשלח קרניים לוהטות על העולם הזה, אשר ישרפו את פני השטח שלו. היבשות יפגעו מכאב מקוטב אחד למשנהו, כל כדור הארץ יטוהר, ולא יהיה יצור אחד שלא יחוש את הקושי ואת הכפרה.
80. אך לאחר תוהו ובוהו גדול זה, האומות יחזרו לשלווה, וכוחות הטבע יירגעו. לאחר אותה "ליל סערה" שבו חי העולם הזה, תופיע קשת השלום, והכל ישוב לחוקיו, לסדרו ולהרמוניה שלו.
81. שוב תראו את השמים צלולים ואת השדות פוריים. הנחלים יהיו שוב צלולים והים יהיה רגוע. יהיו פירות על העצים ופרחים באחו, והיבול יהיה שופע. האדם, מטוהר ובריא, ירגיש שוב ראוי ויראה את הדרך לעלייתו ולשובו אליי סלולה.
82. כל אחד יהיה טהור ומזוקק מיסודו, כדי להיות ראוי לחוות את העידן החדש הקרב ובא. כי עליי לבסס את האנושות החדשה על יסודות איתנים. (351, 66-69)

צדק האהבה ורחמי האל

83. מתקרבת השעה שבה המשפט בעולם יורגש במלואו. כל מעשה, כל מילה וכל מחשבה יישפטו. מהעוצמתיים עלי אדמות, השולטים בעמים, ועד הקטנים שבקטנים — כולם יישקלו במאזני האלוהי.
84. אך אל תבלבלו בין צדק לנקמה, ואל תבלבלו בין תיקון עוול לעונש. כי אני מאפשר לכם רק לקצור את פירות זריעתכם ולאכול אותם, כדי שתוכלו לזהות על פי טעמם והשפעתם אם הם טובים או מזיקים, אם זרעתם טוב או רע.
85. הדם התמים שנשפך בגלל מעשי הרשע של בני האדם, האבל והדמעות של גדולים: הכוכבים ייתנו אותות משמעותיים, אומות העולם ייאנחו, ושלושה חלקים מכוכב לכת זה ייעלמו ורק אחד יישאר, שעליו תצמח זרע רוח הקודש כחיים חדשים.
71. האנושות תתחיל אז קיום חדש, מאוחדת בתורה אחת, בשפה אחת ובקשר אחד של שלום ואחווה. (250, 53)
72. אני מדבר אליכם על הכאב שמגיע לכם, שאתם מגדילים יותר ויותר, ושכשהשעה תגיע, הוא יגלוש.
73. לעולם לא הייתי מגיש לילדיי גביע כזה; אך בצדקתי אני יכול בכל זאת לאפשר לכם לקצור את פרי רשעותכם, גאוותכם וחסר-השיקול-הדעת שלכם, כדי שתחזרו אליי בתשובה.
74. בני האדם קראו תיגר על כוחי ועל צדקתי, כאשר חיללו במדעם את מקדש הטבע, שבו הכול הרמוניה, ועונשם עתה יהיה חסר רחמים.
75. כוחות היסוד ישוחררו, הקוסמוס יזועזע, והארץ תרעד. אז יהיה אימה בבני האדם, והם ירצו לברוח, אך לא תהיה דרך מילוט. הם ירצו לרסן את הכוחות המשוחררים ולא יוכלו. כי הם ירגישו אשמים, ומתחרטים מאוחר מדי על יהירותם וטיפשותם, הם יחפשו את המוות כדי לחמוק מהעונש. (238, 15-17)
76. אילו ידעו בני האדם את מתנות רוחם — כמה סבל היו מקלים על עצמם! אך הם העדיפו להישאר עיוורים או רפים, בעודם מביאים על עצמם תקופות של כאב עצום.
77. תורתו שלי נועדה להאיר את עיניכם, כדי שתוכלו לחסוך מעצמכם את אותם סבלים גדולים שהובטחו לאנושות על ידי נביאי העבר.
78. רק בשיפור חייכם תוכלו למצוא את הכוח או היכולת לשחרר את עצמכם מהשפעתם של היסודות המשוחררים. שכן לא רק האמונה או התפילה הן הנשק המעניק לכם את הניצחון על מכות הגורל

המוקדמת והתחדשותם המלאה יחסכו לעצמם דמעות וכאב רבים. (174, 53-54)

92. מכל המבנה המוסרי והחומרי של האנושות "לא יישאר אבן על אבן". שכן כדי שה"אדם החדש" יופיע על פני האדמה הזאת, הכרחי שכל כתם של חרפה ימחק, כל חטא יוסר, ורק מה שמכיל זרעים טובים יישאר.

93. זוהר האור של נוכחותי וצדקתי יורגש בכל רחבי העולם, ובנוכחות אותו אור יפלו האלילים , המסורות המוכרות יישכחו והטקסים העקרים יופסקו. (292, 33-34)

94. דלת אחת בלבד תישאר פתוחה לישועת האדם: דלת ההתעלות הרוחנית. מי שירצה להינצל, יצטרך לוותר על גאוותו, על גדלותו המדומה, על תאוותיו הנמוכות ועל אנוכיותו.

95. מר מאוד יהיה הגביע אשר בני האדם ייאלצו לשתות בקרב הגדול. אף על פי כן, אני אומר לכם: אשרי אלה שישתו מאותו גביע ואז יעזבו את הארץ כמי שטוהרו. כי כאשר ישובו לעולם הזה בגופים אחרים, מסרם יהיה חדור באור, בשלום ובחוכמה. (289, 60-61)

96. "הקרבות האחרונים" עם מרירותם ו"הסופות האחרונות" טרם הגיעו. עדיין לא התרחש שהכוחות כולם יסתערו והאטומים יסתחררו בתוהו ובוהו, כדי שאחרי כל זאת יבואו רדמת, תשישות, עצב ותיעוב, המעוררים את מראית עין של מוות.

97. אך זו תהיה השעה שבה יישמע בנשמות הרוחניות שהפכו רגישות ההד הרוטט של חצוצרה, המודיעה לכם מהעולם הבא כי בקרב בני האדם בעלי הרצון הטוב מתקרב מלכות החיים והשלום.

98. לצליל זה "יתעוררו המתים" ויזילו דמעות חרטה, והאב יקבל אותם כ"בנים האובדים", העייפים מהמסע הארוך האלמנות והיתומים, של המנודה הסובל מעוני ורעב — כולם זועקים לצדק, וצדקתי המושלמת והאוהבת, אך הבלתי מתפשרת, יורדת על כולם. (239, 21-23)

86. צדקתי יבוא על כל יצור ויגע בכל בן אנוש, כפי שמלאך ה' בא על מצרים וביצע את משפטו, שבו ניצלו רק אלה שסימנו את דלתותיהם בדם כבש.

87. אבן, אני אומר לכם, בתקופה זו ינצל כל מי שער ויש לו אמונה בדבר וב הבטחותיו של המושיע, השה האלוהי, שהקריב את עצמו כדי ללמד אתכם להתפלל ולמלא באהבה מושלמת את משימות דרך הכפרה שלכם, כי דמי יגן עליכם כמעיל של אהבה. אך מי שאינו ער, מי שאינו מאמין או מי שמגדף, ייענש כדי שיתעורר מתרדמתו. (76, 6-7)

88. כאשר מתוך מעמקי לבם של בני האדם יעלה אליי זעקת העזרה, האומרת לי: "אבי, מושיענו, בוא אלינו, אנו הולכים לאיבוד", אזי אאפשר להם לחוש בנוכחותי, אגלה להם את רחמיי האינסופיים ואוכיח להם זאת פעם נוספת. (294, 40)

89. מהלך חייכם הרגיל יוטח לפתע בסערות עזות. אך לאחר מכן יזרח באינסוף אורו של כוכב, שקרניו יעניקו את השלום, האור והשלווה שהרוח המגולמת זקוקה להם כדי להרהר בנצח. (87, 52)

השפעת הדין

90. כאשר ייראה כי הכל אבוד לאדם, שהמוות ניצח או שהרע גבר, יקומו היצורים מתוך החושך אל האור. מן המוות יקומו לחיים האמיתיים, ומתהום האבדון יקומו כדי לקיים את חוקו הנצחי של האל.

91. לא כולם יכירו את התהום; שכן חלקם הקפידו להתרחק מאותה מלחמת התשוקות, השאפתנות והשנאה, וחיו רק בשולי סדום החדשה; ואחרים, שחטאו רבות, יעצרו בזמן, ובזכות תשובתם

3. אך לא כולם יבואו אל האומה הזאת כדי להכיר את התורה שהבאתי לכם, שכן רבים יקבלו אותה ברוחניות. (10, 22)
4. כולכם תקבלו את השלום כפי שמגיע לכם; אך אני מבטיח לכם זמנים טובים יותר.
5. לאחר הטיהור שחייב להתרחש על פני האדמה, יופיעו אנשים שנשלחו על ידי, נשמות טובות בעלות משימות גדולות, כדי ליצור את משפחת האנושות הצייתנית.
6. עוד יעברו ארבעה דורות אחרי הדור שלכם, עד שתורתו תתפשט ברחבי העולם ותניב פירות יפים. (310, 50)

המאבק על הכרת הדבר החדש

7. היום זו קבוצה קטנה המקיפה אותי, אך מחר יהיו אלה המונים עצומים שיצטופפו סביבי. ביניהם יבואו הפרושים, הצבועים, ויחפשו טעויות בתורת שלי, כדי להסית את דעת ההמונים נגד מעשי. הם אינם יודעים כי — עוד בטרם יחקרו את מעשי — הם עצמם ייחשפו. (66, 61)
8. בזמנו שפטו אותי שלושה שופטים: חנן, פילטוס והורדוס, והעם ביצע בי את גזר הדין. עתה אני אומר לכם שרבים הם שופטיי, ורב עוד יותר הוא מספרם של אלה שיגרמו לי כאב בתקופה זו.
9. אך ככל שהאנשים יתעבו יותר את תורתי ואת תורתו — כאשר אלה יירדפו וידחו ביותר, קולם של אנשי האמונה יישמע, כי לא יקרה אותו הדבר כמו ב"תקופה השנייה"; כעת לא אהיה לבדי. (94, 67)
10. תהיה תקופה קצרה שבה דבריי שנאמרו בתקופה זו ייעלמו, לכאורה, מעל פני האדמה.
11. אז יפנו בני האדם להמציא תורות רוחניות, ללמד חוקים ומצוות חדשים. הם יקראו לעצמם אדונים, שליחים, נביאים ושליחי אלוהים, ואני אתן להם לדבר ולזרוע זמן מה. אתן להם לגדל את זרעם, והמותשים מהמאבק הגדול, ויחתום את נפשם בנשיקת אהבה.
99. מאותו "יום" ואילך, האדם יתעב את המלחמה. הוא יגרש את השנאה והטינה מליבו, יגרש את החטא ויחל בחיים של תיקון ובנייה מחדש. רבים ירגישו השראה מאור שלא ראו קודם לכן, ויצאו לדרך כדי ליצור עולם של שלום.
100. זו תהיה רק תחילתה של תקופת החסד, עידן השלום.
101. תקופת האבן כבר הרחק מאחור. גם עידן המדע יחלוף, ואז יפרח בקרב בני האדם עידן הרוח.
102. מקור החיים יגלה סודות גדולים, כדי שבני האדם יקימו עולם החזק במדע הטוב, בצדק ובאהבה. (235, 79-83)

XIII שינוי והשלמת העולם והבריאה

פרק 56 - ניצחון והכרה במפעל הרוחני של ישו

הפצת תורת הרוח באמצעות שליחי האל

1. תורתי תהיה בתקופה זו תיבת הישועה. אמת אני אומר לכם: כאשר מי המבול של הרעות, הכאבים והסבל ישוחררו, יבואו בני עמים אחרים בשיירות ארוכות לארץ זו, נמשכים לרוחניותה, לאירוח שלה ולשלום שלה; וכאשר יכירו את ההתגלות הזו ויאמינו בדברים שאמרתי בבואי החדש כרוח הקודש, אקרא גם אותם "בני ישראל ברוח".
2. בין ההמונים הללו יהיו שליחיי, אותם אשלח לשוב לעמיהם כדי להביא לאחיהם את המסר האלוהי של דברי.

18. אכן, אני אומר לכם, דבריי ישנו את אופי עולמכם הנוכחי ואת כל חייכם.
19. עבור בני האדם של ימינו, העולם והנאותיו הם תכלית חייהם. אך בקרוב יעריכו את הנשמה יותר מאשר את הגוף, ואת הגוף יותר מאשר את הבגדים, ובמקום לרדוף אחר תהילת העולם, יחפשו את אלמוות הנשמה.
20. בתחילה יהיה קנאות למען הרוחני, השאיפה אליו תגיע לקיצוניות; אך לאחר מכן יירגעו הלבבות, והרוחניות תפרח במלוא האמת והכנות. (82, 30-31)
21. תורתו תעורר מהפכות גדולות בעולם, יהיו שינויים גדולים במנהגים וברעיונות, ואפילו בטבע יתרחשו שינויים. כל זאת יבשר את תחילתו של עידן חדש לאנושות, והנשמות שאשלח בקרוב אל הארץ ידברו על כל הנבואות הללו. הן יפרשו את דבריי ויתארו את המעשים, כדי לסייע בשיקום ובהתפתחותו של העולם הזה. (152, 71)
22. "שיר חדש" יפציע בנשמתם של כל אלה שלא יכלו לראות אותי, אך בסופו של דבר ראו אותי, משום שחיפשו אותי למרות חסרונותיהם; ואתם יודעים היטב, כי מי שמחפש אותי, תמיד מוצא אותי.
23. באשר לאלה שכפרו בי, שנמנעו ממני, שהסתירו את שמי, שלא רצו להכיר בנוכחותי, הם יזכו בדרכם לאותן מבחנים שיפקחו את עיניהם ויגרמו גם להם לראות את האמת. (292, 35-36)
24. כנהר שוצף הסוחף את הכול, כך יהיה השיטפון שיצרו ההמונים הספיריטואליסטים — שיטפון שאף אחד לא יוכל לעצור, כי עוצמתו תהיה בלתי ניתנת לריסון. ומי שיבקש לעמוד בדרכו כמכשול, ייסחף בזרם.
25. מי על פני האדמה יכול להיות בעל הכוח לעצור את התפתחות הנשמות או את ביצוע החלטותיו של אלוהים? איש. הישות היחידה בעלת הכוח והצדק כדי שכאשר יקצרו את הפרי, ידעו מה זרעו.
12. הזמן וכוחות הטבע יעברו על זרעיהם, וצעדיהם יהיו כמשפט עבור כל אחד מבני האדם הללו.
13. על העולם להכיר את התרמית, כדי שיוכל להכיר את האמת. אז האמת ותמצית החיים, אשר מסרתי לכם בתקופה זו, יקומו לתחייה בקרב בני האדם במלוא טוהרן ורוחניותן. (106, 9-10)

כוח תורת רוח הקודש

14. עידן חדש נפתח עבור האנושות; זהו עידן האור, שנוכחותו תהיה שיא במסע הרוחני של כל בני האדם, כדי שיתעוררו, יחשבו, ישתחררו מהעול הכבד של מסורותיהם, קנאותם וטעויותיהם, כדי להתעלות לאחר מכן לחיים חדשים.
15. חלקם מוקדם יותר וחלקם מאוחר יותר, כך יגיעו בהדרגה כל הדתות והכתות אל המקדש הבלתי נראה, אל מקדש רוח הקודש, הנוכח ביצירתי, איתן בעמוד המתנשא אל האינסוף, בציפייה לבני כל העמים והשבטים.
16. באשר כולם ייכנסו אל פנים מקדשי כדי להתפלל ולהתעמק, אלה ואלה יגיעו לאותה הכרה באמת שלי. לכן, באשר יושלם שיא זה בדרך, כולם יתאחדו באותו החוק, יתעלו ויעריצו את אביהם באותו אופן. (12, 94-96)
17. יחד עם העם שאני מחנך ושחילצתי מחושך ובורות, אקיים את הנבואות שניתנו בימי קדם, ולנוכח הראיות והנסים שלי, העולם ירעד, והתיאולוגים ופרשני הנבואות ישרפו את ספריהם ויכינו את עצמם פנימית כדי ללמוד את ההתגלות הזו. אנשים בעלי תוארים, אנשי מדע, אנשים בעלי שרביט וכתר יעצרו כדי לשמוע את תורתו, ורבים יאמרו: "המשיח, המושיע, שב!" (84, 60)

הדרך הצנועה שבחרתי כדי להביא לכם את דברי. (307, 52)
31. כרגע האנושות נמצאת בשלב ההכנה. זו צדקתי הפועלת בתוכה, מבלי שהאנשים כבר יבחינו בכך. שכן בגאוותם, במטריאליזם היהיר שלהם, הם מייחסים את כל אירועי חייהם, שהם בלתי נמנעים עבורם, למקרה.
32. אך בקרוב קריאתי תגיע אל ליבם, ואז הם יתקרבו אליי בתשובה ויבקשו ממני לסלוח להם על גאוותם ועל שגיאותיהם.
33. זו תהיה שעת הצלב לנשמת האדם, שבה יחווה לרגע קצר ריקנות מוחלטת לאחר אכזבותיו הגדולות, כאשר יבין את השגיאה שביהירותו, את ארעיות כוחו, ואת השגיאה שבאידיאולוגיותיו.
34. אך מצב הבלבול הזה לא יימשך זמן רב, כי אז יופיעו שליחיי ויפיצו את בשורתי החדשה.
35. שוב, כמו בימים עברו, כאשר שליחי תורתו יצאו מהמזרח והביאו את הידע על דבריי למערב , כך תראה העולם גם הפעם את שליחיי מביאים את אור המסר הזה לעמים ולבתים.
36. האם ייראה מוזר לאנשים שהאור עובר עתה מהמערב למזרח? האם בשל כך לא יכירו במסר שהשליחים שלי מביאים להם בשמי? (334, 42-45)
37. ישנם גזעים שלמים שאינם מכירים בי, ישנם עמים המתרחקים בעקשנות מחוקיי, שאינם רוצים להכיר את תורת, המתנגדים לה משום שהם רואים בה מיושנת.
38. אלה שלא הבינו אותי הם אלה שמתעקשים על חירויות ארציות. ישנם גם כאלה שלעתים קרובות עושים את הטוב מתוך אינטרס אישי ולא מתוך נדיבות לב.
39. אך לכל עם ולכל גזע מיועדים צדקתי ומבחניי, והם מגיעים יום יום כדי להפוך לבסוף את ליבם ונשמתם לפוריים, כאילו היו שדות מעובדים, וכדי לזרוע בהם, המוחלטים היא אביכם, והוא קבע שכל נשמה תתקדם אל השלמות.
26. אם חוקי האלוהיים שלי הופרו על ידי בני האדם לזמן קצר, אדאג לכך שקולי יישמע כצליל פעמון רועם, אפילו לאוזניהם של המתים לחיים הרוחניים. (256, 40-42)
27. כאשר האנושות תכיר את תורתו ותבין את משמעותה, היא תשים בה את אמונה ותתחזק באמונה כי היא הדרך הבטוחה, המדריך לכל אדם המבקש לחיות בצדק, באהבה ובכבוד כלפי זולתו.
28. כאשר תורה זו תתבסס בלבבות האנשים, היא תאיר את חיי המשפחה, בכך שתחזק את ההורים במידות הטובות, את הנישואין בנאמנות, את הילדים בצייתנות, ואת המורים היא תמלא בחוכמה. היא תעשה את השלטונות נדיבים ותעורר את השופטים לנהוג בצדק אמיתי. המדענים ירגישו מוארים, ואור זה יגלה להם סודות גדולים לטובת האנושות ולמען התפתחותה הרוחנית. כך תתחיל עידן חדש של שלום וקידמה. (349, 35)

ההכרה בשובו של ישו בכל העולם

29. כאשר האדם שקע במעמקי התהום, ומותש ממאבקיו וסבלותיו, עד כי אין לו עוד כוח אפילו להציל את עצמו, הוא יחווה בתדהמה כיצד מתוך עומק חולשתו, ייאושיו ואכזבותיו, נובע כוח בלתי ידוע, שמקורו ברוח. כאשר יבין כי שעת שחרורו הגיעה, יפרוש כנפיים ויעלה מעל חורבותיו של עולם של הבלים, אנוכיות ושקר, ויאמר: "שם נמצא ישוע, המנודה. הוא חי. לשווא ניסינו להורגו בכל צעד ושעל, יום יום. הוא חי והוא בא להציל אותנו ולהעניק לנו את כל אהבתו." (154, 54)
30. אבן, אני אומר לכם, אם פעם אפילו מלכים תמהו על העוני שבו נולדתי, כך גם בתקופה זו יופתעו כולם כאשר יגלו את

5. האנושות בוודאי תתעייף מלהמשיך לזרוע שנאה, אלימות ואנוכיות. כל זרע שנאה שתזרע, יתרבה באופן כזה שכוחותיה לא יספיקו לקצור את יבולו.
6. תוצאה בלתי צפויה זו, החורגת מכוחם האנושי, תעצור אותם במסעם המדהים והמשוגע. לאחר מכן אעשה נס בכל הלבבות, בכך שאגרום לאהבת הזולת לפרוח במקום שבו היה רק אנוכיות.
7. בני האדם יכירו בי שוב בכל השלמות, בכל-הידיעה ובצדק העליון. הם יזכרו כי ישוע אמר: "אין עלה על העץ הנע ללא רצון האב." שכן כיום, לדעת העולם, העלים על העץ, היצורים החיים והכוכבים נעים באקראי. (71, 30)
8. כאשר קולי יישמע באופן רוחני בקרב האנושות, בני האדם ירגישו רטט של משהו שתמיד היה בתוכם, אף על פי שלא יכול היה לבוא לידי ביטוי בחופשיות. זה יהיה הרוח, אשר — מעודד על ידי קול אדוניו — יתייצב ויענה לקריאתי.
9. אז תתחיל עידן חדש על פני האדמה, כי לא תסתכלו עוד על החיים מלמטה, אלא תתבוננו בהם, תכירו אותם ותיהנו מהם מגבהי התרוממותכם הנשמתית. (321, 38-39)
10. רק כאשר לא עוד השכל יניע את הרוח להתבוננות ולהתעמקות במדע, אלא הרוח תרומם ותנחה את השכל, יגלה האדם את מה שנראה לו כרגע בלתי ניתן לחקירה, ואשר עם זאת נועד להתגלות לו ברגע שירומם את אינטליגנצייתו. (295, 37)
11. אמרתי לכם כי יבוא הזמן שבו האור יופיע בכל מקום, בכל הארצות, בכל היבשות. אור זה יזרח בהתאם להכשרתו הרוחנית של האדם. אך באמצעותו תתגבש תפיסה חדשה ומדויקת יותר של הבריאה, מושג חדש של רוחניות. בדרך זו תתחיל שלב חדש בהתפתחות הרוחנית-נפשית. (200, 41)

לאחר עיבודם, את הזרע, את גרעין הזרע הנצחי של אהבתי, צדקתי ואורי.
40. עמים אלה ידברו עליי באהבה, גזעים אלה ישימו אז את תקוותם בי, ובנשמות כל עמי האנושות יישמעו שירי שמחה, מקהלות של שבח ואהבה לאדון היחיד של כל בני האדם. (328, 12)

פרק 57 - תשובה ושינוי בכל התחומים

תובנות חדשות ועמוקות יותר

1. מתקרב הזמן שבו ההתגלויות הרוחניות יחשפו בפני בני האדם את הדרך המוארת, כדי שיוכלו להכיר את הסודות החבויים בלב הבריאה.
2. אור רוחי יגלה לכם את הדרך לרכוש את המדע האמיתי, המאפשר לאדם לזכות בהכרה מצד היצורים הסובבים אותו ומצד כוחות הטבע של הבריאה, ולהשיג את ציותם, ובכך יתגשם רצוני, שהאדם יכבוש את הארץ. אך זה יקרה רק כאשר נשמת האדם, המוארת על ידי הרוח, תטיל את כוחה ואת אורה על חולשות הגוף. (22, 19)
3. כבר קרוב היום שבו יבינו בני האדם את חשיבותה של הנשמה, שכן רבים המתיימרים להיות מאמינים אינם מאמינים, ואחרים המתיימרים לראות אינם רואים. אך ברגע שיבינו את האמת, יבינו כי יהיה זה ילדותי, לא צודק ובלתי הגיוני להמשיך ולהאכיל ישות , השייכת לחיים אחרים, בפירות העולם.
4. אז יחפשו את האור בדתות, ובחרדת נפשם ובתשוקתם המייסרת למצוא את האמת, יבטלו את השגוי בתורות ויעקרו את כל השטחי והחיצוני שהם מוצאים בכתות השונות, עד שיגלו את הליבה האלוהית. (103, 42)

הרוחנית והשכלית ההולכת וגדלה שלהם. אך מכיוון שרצו לדעת הכול בבת אחת, הם הסתבכו בסתירות ובדעות מוטעות הולכות וגדלות, משום שהעניקו פרשנויות חומריות לדברים שניתן היה לפרש רק באופן רוחני. (329, 22-26)

הארה באמצעות אנשים שנשלחו על ידי האל

18. הבטחתי לכם לשלוח אליכם רוחות של אור גדול, אשר יחיו בקרבכם. אלה מחכים רק לרגע הנכון כדי להתקרב אל כדור הארץ, להתגלם ולמלא משימה גדולה של שיקום.

19. כאשר אותם ישויות רוחניות יחיו בעולם הזה — מה תצטרכו ללמד אותם? אמת, אני אומר לכם: כלום! כי הם יבואו ללמד, לא ללמוד.

20. תתפלאו לשמוע אותם מדברים על דברים עמוקים כבר מילדותם, לראותם מנהלים שיחות עם מדענים ותיאולוגים, תוך שהם מפתיעים את המבוגרים בניסיונם ומנחים את הילדים והנערים אל הדרך הנכונה.

21. אשרי הבית שיקבל בחיקו את אחד מישויות הרוח הללו. כמה כבדים יהיו נטל הכפרה שיוטל על אלה המנסים למנוע את מילוי משימתם של שליחיי! (238, 30-31)

22. אני אומר לכם שוב, שלא יחסרו לכם בעולם אנשים המצוידים באור גדול, שיאירו את דרככם ויזרעו אהבה בחייכם.

23. תמיד הייתה לאנושות נוכחותם של אותם אנשים על פני האדמה, אך יבואו זמנים שבהם יבואו לעולם לגיונות גדולים של רוחות אור נעלות, אשר יסירו את העולם השקרי שיצרתם, כדי להקים עולם חדש, שבו נושמים שלום והאמת שולטת.

24. הם יסבלו רבות תחת רשעותם של בני האדם. אך אין בכך כל חידוש, שכן אף אחד משליחי האל לא נמלט מרדיפות, לעג ועוינות. עליהם לבוא לעולם ולשכון בו,

12. כאשר יגיעו בני האדם לחשוב באהבה באופן אוניברסלי, כל אחד ישאף לשכלל את עצמו, להתייחס טוב יותר לזולת ולשרתו. כל פחד מעונש יהיה מיותר, האדם יציית לחוקים לא מתוך פחד, אלא מתוך שכנוע. רק אז תתפתח האנושות מבחינה נפשית ואינטלקטואלית. (291, 25)

13. כאשר זרעי זה ינבוט בלב העמים המרכיבים את האנושות, יתרחש שינוי מוחלט בחיי בני האדם. כמה גדול יהיה ההבדל שיפגינו הן בחייהם האנושיים והן בפולחן האלוהי הרוחני שלהם, אם נשווה בין אופן החיים, האמונה, הפולחן, ה"מאבק" והחשיבה של בני האדם בתקופות קודמות לאלה של אלה החיים את הרוחניות.

14. מאותה תקופה של קנאות, עבודת אלילים, חומרנות ודוגמות אמונה אבסורדיות לא יישאר אבן על אבן. כל הטעויות שהאבות הקדמונים שלכם ואתם עצמכם תורישו לדורות הבאים יוסרו. כל מה שאינו נושא בתוכו את מהות הטוב והאמת לא יישאר. אך את כל הטוב שירשתם, הם ישמרו.

15. תורה זו, המוצגת בצורה רוחנית יותר מאשר בתקופות העבר, תצטרך להיאבק בקרב בני האדם, העמים, הכנסיות והכתות כדי להתבסס ולהתקבל. אך ברגע שתחלוף תקופת הבלבול הקצרה, השלום יגיע אל בני האדם, והם ישמחו כאשר יבינו את המשמעות הטמונה במילותיי, אשר תמיד הייתה טמונה בהן.

16. התפיסות לגבי אלוהותי, לגבי החיים הרוחניים ולגבי תכלית קיומכם יכוונו למסלול הנכון, כי כל אדם יהיה מפרש טוב של כל מה שנאמר לכם על ידי אדונכם, שליחיו ונביאיו במשל ובסמלים.

17. אופן הביטוי הזה הובן על ידי בני האדם רק בחלקו. זו הייתה ההדרכה שנועדה להם, בהתאם ליכולת ההבנה

שהורישו להם הדורות הקודמים, והזרע האלוהי יתחיל לנבוט.
33. בכל נפש קיים הזרע האלוהי, שכן היא נוצרה ממני, וכשם שילדיכם יורשים את תווי הפנים או את אופיים של הוריהם, כך יגלו הנשמות לבסוף את מה שירשו מאביהם השמימי: האהבה. (320, 9-11)
34. לאחר המבול החדש, הקשת תזרח כסמל לשלום ולברית החדשה שהאנושות תכרות ברוחניות עם אדוניה.
35. עליכם להתכונן לקרב קשה, שכן כולכם תצטרכו להילחם בדרקון הרשע, שנשקו הוא תאוות התהילה, השנאה, הכוח הארצי, הפריצות, היהירות, האנוכיות, השקר, ההערצה והקנאות — כל כוחות הרע שנולדו מלב האדם, שנגדם תצטרכו להילחם באומץ רב ובאמונה, עד שתנצחו אותם.
36. כאשר הדרקון של תאוותיכם ייהרג על ידי כלי הנשק של האור שלכם, עולם חדש יופיע לנגד עיני בני האדם — עולם חדש, אף כי הוא אותו עולם; אך הוא ייראה יפה יותר. כי אז ישתמשו בו בני האדם לטובת רווחתם והתקדמותם, על ידי כך שיטמיעו בכל מעשיהם אידיאל של התרוממות רוחנית.
37. הלבבות יתעלו, תבונתם של בני האדם תתבהר, הרוח תוכל להעיד על קיומה. כל הטוב יפרח, כל מה שמרומם ישמש זרע למעשי האדם. (352, 61-64)
38. האדם צנח עד לתהום, ועד לשם ליוותה אותו המצפון בציפייה לרגע המתאים כדי להישמע. בקרוב יישמע קול זה בעולם בעוצמה כה גדולה, עד כי אינכם יכולים לדמיין זאת כעת.
39. אך הדבר יביא את האנושות לעלות מתהום הגאווה, המטריאליזם והחטא שלה, כדי לטהר את עצמה בנהרות הדמעות של חרטתה ולהתחיל להתפתח כלפי מעלה בדרך הרוחניות.

שכן נוכחותם על פני האדמה היא הכרחית.
25. הם יבואו ויפנו אל לבבות בני האדם באהבה. דבריהם, המלאים בצדקת האב, יפגעו בגאווה וביהירות של כל אלה שהחליפו את בגד הענווה של נפשם בבגדי פאר של יהירות, גאווה, כוח כוזב ותהילה כוזבת.
26. אלה יהיו הראשונים שיקומו ויצביעו באצבע רועדת מזעם על שליחיי. אך הדבר ישמש לכך שעבדיי יוכלו להעיד בכל מבחן שיעמדו בו עדות גדולה על האמת שהביאו לעולם.
27. כרגע אינכם יודעים באילו דרכים של החיים האנושיים הם יופיעו. אך אני אומר לכם, שחלקם יופיעו בחיקן של הקהילות הדתיות הגדולות. אלה יילחמו למען האחדות וההרמוניה הרוחנית של כל בני האדם.
28. אחרים יקומו מקרב המדענים ויראו, באמצעות פרי השראתם, כי התכלית הסופית האמיתית של המדע היא השלמתו הרוחנית של האדם — ולא העוני וההשמדה שלו.
29. כך יופיעו בכל תחומי החיים משרתיי, הנושאים את תורתי בלבם, ויאשרו במילים ובמעשים את כל אשר דיברתי אליכם בתקופה זו. (255, 43-47)

שינוי האדם

30. אני מבשר לכם בנבואה על עולם חדש ועל אנושות רוחנית, אך כאשר דבר זה יפורסם, שוב לא יאמינו בו.
31. דור אחר דור יחלוף, גאוות בני האדם תעורר סופות ושיטפונות, מגפות ומכות, וזעקת האנושות תרעיד את החלל.
32. אך לאחר כל זאת, תושבי כדור הארץ החדשים יתחילו בחיים של התבוננות עצמית והתעלות רוחנית, תוך שהם מנצלים את אוצר הניסיון הבלתי נמדד

משפטם מתקרב, ישובו אל דרך האמת כדי להקדיש את ימיהם האחרונים לבנייה מחדש של העולם, הן מבחינה מוסרית והן מבחינה חומרית.

47. אחרים, אשר בגאוותם ניסו לתפוס את מקומי בנשמות, ירדו מכסאות מלכותם כדי לחקות אותי בענווה. וגם אנשים אשר בעבר הסיתו את העמים ופתחו במלחמות, יכירו בפשעיהם ויחתרו בחרדה לשלום בין בני האדם. (108, 39)

48. כאשר אוריי יחלחל לכל הלבבות, ואנשים המנהיגים את העמים, המורים אותם, וכל אלה שיש להם תפקידים חשובים למלא ב- , ינוחו ויקבלו השראה מאותו אור עליון שהוא המצפון, אז תוכלו לבטוח זה בזה, אז תוכלו לבטוח באחיכם, כי אוריי יהיה בכולם, ובאוריי תשרור נוכחותי וצדק אהבתי. (358, 29)

49. תורתו תישמע שוב על ידי האנושות, אך לא משום שתורתי חזרה אל בני האדם, שכן היא הייתה כתובה תמיד בנשמתם. בני האדם הם אלה שיחזרו אל דרך התורה.

50. העולם הזה יהיה דמותו של הבן האובד במשל שלי. כמוהו, גם הוא ימצא את האב ממתינו במקום שלו, כדי לחבק אותו באהבה ולהושיבו לאכול לשולחנו.

51. עוד לא הגיעה שעת שובו של המין האנושי אליי, ועדיין נותר לו חלק מנחלתו, אותו יבזבז במשתאות ובשמחות, עד שיהיה עירום, רעב וחולה, ואז ירים את מבטו אל אביו.

52. יש צורך להעניק לאנשים הרודפים אחר נכסי העולם עוד כמה "רגעים", כדי שאכזבתם תהיה שלמה; כדי שבסופו של דבר ישתכנעו שהזהב, הכוח, התארים והנאות הבשר לעולם לא יעניקו להם את השלום ואת רווחת נפשם.

53. שעת הבחינה העצמית לאור המצפון מתקרבת לכל האנושות. אז ישאלו עצמם המלומדים, התיאולוגים, המדענים, בעלי

40. אני אעמוד לצד כל ילדיי, כי אני התחייה והחיים, המרימים את ה"מתים" מקברם.

41. בחיים ההם, שאני מציע לאנושות היום, בני האדם יעשו את רצוני ויוותרו על חופש הבחירה מתוך אהבה, משוכנעים כי מי שעושה את רצון האב אינו עבד או משרת, אלא ילד אמיתי של אלוהים. אז תכירו את האושר האמיתי ואת השלום המושלם, שהם פרי האהבה והחוכמה. (79, 32)

42. אני אומר לכם, ב"תקופה השלישית" הזאת — גם אם הדבר נראה לכם בלתי אפשרי — התחדשותה והצלתה של האנושות לא יהיו קשות, שכן מלאכת הגאולה היא מלאכה אלוהית.

43. אהבתי היא שתחזיר את בני האדם אל דרך האור והאמת. אהבתי, החודרת בחשאי לכל לב, המלטפת כל נפש, המתבטאת בכל מצפון, תהפוך את הסלעים הקשים ללבבות רגישים, תהפוך את האנשים החומריים לישויות רוחניות, ואת החוטאים הקשוחים לאנשים של טוב, של שלום ושל רצון טוב.

44. אני מדבר אליכם כך, כי אין מי שיודע את התפתחות נשמתכם טוב ממני, ואני יודע כי האדם של ימינו, למרות החומרנות הרבה שלו, אהבתו לעולם ותשוקותיו שהתפתחו עד לחטא הגדול ביותר, חי רק למראית עין כמי שנפל ברשת ה"בשר" והחיים החומריים. אני יודע: ברגע שיחוש בנפשו את המגע האוהב של אהבתי, הוא יבוא אליי במהרה כדי להיפטר מעולו וללכת אחריי בדרך האמת, שאותה הוא משתוקק כל כך ללכת בה מבלי להיות מודע לכך. (305, 34-36)

45. היו ערניים, ותהיו עדים לתשובתם של אלה שכפרו בי, כשם שתחוו את שובם של אלה שסטו מהדרך האמיתית.

46. מדענים שהקדישו את חייהם לחיפוש אחר יסודות וכוחות הרס, כאשר יחושו כי

ותשמיע את קריאת השמחה של השחרור הרוחני. (297, 66)

61. יבוא הזמן שבו יופיעו אנשים האוהבים באמת את תורתי, המסוגלים לאחד את החוק הרוחני עם חוק העולם, כלומר: את הכוח הנצחי עם הכוח הזמני.

62. זה לא יקרה כדי לשעבד את הנשמות כמו בימים עברו, אלא כדי להראות להן את הדרך אל האור, שהוא החופש האמיתי של הרוח.

63. אז תשוב המוסר לחיק המשפחות, יהיו מקומות חינוך אמיתיים ורוחניות במנהגיכם ובמסורותיכם. זה יהיה הזמן שבו המצפון ישמיע את קולו, ובו ילדיי יתקשרו עם אלוהותי מרוח לרוח, ובו הגזעים יתמזגו זה בזה.

64. כל זאת יקבע את היעלמותן של הבדלים ומחלוקות רבות; כי — אף על פי שעולמכם קטן כל כך — עד כה לא הבנתם כיצד לחיות יחד כמשפחה אחת, לא הייתם מסוגלים להקדיש לי צורה אחידה של פולחן.

65. בבל העתיקה גזרה עליכם את ההפרדה הזו בין עמים וגזעים, אך הקמת המקדש הרוחני שלי בלבבות בני האדם תשחרר אתכם מעונש זה ותביא אתכם לאהוב זה את זה באמת. (87, 10)

66. יגיע זמן שבו תשוקתו של האדם לפתח את נשמתו לרמה גבוהה יותר תהיה כה עזה, עד כי ישתמש בכל האמצעים העומדים לרשותו כדי להפוך את עמק הדמעות הזה לעולם שבו שוררת הרמוניה, עד כי יבצע את ה"בלתי אפשרי", עד כי יגיע עד כדי הקרבה ומאמץ על-אנושי כדי למנוע מלחמות.

67. אלה יהיו האנשים שירוממו את העולם הזה, שיסירו את גביע הסבל מחיי האדם, שיבנו מחדש את כל מה שהדורות הקודמים הרסו בשאיפתם העיוורת לכוח, בחומרנותם ובחוסר שיקול דעתם.

הכוח, העשירים והשופטים, מה היה הפרי הרוחני, המוסרי או החומרי שקצרו, ואשר יוכלו לתת לאנשים לאכול.

54. לאחר מועד זה, רבים ישובו אליי, כי יבינו שלמרות היוקרה שזכו לה עלי אדמות, היה חסר להם משהו כדי למלא את הריקנות שאליה נקלעה נפשם, אשר יכולה להתקיים רק מפירות החיים הרוחניים. (173, 19-20, 57-58)

55. מתוך בני האדם של ימינו, חסרי הרוחניות והאהבה, אביא לעולם את הדורות שנבאו כבר פעמים רבות במילתי. אך תחילה אעבוד על העמים הללו, אשר כיום אינם מכירים את עצמם, נלחמים זה בזה והורסים זה את זה.

56. כאשר יחלף משפטו של כל אחד ואחד, והעשבים השוטים יעקרו מן השורש, תתחיל להיווצר אנושות חדשה, אשר ב"דמה" לא יישא עוד זרע של מחלוקת, שנאה או קנאה, כי "דם" הוריה טוהר בכור היתוך של כאב וחרטה.

57. אקבל אותם ואומר להם: "בקשו, בקשו, וניתן לכם", כפי שאמרתי לכם ב"תקופה השנייה". אך היום אני מוסיף: דעו לבקש. (333, 54)

שינויים וטלטלות בכל תחומי החיים

58. העולם החומרי, כדור הארץ, אינו קרוב להתפוררותו, אך סופה של עולם זה של טעויות וחטאים, של חושך ומדע רע, יובא על ידי אור תורתו, ועל חורבותיו אקים עולם חדש של התקדמות ושלום. (135, 5)

59. גדול יהיה השינוי שעובר על האנושות בתוך זמן קצר. ארגונים חברתיים, עקרונות, אמונות, דוקטרינות, מנהגים, חוקים וכל סדרי החיים האנושיים יטלטלו ביסודם. (73, 3)

60. בני אדם, אומות, גזעים ועמים, כולם יצטרכו להיענות לקריאה האלוהית, כאשר רוח האדם, המותשת משבייה עלי אדמות, תתרומם, תשבור את כבלי המטריאליזם

75. אל עבר זה אתם מתקדמים כולכם, אל עבר אותו חיים של שמחה ושלום, ולא אל עבר התהום ו"המוות", כפי שלבכם מאמין שהוא חוזה.
76. אבן, עליכם לחוות עוד הרבה מרירות לפני שיגיע זמן התרוממותכם הרוחנית. אך לא המוות, לא המלחמה, לא המגפה, ולא הרעב יעצרו את מהלך החיים של " " ואת ההתפתחות הנשמתית של האנושות הזו. אני חזק מהמוות, ולכן אשיב אתכם לחיים אם תמותו, ואחזיר אתכם אל האדמה בכל עת שיהיה צורך בכך.
77. יש לי עוד הרבה לגלות לכם, בני אנוש אהובים, ספר החוכמה האלוהית שלי צופן בחובו עוד הפתעות רבות. (326, 54)

פרק 58 - מלכות השלום של ישו והשלמת הבריאה

הכוח הקובע בממלכת השלום של ישו

1. כשם שהכרזתי לכם על אותם זמנים של סבל גדול, כך אני אומר לכם גם שכאשר הבלבול יחלוף, תבוא הרמוניה בין בני האדם.
2. הגאים, אלה שחושבים את עצמם לגדולים, אלה שאין בהם אהבת הזולת וצדק, יוחזקו זמן מה בעולם הבא, כדי שהטוב, השלום והצדק יתקדמו על פני האדמה, ובתוכם יצמחו הרוחניות והמדע הטוב. (50, 39-40)
3. בחיי בני האדם, הרע תמיד דיכא את הטוב. אך אני אומר לכם שוב, כי הרע לא ינצח, אלא שחוקי האהבה והצדק שלי ישלטו על האנושות. (113, 32)
4. הנשמות שיתגלמו באנושות באותם ימים יהיו ברובן מחויבות כל כך לטוב, עד שאם יופיעו אנשים הנוטים לרע, הם, חזקים ככל שיהיו, ייאלצו להשתחוות לאור
68. הם יהיו אלה שישמרו על הפולחן האמיתי לי — אותה הערצה ללא קנאות או טקסים חיצוניים ומיותרים. הם ינסו להבהיר לאנושות כי ההרמוניה בין החוקים האנושיים לרוחניים ובין קיומם היא הפולחן הטוב ביותר שבני האדם יכולים להקדיש לאלוהים. (297, 68-69)
69. עידן הטקסים, המזבחות ופעמוני הכנסיות מגיע עתה לקצו בקרב בני האדם. עבודת האלילים והקנאות הדתית יפגינו את סימני החיים האחרונים שלהם. יבוא אותו עידן של מאבק וכאוס, אשר הכרזתי עליו בפניכם שוב ושוב.
70. כאשר, לאחר הסערה, ישוב השלום לכל הנשמות, בני האדם לא יבנו עוד ארמונות מלכותיים לכבודי, ולא ייקראו עוד המונים באמצעות צלצול הפעמונים, ולא יפעילו עוד אותם אנשים המרגישים עצמם גדולים את כוחם על ההמונים. יגיע הזמן של הענווה, האחווה, הרוחניות, אשר יביא עמו שוויון בכישרונות הרוחניים לאנושות. (302, 37)
71. בימינו נמצא הקוצר, שתפקידו לכרות כל עץ שאינו נושא פרי טוב. במאבק הגדול הזה ינצחו רק הצדק והאמת.
72. כנסיות רבות ייעלמו, אחדות יישארו. באחת תזרח האמת, באחרות יציעו רק הונאה. אך מגל הצדק ימשיך לקצור, עד שכל זרע הקיים על פני האדמה ייבדק. (200, 11)
73. זוהי המשך תורתנו, אך לא סוף הזמנים כפי שהאדם מפרש זאת. העולם ימשיך להסתובב בחלל, הנשמות ימשיכו לבוא אל הארץ ולהתגלם כדי למלא את ייעודן. גם בעתיד יאכלסו בני האדם את כוכב לכת זה, ורק אופן החיים בקרב בני האדם ישתנה.
74. השינויים שחיי האדם יעברו יהיו גדולים, כה אדירים, עד שייראה לכם באילו עולם אחד קם לעולמו ועולם אחר נוצר מחדש. (117, 14)

מילים שיהיו כמים צלולים על לבבות קמלים.
9. את המים הללו ישאבו הנביאים ממקור החוכמה והאמת, שהוא אני; בהם ימצאו בני האדם בריאות, טוהר וחיי נצח. (68, 38-39)
10. ממלכתי שמורה לילדי הרצון הטוב, אשר מתוך אהבה לאביהם ולזולתם נושאים את צלבם. הממלכה הזאת, עליה אני מדבר אליכם, אינה נמצאת במקום מסוים, היא יכולה להתקיים הן על פני האדמה בה אתם חיים, והן בכל המקומות הרוחניים; שכן ממלכתי מורכבת משלום, אור, חסד, כוח, הרמוניה, ואת כל אלה תוכלו להשיג — אם כי בצורה מוגבלת — כבר בחיים אלה. את השפע הרוחני תשיגו רק מעבר לעולם הזה, שבו אתם מתגוררים כעת. (108, 32)
11. אכן, אני אומר לכם, אף על פי שהיום בני האדם הם יותר גוף מאשר נשמה, מחר הם יהיו יותר נשמה מאשר גוף.
12. בני האדם ניסו לחומר את נפשם לחלוטין, אך הם לא יגיעו לחומרנות מוחלטת זו. כי הנפש היא כיהלום, ויהלום לעולם לא מפסיק להיות כזה, גם אם נפל לתוך העפר. (230, 54)
13. בני האדם יקדישו את מדעם, כוחם, כישרונם ולבם לשירות ענייני האלוהי, מבלי להזניח את חובותיהם ומשימותיהם בעולם. הם יפנו אל התענוגות הבריאים, המרפאים את נפשם וגופם. הם ייאבקו על התחדשותם וחירותם, לא יידבקו ברע, ולא ייקחו דבר שאינו נחוץ להם. אז ייעלמו השחיתות והחוצפה מעל פני האדמה, אז תשיג הנשמה שליטה מוחלטת על מעטפת גופה, ולמרות שהיא עדיין שוכנת בגוף, היא תנהל חיים רוחניים של אהבה, אחווה ושלום.
14. זה יהיה הזמן שבו המלחמות ייעלמו, שבו תהיה כבוד הדדי ונכונות לעזור, שבו תבינו כי אינכם רשאים עוד לשלוט בחייו האמת שהן יציגו לפניהם — בניגוד גמור למה שקורה כיום. כי מכיוון שהמושחתים הם הרוב, הם יצרו מהרע כוח המחניק את הטובים, מדביק אותם ומחזיק אותם בשבי. (292, 55)
5. באותם ימים, תלמידי, ירושלים החדשה תהיה בלבבות האנשים. תגיעו לדרגות גבוהות של התרוממות רוחנית, ואני לא אשלח אליכם רק נשמות מפותחות מאוד להתגלמות, כדי שיביאו לכם את מסריי. אשלח אליכם גם את הנשמות הזקוקות לסגולותיכם, ואשר, כאשר יחיו בקרבכם, יטהרו את עצמן מחטאיהן.
6. באותם זמנים יקרה ההפך ממה שקורה היום, כאשר אני שולח אליכם נשמות טהורות, ואתם מחזירים לי אותן מוכתמות. (318, 46)

האדם החדש

7. כל הנבואות יתגשמו, והאנושות תראה יוצא ממקומותיה הנסתרים והבלתי ידועים ביותר עם שהוא עניו, דל בנכסים חומריים, אך חזק ברוחו, קנאי לחוקי ורחום כלפי בני אדם אחרים. מקדשו יהיה פנימי, בלתי נראה ובלתי נגיש, ולכן בלתי אפשרי להריסתו. שם יבער אור בלתי נכבה, שיאיר את דרכו. דרכי חייו ומבחניו יהיו כואבים וקשים, אך לעולם לא ייחלש בגללם, ולא יתלונן מתוך חוסר שביעות רצון או צער, וגם לא יפנה לי עורף, כי יש לו את כוחו של השליח. האנשים יעלו מן העפר, הטיט והחטא אל החוק והמידות הטובות, וילכו בדרכי האהבה והחסד. בכל מקום יורגש רוחי, כל עין תראה אותי, כל אוזן תשמע אותי, וכל תבונה תבין את התגלויותיי והשראותיי.
8. בני אדם שנחשבו כחסרי מיומנות וחסרי השכלה, יראו את עצמם פתאום מוארים והופכים לנביאיי. משפתיהם ייצאו

הארץ בארץ המובטחת וכדמותו של מלכות השמים

22. כדור הארץ הזה, שנחלל על ידי החטא, הוכתם על ידי פשעים והושחת על ידי תאוות בצע ושנאה, יצטרך להשיב לעצמו את טהרתו. החיים האנושיים, שהיו מאבק בלתי פוסק בין הטוב לרע, יהפכו לביתם של ילדי האלוהים, בית של שלום, אחווה, הבנה ושאיפות אצילות. אך כדי להגיע לאידיאל זה, על בני האדם לעבור את המבחנים שיעירו אותם מתרדמתם הרוחנית. (169, 14)

23. לא אקים עולם חדש על חטאים, שנאה ותועבות, אלא אבנה על יסודות איתנים של התחדשות, ניסיון ותשובה, ואהפוך את כל אשר בכם. אפילו מתוך החושך יפרוץ האור, ומתוך המוות אברא חיים.

24. גם אם בני האדם טמאו וחיללו את הארץ — מחר, במעשיהם הטובים, הם יכשירו את המקום הזה, אשר יובר כארץ ההבטחה, אליה יבואו כדי למלא משימות אצילות. מי יוכל אז עוד לפקפק בשינוי העולם? (82, 44-45)

25. אני בונה כעת את מקדש רוח הקודש. אך כאשר יוקם, לא יהיו עוד בתי תפילה, כנסיות ומקומות עלייה לרגל, או שהם יאבדו את זכות קיומם, יחד עם סמליהם הדתיים, טקסיהם ומסורותיהם. אז תרגישו את גדולתי ואת נוכחותי, תכירו את היקום ככנסייה ואת האהבה לזולתכם כפולחן.

26. מחיקה של אמא טבע יצמחו תובנות חדשות, אשר יהפכו את המדע שלכם לדרך של רווחה, שכן הוא יובא אל הדרך הנכונה על ידי המצפון, שהוא קולו של אלוהים. 27. המוח לא יהיה עוד אדון העולם, אלא שותפו של הרוח, אשר תנחה אותו ותאיר אותו. (126, 35-36)

28. כאשר העולם יגיע לשחרורו המחודש, ובהדרכת אור אליהו יכנס לחיים צודקים וטובים אלה, יהיה לכם כאן על פני האדמה של הזולת או בחייכם שלכם. אז תדעו כי איננכם בעלי חייכם, לא חיי ילדיכם ובני זוגכם, ולא של כדור הארץ הזה, אלא שאני בעל כל הבריאה. אך מכיוון שאתם ילדיי האהובים, אתם גם בעלי כל מה ששייך לי.

15. אך אף על פי שאני אדון ובעל כל הבריאה, איני מסוגל להרוג את בריותיי, לפגוע באיש או לגרום לו כאב. מדוע אם כן, אלה שאינם בעלי החיים, חטפו לעצמם את מה שאינו שייך להם, כדי לשלוט בו?

16. כאשר יבינו בני האדם את ההוראה הזו, הם יעשו צעד קדימה בהתפתחותם הרוחנית, והעולם הזה יהפוך למקום משכן לנשמות מתקדמות.

17. אינכם יודעים אם תשובו לאכלס את כוכב לכת זה לאחר תקופה זו. אני אקבע מי יזכה לחוות את תקופות החסד הללו, מי יראה את המרחב הארצי הזה, שהיה בעידן אחר עמק של דמעות, הרס ומוות.

18. אותם ימים, הרים ושדות, שהיו עדים לכאב כה רב, יהפכו אז למקום של שלום, לדמות של עולמות העולם הבא.

19. הודעתי לכם שכאשר יפסקו הקרבות, ממלכתי כבר תהיה קרובה אליכם, ואז תפרח נשמתכם במידות טובות. תורתו תהיה נוכחת בכל הנשמות, ואני אביא את עצמי לידי ביטוי באמצעות גברים ונשים. (231, 28-30)

20. הכנתי עידן שבו האנושות תתעלה בצייתנות. נכדיכם יראו את התהילה שאשפוך על הארץ הזאת.

21. כי רצוני חייב להתגשם בעולם הזה, אותו מסרתי לכם כגן עדן עלי אדמות, ויבוא הזמן שבו יגיעו לכוכב לכת זה אותן נשמות שהגיעו לרמה גבוהה של התפתחות, אשר נלחמו. האור האלוהי שלי יאיר על הארץ, וקיום תורתי ישלוט בה. (363, 44)

האדם מזמור אהבה לאדונם, אשר הוא חיבה לו זמן כה רב.
36. אמא אדמה, אשר הוחללה על ידי ילדיה מימי קדם, תתעטף שוב בבגדי החג היפים ביותר שלה, והאנשים לא יקראו לה עוד "עמק הדמעות", ולא יהפכו אותה לשדה של דם ודמעות.
37. העולם הזה יהיה כמקדש קטן בלב היקום, ממנו ירוממו בני האדם את נפשם אל האינסוף, בקשר מלא ענווה ואהבה לאביהם שבשמים.
38. לילדיי ייחרת חוקי בנשמתם ודבריי בלבם, ואם בעבר מצאה האנושות הנאה ברע ועונג בחטא, אזי לא יהיה לה אידיאל אחר מלבד הטוב, ולא תדע הנאה גדולה יותר מאשר ללכת בדרכי.
39. אך אל תחשבו שבגלל זה יוותר האדם על מדעיו או על תרבותו וייסוג לעמקים מבודדים ולהרים כדי לנהל חיים פרימיטיביים. לא, הוא ימשיך ליהנות מפירות עץ המדע, שאותו טיפח בעניין רב , וכאשר התרוממותו הרוחנית תהיה גדולה יותר, כך יהיה גם מדעו.
40. אך לקראת סוף הזמנים, כאשר האדם יעבור את כל הדרך הזאת ויקטוף את הפרי האחרון מהעץ, הוא יכיר בעוני של מעשיו, שנראו לו בעבר כה גדולים, והוא יבין ויחוש את החיים הרוחניים, ובאמצעותם הוא יתפעל ממעשה הבורא כפי שלא התפעל מעולם. באמצעות השראה יקבל את הגילויים הגדולים, וחייו יהיו חזרה לפשטות, לטבעיות, לרוחניות. עוד יעבור זמן מה עד שיגיע יום זה, אך כל ילדיי יראו אותו. (111, 12-14)

השלמת הבריאה

41. אני מכין את העמק שבו אאסוף את כל ילדיי למשפט האוניברסלי הגדול. אשפוט בשלמות, אהבתי ורחמיי יקיפו את האנושות, ובאותו יום תמצאו גאולה וריפוי מכל רעותיכם.

השתקפות של החיים הרוחניים הממתינים לכם מעבר לחיים אלה, כדי שתוכלו לשמוח לנצח בשלום ובאור אביכם.
29. אך אם אתם תוהים כיצד יתאחדו כל העמים לעם אחד, באותם השבטים שהרכיבו את עם ישראל, אני אומר לכם: אל תדאגו, כי כאשר כל העמים יובאו אל ה"מדבר", המכות יכרו אותם יחד, ובאשר זה יקרה, "מן חדש" יירד מהשמים על כל הלבבות הנזקקים. (160, 39)
30. כשם שארץ ישראל חולקה לעם ישראל, כך תחולק כל הארץ לאנושות. זה יקרה כאשר יגיע הזמן לכך — לאחר הטיהור. מכיוון שרצוני הוא שהחלוקה הזו תתקיים, היא תתנהל בצדק ובשוויון, כדי שכל בני האדם יוכלו לעבוד יחד במפעל אחד. (154, 49)
31. דמיינו לעצמכם את התקדמותה של האנושות, שהמוסר שלה נובע מהרוחניות; דמיינו לעצמכם אנושות ללא מגבלות וללא גבולות לאומיים, החולקת באחווה את כל אמצעי המחיה שהארץ מעניקה לילדיה.
32. נסו לדמיין כיצד הייתה נראית המדע האנושי אילו היה לו אידיאל של אהבה הדדית, אילו האדם היה מקבל את הידע שהוא מחפש באמצעות התפילה.
33. חשבו כמה נעים יהיה לי לקבל את פולחן האהבה, האמונה, הצייתנות והענווה מהאנשים באמצעות חייהם, מבלי שייאלצו לפנות לטקסים ולצורות פולחן חיצוניות.
34. רק זה יהיה חיים עבור בני האדם, שכן בתוכו הם ינשמו שלום, ייהנו מחופש ויתזנו רק ממה שמכיל אמת. (315, 57-58)
35. חטאי בני האדם יימחקו, והכל ייראה בחדש. אור מלא טוהר ובתוליות יאיר את כל היצורים, הרמוניה חדשה תברך את האנושות ההיא, ואז יקום מרוחם של בני

והם יהפכו לשותפים במלאכת הבריאה הבלתי פוסקת שלי.

49. מה הם כבר כמה מאות שנים של חטא וחושך, כפי שהיו לאנושות על פני האדמה, כאשר משווים אותם לנצח, לתקופה של התפתחות ושלום ללא סוף? התרחקתם ממני בשל חופש הרצון שלכם, ותחזרו אליי בהנחיית המצפון. (317, 17-20)

50. קיבלתי את מחוות הכבוד של כל הבריאה — מהכוכבים הגדולים ביותר ועד לישויות שכמעט אינן נראות לעיניכם.

51. הכל כפוף להתפתחות, הכל מתנהל בדרכו, הכל מתקדם, הכל משתנה, מתפתח לרמה גבוהה יותר ומשתכלל.

52. וכאשר יגיע לשיא השלמות, חיובי הרוחני יהיה כזריחה אינסופית בכל היקום, ממנו ייעלמו כל פגם, כל עוני, כל סבל וכל חוסר שלמות. (254, 28)

שירת ההלל של הרמוניית הבריאה המשוחזרת

53. ברוחי קיים שיר הלל שצליליו טרם נשמעו על ידי איש; איש אינו מכיר אותו, לא בשמים ולא על הארץ.

54. שיר זה יישמע בכל היקום, כאשר הכאב, העוני, החושך והחטא ימחקו.

55. צלילים אלוהיים אלו ימצאו הד בכל הנשמות, והאב והילדים יתאחדו במקהלה זו של הרמוניה ואושר. (219, 13)

56. אני רוצה להתעלות בכם כמנצח — רוצה שתראו את אביכם כמלך צבאות, המנצח את הרוע שבכם, ואת עצמכם כחיילים מלאי כבוד רוחני, מלאי סיפוק ושלוות נפש.

57. אז יישמע המנון ההרמוניה האוניברסלית בעת הניצחון הגדול ביותר — אותו ניצחון שיבוא, אך בו לא תתעצבו לא אביכם ולא אתם עצמכם על כך שיש לכם "מנוצחים" בזכות אהבתכם.

42. אם אתם מכפרים היום על עוונותיכם, תנו לנשמתכם להתטהר. כך תהיו מוכנים לקבל ממני את הירושה שנועדה לכל אחד מכם. (237, 6)

43. אהבתי תאחד את כל בני האדם ואת כל העולמות ליחידה אחת. בפני ייעלמו ההבדלים בין הגזעים, השפות והשבטים, ואפילו ההבדלים הקיימים בהתפתחות הנשמתית. (60, 95)

44. רוחי ירדה על כל נפש, ומלאכיי נמצאים בכל רחבי היקום ומבצעים את פקודותיי, כדי להביא את הכול לסדר ולמסלול הנכון. כאשר כולם ימלאו את משימתם, הבורות תיעלם, הרע לא יקיים עוד, ורק הטוב ישלוט על כובב לכת זה. (120, 47)

45. כל העולמות שבהם ילדיי מתעלים הם כגן אינסופי. היום אתם עדיין נבטים רכים, אך אני מבטיח לכם שלא יחסר לכם המים הצלולים בקריסטל של תורותיי, ותגדלו יותר ויותר בחוכמה ובאהבה הודות להשקייתם; עד שיום אחד, בנצח, כאשר העצים יישאו פירות בשלים בשפע, יוכל הגנן האלוהי להתענג על יצירתו, בטעמו את פירות אהבתו שלו. (314, 34)

46. אני רוצה שבסוף המאבק, כאשר כל ילדיי יתאחדו לנצח במולדת הרוחנית, הם ישתתפו באושרי האינסופי כבורא, כהכרה בכך שכל אחד מכם השתתף ביצירה האלוהית בבנייה או בשיקום.

47. רק כישויות רוחניות תגלו כי מכל אשר בראתי מאז תחילת הבריאה, דבר לא אבד, כי הכל קם לתחייה בתוכי, הכל מתעורר לחיים ומתחדש.

48. אם כן, אם יצורים רבים כל כך סטו מדרך הישר במשך זמן רב, אם רבים מהם ביצעו מעשים הרסניים במקום מעשי חיים, הם יגלו כי תקופת הסטייה שלהם הייתה זמנית בלבד, וכי מעשיהם, גרועים ככל שהיו, ימצאו תיקון בחיים הנצחיים,

XIV משימת השליחות

פרק 59 - המשימה להפיץ את דבר האל החדש

הוראות להכנת כרכים, מהדורות מקוצרות ותרגומים

1. זהו הזמן שהוכרז, שבו הייתי חייב לדבר אל האנושות, ואני רוצה שתמלאו את נבואותיי ותערכו כרכים של ספרים עם המילה הזו שנתתי לכם , ולאחר מכן תכינו מהם תמצית וניתוחים ותביאו אותם לידיעת בני אדם אחרים. (6, 52)

2. ערכו ספר מדבריי, הוציאו ממנו את תוכנו, כדי שתקבלו מושג אמיתי על טוהר תורתו. במילים שהועברו על ידי הנושא את הקול תוכלו לגלות טעויות, אך לא בתוכן.

3. שליחיי לא תמיד היו מוכנים. לכן אמרתי לכם שלא תסתפקו בקריאה שטחית, אלא שתתעמקו בתוכנו, כדי שתוכלו לגלות את שלמותו. התפללו והרהרו, כדי שתוכלו להבין אותו. (174, 30)

4. הבאתי לכם את הדבר הזה והשמעתי אותו בשפתכם, אך אני מורה לכם לתרגם אותו מאוחר יותר לשפות אחרות, כדי שיהיה ידוע לכולם.

5. בדרך זו תתחילו לבנות את "מגדל ישראל" האמיתי — זה המאחד את כל העמים רוחנית לאחד, המאחד את כל בני האדם באותו חוק אלוהי, בלתי משתנה ונצחי, ששמעתם בעולם מפיו של ישוע, כאשר אמר לכם: "אהבו זה את זה!" (34, 59-60)

58. "המובסים" שלנו לא יהיו הנשמות — זה יהיה הרוע, כל החושך, החטאים והפגמים.

59. ניצחונו של האב יהיה בגאולתן של כל הנשמות שנותרו מאחור, שהיו מושרשות בחושך וברע.

60. אתם טועים אם אתם מאמינים שמישהו יאבד. לא הייתי עוד אלוהים אם נפש אחת לא הייתה מוצאת גאולה.

61. כל אלה שאתם מכנים שדים הם גם הם נשמות שיצאו מאלוהים, ואם הם עדיין תועים היום, גם הם ימצאו גאולה.

62. מתי יהיה האור האמיתי בתוכם? אז, כאשר יחד עם צבאות האור הרוחניים תילחמו בבורותם ובחטאם באמצעות תפילותיכם ומעשי האהבה והרחמים שלכם.

63. יום האדון הגדול יהיה אביכם ואושרכם המושלם. הסעודה האוניברסלית תתקיים כאשר יום אחד תזינו כולכם מלחם החיים הנצחיים על שולחנו. (327, 47-48)

64. האם לא אמרתי לכם שאתם יורשי תפארתו? אם כן, נותר לכם רק לצבור זכויות, כדי שתהיה שלכם ותיהנו ממנה.

65. כל אשר בראתי לא היה למעני, אלא למען ילדיי. אני חפץ רק בשמחתכם, באושרכם הנצחי. (18, 60-61)

66. כל הכוח שהפיח חיים ביצורים והעניק חיים לאורגניזמים, ישוב אליי; כל האור שהאיר את העולמות, ישוב אליי, וכל היופי שנשפך על ממלכות הבריאה, יהיה שוב ברוח האב; וברגע שישוב אליי, אותו חיים יהפכו לתמצית רוחנית, שתשפך על כל היצורים הרוחניים, על ילדי האדון; כי לעולם לא אשלול מכם את המתנות שהענקתי לכם.

67. חובמה, חיים נצחיים, הרמוניה, יופי אינסופי, טוב לב, כל אלה ועוד יהיו בילדי האדון, כאשר ישכנו עמו במקום השלמות. (18, 55-56)

לסרב לו את העזרה שהוא זקוק לה. (341, 16)

15. כאן אני מכין אתכם בשקט; לאחר מכן יבוא היום שבו תצטרכו לצאת לדרך כדי לסלול את הנתיבים, כדי שדברי יגיעו לכל הלבבות.

16. באותו זמן, העולם יטוהר באמצעות הסבל, ודבריי כבר לא ייראו לו כשפה זרה, אלא כמשהו שהלב והנשמה יכולים להבין ולהרגיש בקלות.

17. אני מוסר לכם את הספר המדבר על אמת ואהבה, כדי שתביאו אותו לכל האנושות.

18. אין עם על פני האדמה שאוכל לומר לכם שאין צורך ללכת אליו, משום שאין לו צורך בהתגלות זו. איזה עם יכול לטעון שהוא באמת נוצרי — לא רק בשמו, אלא בשל אהבתו, רחמיו וסליחתו? איזו אומה יכולה להוכיח את רוחניותה? באיזה חלק של העולם הם אוהבים זה את זה? היכן האנשים באמת מצייתים לתורתו של ישו? (124, 15-16)

19. כאשר מסר זה יושלם, לא אדבר עוד באמצעות מתווכים אלה, אלא אביע את עצמי לאחר מכן באופן עדין בנשמות.

20. אך דבריי, החקוקים בלבבות אלה ששמעו אותם, והכתובים בספר חדש, יובאו לעמים ולאומות העולם כזרע של שלום, כאור של ידע אמיתי, כתרופה לכל רעה המייסרת את גופם ונשמתם של בני האדם.

21. דבריי לא יגיעו ללבבות כאשר שליחיי ירצו בכך, אלא כאשר זה יהיה רצוני. כי אני אהיה זה אשר ישמור על זרעי, אשר יכין להם את האדמה ויסלול את הדרך. אני אהיה זה אשר בחוכמה, ובזמן הנכון, אביא אותם אל העמים, האומות והמשפחות.

22. היא תגיע כאשר כבר מצפים לה, כאשר הלבבות מלאי ציפייה, משום שהם זוכרים את הבטחותיי, כאשר התעוררו

6. אני רוצה שדברי, כאשר יובנו מהם ספרים שיש להפיצם ברחבי הארץ, יודפסו ללא שגיאות, טהורים כפי שיצאו ממני.

7. אם תכללו אותה כך בספריכם, יזרח ממנה אור שיאיר את האנושות, ומשמעותה הרוחנית תורגש ותובן על ידי כל בני האדם. (19, 47-48)

8. אני מצווה עליכם את תורתו, כדי שתעבירו אותה לבני אדם אחרים באותו אופן שבו אני נותן אותה לכם. אך לעולם אל תתווכחו בלהט כאשר אתם מלמדים אותה. היזהרו מלשפוט דבר שאינכם מבינים, אך הבינו שדוגמה טהורה תספיק כדי להמיר את לבם של בני האדם לרוחניות. (174, 66)

9. הבינו את עצמכם כדי שתעבירו את הבשורה המשמחת, שתתקבל בשמחה על ידי רבים.

10. אני אומר לכם "רבים" ולא "כולם", שכן יש שיאמרו לכם כי די להם במה שנחשף על ידי אלוהים ב"תקופה הראשונה" ובמה שהביא ישו לאנושות.

11. דווקא אז, שפתיכם, המונעות ומעוררות על ידי, יאמרו לאנשים הכופרים כי יש צורך להכיר את ההתגלות החדשה כדי להבין את כל האמת שהוענקה לאנשים על ידי אלוהים בתקופות העבר. (292, 67)

הזכות להכיר את דבר האל החדש

12. עליכם לצאת אל הדרכים השונות של הארץ, הו עם אהוב. כי ראו, אפילו באומה המקסיקנית רבים עדיין לא הכירו בעבודתי.

13. ראו כיצד כבר קמים בעולם אלה הטוענים כי הם פועלים בשמי, אף על פי שהם נזקקים מבחינה רוחנית.

14. אך אתם, שקיבלתם בשפע מאלוהותי — מהי משימתכם? להפיץ את תורתו. אסור לכם להסתתר מפני העולם, ולא

המגלה לאנשים את הדרך שבה יוכלו לעשות צעד לקראת השלמות. (84, 11)
30. בנו על קרקע יציבה, כדי שהכופרים לא יהרסו את מה שבניתי בכם בתחום הרוחניות והתחייה.
31. אך אל לכם להסתיר אמת זו מפחד העולם; עליכם להראות אותה לעולם לאור יום. לכן אני אומר לכם שוב ושוב, כי עליכם לשמור על זרע זה, כדי שאתם וילדיכם תביאו אור זה לעמי הארץ. אני מתיר לכם — כדי שהמסר שלי יגיע לנקודות שונות על פני האדמה — להשתמש באמצעים שאתם רואים כמתאימים לכך, בכל עת שהמצפון שלכם אומר לכם שאתם בדרך הנכונה. בתקופה זו אל לכם לחפש קטקומבות כדי להתפלל ולאהוב אותי.
32. אל תהיו ביישנים כאשר אתם מדברים עליי או מעידים עליי בכל דרך שהיא, כי אז בני האדם לא יכירו בכך שהכרזתי את עצמי בפניכם, הם יפקפקו בכך שהמוני חולים ונזקקים נרפאו ומצאו מזור לסבלם, הם יכחישו את הנסים שביצעתי כדי להצית את אמונתכם.
33. אני אשאיר לכם את ספר תורתי, כדי שתאמרו לעולם: "הנה, זה מה שהמאסטר הותיר כמורשת." ואבן, כמה רבים יאמינו כשישמעו את קריאת דבריי, וכמה חוטאים יתחדשו!
34. קחו ללב את כל ההוראות הללו, כדי שהניסיונות בחייכם לא יפתיעו אתכם ללא הכנה. (246, 69-70)
35. כמה תורות, כמה צורות פולחן לאלוהים וכמה תפיסות חדשות על החיים הרוחניים והאנושיים תמצאו. אם תדעו לחדור לתוכם ולשפוט אותם, כל אחד מהם יראה לכם חלק טוב ונכון וחלק אחר, מוטעה, הרחק מהאמת, שהיא צדק, אהבה ושלמות.
36. במקום שבו תגלו טעויות, בורות או רוע, הפיצו את תמצית תורתו, אשר, מכיוון מחלומם העמוק של יהירות, גאווה, חומרנות וריקנות. (315, 28-29)
23. אני אספק לעמי את האמצעים להביא את בשורתי לכל האומות. אדאג לכך שבדרכו יפגוש אנשים בעלי רצון טוב, שיעזרו לו לשאת את גילויי עד קצות תבל. (323, 75)
24. דרככם יוכר החוק מחדש לדורות הבאים. לכן אמרתי לכם שעליכם להיות מוכנים. כי באתם להכין את הדרך לעתיד, כדי שהדורות הבאים לא יהיו עוד עובדי אלילים, ולא יקומו ביניהם נביאי שקר שיטעו את האנושות.
25. את כל זאת עליך לגלות לעולם, ישראל. בתקופה זו, שבה צמחו השקפות עולם שונות, תתעורר כת נגד כת, העדות יילחמו זו בזו וידחו גם אתכם.
26. אך מכיוון שאתם בני האור והשלום, עליכם לומר להם: "האמת כלולה במשמעותו של הברית השלישית, שם נמצא העדות על נוכחותו ובואו של האדון בתקופה זו."
27. עליכם להפנות את תשומת לב האנושות לספר זה, ולהעיד על אמתו באמצעות קיום חוקי. (348, 42 43)

הוראות להפצת תורת הרוח

28. הבינו, בני העם: ב"תקופה השלישית" הזו, כעדדים שחוו את ההתגלות האלוהית הזו, מוטלת עליכם המשימה להפיץ את המסר הזה בנאמנות ובאמת. אתם נקראתם ונבחרתם להביא את הבשורה המשמחת לאנושות, ללמד את בני האדם את הדרך הרוחנית — הדרך היחידה המובילה אתכם לשלום, לאור האמיתי ולאחווה כוללת. (270, 10)
29. גלו סבלנות והבנה, שכן לא אתכם על האנושות להכיר, אלא את מעשיי, את תורת, והיא נצחית. משימתכם היא להעביר במילים ובמעשים את המסר

2. בכל הזמנים נרתעו החלשים לנוכח המאבק, בעוד החזקים הוכיחו כי האמונה בחוקי גוברת על הכול. ייעודך, ישראל, היה להפיץ לעולם ללא הרף מסרים והתגלויות חדשים, ולכן אתם מטילים ספק לעתים אם תמצאו אמונה.
3. אך אל תדאגו, קחו את הזרע שהפקדתי בידיכם וזרועו. תראו כמה שדות תמצאו פוריים, שראיתם כבלתי פוריים, כאשר יופרו על ידי אמת דברי.
4. אל תמנעו מלבצע את משימתכם משום שאתם חשים שאינכם ראויים. אכן, אני אומר לכם, מי שיש לו משימה והוא נמנע מלבצע אותה, פועל ברשעות כמו זה שמחלל את החוק ביודעין.
5. אל תשכחו כי בסופו של דבר האב יבקש מכם דין וחשבון — הן על הרע שעשיתם, והן על מה שנמנעתם מלעשות. דעו כי הן העבירה האחת והן השנייה יגרמו סבל לנשמתכם.
6. הפיצו את תורתִי, דברו אל האנשים על דבריי, שכנעו אותם במעשי האהבה שלכם, הזמינו אותם לשמוע אותי, וכאשר יבואו עם המוני האנשים ואור האמונה יבער בלבם, אקרא להם בני העם החדש של ישראל. (66, 14-17)
7. את אלה אשר יקומו מתוך הביצה, הלכלוך והאנוכיות אל חיים של שירות ואהבת זולת פעילה למען בני אדם אחרים, אציג כדוגמה לכך שתורתו טמונה בה אור וחסד, כדי לחדש את החוטאים. דוגמה זו תתפשט על כל הלבבות.
8. מי לא היה רוצה להיות בין אלה המעידים עליי? אך אמת, אני אומר לכם, אם מעשיכם אינם באים באמת מהלב, הם לא יישאו פרי בקרב בני אדם, ותשמעו לעתים קרובות כי הם מכנים אתכם צבועים ומטיפים כוזבים. ואני לא רוצה שזה יקרה לכם.
9. עליכם לדעת כי בימינו קשה מאוד להוליך שולל את בני האדם. רוחם ערה, שהיא שלי, אסור שתכיל תערובת של טומאה או טעויות.
37. תורתו היא מוחלטת, מקיפה ושלמה. (268, 58-60)
38. אני אומר לכם כבר עתה, כי אלה אשר באמת יזרעו את הזרע הזה בכנות הלב שבה הפקדתי אותו בידיכם, ילכו בדרכם בשלום. הדלתות שהיו אטומות לדפיקותיהם ייפתחו בפניהם; ולמרות שייתכן שיילחמו בהם, לעולם לא יפלו בקרב, כי מידותיהם הטובות יאפשרו להם לעבור את כל המבחנים.
39. לעומת זאת, אלה אשר מתעלמים מקול מצפונם, שאינם שומעים לדבריי ובוגדים בי, יהיו נתונים תמיד לחסדי אויביהם, יחיו ללא שלום ויחושו פחד מפני המוות. (252, 24-25)
40. עם, עוד בטרם יגיעו המלחמות בעולם אל קיצן, חוק האהבה שלי יגע בכל הנשמות, אף כי ביום אינכם יכולים לדעת באיזו דרך.
41. מסר האור הרוחני הזה יגיע גם אל בני האדם; אך זה יקרה רק כאשר תהיו חזקים.
42. איש אל יעיז לומר כי מעשה זה הוא האמת, אם אינו משוכנע בכך, שכן אז איש לא יאמין לכם. אך אם אמונתכם מוחלטת ושכנועכם אמיתי, איש לא יוכל למנוע מכם להביא את הבשורה המשמחת לכל הלבבות. (287, 52-53)

פרק 60 - לפעול ברוח המשיח

תכונות, מעלות ויכולות הברחיות לתלמידים החדשים

1. כמה קשה נראה לכם לפלס את דרככם כדי למלא את משימתכם בתקופה זו. אך אני אומר לכם כי אין זה קשה, שכן האנושות מוכנה לקבל את בשורתי.

17. עליכם להתאמץ מאוד כדי לתקן את הפרשנות השגויה שניתנה לחוקי, וגם את האופן הבלתי מושלם שבו אתם מעלים לי את פולחנכם.
18. אך עליכם לזכור כי אינכם יכולים לשנות את התפיסות וצורות הפולחן ברגע אחד, אלא שעליכם, כדי להשיג זאת, להתחמש בסבלנות וברצון טוב, ולהיות דוגמה לאהבה במעשיכם. (226, 60)
19. רק בעלי הלב הטהור רשאים לצאת אל הארצות והעמים כדי להפיץ את בשורתי, שכן הם יהיו היחידים הראויים להעיד על אמתה של מלאכה זו.
20. כאשר שליחים אלה יוצאים אל הארצות הממתינות להם, על כל קנאות דתית להימחק כבר מליבם, לא תישאר בהם ולו משאלה קטנה ביותר לחנופה או להערצה, ואף לא תעז ידם לטמא את מעשה האהבה שהם מבצעים בכסף העולם.
21. אל להם למכור ניסים, ואל להם לקבוע מחיר לאהבה בינם לבין עצמם. עליהם להיות משרתים, לא אדונים.
22. עוד יבוא הזמן שבו תבינו את גדולתה של ענווה אמיתית, ואז תבינו שמי שידע להיות משרת, היה למעשה חופשי במשימתו לעשות טוב ולהפיץ רחמים, וכי אמונה, ביטחון ושלום ליוו אותו בחייו. (278, 11-12)
23. אני אומר לכם שתחושו זאת כאשר נפשכם תהיה מוכנה ללמד את בני האדם את תורתו. כי כך יהיה כאשר תמצאו את עצמכם. אז תשמעו את קול המצפון בבהירות גמורה. כל עוד זה אינו נכון לגביכם, לא תוכלו לחוש אותי באמת. (169, 36)
24. הקשיבו לדברים אלה בתשומת לב, כדי שתוכלו לפרשם לאחר מכן ולזרוע אותם בלבבות בני האדם. אל תסתפקו בהבנתם: דברו עליהם, היו דוגמה ולימדו באמצעות מעשיכם. היו רגישים, כדי ואף על פי שהם תועים במטריאליזם של קיומם, הם רגישים לכל ביטוי רוחני. אך אם איננכם יכולים להוליך שולל את בני האדם — האם תוכלו להוליך שולל את אביכם?
10. תנו לאהבתו של האדון לשכון בתוככם, כדי שתוכלו לסלוח לאויביכם כפי שהוא סולח לכם. אז יהיה לבכם עוגן הצלה בקרב בני האדם. (65, 44-46)
11. אל תפחדו מהאנשים; כי אמת, אני אומר לכם: אדבר מפיכם, אעיד את דבריי דרככם, והד שלהם יגיע עד קצות תבל, אל הגדולים, אל הקטנים, אל השולטים, אל המדענים ואל התיאולוגים. (7, 37)
12. אני אומר לכם שוב, כי אסור לכם לחשוש מהעימות. אמרו אפוא לבני אדם בסביבתכם, בטבעיות רבה, כי האדון בא אליכם.
13. אמרו להם כי זה שמת על הצלב היה ישוע — הגוף שבו הסתתר המשיח, המקדש החי שבו שכן "דבר האלוהים"; אך כי המשיח, האהבה האלוהית, חי ובא ברוחו אל ילדיו כדי ללמד אותם את הדרך שתוביל אותם לממלכתו הרוחנית. (88, 62-63)
14. אל תפחדו מהשיפוטים ומהלעג של הכתות והעדות. הם אלה אשר, אף על פי שיש בידיהם את ספרי הנבואה, לא פירשו אותם כראוי ולכן לא ידעו לצפות לבואי. אתם, לעומת זאת, שלא הכרתם את הנבואות שדיברו על שובי כרוח הקודש, ציפיתם לבואי. עתה הגיע "הזמן השלישי", אך האנושות לא הבינה כיצד לפרש את הבשורה כראוי. (33, 26)
15. כיצד תוכלו לגרום לאנושות להשיג רוחניות בעידן של חומרנות כה גדולה ובלבול רוחני?
16. היו מודעים לכך שעבודתכם קשה, שעליכם להיות חזקים וסבלניים במאבק כדי שתוכלו למלא אותה.

לחשוב שאתם נעלים עליהם בגלל הידע שקיבלתם ממני. כבל שתתנהגו בצניעות רבה יותר, כך הם יראו בכם אנשים אצילים ואמינים יותר.

32. בדרך זו, האור הממיס את הקנאות ומשחרר את הנשמה, יתקדם בהדרגה מאדם לאדם. ואלה שקראו לעצמם נוצרים מבלי להיות כאלה, יכירו את תורתו האמיתית של ישו באמצעות אור זה ויפרשו אותה. שכן היא תעניק להם תפיסה מרוממת של החיים הרוחניים, עליהם דיבר ישו בתורתו. (226, 17-21)

33. אינכם יכולים לפנות אל בני האדם עם הכנה מזויפת או מדומה בלבד; שכן נפשם התפתחה, והכיסוי שכיסה את עיניהם נפל זה מכבר.

34. הביאו להם רוחניות, הציעו להם שלום וצרו בסביבתכם אווירה של רווחה ואחווה, ואז תחוו כיצד הם מקשיבים לכם ומקבלים את דבריכם, שבהם יהיו ההשראה והכוח שלי.

35. כאשר אתם מטיפים ומלמדים שלום, היו שלווים בעצמכם; כאשר אתם מדברים על אהבה, חשו אותה לפני שתביעו אותה במילים; כאשר בני אדם אחרים מציעים לכם את פירותיהם, אל תדחו אותם. בחנו את כל מה שאתם לומדים, והיצמדו למה שיש בתורתם שהוא מותר ונכון.

36. תיתקלו גם באלה אשר — שהפכו לקנאים בקיום מצוות דתם — צמצמו את כושר ההבנה שלהם על ידי הפיכת טקסי הפולחן שלהם לחומריים. עליכם לעזור להם בסבלנות להרחיב את ידיעותיהם, להראות להם את האופקים שאליהם יכול להגיע רוחם, אם יעמיקו בהוראותיי.

37. עליכם לדבר אליהם על רוחי האוניברסלית, על אלמוות הנשמה, על התפתחותה המתמשכת. עליכם ללמד אותם את התפילה האמיתית, את השיח עם הרוח, ולשחרר אותם מדעות קדומות ומ טעויות. זו היא המשימה שאני מטיל שתדעו מתי הוא הרגע הנכון לדבר, ומתי הגיע הזמן המתאים שבו מעשיכם יעידו על תורתו.

25. אני נותן לכם שפה אחת בלבד כדי להפיץ את דבריי, ושפה זו היא האהבה הרוחנית, שתהיה מובנת לכל בני האדם.

26. זוהי שפה המרגיעה את אוזני האדם ולבו, אשר תפרק אבן אחר אבן את מגדל בבל שהקימו בלבם. אז יסתיים משפט שלי, כי כולם יראו עצמם כאחים. (238, 27-28)

27. רק כאשר תשתנו מבפנים, אשלח אתכם לעולם להפיץ את בשורתי. כי רק כאשר הרוחניות תהיה אמיתית בתלמידים, הם ידעו להעביר אותה כפי שקיבלו אותה ממני. (336, 38)

28. זכרו כי תורתו אינה מוגבלת לתפיסותיכם וליכולת ההבנה שלכם. לחוכמתי האלוהית אין גבולות. איש אינו יכול לטעון כי הכיר או הבין את אחת מגילויי, עוד בטרם גיליתי אותה לו.

29. בעוד שהמדענים מנסים להסביר הכל באמצעות הידע החומרי שלהם, אני מגלה לענווים את החיים הרוחניים, החיים האמיתיים, שבהם טמונה הסיבה, היסוד וההסבר לכל מה שקיים.

30. מהידע שתעבירו תצמח התפיסה שהאנשים ייצרו לעצמם על מעשיי. רבים, מחוסר הבנה, ישפטו את תורתכם על פי צניעותכם, כפי שב"תקופה השנייה" נשפט ישוע, המשיח, על פי מראהו הצנוע ובגדיו הפשוטים, וגם משום שגם אותם שנים-עשר שהלכו אחריו היו לבושים בפשטות. אך אני אומר לכם באמת, כי הם לא היו עטופים בסמרטוטים, וכי הם רק בזו ליהירות הארצית, משום שהבינו, על סמך תורתי, במה טמונים הערכים האמיתיים של הנשמה.

31. אני אומר לכם, תלמידים: כאשר אנשים יתחילו ללמוד את עבודתי, ויבואו אליכם וישאלו אתכם, אל תיפלו בפיתוי

והפשטות, שכן כך באתי אליכם, ובאותו אופן עליכם להתקרב ללבבות, לבתים ולעמים. אם תבואו כך, תוכרו כשליחי מסר רוחני, ומאבקכם יישא פרי של התרוממות רוחנית אמיתית, התחדשות ואחווה. (82, 66)

45. אם אתם רוצים לדעת מה עליכם לעשות בקרב בני האדם, די לכם להתבונן במה שעשיתי בקרבכם מאותו היום שבו שמעתם את דברי לראשונה.

46. סלחתי לכם, קיבלתי אתכם בחסד ובאהבה אינסופיים, נתתי לכם מנוחה מעמל יומכם. לא טרחתי לשפוט את מעמדכם החברתי, את מעמדכם או את הקסטה שלכם . טיהרתי את צרעת חטאיכם וריפאתי את מחלותיכם.

47. הייתי מבין, סלחן וטוב לב בשיפוט חסרונותיכם. החזרתי אתכם לחיים האמיתיים בכך שנתתי לכם תורת אהבה, המאפשרת לכם להושיע את עצמכם על ידי הצלת הזולת.

48. במעשים אלה שלי, שביצעתי בכל אחד מכם, תוכלו למצוא את הדוגמה הטובה ביותר ליישום בקרב הסובלים במצוקה גופנית ונפשית, אשר יבואו אליכם בהמוניהם.

49. כשאני מדבר אל העם הזה כאן, אני מדבר אל האנושות. משימתכם היא לפנות מחר אל לבבות האנשים ולהעביר להם באחווה את דבריי, אשר ישלימו את מלאכת הגאולה. (258, 21-24)

50. עליכם להיות ענווים. אל תתרגזו אם יפגעו בכם. היו נוחים לבריות. יגרמו לכם השפלות וסבל. אך את דבריכם, שיהיו המסר שלי, לא יוכלו לגרש מנשמתם. לכן אני אומר לכם: אם יש שיישארו אדישים וחירשים לקריאתכם, אחרים יתעוררו משנתם הארוכה ויצאו לדרך, כדי להתקדם ולהוביל את חייהם אל דרך ההתחדשות והתשובה.

עליכם — משימה של אהבה וסבלנות. (277, 6-7)

38. רפאו את כל הסבל, הן של הגוף והן של הנפש, שכן מוטלת עליכם המשימה לנחם, לחזק ולרפא את זולתכם. אך אני שואל אתכם: כיצד תוכלו להעניק בריאות לנזקקים, אם אתם עצמכם חולים? איזה שלום יוכל לזרום מנפשכם, אם היא מוטרדת מדאגות, סבל, ייסורי מצפון ותשוקות נחותות?

39. רק את מה שאספתם בלבבם תוכלו להציע לבני אדם אחרים. (298, 1-2)

40. אני מביא לכם הוראה ברורה ופשוטה, כדי שתלמדו לחיות בקרב חוטאים מבלי להידבק; לעבור את דרככם בין קוצים מבלי להיפצע; להיות עדים למעשי זוועה וחרפה מבלי להתרגז; לחיות בעולם מלא בעוני מבלי לנסות לברוח ממנו, אלא דווקא לשאוף להישאר בתוכו, כדי לעשות כל טוב אפשרי לנזקקים ולזרוע את זרעי הטוב בכל הדרכים.

41. מכיוון שהגן עדן הארצי הפך לגיהינום בגלל חטאי בני האדם, עליהם לשטוף את כתמי הבושה שלהם ולהשיב לחייהם את טוהרם המקורי. (307, 26-27)

42. לא אשלח כשליחים את אלה שמתים לחיי החסד, שכן לא יהיה להם מה לתת. לא אפקיד משימה זו בידי אלה שלא טיהרו את לבם מאנוכיות.

43. שליח דבריי חייב להיות תלמידי, שנוכחותו בלבד כבר תביא את שלומי אל לבבות האנשים. עליו להיות בעל היכולת לנחם את זולתו גם ברגעים הקשים ביותר של החיים, וממילותיו חייב תמיד לזרוח אור המגרש את כל החושך מהנשמה או מהשכל. (323, 60-61)

ההתנהגות הנכונה בהפצת הדבר

44. לתלמידיי החדשים יהיו אמצעים ודרכים רבים להפצת הזרע המבורך הזה; אך אל תשכחו לעולם את הענווה

57. אתם, לעומת זאת, אל תלעגו לעולם לאלה שהם עובדי אלילים בקנאותם הדתית. כי אף שהם מחפשים אותי בצורות חומריות, הם בכל זאת סוגדים לי בתוכם.
58. אין לכם צורך להצביע בפני בני אדם על טעויותיהם כדי להביא לתיקונן. נהפוך הוא, בכך תעוררו את זעמם ותחזקו עוד יותר את קנאותם. די יהיה בלהוציא את תורת שלי לפועל ברוחניות הנדרשת, כדי להביא את טעויותיהם של בני אדם לאור האמת.
59. תצטרכו להפגין סבלנות רבה, רחמים גדולים ואהבה אמיתית, אם ברצונכם שהאנושות תלמד בקרוב להכיר את התוכן הרוחני של דבריי ולהעניק לו הערצה אמיתית, וכן להכיר בכל יצור אנושי אח רוחני וארצי באלוהים. (312, 20-22)
60. הוכחתי לכם שאפשר להסיר את כיסוי העיניים האפל מעל עיניו של הבלתי-יודע או המוטעה, מבלי לפגוע בו, מבלי להעליב אותו או לפגוע בו. אני רוצה שגם אתם תנהגו כך. הוכחתי לכם על עצמכם כי לאהבה, לסליחה, לסבלנות ולסובלנות יש כוח רב יותר מאשר לקשיחות, לגינוי או לשימוש בכוח. (172, 63)
61. שוב אני משאיר לכם את העקבות, כדי שתלכו אחריי. כאשר תצאו לחפש אנשים כדי להביא להם את הבשורה הטובה, אל תתחננו שיקשיבו לכם. מלאו את משימתכם בכבוד, ואלה שיאמינו לכם יהיו אלה שבחרתי להפוך לתלמידיי. (10, 50)

הדרך הנכונה להפיץ את הבשורה

62. לא נתתי לכם את דברי כדי שתכריזו אותם ברחובות ובכיכרות. ישוע אמנם עשה זאת; אך הוא ידע לענות על כל שאלה ולבחון את אלה שניסו לנסות אותו.
63. אתם קטנים וחלשים, ולכן אסור לכם לעורר את זעמם של בני האדם. אל תנסו
51. התחמשו באומץ, באמונה ובכוח, כדי שתוכלו לעמוד במאבק. אך אני מפנה את תשומת לבכם: אל תתנו לעצמכם להירתע כאשר אתם מדברים עם אחד מבני האדם, משום שאתם רואים אותו לבוש היטב, או משום שמפנים אליו כאל נסיך, אדון או שר.
52. קחו דוגמה מפאולוס ומפטרוס, שהרימו את קולם בפני אלה שהעולם בינה אותם אדונים. הם היו גדולים ברוחם, ובכל זאת לא התהדרו בפני איש בכך שהם אדונים; אלא הצהירו שהם משרתים. לכו בדרכם והעידו על אמת שלי באמצעות אהבת מעשיכם. (131, 60-62)
53. אני מציין בפניכם גם כי מי שמשתמש בדבריי כחרב כדי לפגוע בבני אדם אחרים, או כשרביט כדי להשפילם, אינו יכול לקרוא לעצמו תלמידי. כמו כן, מי שמתרגז כאשר הוא מדבר על תורה זו, ומי שמאבד את שלוותו, אינו יכול לקרוא לעצמו תלמידי, שכן הוא לא יזרע זרעי אמונה.
54. תלמיד מוכן יהיה זה אשר, כאשר הוא רואה את אמונתו, את קודש הקודשים של אמונותיו, מותקף, יודע להישאר רגוע, שכן הוא יהיה כמגדלור בעיצומה של סערה. (92, 9-10)
55. כאשר אתם מבקשים להוביח חוטא לטובה, אל תעשו זאת על ידי איום עליו במשפט שלי, בכוחות הטבע או בכאב, אם לא יתחדש, שכן כך תטמיעו בו סלידה מ- , תורת שלי. הראו את האל האמיתי, שהוא כולו אהבה, רחמים וסליחה. (243, 36)
56. אל תרגישו פגועים מהלעג של בני אדם אחרים, שכן אתם מודעים לכך שמי שעושה זאת אינו מסוגל להכיר את האמת בשל בורותו. את הפיצוי לכך תמצאו אצל אלה שבאים אליכם כדי לבחון אתכם, ואז מופתעים מהשלום הפנימי המאיר את כל אחד מתלמידיי האמיתיים.

70. אמרתי לכם: האם אתם רוצים שיהיו לכם חברים רבים? אם כן, השתמשו בטוב לב, בחמימות, בסובלנות וברחמים. כי רק בעזרת מידות אלו יוכל רוחכם לזרוח על נתיבם של הזולת, שכן כולן ביטוי ישיר של אהבה. כי הרוח טומנת בחובה הפנימי ביותר את האהבה, שכן היא ניצוץ אלוהי ואלוהים הוא אהבה. (30, 29-36)

71. אני מדבר כעת אל אלה שאמורים למלא את שליחותם כשליחים ונביאים במדינות אחרות, כדי שלא יתפאו על השליחות שהפקדתי בידיהם. אלה לא יעוררו מהומה על ידי לחימה בקהילות דתיות או באמונות.

72. יהיו אחרים שיעוררו זעם כלפיכם, מבלי להיות מודעים לכך שבכך הם יסייעו לכם להפיץ את תורתכם, על ידי כך שיעוררו את סקרנותם של רבים, אשר לאחר מכן תתחלף באמונה. (135, 28)

73. כאשר אני מטמיע את המסר האלוהי שלי בתוככם, עליו להפוך למסר של אחווה. אך כדי שתשפיע על הלב החומרי של האנושות הזו ותרגש אותו, עליה לשאת את חותמת האמת שגיליתי לכם. אם תסתרו דבר מה, אם תשמרו דבר מה בסוד, לא העדתם באמת על מה שהייתה התגלותי בתקופה השלישית, ולכן לא תמצאו אמונה. (172, 62)

74. כמה גדולה היא הנחשלות המוסרית והרוחנית שבה אני מוצא את האנושות! כמה גדולה היא האחריות של אלה שקיבלו את החסד ואת האור של דברי בתקופה זו!

75. תלמידים, הפכו למורים, גרשו מליבכם את הפחד מפני בני האדם, סלקו את האדישות ואת העצלות, הכירו בכך שאתם אבן נושאי בשורה שמימית. אתם הם אלה שצריכים לתת את ההסבר לכל המתרחש בזמנים אלה, שאתם צריכים להתאמץ להראות את עקרונות תורתו, שהאנושות שכחה.

למשוך את תשומת הלב אליכם — חשבו שאין בכם דבר מיוחד. אל תשאפו גם להוכיח לאנשים שכולם טועים ורק אתם מכירים את האמת ה ; כי בדרך זו לא תשיגו דבר טוב בזרעכם.

64. אם ברצונכם להתפתח מבחינה רוחנית ומוסרית, אל תבקרו את טעויות זולתכם, כדי שלא תיפלו באותה טעות. תקנו את החסרונות שלכם, התפללו בענווה אל אדונכם, כדי שתוכלו לקבל השראה מעדינותו, וזכרו את עצתו, לעולם אל תפרסמו את מעשיכם הטובים, כך שיד שמאלכם לעולם לא תדע מה עשתה יד ימינכם.

65. כמו כן אני אומר לכם, שאין צורך לחפש את האנשים כדי לדבר אליהם על תורתו; כי רחמיו יובילו אתכם אל אלה הזקוקים לעזרתכם.

66. אך אם יהיו רגעים שבהם, מתוך קיום תורתו, תרגישו צורך לעשות מעשה של אהבה לזולת, ולא יהיה בקרבתכם נזקק, אל תתעצבו ואל תפקפקו בדברי. זו תהיה דווקא השעה שבה עליכם להתפלל למען אחיכם הנעדרים, אשר יקבלו את רחמיי, אם אמונתכם אמיתית.

67. אל תשאפו לדעת יותר מאחיכם. הבינו כי כולכם משיגים את הידע המתאים להתפתחותכם. אילו הייתי מעניק לכם את אוריי מבלי שתזכו לכך, הייתם מתנשאים ומתנוונים בגאוותכם, וחוכמתכם הייתה כוזבת.

68. אני רוצה לראות אתכם צנועים. אך כדי להיות כך בפני, עליכם להפגין זאת גם כלפי הזולת.

69. תלמידים, האהבה והחוכמה אינן נפרדות לעולם, האחת היא חלק מהשנייה. כיצד ייתכן שיש המשתדלים להפריד בין שתי המידות הללו? שתיהן הן המפתח הפותח את שערי המקדש, שיאפשר לכם להגיע להבנה מלאה של תורתו.

אותם, דברו אליהם באהבה ובמסירות אודותי.
83. חפשו את המנודים — את אלה החיים אבודים בתוך עוני ורוע. אני מעניק למילותיכם כוח רוחני, כדי שיהיו דרך לגאולה כאשר הן יוצאות מפיכם.
84. פתחו בפני הבורים את ספר החיים האמיתיים, כדי שנשמתם תתעורר ותגדל עם חדירתה אל התגלויות רוח הקודש. היו דומים למוריכם, ותמצאו אוזן קשבת. (64, 70)
85. אני רוצה שמי שמצא את הדרך ילמד אותה בצורה קלה להבנה ויקל אותה על בני אדם אחרים, שלא יפזרו עליה אבני נגף, כפי שעשו רבים, ובכך מנעו ממי שמחפש אותי להגיע אליי. (299, 34)
86. לכם, הספיריטואליסטים, אני מפקיד את המשימה להרוס את המחסום שהאנושות הציבה בינה לבין אלוהים — מחסום של אמונה כוזבת, אמונה מדומה בלבד בנצחי, של חומרנות וטקסי פולחן מיותרים.
87. לך, העם, אני נותן את המשימה להפיל מעל הכן את עגל הזהב, שאנשים עדיין סוגדים לו, גם אם הם מחשיבים את עצמם כרחוקים מעבודת אלילים ומאלילות. (285, 54-55)
88. סלקו את הרושם המוטעה שקיבלו בני האדם מהתורות הרוחניות, כאילו הן מבוססות על בורות, הונאה ורמאות. הראו את תורתו במלוא טוהרה ונשגבותה, כדי שתפיג את הבורות, הקנאות והקשחת הלב המונעים מהאנשים לחשוב על האני הרוחני שלהם, ממנו גזלו כל חופש פעולה. (287, 42)
89. אתם, שקיבלתם את ההתגלויות הללו, נבחרתם להכריז לאנושות על בשורתי החדשה באמצעות כושר ההבנה האנושי. מי ייתן עדות זו, אם לא אתם?
90. אם אתם מצפים שראשי הקהילות הדתיות או אנשי הדת יביאו את הבשורה
76. אל תחזרו על דבריי בפני בני האדם כפי שאמרתי לכם. התאמנו כדי שתדעו להסבירם. אל תחפשו מילים כדי להרשים בכושר הדיבור שלכם. דברו בפשטות, המבטאת בצורה הטובה ביותר את אמת הרוח. (189, 11-13)
77. היו בלתי נלאים, תלמידים חדשים, כאשר אתם מדברים על אמת זו. שפתיים בלתי מיומנות, שאינכם מבטאות את דבריי מתוך פחד — פתחו את עצמכם ברגע ההחלטה שלכם. מילה אחת, הנאמרת בשמי, יכולה להציל חוטא, לסגור תהומות המעכבות את דרכם של אלה שהפכו סוררים ברע. האם אתם מודעים לכוח שיש למילה שלי? האם אתם מודעים לעוצמת הסמכות שלכם?
78. דברו באמצעות מעשים מופתים ועשו צדק עם אותו חלק ממלאכתי שהפקדתי בידיכם. את השאר אעשה אני. (269, 6)
79. כאשר אתם רואים שאחרים מבני אדם מלמדים את שמו ואת דברו של ישו, אל תזלזלו בהם. כי כתוב ששובי יתרחש כאשר הדבר שהבאתי לכם ב"תקופה השנייה" יתפשט על פני כל הארץ.
80. אך אני אומר לכם, כי עדיין ישנם מקומות בעולם אשר לא קיבלו את אותה הבשורה. כיצד תוכל התורה הרוחנית העמוקה של ימינו להגיע לאותם עמים, מבלי שקיבלו תחילה את זרע האהבה האלוהי, אשר נתן לכם המושיע במילותיו ובדמו? (288, 44)
81. ברגע שתבינו ותחושו את האמת, תחוו עד כמה קל לרוח ללכת בעקבות צעדיו של אדונה, אפילו במבחנים הקשים ביותר. עשו כל מה שביכולתכם, כי לא אבקש מכם יותר ממה שאתם מסוגלים לעשות . אז תותירו אחריכם את הדרך סלולה לדורות הבאים.
82. אני מפקיד את הילדים בידיכם ומצווה עליכם להוביל אותם בדרך הישר. אספו

96. עם יכולת זו, יש לפניכם שדה פעולה רחב כדי להעניק נחמה על פי רצוני. משחה זו הנחתי בתוך הווייתכם, במיתרי הלב העדינים ביותר שלכם, ואתם התרוננתם בה, צווארכם נרכנה בפני נפלאותיה, לבכם התרכך מכאבם של בני האדם, ואתם תמיד הלכתם בדרך הרחמים.

97. המשיכו להעניק את משחת הריפוי הזו, שאינה נמצאת בידיכם, משום שהיא מועברת באמצעות מבטים של חמלה, נחמה והבנה, מועברת באמצעות מחשבות טובות, והופכת לעצות מרפאות, למילים של אור.

98. למתנת הריפוי אין גבולות. אל תשכחו לעולם כי היא שורה בכם; ואם הכאב ישתלט עליכם, משום שאתם נתונים למבחן, ואם לא תוכלו להסיר אותו בעזרת משחה זו, אל תשכחו את תורתו, תשכחו את סבלכם ותחשבו על האחרים, שסבלם גדול משלכם. אז תחוו ניסים בעצמכם ובקרב בני אדם אחרים. (311, 18-19)

99. עד כמה עליכם להיות מוכנים כדי להביט אל תוך הלבבות ולחוות את אשר הם טומנים בחובם, את אשר הם מסתירים ואת אשר הם זקוקים לו!

100. לימדתי אתכם להזין נשמות, לרפא אותן, להאיר להן ולהראות להן את הדרך להתפתחותן כלפי מעלה.

101. מי ששומע את הדבר הזה ושומר אותו בלבו, יוכל להיות מורה רוחני, רופא ויועץ. בדבריו תהיה לו מתנת שלום ונחמה עבור בני האדם הסובבים אותו, הזקוקים לאור. (294, 3-4)

102. אני נותן לכם טיפת משחה מרפאת, כדי שכאשר תרדפו, תבצעו ריפויים מופלאים בקרב בני האדם. כי בזמן המגפות הגדולות, כאשר יפרצו מחלות זרות ובלתי מוכרות למדע, תתגלה סמכותם של תלמידיי.

המשמחת הזו לאנושות, אתם טועים. כי אמת, אני אומר לכם, אפילו אם היו רואים אותי, לא היו פותחים את פיהם לומר לאנושות: "הנה, שם נמצא המשיח, לכו אליו!" (92, 13)

91. אל תישנו בציפייה לאותם זמנים עליהם דיברתי אליכם, כדי שאז אקום ואומר לאנשים: "מה שאתם רואים לנגד עיניכם כעת, כבר נבוא."

92. לא, עם, הכרחי בהחלט שתכריזו על כך מראש, שתנבאו זאת, שתסללו את הדרך לבואו של כל מה שניבאתי והבטחתי לכם. אז תמלאו את משימתכם כמיטב הדרך לרוחניות על פני האדמה.

93. כאשר יתחילו להתרחש בעולם דברים מופלאים, ורוח האדון תדבר אליכם באמצעות אירועים שלא נראו כמותם, ובאשר רוח האדם תתחיל לחשוף מתנות ויכולות שלא היו ידועות מעולם, תחוו ביצד כל אמונות, תיאוריות, נורמות, מוסדות ומדעים, ואז האנושות תודה כי אלה שהטיפו בענווה תורה שנראתה זרה, צדקו, משום שדבריהם אושרו כאשר התגשמו.

94. אז תראו כי עמי הארץ מתעניינים בהדרכה הרוחנית, כי התיאולוגים משווים את תורתו של ישו עם ההתגלויות החדשות, ותראו רבים, שתמיד היו אדישים כלפי הרוחני, מתעניינים בלהט בלימוד ההתגלויות של זמננו ושל העבר. (216, 16-17)

משימה לנחמה ולריפוי הסובלים בגופם ובנפשם

95. הפקדתי בידי נבחריי מתנות גדולות. אחת מהן היא הריפוי — המשחה המרפאת, כדי שתוכלו למלא בעזרת מתנה זו את אחת המשימות היפות ביותר בקרב בני האדם, שכן כובד הלכת שלכם הוא עמק דמעות, שבו תמיד יש כאב.

עם. המשחה ההיא, עליה אני מדבר אליכם, נמצאת בלבכם. שם הנחתי אותה כתמצית יקרה, ורק האהבה יכולה לפתוח אותה, כדי שתזרום החוצה ללא מעצורים.
109. אם תרצו לשפוך אותו על חולה כלשהו, לא ידיכם הן שירפאו, אלא הרוח העולה על גדותיה מאהבה, רחמים ונחמה. שם, לאן שתכוונו את מחשבותיכם, יתרחש הנס.
110. אתם יכולים להשפיע על היצורים והיסודות של הטבע בדרכים רבות כדי להביא נחמה לכולם. אך אני אומר לכם גם זאת: אל תפחדו מהמחלות והיו סבלניים ורחומים עם כולם.
111. באשר לאלה שנכנסו בהם רוחות ולמבולבלים בשכלם האנושי, גם אותם תוכלו לרפא, כי יש לכם את היכולת הזאת ועליכם לשים אותה לשירותם של אותם יצורים שנפלו לייאוש ולשכחה. שחררו אותם וחשפו את הסמכות הזאת בפני הכופרים. זוהי אחת המשימות הגדולות של העם הזה, להביא את האור למקומות שבהם שוררת החשיכה, לשבור כל שעבוד וכל עוול, ולהביא את העולם הזה להכיר את אדוניו ולראות את עצמו, את פנימיותו, מתוך הכרה מלאה של האמת. (339, 39-41)

הרגע שבו יוצאים למשימה העולמית

112. מכיוון שהעולם עיוור כעת עד כדי כך שאינו יכול לזהות את אור האמת, ואף אינו יכול לשמוע את קריאתי במעמקי הווייתו, עליכם להתפלל ולכבוש קרקע רוחנית. שכן כעת לא יאזינו לכם, משום שכל העמים עסוקים בהכנות להריסה ולהגנה.
113. בני האדם יצטרכו להיות עיוורים עוד יותר, כאשר הייאוש, השנאה, הטרור והכאב יגיעו לקצה גבול היכולת.
114. גם זו לא תהיה השעה הנכונה להעביר את המסר שלי, כי תהיו כמו
103. אני מפקיד בידיכם מפתח, שבאמצעותו תפתחו את המנעול החלוד ביותר, כלומר: את הלב הסורר ביותר, ואפילו את שערי הכלא, כדי להעניק חופש לחפים מפשע ולהציל את האשמים.
104. תחיו תמיד בשלום ובאמון בי, כי בכל מקום שאליו תלכו, תהיו מוגנים על ידי מלאכיי. הם יעשו את מילוי משימתכם לשלהם וילוו אתכם לבתים, לבתי חולים, לכלא, לשדות של מחלוקת ומלחמה — לכל מקום שאליו תלכו כדי לזרוע את זרעי. (260, 37-38)
105. האנשים יבואו, וביניהם "תומאס", המיוצג על ידי המדע והמטריאליזם, בעיניים פקוחות, כדי לחקור; ולא רק בעיניו, אלא גם באצבעות ידיו, כדי למשש, לגעת, כי רק כך יוכל להאמין בנוכחותי ובאירועים הרוחניים שיחולו בזה אחר זה בקרב האנושות, ואשר עליהם יעידו בני האדם, כדי ש"תומאס של העידן השלישי" יוכל להתגבר על ספקותיו ומטריאליזם באמצעות אהבתי. (319, 38)
106. אני אתן לכם את ההוראה מתי עליכם להתחיל בעבודה; כי תהיה זו תקופה של סימנים כה גדולים וברורים, עד שתשמעו את קריאת העולם הרוחני ואת קריאת העולם הזה, אשר יאותת באירועיו כי שעת מאבקכם הגיעה. אדבר אליכם מרוח אל רוח ואנחה אתכם בדרך.
107. אך אני רוצה שתבואו אל בני האדם כמורים, כרופאים, ורק לאחר שתשככו את כאבם, יוכלו לשתות ממעיין המים הטהורים של דברי. חפשו תחילה את הפצע, את הכיב או את המחלה, ורפאו את סבלם, כדי שתוכלו לפנות לאחר מכן אל נשמותיהם.
108. לכו אל בני אדם כמו ישוע ב"תקופה השנייה" והביאו את משחת הריפוי של דבריי. אך ממה מורכבת המשחה, הו תלמידים? האם זהו מי המעיינות, המבורכים והופכים לתרופה לחולים? לא,

עבודת אלילים, קנאות ופולחנים כוזבים. אל תציעו לי מנחות שאינן מגיעות אליי; אני דורש מכם רק התחדשות והגשמה ברוחניות.

3. התחדשו ביחס להרגליכם הקודמים, אל תביטו לאחור ואל תסתכלו על מה שוויתרתם עליו ועל מה שאסור לכם עוד לעשות. הבינו כי יצאתם לדרך ההתפתחות העילאית שלכם ואסור לכם לעצור. הדרך צרה, ועליכם להכיר אותה היטב, כי מחר תצטרכו להוביל בה את אחיכם, ואני לא רוצה שתתעו.

4. אני האב הסבלני, הממתין לתשובתכם ולרצונכם הטוב, כדי להציף אתכם בחסדי וברחמי. (23, 60-63)

5. דבריי מייעצים לכם תמיד לטוב ולמידות טובות: שלא תדברו רעה על בני אדם אחרים ותחשוף אותם לבושה; שלא תביטו בבוז באלה הסובלים ממחלות שאתם מכנים מדבקות; שלא תתמכו במלחמות; שלא תעסקו בעיסוקים מבישים, ההורסים את המוסר ומקדמים את התועבות; שלא תקללו דבר שנוצר, שלא תיקחו דבר זר ללא רשות בעליו, ולא תפיצו אמונות טפלות.

6. עליכם לבקר את החולים, לסלוח למי שפוגע בכם, להגן על המידות הטובות ולהיות דוגמה טובה; ועליכם לאהוב אותי ואת זולתכם, שכן בשתי מצוות אלה מסוכמת כל התורה.

7. למדו את השיעור שלי והפיצו אותו באמצעות מעשיכם. אם לא תלמדו, כיצד תוכלו להטיף את תורת שלי? ואם לא תחוו את מה שלמדתם, כיצד תוכלו ללמד כשליחים טובים? (6, 25-26)

8. עם, אם ברצונך להתקדם, התגבר על העצלות שבך. אם ברצונך להיות גדול, החל את עקרונותיי על מעשיך. אם ברצונך להכיר את עצמך, חקור את עצמך באמצעות דבריי.

קוראים במדבר; איש לא ישים לב אליכם. (323, 27-29)

115. רק לאחר שהארץ תוענה מקוטב לקוטב, וכל האומות, כל המוסדות החברתיים וכל הבתים יישפטו עד לשורשיהם, ולאחר שהאנושות תנקה כל כתם של חרפה, תצאו מוכנים בשמי כדי להביא את תורת שלי לאחיכם. (42, 54)

116. כשיגיע הזמן, עליכם לצאת לדרך, עם אהוב, ולהפוך את דברי הקודש שלי למוחשיים עבור בני האדם. כתלמידים טובים תתפזרו ברחבי העולם, והבשורה החדשה הזו שאני מותיר לכם תתפשט. האור הזה, היוצא מהחותם השישי, יאיר את האנושות של תקופה זו, ועמו יתבררו הסודות.

117. תורתו תתבסס בעמים אחרים, וכל מה שהאנשים לא גילו, הם יכירו באמצעות האור שהחותמות השבע מעניקות. אך עליכם לדבר על תורות אלה שקיבלתם, ולהדריך את האנשים לקיום מצוותיו. (49, 43)

XV. אזהרות, התראות, הוראות

פרק 61 - אזהרות והזהרות של האדון

מצוות ומשימות

1. ישראל, אל תמלא רק את התחייבויותיך כלפי העולם. מלא גם את התורה; כי לקחתם על עצמכם משימה כלפי האב, וקיומה חייב להיות קפדני, נשגב ורוחני.

2. אני מלמד אתכם כדי שתתרחקו מהחומרנות ותפסיקו להיות קנאים ועובדי אלילים; כדי שלא תעריצו חפצים חומריים מעשה ידי אדם ולא תערכו להם פולחן. אינני רוצה שיהיו בלבכם שורשים של

במעשיכם את האישור לתורה שאתם מטיפים לה. (300, 57)

16. אמרו לי: האם דחיתי אתכם כאשר חטאתם? האם נטשתי אתכם, האם עזבתי אתכם לנפשכם, כאשר מעידה כלשהי עצרה אתכם? האם הראיתי לכם פנים זועפות כאשר נפלתם, מובסים מכאב?

17. עם זאת, אני רואה כי אלה שאני מכנה באהבה רבה תלמידיי, נוטשים את זולתם בעת צרה, דוחים את מי שסוטה מדרך הישר, במקום למשוך אותו באהבה ולעזור לו לתקן את דרכיו, ולפעמים הם הופכים לשופטים כאשר הם מתערבים בעניינים שאין להם זכות לשפוט.

18. האם זה תואם את תורתו? לא, כך אומרת לי מצפונכם, כי אני רוצה שתשפטו את עצמכם בקפדנות, כדי שתוכלו להחליק את החספוסים הרבים הפוגעים ברגשותיכם, ותוכלו להתחיל להיות תלמידיו. (268, 46)

אמונה, תקווה, אהבה, ענווה, ביטחון

19. אם תהיו ענווים, תהיו גדולים. הגדולה אינה בגאווה וביהירות, כפי שרבים מאמינים. "היו עדינים וענווים בלבכם", אמרתי לכם בכל עת.

20. הכירו בי כאב ואהבו אותי, אל תחפשו עבור גופכם כיסא מלכות או שם שיבדיל אתכם מאחרים. היו פשוט בני אדם בין בני אדם אחרים והיו בעלי רצון טוב בתוככם. (47, 54)

21. אני רוצה לראות בכם את האמונה שהפגינו החולים שבאו אליי ב"תקופה השנייה"; זו של המשותק, העיוור והאישה החולה סבלית. אני רוצה להרגיש אהוב כאב, מבוקש כרופא ונשמע כמאסטר. (6, 46)

22. אל תתעצלו באמונה, ולא בתקווה. זכרו תמיד כי סוף מסע החיים הזה יגיע. אל תשכחו כי מקורכם היה בי, וכי היעד

9. הבינו עד כמה אתם זקוקים לדברי, המציעים אהבה, חוכמה, עצות ועזרה. אך במקביל, הרגישו גם אחריות כלפי מה שאני נותן לכם, כי אתם איננכם היחידים הזקוקים לכך בעולם. ישנם רבים הרעבים והצמאים להוראות אלה, ועליכם לזכור להתכונן כדי לצאת אליהם עם מסר אהבתי. (285, 50-51)

10. גדולה מאוד היא האחריות שיש לעם זה כלפי האנושות. עליו לשמש דוגמה לרוחניות אמיתית, עליו להראות את הדרך שבה יש לקיים את הפולחן הפנימי, את הקורבן הנעים, את ההוקרה הראויה לאלוהים.

11. פתחו את לבכם והקשיבו לקול המצפון, כדי שתוכלו לשפוט את מעשיכם ולדעת אם אתם מפרשים את תורתי נאמנה או שגם אתם מפרשים את משמעות תורתי באופן שגוי. (280, 73)

12. תורתו מאבדת את כל משמעותה אם אינכם מיישמים אותה.

13. אתם יודעים היטב, תלמידים אהובים, כי מטרת תורתי ותורתו היא לעשות את הטוב, ולכן מי שנושא אותה רק בזיכרונו או על שפתיו, מבלי ליישם אותה במעשיו, פועל בניגוד לחובתו. (269, 45)

14. בני אדם, אשר בלבכם יש את אור הניסיון של חיים אלה, ובנשמתכם את האור שהותירה ההתפתחות במהלך חיים ארציים שונים — מדוע עוסקת נשמתכם בדברים חסרי תועלת עבורה, ומדוע אתם בוכים לעתים קרובות מסיבות שאינן ראויות לכאבכם? חפשו את האמת בכל דבר; היא נמצאת בכל הדרכים, בהירה וברורה כאור היום. (121, 48-49)

15. אל תשכחו והיו מודעים תמיד לכך שהאמונה שאתם מעוררים בקרב בני אדם אחרים תלויה בחייכם הישרים והמוסריים, כלומר, שהם יחקרו אתכם ויצפו בכם אפילו בחייכם הפרטיים, כדי לחפש

שאמורים להיות חזקים הם חלשים, הנעורים יקמלו, והילדים יראו רק צער בסביבתם.

30. אתה, עם, אל תשלול מלבך את כל אותן שמחות בריאות, שאתם רשאים ליהנות מהן, אף על פי שהן חולפות. אכלו את לחמכם הצנוע בשלום, ואכן, אני אומר לכם, תמצאו אותו אז טעים יותר ומזין יותר.

31. הבינו מדבריי כי מה שאני מבקש מכם הוא ביטחון, אמונה, אופטימיות, שלוות נפש וכוח, וכי למרות קשייכם ומכותיכם, לא תהיה מרירות בלבבכם. איזו חביבות או עידוד הייתם יכולים לתת לאלה הזקוקים לכך, אילו לבבכם היה מלא בסבל, בדאגות או בחוסר שביעות רצון?

32. דווקא במבחנים שלכם עליכם לתת את הדוגמה הטובה ביותר לרוממות רוח, אמונה וענווה.

33. מי שמסוגל להקנות לחייו רוחניות זו, חש תמיד שלווה, ואפילו כשהוא ישן, שנתו שלווה ומרגיעה, דבר המסייע לנפש להתנתק מהגוף ולפנות אל העולם הבא, שם היא קולטת את זרמי הכוח האלוהיים, מהם היא ניזונה ואותם היא מעבירה לגוף. (292, 45-51)

תפילה, לימוד, ערנות, התחדשות והתעלות רוחנית

34. תלמידים אהובים, אני אומר לכם שוב: התעוררו והתפללו, כי הבשר חלש, ובחולשותיו הוא עלול להסיט את הנשמה מהדרך הנכונה.

35. הנשמה שיודעת "להיות ערנית" לעולם לא סוטה מהמסלול ששרטט לה אדוניה, והיא מסוגלת לממש את ירושתה ואת כישרונה עד שתגיע לשיא התפתחותה.

36. אדם זה יעמוד במבחניו, כי הוא חי בערנות ואינו נותן לגוף לשלוט בו לעולם. מי ששומר ומתפלל, תמיד ייצא מנצח הסופי יהיה גם הוא בי, ויעד זה הוא הנצח, שכן אין מוות לנשמה.

23. קחו את הנצח כאידיאל לשאיפותיכם ואל תאבדו את אומץ לבבכם בעליות ובמורדות החיים. האם אתם יודעים אם זו התגלמותכם האחרונה עלי אדמות? מי יוכל לומר לכם כי בגוף הזה שיש לכם היום אתם משלמים את כל חובותיכם, אשר צברתם כלפי צדקתי? לכן אני אומר לכם: נצלו את הזמן, אך אל תמהרו. אם תקבלו את סבלותיכם באמונה ובבניעה, ותרוקנו את הכוס בסבלנות — אכן, אני אומר לכם, מעשיכם לא יהיו לשווא.

24. דאגו שהרוח תתקדם תמיד, כדי שלעולם לא תפסיקו לשכלל את עצמכם. (95, 4-6)

25. חיו למען האב, באהבתכם את ילדיו, שהם אחיכם, ותזכו באלמוות. אם תיפלו קורבן לאנוכיות ותסתגרו באהבתכם העצמית, הזרע שתשאירו אחריכם בקושי יישאר לזכרכם.

26. היו עדינים וצנועים בלבבכם, ותמיד תהיו מלאים בחסדי. (256, 72-73)

27. גדול הוא ייעודכם! אולם אל תתנו לסימנים רעים לשלוט בכם, אלא היו מלאי אומץ ותקווה במחשבה שימי המרירות המתקרבים נחוצים להתעוררות ולטיהור בני האדם, שבלעדיהם לא תוכלו לחוות את כניסתה המנצחת של תקופת הרוחניות.

28. למדו להתגבר על הקשיים, אל תתנו לדיכאון להשתלט על לבבכם, ושימו לב לבריאותכם. עודדו את רוחם של אחיכם ואחיותיכם על ידי שתדברו עליי ותראו להם את תורת שלי, המעוררת אמונה ותקווה.

29. ראו ביצד חיים אנשים רבים במצב של דכדוך. אלה הם יצורים שהניחו למאבק החיים להביסם. ראו ביצד הזדקנו והלבינו בטרם עת, פניהם קמולים והבעת פניהם מלנכולית. אך כאשר אלה

43. ככל שתשתכללו יותר, כך תראו את היעד קרוב יותר. אמנם אינכם יודעים אם אתם במרחק צעד אחד בלבד מגאולתכם, או שעליכם לעבור עוד דרך ארוכה. אני אומר לכם רק כי עליכם להניח למילה זו, שהיא קולו של רוחי האלוהית, להנחות אתכם ברצון ובצייתנות.

44. היזהרו מלהפר את החוק, מלחזור על אותה טעות שוב ושוב. קחו ללב את הקריאה הזו, שהיא קריאה לשיפור — בקשה שאביכם מפנה אליכם, כי איני רוצה לראות אתכם חיים לשווא על פני האדמה ואחר כך בוכים על חוסר ציותכם. (322, 60)

45. אל תפחדו מדברי בני האדם או ממשפטיהם, פחדו ממשפט אלוהיכם. זכרו שאמרתי לכם שאני שופט בלתי מתפשר. לכן, פנו אליי תמיד כאלוהים, כאלוהים, כדי שלא יחסר לכם דבר במסע חייכם. (344, 31)

46. אל תתפלאו, עמי. חיו תמיד בערנות והיו השומרים הנאמנים. אל תפחדו מהדברים שאחיכם ואחיותיכם אומרים לכם כדי לשכנע אתכם שאתם טועים.

47. הישארו איתנים, כי גמול גדול אתן ל"חיילים" הנאמנים למטרתי — לאלה מכם המתנגדים לתקופות קשות אלה של בלבול תפיסות עולם, אמונות ודתות.

48. עליכם לכבד את כל בני האדם באותה מידה שבה אתם מכבדים את מלאכתי, ולהפנות את תשומת לבם להוראות שאשאיר לכם שוב. אם אנשים לועגים לכם, תנו להם לעשות זאת; כי אור רוח הקודש שלי יגיע אליהם, ואז תהיה חרטה בלבם. (336, 18)

49. אל תעמדו דוממים, תלמידיי! כפי שתמיד אמרתי לכם, עליכם להמשיך לצעוד בנחישות בדרך הטוב וההתקדמות, שכן יבואו זמנים שבהם רק הטוב יסייע לאדם, שבהם רק המידות הטובות והאמת יחזיקו אותו על כנו בדרך המאבק והעימות. ממשברי החיים וילך בצעדים איתנים בדרך החיים.

37. כמה שונה התנהגותו של מי ששוכח להתפלל ול"להיות ער"! הוא מוותר מרצונו החופשי על ההגנה באמצעות הנשק הטוב ביותר שהנחתי בבני האדם, שהוא האמונה, האהבה ואור הידע. הוא זה שאינו שומע את הקול הפנימי המדבר אליו באמצעות האינטואיציה, המצפון והחלומות. אך ליבו ושכלו אינם מבינים שפה זו ואינם מאמינים למסר של רוחם שלהם. (278, 1-3)

38. התפללו למען הנשמות המבולבלות, למען הקשורים לאדמה, למען אלה שבפנים האדמה שעדיין אינם מסוגלים להתנתק מגופם, למען אלה הסובלים ובוכים בגלל האבל הבלתי מובן שנשמר למענם על פני האדמה.

39. סלחו גם לאלה ואל תשפטו עוד את אלה שזרעו רוע בלבבותיכם. אילו עיניכם היו יכולות לראותם, כיצד הם כורעים ברך ומתחננים לסליחתכם, לא הייתם כה לא צודקים כלפיהם. עזרו להם להתעלות אל האינסוף, הרימו אותם בזכרונכם האוהב, הבינו כי הם כבר אינם שייכים לעולם הזה. (107, 15)

40. אל תסתפקו ביצירותיכם הראשונות, מתוך מחשבה שצברתם מספיק זכויות להשגת השלמות של נשמתכם. אך כדי שתלמדו שיעורים חדשים מדי יום ותגלו גילויים גדולים יותר, הקדישו תמיד זמן ללימוד יצירתי.

41. התלמיד הסקרן ישמע תמיד את התשובה לשאלותיו, וברגעי מבחן ישמע תמיד את עצתי האבהית.

42. התלמיד המתקדם יהיה מקור אהבה לבני אדם, הוא ירגיש באמת כי אביו העניק לו ירושה, ויזהה את העת לצאת ולבצע את משימתו הרוחנית הגדולה בקרב בני האדם. (280, 40-42)

להתפלל, אשר נותרו זמן רב ללא התרוממות נפש בתפילה.
59. אך לשם כך עליכם להתעלות רוחנית יותר ויותר מדי יום ולשחרר את עצמכם מהחומריות.
60. כי איני רוצה שתהיו רוחניים קיצוניים, לא. קנאות היא תועבה בעיניי, וזה מה שאני רוצה לחסל בקרבכם. המצפון יגיד לכם כיצד עליכם לחיות בהרמוניה עם הכול. (344, 17-18)
61. שמעו אותי, עם, הקשיבו, תלמידים: אני נותן לכם כעת את האור ומשחרר אתכם מכבלים, קשרי עבדות וחשכה. אך איני מסמיך אתכם להפוך את המלאכה הזו לדת נוספת, ואף לא למלא אותה ברגיל בפסלים וטקסים — לא!
62. הבינו היטב במה טמונה החירות שאני מביא לכם, כדי שלא תחליפו אותה בקנאות חדשה.
63. האם עדיין לא התוודעתם לכך שתבונתכם, ועמה הנשמה, עוכבו בהתפתחותן? האם איננכם זוכרים את שטף הפחדים והדעות הקדומות הכוזבים שירשתם מאבותיכם, שמהם שחררתי אתכם, כדי שתוכלו לראות את האמת ללא עיוות ולקבל את האור? (297, 20-21)
64. האדמה תהיה לחה ומוכנה לקלוט, בציפייה לזרעי הזורעים שלי, וכאן ראוי שתחשבו פעם על האחריות המוטלת על כתפי הזורעים הללו. האם יהיה זה נכון, כאשר העם הזה, לאחר שהאנושות תשתחרר מהקנאות ומהפולחן המטעה את החושים , יבוא עם עבודת אלילים חדשה? לא, תלמידים ותלמידות אהובים. לכן יש שיעורים ומבחנים בכל צעד וצעד בדרככם. (292, 44)
50. מתקרבים הימים שבהם התרמית תיפול, שבהם השקר, הצביעות, האנוכיות וכל זרע רע יגיעו לקצם באמצעות פקודות קשות, נפילות ומכות.
51. לכן אומר לכם האדון: התחזקו תמיד בטוב! היו משוכנעים, עמי, כי על הטוב שאתם עושים לא תוכלו לקבל רע. אם על הטוב שאתם עושים על פני האדמה תקצרו פרי רע או שכר רע, הרי שפרי רע זה הוא זמני, הוא אינו הפרי הסופי, אני אומר לכם באמת. יש להישאר עקביים עד שתקצרו. (332, 31)

אזהרות המופנות לקהילות ההתגלות

52. אוי למי שמפרש את דבריי לפי ראות עיניו, כי על כך הוא יהיה אחראי בפני.
53. על פני האדמה הקדישו אנשים רבים את עצמם לעיוות האמת, מבלי להיות מודעים לאחריות המוטלת עליהם כשותפים במפעל האהבה של האב.
54. בתקופת הדין הזו, שרבים אינם מכירים אותה משום שאינם יודעים לפרש את האירועים שהם חווים, הדין נמצא בכל נפש, ובמהלך מסעה בעולם הזה הוא דורש ממנה לתת דין וחשבון על מעשיה בתוך חוק האהבה ומחוצה לו.
55. מי שישנה בכתבים אלה את משמעות גילויי, שניתנו בהשראה, יישא באחריות על מעשיו בפני.
56. לכן עליכם לנהוג ביושר, כי הוראות אלה הן מורשת האהבה שלי לילדיי, אשר, בין אם הם בגוף ובין אם ברוח, מצפים להוראות מפורטות יותר. (20, 12-14)
57. איני רוצה לראות שקר אצלך, ישראל, כי יום אחד יתגלה הדבר, ואז תאמר העולם: "האם אלה הם תלמידי האדון? אם הם תלמידים כוזבים, אזי גם האדון היה כוזב, אשר התגורר בקרבם כדי להנחיל להם שקרים." (344, 10)
58. אתם המוטלים על כך להקל על כאבם של בני האדם, ללמד את הכופרים

73. אני מודיע לכם, שאם איחודן של קהילות אלו לעם אחד לא יתרחש עוד לפני שנת 1950, תשרור בלבול בקרוב מאוד, כי יהיו כאלה שיטענו שהאדון ממשיך להתגלות ב- , ואז אוי לעם הזה! האם טרם חשתם באיום זה?

74. עדיין לא התעורר בכם אותו רוח של אחווה ואחדות, ואתם מצפים שהאירועים הם שיאחדו אתכם. אך אם אתם מצפים לכך, תחוו במקום זאת התפרצות של מגפות, אי-סדר, מלחמות ומשפט כוחות הטבע, עד שלא יישאר עוד מקום של שלום בעולם — לא על פני האדמה, לא בתוכה, לא בים, ולא באוויר. (146, 24-26)

75. עליכם להתכונן, ואז בכל פעם שתתכנסו — בין אם בבתי הקהילה הללו, בבתים שלכם או בטבע — תרגישו את נוכחותי הרוחנית במפגשים אלה.

76. אך הישמרו, כי יופיעו גם תלמידים כוזבים, שיכריזו בקול רם כי יש להם שיח ישיר עם האב, ויעבירו הוראות והשראות כוזבות.

77. לימדתי אתכם להבחין בין האמת להונאה, לזהות את העץ לפי פריו. (260, 65-66)

78. הודעתי לכם כי יבוא הזמן שבו תראו צצים "ספיריטואליזמים" רבים, וכי אז עליכם להיות מיומנים כדי לגלות באילו מהם טמונה האמת ובאילו הונאה.

79. תראו צצים גילויי שקר המיוחסים לי; שמועות על שליחים אלוהיים המביאים מסרים לעולם; כתות בשם שבעת החותמות, ותורות רבות מבלבלות ומעורפלות.

80. כל זאת תהיה תוצאה של הבלבול הרוחני הגדול שהאנושות הכשירה את הקרקע לו. אך אל תדאגו; דאגו במקום זאת לחיות בערנות ובתפילה, ואז לא תיכנעו לבלבול הרוחני, כי דברי יהיו אור ברגעי החושך הגדול ביותר, שיאפשר לכם

אזהרה מפני המשך ההתגלויות לאחר 1950 ו"התגלויות ישו" כוזבות

65. לאחר היום שנקבע על ידי אלוהותי, לא תשמעו עוד את דבריי. אך הם יהיו כתובים ברוחכם, בלבבכם ובספרים.

66. מי שיקום לאחר מכן כנושא קול ויפנה אל קרני, אינו יודע את גזר הדין שהוא גוזר על עצמו.

67. אני מזהיר אתכם, כדי שלא תתנו אוזן לנביאי השקר, לדוברי השקר ול"משיחים" השקריים. אני מעיר אתכם, כדי שתמנעו בלבול בזמן ותמנעו את חדירת רוחות החושך בקרבכם. היו ערניים, כי על הוראות אלה תצטרכו לתת לי דין וחשבון אם לא תהיו מוכנים. (229, 40-41)

68. זהו כבר פרק הזמן האחרון שבו אהיה אתכם בצורה זו. האמינו בכך, והאמינו גם כי לא אשוב לעולם הזה כדי להשמיע את דברי באופן מוחשי, וקל וחומר שלא כדי להיות אדם.

69. התכוננו, כי יגיעו אליכם שמועות מאנשים הטוענים כי חזרתי, כי המשיח בא אל הארץ. עליכם להישאר נאמנים ולומר בביטחון: "האדון נמצא ברוחו עם כל ילדיו."

70. אולם, אם תישנו ולא תתעלו ברוחניות, תשללו את העובדה שביטלתי את דבריי; ותהפכו למגדפי אלוהים ולסוררים, ותזמנו את קרני אוריי על המוני האנשים ותאמרו להם: "בואו נבקש ממי שנתן לנו את דבריו, שימשיך לדבר אלינו. נגיש לו שירים והמנונים, כדי שישמע אותנו."

71. אך אכן, אני אומר לכם: קרני לא תשוב עוד אל יכולת ההבנה האנושית, כי לא אעזור לטיפשותכם.

72. למה הייתם מצפים? שהמילים של אור לכאורה יטילו אתכם לתוהו ובוהו. האם לבכם אינו רוצה בכך? אם כן, התכוננו למבחן ההוא, ועל ציותכם וענוותכם יזרח אור השראתי.

89. איש אינו רשאי לשפוט את מעשי זולתו, שכן אם הטהור אינו עושה זאת — מדוע ייעשה זאת מי שנושא כתמים של חרפה בלבו?

90. אני אומר לכם זאת, כי אתם תמיד חפצים לחקור את זרעו של אחיכם, בתקווה למצוא בו פגמים, כדי להראות לו אז את זרעכם ולהשפיל אותו, באומרכם לו שעבודתכם טהורה ומושלמת יותר.

91. השופט היחיד שיודע לשקול את מעשיכם הוא אביכם השוכן בשמים. כשיופיע עם מאזניו, לא זה שיודע יותר יזכה בעיניו ליתרון גדול יותר, אלא זה שידע להיות אח לבני עמו וילד לאדונו. (131, 55 57)

92. למדו ופעלו, לימדו והרגישו תוך כדי כך את מה שאתם עושים ואומרים, חזקו את תורתו באמצעות מעשיכם. איני רוצה צבועים בין תלמידיי. חשבו מה היה קורה לאנושות ולעצמכם, אילו המפעל הזה, שהוקם באהבה ובסבלנות כה רבות, היה מתמוטט בשל חוסר מוסר, מידות טובות וכנות בחייכם. (165, 25)

93. אל תרדפו עוד אחר תענוגות העולם או קלות הדעת. עקבו אחר האידיאל לעצב את חייכם ללא דופי, שכן אני אתן לכם לאורך כל קיומכם את אותן סיפוקות המהוות השראה ללבכם. (111, 61)

94. אוי לכם אם הנטיות הרעות יגברו על המידות הטובות שבנשמתכם, ואם תורתו לא תניב פירות! אם לא תתבוננו בדבריי ותחקרו אותם, ותחשבו שאתם ממלאים את רצוני, אוריי יעיר אתכם. אך כאשר תכירו את כל האמת, תזכרו כי שלחתי אתכם לעולם כדי לעשות מעשים טובים. (6 ,55)

95. אוי לאלה שבזמן הזה, במעשיהם המבישים ובחוסר ציותם, נותנים דוגמה רעה לילדים ששלחתי אל הארץ במשימה רוחנית! האם אתם רוצים להיות כמו ההמון שהוביל את ישוע לגולגולתא לראות את האמת הברורה והנצחית שלי. (252, 15-17)

תכונות רעות, צביעות, תועבה

81. היהירות השתקעה באלה אשר, מתוך מחשבה שהגיעו להבנה מלאה של האמת, החשיבו את עצמם מלומדים, חזקים, בלתי טועים, גדולים ומוחלטים, מבלי להיות מודעים לכך שלעתים קרובות טעו.

82. איני רוצה שבקרב העם הזה, שרק מתחיל להתעצב לאורן של הוראות אלו, יופיעו מחר אנשים אשר — מבולבלים על ידי יהירותם — יכריזו בקול רם כי הם גלגולו של ישו או המשיחים החדשים.

83. אלה שיבצעו מעשים כאלה יהיו אלה הסבורים שהגיעו להבנת כל האמת שלי, אך בפועל הם הולכים הרחק מהדרך שסמן ישוע, שהיא דרך הענווה.

84. למדו את חייו של ישוע עלי אדמות, ותמצאו שיעור עמוק ובלתי נשכח בענווה. (27, 3-6)

85. אחד הפגמים הקשים ביותר באופי הוא הצביעות. אל תדברו בקול רם על אהבה, כל עוד איננכם מסוגלים לאהוב אותי בבני אדם הסובבים אתכם.

86. כמה מאלה שגינו את נשיקת יהודה אינם רוצים להכיר בכך שהם נתנו לאחיהם נשיקה של אחווה מדומה, ובסתר בגדו בו! כמה מאלה שאומרים שהם משרתים את הנזקקים, אני רואה שמביאים אור, אמת וצדקה תמורת כסף.

87. מדוע, כאשר מישהו הפחיד אתכם בשאלותיו, נהגתם כפטרוס ברגעי חולשתו, הכחשתם אותי והבטחתם כי אפילו לא הכרתם אותי? מדוע אתם יראים מפני משפט אנושי ואיננכם יראים מפני משפטי?

88. אך אמת, אני אומר לכם, בין הצדק האלוהי לחטאיכם עומדת התערבותה של מריה, אמכם השמימית, המתפללת תמיד למענכם. (75, 34)

102. אל תשכחו כי אהבת האב אמנם סולחת לכם, אך הכתם — למרות הסליחה — נותר חקוק בנשמתכם, ועליכם לשטוף אותו באמצעות מעשים טובים, וכך תעמדו בציפיות האהבה שסלחה לכם. (293, 43-44)

103. קול העיר אתכם, קול טוב ומנחם הקורא לכם אל ממלכת האור והחיים, אך הוא עלול להפוך לצדק אם תעדיפו להמשיך להשפיל את נפשכם ולזלזל בחוק.

104. למציית ולעניו אומר דברי: הישאר איתן, כי תזכה בחסד רב ממני ותשיג רבות למען אחיך.

105. לקצרי הדעת אומר קולי: אם לא תנצל את ההזדמנות המבורכת הזו כדי להימלט מטומאת החטא או מחשכת הבורות שבה אתה חי, תראה את זמנים ועידנים חולפים על נשמתך מבלי שתדע מה הביא האדון במסר שלו, ואף לא מה היו מתנות הרוח שגילה לעמו.

106. אכן, יהיה זמן מתאים לכולם להיוושע ולהתעלות אל הגבהים. אך אוי לו למי שמעכב את היום הזה! אוי לו למי שמחמיץ את ההזדמנויות להשיג את התפתחות נשמתו, משום שהקדיש את עצמו לשטויות העולם הזה! הוא אינו יודע כמה זמן יימשך הזמן שבו יצטרך להמתין להזדמנות חדשה, ואף אינו מכיר את מרירות הכפרה שלו.

107. אין בכך ולו שמץ של נקמה או העונש הקל ביותר מצד האב, אלא צדקנותו הקפדנית והבלתי מתפשרת.

108. האם אתם יודעים היום, כאשר אני נמצא בקרבכם, אם לא החמצתם הזדמנויות קודמות או השארתם אותן ללא שימוש, והאם אתם יודעים את פרק הזמן שנשמתכם המתינה לו כדי לקבל הזדמנות חדשה זו, למלא משימה שהופקדה בידיכם לפני זמן רב?

בצעקות ובלעג, ובכך זרע אימה בלבבות הילדים, שלא יכלו להסביר לעצמם מדוע מענים והורגים אדם שרק חילק ברכות?

96. בכל פעם שישוע נפל, אותם תמימים בכו. אך אמת, אני אומר לכם, בכיים נבע יותר מהרוח מאשר מהבשר. כמה מהם הלכו אחריי מאוחר יותר ואהבו אותי, מבלי שניתן היה למחוק מליבם את הזיכרון של מה שראו עיניהם התמות. (69, 50-51)

תשובה כוזבת וציפיות כוזבות

97. היזהרו מלעשות תשובה מתוך הבנה מוטעית, ואל תמנעו מגופכם את מה שהוא זקוק לו. לעומת זאת, חסכו ממנו את מה שמזיק לו, גם אם הדבר כרוך בהקרבה עבורו. זו תהיה התשובה שתועיל לנשמתכם, ולכן תמצא חן בעיני האב. (55, 40)

98. אתם כבר רואים באלוהים פחות שופט ויותר אב של אהבה מושלמת ובלתי נדלית, ואני אומר לכם כי טוב שאתם רואים באלוהים את אביכם.

99. עם זאת, עליי לומר לכם, כדי לשמור אתכם ערניים, שגם אתם, כמו אותו עם קדום, עלולים ליפול בטעות חדשה, וטעות זו עשויה להיות בכך שאינכם מתאמצים לשפר את עצמכם מבחינה מוסרית ונפשית, או שאינכם מודאגים מכך שאתם חוטאים באופן מתמשך וחמור, מתוך אמונה שהאב הוא קודם כל אהבה ויסלח לכם.

100. אכן, אלוהים הוא אהבה, ואין עבירה, כבדה ככל שתהיה, שהוא לא יסלח עליה. אך עליכם לדעת היטב כי מאהבה אלוהית זו נובעת צדק שהוא בלתי מתפשר.

101. היו מודעים לכל זאת, כדי שמה שקלטתם בתוככם כהבנה של תורתו יתאים לאמת, ותוכלו לבטל את כל התפיסות המוטעות שעשויות להיות בתוככם.

116. רחמיי ביקשו תמיד לעצור אתכם מפני חוסר שיקול הדעת שלכם, אך מעולם לא רציתם להקשיב לי. גם סדום ועמורה הוזהרו, כדי שיחושו יראה וחרטה וימנעו את חורבנן. אך הן לא רצו לשמוע לקולי והושמדו.
117. גם את ירושלים קראתי להתפלל ולשוב לעבודת האל האמיתית. אך לבה הכופר והבשרני דחה את אזהרתי האבהית ונאלץ להשתכנע באמת באמצעות האירועים. כמה מרים היו אז אותם ימים עבור ירושלים!
118. האם אתם מבינים עתה את האמת, שאתם עדיין אותם אנשים? כי לא רציתם לעזוב את ילדותכם הרוחנית כדי לגדול ולעלות בדרך החוכמה הטמונה במילותיי.
119. אני שולח לכולכם את המסר הזה, שנועד לשמש נבואה לעמים ולאומות כדי לעורר אותם ולהעיר אותם. אשריכם אם תאמינו בתוכנו.
120. הרהרו במשמעותה, אך לאחר מכן היו ערניים והתפללו, כי אם תעשו זאת, אור פנימי ינחה אתכם וכוח עליון יגן עליכם, עד שתהיו בטוחים. (325, 73-77)

פרק 62 – מילים למאזינים הנוכחים במקסיקו

דברים למאזינים הנוכחים במקסיקו

1. תלמידים, היכנסו לתוככם, הקשיבו לי והרגישו אותי כמו בעבר. זכרו כיצד הכרתם כי דבר זה הוא חייכם ואור גורלכם. אל תשכחו כי אני אומר לכם היום: מה שאתם זקוקים לו יינתן לכם בזמן הנכון.
2. שפכו שמן חדש למנורותיכם, כדי שהלהבה של האמונה והידע תבער שוב.
3. אל תישנו, התעוררו והתפללו, כי האדון עלול להפתיע אתכם כאשר ייכנס לביתכם
109. מה יודע לבכם או מוחכם על עברה של נשמתכם, על גורלה, על חובותיה, משימותיה וכפרותיה? כלום!
110. לבן, אסור לכם להפריע לשלמות הנשמה, ולא להוביל אותה לפיתוי באמצעות האהבה לטובין של העולם. עליה ללכת בדרך אחרת, לעבר מטרות אחרות, אידיאלים אחרים. (279, 16-19)

אזהרה לעמים ולשליטי הארץ

111. אוי לאנשים, אם לא תתעורר סוף סוף בלבם הרחמים ואהבת הזולת הפעילה! אוי לאנשים, אם לא יגיעו סוף סוף להכרה מלאה במעשיהם הרעים! ידם שלהם משחררת עליהם את זעמו של כוחות הטבע ומנסה לשפוך על העמים את גביע הכאב והמרירות. אפילו כאשר יקצרו את תוצאות מעשיהם , יהיו עדיין כאלה שיאמרו: "זהו עונש מאלוהים." (57, 82)
112. אוי לעמים הדבקים בעקשנות בעבודת האלילים, בקנאות ובמסורת שלהם! הם לא יוכלו לראות את אוריי, ולא יחושו את האושר האינסופי של התעוררות הנשמה.
113. אכן, תורתו תזעזע את העולם. אך כאשר המאבק יסתיים, ירגישו על פני האדמה את השלום האמיתי — זה הנובע מרוחי. רק הטיפשים, העקשנים וקשי הלב ימשיכו לסבול. (272, 12-13)
114. אני נותן את עצמי מורגש בלבבות הקשים של בני האדם — אלה שיש להם כוונה לעורר מלחמות — כדי שיבינו שרצוני חזק יותר מכוונותיהם המלחמתיות. אם לבבותיהם של אותם אנשים יישארו קשים ולא ישתכנעו מרצוני, צדקתי תורגש בכל רחבי העולם. (340, 33)
115. שוב, כמו בימי נח, בני האדם ילעגו לנבואות, ורק כאשר יחושו שהמים כבר קוברים את גופם תחתיהם, יתחילו להאמין ולהתחרט.

יהיה זה מקרה שיפתח את מתנות הרוח באלה שאמורים לחוש את נוכחותי ללא צורך במנחה אנושי. (80, 4)

11. ייעדתי אתכם להפיץ על פני האדמה את הטוב, שהוא הרוחניות האמיתית.

12. האם אתם מרגישים חסרי יכולת וחסרי חשיבות? האם אתם מחשיבים את עצמכם כטמאים מכדי לשאת משימה מסוג זה על נפשכם? הסיבה לכך היא שאינכם מכירים את חוכמתי ורחמיי, שאינכם מתבוננים בחושים צלולים בדוגמאות ההוראה שאני נותן לכם בכל צעד ושעל בטבע.

13. האם אינכם רואים ביצד קרני השמש, המאירות את הכול, מגיעות אפילו לשלולית המזוהמת ביותר, מאדות אותה, מעלות אותה לאטמוספירה, מטהרות אותה ולבסוף הופכות אותה לענן, העובר מעל האדמה והופך אותה לפורייה? (150, 53-51)

14. נקו את נפשכם כאן, בנוכחותי, מכל הטומאות ושחררו אותה. אל תפחדו, כי לא תגלו לי שום סוד; אני מכיר אתכם טוב יותר מאשר אתם מכירים את עצמכם. התוודו בפני מתוך מעמקי לבכם, ואני אבין אתכם טוב יותר מכל אחד אחר ואסלח לכם על עבירותיכם ועל אשמתכם, כי אני היחיד שרשאי לשפוט אתכם.

15. אך כאשר תתפייסו עם אביכם ותשמעו בנשמתכם את שיר הניצחון שרוחכם מזמרת, שבו בשלווה לשולחני, אכלו ושתו את מאכלי הרוח הכלולים במשמעות דברי. (39, 71)

16. רבים מכם באים אליי בבבי, לאחר שקיללו את הכאב. אני סולח על שגיאותיכם, בהתחשב בכך שהן נובעות מבורותכם.

17. הרגיעו את לבכם והבינו את דעתכם לקלוט, כדי שתבינו את אשר אני אומר לכם עתה, תלמידי החיים: כאשר אתם חשים שוב כי לבכם חדור בכאב, התנתקו כבעבר, כמו באותם ימים של התלהבות רוחנית, כאשר הרגשתם את נוכחותי בכל צעד ושעל.

4. אז תראו כיצד חייכם יואר מחדש מאותו אור, שהפסיק להאיר אתכם מבלי שהייתם מודעים לכך; והוא יחזיר לכם את האמון בעתיד מלא בשפע ובחוכמה. (4, 29-27)

5. רבים מכם מכנים את עצמם ספיריטואליסטים, משום שהם מאמינים בנוכחותי במהלך התגלותי באמצעות כושר ההבנה האנושי, ומשום שהם נוכחים לעתים קרובות כדי לשמוע את דברי. אך אני רוצה שתהיו רוחניים על ידי עשיית הטוב, על ידי הכרת מהות החיים, על ידי אהבתכם לזולת, על ידי עבודת האל באמצעות קיום נדיב, פורה וירא שמים. (269, 55)

6. לחלקם נתתי מוצא צנוע בעולם, כדי שייקחו את האדון לדוגמה בחייהם; לאחרים נתתי בית עשיר, כדי שגם הם יחקו את ישוע, אשר, אף שהיה מלך, עזב את "בסאו" ושירת את העניים, החולים והחוטאים.

7. הזכות של מי שיורד ממעמדו החברתי כדי לשרת את זולתו, מי שיהיו אלה, גדולה לא פחות מזו של מי שעולה בדרך האהבה מחייו העניים והאלמונים אל פסגת הצדיקים. (101, 55-56)

8. אתם שואלים אותי מדוע באתי אליכם: כי אני רואה ששכחתם את הדרך שבה עליכם לשוב אל החיק שממנו יצאתם; אך אני מראה לכם אותה מחדש.

9. הדרך היא תורתי, ובקיומה תזכה הנשמה לאלמוות. אני מראה לכם את השער, שהוא צר כדרך שהראיתי לכם בזמנו באמצעות תורתי. (79, 2-3)

10. אתם, השומעים אותי, עליכם להכין את הדרך לאלה שיקבלו אותי ברוחניות. לא היה זה מקרה שהביא אל נוכחותי את אלה שקיבלו את תורת שלי, כשם שלא

חטא כבד בנפשו, לא יזכה לסליחה, וכי עליו לסבול גיהינום נצחי.
26. אך כיצד יכולתם לתפוס את צדקתי האלוהית כבה נוראה? האם לא הבחנתם כיצד הראיתי בבירור באמצעות ישוע, כי דבריי העדינים ביותר ומבטי האוהבים ביותר היו מכוונים לאלה שחטאו יותר מכול? כיצד אוכל להטיף תורה בעולם ולעשות את ההפך מכך לנצח? (27, 41)
27. ניחמו את עצמכם ברגעים המרים והקשים של חייכם במחשבה שחוקי החכם והמושלם שופט הכל.
28. הייתי בכאבכם, כדי שתחפשו אותי דרכו. פקדתי אתכם בעוני, כדי שתלמדו לבקש, להיות ענווים ולהבין את הזולת.
29. אפילו את לחם היומיום מנעתי מכם, כדי להראות לכם שמי שנשאר מלא אמונה דומה לציפורים שאינן דואגות למחר; הן רואות את השחר עולה כסמל לנוכחותי, וכשהן מתעוררות הדבר הראשון שהן עושות הוא לשגר את ציוציהן כתפילת תודה וכעדות לאמונן. (5, 55-57)
30. לעתים אתם אומרים לי: "אדוני, אילו היה לי הכל, אילו לא היה חסר לי דבר, הייתי משתתף במפעל הרוחני שלך ועוסק בצדקה." אך דעו כי אתם, כבני אדם, הפכפכים, וכי כל הכוונות של היום, בהיותכם חסרי כל, היו משתנות אילו הייתי מעניק לכם את כל משאלותיכם.
31. רק אהבתו של אלוהים לילדיו היא בלתי משתנה.
32. אני יודע מראש שתאבדון אם אעניק לכם בשפע, כי אני מכיר את החלטותיכם וחולשותיכם. (9, 55-57)
33. כשאמרתי לכם שעליכם לוותר על הנאות, פירשתם את דבריי לא נכון ובסופו של דבר חשבתם כי נעים לי יותר לראות אתכם סובלים מאשר שמחים.
34. הרי אני אביכם — כיצד תוכלו לחשוב שאני מעדיף לראות אתכם בוכים מאשר מחייכים?
לרגע מכל הסובב אתכם והישארו לבד. שם, באינטימיות של חדר השינה שלכם, דברו עם נשמתכם, התבוננו בכאבכם וחקרו אותו, כאילו הייתם לוקחים חפץ כלשהו לידיכם כדי לבחון אותו.
18. חקרו כך את צערך, הבינו מאיפה הוא בא ולמה הוא הגיע. הקשיבו לקול רוחכם, ואכן, אני אומר לכם, מתוך התבוננות זו תפיקו אוצר של אור ושלום ללבבכם.
19. האור יגיד לכם את הדרך להסיר את הכאב, והשלום ייתן לכם את הכוח להתמיד עד שתעבור המבחן. (286, 26-28)
20. עליכם להמשיך ולחתור להיות עמידים נפשית ופיזית. שכן אם עד היום יש מחלות בקרבכם, הרי זה משום שבגלל חוסר רוחניות ואמונה לא הצלחתם להתעלות מעל העוני והכאב של החיים הללו.
21. תורתו אינה מלמדת רק להאמין בכוחו של אלוהים, אלא גם להאמין בעצמכם. (246, 40 41)
22. אמנם היום אתם אומרים: "אלוהים נמצא בתוכנו"; אך אתם אומרים זאת מבלי לחוש זאת או להבין זאת, שכן החומריות שלכם מונעת מכם לחוש בנוכחותי בתוך הווייתכם. אך ברגע שהרוחניות תהיה חלק מחייכם, תחוו את האמת שבנוכחותי בכל אדם. קולי יישמע בתודעה, השופט הפנימי יישמע, וחום לבו של האב יורגש. (265, 57)
23. הוראה זו מגיעה ללבבכם, שם נולדו כוונות לשיפור ולרגשות אצילים.
24. אם סבלתם ובכיתם רבות, עד שהייתם מוכנים לפתוח בפני את דלתות לבבכם — אכן, אני אומר לכם, מי שסבל רבות, כפר בכך בו-זמנית על עוונותיו, ויזכה לסליחה. (9, 37-38)
25. אתה בוכה, עמי, כי בלבך החוזר בתשובה אתה חש את אהבתו של האדון. נאמר לכם כי מי שיעמוד לפני האב עם

רוצה שילדיי יכניעו את עצמם בפני. אני רוצה שיהיו ראויים להרים את פניהם ולהביט בפני, כי איני מחפש משרתים או עבדים; איננו מחפש יצורים המרגישים מנודים, דחויים, אני בא אל ילדיי, אותם אני אוהב כל כך, כדי שכאשר ישמעו את קול אבי , ירוממו את נפשם אל הדרך להתפתחותם הרוחנית. (130, 39-40)

42. תלמידים אהובים, שמרו בקנאות על מלאכתי, צייתו להוראותיי, ובכך תעידו עליי. מריה, אמכם האוהבת, יורדת גם היא אליכם וממלאת אתכם בחסד, מלמדת אתכם את האהבה המושלמת והופכת את לבכם למקור של רחמים, כדי שתבצעו מעשי אהבה גדולים בקרב בני האדם ותכירו את האמת. היא שותפתי, ולצד דבריי כמאסטר וכשופט, יש את דבריה כאם וכסנגורית. אהבו אותה, עם, וקראו בשמה. אמת, אני אומר לכם, מריה שומרת עליכם ועומדת לצידכם, לא רק בימים אלה של מבחן, אלא לנצח. (60, 24)

43. קראתי לכם "העם המריאני", כי אתם יודעים לאהוב ולהכיר באם האלוהית, ובאים אליה כילד המשתוקק לרוך, או כחוטא המבקש סנגור.

44. נוכחותה של מריה בעולם היא עדות לאהבתי לבני האדם. טוהרה הוא נס שמימי שנחשף בפניכם. ממני היא ירדה אל הארץ כדי להיות אישה, כדי שברחמה יוכל לנבוט הזרע האלוהי, גופו של ישוע, שדרכו "הדבר" ידבר. בימינו היא מתגלה מחדש. (5, 9-10)

45. יש צורך שהלב האנושי יכיר מיסודו את המסר היקר שהרוח שלה הביאה לעולם, ולאחר שתכירו את כל האמת, עליכם למחוק מלבכם כל פולחן אלילי ונלהב שהקדשתם לה, ולהקדיש לה במקום זאת את אהבתכם הרוחנית. (140, 43)

35. כשאמרתי לכם שעליכם לוותר על הנאות, התכוונתי רק לאלה המזיקות לנפש או לגופכם. אך אני אומר שעליכם להשיג סיפוקים מועילים לרוח וללב, שהם בהישג ידכם. (303, 27)

36. אפילו לא דרשתי מכם להאמין בי כשמצאתם את דרככם לכאן. אני הייתי זה שקדם לכם ונתתי לכם הוכחות, בכך שריפאתי את מחלותיכם הגופניות, הענקתי שלום לנשמתכם או משהו שראיתם כבלתי ניתן להשגה.

37. לאחר מכן, כאשר האמנתם בי והקדתם את עצמכם באמונה לקיום תורתי, הראיתי לכל אחד את משימתו, כדי שלא יסטו מהדרך ויקחו על עצמם רק את המגיע להם, ויעניקו לאחיהם רחמים ואהבה, כפי שעשיתי אני לכם.

38. האם אתם מאמינים שכל מי שמלמד הוא מורה? האם אתם סבורים שכל מי שקורא לעצמו משרת אלוהים הוא שליחי, או שאני נתתי לו את המשימה שהוא מבצע? האם אתם סבורים שכל מי ששולט, מנהל ומצווה בעולם, הוא בעל הכישורים הדרושים למילוי משימה זו? לא, עם! כמה מעטים הם אלה שמבצעים את המשימה שהופקדה בידיהם באמת! בעוד שאחדים תופסים עמדה שאינה מגיעה להם, אלה שצריכים למלא אותה רואים עצמם מושפלים ומודרים. (76, 36-37)

39. אל תחשבו שאני נפגע כאשר מישהו אינו מאמין בנוכחותי באירוע זה, שכן דבר אינו פוגע באמת שלי. כמה אנשים פקפקו בקיומו של ישות אלוהית שיצרה את כל נפלאות היקום, ובכל זאת השמש לא הפסיקה להאיר עליהם את אורו. (88, 7)

40. היום אתם פותחים את דלתות לבכם ותבונתכם לאור תורתו. באיזה מעשים תפארו אותי?

41. כולכם שותקים, הנשמה שותקת וגם הגוף שותק בפני. אתם מרכינים את צווארכם ומכניעים את עצמכם. אך איני

53. כתוב כי לאחר לכתי יקומו נביאי שקר, אשר יאמרו לעמי כי הם שליחיי ובשמי הם באים להמשיך את המלאכה שביצעתי בקרבכם.
54. אוי לכם אם תשתחוו בפני נביאי שקר ומורים שקר, או אם תוסיפו לתורת שלי מילים חסרות תוכן רוחני, כי אז תהיה מהומה גדולה! לכן אני אומר לכם שוב ושוב: "התעוררו והתפללו." (112, 46-47)
55. אם לא תתכוננו, יגיעו לאוזניכם קולות לא ברורים שיבלבלו אתכם, ובהמשך תבלבלו בהם את אחיכם.
56. אני מעורר אתכם להיות ערניים, כדי שכאשר התגלויות אלה יסתיימו, לא תנסו לקבלן מחדש, כי לא יהיו אלה רוחות האור שיגלו את עצמן, אלא ישויות מבולבלות, המבקשות להרוס את מה שבניתם קודם לכן.
57. לעומת זאת, מי שיודע להתכונן, זה אשר — במקום לרצות להתבלט — מבקש להועיל, זה אשר — במקום לזרז אירועים — ממתין בסבלנות, ישמע בבירור את הוראתי, שתגיע אל רוחו באמצעות המתנות הטמונות בו, שהן ההשראה, האינטואיציה, והתחושה המוקדמת, באמצעות התפילה, הראייה הרוחנית והחלומות הנבואיים. (7, 13-14)
58. היום אתם מביטים במביעי הקול הללו, המדברים אליכם בהתלהבות, וכמה גדולה שתהיה חוסר האמונה של חלקכם, אתם סבורים שהודעתי אפשרית באמצעות מתווכים אלה. אך כאשר יראו בני האדם פעם את תלמידיי מכריזים על גילויים אלוהיים במצבם הרגיל, הם יפקפקו בהם.
59. בקהילתכם שלכם יקומו כאלה שיפקפקו כאשר ישמעו אתכם מדברים בהשראתי, ותצטרכו להיות בעלי הכנה רוחנית ( ) וטוהר נפשי רב כדי למצוא אמונה. (316, 52-53)

46. יש האומרים לי: "אדוני, מדוע אינך מאפשר לכולנו לראותך, כמו אחינו ואחיותינו המעידים כי הם רואים אותך?"
47. הוי, אתם בעלי הלבבות החלשים, שחייבים לראות כדי להאמין! איזה זכות אתם מוצאים בכך שאתם רואים את ישוע בחזון בדמות אדם, אף על פי שרוחכם יכולה לתפוס אותי באופן בלתי מוגבל ושלם במהותי האלוהית באמצעות האהבה, האמונה והרגש?
48. אתם נוהגים ברשעות כאשר אתם מקנאים באלה שיש להם את המתנה לראות את הרוחני בדמויות או בסמלים מוגבלים; שכן מה שהם רואים, למעשה, אינו האלוהי, אלא סמל או אלגוריה המדברת אליהם מן הרוחני.
49. היו מרוצים במתנותיכם, חקרו את העדויות שאתם מקבלים, וחפשו תמיד את המשמעות, את האור, את ההוראה, את האמת. (173, 28-30)
50. לעולם אל תזייפו את תורותיי. הציגו את יצירתי כספר המכיל טוהר בלבד, וכאשר תסיימו את דרככם, אקבל אתכם ב . לא אראה את הכתמים בנשמתכם ואעניק לכם את נשיקתי האלוהית, אשר תהיה השכר הגדול ביותר כשתגיעו לארץ המובטחת. כי נתתי לכם בתקופה זו חופן זרעים, כדי שתלמדו לזרוע בשדות פוריים, ותכפילו אותם שם. (5, 27)
51. שקלו את אחריותכם, עם אהוב, זכרו כי יום אחד שאתם מחמיצים הוא יום שבו אתם מעכבים את בוא הבשורה המשמחת ללבבות בני אדם אחרים — כי הוראה אחת שאתם מפספסים היא לחם אחד פחות שתוכלו להציע לנזקקים. (121, 40)
52. אתם כבר מכירים את טעמו של פרי העץ הזה, ואני מזהיר אתכם, כדי שלא תתפתו בעתיד על ידי נביאי שקר; אך גם עבור בני אדם אחרים עליכם "להיות ערניים", על ידי שתלמדו אותם להכיר את תמצית תורתו.

67. כבר עתה אני אומר לכם, כי אינכם יותר מאף אחד אחר, וכי האמונה שטיפחתם, לפיה אתם עם של יצורים מועדפים, היא טעות; שכן הבורא, באהבתו המושלמת לכל ברואיו, אינו מעדיף איש.

68. אני אומר לכם זאת, כי מחר עליכם להציג בפני בני אדם אחרים את התורה שהבאתי לכם בתקופה זו, ואני לא רוצה שתיראו בעיני הדורות הבאים כיצורים נעלים, ולא ייראה כאילו שהישגיכם הפכו אתכם לראויים להיות היחידים ששמעו את דברי. 69. עליכם להיות אחים ואחיות מבינים, צנועים, פשוטים, אצילים ורחמנים.

70. עליכם להיות חזקים, אך לא יהירים, כדי שלא תביישו את החלשים. אם יש לכם ידע רב בתורת שלי, אל תתגאו לעולם בידע שלכם, כדי שאנשים סביבכם לא ירגישו נחותים לידכם. (75, 17-19)

71. אפילו כאן, בקרב עובדיי — כמה רבים הם אלה אשר, מבלי שהבינו את תורתו, חשבו עצמם לישויות נעלות, ראויות להערצה ולהוקרה, משום שידעו כי ניחנו בכישרון רוחני. על כך אני שואל אתכם, האם אתם יכולים לאשר שרוח נעלה תתנשא על מתנותיה, כאשר צניעות ואהבת הזולת הן התכונות המהותיות שעליהן היא חייבת להיות בעלתן. (98, 15)

72. זכרו שפעם אמרתי לכם: לא בראתי אתכם כדי שתהיו כמו צמחים טפילים. איני רוצה שתסתפקו בכך שאינכם עושים רע לאיש. אני רוצה שתמצאו את סיפוקכם בעשיית הטוב. כל מי שאינו עושה טוב, אף על פי שיכול היה לעשות זאת, עשה יותר רע מזה אשר, משום שלא היה מסוגל לעשות מעשים טובים, הסתפק בעשיית רע, כי זה היה הדבר היחיד שידע לעשות. (153, 71)

60. כאשר אתם מתבוננים בדרככם באנשים המפגינים פיגור רוחני במעשיהם או בדרכם לחשוב לנוכח התגלויותיי, אל תתרגשו, כי עליכם לדעת כי מעולם לא צעדו כל בני האדם באותו הקצב. סמכו על כך שאני כבר עכשיו משאיר עבורם את המילים שיעוררו אותם ברגע שהזמן לכך יגיע.

61. אותן מילים שאתם אינם יכולים להבין כעת, הן בדיוק אלה שאנשים אלה יבינו. (104, 42-43)

62. האמינו ופעלו ללא קנאות. התרוממו ועמדו על מדרגה שממנה תוכלו להדריך את כל בני האדם סביבכם ללא משוא פנים וללא תנאים. הצהרות אמונה

63. אל תהססו לעשות טוב לנזקק רק משום שהוא נוקט בפולחן אלוהי מפגר או לא מושלם. במקום זאת, מעשיכם הבלתי אנוכיים יכבשו את ליבו.

64. אל תסתגרו בקבוצות ואל תצמצמו בכך את תחום פעילותכם. היו אור לכל נפש ומזור בכל צרה. (60, 27)

65. אם בני אדם מדברים עליכם בבוז משום שהלכתם אחר קריאתי, אטמו את אוזניכם ושתקו; הם אינם יודעים. אך אם תשתמשו בעניין זה כתירוץ לשפוט אותם, אוי לכם, כי אתם כבר מוארים באור רוחכם ויודעים מה אתם עושים. (141, 27)

66. אם כן, עמי, אל תדרשו מכל בני האדם לחשוב ולהאמין כמוכם. אסור לכם לעולם לגנות את בני האדם; אסור לכם לשפוט או להטיל עונש על מי שאינו מקשיב לכם, שאינו מקבל את הצעותיכם, את הוראותיכם או את עצותיכם. עליכם להתייחס לכל בני האדם באותה הערכה עמוקה ובאהבת זולת רוחנית אמיתית. אז תבינו שכל אחד הגיע, בתרגול הדתי שלו, בתורתו, בדרכו, למקום שאליו זכאותו הרוחנית העניקה לו; וההתפתחות האישית שלו הובילה אותו לנקודה שבה אתם רואים את בני האדם. (330, 29)

כאשר הוא מדבר אליכם על ניסיונות וכפרה. (17, 33)
81. נבחנתם קשות, תלמידים יקרים. מכיוון שכל מבחן טומן בחובו סוד עבורכם, איננכם יודעים אם הוא נועד לחזק אתכם במאבק, לחשוף בפניכם דבר שאיננכם יודעים, או לכפר על עבירה כלשהי. אך אל תיסוגו לעולם מפני הניסיונות, שכן לא לשם כך נשלחו; וגם אינם עולים על כוחותיכם המוסריים או הנפשיים. (47, 26)
82. מדוע רבים מכם חוששים שגורלכם נכתב על ידי במבחנים, כאבים, עונשים או אסונות? כיצד אתם יכולים להגיע למסקנה שמי שאוהב אתכם באופן מושלם, מעניק לכם דרך מלאה קוצים? אכן, אני אומר לכם, הדרך הרעה והמלאה במכות גורל היא זו שאתם בוחרים מרצונכם, מתוך מחשבה שתמצאו בה שמחה, חירות ואושר, מבלי להבין שדווקא מהדרך שנועדה לכם אתם מתרחקים, שבה ניתן למצוא שלום אמיתי, ביטחון, כוח ובריאות, רווחה ושפע.
83. הדרך הזאת, שאני מציע לכם בתורתו, היא הדרך שנקבעה לנשמתכם מרגע בריאתה, כדי שתמצאו בה לבסוף את אשר אתם משתוקקים אליו. (283, 10-11)
84. אתם שופטים באופן שטחי, כאילו הייתם ילדים, ואיננכם מביאים בחשבון כי המבחנים המכים בכם הם מעשה ידיכם. לכן, כאשר הם מתפרצים עליכם, אתם מייחלים שיסתלקו מכם, שהגורל ישתנה, כדי שלא תסבלו, כדי שלא תשתו עוד מכוס הסבל.
85. הסיבה לכך היא שאיננכם יכולים לחדור למציאות במבטכם הרוחני כדי להבין שכל מה שאתם קוצרים, אתם עצמכם זרעתם, ושאתם עצמכם גרמתם לכל סבל.
73. הו, ילדיי האהובים, אתם המתאבלים כצאן תועה וקוראים בקול חרד לרועה שלכם! כאשר אתם עוצמים את עיניכם בפני המציאות הסובבת אתכם, אתם סבורים בסופו של דבר שאני הגורם לכל צרותיכם עלי אדמות; אחרים מאמינים כי רווחתם ואומללותם אדישות לי.
74. כמה אתם כפויי טובה כאשר אתם חושבים כך על אביכם, וכמה לא הוגנים אתם בשיפוטכם את צדקתי המושלמת!
75. האם אתם סבורים שאיני שומע אתכם כאשר אתם אומרים כי אתם ניזונים רק מרירות; שהעולם שבו אתם חיים הוא עולם נטול אושר, וכי לחיים שאתם מנהלים אין כל זכות קיום?
76. אתם חשים בי רק כאשר אתם מאמינים שאני מעניש אתכם, שאני מונע מכם כל רחמים, ושוכחים את החמלה והטוב של אביכם; אתם מתלוננים על חייכם במקום לברך על חסדיו.
77. זאת משום שאתם עוצמים את עיניכם בפני האמת ורואים רק סבל ודמעות בסביבתכם, ונופלים לייאוש, כי אתם מאמינים שהכל יישאר ללא גמול.
78. כמה שונה הייתה חייכם, אילו במקום המרדנות הזו, חוסר ההבנה הזה, המחשבה הראשונה שלכם בכל יום הייתה לברך את אביכם, והמילים הראשונות שלכם היו מילות תודה על כל כך הרבה טובות שאהבתו מעניקה לכם!
79. אך איננכם מסוגלים עוד לחוש בתכונות אלו, משום שה"בשר" טשטש את נפשכם ושכחתם את תורתי; לכן אני מדבר אליכם על רגשות אלו, שגרשתם מלבכם. (11, 4-9)
80. חטאתם, הפרתם את הנישואין, ביצעתם פשעים, וכעת, כאשר אתם עומדים מול האמת שבדבריי, המציגה בפניכם את עבירותיכם, אתם שוכחים את עבירותיכם ומאמינים כי אדונכם אינו צודק

86. לא, מעולם לא הבנתם לחדור אל האמת, ולכן, כאשר הכאב חודר ללבכם, אתם רואים את עצמכם בקורבנות של עוול אלוהי. אך אני אומר לכם, כי באלוהים לא יכול להתקיים ולו העוול הקטן ביותר.

87. אהבת האל היא בלתי משתנה, בלתי מתחלפת ונצחית. לפיכך, מי שמאמין שהרוח האלוהית יכולה להילכד בזעם, בחמה ובבעס, נופל בטעות גדולה.
חולשות כאלה ניתנות לדמיון רק אצל בני אדם , כאשר חסרים להם בשלות נפשית ושליטה בתשוקות.

88. לעתים אתם אומרים לי: "אדוני, מדוע עלינו 'לשלם' את התוצאות של מעשים שאינם שלנו, ומדוע עלינו לקצור את הפרי המר שגידל אחר?" — על כך אני עונה לכם, כי איננכם מבינים דבר בכך, משום שאינכם יודעים מי הייתם בעבר ומה היו מעשיכם. (290, 9 12)

89. עם אהוב: לבבותיכם מלאים סיפוק מהמחשבה שאתם תלמידיי ב"זמן השלישי" הזה. אך אני אומר לכם, שאסור לכם לעולם לתת ליהירות לעוור אתכם. כי אם תיכנעו לחולשה זו, לא תישמעו עוד אפילו למצפונכם, כאשר הוא יטיח בכם את עוונותיכם. מי שלא מתחיל לטהר ולשכלל את חייו האנושיים, אינו יכול לצפות להתפתח רוחנית, שכן צעדיו יהיו מוטעים ומעשיו לא יבילו זרע של אמת.

90. זכרו אפוא כי בשיעורי אני יורד לעתים מההדרכה הרוחנית אל העצה, כדי שתנהגו כראוי בחייכם האנושיים. אז אני מדבר אל לב האדם, מזהיר אותו להתחדש, מבהיר לו את הנזק שהמידות הרעות גורמות לגוף, ואת הרע שהן גורמות לנפש.

91. אמרתי לכם כי האדם הנשלט על ידי תאוות, שכח כי אין להביס את הרוח — כי שכח שהכוח האמיתי טמון בהתגברות על הרע באמצעות המידות הטובות.

92. אותו אדם שנכנע לבשרו השפיל את עצמו, פגע בכבודו העצמי, צנח ממעמדו הרם כבן אנוש ליצור עלוב, פחדן מכדי להילחם.

93. במקום להביא לביתו אור, לחם ויין, אותו אדם מביא צל, סבל ומוות, מכביד על צלבו ועל צלב אשתו וילדיו, ומעכב את דרך ההתפתחות הרוחנית של כל הסובבים אותו. (312, 32-35)

94. הבינו כי כל אחד מכם המוותר על דרך רעה גורם בכך לכוח הרע לאבד חלק מכוחו; כי חייכם, אם הם ישרים במעשים, במילים ובמחשבות, משאירים זרע טוב בדרכם; כי עצותיכם, אם הן באות מלב ירא שמים, יהיו בעלות כוח לחולל נסים; וכי התפילה, אם היא נולדת ממחשבה חומלת ואוהבת, תהיה מסר של אור לאותו אדם שעבורו אתם מתפללים. (108, 16)

95. כאן, אצלי, אתם מטהרים את עצמכם מכל כתם. אוי, לו רק הייתם מסוגלים לשמור על טוהר זה לאורך כל חייכם! אך האווירה הזו של רוחניות ואחווה, שאתם יוצרים בשעות אלה של אחווה והדרכה, אינה שוררת בעולם. האוויר שאתם נושמים מורעל על ידי החטא.

96. אך הרגשתם ביצד, ככל שאתם מאמצים את תורתי, נושרת מכם בהדרגה, חוליה אחר חוליה, השרשרת הקושרת אתכם לעולם. (56, 26-27)

97. חיו תמיד בערנות, כי בדרככם יהיו כאלה שיאמרו שהם שייכים אליי; אך אל תאמינו להם כבר מהרגע הראשון, האמינו להם רק בשל מה שהם מפגינים בענווה, בחוכמה ובאהבה.

98. אחרים יאמרו לכם שהם בקשר איתי, בעוד שהם הראשונים שנפלו קורבן להונאה. לכן עליכם להיות ערניים תמיד למשימה שיש לכם ולמעמד שאתם תופסים. עליכם לפתוח את עיניכם ואוזניכם, וגם לסלוח על הרבה דברים. (12, 55-56)

עליהם לבוא אל הארץ כדי לשמוע את דברי?

108. הם סלעים קשים, הזקוקים לסופות ולזמן כדי להתרכך. ירושתם תישמר מהם כל עוד אינם יודעים לשמור עליה ולהעריך אותה. אך הם יחזרו להחזיק בה, כי אמרתי לכם שמה שהאב נותן לילדיו לעולם לא יילקח מהם, אלא רק יישמר עבורם. (48, 8)

109. חלק מכם יעברו שינוי ויתכוננו באמצעות תורתו, כדי שיוכלו לצאת לחפש את אלה שאבדו במדבר. כי כך אני רואה את חיי האדם — כמדבר. יש מי שמרגיש בודד בין מיליוני נשמות, ומתייבש מצמא, בלי שיהיה מישהו שיגיש לו מעט מים; לשם אשלח את השליחים החדשים שלי.

110. אני רוצה ששמי ייאמר שוב באהבה על ידי האחד, ויישמע בהתרגשות על ידי האחר. אני רוצה שהוא יהיה ידוע לאלה שאינם מכירים אותו. ישנם אנשים — זקנים, נשים וילדים — שאינם יודעים דבר על קיומי. אני רוצה שכולם יכירו אותי וידעו כי בי יש להם את האב האוהב ביותר — שכולם ישמעו אותי ויאהבו אותי. (50, 3)

111. דברי נתקלו באנוכיותכם. לכן אמרתי לכם שעליכם להביא לידיעת בני אדם אחרים את מה שאני מעביר לכם. אך אתם רוצים רק להתעודד מההכרזות שלי, מבלי לקחת על עצמכם חובות כלפי האחרים.

112. אך האדון לא קרא לכם כדי ללמד אתכם הוראות חסרות תועלת; הוא אמר לכם שעליכם ללמוד את השיעור האלוהי הזה, כדי שתוכלו להשתמש בו מאוחר יותר בחייכם, על ידי יישומו על הזולת.

113. אני מגלה לכם ברגע זה, כי לרוחכם יש חוב ישן כלפי כל מי שבא אליכם עם סבל, מצוקה או בקשה. שימו לב באיזו אהבה אני מציב אותם בדרככם בחיים, כדי שתמלאו את כפרתכם על ידי הפיכתם

99. היו פעילים, אל תישנו! או שמא אתם רוצים להמתין עד שהרדיפות יתפסו אתכם בשנתכם? האם אתם רוצים לשוב ולשקוע בעבודת אלילים? האם אתם מחכים עד שתורות זרות ישתלטו בכוח או מתוך פחד?

100. היו ערניים, כי ממזרח יקומו נביאי שקר ויבלבלו את העמים. התאחדו, כדי שקולכם יהדהד בכל רחבי העולם, ותוכלו להזהיר את האנושות בזמן. (61, 25)

101. אסונות גדולים מצפים לאנושות; הישארו ערים ומתפללים בכל כאב ובכל אסון. סבל רב יוקל, ואחר לא יתרחש, משום שהוא ייעצר במסלולו על ידי המתפללים.

102. כאשר מאמינים של עדות וכתות אחרות יראו כי המונים גדולים הולכים אחרי העם הזה, יקומו מתוך העדות הללו אלה שירדפו אתכם. אך אל תיראו, כי אם תישארו שלווים, רוח הקודש תשים על שפתיכם מילות אור, שישתקו את אלה המכפישים אתכם.

103. איני נותן לכם את חרב המוות כדי להגן על עצמכם, אני נותן לכם את חרב האהבה. כל אחד מברקי האור שלה יהיה מידה טובה שתצא ממנה.

104. כמה חסד תמצאו אצל האב, כאשר תנצחו את המוני רודפי מעשיי באמצעות דבריכם, ותביאו אותם אליי לאחר שתהפכו אותם באמצעות מעשי האהבה שלכם.

105. זו היא התורה שנתתי לכם ב"תקופה השנייה" ושכחתם כבר.

106. השכל האנושי יחווה אי-שקט כאשר ינסה להבין את תורת הרוח השילושית-מריאנית. כי האדם המוחשי אינו מיומן בהתמודדות עם הרוחני. (55, 58-63)

107. כמה רבים השאירו על שולחני את המזון שהצעתי להם באהבה כה רבה, מבלי שנגעו בו אפילו. מתי יחוו שוב תקופת חסד כמו זו הנוכחית, שבה נגזר

120. ראו את האנשים, את העמים, את האומות, כיצד הם מקריבים את חייהם למען אידיאל. הם נשרפים על מדורת מאבקיהם, ובמקביל חולמים על תהילת העולם, על הרכוש, על הכוח. הם מתים למען התהילה החולפת של האדמה.
121. אך אתם, אשר מתחילים להצית בנשמתכם אידיאל אלוהי, שמטרתו השגת תהילה שתהיה נצחית, האם אינכם רוצים — אם לא את חייכם — לפחות חלק מהם, כדי למלא את חובותיכם כבני אדם?
122. מעליכם משתוללת מהומה קרב בלתי נראית, שרק המוכנים יכולים להבחין בה. כל הרע היוצא מבני האדם במחשבות, במילים ובמעשים, כל חטאי מאות השנים, כל בני האדם ונשמות העולם הבא המבולבלים, כל הסטיות, העוולות, הקנאות הדתית והאלילות של בני האדם, השאיפות הטיפשיות והשאפתניות והזיוף התאחדו לכוח המפיל, כובש וחודר הכל, כדי להפנות אותו נגדי. זהו הכוח המתנגד למשיח. גדולים הם צבאותיהם, חזקים הם כלי נשקם, אך הם אינם חזקים כלפיי, אלא כלפי בני האדם.
123. אני אערוך קרב נגד צבאות אלה בחרב הצדק שלי, ואהיה במאבק לצד צבאותיי, שאתם תהיו חלק מהם על פי רצוני.
124. בעוד קרב זה מטריד את האנשים הרודפים אחר התענוגות, עליכם, אלה שהפקדתי בידיכם את המתנה לחוש את המתרחש בעולם הבא, לשמור ולהתפלל למען אחיכם, שכן כך תשמרו על עצמכם.
125. המשיח, הלוחם הנסיכי, כבר שלף את חרבו; יש צורך שחרב זו תחתוך את הרע מהשורש כחרמש ותיצור אור ביקום בקרניה.
126. אוי לעולם ואוי לכם, אם שפתיכם שותקות! אתם זרע יעקב הרוחני, ולזאת הבטחתי כי דרככם ייוושעו ויבורכו עמי למושא של אהבת הזולת הפעילה שלכם. (76, 20)
114. מלאו את חובתכם, כדי שלא תצטרכו לשוב אל האדמה בזמנים של כאב, כדי לקצור את פרי טעויותיכם או את פרי אנוכיותכם. מלאו את משימתכם; אז אמנם תשובו, אך זה יהיה בתקופת שלום, כדי להתעודד בטיפוח הזרע שהשארתם מאחור ב" ". עתה לא משה ינהיג אתכם כדי לשחררכם, כפי שעשה ב"הזמן הראשון"; מצפונכם הוא שינהיג אתכם. (13. 17)
115. כאן נמצאים רבים מאלה שהיו בזמנים אחרים מורי תורה או מדענים. כעת התעורר מוחם לידע הרוחני, והם משוכנעים כי לא ימצאו את האמת העליונה בידע האנושי המוגבל.
116. כאן ישנם כאלה שהיו בזמנים אחרים בעלי כוח ועשירים עלי אדמות, וכעת חוו עוני ושפלות. אני מברך אותם על כניעתם ועל תשוקתם לשלמות. זוהי הוכחה לצדקתי האוהבת, שכן שלחתי אותם שוב אל האדמה כדי להראות להם דף נוסף בספר החוכמה הנצחית. (96, 16-17)
117. העולם מעניק לכם שמחות רבות, שחלקן ניתנו על ידי ואחרות נוצרו על ידי האדם. כעת חוויתם שלא הצלחתם להשיגן, דבר שגרם למרדנות אצל חלקכם ולעצבות אצל אחרים.
118. עליי לומר לכם, כי לרבים בתקופה זו לא ניתן לשקוע או להיאבד בעונגים ובסיפוקים של "הבשר", משום שתפקידם שונה לחלוטין.
119. באמת אני אומר לכם, כי אין נפש אחת באנושות שלא הכירה את כל התענוגות ולא אכלה את כל הפירות. היום באה נפשכם (אל הארץ) כדי ליהנות מהחופש לאהוב אותי, ולא כדי להיות שוב עבדים לעולם, לזהב, לתאוות או לעבודת אלילים. (84, 47)

הזרעים ואת כלי החקלאות מתוך פחד מדעת הקהל — מה יעלה בגורלה של האנושות הזאת? האם לא חשתם באחריות כלפי משימתכם?

133. מצפונכם לעולם לא יטעה אתכם, והוא תמיד יגיד לכם אם מילאתם את חובתכם. החרדה שאתם חווים היא סימן לכך שלא פעלתם על פי הוראותיי. (133, 10)

134. לעתים אתם מתלוננים על כך שמספר חסידי דברי גדל באטיות. אך אני אומר לכם שעליכם להתלונן על עצמכם, שכן מוטלת עליכם המשימה להגדיל ולהכפיל את ההמונים המרכיבים את הקהילה הזו. אך אם חסר אמונה בלבבכם, אם מתנות רוחכם אינן מפותחות, אם חסר אור הידע הרוחני בתבונתכם — כיצד תוכלו לשכנע את הכופרים? כיצד תוכלו לרגש אותם מבפנים באמונתכם ובאהבתכם, אם תכונות אלו אינן מפותחות בלבבכם?

135. מי שאינו מבין, אינו יכול להוביל להבנה; מי שאינו מרגיש, לא יעורר רגש. הבינו עתה מדוע שפתיכם גמגמו וגימגמו כאשר עמד בפניכם הצורך להעיד על דבריי.

136. מי שאוהב אינו צריך לגמגם, מי שמאמין אינו ירא. למי שמרגיש יש אפשרויות רבות להוביח את כנותו ואת אמתו. (172, 24-26)

137. היום אתם רוצים להסביר מדוע אתם ישראל, ואין לכם טיעונים; אתם רוצים להסביר מדוע אתם ספיריטואליסטים, והמילים חסרות לכם. אתם מנסים להציג במה מתבטאות מתנות הרוח שלכם, וחסרים לכם ההנמקה וההתפתחות הרוחנית כדי להסביר זאת באופן משכנע. אך כאשר התפתחותכם כלפי מעלה תתממש, המילים הדרושות יבואו אליכם מעצמן, שכן באמצעות מעשי האהבה שלכם הארץ. אני רוצה לאחד אתכם כמשפחה אחת, כדי שתהיו חזקים. (84, 55-57)

127. אני יודע שבחיק העם הזה נעשו מעשים גדולים, אך די בכך שאני יודע זאת, גם אם שמותיכם אינם ידועים בעולם.

128. אני לבדי מכיר את הזכות האמיתית או את הערך האמיתי של מעשיכם, שכן אפילו אתם עצמכם אינכם יכולים לשפוט אותם. לעתים מעשה קטן ייראה לכם גדול מאוד, ומאחרים אפילו לא תהיו מודעים לכך שהזכות הגיעה אליי. (106, 49-50)

129. אתם, המוני בני האדם, ששמעתם אותי — מתי תצאו מניתוקכם ומחשכתכם? האם אתם מעכבים את הכנתכם בכוונה, מתוך פחד מהעימות (המתקרב)? אכן, אני אומר לכם, רק מי שלא התכונן רוחנית הוא זה שחושש; שכן מי שמכיר את דבריי ואוהב את אדוניו ואת רעהו, אין לו ממה לחשוש, ובמקום להתרחק מהאנשים, הוא מחפש את המפגש עמם כדי לחלוק עמם את מה שקיבל. לאחר שלמד וחקר את תורתו, הוא מיישם אותה. (107, 41)

130. מסר זה מאיר את כל הדתות, את כל הכתות והקהילות הדתיות, ואת צורות ההנהגה השונות. אך מה עשיתם עם דבריי, תלמידים? האם כך אתם רוצים לגרום לעץ לפרוח? תנו לו להוציא פרחים, כי הם יבשר כי מאוחר יותר יישא פרי.

131. מדוע אתם מסתירים מסרים אלה ואינכם מביאים לעולם את ההפתעה של העידן החדש הזה באמצעות הבשורה המשמחת הזו? מדוע אינכם מעזים לומר לעולם שקולו של ישו מהדהד בקרבכם? דברו והעידו על תורתכם באמצעות מעשי האהבה שלכם; כי אם יש שיסגרו את אוזניהם כדי שלא לשמוע אתכם, אחרים יפתחו אותן, וקולכם יהיה אז מתוק ונעים לאוזניהם כזמרת הזמיר. (114, 46)

132. האנושות מצפה לתלמידיי החדשים; אך אם אתם, עובדיי, נוטשים את זרע

145. עתה לא תהיה הקרבתכם הקרבת דם, אך בכל זאת תחוו השמצות ובוז. אך האדון יהיה שם כדי להגן עליכם ולנחם אתכם, כי אף תלמיד לא יישאר נטוש. (148, 17)

146. עם, אל תתרגל עוד לשחיתות, הילחם בה מבלי להתפאר בטוהר, ואל תתמרמר על עוונותיהם של בני אדם אחרים. היו דיסקרטיים, מדויקים וטובי לב בדיבורכם ובמעשיכם, כך העולם יקשיב לכם וישים לב גם לדברי ההוראה שלכם. האם יש צורך שאומר לכם שוב, שלפני שתעבירו את התורה הזו הלאה, עליכם לחיות אותה? (89, 66)

147. יש צורך שעמי יופיע בקרב האומות וייתן דוגמה לאחווה, הרמוניה, אהבת הזולת והבנה, כחייל של שלום בקרב אלה אשר שוב עושים שימוש לרעה בהוראות האלוהיות כדי לריב, לפגוע זה בזה ולקחת חיים. (131, 58)

148. הבינו סוף סוף כי כולכם אוהבים את אותו האל, ואל תריבו על השוני בצורות שבהן זה או אחר מימש אהבה זו.

149. עליכם ללמוד להבין שישנם יצורים שבהם אמונות הדת, המסורות והמנהגים השתרשו עמוק כל כך , עד שלא יהיה לכם קל לעקור אותם ברגע הראשון שבו תלמדו אותם. היו סבלניים, ובמהלך השנים תשיגו זאת. (141, 9)

150. כאשר תגיע שנת 1950 לסיומה, יהיו בקרב רבים מכם חוסר ביטחון וספקות.

151. מדוע יש המפקפקים בהתגלויותיי, אף שהם נהנים מאינטליגנציה גדולה יותר מזו של המאמינים בהצהרותיי? כי לא הידע האנושי ולא השכל הם שיכולים לשפוט את האמת שלי, ובאשר האדם מבין זאת, הוא נתקף פחד מכל דבר חדש, מכל דבר שאינו מובן לו, כדי לדחות אותו באופן לא מודע. תסבירו מי אתם, מי לימד אתכם ולאן אתם הולכים. (72, 27)

138. אני אומר לכם: על מה אתם מחכים כדי להפיץ את הבשורה המשמחת? האם אתם רוצים לנבא על חורבות? אני אומר ומגלה לכם הכל, כדי שתהיה לכם בכל עת תשובה חכמה לכל שאלה שישאלו אתכם בני אדם. קחו בחשבון שתותקפו בטיעונים כבדי משקל, הממלאים פחד את מי שאינו מובן.

139. שימו את דבריי בלבבכם ואל תשכחו את הנסים הגדולים שהענקתי לכם, כדי שכל אחד מכם יהיה עדות חיה לאמת שלי. אז מי שיחקור אתכם ויחפש בדבריי, יבין כי אין בהם שום סתירה לדברים שאמרתי ונבאתי לכם בעבר.

140. המאבק יהיה גדול — כה גדול, עד כי כמה מאלו שהיו תלמידיי יתמלאו פחד ויכחישו אותי, בטענה שמעולם לא שמעו אותי.

141. את אלה שיישארו נאמנים למצוותיי ויעמדו למאבק, אכסה בגלימה שתגן עליהם, והם יעברו כל מצב קריטי ללא פגע.

142. מי שיזרע את הזרע הזה בצורה רעה, או מי שיטמא את טוהר המלאכה הזאת, יזכה בכל שעה למשפט, לרדיפה מצד בני האדם ולחוסר מנוחה. כל אחד יכיר את העץ שגידל לפי טעם פריו.

143. אני שומר ניסים גדולים לעת המאבק הרוחני של עמי — ניסים ומעשים שידהימו את המלומדים והמדענים. לעולם לא אשאיר אתכם לנפשכם. אל תתנו לעצמכם להירתע כאשר בני האדם ילעגו לכם; אל תשכחו ש"בתקופה השנייה" ההמון גם לעג למוריכם. (63, 42-44)

144. אכן, אני אומר לכם, העולם נגדכם, ואני מכין אתכם לכך, כדי שתדעו להגן על ענייני אמונתכם בנשק האהבה והרחמים. אני אומר לכם, אתם תנצחו, גם אם ניצחונכם לא יפורסם.

הרוחנית. אז תתפלאו על הוכחות האהבה שאעניק לכם.
159. שם, בקרב אותם אנשים המנותקים מהציוויליזציה, אך גם רחוקים מאוד מהשחתת האדם, תגלו נשמות גדולות, אשר יגדילו את שורות עם ישראל.
160. החולים יקבלו את משחת הריפוי בדרככם ויבריאו; העצובים יבכו בפעם האחרונה, אך דמעותיהם יהיו דמעות שמחה.
161. לנוכח אותן עדויות שתתנו, המוני האנשים יברכו את האדון ואת תלמידיו, ותזכו לתשואות, כפי שקרה באותו יום שבו נכנס אדוננכם לירושלים.
162. אך גם בקרב אלה שיריעו לכם יהיו גברים ונשים המלאים במתנות הרוח שברשותכם. אצל חלקם, מתנת הנבואה שלהם תדהים אתכם; אצל אחרים, משחת הריפוי שלי תהיה בלתי נדלית; אצל אחרים, דבריי יזרמו כמו מים צלולים. כך תראו, בקרב אחיכם, כמו זריעה בלתי נדלית, את מתנות רוח הקודש מתגלות. (311, 38-40)
163. עם, שלום מדומה שורר עתה באומות, אך אל לכם להכריז כי השלום הגיע. סגרו את שפתיכם. השלום האמיתי אינו יכול לקום על יסודות של פחד או נוחות חומרית. השלום חייב לנבוע מאהבה, מאחווה.
164. בני האדם בונים כעת על חול ולא על סלע, וכאשר הגלים יתנשאו שוב ויכו באותם קירות, הבניין יקרוס. (141, 70-71)
165. מאז "הזמן הראשון" דיברתי אליכם באמצעות נביאיי כדי להדריך אתכם, אך לא כדי לאלץ אתכם לקיים את תורתי.
166. אך הזמן חלף, ונשמת האדם התפתחה, הגיעה לבגרות וכעת היא מסוגלת להבין את ייעודה כנשמה רוחנית. האנושות, הנמצאת כה קרוב לתהום, לאבדון, זקוקה לעזרה רוחנית מכם.
152. אך אתם, החלשים, הבלתי משכילים, שאינם יכולים להגיע לגובהם של האנשים המוכרים בזכות אינטליגנצייתם, אתם הם המאמינים, ואתם מסוגלים להעמיק בסודות הרוחני. מדוע? כי הרוח היא המגלה לשכל את החיים הנצחיים ואת נפלאותיהם.
153. האינטליגנציה האנושית מהווה כוח שעמו תתחילו עתה להיאבק, שכן באמצעותה יצר האדם לעצמו רעיונות ותפיסות לגבי הרוחני, שלא נגלו לו על ידי הרוח.
154. למאבק זה עליכם להיות חזקים — בעוצמה הנובעת אף היא מהרוח. כוחכם לעולם לא יסתמך על גופכם, לא על כוחו של הכסף, ולא על אמצעים ארציים. רק אמונתכם באמת החיה בתוככם תביא לכם את הניצחון במאבק.
155. אל תפחדו אם יקראו לכם תועים — הושיטו יד לכולם. זכרו כי מלאכה זו, שהיא אמת עבורכם, עשויה להיראות לאחרים כשקר, משום שלדעתם חסרה בה הקדושה שהדתות קיבלו כדי להיות מוכרות.
156. אם אתם מאמינים בי, אם אתם מאמינים שאני מתגלה במילותיהם של נושאי הקול הללו, אל תפחדו משיפוטם של בני אדם אחרים. כי תורתו כה משכנעת, ומסרי מכיל כל כך הרבה אמיתות, שאם תדעו להשתמש בנשק זה היטב, יהיה קשה להביס אתכם.
157. איש לא יוכל לשפוט אתכם על כך שאתם מחפשים בלהט את האמת, את השלמות. לכולכם יש זכות קדושה לכך, ולשם כך ניתנה לכם החירות לשאוף אל האור. (297, 51-53)
158. כשתתחילו למלא את משימתכם ותגיעו אל האומות, אל העמים הרחוקים ביותר, אפילו אל יערות הגשם, תפגשו בני אדם, ועליכם להבהיר להם כי כולכם אחים , עליכם להעיד בפניהם על תורתו

ולשתות מכוס זו, אלא שזו היא הקציר שהאנושות קוצרת עתה בשל מעשיה.
4. אמנם, כל האירועים הרעים שהתרחשו בתקופה זו הוכרזו לכם מראש. אך אל תחשבו, משום שהוכרזו לכם, כי אדוננכם שולח אותם אליכם כעונש. נהפוך הוא: בכל הזמנים הזהרתי אתכם מפני הרע, מפני הפיתויים, ועזרתי לכם לקום מחדש לאחר נפילותיכם. כמו כן, העמדתי לרשותכם את כל האמצעים הדרושים כדי שתוכלו להציל את עצמכם. אך עליכם גם להכיר בכך שתמיד הייתם אטומים וחסרי אמונה כלפי קריאותיי. (160, 40-41)
5. אוי לאלה שאינם מתאמצים להדליק את מנורתם בתקופה זו, כי הם יאבדו! ראו כיצד הצללים עדיין שולטים בכל מקום, אף על פי שזו תקופת האור!
6. אתם יודעים מדבריי שבחרתי באומה זו כדי להתגלות בתוכה בבואי השלישי; אך את הסיבה לכך אינכם יודעים. האדון, שאינו רוצה שיהיו סודות מפני תלמידיו, היה עבורכם סוד. הוא בא לגלות לכם את כל מה שעליכם לדעת, כדי שתוכלו לענות נכונה לאלה השואלים אתכם.
7. ראיתי כי תושבי פינה זו של כדור הארץ תמיד חיפשו אותי ואהבו אותי, ולמרות שהערצתם לא תמיד הייתה מושלמת, קיבלתי את כוונתם ואת אהבתם כפרח של תמימות, הקרבה וכאב. על מזבח אלוהותי היה פרח ריחני זה נוכח תמיד.
8. הוכנתם למלא את המשימה הגדולה הזו ב"תקופה השלישית".
9. היום אתם יודעים כי גרמתי לעם ישראל להתגלגל מחדש בקרבכם, כי גיליתי זאת לכם. אתם יודעים כי הזרע החי בתוככם, והאור הפנימי המנחה אתכם, הוא אותו זרע ואותו אור שהשקתי כבר ב"תקופה הראשונה" על בית יעקב.
10. אתם ישראלים ברוח, אתם נושאים בתוככם את זרע אברהם, יצחק ויעקב.
167. זהו הקרב, הקרב האחרון, הנורא והאיום ביותר בין החושך לאור. כל רוחות החושך מתאחדות כעת, וכל רוחות האור חייבות להתנגד לכוח הזה.
168. אתם, ששמעתם אותי, שאתם נושאים בתוככם את אור רוח הקודש, התעוררו! אל תבזבזו עוד את הזמן בהנאות ארציות, במטרות זמניות. לחמו למען האנושות, נאבקו כדי שממלכת האב תבוא לעולם הזה. זוהי המשימה שאני נותן לכולם, מהפשוט ביותר ועד המשכיל ביותר.
169. העולם הרוחני איתכם, ומעל כולם האב מלא אהבה, מלא רחמים — האב, שרואה בבאב אינסופי את הסבל שהאנשים גורמים זה לזה.
170. זהו מאבק האור נגד החושך, וכל אחד מכם חייב להילחם עד שהניצחון יושג. (358, 20-23)

פרק 63 - הוראות לקהילות ולכל תלמידי ישו

מפעל הרוח של ישו

1. שמחו בנוכחותי, עם אהוב, ערכו חג בלבבכם, הריעו משמחה, כי סוף סוף חוויתם את "יום האדון".
2. חששתם מפני בואו של יום זה, שכן עדיין חשבתם בקודמיכם והייתם סבורים כי לב אביכם נקמני, כי הוא נוטר טינה על העלבונות שספג, וכי בשל כך הוא מחזיק את המגל, את השוט ואת גביע הסבל, כדי לנקום באלה שפגעו בו כל כך קשות ופעמים רבות כל כך.
3. אך גדולה הייתה הפתעתכם כאשר גיליתם כי ברוח אלוהים לא יכול להתקיים לא כעס, לא זעם ולא תיעוב, ואף אם העולם בוכה ומתאבל כמעולם, הסיבה לכך אינה שהאב נתן לו לאכול מפרי זה

לא מתאים לזמן הזה להמשיך ולהישאר בקיפאון רוחני או בעצלנות רוחנית בביצוע טקסים ומסורות. (77, 19)

17. אנשים רבים בעלי מלומדות מוכרת בעולם לא יוכלו לזהות אותי בצורה זו ויכחישו אותי. אך אל תתפלאו מכך, שכן הודעתי לכם על כך כבר מזמן, כאשר אמרתי לכם: "ברוך אתה, אבי, שגילית את אמתך לילדים והסתרת אותה מהחכמים והנבונים."

18. אולם הדבר אינו קורה משום שאני מסתיר את האמת שלי ממישהו, אלא משום שאלה שתודעתם נקייה, בעוניים (הרוחני) או בחוסר החשיבות שלהם, יכולים לחוש אותי טוב יותר, בעוד שאנשים בעלי כישרון, שתודעתם מלאה בתיאוריות, פילוסופיות ותורות אמונה, אינם יכולים להבין אותי או לחוש אותי. אך האמת, שהיא לכולם, תגיע לכל אחד בזמן שנקבע מראש. (50, 45)

19. מי שיודע את תורתי ומסתיר אותה, אינו יכול לקרוא לעצמו תלמידי. מי שמעביר את האמת שלי רק בשפתיו ולא בלבו, אינו לוקח אותי לדוגמה. מי שמדבר על אהבה ומעשיו מוכיחים את ההפך, הוא בוגד בתורותיי.

20. מי שמכחיש את טוהרה ושלמותה של מריה הוא טיפש, שכן בבורותו הוא מתריס נגד אלוהים ומכחיש את כוחו. מי שאינו מכיר באמת שלי ב"זמן השלישי" ומכחיש את אלמוות הנשמה, עדיין ישן ואינו לובש את נבואות העבר, שהכריזו על ההתגלות שהאנושות חווה בזמן זה. (73, 28-29)

21. הם יבואו ויבחנו אותי, כי הם רוצים להוכיח לכם שאתם טועים. אם לא אגיד להם את שמי, הם יאמרו שאני לא אני, ואם אענה על שאלותיהם המכוונות בזדון, הם יכחישו אותי בלהט עוד יותר גדול.

22. אזי אגיד להם: מי שרוצה להיכנס לממלכת האור, עליו לחפש אותה בלבו. אתם ענפים של אותו עץ מבורך, אשר יעניקו צל ופרי לאנושות.

11. זו הסיבה שבגללה אני מכנה אתכם "בכורים", וזו הסיבה שבגללה באתי אליכם בתקופה זו, כדי להודיע לעולם את ההתגלות השלישית שלי דרככם.

12. רצוני הוא ש"עם ישראל" יקום ברוח בקרב האנושות, כדי שזו תראה את "תחיית הבשר" האמיתית. (183, 33-35)

13. האם חשבתם שאמסור את דברי לכל עמי הארץ? לא! גם בכך ההתגלות החדשה שלי דומה לזו של הזמנים הקודמים, כאשר התגלו לעם אחד בלבד, ואז הוטלה עליו המשימה לצאת ולפזר את הבשורה הטובה ולזרוע את הזרע שקיבל במסרי. (185, 20)

14. השאירו לעמים אחרים להתעורר לעידן החדש רק כאשר יראו שאזורים שלמים נהרסים על ידי שיטפונות, שהאומות נהרסות על ידי מלחמה, ושמגפות מחסלות את החיים. עמים אלה — שהפכו יהירים במדעים שלהם והורדמו על ידי הפאר של כנסיותיהם — לא יבינו בדבריי בצורה צנועה זו, ולא יחושו את התגלותי ברוחם. לבן, תחילה יש לזעזע את הארץ, והטבע יאמר לאנשים: הזמן התמלא, והאדון בא אליכם.

15. כדי שהאנושות תתעורר, תפקח את עיניה ותאשר כי אני הוא שבאתי, יש לפקוד תחילה את כוחו וגאוותו של האדם. אך תפקידכם הוא לשמור, להתפלל ולהתכונן. (62, 53)

16. הבטחתי לכם פעם שאשוב אל האנושות, והנה אני כאן כדי לקיים את ההבטחה ההיא, גם אם חלפו מאות שנים רבות. רוחכם השתוקקה לנוכחותי בתשוקתה לשלום, ברעבונה לאמת, בכמיהתה לידע, ורוחי ירדה כדי שתשמעו הוראה המתאימה לתקופה שבה אתם חיים. איך יכולים בני האדם להמשיך ולרצות לחיות כפי שחיו עד כה? זה כבר

העולמות, את כל הנשמות המגולמות והבלתי-גופניות. בואו אליי אם אתם זקוקים לי; חפשו אותי אם אתם מרגישים אבודים.
31. אני אביכם, היודע את סבלותיכם ומנחם אתכם. אני ממלא אתכם באהבה שאתם זקוקים לה כל כך — למען עצמכם, וכדי להפיץ אותה בסביבתכם.
32. אם אתם באמת מזהים את נוכחותי בחוכמה שאני מגלה באמצעות נושאי הקול הללו, אז דעו גם שהגיע הזמן להתחיל את העבודה הבונה על הנתיב הרוחני.
33. אוי, לו רק כל אלה שנקראו היו ממהרים לבוא; אמת, אני אומר לכם, שולחנו של האדון היה עמוס בתלמידים, וכולם היו אוכלים מאותו המזון! אך לא כל המוזמנים באו, הם תירוצים שונים והעבירו את הקריאה האלוהית למקום השני.
34. אשרי אלה שבאו במהירות, כי הם קיבלו את שכרם. (12, 76-80)
35. לא כולם מקשיבים לי כאן, אלה שקיבלו מתנות רוחניות בתקופה זו. ראו כמה מקומות ריקים יש בשולחן, משום שרבים מילדיי הקטנים, לאחר שקיבלו טובת הנאה, התרחקו ונמנעו מהאחריות ומהמשימות. אוי, לו רק היו יודעים כאן על האדמה את הנדרים שכל נפש נתנה לי לפני שבאה לעולם! (86, 43)
36. אני מוריש לכם כעת את הברית השלישית, אך אתם אפילו לא הבנתם את שתי הראשונות. אילו הייתם מוכנים בתקופה זו, לא היה צורך שדברי יישמעו באופן מוחשי, שכן אז הייתי מדבר ברוחניות, ואתם הייתם עונים לי באהבתכם. (86, 49)
37. זהו אור "הזמן השלישי". אך בחנו את מי שאומר כי לא אלוהים הוא המדבר אליכם, אלא האדם הזה כאן. אמת, אני אומר לכם, כל עוד קרני האלוהית לא תאיר את תבונתו, לא תוכלו לחלץ ממנו מילים אך מי שרוצה לחיות מבלי להכיר בי, ימנע מרוחו את הידע האלוהי, ויגרום לכך שכל מה שהוא התגלות ברורה ומוארת, יהיה עבורו סוד ומסתורין. (90, 49-50)
23. כעת אני אתכם רק באופן זמני, כפי שהייתי פעם. כבר מתקרב הרגע שבו לא אדבר אליכם עוד, אך האנושות לא חשה בנוכחותי.
24. מה"הר" שממנו אני שולח אליכם את דבריי ומביט בכם, אצטרך לקרוא בערב פרידתי: "אנושות, אנושות, שלא ידעת מי היה איתך!" כמו ש"בתקופה השנייה", זמן קצר לפני מותי, התבוננתי בעיר מהר וקראתי בדמעות: "ירושלים, ירושלים, שלא הכרת את הטוב שהיה איתך."
25. לא על העולם הוא בכה, אלא על נפשם של בני האדם, שעדיין היו ללא אור, ושעדיין נאלצו לשפוך דמעות רבות כדי להשיג את האמת. (274, 68-69)
26. מאות שנים חלפו מאז היום שבו נתתי לכם את דברי ואת אזהרותיי האחרונות באמצעות ישוע; אך היום אני מופיע בקרבכם כרוח הקודש, כדי לקיים את הבטחתי אליכם.
27. לא התגלמתי בבשר, אלא אני בא ברוח, ורק אלה שהוכנו לכך יראו אותי.
28. בעוד אתם מאמינים בדבריי ועוקבים אחריי, אחרים אינם מקבלים את בשורתי ומכחישים אותה. נאלצתי לתת להם הוכחות גדולות, ובזכותן ניצחתי בהדרגה את חוסר אמונתם.
29. האהבה והסבלנות שהפגנתי כלפיכם תמיד, גורמות לכם להבין שרק אביכם יכול לאהוב אתכם וללמד אתכם כך. אני שומר עליכם ומקל את צלבכם, כדי שלא תמעדו. אני נותן לכם לחוש את שלומי, כדי שתלכו בדרככם בביטחון בי. (32, 4)
30. דברי, דרשת ההוראה שלי, מיועדים לכאורה רק לכם היום; אך למעשה הם מיועדים לכולם, שכן חוכמתם ואהבתם מקיפים את היקום כולו, מאחדים את כל

44. לכן תראו שכאשר תורה זו תיראה לעתים כאילו היא נעלמת, זה יהיה דווקא כאשר ינבטו נבטים חדשים ושופעים כדי לעזור לאדם להתקדם צעד נוסף בדרך אל הרוחניות. (99, 20)

45. בחנו את תורתו ואמרו לי, האם תורה זו יכולה להיכלל באחת מדתותיכם.

46. גיליתי לכם את מאפייניה המקיפים ואת משמעותה האוניברסלית, שאינה מוגבלת רק לחלקים של האנושות או לעמים (מסוימים), אלא חורגת ממסלול כוכב הלכת של עולמכם כדי לכלול את האינסוף על כל עולמות החיים שבו, שם — כמו בעולם הזה — מתגוררים גם ילדי האלוהים. (83, 6)

47. הכירו בכך שדברי אינם דת חדשה ולא יכולים להיות כזו. יצירה זו היא הדרך המוארת שבה יתאחדו רוחנית כל האידיאולוגיות, האמונות והדתות, כדי להגיע אל שערי הארץ המובטחת. (310, 39)

48. תורתו, ממנה ניזונה נשמתכם, מבקשת להפוך אתכם למורים, לשליחים נאמנים של רוח הקודש. (311, 12)

49. אציג אתכם בפני בני האדם כמשרתי, כרוחניים-שלישייה-מריאניים של העידן השלישי — רוחניים, כי עליכם להיות יותר רוח מאשר חומר; שלישייה, כי קיבלתם את התגלותי בשלושה עידנים; מריאניים, כי אתם אוהבים את מריה, אמכם האוניברסלית, ששמרה עליכם כדי שלא תתייאשו במסע החיים. (70, 36)

50. לא רק אלה ששמעו את דברי באמצעות חוש השמיעה האנושי ייקראו בני העם הזה. כל מי שיישא את צלבו — כל מי שיאהב את החוק הזה ויפיץ את הזרע הזה, ייקרא פועל בכרמי, שליח של מפעלי ובן העם הזה, גם אם לא שמע אותי באמצעות ההתגלות הזו. (94, 12)

51. כיצד תוכל לחשוב, עמי, כי — משום שאתם מתכנסים במקומות התכנסות בעלות ערך רוחני ואמת, אפילו אם תאיימו עליו במוות.

38. אין זה דבר מוזר, שכמו שהנשמה משתמשת בגופה כדי לדבר ולהתבטא, כך היא מתנתקת ממנו לפרק זמן קצר, כדי לאפשר לאב כל הנשמות להתבטא במקומה: אלוהים.

39. אני בא אליכם, כיוון שאינכם יודעים לבוא אליי, ואני מלמד כי התפילה הנעימה ביותר המגיעה אל האב היא זו העולה בשקט מנשמתכם. תפילה זו היא המושכת את קרני, שדרכה אתם שומעים אותי. לא השירים והמילים הם המשמחים את אלוהותי. (59, 57-59)

40. אינכם יכולים לטעון כי דברי אינם ברורים, או כי הם מכילים פגמים, שכן ממני לא יכולה לנבוע כל אי-בהירות. אם תמצאו בהם טעות כלשהי, ייחסו אותה להעברה לקויה מצד הנושא את הקול או ליכולת ההבנה הלקויה שלכם, אך לעולם לא לתורת שלי. אוי לנושא הקול המשחית את דברי! אוי לאותו אדם המעביר את תורתו בצורה גרועה ומזלזל בה, שכן הוא יחווה את נקיפת מצפונו הבלתי פוסקת ויאבד את שלוות נפשו! (108, 51)

41. כדי לצאת לקראתכם, אני אומר לכם: אם איננכם רוצים שאשתמש בגוף חוטא כדי להעניק לכם את אהבתי, הראו לי צדיק, טהור, הצביעו לי על אחד מכם שיודע לאהוב, ואני מבטיח לכם שאשתמש בו.

42. הבינו כי אני משתמש בחוטאים כדי להביא את החוטאים; כי איני בא להציל את הצדיקים; אלה כבר נמצאים בממלכת האור. (16, 25)

43. התבוננו כיצד זרע זה, אף על פי שטיפלתם בו גרוע, אינו מת; ראו כיצד הוא מנצח את החושך והבורות, את המכשולים והמבחנים , וממשיך לנבוט ולהתפתח יום יום. מדוע זרע זה אינו מת? משום שהאמת היא נצחית, נצחית.

המנוגדת לרוחניות, העולם יוכל להכיר בכם כמביאי מסר אלוהי? אכן, אני אומר לכם, יראו בכם קנאים של כת חדשה!
57. לנוכח הבהירות שבה אני מדבר אליכם, ישנם כאלה שאומרים לי: "אדון, איך ייתכן שנדחה רבים ממנהגי הפולחן שהותיר לנו רוקה רוחס כמורשת?"
58. על כך אני אומר לכם, כי נתתי לכם את הדוגמה ההיא מ"הזמן השני", כאשר הבהרתי לעם כי למען קיום טקסים, פורמליות, מסורות וחגים, הוא שכח את החוק, שהוא העיקר.
59. הזכרתי לכם את מעשה זה של אדונכם, כדי שתבינו שגם היום עליכם לשכוח את המסורות והטקסים, גם אם למדתם אותם מרוקה רוחס, כפי שעם משה קיבל אותם אז כמורשת.
60. אינני אומר לכם בכך שהם לימדו אתכם דבר רע — לא. הם נאלצו רק להיעזר בסמלים ובדרכי התנהגות שנועדו לעזור לעם להבין את ההתגלויות האלוהיות. אך ברגע שהושגה מטרה זו, היה צורך לבטל כל צורת פולחן או סמליות שהפכו בעת למיותרות, כדי לאפשר לאור האמת לזרוח. (253, 29-32)
61. כמה צער גרמו לליבי המשרתים שלא הבינו את תורתי, וכמה צער גורמים כעת אלה אשר — אף על פי שהכשרתי אותם ומיניתי אותם — מעניקים היום מקלט לספק, חוסר ודאות, ובשל חוסר הבנתם ואנוכיותם אמרו כי אשאר עוד תקופה בקרב העם, כי אשלח את קרני האוניברסלית פעם נוספת בהתאם לרצונם האנושי, ואמשיך להתגלות במשך זמן רב.
62. לכן אמרתי לכם: מתי הראיתי בדבריי חוסר החלטיות, חוסר ביטחון או סתירה ברצון? לעולם לא, אכן, כי אז לא הייתי עוד מושלם, לא הייתי עוד אלוהיכם ובוראכם.
63. בי יש נחישות, רצון אחד, ולכן אני מדבר בבהירות כמו אור היום, כדי שכולם שונים — זו סיבה לשמור מרחק זה מזה? רק הבורות תמנע מכם להיות מודעים לקשרים הרוחניים המאחדים את כל ילדי האדון. (191, 51)
52. כאשר אתם מבקרים במקום התכנסות זה או אחר או במקומות התכנסות שונים, ושומעים את אותה המילה מפי הדוברים, לבכם מתמלא בשמחה ובאמונה, ואתם מפרשים את ההוראה הזו כהוכחה אמיתית לכך שהקהילות הללו מאוחדות בזכות הרוחניות שלהן. אך כאשר אתם נוכחים בהתכנסות לקויה, אתם חשים כי פצעו את לבכם, ואתם מבינים כי שם אין את האחדות, או שהיא אינה באה לידי ביטוי, שאמורה להיות קיימת בעם זה. (140, 71)
53. אני רוצה שתהיו תלמידיי הטובים והענווים — כאלה שאינם תובעים מינויים או כבוד בתוך הקהילה, אלא שהאידיאל שלכם יהיה רק להגיע לשלמות באמצעות המידות הטובות ולציית להוראותיי, כדי שחייכם יהיו דוגמה. מה תועילנה לכם מקומות של כבוד, תארים או שמות, אם אין לכם זכויות כדי להחזיק בהם בצדק? (165, 17)
54. מלאכתי אינה אחת מבין תורות רבות, אינה עוד כת בעולם. ההתגלות שהבאתי לכם היום היא החוק הנצחי. עם זאת — כמה טקסים הוספתם לו מחוסר רוחניות והבנה, כמה חוסר יושר, עד שלבסוף עיוותתם אותו. כמה טקסים דתיים הכנסתם לתורת שלי, תוך שאתם אומרים ומאמינים שכל מה שעשיתם היה בהשראתי ובפקודתי. (197, 48)
55. בקרוב תמצאו את עצמכם בקרב אנשים העייפים מפולחנים חיצוניים ומואסים בקנאות הדתית שלהם. לכן אני אומר לכם, כי מסר הרוחניות שתביאו להם יגיע לליבם בטל רענן ומרענן.
56. האם אתם סבורים שאם תבואו אליהם עם פולחנים קנאים ודרך התנהגות

71. כמו כן, אל לכם שיהיה לכם מרכז או בסיס לעבודתי על פני האדמה, ואף אחד לא יעמוד מעל בני האדם כמייצג את מקומי.
72. המנהיגים שהיו לכם עד כה הם האחרונים. התפילה, ההתעלות הרוחנית וקיום תורתו יובילו את המוני האנשים אל דרך האור. (246, 30-31)
73. האם זה צודק – אני שואל את תלמידיי – שתציגו בפני האנושות יצירה מושלמת כמו זו שגיליתי לכם, באופן שהיא תיחשב כסטיה או כעוד אחת מהתורות והתיאוריות שצמחו בתקופה זו כפרי הבלבול הרוחני השורר?
74. האם יהיה זה צודק, אם אתם, שאהבתי כל כך והכשרתי במילותיי כדי שעדותכם תהיה טהורה, תיפלו קורבן לטעויותיכם ותיפלו לידי מערכת המשפט הארצית, או שתירדפו ותפוזרו משום שקרוביכם רואים בכם נטל?
75. האם אתם סבורים שתורתו — אם תישמר כהלכה — עלולה לגרום לאירועים כאלה? לא, תלמידים.
76. תנו לי לדבר אליכם כך, כי אני יודע מדוע אני עושה זאת. מחר, כשאני כבר לא אדבר אליכם בצורה זו, תדעו מדוע דיברתי אליכם כך, ותאמרו: "המאסטר ידע בדיוק בכמה חולשות נחלה. דבר לא נעלם מחוכמתו." (252, 26-27)
77. אני מכין אתכם לתקופה שבה לא תשמעו עוד את דבריי, כי אז יקראו לכם בני האדם "העם ללא אלוהים", "העם ללא בית אלוהים", משום שלא יהיו לכם מבני כנסיות מפוארים כדי לעבוד אותי, ולא תקיימו טקסי פולחן חגיגיים, ולא תחפשו אותי בדימויים.
78. אך אני אשאיר לכם ספר כצוואה, אשר יהיה מגנכם במבחנים והדרך שבה עליכם לכוון את צעדיכם. המילים האלה, שאתם שומעים היום מפי הנושא את הקול, יזרמו מחר מתוך הכתבים, כדי יוכלו לחוש אותי בנוכחותי, במהותי ובכוחי, כדי שהרוח תוכל לזהות את התבונה (הבסיסית) ואת הדבר שנתתי באמצעות כושר ההבנה האנושי.
64. האדון אומר לכם: האדם בנה מבנים וקרא להם כנסיות, ובמקומות אלה העם הנכנס אליהם מביע יראת כבוד, מטפח את הקנאות ואת עבודת האלילים, ומעריץ את מה שהאדם עצמו יצר. זה מתועב בעיניי, ולכן הסרתי ממך, עם ישראל, את כל מה שהכרת ושמעת בתחילה, כדי שתוותר על הקנאות שלך.
65. בתי התפילה של עם ישראל יהיו ידועים לאנושות, הם לא ייסגרו, כי הם ייתנו מחסה לחלשים ולתועים, לעייפים ולחולים. באמצעות הכנתכם, באמצעות הציות לרצוני העליון וקיום תורתי, אעיד על עצמי במעשיהם של התלמידים האמיתיים של אלוהותי.
66. אל יטריד אתכם כי גם נושאי קול כוזבים, מנהיגי קהילות כוזבים, "עובדים" כוזבים יופיעו, כי שפתיהם החילוליות ידברו אל העם ויטענו כי דבריי וקרני האוניברסלית שלי יישארו כמשנה בקרב העם.
67. אני אכריז מי הוא רמאי, מי אינו מציית לחוק על פי רצוני, מי הוא זה שמביע רק את רצונו האישי, ואני אכריז על המעשה שביצע ועל החוק שיצר, והם יידחו ויגורשו.
68. כי אני אעכב את החסד והכוח האלוהיים, והפיתוי ילכוד אותם ברשתותיו, ולכן כל מי שיחפש אותם ב , לא ירגיש בנפשו את חסד רוח הקודש שלי. (363, 52-56)
69. מבלי להכריז בקול רם שאתם שליחיי, עליכם להיות כאלה. גם אם אתם מורים, עליכם לומר שאתם תלמידים.
70. אל תלבשו בגדים המבדילים אתכם מאחרים, אל תישאו ספרים בידיכם, אל תבנו בתי תפילה.

86. יש צורך שההוראות הללו ייצאו לאור, כדי שתוכלו להעיד מחר כיצד היה ראשיתו של גילוי זה. כך תכירו את התאריך של תורתו הראשונה, את תוכנה ואת תוכנה של האחרונה, שתביא לכם שנת 1950 — השנה שנקבעה לסיום תקופת ההתגלות הזו. (127, 14-15)

87. יש צורך שתדברו עם אלה המסתירים את דבריי ומזייפים את תורותיי. דברו אליהם בבהירות, ואני אעמוד לצידכם כדי שתוכלו להציג את עמדתכם בפניהם. כי האנשים הם הסיבה לכך שמחר יבקרו את מעשיי ויעוותו את תורתי, משום שהוסיפו למעשיי דבר שאינו שייך להם. (340, 39)

88. הבאתי לכם את הדבר הזה והשמעתי אותו באוזניכם בשפתכם, אך אני מורה לכם לתרגם אותו מאוחר יותר לשפות אחרות, כדי שיהיה ידוע לכולם.

89. בדרך זו תתחילו לבנות את "מגדל ישראל" האמיתי — זה המאחד את כל העמים מבחינה רוחנית לאחד, המאחד את כל בני האדם באותו חוק אלוהי, בלתי משתנה ונצחי, ששמעתם בעולם מפיו של ישוע, כאשר אמר לכם: "אהבו זה את זה!" (34, 59-60)

ישראל הרוחני והעם היהודי

90. "ישראל" קראתי לעם שאני מקבץ כעת סביב התגלותי החדשה, כי איש אינו יודע טוב ממני איזה רוח שוכנת בכל אחד מהנבחרים של "הזמן השלישי" הזה.

91. ל"ישראל" יש משמעות רוחנית, ואני נותן לכם את השם הזה כדי שתהיו מודעים לכך שאתם חלק מעם האלוהים. כי "ישראל" אינו מייצג עם עלי אדמות, אלא עולם של רוחות.

92. שם זה יובר שוב על פני האדמה, אך נקי משגיאות, במשמעותו האמיתית, שהיא רוחנית.

93. עליכם לדעת את מקורו ומשמעותו של שם זה; אמונתכם בכך שאתם בני שתתעודדו בהן מחדש ויהיו נשמעות על ידי המוני האנשים שיצטרפו אלינו באותה עת. (129, 24)

79. אני מוריש כעת לאנושות ספר חדש, צוואה חדשה; דבריי של "הזמן השלישי", הקול האלוהי שדיבר אל האדם עם פתיחת החותם השישי.

80. אין צורך ששמותיכם או מעשיכם ייכנסו לדפי ההיסטוריה. בספר זה, דבריי יהיו כקול מהדהד וברור, המדבר לנצח אל לב האדם, ועמי ישאיר לדורות הבאים את עקבות צעדיו בדרך זו של התרוממות רוחנית. (102, 28-29)

81. מקומות ההתכנסות שבהם התגלתה דברי התרבו, וכל אחד מהם הוא כבית ספר לידע אמיתי, שבו מתכנסים האנשים המהווים את תלמידיי, ומגיעים בשקיקה כדי ללמוד את השיעור החדש.

82. אילו כל אחת מהקהילות הללו הייתה מעידה על כל הטוב שקיבלה מחסדי, לא היה קץ לעדות על אותם נסים. ואם הייתם צריכים לאסוף בספר אחד את כל מה שאמרתי מראשית דבריי ועד סופם באמצעות כל שליחיי, היה זה מפעל שלא הייתם יכולים לבצע.

83. אך אני אעביר לאנושות, באמצעות עמי, ספר שבו תכלל תמצית דבריי והעדות על המעשים שביצעתי בקרבכם. אל תפחדו לקחת על עצמכם משימה זו, כי אני אעורר בכם השראה, כדי שבספר זה יירשמו ההוראות ההכרחיות. (152, 39 41)

84. תמצית דבר זה לא השתנתה מעולם מאז תחילת הכרזתו, כאשר דיברתי אליכם באמצעות דמיאנה אובייידו. משמעות תורתו נותרה זהה.

85. אך היכן תמציתן של אותן מילים? מה עלה בגורלן? כתבי המסרים האלוהיים ההם, שהיו הראשונים בתקופה זו שבה התפשטה דבריי בקרבכם בשפע, נותרו נסתרים.

קשור למסורת, שמרני וקיצוני — לא יכול היה לאכול את לחם השמים שהביא לו המשיח, אותו ציפה במשך מאות שנים רבות. כאשר הגיעה השעה, הוא לא יכול היה לזהות אותו, משום שהחומרנות שלו מנעה ממנו לראות את אור האמת. (255, 19)

100. מארצות ומלאומות רחוקות תראו את אחיכם מגיעים מתוך תשוקה לשחרור רוחם. גם מאותה פלשתינה העתיקה יבואו בהמוניהם, כמו אז, כאשר שבטי ישראל חצו את המדבר.

101. ארוך ומייגע היה מסע העלייה לרגל שלו, מאז שגרש מקרבו את זה שהציע לו את ממלכתו כנחלה חדשה. אך כבר הוא מתקרב אל האואזיס, שם ינוח וימהר על דבריי, כדי להמשיך לאחר מכן, מחוזק בהכרת תורתי, בדרך המורה לו את התפתחותו שנשכחה ממנו זמן כה רב.

102. אז תשמעו רבים אומרים כי אומתכם היא ארץ ההבטחה החדשה, ירושלים החדשה. אך אתם תגידו להם כי ארץ ההבטחה ההיא נמצאת מעבר לעולם הזה, וכי כדי להגיע אליה יש לעשות זאת ברוח, לאחר שחוצים את המדבר הגדול של הניסיונות של תקופה זו. כמו כן, תגידו להם כי אומה זו היא רק נווה מדבר בתוך המדבר.

103. אך עליכם להבין, עם, כי על האואזיס להציע צל לנודדים המותשים, וכן להציע את מימיה הצלולים והרעננים לשפתיהם הצמאות של אלה המבקשים בה מקלט.

104. מהו אותו צל ואותו מים עליהם אני מדבר אליכם? תורת שלי, עם, הוראתי האלוהית בפעילות האהבה. ועל מי הנחתי את העושר הזה של חסד וברכות? עליכם, עם, כדי שתשחררו את לבכם יותר ויותר מכל אנוכיות ותוכלו להציג אותו במראה טהורה בכל מעשיכם.

אותו עם חייבת להיות מוחלטת, ועליכם להיות בעלי הבנה מלאה לגבי ממי ומדוע קיבלתם כינוי זה, כדי שתוכלו לעמוד בפני ההתקפות שיוטחו בכם מחר על ידי אלה המעניקים משמעות אחרת לשם "ישראל". (274, 47 50)

94. אני מבקש מכם ציות, אני רוצה שתהיו עם חזק בזכות אמונתו ורוחניותו; כי כשם שהרבתי את הדורות שירדו מיעקב — למרות המצוקות הגדולות שפקדו את העם ההוא — כך אפעל גם כדי שאתם, הנושאים את הזרע הזה בתוככם ברוח, תתמידו במאבקיכם, כדי שעמכם יתרבה שוב ככוכבים בשמים וכחול אשר על שפת הים.

95. הודעתי לכם כי מבחינה רוחנית אתם חלק מאותו עם ישראל, כדי שתהיה לכם ידיעה מקיפה יותר על ייעודכם. אך במקביל הנחיתי אתכם שלא להכריז בפומבי על הנבואות הנוגעות לכך, עד שהאנושות תגלה אותן מעצמה.

96. כי מאחר שעם ישראל, היהודי בבשרו, עדיין קיים על פני האדמה, הוא יכחיש מכם את השם הזה ולא יכיר בו, אף כי אין זו סיבה מוצדקת למחלוקת.

97. הם עדיין אינם יודעים דבר עליכם, אך אתם, לעומת זאת, יודעים הרבה עליהם. גיליתי לכם כי עם זה, המשוטט על פני האדמה וחסר שלום ברוחו, צועד צעד אחר צעד, מבלי לדעת זאת, לעבר הצלוב, אותו יכיר כאדוניו ויבקש ממנו סליחה על חוסר הכרת התודה והקשיחות הלב שלו לנוכח אהבתו.

98. גופי הורד מהצלב, אך עבור אלה שכפרו בי במשך מאות שנים, אני נשאר צלוב עליו, ואני ממשיך לחכות לרגע התעוררותם ותשובתם, כדי לתת להם את כל מה שהצעתי להם והם לא רצו לקבל. (86, 11-13)

99. אל תהיו בתקופה זו כמו העם היהודי של "הזמן השני", אשר — משום שהיה

112. למדו לאהוב זה את זה, לברך, לסלוח, להיות עדינים ואוהבים, טובים ואצילים, והבינו שאם לא תעשו זאת, מעשי ישו, אדוננכם, לא יבואו לידי ביטוי ולו במעט בחייכם.

113. אני מדבר אל כולם וקורא לכולכם לתקן את הטעויות שעיכבו את התפתחותכם במשך מאות שנים רבות. (21, 22-23)

114. אל תשכחו שמקורכם הוא באהבתי. היום לבכם קשיח מאנוכיות, אך ברגע שיהיה שוב קשוב לכל השראה רוחנית, הוא יחוש אהבה לזולת ויחוש את כאבו של הזולת כאילו היה שלו. אז תוכלו לקיים את הציווי האומר לכם: "אהבו זה את זה." (80, 15)

115. העולם הזה הוא השדה המתאים לעבודה. בו יש כאב, מחלה, חטא בכל צורותיו, תועבה, מחלוקת, נוער תועה, זקנה חסרת כבוד, מדע המנוצל לרעה, שנאה, מלחמה ושקר.

116. אלה הם השדות שבהם עליכם לעבוד ולזרוע. אך אם המאבק ההוא, המצפה לכם בקרב בני האדם, נראה לכם ענק — אכן, אני אומר לכם, אף שהוא גדול, אין הוא דומה לזה שעליכם לפתוח עם עצמכם: המאבק של הנפש, השכל והרוח נגד תאוות הבשר, אהבת העצמי, האנוכיות והחומרנות. אך כל עוד לא ניצחתם את עצמכם — כיצד תוכלו לדבר בכנות על אהבה, על ציות, על ענווה ועל התרוממות רוח כלפי בני אדם אחרים? (73, 18 19)

117. הסגולה זכתה לבוז ונחשבה למשהו מזיק או חסר תועלת. עתה הגיע הזמן שבו עליכם להבין שרק הסגולה תביא לכם את הישועה, תאפשר לכם לחוש שלום ותמלא אתכם בסיפוק. אך הסגולה עדיין נאלצת לסבול מכשולים ומצוקות רבות, בטרם תוכל להיכנס לכל הלבבות.

105. האם לא יתמלאו רוחכם ולבכם בשמחה, אם באמצעות אהבתכם תצליחו להמיר את העם הזה, הקשור כל כך למסורותיו ושתקוע מבחינה רוחנית, לתורת הרוח השילושית-מריאנית? האם לא הייתה שמחה בקרבכם, אילו "ישראל הקדום" היה מתנצר באמצעות תיווכו של "ישראל החדש" ( ), כלומר, שהראשון היה זוכה בחסד באמצעות האחרון?

106. עד כה, דבר לא שכנע את העם היהודי כי עליו לנתק את עצמו מהמסורות הישנות כדי להשיג התפתחות מוסרית ורוחנית כלפי מעלה. זהו העם המאמין כי הוא מקיים את חוקי יהוה ומשה, אך במציאות הוא עדיין סוגד לעגל הזהב שלו.

107. קרב הזמן שבו העם התועה הזה, הפזור ברחבי העולם, יפסיק להביט אל האדמה, וישא את עיניו אל השמים, בחיפוש אחר זה שהובטח לו מראשית כגואלו, ואשר הוא לא הביר והרג, משום שחשב אותו לרע ולא מצא בו דבר טוב. (35, 55, 58)

108. אל תפרשו את העובדה שבחרתי עם אחד על פני האחרים כמעין העדפה: אני אוהב את כל ילדיי ואת העמים שהם יצרו באותה מידה.

109. כל עם מביא עמו משימה אל הארץ, והייעוד ש"ישראל" הביא עמו הוא להיות בקרב בני האדם נביא האל, מגדלור האמונה והדרך לשלמות.

110. נבואותיי והתגלויותיי, שנתתי לכם מאז ימי קדם, לא פוענחו כהלכה, משום שעדיין לא הגיעה השעה שבה האנושות הייתה מבינה אותן.

111. בעבר היה "ישראל" עם של כדור הארץ; היום הם אנשים הפזורים ברחבי העולם; מחר יכלול עם האלוהים את כל הנשמות, אשר יחד עם אביהם יהוו בהרמוניה מושלמת את המשפחה האלוהית. (221, 27-30)

126. דעו להתכופף, דעו להושיט יד מבלי לחוש עליונות, למדו להיות סובלניים. אני אומר לכם שבמקרים אלה לא רק מי שמקבל את הוכחת החיבה, את התמיכה או את הנחמה הוא מאושר, אלא גם מי שנותן אותה, כי הוא יודע שיש מישהו מעליו שנתן לו עצמו הוכחות של אהבה וענווה, וזהו אלוהיו ואדוניו. (101, 60, 62)
127. חיו בטוהר, בענווה, בפשטות. מלאו את כל מה שצודק בתחום האנושי, כמו גם את כל מה שנוגע לנשמתכם. הסירו מחייכם את המיותר, את המלאכותי, את המזיק, ובמקום זאת התעודדו מכל מה שטוב בקיומכם. (131, 51)
128. אל תראו באיש אויב, ראו בכל בני האדם את אחיכם ואחיותיכם, זו משימתכם. אם תתמידו בכך עד הסוף, הצדק והאהבה ינצחו על פני האדמה, וזה ייתן לכם את השלום והביטחון שאתם כל כך משתוקקים להם. (123, 65)
129. תנו ללבכם חופש, כדי שיחל לחוש את כאבם של אחרים. אל תתנו לו להיות עסוק ומרוכז אך ורק ברגשות הנוגעים אליכם. אל תהיו עוד אדישים למבחנים שעוברת האנושות.
130. מתי אהבתכם תהיה גדולה עד כדי כך שתוכל לחבק רבים מבני האדם, לאהוב אותם כפי שאתם אוהבים את אלה שנושאים את דמכם והם בשר מבשרכם?
131. אילו ידעתם שאתם אחים יותר בנשמתכם מאשר בגופכם, רבים לא היו מאמינים בכך. אך אני אומר לכם: אכן, אתם אחים יותר בנשמתכם מאשר במעטפת גופכם, שכן הנשמה שייכת לנצח, בעוד שהגוף הוא בן חלוף.
132. שימו לב אפוא לעובדה שהמשפחות כאן על פני האדמה נוצרות היום ומתפרקות מחר, בעוד שהמשפחה הרוחנית קיימת לנצח. (290, 39-41)
133. האם אתם, השומעים את הדברים האלה, סבורים שאוכל לזרוע בלבכם

118. החיילים המגינים עליה חייבים להילחם במאמץ רב ובאמונה גדולה. היכן הם אותם חיילים של הטוב, של אהבת הזולת הפעילה ושל השלום? האם אתם מאמינים שאתם הם?
119. אתם בוחנים את עצמכם פנימה ועונים לי שאינכם כאלה. על כך אני אומר לכם שכולכם יכולים, ברצון טוב, להיות חלק מאותם חיילים. לשם מה, לדעתכם, באתי אליכם? (64, 16)
120. אהבו, דברו כאשר עליכם לדבר — שתקו כאשר הדבר מתאים, אל תגידו לאיש כי אתם נבחריי. הימנעו מחנופה ואל תפרסמו את מעשי החסד שאתם עושים. פעלו בשקט והעידו על אמת תורתו באמצעות מעשי האהבה שלכם.
121. לאהוב הוא ייעודכם. אהבו, כי כך תטהרו את פגמיכם, הן מחייכם הנוכחיים והן מחייכם הקודמים. (113, 58-59)
122. דחו מכם את החנופה, כי היא כלי נשק שישמיד את רגשותיכם האצילים. היא חרב שיכולה להרוג את האמונה שהציתי בלבבותיכם.
123. כיצד תוכלו לאפשר לאנשים להרוס את המזבח שיש לכם במעמקי הווייתכם? (106, 47-48)
124. אל תבלבלו בין ענווה לבין דלות בלבוש. אל תאמינו גם שמי שיש בו תחושת נחיתות, ומסיבה זו נאלץ לשרת את האחרים ולהשתחוות בפניהם, הוא עניו. אני אומר לכם, הענווה האמיתית היא אצל זה שיודע אמנם להעריך את עצמו, ויודע שיש לו ידע מסוים, אך מוכן להתכופף בפני האחרים ושמח לחלוק איתם את מה שיש לו.
125. איזו תחושה של הכרת תודה יש לכם כאשר אתם חווים שאדם מוערך בקרב בני האדם מפגין כלפיכם חיבה, הבנה, צניעות. את אותה התחושה אתם יכולים להעביר לאלה שנמצאים מתחתכם או שמרגישים כך.

140. בבך אני רוצה לומר לכם, כי אין עליכם להשתמש בתורת שלי כדי לגנות את מעשיהם של בני אדם אחרים בתוך הזרמים השונים שלהם.
141. אמת, אני אומר לכם, בכל אותם נתיבים ישנם לבבות המחפשים אותי באמצעות חיים אצילים ומלאי הקרבה.
142. עם זאת, התלמיד שואל אותי שוב ושוב מדוע אני מאפשר את השונות הזו בתפיסות העולם, אשר לעתים סותרות זו את זו, יוצרות מחלוקות ומעוררות איבה בין בני האדם.
143. על כך אומר לכם האדון: הדבר הותר משום שאין שתי נשמות בעלות אותה הבנה בדיוק, אותו אור, אותה אמונה, ומשום שניתנה לכם גם חופש הבחירה לבחור את דרככם. מעולם לא נאלצתם ללכת בדרך החוק, אלא הוזמנתם לבך, ובבך שמרתם על החופש לרכוש זכויות אמיתיות מתוך התשוקה לאמת. (297, 23-24)
144. אני רוצה שתלמדו לא להיות קלים בדעותיכם, ולא לתת לרושם הראשוני לקבוע אתכם בטרם עת.
145. אני נותן לכם עצה זו כדי שכאשר תפרשו את דבריי, וגם כאשר תצטרכו לשפוט תורות, דתות, פילוסופיות, כתות, התגלויות רוחניות או מדעים, תבינו שמה שאתם יודעים אינו כל מה שקיים, ושהאמת שאתם מכירים היא רק חלק זעום מהאמת המוחלטת, המתגלה כאן בצורה מסוימת, אך יכולה להתגלות בדרכים רבות אחרות, שאינן ידועות לכם. (266, 33)
146. כבדו את האמונות הדתיות של בני אדם אחרים, וכאשר אתם נכנסים לכנסיותיהם, גלו את ראשיכם ביראת כבוד כנה, שכן אתם יודעים שאני נוכח בכל טקס דתי.
147. אל תתכחשו לעולם כדי ללכת אחריי, ואל תתנתקו ממני בתואנה שיש סלידה או רוע כלפי בני אדם אחרים, המתיימרים לדתות אחרות? לעולם לא, תלמידים, אתם הם אלה שצריכים להתחיל לתת דוגמה לאחווה והרמוניה, על ידי כך שתסתכלו על כולם באהבה ובחיבה זהות לאלה שאתם מביטים באלה שחולקים את דרך החשיבה שלכם. (297, 49)
134. אני יודע שככל שהידע שלכם גדול יותר, כך אהבתכם אליי תהיה גדולה יותר. כשאני אומר לכם: "אהבו אותי" — האם אתם יודעים מה אני רוצה לומר לכם בכך? אהבו את האמת, אהבו את הטוב, אהבו את האור, אהבו זה את זה, אהבו את החיים האמיתיים. (297, 57-58)
135. דעו, תלמידים, כי מטרת מאבקכם היא אותו מצב נפשי שכבר אינו מושפע מכאב, ומטרה זו מושגת באמצעות מעשים טובים, מאבקים, מבחנים, הקרבות וויתורים.
136. שימו לב לאותם מקרים של סבלנות, אמונה, ענווה והשלמה, שאתם מגלים לעתים אצל כמה מבני אדם. אלה נשמות שנשלחו על ידי, כדי שיהוו דוגמה של מידה טובה בקרב האנושות. לכאורה, גורלם של יצורים אלה עצוב, אך באמונתם הם יודעים כי באו כדי למלא משימה.
137. קיבלתם בהיסטוריה שלכם דוגמאות גדולות של שליחיי ותלמידיי — שמות המוכרים לכם; אך אל תתעלמו בשל כך מהמודלים הקטנים שאתם פוגשים במסלול חייכם. (298, 30-32)
138. אל תאמינו כי רק בקרב עם ישראל היו נביאים, פורצי דרך ורוחות אור. גם לעמים אחרים שלחתי כמה מהם, אך בני האדם ראו בהם אלים ולא שליחים, ויצרו מתורתם דתות ופולחנים. (135, 15)
139. ראו תמיד תחילה את "הקורה" שבעיניכם, תלמידים, כדי שתהיה לכם הזכות להביט ב"קורה" שבעיני אחיכם.

לחכות לכם עם לחם ויין החיים לנשמתכם. (98, 50-51)

155. אל תראו את מלאכתי כנטל ואל תאמרו כי מילוי המשימה היפה של אהבת האב ואחיכם קשה לנשמתכם. מה שקשה באמת הוא צלב הרעות שלכם ושל הזולת, שבגללן אתם נאלצים לבכות, לדמם ואף למות. חוסר הכרת התודה, חוסר ההבנה, האנוכיות וההשמצה יהיו כמשא עליכם, אם תתנו להם מקום.

156. לאדם הסורר עשוי מילוי תורתו להיראות קשה ומפרך, משום שהיא מושלמת ואינה מעדיפה לא את הרע ולא את השקר. אולם עבור האדם הצייתן, התורה היא מגנו, תמיכתו וישועתו. (6, 16-17)

157. כמו כן אני אומר לכם: על בני האדם להאמין בבני האדם, עליהם להיות בעלי אמונה ואמון זה בזה, כי עליכם להגיע לשכנוע שכולכם על פני האדמה זקוקים זה לזה.

158. אל תחשבו שאני שמח כשאתם אומרים שאתם מאמינים בי, בעוד שאני יודע שאתם מטילים ספק בכל העולם. כי מה שאני מצפה מכם הוא זה: שתאהבו אותי באמצעות האהבה שאתם מפגינים כלפי הזולת, ותסלחו לאלה שמעלבים אתכם; שתעמדו באהבה לצד העניים, הקטנים או החלשים ביותר, שתאהבו את בני האדם ללא הבחנה, ותנהגו בכל מעשיכם באנוכיות ובכנות מירביות.

159. למדו ממני, כי מעולם לא פקפקתי בכם, מאמין בגאולתכם ובוטח בכך שתתעשתו כדי להגיע לחיים האמיתיים. (167, 5-7)

160. אהבו את אביכם, רחמו על שכניכם, התנתקו מכל מה שמזיק לחייכם האנושיים או לנשמתכם. זאת מלמדת אתכם תורתו. היכן אתם רואים כאן את הקשיים ואת הבלתי אפשרי? לכם חובות בעולם. למדו למזג את שני החוקים לאחד. (51, 53)

148. האם איני מברך את כל האנושות, מבלי להעדיף איש? הן הטובים והענווים והן הגאוותנים והפושעים עטופים באותו "מעיל" של ברכה. מדוע איננכם לוקחים אותי לדוגמה? האם אתם חשים סלידה ממעשיהם של האחרים?

149. אל תשכחו שאתם חלק מהאנושות, שעליכם לאהוב אותה ולסלוח לה, אך לא לדחות אותה, שכן הדבר יהיה כאילו אתם חשים גועל מעצמכם. כל מה שאתם רואים בזולתכם, יש לכם בעצמכם במידה רבה או מועטה.

150. לבן אני רוצה שתלמדו לחקור את פנימיותכם, כדי שתבירו את פניכם הנפשיים והמוסריים. כך תדעו לשפוט את עצמכם ותהיה לכם הזכות להביט גם באחרים.

151. אל תחפשו פגמים בבני אדם אחרים; די לכם באלה שיש לכם. (286, 41-42)

152. האם אתם מאמינים שאתם מקיימים את מצוותי לאהוב זה את זה, כאשר אתם מגבילים את אהבתכם באופן אנוכי למשפחתכם? האם הקהילות הדתיות מאמינות שהן מקיימות את המצווה העליונה הזו, כאשר הן מבירות רק במאמיניהן ודוחות את אלה השייכים לזרם דתי אחר?

153. העמים הגדולים של העולם, המתהדרים בתרבות ובקידמה — האם הם יכולים לטעון כי הגיעו להתקדמות רוחנית וצייתו להוראתו של ישוע, כאשר כל מאמציהם מתמקדים בהכנות למלחמת אחים?

154. הוי, בני אדם, מעולם לא ידעתם להעריך את ערכו של דברי, ואף לא רציתם לשבת לשולחן האדון, כי הוא נראה לכם צנוע מדי! אף על פי כן, שולחני ממשיך

166. באתי להעניק לנשמתכם גדולה — גדולה המבוססת על קיום תורתי, שהיא אהבתי. אך עליכם להוכיח את עצמכם ראויים לגדולה זו על ידי מילוי משימתכם בהליכה בעקבות אדונכם. (343, 29)

167. תמיד אגיד לכם: עשו שימוש בהנאות שהעולם שלכם יכול להעניק לכם, אך נהנו מהן במסגרת תורתי, ותהיו מושלמים.

168. אתם שומעים שוב ושוב את נקיפת המצפון, וזאת משום שלא הבאתם את גופכם ונשמתכם להרמוניה באמצעות התורה שנתתי לכם.

169. לעתים קרובות אתם ממשיכים לחטוא, כי אתם מאמינים שלא תסלחו לכם. זוהי דעה מוטעית, כי ליבי הוא דלת הפתוחה תמיד בפני המתחרט.

170. האם אין בכם עוד תקווה המעודדת אתכם לקוות לעתיד טוב יותר? אל תתנו לעצבות ולייאוש להשתלט עליכם. חשבו על אהבתי, שתמיד איתכם. חפשו אצלי את התשובה לספקותיכם, ותחושו בקרוב שאתם מוארים על ידי התגלות חדשה. אור האמונה והתקווה יאיר עמוק בנשמתכם. אז תהיו מגן לחלשים. (155, 50-53)

171. חיו תמיד בערנות רוחנית, כדי שתוכלו לסלוח מכל הלב לאלה שפגעו בכם. חשבו מראש על כך שמי שפוגע בזולתו, עושה זאת רק משום שחסר לו אור רוחני; אך אני אומר לכם שהסליחה היא הדבר היחיד שיכול להביא אור ללבבות אלה. טינה או נקמה מגבירות את החושך ומביאות סבל. (99, 53)

172. מצפונכם, הדורש מכם ומצפה מכם למעשים מושלמים, לא יניח לכם עד שתעניקו לבני אדם סביבתכם סליחה אמיתית.

173. מדוע תשנאו את אלה הפוגעים בכם, אם הם אינם אלא מדרגות המובילות אתכם אליי? אם תסלחו, תזכו בזכויות, ובשתהיו במלכות השמים, תזהו על פני

161. לא, עם אהוב, אין זה בלתי אפשרי לקיים את דברי: לא זה קשה, אלא השיפור, ההתחדשות וההתעלות הרוחנית שלכם, משום שחסרים לכם רגשות נדיבים ושאיפות נעלות. אך מכיוון שאני יודע שכל ספקותיכם, בורותכם וחוסר ההחלטיות שלכם חייבים להיעלם, אמשיך ללמד אתכם, כי עבורי אין דבר בלתי אפשרי. אני יכול להפוך אבנים ללחם החיים הנצחיים ולהציף מים צלולים כקריסטל מתוך הסלעים. (149, 63-64)

162. אני מזכיר לכם את החוק — זה שאינו ניתן למחיקה מרוחכם, ולא לשכחה מלבכם, ואף אין להטיל בו ספק, שכן הוא נכתב על ידי התבונה החכמה, התבונה האוניברסלית, כדי שכל אדם יחזיק בתוכו את האור המוביל אותו אל הדרך אל האל.

163. יש צורך בהבנה עמוקה של החוק, כדי שכל מעשי החיים יתבססו על האמת והצדק. ללא ידיעת החוק, אתם תבצעו בהכרח טעויות רבות. אך אני שואל אתכם: האם רוחכם מעולם לא הובילה אתכם אל אור ההכרה? אמת, אני אומר לכם, הרוח מעולם לא הייתה בטלה או אדישה. זהו לבכם, וזהו גם שכלכם, הדוחים את האור הפנימי, מוקסמים מהזוהר של האור החיצוני, כלומר מהידע של העולם. (306, 13-14)

164. היום, כאשר אני נותן הסבר מפורט על תורתו, עליי להבהיר לכם כי כל מה שאתם עושים בניגוד לחוקים השולטים בנפש או בגוף, גורם נזק לשניהם.

165. המצפון, האינטואיציה וההכרה הם המדריכים שיראו לכם את הדרך הבטוחה וימנעו מכם נפילות. אורות אלה שייכים לרוח, אך יש צורך להביא אותם לזוהר. ברגע שהבהירות הזו תהיה קיימת בכל אחד מכם, תצעקו: "אבא, זרע הגאולה שלך נבט בהווייתי, ודבריך פרחו סוף סוף בחיי." (256, 37-38)

181. כשם שבעבר רבים מאחיכם ואחיותיכם כתבו במעשיהם דפים יפים בספר הנצחי של הרוח, כך עליכם להמשיך את ההיסטוריה הזו בעקבותיהם, כמודל וכשמחה לדורות החדשים שיבואו לעולם. (322, 52)

182. טיפחו את השלום, אהבו אותו והפיצו אותו בכל מקום, כי כמה האנושות זקוקה לו!

183. אל תתנו לגורלות החיים המשתנים להפריע לכם, כדי שתמיד תישארו חזקים ומוכנים לתת את אשר יש לכם.

184. אותו שלום, שהוא נחלתה של כל נפש, נעלם בתקופה זו ופינה את מקומו למלחמה, ועינה אומות, הרסה מוסדות והחריבה נפשות.

185. הסיבה לכך היא שהרע השתלט על לב האדם. השנאה, השאפתנות הבלתי נשלטת, תאוות הבצע חסרת המעצורים מתפשטות וגורמות נזק. אך כמה קצרה עוד תהיה שלטונן.

186. לשמחתכם ולהרגעתכם אני מבשר לכם כי שחרורכם כבר קרוב, כי אנשים רבים פועלים למען מטרה זו, המשתוקקים לנשום באווירה של אחווה, טוהר ובריאות. (335, 18)

187. עליכם לנהוג באהבת הזולת באופן פעיל לאורך כל דרככם בחיים; זו משימתכם. יש לכם כישרונות רבים כדי להושיט עזרה אלטרואיסטית בדרכים שונות. אם תדעו להתכונן, תשיגו את מה שאתם מכנים בלתי אפשרי.

188. פעילות האהבה שאתם מפעילים באמצעות מטבע – אף על פי שגם היא פעילות של אהבה – תהיה בכל זאת הנמוכה יותר.

189. עליכם להביא אהבה, סליחה ושלום ללבבות בני האדם הסובבים אתכם.

190. איני רוצה עוד בפרושים ובצבועים המוגנים בחוקי. אני רוצה תלמידים החשים את כאבם של בני אדם. לכל מי האדמה את אלה שעזרו לכם בעלייתכם הרוחנית. אז תבקשו מהאב שגם הם ימצאו את האמצעים להיוושע ולבוא אל אדונם, ותפילתכם תביא להם את החסד הזה. (44, 44-45)

174. אל תסתובבו עורף לאלה שבתיסכולם משמיצים אותי או אתכם. אני נותן לכם טיפה מהבאלסם שלי עבורם.

175. היו מוכנים לסלוח לכל מי שפוגע בכם בדבר היקר לכם ביותר. אכן, אני אומר לכם, בכל פעם שתעניקו סליחה כנה ואמיתית באחת מהמבחנים הללו, זו תהיה מדרגה נוספת שתגיעו אליה במסלול ההתפתחות הרוחנית שלכם.

176. האם תתחילו אפוא לנטור טינה ותסרבו לסלוח לאלה המסייעים לכם להתקרב אליי? האם תוותרו על העונג הרוחני שבקבלת דמותי כמודל לחיקוי, ותתנו לאלימות להאפיל על מוחכם כדי להשיב מלחמה שערה?

177. אכן, אני אומר לכם, האנושות הזאת עדיין אינה מבירה את כוחה של הסליחה ואת הנסים שהיא מחוללת. ברגע שתאמין בדברי, היא תשתכנע באמת זו. (111, 64-67)

178. עם אהוב: התאחדו עם אחיכם, כדי שכאשר תהיו בדיאלוג איתי, תוכלו לסלוח אפילו על העלבונות הקשים ביותר, בזכות האהבה שהשרתי בכם. מדוע שלא תסלחו למי שאינו יודע מה הוא עושה? הוא אינו יודע, משום שאינו מבין שהוא גורם לעצמו את הרע הזה. (359, 25)

179. סלחו בכל פעם שתעליבו. אל תשימו לב אפילו למספר הפעמים שתצטרכו לסלוח. ייעודכם כה גבוה, עד כי אסור לכם להילכד במכשולים אלה שבדרך; שכן בהמשך הדרך מחכות לכם משימות גדולות מאוד.

180. נשמתכם צריכה להיות תמיד מוכנה לאהבה, להבנה ולטוב, כדי שתעלו לרמות גבוהות יותר.

שהשלמתם את משימתכם. צלב זה יהיה המפתח שיפתח בפניכם את שערי הממלכה המובטחת. (67, 17-18)

198. איני דורש מכם להשאיר הכל מאחוריכם, כפי שדרשתי מאלה שהלכו אחריי ב"תקופה השנייה". ביניהם היו כאלה שעזבו את הוריהם, ואחרים את בני זוגם; הם עזבו את ביתם, את חוף הים, את סירת הדייגים ואת הרשתות שלהם — את כל אלה השאירו מאחור כדי ללכת אחרי ישוע. כמו כן, איני אומר לכם כי יש צורך שתשפכו את דמכם בתקופה זו. (80, 13)

199. הבינו כי עליכם להשתנות נפשית וגופנית, וכי מנהגים ומסורות רבים שלכם — מורשת אבותיכם — חייבים להיעלם מחייכם כדי לפנות מקום להתעלות הרוחנית. (63, 15)

200. כרגע לא כולכם מבינים מה פירוש "התעלות רוחנית", ואף איננכם מבינים מדוע אני קורא לכם להשיג את ההתעלות הפנימית הזו. האם תוכלו להיות נכונים וצייתנים למצוותיי, אם איננכם מבינים אפילו למה אני קורא לכם?

201. אך יש המבינים את האידיאל שהמאסטר מעורר בתלמידיו, ואלה ימהרו ללכת בעקבות הוראותיו. (261, 38)

202. אם יש לכם באמת את הרצון להיות אדונים ברוחניות, עליכם להיות מתמידים, סבלניים, צמאים לידע וקשובים, כי אז תהיה לכם הזדמנות לקצור בהדרגה את פרי מעשיכם בדרך שלכם, ובכך תצברו ניסיון שהוא אור, שהוא הכרת החיים האמיתיים. (172, 9)

203. אני מביא שיעור חדש, שבאמצעותו תלמדו לחיות רוחנית על פני האדמה, שהיא החיים האמיתיים שנועדו לאדם מאת האל.

204. כבר אמרתי לכם ש"התעלות רוחנית" אינה משמעותה צביעות, קנאות דתית או מנהגים על-טבעיים. התעלות רוחנית פירושה הרמוניה בין הנשמה לגוף, שיקום בתשובה, אסלח, ללא קשר לכת או לכנסייה אליה הם משתייכים, ואראה להם בבירור את הדרך האמיתית. (10, 104-107)

191. שמעו אותי: היו ענווים בעולם וזרו בו טוב, כדי שתקצרו את פירותיו בשמים. אם איננכם אוהבים שיהיו לכם עדים כאשר אתם עושים רע — מדוע נעים לכם שיהיו לכם עדים כאשר אתם עושים מעשים טובים? במה תוכלו להתפאר, הרי רק מילאתם את חובתכם?

192. הבינו כי דברי שבח מזיקים לנשמתכם, שכן אתם עדיין חסרי ניסיון ואנושיים כל כך.

193. מדוע אתם מצפים, מיד לאחר שעשיתם מעשה טוב, שאביכם ייתן לכם את השכר על כך? מי שחושב כך אינו פועל מתוך אלטרואיזם, ולכן צדקתו שגויה, ואהבתו רחוקה מלהיות אמיתית.

194. תנו לעולם לראות שאתם עושים מעשים טובים, אך לא מתוך כוונה לקבל כבוד, אלא רק כדי לתת דוגמאות טובות ולקחים, ולהעיד על האמת שלי. (139, 58-56)

195. כאשר נשמתכם תתייצב ב"עמק הרוחני" כדי לתת דין וחשבון על שהותה ומעשיה עלי אדמות, הדבר שעליו אשאל אתכם יותר מכול יהיה כל מה שביקשתם ועשיתם לטובת בני אדם אחרים. אז תזכרו את דבריי ביום ההוא. (36, 17)

196. ב"תקופה השנייה" נתנה לי האנושות צלב מעץ, שעליו גזרו עליי בני האדם את עונש המוות. אך על רוחי נשאתי צלב אחר, כבד יותר ומדמם יותר: צלב אי-שלמותכם וצלב כפוי הטובה שלכם.

197. האם הייתם מסוגלים לשאת על כתפיכם צלב של אהבה והקרבה למען הזולת, וכך להגיע אל נוכחותי? ראו, לשם כך שלחתי אתכם אל הארץ; לכן, חזרתכם תתרחש כאשר תתייצבו לפניי לאחר

עליהם ברבים, אין לו כל זכות בעיני האב שבשמים. (115, 9)

211. כדי לקיים את תורתי, עליכם להתפלל, להרים את נפשכם תמיד אל אביכם.

212. ראיתי כי כדי להתפלל אתם מעדיפים לחפש את הבדידות והשקט, ואתם עושים נכון כאשר אתם מבקשים להשיג השראה באמצעות התפילה או כאשר אתם רוצים להודות לי. אך באותה מידה אני אומר לכם, כי עליכם להתפלל בכל מצב שבו אתם נמצאים, כדי שתדעו לקרוא לעזרתי ברגעים הקשים ביותר של חייכם, מבלי לאבד את השלווה, את השליטה העצמית, את האמונה בנוכחותי ואת האמון בעצמכם. (40, 34-35)

213. ספרו לי בשקט על סבלותיכם, הפקידו בידי את כמיהותיכם. אף על פי שאני יודע הכול, אני רוצה שתלמדו בהדרגה לנסח את תפילתכם שלכם, עד שתהיו מוכנים לקיים את השיח המושלם בין רוחכם לאב. (110, 31)

214. התוודעתם להשפעה שיש לתפילה, והבנתם את הכוח הבלתי נמדד הטמון בה כאשר אתם משגרים אותה — הן כדי להדוף מצוקה נפשית, והן כדי לבקש פתרון למצוקה חומרית.

215. זכרו שלעתים קרובות די היה באמירת המילה "אבא" כדי לגרום לכל הווייתכם לרעוד ולהעניק ללבכם את התחושה שהוא מוצף בנחמה שמעניקה אהבתו.

216. דעו כי בכל פעם שלבכם קורא לי בלהט, גם רוחי רועדת משמחה.

217. כאשר אתם קוראים לי "אבא", כאשר שם זה פורץ מתוך תוככם, קולכם נשמע בשמים, ואתם חוטפים סוד כלשהו מהחוכמה האלוהית. (166, 49-51)

218. עליכם ללמוד לבקש, להמתין ולקבל, ולעולם לא לשכוח להעביר הלאה את אשר אני מעניק לכם, שכן בכך טמון הזכות ציות לחוקים האלוהיים והאנושיים, פשטות וטוהר בחיים, אמונה מוחלטת ועמוקה באב, אמון ושמחה לשרת את אלוהים בזולת, אידיאלים של שלמות מוסרית ונפשית. (279, 65-66)

205. אתם שואלים את עצמכם מה משמעותן של "שבע דרגות הסולם השמימי", והמאסטר שלכם אומר לכם בנחישות: המספר שבע מסמל רוחניות, זו הרוחניות שאני רוצה לראות בעמי הנבחר, ישראל.

206. עליכם לבוא אליי עם כל מעלותיכם ויכולותיכם המפותחות. בשלב השביעי או בשלב השביעי של התפתחותכם תגיעו אליי ב- ותראו כי השמים פותחים את שעריהם כדי לקבל אתכם. (340, 6)

207. הבינו תחילה, כי כל עוד בני האדם לא יגיעו לרוחניות מוחלטת, הם יזדקקו לכנסיות חומריות ויציבו לנגד עיניהם פסלים או תמונות, שנועדו להנכיח את נוכחותי עבורם.

208. את מידת הרוחניות או החומריות של בני האדם תוכלו למדוד לפי אופן הפולחן הדתי שלהם. החומרי מחפש אותי בדברי הארץ, וכאשר אינו רואה אותי כפי רצונו, הוא מתאר אותי בדרך כלשהי כדי לחוש שאני לפניו.

209. מי שתופס אותי כרוח, מרגיש אותי בתוכו, מחוץ לעצמו ובכל מה שמקיף אותו, כי הוא הפך למקדש שלי. (125, 49-51)

210. הביאו לי סגידה רוחנית ואל תהיו כאלו המקימים כנסיות ומזבחות המכוסים בזהב ואבני חן, כאלו היוצאים למסעות עלייה לרגל ארוכים, מענים את עצמם במלקות גסות ואכזריות, כורעים ברך תחת תפילות שפתיים וליטניות, ובכל זאת אינם מסוגלים למסור לי את ליבם. הזהרתי אתכם באמצעות המצפון, ולכן אני אומר לכם: מי שמדבר ומספר על מעשיו, ומכריז

העבר, כי כעת אתם מסוגלים להבין אותן טוב יותר. (159, 7-8)

התפתחות

225. כשם שאתם רואים את גופו של האדם מתפתח, כך גם הנשמה מתפתחת בתוכו. אך הגוף נתקל בגבול בהתפתחותו, בעוד שהנשמה זקוקה לגופים רבים ולנצח כדי להגיע לשלמותה. זו הסיבה לגלגולכם.

226. נולדתם טהורים, פשוטים וטהורים, כזרע מרוח הבורא האבהית והאימהית של אלוהים. אך אל תטעו; כי להיות טהור ופשוט אינו זהה להיות גדול ומושלם.

227. אתם יכולים להשוות זאת לילד שזה עתה נולד, ולמבוגר מנוסה המלמד ילדים.

228. זה יהיה ייעודכם בכל שלבי החיים, ברגע שנשמתכם תתפתח. אך כמה לאט מתקדמת נשמתכם! (212, 57-60)

229. למדו, חשבו היטב; שכן יש המבלבלים בין המחשבה ביצד ייתכן – אם נשמתכם היא חלק מאלוהותי – שהיא סובלת? ואם אור הרוח הוא ניצוץ מאור רוח הקודש – ביצד הוא יכול לראות את עצמו עטוף בחשכה לעתים?

230. הבינו כי דרך התפתחות זו נועדה לצבור זכויות מספיקות כלפי אלוהים, שבאמצעותן תוכלו להפוך את נשמתכם מנשמה בורה ובלתי מפותחת לרוח אור גדולה לימינו של האב. (231, 12)

231. אני רוצה שתהיו טובים, ויתרה מכך, רצוני הוא שתהיו מושלמים. כי אף על פי שאתם נראים חסרי חשיבות, אתם גדולים יותר מהדברים החומריים ומהעולמות, משום שיש לכם חיים נצחיים, אתם ניצוץ מאורי.

232. אתם ישויות רוחניות. עליכם להכיר מהו הרוח, כדי שתוכלו להבין מדוע אני קורא לכם אל הדרך לשלמות. (174, 60)

233. אתם כפופים לחוק ההתפתחות, זו הסיבה לגלגוליכם. רק רוחי אינה זקוקה להתפתחות: אני בלתי משתנה.

הגדולה ביותר. התפללו למען אלה אשר יום יום נופלים במלחמה. אני אעניק לאלה המתפללים בלב טהור, שעוד לפני שנת 1950 כל מי שנפל במלחמה יקום רוחנית אל האור. (84, 53)

219. היום אתם עדיין תלמידים ואינכם תמיד מסוגלים להבין את השיעור שלי. אך בינתיים דברו אל אלוהים בלבכם, במחשבותיכם, והוא יענה לכם במעמקי הווייתכם. המסר שלו, שידבר בנשמתכם, יהיה קול ברור, חכם ואוהב, שתגלו אותו בהדרגה, ושתתרגלו אליו מאוחר יותר. (205, 47)

220. אל תתפלאו ואל תתמרמרו כאשר אני אומר לכם שכל ההדר, הכוח והפאר של קהילותיכם הדתיות חייבים להיעלם, ושאז — כאשר זה יקרה — כבר יהיה ערוך השולחן הרוחני, שבו יאכלו המוני האנשים הרעבים לאהבה ולאמת.

221. אנשים רבים — כשישמעו מילים אלה — יכחישו כי הן שלי. אך אז אשאל אותם, מדוע הם מתקוממים ומה הם בעצם מגנים? את חייהם? אני מגן עליהם. את חוקי? גם עליו אני שומר.

222. אל תפחדו, כי איש לא ימות בהגנה על ענייני; רק הרע ימות, כי הטוב, האמת והצדק יישארו לנצח. (125, 54-56)

223. האם אתם סבורים כי בלתי מתקבל על הדעת שהעולם המדעי והחומרי הזה יחוש שוב נטייה לרוחניות? אני אומר לכם כי אין דבר בלתי מתקבל על הדעת, שכן כוחי הוא בלתי מוגבל. התרוממות פנימית, אמונה, אור והטוב הם צורך הכרחי יותר לנפש, מאשר האוכל, השתייה והשינה לגופכם.

224. גם אם מתנותיו, כישוריו ותכונותיו של הרוח רדמו זמן רב, הם יתעוררו לקריאתי ויגרמו לכך שהרוחניות, על כל נפלאותיה והתגלויותיה, תשוב אל בני האדם, והן יהיו גדולות יותר מאלה של

עליו, ותנו לה למצוא במסעה את הניסיון הדרוש כדי לשוב אליי.

242. בעוד העשירים צוברים אוצרות, שהם חולפים מדי, עליכם לצבור ניסיון, ידע אמיתי. (142, 72)

243. בתקופה זו תילחמו בבורות של האנושות, אשר — אף על פי שהיא חומרנית בכל התחומים — היא פחות אכזרית ומפותחת יותר בזכות הניסיון שצברה בגלגולי העבר שלה.

244. אם אתם מכירים כיום מישהו שאינו מבין ומביע את סגידתו לאלוהים כפי שעושה הרוב — אף על פי שזה מוזר לכם ואתם נעלבים מכך — אתם כבר לא צועקים שיש לשרוף אותו בעודו חי. (14, 21-22)

245. האם אתם חוששים לדבר עם בני אדם אחרים על גלגול הנשמות? האם איננכם משוכנעים בצדק האוהב הטמון בו?

246. השוו צורה זו של כפרה לזו של העונש הנצחי באש הגיהינום הבלתי פוסקת — תפיסה שהאנושות משתמשת בה כדי להפחיד את נשמות בני האדם. אמרו לי, איזו משתי הצורות הללו מעבירה לכם את הרעיון של צדק אלוהי, מושלם ורחום.

247. האחת מגלה אכזריות, טינה ללא גבול, נקמה; האחרת מכילה רק סליחה, אהבה אבהית, תקווה לזכות בחיי נצח. כמה גדולה העיוות שספגו תורותיי כתוצאה מפרשנויות מוטעות!

248. אני מכין אתכם לקרב, כי אני יודע שיילחמו בכם בגלל מה שתלמדו. אך אם המוות יפתיע את בני אדם אלה, הנלחמים בכם כעת, ואני אשאל אותם — אם ימותו בחטא — מה הם מעדיפים: את האש הנצחית, בה הם מאמינים, או את ההזדמנות לטהר את עצמם בחיים חדשים — אבן, אני אומר לכם, הם היו מעדיפים את הפתרון השני, גם אם, בעיוורון של

234. מראשית הראיתי לכם את סולם הדרגות שעליו על הנשמות לעלות כדי להגיע אליי. כיום איננכם יודעים באיזו רמת קיום אתם נמצאים; אך כאשר תתפשטו את מעטפתכם, תכירו את דרגת התפתחותכם. אל תעמדו במקום, כי תהיו מכשול לאלה שיבואו אחריכם.

235. היו מאוחדים ברוח, גם אם אתם שוכנים ברמות שונות, ויום אחד תתאחדו ברמה השביעית, הגבוהה ביותר, ותיהנו מאהבתי. (8, 25-27)

236. אמרתי לכם שלא באתם לעולם הזה רק פעם אחת, אלא שנשמתכם לבשה גופים רבים, כפי שהיה נחוץ להתפתחותה ולשלמותה. כעת עליי להוסיף, כי גם מכם תלוי אם הזמן יהיה קצר או ארוך יותר כדי להגיע אל היעד, בהתאם לרצונכם. (97, 61)

237. מי מכם יכול להוכיח כי לא היה קיים לפני חיים אלה? מי מבין אלה שבטוחים לחלוטין כי הם עוברים גלגול נשמות נוסף, יכול להוכיח כי חשבונו עם האב סודר וכי נותרו לו עדיין זכויות "לזכותו"?

238. איש אינו יודע באיזו דרגת שלמות הוא נמצא. לכן, נאבקו, אהבו והיו עקביים עד הסוף. (46, 58-59)

239. כדי שאוכל לתת לכם את הגילויים החדשים הללו, היה צורך שבפרק הזמן שחלף בין התגלותי לאנושות כבן אדם לבין בואי ברוח בתקופה זו, תעברו גלגולי חיים רבים על פני האדמה, כדי שרוחכם תדע לענות כאשר אבקש מכם את השיעור הקודם, וכאשר אעניק לה גילויים חדשים, הוא יוכל להבין אותן. (13, 52)

240. כמה פעמים תצטרכו לשוב אל האדמה כדי שיהיה לכם גוף, שדרכו יתגלה בבהירות הולכת וגדלה המסר שאתם מביאים לעולם?

241. תנו לנשמתכם לחוות את האביב שלה בחיים אלה כמו ציפור שיר, ולהתענג

לצעוד לקראת השלמות, וכאשר היא חוזרת אל האדמה, זוהי תחייה עבורה לחיים אנושיים, וגם עבור מעטפת גופה החדשה זוהי תחייה בקשר עם הנשמה.
257. אך החומרי אינו בעל אופי נצחי, ואילו הרוחני כן, ולכן אני אומר לכם שוב, כי זו הנשמה שלכם שאני מחפש, שאני מלמד ושאותה אני רוצה אצלי. (151, 56-58)
258. נשמתכם גוררת אחריה בקושי שרשרת שנוצרה על ידי החיים שנתתי לכם כהזדמנות לשלמותכם, ואשר לא ניצלתם. כל קיום מהווה חוליה בשרשרת. אך אם תתאימו את חייכם להוראותיי, אם תצייתו לחוק, לא תבואו עוד לעולם הזה כדי לסבול.
259. אם תתנו לזמן לחלוף מבלי ללמוד את דבריי, אני, שהוא הזמן, אפתיע אתכם. למדו, כדי שתוכלו לתפוס את מקומכם הראוי ביצירתי. אני מעבר לזמן, ואני נותן לכם מאוצר זה כדי שתשתמשו בו להתפתחותכם הרוחנית. אני המורה שלכם, המלמד אתכם לאורך כל חייכם. (168, 250)
260. אני רוצה שהחוסר הבנה והדעות השונות לגבי אלוהותי יגיעו לקיצן. הבינו שכולכם נוצרתם מאלוהים אחד. (181, 63-65)
261. התבוננו ביקום והעריכו אותו על כל שלמותו ויופיו. הוא נוצר כדי שילדי האל יקבלו ממנו השראה ויראו בו דמות של האב. אם תבינו את הבריאה כך, תרימו את מחשבתכם אל אלוהותי. (169, 44)
262. אור העידן הזה קורע את הלוט האפל שעטף את רוח האדם; הוא שובר את הכבלים שכבלו אותו ומנעו ממנו להגיע אל הדרך האמיתית.
263. אכן, אני אומר לכם: אל תחשבו שתורתו אוסרת על חקר כל תחומי הידע, שכן אני הוא זה המעורר את עניינכם, את התפעלותכם ואת סקרנותכם. לשם כך קנאות, הם נלחמו בו במהלך חייהם. (120, 15-17)
249. די לדעת — כפי שאמרתי לכם במילה שלי — שהגלגול של הנשמה הוא אמת, וכבר נדלק אור בלבכם, ואתם מעריצים את צדקתי האוהבת עוד יותר.
250. השוו בין התיאוריות והפרשנויות השונות שהעניקו הזרמים הדתיים לתורות אלו, ובחרו באלה המכילות את מירב הצדק וההיגיון.
251. אך אמת, אני אומר לכם, זו אחת ההתגלויות שתעורר את הרוח ביותר בתקופה זו, שבה מתעוררת ההכרה הפנימית לגבי אמת גדולה זו. (63, 76)
252. עליכם לאשר כי גלגול הנשמות הוא אחת האמיתות הגדולות שהאנושות צריכה לדעת ולהאמין בהן.
253. יש המרגישים אותה, מקבלים אותה ומאמינים בה מתוך אינטואיציה, כמשהו שלא יכול היה להיעדר מצדקתי האוהבת כלפי בני האדם. אך יהיו גם רבים שיקראו לכם כופרים ושקרנים.
254. אל תדאגו, אותו הדבר קרה לשליחיי כאשר הטיפו לתחיית המתים, כפי שלימד ישוע. הכמרים והשופטים השליכו אותם לכלא משום שהטיפו תורות כאלה.
255. מאוחר יותר קיבלה העולם את ההתגלות הזו, אף על פי שאני יכול להבטיח לכם כי הוא לא הצליח להבין את מלוא משמעותה של תורה זו, עד כדי כך שנדרש ממני לבוא בתקופה זו וללמד אתכם כי "תחיית הבשר" יכולה להתייחס אך ורק לגלגול נשמות, שכן זו היא המהות והסיבה לחיים — הדבר שהוא באמת נצחי. לאיזו תכלית היו אמורים הגופות המתות לקום לתחייה, הרי הן היו רק בגדי הנשמה החולפים?
256. הבשר שוקע באדמה ומתערבב עמה. שם הוא מטהר, עובר שינוי וקם ללא הרף לחיים חדשים, בעוד שהנשמה ממשיכה להתפתח כלפי מעלה, ממשיכה

אומר לכם, כי זו משימתי, כי לשם כך באתי, שכן אני הרופא האלוהי.
272. אך בטרם יפעל משחת הריפוי שלי על פצעיכם, בטרם תגיע אליכם ליטופתי, התרכזו בעצמכם ובחנו את כאבכם, חקרו אותו, הרהרו בו כל הזמן הדרוש לכך, כדי שתפיקו מהתבוננות זו את הלקח הטמון במבחן זה, כמו גם את התובנה החבויה בו, אותה עליכם לדעת. הכרה זו תהפוך לניסיון, לאמונה, למבט אל פניה של האמת, תהיה ההסבר למבחנים ולשיעורים שרבים מכם אינם מבינים.
273. חקרו את הכאב כאילו היה דבר מוחשי, ותגלו בו את הזרע היפה של הניסיון, את הלקח הגדול של קיומכם, כי הכאב הפך למורה בחייכם.
274. מי שרואה בכאב מורה, ומציית בעדינות לקריאות האזהרה שלו, שהוא משמיע למען התחדשות, תשובה ושיפור, יביר מאוחר יותר את תחושת האושר, את השלום ואת הבריאות.
275. בחנו את עצמכם בקפידה, ותראו כמה תועלת תפיקו מכך. תזהו את חסרונותיכם וחסרונותיכם, תתקנו אותם, ובכך תפסיקו לשפוט את הזולת. (8, 50-53)
276. די היה לי לרצות, וכבר הייתם טהורים. אך איזה זכות הייתה בכך, אילו אני הייתי זה שמטהר אתכם? על כל אחד לכפר על עבירותיו על חוקי, זו היא הזכות. כי אז תדעו בעתיד להימנע מנפילות ומטעויות, משום שהכאב יזכיר לכם זאת.
277. אם תתעורר חרטה כנה בין העבירה שבוצעה לבין תוצאותיה הטבעיות, הכאב לא יגיע אליכם, כי אז כבר תהיו חזקים דיים לשאת את המבחן בהשלמה.
278. העולם שותה גביע מר מאוד; אך לא הענשתי אותו. אך לאחר כאבו יבוא אליי, הקורא לו. אז ידעו אלה שהיו כפויי טובה להודות לזה, אשר רק שפך טובות על קיומם. (33, 30-31)

נתתי לכם את כושר החשיבה, כדי שינוע בחופשיות לכיוון שאליו הוא חפץ.
264. נתתי לכם את אור התבונה, כדי שתבינו את אשר אתם רואים בדרככם. לכן אני אומר לכם: גלו, חקרו, אך הקפידו שגישתכם לחדור לסודותיי תהיה מכבדת וצנועה, כי אז הדבר יהיה מותר באמת.
265. לא אסרתי עליכם להכיר את הספרים שכתבו בני האדם; אך עליכם להיות משכילים, כדי שלא תמעדו ( ) ותיפלו לטעות. אז תדעו כיצד החל האדם את חייו ואת מאבקו, וכמה רחוק הגיע.
266. כאשר תהיו מוכנים לכך, עליכם לפנות אל מקור ההוראות וההתגלויות שלי, כדי שאוכל להראות לכם את העתיד ואת היעד המצפה לכם. (179, 22 23)
267. אני מבטיח לכם: אם תתחילו לחדור לתוכן המשמעותי של הוראות אלה בעניין ובאהבה, תגלו בכל צעד ושעל נפלאות אמיתיות של חוכמה רוחנית, אהבה מושלמת וצדק אלוהי. אך אם תתייחסו לגילויים אלה באדישות, לא תדעו את כל מה שהם טומנים בחובם.
268. אל תעברו על פני דבריי כפי שרבים מכם עוברים על פני החיים: רואים מבלי להביט; שומעים מבלי להקשיב; וחושבים מבלי להבין. (333, 11-12)
269. איני רוצה שתחקרו את רוחי או כל דבר השייך לרוחני כאילו היו אובייקטים חומריים. איני רוצה שתחקרו אותי כדרך המדענים, שכן תיפלו לטעויות גדולות ומצערות. (276, 17)
270. כל תורתו נועדה להראות לכם את כל מה שיש בהווייתכם, שכן מתוך הידע הזה נולד האור, כדי למצוא את הדרך המובילה אל הנצחי, אל המושלם, אל האל. (262, 43)

טיהור והשלמה

271. היום אתם מציגים בפני את סבלותיכם, כדי שאקל עליהם, ובאמת אני

לישויות רבות, ורק תורתו יכולה לחשוף אותו בפניכם. (67, 46)

288. אותן מבחנים שבהם חיים בני האדם הם הפירות שהם קוטפים עתה, הם תוצאת הזריעה שלהם עצמם — קציר שהוא לעתים תוצאה של הזרע שזרעו בשנה הקודמת, ובמקרים אחרים פרי של מה שזרעו שנים קודם לכן או בגלגולים אחרים. (178, 2)

289. אל תחשבו שתוצאות אי-צייתנות ניכרות מיד — לא. אולם מה שאני אומר לכם הוא, שבמוקדם או במאוחר תצטרכו לתת דין וחשבון על מעשיכם; גם אם לעתים נראה לכם כי מעשיכם לא גררו תוצאות, בהתחשב בכך שהזמן חלף וצדקתי לא נתנה כל אות.

290. אך אתם כבר יודעים מדברי שאני שופט בלתי מתפשר, וכאשר יגיע משפטכם, תפקחו את עיניכם לאור המצפון. (298, 48)

291. הו, נשמות השומעות אותי, אל תתנו לבעיות החיים הארציים להטביע בכם את חותמן, וקל וחומר שלא תתנו להן להכריע אתכם. חפשו את האור הטמון בכל מבחן, כדי שיעזור לכם להיות חזקים ומאופקים.

292. אם הנשמה אינה מצליחה להכניע את הגוף, הוא יכופף אותה וישלוט בה; מסיבה זו הנשמות נחלשות ומאמינות כי הן מתות עם הבשר. (89, 11-12)

293. האם חוויתם בחייכם איזו תשוקה גופנית שתפסה את כל הווייתכם והפיכה את שמיעת קול המצפון, המוסר והשכל לבלתי אפשרית?

294. זה קרה כאשר הנשמה שקעה עמוק, משום שהפיתויים וכוחו של חית הרשע השוכנת בבשר הכריעו אותה.

295. והאם אין זה נכון שחוויתם תחושת אושר עמוקה ושלום עמוק כאשר הצלחתם להשתחרר מאותה תשוקה והתגברתם על השפעתה?

279. הסירו את האהבה המופרזת לגופכם, רחמו על נפשכם ועזרו לה להתטהר ולהתעלות. כאשר תשיגו זאת, תחוו עד כמה תהיו חזקים בנפש ובגוף.

280. זכרו: אם הנשמה חולה — איך יכול להיות שלום בלב? ואם יש בנשמה ייסורי מצפון — האם היא יכולה ליהנות משלווה? (91, 72-73)

281. אילו כדור הארץ הזה היה מעניק לכם את כל משאלותיכם, ואילו לא היו בו המבחנים הנפשיים הגדולים — מי מכם היה אז משתוקק לבוא לממלכתי?

282. אל תגדפו ואל תקללו את הכאב, שכן אתם יצרתם אותו בעבירותיכם. סבלו אותו בסבלנות, ואז הוא יטהר אתכם ויעזור לכם להתקרב אליי.

283. האם אתם מבינים עד כמה עמוק שורשכם נעוצות בפאר ובסיפוק של העולם הזה? ובכן, יבוא הזמן שבו התשוקה להתרחק ממנו תהיה עזה מאוד.

284. מי שמצליח לעבור את מבחניו באמצעות התרוממות רוחנית, חווה שלום בהתגברות זו. מי שהולך על האדמה במבט מופנה לשמים, אינו מועד, ורגליו אינן נפצעות מהקוצים שבדרך הכפרה שלו. (48, 53-55)

285. מלאו את ייעודכם! אל תשאפו לשוב אליי מבלי שעברתם תחילה את הדרך שהראיתי לכם, שכן יוטל עליכם הכאב לראות כתמים בנשמתכם, אשר טרם שטפה אותם, משום שלא הגיעה עד סוף דרך הכפרה שלה.

286. גלגולי החיים חלפו עליכם, אך רבים מכם לא העריכו את החסד והאהבה האינסופיים שהאב העניק לכם באמצעותם.

287. זכרו: ככל שמספר ההזדמנויות גדול יותר, כך גדולה יותר האחריות שלכם, ואם לא תנצלו הזדמנויות אלה, עם כל אחת מהן יגדל נטל הכפרה והצדק המפצה. זהו הנטל, שעולו הבלתי נסבל אינו מובן

ולאחרים, כשתחצו את סף העולם הזה ותשכנו באזורים הרוחניים. (301, 44)
303. אני אומר לכם שוב, שאני קולט כל מחשבה וכל בקשה, בעוד ש"העולם" אינו מסוגל לקבל את השראתי, ולא התכונן לאפשר למחשבותיי האלוהיות להאיר בתודעתו, ואף אינו שומע את קולי כשאני עונה לקריאתו.
304. אך יש לי אמון בכם, אני מאמין בכם, כי אני בראתי אתכם והענקתי לכם נשמה רוחנית, שהיא ניצוץ ממני, ורוח שהיא בצלמי.
305. אילו הייתי אומר לכם שאיני מצפה מכם שתתעלו, היה זה כאילו הייתי מצהיר שנכשלתי במפעל הגדול ביותר שנוצר מרצוני האלוהי, וזה לא ייתכן.
306. אני יודע שאתם חיים בתקופה שבה נשמתכם תצא מנצחת מכל הפיתויים שתפגשו בדרככם. לאחר מכן, היא תקום מלאת אור לקיום חדש. (238, 52-54)

בעולם הזה ובעולם הבא

307. עבדו על עצמכם, אל תחכו עד שהמוות יפתיע אתכם ללא הכנה. מה הכנתם לרגע שבו תשובו לחיים הרוחניים? האם אתם רוצים להיות מופתעים בעודכם קשורים בשרשראות לחומר, לתשוקות ולנכסים הארציים? האם אתם רוצים להיכנס לעולם הבא בעיניים עצומות, מבלי למצוא את הדרך, ובכך לשאת בנשמתכם את העייפות של החיים האלה? הבינו את עצמכם, תלמידים, ואז לא תיראו מפני בואו של המוות הגופני.
308. אל תנאנחו על כך שאתם נאלצים לעזוב את עמק הארץ הזה, שכן גם אם אתם מבינים שיש בו נפלאות והדר, אני אומר לכם באמת, כי אלה אינם אלא השתקפות של יופיו של החיים הרוחניים.
309. אם לא תתעוררו — מה תעשו כאשר תמצאו את עצמכם בראשיתו של
296. השלום והשמחה הללו נובעים מניצחון הנשמה על הגוף — ניצחון שהושג באמצעות מאבק עצום, קרב פנימי "עקוב מדם". אך די היה בכך שהנשמה שאבה כוח חדש והתייצבה, בהשראת המצפון ובעצתו, וכבר היא גברה על דחפי הבשר ושחררה את עצמה מהם, כדי שלא תישאב עוד אל האבדון.
297. במאבק זה, בוויתור זה, בקרב זה נגד עצמכם, ראיתם משהו מת, ששהה בתוככם מבלי שהיה חלק מחייכם. זו הייתה רק תשוקה חסרת תוחלת. (186, 18-19)
298. הכירו בכך שהאויב החזק ביותר נמצא בתוככם. כאשר תנצחו אותו, תראו את "הדרקון בעל שבעת הראשים", שעליו דיבר אליכם השליח יוחנן, תחת רגליכם. רק אז תוכלו לומר באמת: "אני יכול להרים את פני אל אדוני כדי לומר לו: אדוני, אני אלך אחריך." כי אז לא רק השפתיים יאמרו זאת, אלא גם הרוח. (73, 20)
299. בקרוב תתעורר בכם ההכרה כי לא החיים אכזריים כלפיכם, בני האדם, אלא שאתם אכזריים כלפי עצמכם. אתם סובלים וגורמים סבל לסובבים אתכם מחוסר הבנה. אתם מרגישים בודדים, רואים שאף אחד אינו אוהב אתכם, והופכים לאנוכיים וקשי לב. (272, 34)
300. הבינו כי כל הסבל בחיים שאתם חיים הוא תוצאה של חטאי האדם, שכן אני, האוהב אתכם, לא הייתי יכול להציע לכם גביע כה מר.
301. מאז ימי קדם גיליתי לכם את התורה כדרך שבה תוכלו להגן על עצמכם מפני הנפילות, האבדון וה"מוות". (215, 65)
302. כיום איננכם מסוגלים עדיין להבין את משמעות ניסיונותיכם. אתם רואים בהן מיותרות, לא צודקות ובלתי הגיוניות. אך אני עוד אגיד לכם כמה צדק ושיקול דעת היו בכל אחת מהן, כשתהיו זקנים,

317. חיו בשלום בבתים שלכם, הפכו אותם למקדש, כדי שכאשר הישויות הבלתי נראות, המשוטטות מבולבלות ב"עמק הרוחני", יפלשו אליכם, ימצאו בכם את האור והשלום שהם מחפשים, ויעלו למעלה בעולם הבא. (41, 50)
318. לכם, החיים ברוח אך עדיין קשורים למטרות חומריות, אני אומר: הסתלקו ממה שאינו שייך לכם עוד. כי אם הארץ אינה המולדת הנצחית לאדם, היא עוד פחות מכך לנשמה. בעולם הבא, ב"עמק הרוחני", מחכה לכם חיים מלאי אור, אליהם תגיעו צעד אחר צעד בדרך הטוב.
319. לאלה המקשיבים לי כבני אדם, אני אומר כי כל עוד יש להם את הגוף הזה, המלווה אותם במסע חייהם הארצי, עליהם לטפח אותו ולשמור עליו עד לרגע האחרון. כי הוא המקל שעליו נשענת הנשמה, והכלי למאבק. מבעד לעיניו החומריות הנשמה מביטה על החיים הללו, ומבעד לפיו היא מדברת ויכולה להביא נחמה לבני האדם הסובבים אותה. (57, 3)
320. עתה שואל אתכם האדון: היכן מתכם, ומדוע אתם בוכים על היעלמותם של היצורים שאתם אוהבים? אכן, אני אומר לכם, בעיניי איש לא מת, כי לכולם נתתי חיים נצחיים. כולם חיים; אלה שחשבתם שאבדו, נמצאים אצלי. במקום שבו אתם סבורים שאתם רואים את המוות, שם נמצא החיים; במקום שבו אתם רואים את הסוף, שם נמצא ההתחלה. במקום שבו אתם סבורים שהכל הוא תעלומה וסוד בלתי נתפס, שם נמצא האור, זוהר כזריחה נצחית. במקום שבו אתם מאמינים שיש ריקנות, שם נמצא הכול, ובמקום שבו אתם משערים שיש דממה גדולה, שם מתקיים "קונצרט". (164, 6)
321. בכל פעם שהמוות מסיים את קיומה של מעטפת גופכם, הדבר דומה להפוגה לנפש, אשר, כאשר היא מתגלמת שוב, דרך חדשה, המוארת באור שנראה לכם זר?
310. עזבו את העולם הזה ללא דמעות, מבלי להותיר כאב בלב יקיריכם. התנתקו, כאשר יגיע הרגע, והשאירו על פני גופכם חיוך של שלום, המעיד על שחרור נשמתכם.
311. מותו של גופכם אינו מפריד אתכם מהיצורים שהופקדו בידיכם, ואף אינו משחרר אתכם מהאחריות הרוחנית שיש לכם כלפי אלה שהיו הוריכם, אחיכם או ילדיכם.
312. הבינו כי עבור האהבה, עבור החובה, עבור הרגשות, במילה אחת: עבור הנשמה, המוות אינו קיים. (70, 14-19)
313. עבדו בלהט רב, כדי שכאשר יבוא המוות ותעצמו את עיני גופכם לחיים אלה — נשמתכם תרגיש שהיא מתרוממת מעצמה, עד שתגיע למקום המנוחה שהשיגה בזכות מעשיה.
314. תלמידי יצירה זו יחוו עם בוא המוות הגופני עד כמה קלים הקשרים הקושרים את הנשמה לגוף. לא יהיה בה כאב, משום שהיא נאלצת לעזוב את תענוגות האדמה. הנשמה לא תשוטט כצל בין בני האדם ותדפוק מדלת לדלת, מלב ללב, בתשוקה לאור, לאהבה ולשלום. (133, 61-62)
315. מרוממו את נפשכם, כדי שתמצאו הנאה רק בנצחי, ביפה ובטוב. אם לא כך יהיה, נשמתכם — שהפכה לחומרית בשל החיים שחייתם — תסבול רבות כדי להשתחרר מגופה ומכל מה שהיא משאירה מאחור, והיא תשוטט זמן מה בבלבול ובכאב מר בחללים (הרוחניים), עד שתגיע לטיהורה.
316. חיו על פי תורתי, ואז לא תצטרכו לפחד מהמוות. אך אל תקראו לו או תתאוו לו בטרם עת. תנו לו לבוא, כי הוא תמיד מציית לפקודותיי. דאגו שהוא ימצא אתכם מוכנים, ואז תיכנסו לעולם הרוחני כילדי האור. (56, 43-44)

328. אני הוא זה שהטיל עליהם להופיע בקרבכם, כדי שייתנו לכם את הוראותיהם, עדותם ועידודם. הם הולכים לפניכם, מטהרים את הדרך ומעניקים לכם את עזרתם, כדי שלא תאבדו את אומץ לבבכם.
329. מחר גם אתם תהיו חלק מצבא האור הזה, הפועל בעולם האינסופי של הישויות הרוחניות אך מתוך אהבה לאחיו בני האדם, מתוך מודעות לכך שבכך הוא מהלל ואוהב את אביו.
330. אם ברצונכם להיות דומים להם, הקדישו את קיומכם לטוב. חלקו את שלומכם ואת לחמכם, קבלו את הנזקקים באהבה, בקרו את החולים ואת האסירים. הביאו אור לדרכם של בני אדם אחרים, המגששים בדרכם בחיפוש אחר הדרך האמיתית. מלאו את האינסוף במחשבות אצילות, התפללו למען הנעדרים, ואז התפילה תקרב אותם אליכם.
331. ואז, כאשר המוות יעצור את פעימות לבבכם והאור בעיניכם יכבה, תתעוררו לעולם נפלא בזכות ההרמוניה, הסדר והצדק השוררים בו. שם תתחילו להבין שאהבת האל יכולה לפצות אתכם על כל מעשיכם, ניסיונותיכם וסבלותיכם.
332. כאשר נשמה מגיעה לאותו בית, היא חשה יותר ויותר כי שלום אינסופי ממלא אותה. מיד היא נזכרת באלה, , שעדיין חיים הרחק מאותה אושר, ובדחף שלה, בכמיהתה, שגם אלה שהיא אוהבת יזכו באותה מתנה אלוהית, היא מצטרפת ללהקות הרוחניות, שנלחמות ועובדות למען הצלה, רווחה ושלום של אחיה ואחיותיה עלי אדמות. (170, 43-48)
333. מי כבר יצר לעצמו תמונה של הקרבות שמנהלות לגיונות האור הללו נגד הפלישות של ישויות מבולבלות, המאיימות עליכם ללא הרף? אין עין אנושית שגילתה את המאבק הזה, ששני הצדדים מנהלים זה נגד זה ללא הרף, מבלי שתהיו מודעים לכך. (334, 77)

חוזרת עם כוחות חדשים ואור גדול יותר וממשיכה בלימוד אותו השיעור האלוהי שלא סיימה. כך, לאורך הדורות, מבשיל החיטה שהיא נשמתכם.
322. גיליתי לכם רבות בנוגע לחיים הרוחניים, אך אני אומר לכם כי אין צורך שתדעו הכל כעת, אלא רק את מה שהכרחי לבואכם אל המולדת הנצחית. שם אגיד לכם את כל מה שנועד לכם לדעת. (99, 32)
323. האם אתם יכולים לדמיין את האושר של מי שחוזר לחיים הרוחניים ומילא על פני האדמה את הייעוד שאביו התווה לו? סיפוקו ושלוותו גדולים לאין שיעור מכל הסיפוקים שהנשמה יכולה לקצור בחיים האנושיים.
324. ואני מציע לכם הזדמנות זו, כדי שתהיו בין אלה השמחים בשובם לממלכתם, ולא בין אלה הסובלים ובוכים מתוך צער עמוק או חרטה. (93, 31-32)
325. כבר קרב סופה של התגלות זו, כדי לחדש אותה לאחר מכן בצורה גבוהה יותר באמצעות תחילת השיח מרוח אל רוח עם בוראכם, אשר משתמשים בו הישויות הרוחניות הגבוהות השוכנות אצלי. (157, 33)
326. כשאני מדבר אליכם על עולמי הרוחני, אני מתכוון לאותם צבאות של ישויות רוחניות צייתניות, אשר כמשרתים אמיתיים עושים רק את אשר מצווה עליהם רצון אדונם.
327. את אלה שלחתי אליכם כדי שיהיו יועצים, מגנים, רופאים ואחים ואחיות אמיתיים לכל בני האדם. הם אינם מתלוננים, כי יש בתוכם שלום. הם אינם שואלים שאלות; כי האור של התפתחותם וניסיונם בדרכים הארוכות העניק להם את הזכות להאיר את תבונתם של בני האדם. הם עומדים לרשותכם בכל קריאת עזרה ובכל מצוקה, ברצון ובצניעות.

העומדים בדרכם, מתגברות על הכול, והם מוכנים להגיע עד כדי הקרבה עצמית. (354, 14-15)

341. האם אתם משערים את מקום משכנו הרוחני שעזבתם כדי לבוא אל הארץ? "לא, אדוני", אתם אומרים לי, "איננו משערים דבר, ואף איננו זוכרים דבר."

342. כן, בני, עבר זמן כה רב מאז שהתרחקתם מהטוהר והתמימות, עד כי איננכם יכולים אפילו לדמיין את אותה קיום בשלום, את אותו מצב של רווחה.

343. אך עתה, כאשר הוכשרתם לשמוע את קול הרוח ולקבל ממנו את גילוייו, הדרך 786 פרק 63 פתוחה בפניכם, הדרך המובילה אל הממלכה המובטחת לאלה הפונים אליי.

344. זהו לא אותו גן עדן של שלום שממנו עזבו "הראשונים", אלא אותו עולם אינסופי של הרוח, עולם החוכמה, גן העדן של האושר הרוחני האמיתי, גן העדן של האהבה והשלמות. (287, 14-15)

התגלויות האלוהות

345. אבי כל היצורים מדבר אליכם ברגע זה. האהבה שיצרה אתכם מורגשת בכל אחד השומע את הדברים הללו. (102, 17)

346. מדבר אליכם האל היחיד שקיים, אותו קראתם יהוה, כאשר הראה לכם את כוחו וגילה לכם את התורה בהר סיני; אותו קראתם ישוע, כי בו היה דברי; ואותו אתם קוראים היום רוח הקודש, כי אני רוח האמת. (51, 63)

347. כשאני מדבר אליכם כאב, נפתח לפניכם ספר התורה. כשאני מדבר אליכם כרב, זהו ספר האהבה שאני מראה לתלמידיי. כאשר אני מדבר אליכם כרוח הקודש, זהו ספר החוכמה המאיר אתכם באמצעות תורותיי. אלה מהווים תורה אחת, שכן הם נובעים מאלוהים אחד. (141, 19)

334. ראו כאן את המשך מלאכתי, את בואי ב"תקופה השלישית" כרוח מנחמת, מוקף בלהקות המלאכים הגדולות שלי, כפי שנכתב.

335. ישויות הרוח הללו בפמליה שלי מהוות חלק מהנחמה שהבטחתי לכם, ובעצותיהם המרפאות ובדוגמאותיהם של מידות טובות כבר קיבלתם הוכחות לחמלתם ולשלום שלהם. דרכם הענקתי לכם טובות, והם שימשו מתווכים ביניכם לבין רוחי.

336. כאשר הבחנתם במתנות החסד הייחודיות להם ובצניעותם, הרגשתם השראה לעשות מעשים טהורים כמו אלה שהם עשו בחייכם. כאשר הם ביקרו בביתכם, הרגשתם כבוד בזכות נוכחותם הרוחנית.

337. תהיו מבורכים אם הכרתם בנדיבותם. אך האדון אומר לכם: האם אתם סבורים שתמיד היו אלה יצורים בעלי מידות טובות? האם איננכם יודעים שרבים מהם התגוררו על פני האדמה והבירו את החולשה ואת העבירות החמורות?

338. אך הביטו בהם עתה: אין בהם עוד כל פגם, וזאת משום שהקשיבו לקול המצפון, התעוררו לאהבה והתחרטו על עוונותיהם הקודמים. בכור ההיתוך ההוא הם טוהרו כדי להתעלות בכבוד, והיום הם משרתים אותי בכך שהם משרתים את האנושות.

339. מתוך אהבה, נשמתם לקחה על עצמה את המשימה לסייע לזולת, כדי לתקן את כל מה שהחמיצו בעת שחיו על פני האדמה, וכמתנה אלוהית הם ניצלו את ההזדמנות לזרוע את הזרע שלא זרעו קודם לכן, ולתקן כל מעשה לא מושלם שעשו.

340. לכן אתם חווים כעת בתדהמה את ענוותם, סבלנותם ועדינותם, ולעיתים ראיתם אותם סובלים למען תיקונם. אך אהבתם והכרתם, הגדולות מהמכשולים

354. אל תתפלאו על כך ש—למרות שאני אדון כל הבריאה—אני מופיע בקרבכם ומבקש אהבה. אני אלוהי הענווה והצניעות. אינני מתפאר בגדולתי, אלא מסתיר את שלמותי ואת פארי כדי להתקרב ללבכם. אילו הייתם רואים אותי בכל תפארת, כמה הייתם בוכים על חטאיכם! (63, 48)

355. הרגישו אותי קרוב אליכם מאוד; אני נותן לכם הוכחות לכך ברגעים הקשים של חייכם. היה זה רצוני שתכינו לי משכן בלבכם, כדי לחוש בו את נוכחותי.

356. כיצד ייתכן שאינכם יכולים לחוש אותי, אף על פי שאני בתוככם? יש הרואים אותי בטבע, אחרים חשים אותי רק מעבר לכל החומר, אך אמת, אני אומר לכם, אני נמצא בכל דבר ובכל מקום. מדוע אתם מחפשים אותי תמיד מחוץ לעצמכם, כאשר אני נמצא גם בתוככם? (1, 47-48)

357. גם אילו לא היו דתות בעולם, די היה לכם להתרכז בעומק הווייתכם כדי למצוא את נוכחותי במקדש הפנימי שלכם.

358. כמו כן אני אומר לכם, שדי היה לכם להתבונן בכל מה שהחיים מציעים לכם כדי לגלות בהם את ספר החוכמה, המראה לכם ללא הרף את דפיו היפים ביותר ואת תורתו העמוקה ביותר.

359. אז תבינו כי אין זה נכון שהעולם יסטו מדרך הישר בעודו נושא את הדרך הנכונה בלבו, ואין זה נכון שהוא ישוטט בחשכת הבורות אף שהוא חי בתוך אור כה רב. (131, 31-32)

360. היום שפת היקום שלי נשמעת על ידי כולם, כדי לומר להם: אף על פי שאני נמצא בכל אחד מכם, אל יאמר איש כי אלוהים קיים רק באדם, שכן היצורים וכל הבריאה נמצאים בתוך אלוהים.

361. אני האדון, אתם בריותיו. איני רוצה לקרוא לכם משרתים, אלא ילדים; אך דעו כי אני עומד מעל הכול. אהבו את רצוני ושמרו את חוקי, היו מודעים לכך שבציוויי

348. אלוהים הוא אור, אהבה, צדק. כל מי שמגלה תכונות אלה בחייו, ייצג את אדוניו ויכבד אותו. (290, 1)

349. אל תאמרו שאני אלוהי העוני או העצבות, משום שאתם סבורים שישו תמיד הלך בעקבות המוני חולים ועצובים. אמנם אני מחפש את החולים, את האבלים ואת העניים, אך הדבר נעשה כדי למלא אותם בשמחה, בבריאות ובתקווה, כי אני אלוהי השמחה, החיים, השלום והאור. (113, 60)

350. כן, עם, אני ההתחלה והסוף שלכם, אני האלפא והאומגה, אף על פי שאני עדיין לא מגלה לכם את כל התורות שאני שומר עבור רוחכם, ואשר תדעו רק כאשר תהיו כבר רחוקים מאוד מהעולם הזה.

351. שיעורים חדשים רבים אגלה לכם בימינו, אך אתן לכם את מה שאתם מסוגלים לקבל, מבלי שתתנשאו או תתנהגו כלפי בני האדם מתוך עליונות גאה . הרי אתם יודעים, כי מי שמתגאה במעשיו, הורס אותם באותה גאווה. לכן לימדתי אתכם לפעול בשקט, כדי שמעשיכם יישאו פרי של אהבה. (106, 46)

352. אתם עדיין אינכם מסוגלים להבין רבות מההתגלויות שנועדו להיות חלק ממאגר הידע שלכם, ואשר בני האדם הניחו כי הידע עליהן שייך לאלוהים בלבד. ברגע שמישהו מביע את רצונו לפרשן או מנסה לחדור לתוכן, הוא מכונה מיד כופר או נחשב ליומרני. (165, 10)

353. עליכם ללמוד עוד הרבה כדי להיות קשובים להשראותיי ולקריאותיי. כמה פעמים קלטתם את תנודות הרוחניות מבלי שהצלחתם להבין מי קורא לכם! אותה "שפה" מבלבלת אתכם כל כך, עד שאינכם יכולים להבין אותה, ובסופו של דבר אתם מייחסים את ההתגלויות הרוחניות להזיות או לגורמים חומריים. (249, 24)

368. האם אתם רוצים דוגמה מושלמת לאופן שבו עליכם לפעול ולאופן שבו עליכם להיות כדי להגיע אליי? קחו את ישוע לדוגמה, אהבו אותי בו, חפשו אותי דרכו, בואו אליי בעקבותיו האלוהיים.
369. אך אל תאהבו אותי בצורתו הגשמית או בדמותו, ואל תחליפו את יישום תורתו בטקסים או בצורות חיצוניות, כי אחרת תישארו לנצח בשונותכם, בעוינותכם ובקנאותכם.
370. אהבו אותי בישוע, אך ברוחו, בתורתו, ותקיימו את החוק הנצחי; כי במשיח מתלכדים הצדק, האהבה והחוכמה לאחדות, ובכך נתתי לאנושות להכיר את קיומו ואת כל-יכולתו של רוחו. (1, 71-72)

האדם וייעודו

371. זה זמן רב שאינכם דבקים בי עוד, אינכם יודעים עוד מה אתם באמת, משום שהרשתם לתכונות, ליכולות ולמתנות הרבות שהבורא הטמיע בכם להישאר רדומות ובלתי מנוצלות. אתם ישנים בכל הנוגע לנשמה ולרוח, ובדיוק בתכונות הרוחניות הללו טמונה גדולתו האמיתית של האדם. אתם חיים כמו היצורים השייכים לעולם הזה, משום שהם נוצרים בו ונעלמים בו. (85, 57)
372. האדון שואל אתכם, תלמידים אהובים: מה יש לכם בעולם הזה? כל אשר ברשותכם נתן לכם האב, כדי שתשתמשו בו במסעכם על פני האדמה, כל עוד לבכם פועם. מכיוון שרוחכם נובעת מאלוהותי, מכיוון שהיא נשימה של האב השמימי, מכיוון שהיא התגלמות של אטום מרוחי, מכיוון שגם גופכם נוצר על פי חוקיי ואני הפקדתי אותו בידיכם ככלי לרוחכם, אין לכם דבר, ילדיי האהובים. כל הנברא שייך לאב, והוא הפך אתכם לבעליו באופן זמני. זכרו כי חייכם החומריים הם רק צעד אחד בנצח, הם קרן אור באינסוף, ולכן עליכם אין מקום לחוסר שלמות או לטעות. (136, 71-72)
362. בראתי אתכם כדי לאהוב אתכם ולהרגיש נאהב. אתם זקוקים לי בדיוק כפי שאני זקוק לכם. מי שטוען שאני לא זקוק לכם, אינו דובר אמת. אילו כך היה, לא הייתי בורא אתכם, ולא הייתי הופך לאדם כדי להציל אתכם באמצעות אותה הקרבה, שהייתה הוכחה גדולה לאהבה; הייתי יכול לתת לכם להיאבד.
363. אך עליכם להבין שכאשר אתם ניזונים מאהבתי, צודק שתעניקו את אותו הדבר לאביכם, כי אני אומר לכם שוב ושוב: "אני צמא, אני צמא לאהבתכם." (146, 3)
364. איך אתם יכולים להאמין שאני אוהב פחות את מי שסובל יותר? איך אתם יכולים לראות בכאבכם סימן לכך שאני לא אוהב אתכם? הרי אם רק הייתם מבינים שבאתי אליכם דווקא מתוך אהבה אליכם! הלא אמרתי לכם שהצדיק כבר ניצל, ושמי שאינו חולה אינו זקוק לרופא? אם אתם חשים חולים, ובבחינה עצמית לאור מצפונכם אתם מכירים בעצמכם כחוטאים, היו בטוחים כי אתם הם אלה שבשבילם באתי לחפש.
365. אם אתם מאמינים שאלוהים הזיל דמעות לעתים, הרי זה בוודאי לא היה למען אלה הנהנים ממלכותו השמימית, אלא למען אלה המבולבלים או הבוכים. (100, 50-51)
366. בית אבי מובן עבורכם. כשתבואו אליו, תשמחו בו באמת. איך יכול אב לחיות בחדר מלבותי וליהנות ממאכלים משובחים, כאשר הוא יודע שילדיו שלו עומדים בקבצנים בפתח ביתו שלו? (73, 37)
367. למדו את התורה, אהבו את הטוב, הפכו את האהבה והרחמים למעשים, העניקו לרוחכם את החירות הקדושה להתעלות אל מולדתה, ותאהבו אותי.

התגלות וראייה על-חושית, כדי לשחרר את בני אדם אחרים מעול כבד.
382. מתנות רוחניות אלו יגרמו לנס ההוא רק אם המפעיל אותן יונע מאהבת הזולת. (149, 88)
383. מדוע מדברים בני האדם על "על-טבעי", אף על פי שהכל בי ובמעשיי הוא טבעי? האם לא מעשיהם הרעים והלא מושלמים של בני האדם הם דווקא "על-טבעיים", שכן הטבעי היה שהם יפעלו תמיד לטובה לאור המקור שממנו יצאו, והתכונות שברשותם ושהם נושאים בתוכם? בי יש לכל דבר הסבר פשוט ועמוק, דבר אינו נותר בחשכה.
384. אתם מכנים "על-טבעי" את כל מה שאינכם מבינים או שאתם רואים כעטוף במסתורין. אך ברגע שנשמתכם תשיג את התרוממותה בזכות מעשיה, ותראה ותגלה את מה שלא יכלה לראות קודם לכן, היא תיווכח כי הכל בבריאה הוא טבעי.
385. אילו היו מכריזים לאנושות לפני כמה מאות שנים על ההתקדמות והגילויים שהאדם יעשה בימינו, אפילו המדענים היו מטילים ספק ורואים בפלאים כאלה תופעות על-טבעיות. אך היום, כאשר התפתחתם ועקבתם צעד אחר צעד אחר ההתקדמות של המדע האנושי, אתם רואים בהם מעשים טבעיים, גם אם אתם מתפעלים מהם. (198, 11 12)
386. עליי לומר לכם: אל תאמינו שהנשמה זקוקה בהכרח לגוף האנושי ולחיים בעולם כדי להתפתח. אך השיעורים שהיא מקבלת בעולם הזה מועילים מאוד לשלמותה.
387. הגוף מסייע לנשמה בהתפתחותה, בחוויותיה, בכפרתה ובמאבקיה; זו המשימה המוטלת עליו, ואתם יכולים למצוא לכך אישור בהתגלות אלוהותי באמצעות האדם, שבה אני נעזר במוחו ומשתמש בו כמכשיר קליטה כדי להעביר את המסר שלי. הבינו כי לא רק הנשמה לשים לב למה שהוא נצחי, למה שלעולם לא ימות, וזהו הנשמה. (147, 8)
373. הרוח צריכה להנחות את השכל, והשכל, המונחה רק על ידי לב השואף לגדולה אנושית, לא צריך לשלוט בחייכם.
374. שימו לב: אם תרצו לתת למוח שלכם לשלוט בכם, תטילו עליו עומס יתר ולא תצליחו לעבור את מה שכוחותיו המועטים מאפשרים לו.
375. אני אומר לכם: אם אתם רוצים לדעת מדוע הרגשתם השראה לעשות טוב, ומדוע לבכם מתלהב מאהבת הזולת, אז תנו ללבכם ולכוחות השכל שלכם להיות מונחים על ידי הרוח. אז תתפלאו לנוכח כוחו של אביכם. (286, 7)
376. הנבון הוא שהרוח תגלה חוכמה לשכל האנושי, ולא שהשכל ייתן "אור" לרוח.
377. רבים לא יבינו את מה שאני אומר לכם כאן, וזאת משום שכבר מזמן הפכתם את סדר חייכם על פיו. (295, 48)
378. דעו, תלמידים, שההתעלות הרוחנית מאפשרת למצפון להתבטא בבהירות רבה יותר, ומי ששומע את הקול החכם הזה לא יוטעה.
379. התוודעו אל המצפון, הוא קול ידידותי, הוא האור שדרכו האדון מאיר את אורו — בין אם כאב, כרב או כשופט. (293, 73-74)
380. היו בלתי נלאים בקריאה חוזרת ונשנית של דבריי. הם ייקחו על עצמם, כמעין אזמל בלתי נראה, את המשימה להחליק את הקצוות החדים של אופייכם, עד שתהיו מוכנים להתמודד עם הבעיות הקשות ביותר של בני אדם אחרים.
381. תגלו אצלם סבל, אילוצים לכפרה וחובות לתיקון, שגורמיהם עשויים להיות מגוונים מאוד. לחלקם אין מקור קשה במיוחד להבנה, אך יהיו אחרים שתוכלו להבהיר רק באמצעות אינטואיציה,

מחפשת אותי כדי להזין את עצמה ולהתחזק. אני אומר לכם: בכל פעם שתאפשרו לה להשתחרר כך, היא תשוב בשמחה אל מעטפת גופה. (125, 30)

395. הנשמה רוצה לחיות, היא שואפת לאלמוות, רוצה לטהר את עצמה ולהתעלות, רעבה לידע וצמאה לאהבה. תנו לה לחשוב, להרגיש ולפעול, אפשרו לה להקדיש חלק מהזמן העומד לרשותכם לעצמה, כדי שתוכל לבטא את עצמה ולהתעודד מחירותה.

396. מכל מה שאתם כאן בעולם, רק נשמתכם תישאר אחרי החיים האלה. תנו לה לצבור מידות טובות וזכויות ולשמור אותן בתוכה , כדי שכאשר תבוא שעת שחרורה, היא לא תהיה נשמה ענייה בשערי ארץ המובטחת. (111, 74-75)

397. איני רוצה עוד כפרה או כאב עבורכם; אני רוצה שנשמותיהם של כל ילדיי, כשם שהכוכבים מייפים את הרקיע, יאירו את ממלכתי באורן וימלאו את לב אביכם בשמחה. (171, 67)

398. דבריי יפייסו את הנפש עם הגוף, שכן מזה זמן רב קיימת איבה ביניהם, כדי שתדעו כי גופכם, שראיתם בו מכשול ופיתוי בדרך התפתחותה של הנפש, יכול להיות הכלי הטוב ביותר למילוי משימותיכם עלי אדמות. (138, 51)

399. דאגו לשלטון הרמוניה בין הנשמה לבין מעטפת הגוף, כדי שתוכלו למלא את הוראותיי בקלות. כופפו את הגוף באהבה, והפעילו קפדנות כאשר הדבר נחוץ. אולם, הקפידו שלא יעוור אתכם קנאות, כדי שלא תנהגו בו באכזריות. צרו מתוך הווייתכם רצון אחד. (57, 65)

400. אני אומר לכם לא רק שתטהרו את נפשכם, אלא גם שתחזקו את גופכם, כדי שהדורות החדשים שיצאו מכם יהיו בריאים ונשמותיהם יוכלו למלא את משימתן הקשה. (51, 59)

נועדה לרוחניות ( ), אלא שגם הדבר הקטן ביותר בתוך החומרי נוצר למטרות רוחניות.

388. אני מפנה מחשבה וקריאה לנשמתכם, כדי שתתעלה מעל השפעת החומרי השולט בה, ותעביר את אורה אל הלב והשכל תוך שימוש במתנת האינטואיציה.

389. אור זה שלי מהווה עבור נשמתכם את הדרך לשחרורה; תורת זו שלי מציעה לה את האמצעים להתעלות מעל החיים האנושיים ולהיות המנהיגה של כל מעשיה, אדון על רגשותיה ולא עבד לתשוקות נחותות או קורבן לחולשות ולמצוקות. (78, 12-15)

390. מי מלבדי מסוגל לשלוט בנשמות ולקבוע את גורלן? איש. לפיכך, מי שניסה, מתוך תאוות שלטון, לתפוס את מקומו של אדוניו, יוצר לעצמו ממלכה התואמת את נטיותיו, גחמותיו, תאוות הכוח והיהירות שלו — ממלכה של חומר, תאוות נמוכות ורגשות נבזיים.

391. אינכם יכולים לדבא את המצפון, שכן בו טמונה הצדק המושלם. בנשמות, רק הטוהר שולט ברגשות האצילים, רק הטוב מניע אותם — במילה אחת: הנשמה ניזונה רק מהאמת ומהטוב. (184, 49-50)

392. מאחר שבראתי את כל הנברא על פני האדמה לרווחת האדם, השתמשו בו תמיד לטובתכם. אולם אל תשכחו שיש בכם קול המציין בפניכם את הגבולות שבתוכם מותר לכם לעשות שימוש בכל מה שהטבע מציע לכם, ועל הקול הפנימי הזה עליכם לציית.

393. כשם שאתם שואפים לספק לגופכם בית, הגנה, מחיה וסיפוק כדי להפוך את קיומכם לנעים יותר, כך עליכם להעניק גם לנשמה את מה שהיא זקוקה לו לרווחתה ולהתפתחותה כלפי מעלה.

394. אם היא נמשכת לאזורים גבוהים יותר, שם נמצא ביתה האמיתי, תנו לה להתעלות. אל תעצרו אותה, כי היא

409. כמה קל היה הצלב וכמה נסבלת הייתה הקיום, אילו כל ההורים והילדים היו אוהבים זה את זה! המבחנים הקשים ביותר היו מתמתנים בזכות האהבה וההבנה. הכניעה שלהם לרצון האלוהי הייתה מתוגמלת בשלום. (199, 72-74)
410. למדו את הנשמות הסובבות אתכם ואת אלה החוצות את דרככם בחיים, כדי שתלמדו להעריך את מעלותיהן, תקלטו את המסר שהן מביאות לכם, או תתנו להן את מה שהן אמורות לקבל מכם.
411. מדוע בזיתם לקרובים שלכם, שהגורל הציב בדרככם? סגרתם בפניהם את דלת לבבכם, מבלי ללמוד את הלקח שהם היו אמורים להביא לכם.
412. לעתים קרובות דחיתם דווקא את מי שהביא מסר של שלום ונחמה לנשמתכם, ואז אתם מתלוננים כאשר מילאתם את כוסכם במרירות.
413. החיים מביאים עימם שינויים והפתעות בלתי צפויים, ומה תעשו אם מחר תצטרכו לחפש בלהיטות את מי שדחיתם היום בגאווה?
414. זכרו כי ייתכן שמחר תצטרכו לחפש בלהיטות את מי שדחיתם ובזתם היום, אך לעתים קרובות כבר יהיה מאוחר מדי. (11, 26-30)
415. איזו דוגמה יפה של הרמוניה מציע לכם הקוסמוס! כוכבים זוהרים, המלאים חיים, מתנודדים בחלל, וסביבם מסתובבים כוכבים אחרים. אני הכוכב הזוהר, האלוהי, המעניק לנשמות חיים וחום; אך כמה מעטים הם אלה הנעים במסלול שנקבע להם, וכמה רבים הם אלה המסתובבים הרחק ממסלולם!
416. הייתם יכולים לומר לי שהכוכבים החומריים אינם בעלי רצון חופשי, ומצד שני, דווקא חופש זה הוא שגרם לבני האדם לסטות מהדרך. לכן אני אומר לכם: כמה ראוי לשבח יהיה המאבק של כל נשמה, שכן למרות מתנת הרצון החופשי,
401. אני רוצה שתיצרו בתים המאמינים באלוהים היחיד — בתים שהם מקדשים, שבהם מתרגלים אהבה, סבלנות והקרבה עצמית.
402. בהם תהיו מורים לילדיכם, אותם עליכם להקיף בחמלה ובהבנה, עליהם עליכם לשמור, תוך שאתם עוקבים אחר כל צעדיהם באכפתיות.
403. העניקו את אהבתכם הן למי שנחשב ליפה, והן לאלה שנראים מכוערים. לא תמיד פנים יפות משקפות נפש יפה באותה מידה. לעומת זאת, מאחורי אותם יצורים בעלי כיעור לכאורה עשויה להסתתר נפש מלאה בסגולות, אותה עליכם להעריך מאוד. (142, 73)
404. חשבו ברצינות על הדורות שיבואו אחריכם, חשבו על ילדיכם. כשם שנתתם להם את הקיום הגשמי, כך חלה עליכם החובה לתת להם גם חיים רוחניים — אלה שהם אמונה, מידות טובות והתעלות רוחנית. (138, 61)
405. שמרו על המידות הטובות של משפחותיכם ועל השלום בבתים שלכם. ראו כיצד אפילו העניים ביותר יכולים להיות בעלי אוצר זה.
406. הכירו בכך שהמשפחה האנושית היא התגלמות המשפחה הרוחנית: בתוכה הופך הגבר לאב, ובכך הוא דומה באמת לאביו השמימי. האישה, עם לבה האימהי המלא ב רוך, היא דמות של אהבת האם האלוהית, והמשפחה שהם יוצרים יחד היא התגלמות המשפחה הרוחנית של הבורא.
407. הבית הוא המקדש שבו תוכלו ללמוד הכי טוב לקיים את חוקיי, אם ההורים היו מוכנים לעבוד על עצמם.
408. גורלם של ההורים ושל הילדים נמצא בידי. אך על אלה ועל אלה מוטלת החובה לסייע זה לזה במשימותיהם ובחובות הכפרה שלהם.

תגיעו ל"ארץ המובטחת". שמחו, כי מי שמכוון את חייו למטרה זו, לא יחווה אכזבות, ולא יראה את עצמו מרומה. לא יקרה לו מה שקורה לרבים השואפים לתהילת העולם, אך למרות מאמצים רבים אינם מגיעים אליה, או שאמנם משיגים אותה, אך עד מהרה חווים את הסבל לראות אותה מתפוגגת, עד שלא נותר ממנה דבר. (100, 42-43)

424. אני נותן לכם את המפתחות לפתיחת הדלתות אל אושרכם הנצחי. מפתחות אלה הם האהבה, שממנה נובעים הרחמים, הסליחה, ההבנה, הענווה והשלום, שבעזרתם עליכם לעבור את החיים.

425. כמה גדול אושרו של רוחכם, כאשר היא שולטת בחומר ומשתעשעת באור רוח הקודש! (340, 56-57)

426. כדור הארץ הזה, שתמיד שלח לעולם הבא יבול של נשמות חולות, עייפות, מוטרדות, מבולבלות, או כאלה בעלות בשלות מועטה בלבד, יביא לי בקרוב פירות הראויים לאהבתי.

427. מחלה וכאב ייעלמו יותר ויותר מחייכם, אם תנהלו קיום בריא ומרומם. ואז, כשיבוא המוות, הוא ימצא אתכם מוכנים למסע אל המולדת הרוחנית. (117, 24-25)

428. אל תתייאשו, הו נשמות, אליהן אני מפנה את דברי במיוחד. הישארו נאמנים לדרכי, ותכירו את השלום. אמת, אני אומר לכם, כולכם נועדתם לחוות את האושר. לא הייתי אביכם אילו לא נוצרתם כדי לחלוק איתי את מלכות השמים.

429. אך אל תשכחו: כדי שאושרכם יהיה מושלם, עליכם לצבור את זכויותיכם צעד אחר צעד, כדי שנשמתכם תרגיש ראויה לאותה גמול אלוהי.

430. דעו שאני עומד לצידכם, מלווה אתכם לאורך כל הדרך. תנו בי אמון מלא, היא ידעה להכפיף את עצמה לחוק ההרמוניה עם בוראה. (84, 58)

417. איש ממי שמכנה את עצמו תלמיד של תורה רוחנית זו, אל יתלונן בפני האב על היותו עני בחייו החומריים ועל היעדרם של נוחיות רבות שיש לאחרים בשפע, או על סבלו ממחסור ומצרות ב . תלונות אלו נולדות מהטבע החומרי, אשר, כפי שאתם יודעים, יש לו קיום אחד בלבד.

418. לנשמתכם אין זכות לדבר כך אל אביה, ואין לה להראות חוסר שביעות רצון או להתמרמר על גורלה, שכן כל הנשמות עברו, במסע ההתפתחות הארוך שלהן על פני האדמה, את כל סולם החוויות, השמחות והסיפוקים האנושיים.

419. כבר מזמן החלה התרוממותן הרוחנית של הנשמות; הכאב והעוני, אשר לבבם מסרב לשאת ולסבול, מסייעים לכם בכך. לכל נכס רוחני וחומרי יש משמעות, שעליכם להכיר בה, כדי שלא תשללו את ערכו של זה או של זה. (87, 26 27)

420. לכל אדם, לכל יצור יש מקום שנקבע לו, אותו אסור לו לוותר עליו; אך באותה מידה אסור לו לתפוס את המקום שאינו מגיע לו. (109, 22)

421. מדוע אתם חוששים מהעתיד? האם אתם רוצים להשאיר ללא שימוש את כל הניסיון שנצבר בנשמתכם בעבר? האם אתם רוצים לנטוש את הזרע מבלי לקצור את היבול? לא, תלמידים. זכרו כי איש אינו יכול לשנות את ייעודו, אך הוא יכול לעכב את שעת ניצחונו ולהגדיל את הסבל, שקיים ממילא בכל דרך. (267, 14)

422. מלכות האב היא נחלתם של כל הילדים, וניתן להגיע לחסד זה רק באמצעות מעשים טובים גדולים של הנשמה. אני רוצה שלא תראו את השגת החסד, המקרב אתכם אליי, כדבר בלתי אפשרי.

423. אל תתעצבו כשאתם שומעים בדבריי שרק במאמצים ובקשיים גדולים

438. האם הרמתי את קולי כדי לגנות את תלייניי? האם לא ברכתי אותם באהבה וברוך? לו רק הייתם מבינים שרבים מאלה שסטו לרגע מהדרך בעולם בגלל עבירה זו, נמצאים היום מטוהרים בעולם הרוחני! (54, 47-48)

439. אל תנסו גם לחשוף את הרגשות הנסתרים של שכניכם, שכן בכל יצור קיים סוד שרק אני רשאי לדעת. אך אם תגלו את מה ש—מכיוון שהוא שייך רק לאחיכם—צריך להיות קדוש עבורכם, אל תפרסמו זאת, אל תקרעו את הלוט הזה, מוטב שתעבו אותו.

440. כמה פעמים ראיתי את בני האדם חודרים ללבו של אחיהם, עד שגילו את עירומו המוסרי או הנפשי, כדי להתענג על כך ולפרסם זאת מיד.

441. אף אחד מאלה שחללו כך את חייו הפרטיים של זולתו, אל יופתע אם מישהו יחשוף אותו ללעג ולבוז במהלך חייו. אל לו לומר אז כי זו אמת המידה של הצדק המודדת אותו; שכן זו תהיה אמת המידה של העוול שבה הוא מדד את זולתו.

442. כבדו את הזולת, כסו את החשופים במעיל החסד שלכם והגנו על החלשים מפני רכילותם של בני האדם. (44, 46-48)

443. לא כל מי ש"מסתובב ברחובות ובסמטאות" ומדבר על אירועי העבר ומפרש נבואות או מסביר התגלויות, הוא שליחי; שכן רבים ניצלו לרעה את המסרים הללו מתוך יהירות, מרירות או אינטרס אנושי, כדי להעליב ולשפוט, כדי להשפיל או לפגוע, ואפילו כדי "להרוג". (116, 21)

444. צאו לדרך, בני אנוש, גלו את הדרך, גלו את תכלית החיים! התאחדו, עם עם, אהבו זה את זה! כמה דק הוא המחיצה המפרידה בין בית אחד למשנהו, ובכל זאת — כמה רחוקים זה מזה יושביו! ובגבולות ארצותיכם — כמה תנאים נדרשים שם כדי שתתנו לזרים לעבור! אם אתם עושים מתוך מודעות לכך שתפקידי מאוחד עם שלכם, וגורלי עם גורלכם! (272, 61)

תכונות רעות, עבירות, סטיות

431. הבינו את תורתו, כדי שלא תבצעו טעויות נוספות בחייכם; שכן כל פגיעה שתגרמו לזולתכם, בין אם במילים ובין אם במעשים, תהיה זיכרון בלתי נמחה בתודעתכם, שתאשים אתכם ללא רחמים.

432. אני אומר לכם שוב, כי אתם כולם נחוצים כדי שהתוכנית האלוהית תתגשם וכדי שהסבל הנפשי הגדול כל כך בקרב בני האדם יגיע לקצו.

433. כל עוד קיימת האנוכיות, ימשיך להתקיים גם הכאב. הפכו את אדישותכם, את האנוכיות שלכם ואת הבוז שלכם לאהבה, לחמלה, ותראו עד כמה מהר יבוא אליכם השלום. (11, 38-40)

434. חפשו את התקדמותכם בתוך החיים האנושיים, אך אל תתנו לשאיפה מוגזמת לשלוט בכם; כי אז תאבדו את חירותכם, והחומרנות תשעבד אתכם. (51, 52)

435. אני סולח על עוונותיכם, אך במקביל אני מתקן אתכם, כדי שתגרשו מליבכם את האנוכיות, שכן היא אחת החולשות המורידות את הנשמה לשפל העמוק ביותר.

436. אני נוגע בכם באמצעות המצפון, כדי שתזכרו את חובותיכם כלפי אחיכם ותזרעו מעשי אהבה וסליחה בדרככם, כפי שלימדתי אתכם ב"תקופה השנייה". (300, 29)

437. היום הפכו אתכם כוח החומר והשפעת העולם לאנוכיים. אך החומר אינו נצחי, וגם לא העולם והשפעתו, ואני השופט הסבלני, שצדקתו היא אדון החיים והזמן . אסור לכם לשפוט את אלה המכחישים אותי, כי אז אמצא אתכם אשמים יותר מהם.

הקרבתם את עצמכם למעני, בכך שאהבתם אותי בזולתכם ושירתם אותי? מתי אתם מקריבים את שנתכם או מסכנים את בריאותכם כדי להושיט עזרה ולהקל על הסבל הפוקד את בני אדם אחרים? ומתי הגעתם עד סף המוות למען אחד האידיאלים הנדיבים שהוראתו של מורי מעוררת?

451. הכירו בכך שהפולחן שאתם עורכים לחיים החומריים קודם לכם על פני הערצת החיים הרוחניים. זו הסיבה שבגללה אמרתי לכם שיש לכם אלים אחרים שאתם סוגדים להם ומשרתים אותם יותר מאשר את האל האמיתי. (118, 24-26)

452. אתם כה מורגלים בחטא, עד שחייכם נראים לכם כטבעיים, נורמליים ומותרים ביותר, ובכל זאת נראה כאילו סדום ועמורה, בבל ורומא העבירו את כל תועבותיהם וחטאיהם על האנושות הזאת. (275, 49)

453. אתם חיים כיום בתקופה של בלבול רוחני, שבה אתם מכנים את הרע טוב, שבה אתם מאמינים שאתם רואים אור במקום שבו יש חושך, שבה אתם מעדיפים את המיותר על פני ההכרחי. אך רחמיי, התמיד מוכנים ומוכנים לעזור, יתערבו בזמן כדי להציל אתכם, ויראו לכם את הדרך המוארת של האמת — הדרך ממנה התרחקתם. (358, 30)

454. כדי לנצח בכל המבחנים, עשו את אשר לימד אתכם האדון: התעוררו והתפללו, כדי שעיניכם יהיו תמיד ערניות ולא תתגברו על ידי הפיתוי. זכרו כי לרוע יש חוש חדה לנסות אתכם, להפיל אתכם, להביס אתכם ולנצל את חולשתכם. היו ערניים, כדי שתדעו לזהות אותו כאשר הוא אורב לכם. (327, 10)

455. אכן, אני אומר לכם, האנושות תמצא את הדרך מהחשכה אל האור. אך צעד זה יתרחש לאט. מה היה קורה לאנשים אילו היו מבינים ברגע אחד את כל זאת אפילו בין אחיכם בני האדם — מה עשיתם אז לאלה הנמצאים בחיים אחרים? הורדתם וילון ביניכם לבינם — אם לא וילון השכחה שלכם, אז וילון הבורות שלכם, שהוא כערפל סמיך. (167, 31)

445. האם אתם רואים את אותם אנשים, אשר חיים רק כדי לספק את תאוות הכוח הבלתי נשלטת שלהם, ובכך מתעלמים מחיי הזולת, מבלי לכבד את הזכויות שהענקתי להם, אני, בוראם? האם אתם מבינים כיצד מעשיהם מדברים רק על קנאה, שנאה ותאוות בצע ? לכן עליכם להתפלל עבורם יותר מאשר עבור אחרים, שאינם זקוקים לאור באותה מידה.

446. סלחו לאנשים אלה על כל הכאב שהם גורמים לכם, ועזרו להם, במחשבותיכם הטהורות, לחזור לשפיות. אל תעצימו את הערפל המקיף אותם; כי כאשר יידרשו לתת דין וחשבון על מעשיהם, אבקש דין וחשבון גם מאלה שבמקום להתפלל למענם, שלחו אליהם רק חושך במחשבותיהם הרעות. (113, 30)

447. זכרו שנאמר לכם בתורה: "לא יהיו לך אלוהים אחרים על פני". אף על פי כן, ישנם אלוהים רבים שיצרה השאפתנות האנושית כדי לעבוד אותם, להוקיר אותם ואף להקריב להם את החיים.

448. הבינו כי תורתי אינה מיושנת וכי היא מדברת אליכם ללא הרף באמצעות המצפון, מבלי שתהיו מודעים לכך; אך בני האדם נותרים עובדי אלילים.

449. הם אוהבים את גופם, מחניפים ליהירותם ונכנעים לחולשותיהם; הם אוהבים את אוצרות האדמה, שעבורם הם מקריבים את שלוותם ואת עתידם הרוחני. הם סוגדים לבשר, ובכך מגיעים לעתים עד לניוון ואף מוצאים את מותם בתשוקתם להנאות.

450. שכנעו את עצמכם כי אהבתם את ענייני העולם יותר מאשר את אביכם. מתי

אמצעי להצלת הנשמות שסטו מהדרך או איבדו אותה.

463. מי ששופט באופן ארצי אינו יכול למצוא דבר מועיל בכאב; אולם מי שמבין שיש לו נשמה שתחיה לנצח, שואב מאותו הכאב אור, עמידות והתחדשות.

464. אם אתם חושבים ברוחניות — כיצד תוכלו להאמין שהכאב הוא רעה לאנושות, כאשר הוא בא מאלוהים שהוא כולו אהבה?

465. הזמן חולף, ויגיע רגע שבו יתחילו להופיע אותן מבחנות גדולות, ואפילו שארית השלום האחרונה תיעלם מהעולם, ולא תשוב עד שהאנושות תמצא את הדרך של תורתי ותקשיב לאותו קול פנימי שיאמר לה ללא הרף: אלוהים חי! אלוהים בתוככם! הבירו אותו, חשו אותו, התפייסו עמו!

466. אז ישתנה אורח חייכם. האנוכיות תיעלם, וכל אחד יהיה מועיל לזולתו. בני האדם יקבלו השראה מצדקתי כדי ליצור חוקים חדשים ולשלוט בעמים באהבה. (232, 43 47)

467. גם בתחום החומרי תחוו את השינוי: הנהרות יהיו עשירים במים, השדות העקרים יהיו פוריים, כוחות הטבע ישובו למסלולם הרגיל, כי תשרור הרמוניה בין האדם לאלוהים, בין האדם ליצירות האלוהיות, בין האדם לחוקים שנקבעו על ידי בורא החיים. (352, 65)

468. אל תדאגו, עדים אהובים. אני מבשר לכם כי האנושות החומרנית הזו, אשר במשך זמן כה רב האמינה רק במה שהיא נוגעת בו, רואה אותו ומבינה אותו ביכולת השכלית המוגבלת שלה, ובמה שהיא מוכיחה באמצעות המדע שלה, תהפוך לרוחנית ותהיה מסוגלת לראות אותי במבט הרוחני שלה ולחפש את האמת. (307, 56)

469. אילו הייתם מוכנים רוחנית, הייתם יכולים לראות באינסוף את המוני הישויות הרע שגרמו? חלקם היו מאבדים את שפיותם, ואחרים היו מתאבדים. (61, 52)

טיהור והתעלות הרוחנית של האנושות

456. שכחתם את החוק וחיכיתם עד שכוחות הטבע הזכירו לכם את צדקתי: סופות, נחלים העולים על גדותיהם, רעידות אדמה, בצורת, שיטפונות הם קריאות המעוררות אתכם ומדברות אליכם על צדקתי.

457. איזה פרי אחר יכולה האנושות להציע לי בתקופה זו מלבד פרי של מחלוקת וחומרנות? גם העם הזה, ששמע את תורתו במשך שנים, אינו יכול להקריב לי יבול נעים. (69, 54-55)

458. האם אינכם שומעים את קריאות הצדק? האם אינכם רואים את כוחות הטבע, כיצד הם פוקדים אזור אחר אזור? האם אתם מאמינים שאם הייתם מנהלים חיים מוסריים, היה צורך שצדקתי תתבטא באופן כזה? אכן, אני אומר לכם, לא היה כל סיבה לטהר אתכם, אילו מצאתי אתכם טהורים. (69, 11)

459. אף על פי שנראה לכם כרגע בלתי אפשרי ליצור שלום באנושות, אני אומר לכם ששלום יבוא, ויותר מכך: שהאדם יחיה ברוחניות.

460. העולם יסבול צרות רבות לפני כניסתה של תקופה זו. אך סבלות אלה יהיו לטובת האנושות, הן במישור הארצי והן במישור הרוחני. זה יהיה כמו "עד כאן ולא מעבר" עבור הריצה הפרועה של מעשי הרשע, האנוכיות ותאוות ההנאות של בני האדם.

461. בדרך זו ייווצר איזון; כי כוחות הרע לא יוכלו עוד לגבור על כוחות הטוב.

462. טיהור זה, מכיוון שהוא נוגע תמיד ברגיש ביותר ובאהוב ביותר, נראה כעונש, מבלי להיות כזה. שכן במציאות הוא

הגשמת נבואות ישנות וחדשות

1. מה שהנביאים בישרו יתגשם בתקופה זו. דבריי החדשים יגיעו לפילוסופים ולתיאולוגים, רבים ילעגו להם, ואחרים יזעמו. אך בעוד זה קורה, עיניהם המשתאות יראו את התגשמות הנבואות שהכרזתי לכם כעת. (151, 75)

2. אותם נביאים מימי קדם לא קיבלו כל סמכות חוקית או הסמכה עלי אדמות, הם לא נאלצו להיכנע לשום סמכות, והם התרכזו אך ורק בצייתנות לפקודות אדונם, אשר הניח את דברו על שפתי נבחריו.

3. מלאי אמונה ואומץ, דבר לא מנע מהם למלא את משימתם ללמד את העם את תורתי ולהרחיקו מהקנאות הדתית, על ידי שהביאו לידיעתו את האדישות והטעויות של הכמרים. (162, 7-8)

4. האנושות, האם הכאב, הסבל והכאוס המקיפים אתכם בתקופה זו נראים לכם בלתי צפויים?

5. אם אתם מופתעים, הרי זה משום שאינכם מתעניינים בנבואותיי ולא התכוננתם.

6. הכול נצפה מראש, והכול הוכרז, אך חסרה לכם האמונה, וכעת אתם שותים כתוצאה מכך גביע מר מאוד.

7. גם היום אני מנבא באמצעות יכולת ההבנה האנושית. חלק מהנבואות יתגשמו בקרוב, אחרות רק בעתיד הרחוק.

8. לעם הזה, השומע אותן, מוטלת האחריות הגדולה להפיץ אותן לאנושות. שכן הן מכילות אור, המבהיר לאנשים את המציאות שבה הם חיים, כדי שיעצרו במרוצתם המטורפת אל התהום. (276, 41 42)

9. הרבה ממה שדיברתי אליכם בתקופה זו הוא נבואה, המתייחסת לעתים לזמנים הקרובים, ולעתים לזמנים עתידיים. לכן הרוחניות, אשר לנגד עיניכם היו נראות כענן לבן עצום, וכאשר השליחים או הנציגים היו מתנתקים ממנו, הייתם רואים אותם מתקרבים אליכם כניצוצות אור.

470. מבטכם הרוחני עדיין אינו חודר, ולכן עלי לדבר אליכם על העולם הבא, על כל מה שאתם עדיין אינם מסוגלים לראות. אך אני אומר לכם, יבוא הזמן שבו כולכם תהיו רואים ותתענגו על אותו חיים נפלאים, שאתם חשים כרגע רחוקים מכם, אך אשר במציאות מתנודדים קרוב אליכם, מקיפים אתכם ומאירים אתכם, מעניקים לכם השראה ודופקים ללא הרף על דלתותיכם. (71, 37-38)

471. רגישות, יכולת אינטואיטיבית, התגלות, נבואה, השראה, ראייה, מתנה אלוהית, המילה הפנימית — כל אלה ועוד מתנות יבואו מתוך הרוח, ובאמצעותן יאשרו בני האדם כי עידן חדש עבורם החל.

472. היום אתם מטילים ספק בקיומן של מתנות הרוח הללו, משום שיש המסתירים אותן מפני העולם, מתוך חשש מדעתו; מחר יהיה זה הדבר הטבעי והיפה ביותר להחזיק בהן.

473. אני בא אליכם ב"תקופה השלישית" הזו, כי אתם חולים בגוף ובנפש. הבריא אינו זקוק לרופא, ולא הצדיק לטהרה. (80, 5-6)

474. היום אתם עדיין זקוקים לאנשי דת, לשופטים ולמורים. אך ברגע שמצבכם הרוחני והמוסרי יהיה גבוה, לא תזדקקו עוד לתמיכות אלה, ולא לקולות אלה. בכל אדם יהיה שופט, מלווה רוחני, מורה ומזבח. (208, 41)

XVI. נבואות ומשלים, נחמה והבטחה

17. רוסיה: רוחי רואה הכל. העולם לא יהיה שלך. אני אהיה זה שישלט על כולכם. לא תוכל למחוק את שמי, כי המשיח המדבר אליך ישלוט על כל בני האדם. שחרר את עצמך מהחומרנות והכן את עצמך לחיים חדשים, כי אם לא תעשה זאת, אשבור את גאוותך. אני מעניק לך את אוריי.
18. איטליה: אינך עוד האדון כפי שהיית בעבר; היום הביאו עליך לעג, עבדות ומלחמה. כתוצאה מהשחתתך, אתה עובר טיהור גדול. אך אני אומר לך: התחדש, סלק את הקנאות והעבודת אלילים שלך והכר בי כאדון העליון. אשפוך עליך השראה ואור חדשים. קח את משחת הריפוי שלי, וסלחו זה לזה.
19. צרפת: את מביאה את כאבך לפניי. קינותיך מגיעות עד לכס המלכות שלי. אני מקבל אותך. בעבר התנשאת להיות אדון, ועכשיו את מראה לי רק את הכבלים שאת גוררת איתך.
20. לא שמרת ולא התפללת. התמסרת לתענוגות הבשר, והדרקון לקח אותך כשלל.
21. אך אני אציל אותך, כי תלונת נשותיך ובני ילדיך עולים אליי. אתה רוצה להציל את עצמך, ואני מושיט לך את ידי. אך אמת, אני אומר לך: התעורר, התפלל וסלח!
22. ארצות הברית: ברגע זה אני מקבל גם אותך. אני מתבונן בלבך — הוא אינו עשוי מאבן, אלא ממתכת, מזהב. אני רואה את מוחך המתכתי מתקשה. איני מוצא בך אהבה, איני מגלה רוחניות. אני רואה רק גאוותנות, שאפתנות ותאוות בצע.
23. "המשך כך", אך אני שואל אותך: מתי זרעי ישתרש עמוק בך? מתי תפרק את "עגל הזהב" שלך ואת "מגדל בבל" שלך, כדי להקים במקומם את בית המקדש האמיתי של האדון?

אנשים רבים אינם רוצים לייחס חשיבות למסר האלוהי הזה.
10. אולם דבר זה יקום מלא אור בקרב בני האדם של הזמנים הבאים, אשר יזהו ויגלו בו גילויים גדולים, שדיוקם ושלמותם ידהימו את המדענים. (216, 13)

נבואה גדולה לעמים מ-10 בינואר 1945, לקראת סוף מלחמת העולם השנייה

11. ברגע זה אני מדבר אל אומות העולם. לכולם יש את האור שלי; בעזרתו עליהם להרהר בכך שהעזו להחליט על החיים כאילו היו בעליו.
12. אבן, אני אומר לכם, חורבנכם וכאבכם עוררו חרטה עמוקה בקרב רבים והעירו אל האור מיליוני אנשים, המבקשים אותי וקוראים אליי, ומקרבם עולה אליי זעקת קינה השואלת: "אבא, האם ייתכן שהמלחמה לא תסתיים בשנת 1945, ואתה לא תייבש את דמעותינו ותביא לנו שלום?"
13. הנה אני נוכח בקרבכם, הו שבע האומות! 808 פרק 64 שבעה ראשים, אשר התנשאתם עליי בעולם!
14. אנגליה: אני מאיר עליך, צדקתי עוד תפקוד אותך קשות; אך אני נותן לך כוח, נוגע בלבך ואומר לך: תביעותיך לכוח יפלו, עושרך יילקח ממך, והוא לא יינתן לאיש.
15. גרמניה: ברגע זה אני מעניש את גאוותך ואומר לך: התכונני, כי זרעך לא יאבד. ביקשת ממני ארצות חדשות, אך בני האדם התערבו בהחלטותיי הנשגבות. אני מכופף את צווארך ואומר לך: קחי את כוחי וסמכי על כך שאציל אותך.
16. אך אם לא תבטח בי ותיכנע לגאוותך, תהיה בודד ועבד לעולם. אך זו אינה רצוני, כי עתה הוא הזמן שבו אני מפיל את האדונים ומשחרר את העבדים והשבויים. קח את אוריי והתייצב שוב.

31. אורו של "ספר שבעת החותמות" יאיר בכל אחת מהאומות, כדי שהאנשים יתכוננו כפי רצוני. שלומי עליכם! (127, 50-65)

מלחמות ואסונות טבע — אותות בשמיים

32. אותו עולם שבו אתם חיים כיום היה במשך זמן רב שדה קרב. אך לאדם לא הספיקה החוויה העצומה שהורישו לו אבותיו — חוויה מרה וכואבת, המונחת לפני בני האדם של ימינו כמעין ספר שנפתח על ידי המצפון.

33. אך לבם של בני האדם קשה מדי מכדי לקבל את פרי הניסיון הזה, שהוא כמורשת של אור. הדבר היחיד שירשו מאבותיהם הוא השנאה, הגאווה, הטינה, החמדנות, היוהרה והנקמה, שהועברו אליהם בדם. (271, 65)

34. זכרו כי זהו זמן משפט; כי אמת, אני אומר לכם, כל עבירה תישא בתוצאותיה. האדמה עצמה תדרוש דין וחשבון על השימוש הרע שעשה האדם בה ובממלכות הטבע שלה.

35. כל מה שהושמד יבקש מכם דין וחשבון, ובכך יגרום לאנשים להבין כי הם נבראו על ידי הבורא מתוך כוונות אהבה וכי דווקא אותה רצון יחיד שיכול היה להשמיד אותם, דואג להם, מגן עליהם ומברך אותם. (180, 67)

36. אני מעביר אליכם את המסר הזה, שעליכם להפיץ מעבר לים. דבריי יעברו את היבשת הישנה ויגיעו אפילו אל בני ישראל, אשר נקלעו למאבק רצחני בין אחים על פיסת אדמה, מבלי להיות מודעים לעוני נשמתם.

37. אינכם יכולים לדמיין את המבחן שעתיד לעבור העולם. כולם מצפים לשלום, אך זה יבוא לידי ביטוי רק לאחר שכוחות הטבע יעידו עליי. (243, 52)

24. אני נוגע במצפונכם, מהראשון ועד האחרון, וסולח לכם. אני מאיר אתכם, כדי שבשעה הקשה ביותר, כאשר הפוקד יגיע לשיאו, דעתכם לא תהיה מעורפלת, אלא תחשוב בבהירות ותזכיר לכם שאני עומד מעליכם.

25. אני נותן לך אור, כוח וסמכות. אל תתערב בהחלטותיי הנשגבות, כי אם לא תציית להוראותיי או תחצה את הגבול שאני מציב, יבואו עליך כאב, הרס, אש, מגפה ומוות.

26. יפן: אני מקבל אותך ומדבר אליך. נכנסתי למקדשך והסתכלתי על הכול. אינך רוצה להיות האחרון, תמיד רצית להיות הראשון. אך אמת, אני אומר לך: זרע זה אינו נעים בעיניי.

27. עליך לרוקן את גביע הסבל כדי שלבך יטהר. נדרש ש"שפתך"* תתערבב עם "שפות" אחרות. נחוץ שהעולם יתקרב אליך. כאשר העולם יהיה מוכן ומטהר, הוא יביא לך את הזרע שאמסור לו. כי איני רואה איש מוכן. אינני רואה בך את הזרע הרוחני של אלוהותי. אך אני אסלול את הדרך. * הכוונה היא, במובן הרחב, לאופן החשיבה ולעולם הדמיון המושפעים מהשפה ונקבעים על ידה.

28. בקרוב יהיה בעולם כולו תוהו ובוהו של תפיסות עולם, בלבול במדעים ובתיאוריות. אך לאחר תוהו ובוהו זה, האור יגיע אליך. אני מכין אתכם את כולם, סולח לכם ודואג שתלכו בדרך הנכונה.

29. כשיגיע הזמן והשלום יגיע אל העמים, אל תהיה סורר, אל תתערב בהחלטותיי הנשגבות, ואל תתנגד לרצוני. כאשר העמים יכריזו על שלום, אל תתקוף אותם מאחור, כי אז אביא עליך את משפט.

30. שבע אומות! שבעה ראשים! האב קיבל אתכם. לפניכם, תחת שלטונכם, עומדת העולם. אתם אחראים בפניי עליהם!

לכם את ארץ ההבטחה החדשה, שהיא שלום, אור ואושר לנפש.
45. אשרי אלה שיוצאים לדרך ועוקבים אחריי במסע זה מתוך תשוקה לשחרור ולרוחניות, כי לעולם לא ירגישו נטושים או חלשים במבחנים שהמדבר הרחב יביא עליהם.
46. אוי, לעומת זאת, לאלה המפרים את האמונה, האוהבים את ענייני העולם יותר מאשר את הרוחני — לאלה הממשיכים להיאחז באליליהם ובמסורותיהם! מתוך מחשבה שהם משרתים אותי, הם יהיו נתינים של "פרעה", שהוא "הבשר", המטריאליזם, עבודת האלילים.
47. מי שרוצה להגיע לארץ המובטחת, למולדת הרוח, חייב להשאיר עקבות של טוב במסעו בעולם.
48. בואו בדרך זו ואל תיראו. כי אם תשימו את תקוותכם בי, אי אפשר שתתעו. אם אתם יראים או חסרי אמון, אזי אמונתכם אינה מוחלטת, ואני אומר לכם, כי מי שרוצה ללכת אחריי, חייב להיות משוכנע באמת שלי. (269, 50-51)

פרק 65 – משלים, נחמה והבטחה

משל על המנהלים הרעים

1. מתוך תשוקה לחסד, התקהל סביב בית אחד קהל של רעבים, חולים ועירומים.
2. מנהלי הבית ערכו אותו ללא הרף כדי לארח את העוברים ושבים לשולחנם.
3. בעל האחוזה, הבעלים והאדון של האדמות ההן, הגיע כדי לשבת בראש הסעודה.
4. הזמן חלף, והנזקקים תמיד מצאו בבית מזון ומחסה.
5. יום אחד ראה האדון כי המים שעל השולחן עכורים, שהמאכלים אינם בריאים וטעימים, וכי מפות השולחן מוכתמות.
38. כוחות הטבע שלי ישוחררו ויחריבו אזורים שלמים. המדענים יגלו כוכב לכת חדש, ו"מטר כוכבים"* יאיר את עולמכם. אך הדבר לא יביא אסון על האנושות; הוא רק יבשר לבני האדם את בואו של עידן חדש. (182, 38)
** בבשורות, אות הדין הזה מוכרז במילים: "הכוכבים יפלו מהשמים". אך בכל הנראה מדובר במטר מטאורים גדול שיירד על כדור הארץ.*

39. כבר גיליתי לכם שעמי פזור על פני כל הארץ, כלומר, שהזרע הרוחני פזור על פני כל כדור הארץ.
40. כיום אתם חלוקים בדעותיכם ואף מזלזלים זה בזה בגלל זוטות. אך כאשר תורות חומריות יאיימו להציף אתכם, אתם, החושבים ומרגישים ברוח, תהיו סוף סוף לאחד. כשיגיע הזמן ההוא, אתן לכם אות כדי שתוכלו לזהות זה את זה — דבר שתוכלו לראות ולשמוע באותו אופן. ואז, כשתעידו זה על זה, תתפלאו ותאמרו: "הנה, האדון ביקר אותנו." (156, 35-36)

נבואה על הפילוג בקהילות מקסיקו

41. הקשיבו לי היטב עתה, עם, והתחילו לקיים את דבריי בכבוד ובאמת.
42. אני רואה שאתם נושאים עצב בלבכם, כי אתם חשים מראש שלא כל ההמונים הללו ישמרו את החוק שכתבתי בנשמתכם. אך אני אומר לכם, שכיום, כמו ב"תקופה הראשונה", העם יתפצל.
43. דיברתי אליכם רבות וסימנתי לכולם נתיב אחד. לכן אני אומר לכם: אם כמה מילדיי אינם מצייתים לי, פסק הדין על העם הזה יינתן כאשר יגיע היום שנקבע ברצון אביכם, כדי לסיים את ההתגלות הזו.
44. באתי אליכם בתקופה זו כמשחרר, הראיתי לכם את הדרך במדבר, את "עבודת היום" הרוחנית של המאבק לשחרור ולהצלה, ובסופו של דבר הבטחתי

ונקו את האדמה מהקוצים והעשבים, ואז חזרו לנהל את הבית. הבאר התייבשה, הלחם אינו מחזק, והפירות מרים. עשו למעבר מה שעשיתי לכם. אם האכלתם וריפאתם את אלה שפנו אליכם, אם הסרתם את הכאב של שכניכם, אזי אתן לכם לנוח בביתי." (196, 47-49)

משל על חציית המדבר עד לעיר הגדולה

15. שני מטיילים צעדו בצעדים איטיים במדבר רחב ידיים, ורגליהם כאבו מהחול הלוהט. הם הלכו לעבר עיר רחוקה, ורק התקווה להגיע ליעדם העניקה להם כוח במסעם הקשה; שכן הלחם והמים הלכו ואזלו אט-אט. הצעיר מבין השניים החל להתעייף וביקש מחברו להמשיך במסע לבדו, כי כוחותיו עזבו אותו.

16. המטייל המבוגר ניסה להפיח בו אומץ חדש, באומרו לו שאולי בקרוב ייתקלו במעיין, שם יחזרו אליהם כוחותיהם האבודים; אך זה לא מצא אומץ חדש.

17. הזקן לא רצה לנטוש אותו במדבר ההוא, ולמרות שגם הוא היה עייף, הוא העמיס את חברו המותש על גבו והמשיך במסע בקושי רב.

18. לאחר שהצעיר נח, וכששקל את הקושי שגרם לזה שנשא אותו על כתפיו, הוא התנתק מצווארו, לקח אותו ביד, וכך המשיכו בדרכם.

19. אמונה בלתי נמדדת מילאה את לבו של הנווד הזקן, והיא העניקה לו כוחות להתגבר על עייפותו.

20. כפי שחזה, הופיעה באופק נווה מדבר, שבצללו חיכתה להם קרירותו של מעיין. לבסוף הגיעו אליו ושתו מאותו מים מרעננים, עד ששבעו.

21. הם נרדמו בשינה מרעננת, ובשהתעוררו חשו שהעייפות נעלמה, וגם לא היו רעבים או צמאים. הם חשו שלום בלבם וכוח להגיע לעיר שחיפשו.

6. אז קרא אליו את האחראים על הכנת השולחן ואמר להם: "האם ראיתם את המפות, טעמתם את המאכלים ושתיתם מהמים?"

7. "כן, אדוני," ענו אלה.

8. "אם כן, לפני שתתנו לאבול לרעבים הללו, תנו תחילה לילדיכם לאכול, ואם הם ימצאו את המזון טוב, תנו ממנו לאורחים הללו."

9. הילדים לקחו מהלחם, מהפירות ומכל מה שהיה על השולחן; אך הטעם היה מגעיל, והיה חוסר שביעות רצון ומהומה נגדו, והם התלוננו בחריפות.

10. אז אמר בעל האחוזה לאלה שעדיין חיכו: "בואו תחת עץ, כי אני אציע לכם את פירות הגינה שלי ומאכלים טעימים."

11. אך למשרתים אמר זאת: "טהרו את המוכתם, הסירו את הטעם הרע משפתותיהם של אלה שאכזבתם. אינני מרוצה מכם, כי ציוויתי עליכם לקבל את כל הרעבים והצמאים, להציע להם את המזון הטוב ביותר ומים טהורים, ואתם לא צייתתם. עבודתכם אינה נעימה בעיניי."

12. אדון האדמות הכין עתה את הסעודה בעצמו: הלחם היה משביע, הפירות בריאים ובשלים, המים טריים ומרעננים. אז הזמין את אלה שהמתינו לכך — קבצנים, חולים ומצורעים — וכולם שבעו, ושמחתם הייתה רבה. עד מהרה הם היו בריאים ונטולי סבל, והחליטו להישאר באחוזה.

13. הם החלו לעבד את השדות, הפכו לפועלים בשדה, אך הם היו חלשים ולא ידעו למלא אחר הוראותיו של אותו אדון. הם ערבבו זרעים מסוגים שונים, והיבול השתבש, החיטה נחנקה על ידי העשבים.

14. כשבא זמן הקציר, בא בעל האחוזה ואמר להם: "מה אתם עושים כאן, הרי רק הטלתי עליכם את ניהול הבית כדי לקבל את האורחים? הזריעה שזרעתם אינה טובה, אחרים נועדו לעבד את השדות. לכו

31. אך הצעיר פקפק, חש פחד והעדיף להיפרד מחברו באותו הרגע, כדי לשוב לאחור בחיפוש אחר המעיין. הם, שהיו שותפים לסבל, נפרדו. בעוד האחד המשיך בדרכו, מונע על ידי אמונתו ביעדו, רץ האחר אל המקור, במחשבה שהוא עלול למות במדבר, עם אובססיה של מוות בלבו.
32. לבסוף הגיע מתנשף ומותש. אך בשביעות רצון שתה עד שובע, שכח את חברו שהשאיר ללכת לבדו, וכך גם את העיר שוויתר עליה, והחליט לחיות מעתה במדבר.
33. לא עבר זמן רב, וקרבה לשם שיירת גמלים שהורכבה מגברים ונשים מותשים וצמאים. הם התקרבו בלהיטות כדי לשתות ממי המעיין.
34. אך לפתע ראו גבר מופיע, שאסר עליהם לשתות ולנוח אם לא ישלמו לו עבור הטובות הללו. היה זה הנווד הצעיר, שהשתלט על האואזיס והפך את עצמו לאדון המדבר.
35. אותם אנשים הקשיבו לו בעצב, שכן היו עניים ולא יכלו לקנות את האוצר היקר הזה, שהיה מרווה את צמאונם. לבסוף נפרדו מהמעט שהיה ברשותם, קנו מעט מים כדי להקל על הצמא הבוער, והמשיכו בדרכם.
36. עד מהרה הפך אותו אדם מאדון למלך, שכן לא תמיד היו אלה עניים שעברו שם; היו גם בעלי כוח שיכלו לתת הון תמורת כוס מים.
37. האיש הזה כבר לא זכר את העיר שמעבר למדבר, ובוודאי שלא את חברו האדיב, שנשא אותו על כתפיו והציל אותו ממוות במדבר ההוא.
38. יום אחד ראה שיירה מתקרבת, שצעדה בביטחון לעבר העיר הגדולה. אך בתדהמה הבחין כי אותם גברים, נשים וילדים צעדו במלוא כוחם ובשמחה, תוך שהם שרים שיר הלל.
22. הם לא רצו לעזוב את המקום הזה, אך היה עליהם להמשיך במסע. הם מילאו את כליהם במים הצלולים והטהורים הללו והמשיכו בדרכם.
23. הנווד הזקן, שהיה תומך הצעיר, אמר: "נשתמש במים שאנו נושאים איתנו רק במתינות. ייתכן שנפגוש בדרך כמה עולי רגל, המובים מעייפות, צמאים או חולים, ואז יהיה צורך להציע להם את מה שאנו נושאים איתנו."
24. הצעיר התנגד ואמר כי לא יהיה זה הגיוני לתת ממה שאולי לא יספיק אפילו להם עצמם; שבמקרה כזה יוכלו למכור אותו במחיר שיחפצו בו, שכן עלה להם מאמץ רב כל כך להשיג את היסוד היקר הזה.
25. הזקן לא היה מרוצה מתשובה זו והשיב לו שאם הם רוצים שלום בנפשם, עליהם לחלוק את המים עם הנזקקים.
26. במורת רוח אמר הצעיר כי הוא מעדיף לשתות את המים שבכליו לבדו, מאשר לחלוק אותם עם מישהו שיפגשו בדרך.
27. שוב התגשמה תחושתו של הזקן, שכן לנגד עיניהם ראו שיירה של גברים, נשים וילדים, שהתברברה במדבר והייתה קרובה למוות.
28. הזקן הטוב מיהר אל אותם אנשים והגיש להם לשתות. המותשים חשו מיד התחזקות, החולים פקחו את עיניהם כדי להודות לאותו נוסע, והילדים הפסיקו לבכות מצמא. השיירה קמה והמשיכה בדרכה.
29. שלום היה בלבו של הנווד האציל, בעוד האחר, כשראה את כליו ריקים, אמר בדאגה לחברו כי עליהם לשוב על עקבותיהם ולחפש את המעיין כדי להחליף את המים ששתו.
30. "אסור לנו לחזור", אמר הנווד הטוב, "אם יש לנו אמונה, נתקל באואזיס חדשים בהמשך הדרך."

הודות למטרה הנעלה שיש להם: להגיע לאותה ממלכה.
47. השאר את המעיין לצמאים, כדי שימצאו בו רוויה, וכדי שירוו את צמאונם אלה הסובלים מקשיי המדבר.
48. גאוותך ואנוכיותך עיוורו אותך. אך מה הועיל לך להיות אדון הנווה הקטן הזה, אם אתה חי במדבר הזה ונטלת מעצמך את האפשרות להכיר את העיר הגדולה, שאליה צעדנו יחד? האם שכחת כבר את אותה המטרה הנעלה שהייתה לשנינו?"
49. כאשר האיש הקשיב בדממה לדבריו של מי שהיה לו בן לוויה נאמן ואלטרואיסטי, פרץ בבכי משום שחש חרטה על מעשיו. הוא קרע מעליו את בגדי הפאר המזויפים וחיפש את נקודת המוצא, שהייתה במקום שבו החל המדבר, כדי ללכת בדרך שתוביל אותו אל העיר הגדולה. אך עתה הלך בדרכו מואר באור חדש, אור האמונה והאהבה לבני אדם.
סוף המשל
50. אני אדון העיר הגדולה ואליהו הזקן במשל שלי. הוא "קול הקורא במדבר", הוא זה המגלה את עצמו מחדש בקרבכם, בהגשמת ההתגלות שנתתי לכם בעת ההשתנות על הר תבור. הוא זה המוביל אתכם ב"זמן השלישי" אל העיר הגדולה, שם אני מחכה לכם כדי לתת לכם את השכר הנצחי של אהבתי.
51. לכו אחרי אליהו, עם אהוב, והכל ישתנה בחייכם, בעבודת האל ובאידיאלים שלכם; הכל ישתנה.
52. האם האמנתם שקיום דתכם הבלתי מושלם יישאר לנצח? — לא, תלמידיי. מחר, כאשר רוחכם תראה את העיר הגדולה באופק, היא תאמר כמו אדוניה: "מלכותי אינה מן העולם הזה." (28, 18-40)

39. האיש לא הבין את אשר ראה, והפתעתו גברה עוד יותר כשראה שבראש השיירה צעד זה שהיה בן לוויתו למסע.
40. השיירה עצרה לפני האואזיס, בעוד שני הגברים עמדו זה מול זה והביטו זה בזה בתדהמה. לבסוף שאל תושב האואזיס את מי שהיה בן לוויתו: "אמור לי, איך ייתכן שישנם אנשים החוצים את המדבר הזה מבלי לחוש צמא או עייפות?"
41. הוא עשה זאת כי בלבו חשב מה יהיה עליו מאותו היום שבו איש כבר לא יבוא לבקש ממנו מים או מחסה.
42. הנווד הטוב אמר לחברו: "הגעתי לעיר הגדולה, אך לא לבד. בדרך פגשתי חולים, צמאים, תועים, מותשים, ולכולם נתתי אומץ חדש באמצעות האמונה המניעה אותי, וכך הגענו מנקודת מים אחת לשנייה, עד שיום אחד הגענו לשערי העיר הגדולה.
43. שם נקראתי אל פני אדוני הממלכה ההיא, אשר כשראה שאני מכיר את המדבר ורחמי על הנוסעים, הטיל עליי את המשימה לשוב, כדי להיות מדריך ויועץ לנוסעים במעבר המדבר המייסר.
44. והנה אתה רואה אותי, כיצד אני מוביל כעת שיירה נוספת, אותה עליי להביא אל העיר הגדולה. — ואתה? מה אתה עושה כאן?" שאל את זה שנשאר במעיין. — זה שתק במבוכה.
45. אז אמר לו הנוסע הטוב: "אני יודע שהשתלטת על האואזיס הזה, שאתה מוכר מים וגובה כסף תמורת הצל. נכסים אלה אינם שייכים לך, הם הונחו במדבר על ידי כוח אלוהי, כדי שמי שיזדקק להם ישתמש בהם.
46. האם אתה רואה את המוני האנשים האלה? הם אינם זקוקים לאואזיס, כי הם אינם חשים צמא ואינם מתעייפים. די בכך שאעביר להם את המסר, אשר אדון העיר הגדולה שולח אליהם באמצעותי, וכבר הם יוצאים לדרך ומוצאים בכל צעד כוח חדש

60. הוא הוביל אותו הרחק מהאש וטיפל בפצעיו. לאחר מכן נתן לו יין לשתות, הלבישו בבגד לבן חדש, ולאחר שנשק לו על מצחו, אמר לו: "נתיני, מדוע ברחת מפניי? מדוע פגעת ביי? אל תענה לי במילים, אני רק רוצה שתדע שאני אוהב אותך, ואני אומר לך עכשיו: בוא וצעד אחרי."

61. העם שראה את סצינות החסד הללו קרא בתדהמה ובשינוי פנימי: "הושענא, הושענא!" הם הכריזו על עצמם כנתינים צייתנים של אותו מלך וקיבלו רק טוב מאדונם, והנתינה, שפעם מרדה, החליטה — המומה מכמות האהבה של מלכה — להחזיר את אותן הוכחות של חיבה ללא גבולות, בכך שתאהב ותעריץ את אדונה לנצח, נכבשת על ידי מעשיו המושלמים כל כך.

סוף המשל

62. ראו, עם, כמה ברורה דברי! אך בני האדם נלחמים בי ומאבדים את ידידותם אלי.

63. איזה נזק גרמתי לאנשים? איזה נזק מביא להם תורתי ותורתי? 64. דעו: בכל פעם שתפגעו בי, בכל פעם תסלחו לכם. אך אז אתם מחויבים גם לסלוח לאויביכם, בכל פעם שהם פוגעים בכם.

65. אני אוהב אתכם, ואם תתרחקו ממני צעד אחד, אעשה צעד זהה כדי להתקרב אליכם. אם תסגרו בפני את שערי המקדש שלכם, אדפוק עליהם עד שתפתחו ואוכל להיכנס אליו. (100, 61-70)

הברכות והברכות

66. אשרי מי שנושא את סבלו בסבלנות, כי דווקא בענוותו ימצא את הכוח להמשיך לשאת את צלבו בדרך התפתחותו.

67. אשרי מי שנושא את ההשפלה בענווה ומסוגל לסלוח לאלה שפגעו בו, כי אני אצדיק אותו. אך אוי לאלה ששופטים את מעשי זולתם, כי הם עצמם יישפטו!

משל על נדיבותו של מלך

53. היה פעם מלך אשר, מוקף בנתיניו, חגג ניצחון שהשיג על עם מרדן שהפך לווסל.

54. המלך ואנשיו שרו שיר ניצחון. ואז פנה המלך אל עמו ואמר: "כוח זרועי ניצח והרחיב את ממלכתי; אך את המובסים אאהב כשם שאני אוהב אתכם, אתן להם שדות באחוזותיי כדי שיגדלו גפנים, ורצוני הוא שתאהבו אותם כפי שאני אוהב אותם."

55. הזמן חלף, ובין העם ההוא, שנכבש על ידי אהבתו וצדקתו של אותו מלך, קם איש אשר מרד באדונו וניסה להורגו בשנתו, אך רק פצע אותו.

56. לנוכח פשעו נמלט אותו איש מלא פחד כדי להסתתר ביערות האפלים ביותר, בעוד המלך התאבל על חוסר הכרת התודה והיעדרותו של נתינו, כי לבו אהב אותו מאוד.

57. אותו איש נלכד במנוסתו על ידי עם עוין למלך, וכאשר הואשם בהיותו נתינו של מי ששליטתו אינה מוכרת בעיניהם, הוא קרא אליהם בבהלה ובכל כוח גרונו כי הוא פליט, שכן זה עתה הרג את המלך. אך לא האמינו לו ונידונו למות על המוקד, לאחר שעונה תחילה.

58. כאשר כבר דימם, והיו עומדים להשליך אותו לאש, קרה שהמלך עם משרתיו, אשר חיפשו אחר המורד, עברו שם, וכאשר ראה מה מתרחש כאן, הרים אותו שליט את זרועו ואמר לעבדים: "מה אתם עושים כאן, עם סורר?" ולצליל קולו המלכותי והסמכותי של המלך, השתחוו המורדים לפניו.

59. הנתינה הכפויית טובה, שעדיין שכבה כבולה ליד האש ורק חיכתה לביצוע גזר דינה, נדהמה ונבהלה כשראתה שהמלך לא מת, ושהוא מתקרב אליה צעד אחר צעד ומשחרר אותה מכבליה.

68. אשרי מי שמקיים את הדיבר הראשון של התורה ואוהב אותי יותר מכל הנברא.
69. אשרי מי שמניח לי לשפוט את עניינו, בין אם הוא צודק ובין אם הוא טועה. (44, 52-55)
70. אשרי מי שמכניע את עצמו עלי אדמות, כי אני אסלח לו. אשרי מי שמלשינים עליו, כי אני אעיד על חפותו. אשרי מי שמעיד עלי, כי אני אברך אותו. ומי שיידחה בשל קיום תורתי, אותו אכיר. (8, 30)
71. אשרי הנופלים וקמים שוב, הבוכים ומברכים אותי, אלה שנפגעו מאחיהם שלהם, אך בוטחים בי מעמקי לבם. הקטנים והעצובים הללו, המושמצים, אך הענווים, ובכך החזקים ברוחם, הם באמת תלמידיי. (22, 30)
72. אשרי מי שמברך את רצון אדוניו, אשרי מי שמברך את סבלו שלו, כי הוא יודע שזה יטהר את כתמיו. כי זה מעניק תמיכה לצעדיו, כדי לטפס על ההר הרוחני. (308, 10)
73. כולם מצפים לאורו של יום חדש, לשחר השלום, אשר אמור להיות ראשיתו של עידן טוב יותר. המדוכאים מצפים ליום שחרורם, החולים מקווים לתרופה שתחזיר להם את בריאותם, כוחם ושמחת החיים.
74. אשרי אלה שיודעים להמתין עד הרגע האחרון, כי להם יוחזר בריבית מה שאיבדו. אני מברך את הציפייה הזאת, כי היא הוכחה לאמונה בי. (286, 59-60)
75. אשרי הנאמנים, ברכה לאלה אשר נשארים איתנים עד סוף ניסיונותיהם. אשרי אלה אשר לא בזבזו את הכוח שהוראתו מעניקה להם, כי הם יעמדו בפני תלאות החיים בכוח ובאור בתקופות המרירות הבאות. (311, 10)
76. אשרי אלה המברכים אותי על מזבח הבריאה ויודעים לקבל את תוצאות מעשיהם בענווה, מבלי לייחס אותם לעונשים אלוהיים.
77. ברוכים הם אלה שיודעים לציית לרצוני ומקבלים את מבחניהם בענווה. כולם יאהבו אותי. (325, 7-8)

עידוד להתפתחות כלפי מעלה

78. ברוכים הם אלה המבקשים ממני בענווה ובאמונה את עליית נשמתם, כי הם יקבלו את אשר יבקשו מאביהם.
79. ברוכים הם אלה שיודעים להמתין, כי עזרתי הרחומה תגיע לידיהם ברגע המתאים.
80. למדו לבקש וגם להמתין — בידיעה ששום דבר אינו נעלם מעיני רצוני האוהב. סמכו על כך שרצוני מתגלה בכל אחד מצרכיכם ובכל אחת ממבחניכם. (35, 1-3)
81. אשרי אלה החולמים על גן עדן של שלום והרמוניה.
82. אשרי אלה שבזו לשטויות, ליהירות ולתשוקות, שאינן מביאות תועלת לאדם, ועוד פחות לנשמתו, והתייחסו אליהן באדישות.
83. אשרי אלה שסילקו את טקסי הפולחן הקנאים, שאינם מובילים לשום דבר, וויתרו על אמונות ישנות ושגויות כדי לאמץ את האמת המוחלטת, העירומה והטהורה.
84. אני מברך את אלה הדוחים את החיצוניות, כדי להתמסר במקום זאת להתבוננות רוחנית, לאהבה ולשלום הפנימי, משום שהם מבינים יותר ויותר שהעולם אינו מעניק שלום, ושאתם יכולים למצוא אותו בתוככם.
85. אשרי אלה מכם שהאמת לא הפחידה אותם ולא זעמו עליה, כי אמת אני אומר לכם, האור יירד על נפשכם כמפל מים כדי להשביע את תשוקתכם לאור לנצח. (263, 2-6)
86. אשרי מי ששומע את תורתי, מאמץ אותה לעצמו ומציית לה, כי הוא ידע לחיות בעולם, ידע למות לעולם, ובאשר תבוא שעתו, יקום לתחייה לנצח.

— עם אש החרטה המכלה את נשמתכם ללא חומר? היו כנים, שימו את עצמכם במצב שבו אתם נמצאים בחיים הרוחניים, מול האמת, שם דבר לא יכול לתרץ את החומריות שלכם, שם אתם באמת רואים את עצמכם בבגדים בלויים — מוכתמים, מלוכלכים וקרעים — שהנשמה שלכם תלבש. אכן, אני אומר לכם, שם, למראה עוניכם ובתחושת בושה כה גדולה, תרגישו את התשוקה הבלתי נמדדת לטהר את עצמכם במימי החרטה העמוקה ביותר, כי אתם יודעים שרק טהורים תוכלו ללכת לחג הרוח. הביטו מעבר לאנוכיות האנושית על כל פגמיה, שהיא כיום גאוותכם, סיפוקכם, ואמרו לי, האם חשתם את כאבם של בני האדם, האם בבכיים של הנשים או בבכי הילדים יש הד בלבבכם. אמרו לי אפוא: מה הייתם עבור בני האדם? האם הייתם עבורם חיים?" (228, 62-63)

קריאה לאינטלקטואלים:

"בואו אליי, אתם האינטלקטואלים, העייפים מהמוות ומאוכזבים בלבבכם. בואו אליי, אתם המבולבלים, שבמקום לאהוב שנאתם. אני אתן לכם מנוחה ואגרום לכם להבין שהרוח הצייתנית למצוותיי לעולם לא מתעייפת. אני אכניס אתכם למדע שלעולם לא מבלבל את האינטליגנציה." (282, 54)

קריאה לעייפים ולעמוסים:

"בואו אליי, אתם האנשים העצובים, הבודדים והחולים. אתם, הנושאים עליכם את כבלי החטא, אתם המושפלים, הרעבים והצמאים לצדק, היו איתי; בנוכחותי ייעלמו רבים מרעותיכם, ותחושו כי נטלכם מתקל. אם אתם רוצים את נכסי הרוח, אני אעניק אותם לכם; אם תבקשו ממני נכסים ארציים כדי לעשות בהם שימוש טוב, אני אעניק אותם לכם גם כן,

87. אשרי מי שמתעמק בדברי, כי הוא למד להבין את סיבת הכאב, את משמעות התיקון והכפרה, ובמקום להתייאש או לקלל, דבר שרק יגביר את ייסוריו, הוא מתרומם מלא אמונה ותקווה כדי להיאבק, כך שנטל חובותיו יקל מיום ליום וכוס סבלו תהיה פחות מרה.

88. שמחה ושלום הם נחלתם של אנשי האמונה — אלה המסכימים עם רצון האב. (283, 45-47)

89. התקדמותכם או התפתחותכם כלפי מעלה תאפשר לכם לגלות את האמת שלי ולהבחין בנוכחותי האלוהית — הן ברוחניות והן בכל אחת מיצירותיי. אז אגיד לכם: "אשרי אלה המסוגלים לזהות אותי בכל מקום, כי הם אלה שאוהבים אותי באמת. אשרי אלה המסוגלים לחוש אותי בנשמתם ואף בגופם, כי הם אלה שהעניקו רגישות לכל הווייתם, הם אלה שהתעלו באמת לרוחניות." (305, 61-62)

90. אתם יודעים כי מ"כסאי הגבוה" אני עוטף את היקום בשלום ובברכותיי.

91. הכל מבורך על ידי בכל שעה, בכל רגע.

92. ממני לא באה, ולא תבוא לעולם, שום קללה או גינוי לילדיי. לכן, מבלי להבחין בין צדיקים לחוטאים, אני מוריד על כולם את ברכתי, את נשיקת האהבה שלי ואת השלום שלי. (319, 49-50)

שלומי יהיה עמכם

קריאתו של אלוהים

קריאה לאנשי זמננו:

"אנשים, אנשים, קומו, הזמן דוחק, ואם לא תעשו זאת ב'יום' הזה, לא תתעוררו עוד בחיים הארציים. האם אתם רוצים להמשיך לישון למרות המסר שלי? האם אתם רוצים שהמוות הגשמי יעיר אתכם

ברוחכם ובלבבכם את התורה האמיתית." (283, 71)

"הפנו את מבטכם אליי כאשר איבדתם את הדרך; היו איתי היום. הרימו את מחשבותיכם אליי ודברו איתי, כפי שילד מדבר עם אביו, כפי שמדברים בביטחון עם חבר." (280, 31)

"השתנו תחת הדרכתי, הרגישו כבני אדם חדשים, תרגלו את מידותיי הטובות, ואז ילך ויתבהר בנשמתכם, והמשיח יתגלה בדרככם." (228, 60)

"עם, לכו אל האנשים, דברו אליהם כפי שדיבר אליכם המשיח — באותה חמלה, באותה נחישות ותקווה. תנו להם להכיר בכך שיש דרכי התפתחות כלפי מעלה המעניקות סיפוק גדול יותר מאלה שמעניקים הרכוש החומרי. תנו להם להבין שיש אמונה שמאפשרת להאמין ולתקוות מעבר למה שניתן לראות ולחוש. אמרו להם שנשמתם תחיה לנצח, ולכן עליהם להתכונן כדי שיוכלו להיות שותפים לאושר הנצחי הזה." (359, 94-95)

כי בקשתכם אצילה וצודקת. אז תהפכו לנאמנים טובים, ואני אעניק לכם את ריבוי אותם נכסים, כדי שתשתפו בהם את בני אדם אחרים." (144, 80-81)

קריאה לישראל הרוחנית:

"ישראל, היה למנהיג האנושות, תן לה את לחם החיים הנצחיים, הראה לה את מלאכת הרוח, כדי שהדתות השונות יתעלו ברוחניות בתורתו, ובכך יבוא מלכות האלוהים לכל בני האדם." (249, 66)

"שמע אותי, ישראל האהוב! פקחו את עיניכם הרוחניות והביטו בתפארת אביכם. שמעו את קולי דרך מצפונכם, הקשיבו באוזניכם הרוחניות למנגינות השמימיות, כדי שלבכם ורוחכם ישמחו, כדי שתחושו שלום; כי אני השלום ואני מזמין אתכם לחיות בו. אני מגלה לכם את האהבה שחשתי כלפי האנושות בכל הזמנים — הסיבה שבגללה ישוע שפך את דמו היקר ב'תקופה השנייה', כדי לגאול אתכם מהחטא, ללמד אתכם אהבה ולהטמיע

ההוראות האלוהיות במקסיקו 1866-1950

ביבליוגרפיה

הוצאת רייכל, D-56329 סנט גואר, טל': +49 (0)6741 1720
ספר החיים האמיתיים, כרכים I, II, III, IV, V, VI
הברית השלישית (גם בספרדית, אנגלית וצרפתית)
ההתגלויות האלוהיות ממקסיקו (מבוא קצר)
התגלויות אלוהיות בנושאי חיים
נבואות לעידן השלישי

שירות הספרים לחיים, מנפרד באזה, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
טלפון: +49 (0)7371 929 66 42, דוא"ל: manfredbaese@gmx.de

האהבה האלוהית, מקור, מהות ומטרה של חיינו ושל כל הוויה
Origen, esencia y fin de nuestra vida y de todo ser -El Amor Divino
ספר החיים האמיתיים, כרכים VII, VIII, IX, X, XI

הברית השלישית

קרן יוניקון, D-88709 מירסבורג
טלפון: +49 (0)7532 808162, דוא"ל: stiftung.de-info@unicon
מבוא ל"ספר החיים האמיתיים" (ללא תשלום)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
מקסיקו סיטי Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550
XII-Libro de la Vida Verdadera, Tomo I
הברית השלישית
וספרים נוספים על גילויי האל במקסיקו

אתרי אינטרנט
www.reichl-verlag.de
www.das-dritte-testament.com (בספרדית, גרמנית, אנגלית, צרפתית)

stiftung.de-www.unicon
testament.de-www.drittes
(רב-לשוני) www.drittetestament.wordpress.com
(בספרדית) era.net-www.tercera
(רב-לשוני) www.144000.net
zeit.net-www.dritte